

R.478541

Diogenes et Boetius.

C 88 n 8

53

43

DIOGENES
LAERCIVS

8497.

Joannes Lioccarius

8589.

Joannes Torrelus Aretinus.

8508.

Diogenes Laertiam Cilicia urbem patriam habuit, unde Laertii nomen obtinuit; qua vero aetate floruerit, nullus quod sciam ex antiquis scriptoribus expressit; sed certis conjecturis elicita circa Trajani et Hadriani tempora, saeculo secundo, vixisse.

Ex Libris Raymundi Utois.
Z. Solano

4-3

Diogenes Laertius

Diogenes

Diogenes Laertius

1000

DIOGENES
LAERTIUS

1000

Diogenes

1000

Diogenes

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1000

1000

1000

Benedictus Brognolus generosis patricijs Venetis Laurentio georgio : Iacoboque
Baduario. Sa. Plurimam. D.

Imonē ferūt optimi iuuenes cū ex eo arat⁹ quēfisset quonā pacto opa Homeri:
 s̄ q̄ sine mēda essent cōparare posset: r̄ndisse si aliq̄ antiqua exēplaria incidisset: nō
 aut̄ in ea quæ iā ab aliquo fūissent emēdata: q̄ videlicet aggressi castigare ea volu-
 mina volētes ipsa corrigere deprauasset. Hoc nescio an factū sit vt possit dici sup̄ Dio-
 gene Laertio: quē vt iussistis suscepi recognoscēdū. Nā p̄ viribus qdē dedi operā vt ad
 eā integritatē ip̄m reducerē q̄ traductus fuit. Sed ad hmōi rē q̄ p̄culdubio ē vtilissima
 opus ē et tū iudicio quodā nō mediocri: qd̄ ex tenuitate doctrinæ meæ sentio: q̄ in me
 sit exiguū: tū ēt aīo alijs curis vacuo: ac aliquāto spacio t̄pis q̄ ex lectiōibus meis & pu-
 blicis & priuatis: alijsq; occupatiōibus q̄ parce mihi tribuātur vt ipse taccā vos mihi te-
 stes estis: q̄ optime nostis quā raro ac difficulter mihi vnq̄ det̄ ocioso eē. Sed vt cumq;
 sit: q̄ ad me attinuit p̄ sucepti muneris officio illud arbitror me cōsecutū esse: vt nō ali-
 ter a fratre ambrosio q̄ e gr̄co in latinū eū vertit (hoc. n. maxie quæsitū ē) traductus
 fuerit q̄ magro Nicolao a me traditus fuit imprimēdus: exceptis tantūmō epigrāma-
 ribus & versibus quibusdā quos ab illo p̄termisissos cōponēdos curauimus ei; adden-
 dos. Neq; vero facile videre potui quonā mō honeste possem aut munus hoc qd̄ vt su-
 ciperē rogabatis recusare: aut suceptū q̄ accuratissime liceret nō obire: vel ex cōi officio
 quo tenemur oēs si possumus aliqd̄ vtilitatis in mediū afferre: cū p̄sertim ad studia lit-
 terarū p̄tineret: quarū laudes plures sunt ac maiores q̄ vt verbis eas quī sp̄iā q̄tūuis diser-
 tus sit atq; eloquēs satis p̄ dignitate cōplecti possit: si mō is sim qui ea in re quicq; cōfer-
 re valeā. Sed cū his ratiōibus facile aductus sim: vt morē vobis gererē: illud tñ nō diffi-
 mulabo: tātā iucūditati mihi eē: videre qua fuerit vita vniuscuiusq; philosophi: quod
 Diogenes dilucidissime tradidit. vt vel hac re sola facile potuerim persuaderi: vt hūc li-
 brū recognoscerē: ne dum cū hac in re eadē opera & meā posse & vestrā satisfacere vo-
 lūtati: quos p̄ vestris meritis tāti facio quāti quos plurimi. Nisi forte vacātes medici-
 nā cū legant aliquod opus Hippocratis q̄ primus medēdi p̄cepta clarissime fert̄ cōdi-
 disse: aut Diocli carystij q̄ fama atateq; secūdus extitit. aut alicuius alius eius artis ac
 sciāe magistri: flagrēt cupiditate interdū: vt sciāt quæ fuerit patria eorū: q̄ maiores & re-
 liqua q̄ ad ipsorū vitā pertineāt: Dediti studijs philosophiē nihil moueant̄ scire aliquid
 tale de Platōe aut Aristotele alijsue philosophis: quorū aliquod opus legāt cū illi cor-
 poribus: hi aut̄ aīs qui lōge nobiliores sūt & curādis & excolēdis incubuerit: Quid q̄
 in hoc libro cōtinetur et̄ origo philosophiē: vt aucta fuerit vt ad summū p̄ducta: quot
 ptes habeat: & quas: cū sententijs vniuscuiusq; philosophi: & factis egregijs: atq; adeo
 ita vt hæc oīa tanq̄ in pictura p̄posita tibi liceat intueri. Ergo si a Diogene vnū horū tā-
 tūmodo traditū esset nō inuitus perlegerē: cū hæc oīa sit cōplexus nō libēter legā: Ego
 vero ipsū etiā libentissime & legi & lego: ex quo nō mō cognitionē multarū rerū conse-
 quor quæ mihi sūm opere placēt: verū et̄ copiam exēplorū qualia ex sūmis viris in omni
 genere sciāe p̄stātibus haberi decet. Quod si nō oīa p̄banda sūt q̄cunq; tradiderint oēs
 hi philosophi: mihi tñ iucūdū ē videre q̄ fuerint academici: q̄ elieses: q̄ italici philosophi
 & alijs: itē qd̄ vnusq; seferit: & cur & ex errorib; aliorū vidēdis sit vt veritatē melius pci-
 piā & i ea validius et̄ aīus cōfirmet̄. Quæ oīa et̄ alijs q̄cūq; hūc librū accurare p̄legerit
 nō dubito cū sūma iucūditate euētura: cū p̄sertim mēdæ sublata fuerit & corruptiōes
 q̄bus plerūq; lectores a deo grauiter offendunt̄ vt vel eis solis a legēdo prorsus deter-
 reant̄: & oīa ita sint distincte: vt ad ea intelligenda lecturis nulla difficultas sit futura.
 Vnū tñ veli nemini occultū eē: et̄ in gr̄co qdā esse loca vbi aliqd̄ desit: q̄bus exceptis
 nihil eē arbitror qd̄ nō recte sese habeat. Accipietis ergo recognitionē nostrā ea mente

qua vobis dat & ita accipietis: vt si nō oibus partibus q̄rit absoluta: nō volūtate: sed facultatē defuisse existimetis. Valet. Venetijs pridie idus Augusti. MCCCCLXXV.

Fratri Ambrosij in Diogenis Laertij opus ad Cosmam medicem epistola.

Oluēti mihi q̄dam græca volumina venit ad manus Laertij Diogenis de Philosophis plixum opus. Id & si auctori plus i legēdo studij q̄ i scribēdo diligentia fuisse ex ipsa lectione deprehēderā: q̄a tñ varia erat historia: & plurima cognitu necessaria cōtinere videbat: latinū facere amicis maxime id fieri oratibus statui. Quāq̄. n. sacris trāsterēdis iā pridē studiū oē tēpusq; deuoucrā: atq; id religiōis istituto magis cōsentaneū: ab hoc tñ veluti curriculo modice deflectere vt studiosis morē gerere: haud q̄q̄ reprehēibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore vt christiā pietatis & græ dignitas magis patefceret: ac p̄ id fides i deū p̄mptior ac ardētior surgeret ratio verissima suadebat. Qñ. n. iter illos q̄ sapiētie secularis fuere p̄icipes tāta de deo rebusq; & diuis & humanis opinionū cōcertatio ē: vt se iuicē destruāt: neq; vbi cōsistas repire possis: maiore p̄fecto alacritate aius diuīæ dignitatis amplectit̄ grām: atq; ad fōtē veritatis accurrēs veteris s̄q̄llorē miserat̄ erroris: & si. n. apud illos sparsim pbabilia q̄dā & veritati cōsona iuenire ē: mēs tñ tāta opinionū varietate fatigata libētius & gratius itra cubicula veritatis se recipit: & diuis libris ac litteris hauriēdis maiori deiceps desiderio ihiat: & ipsa tñ q̄ apud nobiliores quosq; philosophos de deo de celo corporibusq; celestib; de natura rer; subtiliter ac vere disputata sūt veritati christiāæ maxime astipulat̄. Merebat̄. n. p̄fecto tā egregia idagādē veritatis itētio opa illa tā acris adeo celebre studiū sudoris sui fructu nō vsq; q̄q; destitui deo id p̄mittente vt illoꝝ quoq; teftionio fides vera firmamētū ac robur accipet. Multa i his & dicta grauiter & facta cōstāter iuēias: vt n̄ mō ex illoꝝ libris si n̄ iuiolabilis veritas capiat: ver; exēplis quoq; religiōi nr̄æ icitamētū virtutis accedat: q̄ sedū. n. q̄q; plenū dedecoris ē si christianū hoīem & de deo suo p̄dētē & cui æternæ vitæ spes certa sit virtuti & cōtinētia dare operā pigeat: cū gētilēs viros & a veri cultu dei ac religiōe lōge aliēos: p̄bitati modestiæ frugalitati ceterisq; id gēus aī humani ornāmētis ip̄sius studuisse cōperit. Pleraq; exēpla huiusce pene dixerī euāgelice p̄fectiōi p̄xia sūt: vt pudēdū vchemēter & erubescēdū sit: si id minus exhibeat cristi q̄ mūdī philosophus: plusq; i gētili p̄ctore possit amor gloriæ ianis: q̄ i animo christiāo religiosē pietatis affectus. His atq; huiusmodi ratiōibus facile mihi p̄suasū ē: vt hoc traducēdi munus nō mō vt iutile nō aspnarer: seu vt noxiū fugerē: sed cōtra penitus: vt cōmodū ac necessariū cōstāter aggrederer. Nepe si quē forte plus æquo eiusce hoīum admiratio rapiat: eoꝝq; gesta nostratis philosophiæ preferre seu cōferre & exēplis velit id q̄ solū ferme timem; is leuiter admonēdus erit solidā poti; virtutē: q̄ adumbratā virtutis imaginē admiret̄ & n. ipsi quos stupet q̄ miserabili iterdū lapsu corruerit ex ipsa lectione docebit̄. Tibi itaq; Cosme vir humanissime: & xp̄ianę nobilitatis decus: hoc opus dedicatū fuit: q̄ & auctoritate tua i primis nos ad illud ipulisti & gētilis: ac nr̄æ philosophiæ pitissimus q̄ta sit vtriusq; differētia & dignoscere facileq; & dijudicare cōuenisti. Neq; id mō: ver; & de labore ipse nostro iudicabis. Eo. n. libētius de i genio lo nostro ferēdā tibi sniam p̄mitto: quo maturitati grauitariq; iudicij cōiūcta beniuolētia singularis errata nr̄a faciliore donabit venia: verecūdiq; cōsulet nr̄e: q̄ seueriorē cēsura reformidās eūdē: & cēsorē & p̄ronū habere cupit. Sāe qm̄ versus plurimos & diuersos tū alienos: tū suos auctor iterferit. q̄ abhorrere vī a grauitate historiæ: illos traducere cōsulito omisi: ita tñ: vt nihil deesse ex sensu necessario sūm passus. Simul: & rauca vox plixam cōtionem ad quā nequaq; suffecisset declinauit: ne risum moueret audiētib; Plura quidē iserta sunt par; pudice: tū dicta: tum facta & quæ pudorē exagitet. sed illa quoq; nō omitti & lex inrerprætandi: & vera sua sit ratio. Sed satis ista supius Tu si qua supflua æstimaueris iure tuo resca bis. Vale.

Laertij Diogenis vitæ & sententiæ eorum qui in philosophia probati fuerunt.

Philosophiam a barbaris initia sumpsisse plerique autumnant. Namque apud persas clarissime Magos: babylonijs: siue assyrijs eius rei principes fuisse Chaldaeos: Gymnosophistas Indis: Celtis seu gallis Druidas: & qui Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in magico & Sotion in. xxiiij. successionis libro: quod diuini humanique iuris peritissimi: ac propterea religioni maxime dediti fuerunt. Semnothei quoque appellati sunt: Phoenicem insuper fuisse Ochum & Thraca Zamolxim: Lybicumque Atlantem. Ad hæc Egyptij Nili filium fuisse Vulcanum: eumque ipsum philosophiæ aperuisse principia. Porro ipsius rei Antistites Sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem ad alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta & octo milia octingentos sexaginta tres. Quo toto tempore solis defectus contigisse trecentos septuaginta tres: Lunæ autem octingentos trigintaduos. Enimvero a Magis quorum principem fuisse Zoroastrem Persen memoria proditum est: Hermodotus quidem Platonius in libro de disciplinis usque ad excidium Troiæ annos quinque milia computat. Xanthus vero Lydius a Zoroastre usque ad Xerxis transitum sexcentos enumerat annos: Post eum autem magos plurimos sibi inuicem successisse Hostanas: Astroscycos: Gobrias atque pazatas: donec ab Alexandro euersum est Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt græcorum recte facta iuuentaque Barbaris applicat. Ab iis nepe non solum philosophia: verum id ipsum quoque hominum genus initio manauit. Denique Musæo Athenæ: Thabæ Lino iclytæ sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserunt primum deorum generationem tradidisse: spheramque inuenisse: & ex vno fieri atque in id ipsum resolui omnia dixisse. Hunc Phaleris obisse diem ibique sepultum esse: inscriptumque ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locum in quo sepultus fuerit testari.

Eumolpi exanimem musæum terra Phalerum

Continet hoc tumulo pignora cara patris.

Porro musæi pater Eumolpidis apud athenienses cognomen dedit: Linum vero Mercurio Musæque Vrania genitum affirmant: scripsisse autem mundi generationem: Solis item & Lunæ cursus: aërialiumque ac fructuum generationes notauisse. Denique in primo statim versu operis sui initia rexe altius repetens cuncta simul nata memorauit. Quem secutus Anaxagoras: & ipse simul facta omnia asseruit: eaque mente accedente composita. Linum autem in Euboiâ occubuisse sagitta ab Appolline transfixum: Thæbisque ex urania musa pro genitum: ipsumque itidemque eius tumulo incisum elogium indicio est.

Candida purpureis redimitæ tempora fertis

Thæbanum vranix continet vrna linum.

Ita philosophia non a Barbaris sed a Græcis initium habuit: cuius & ipsum nomen Barbaram omnino refugit appellationem. Qui autem illius iuentionem Barbaris assignant Orpheum quoque Thraca in medium adducunt philosophum fuisse. & esse antiquissimum asseuerantes. Equidem is qui de dijs talia commentatus est: an philosophus appellandus sit nescio. Videant certe qui ita volunt quo sit cæsendus nomine: qui dijs cuncta hominum vitia: & que raro a turpibus quibusque flagitiosisque hominibus gerunt: impingit. Hunc autem a mulieribus discriptum perisse fama est. Ceterum ex eo epigrammate quod in dio macedonia insculptum est fulmine interiisse cognoscitur: & illic sepultus a musis asseritur.

Orphea candenti transfixum fulmine tracem.
Cum curua aonides hic posuere lyra.
Exponūt etiam mores & instituta singulorū: qui Barbaros aiūt philosophiē principē
fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sentētiās philosophā colēdos de
os: nihil mali faciēdum: & exercendā fortitudinē. Priores illos mortis quoq; esse con
tēptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa Astronomiā ratio
prædictionesq; occupari: Magos deorū insistere cultui. & præces illis ac vota & sacri
cia quasi soli ab ijs exaudiatur offerre. de deorū substantia & generatione differere: quō
itē ignē: terrā: & aquam eē: signa statuasq; repræhendere. & eorū in primis qui mares
esse deos ac fœminas dicunt errores improbare: de iustitia verba facere: iniquumq; ar
bitrari atq; impium igni sepelire. Iustū matri ac filia misceri. vt in vigesimo tertio libro
ait Sotion. Diuinationem præterea prædictionemq; exercere: sibi deos apparere asse
rentes: plenū esse demonibus aera qui tenuiter ac veluti ex euaporatione acutius cernē
tium luminibus influant: exteriorem cultū & auri vsum interdicerē. His autē vestis cā
dida: lectus humus: esca olus caseus panisq; cibarius est. Arūdinē p baculo vtūtur: cu
ius item in sūmitate præfixum caseū ori applicātes mandūt. Magicæ illos diuinatiōis
ignaros Aristoteles ait in libro quē inscripsit imagicum & Dinon in quinto historiae li
bro: q Zoroastrem quoq; ex interpretatiōe noīs sui astroꝝ asserit fuisse cultorē. Hoc
ipsum & Hermodorus tradit. egyptijs vero antiquores esse magos Aristoteles auctor
est in primo de philosophia libro: duoq; iuxta illos esse principia: bonū demonē & ma
lum dæmōem. Alterū ex his Iouem & Horomādem: alterū Plutonem: & Arimaniū
dici. qd Hermippus quoq; in primo de magis ait. Eudoxus quoq; in piodo. & Theo
pompus octauo philippicoꝝ li. Qui: & reuicturos hoīes iuxta magorum sūiam dicit
imortalesq; futuros: & quæ sunt oīa illoꝝ precatōibus durare. Ista Eudemus quoq;
Rhodius tradit. Porro Hecataeus deos quoq; secūdū illū esse genitos ait. Clearchus
vero Solēsis in libro de disciplina Gymnosophistas a magis fluxisse asseuerat. Pleriq;
& iudæos horū esse nepotes tradunt: Herodotū præterea in ius vocant: mendaciq; ar
guunt: q magoꝝ historiam scripsere. Neq; n. iacula in solem itorsisse Xerxē: vt ille ait
nec cōpedes mari imississe: q; hi a magis dii sunt traditi. Signa tñ: & statuas ex discipli
na a vita hunc merito deesse. egyptioꝝ aut huiusmodi philosophiam de dijs ac pro iu
stitia dixere. Materiam pricipiū fuisse rerū: ex ea deinceps quattuor elementa discreta
perfectasq; cū plures animantes. Solem ac Lunā deos esse. Alterumq; Osirim: alterū
Isim appellatos. Figurate illos loqui p cantharū: & Draconē: Accipitrem aliaq; aialia:
Manethus auctor ē in naturaliū epitoma: & Hecataeus i primo de egyptioꝝ philoso
phia libro. Statuas i super: & phana fabricari: q; ignorēt effigiem dei: mūdum genitū
mortalemq; & ad sphaeræ similitudinē rotundum. Stellam ignem esse: quæ tempera
ta cōmixtione cuncta super terram nasci. Lunam deficere cum i terræ incidit vmbra.
Animam: & perdurare: & imigrare. Pluuias ex aeris cōuersionibus fieri: Ista: & huius
modi illos de rerū natura differere Hecataeus: & Aristagoras tradunt. De iustitia: quo
q; leges constituere: quas ad mercurium referūt Vtiles quasq; & vsui hominū accom
modatas animātes diuino honore profecuti sunt. Asserūt: & ipsi Geometriam: Astro
logiam: & Arithmeticam se primos inuenisse. De iuentione tante rei hæctenus. Philo
sophiam vero pythagoras primum appellauit: seq; philosophum cū sicyone alloque
retur leontem. Sicyomoz Tyrānum siue Philiasiorum: vt ait Heraclides Ponticus
in libro quē inscripsit ἀερί τῆσ' ἀδῆδον: Nullum, n. hominū: sed solum deū esse sapiē

tem. Antea ergo sophia. i. sapientia dicta: quæ nunc philosophia dicitur: & qui hanc profitebantur sophi. i. sapientes appellati. Quicumque ad summam animi virtutem excreuerant: hos nunc honestiore vocabulo auctore Pythagora philosophos hoc est sapientia studio sos appellamus. Ipsi tamen sapientes Sophistæ itidem sunt dicti. Neque hi solum: verum poetæ quoque Sophistarum appellatiore honorantur. Denique cratinus in archilocho, Homerum & Hesiodum admirans ita illos vocat. Sapientes autem illi habiti sunt: Thales: Solon: Periander: Cleobolus Chilo: Bias Pittacus. His annumerant plerique Anaxarsum Schytham: mysonem Chineum: Pherecidem Syrum: Epimæidemque Cretensem. Ad dunt alij Pisistratum Tyrannum: & hi quidem sapientes dicti. Enimvero philosophia duo fuere principia vnum quod ab Anaximandro: alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales præceptor fuit: Pythagoræ vero Pherecides. Appellatumque est id philosophia genus Ionicum: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximandrum instituit. Hoc autem Italicum: quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimum philosophatus sit. Desinit autem Ionica quidem in Clitomachum Chrysippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thalesi successit Anaximander: Anaximandro anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagoræ Archelaus: ei vero Socrates: qui prior ethicen inuenit. Hunc vero tamen Socratici reliquitum in primis Plato: qui veterem academiam instituit. Platoni Speusippus: & Xenocrates. ei Polemon: Polemoni Crantor & Crates: Cui archesilaus qui mediam induxit academiã: Ei Lacydes qui nouam academiã inuenit. Lacydi Carneades: eique Clitomachus: atque in hunc modum in Clitomachum desijt: Sic autem in Chrysippum: Socrati successit antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus: ei vero Crates Thebanus: Crati Zeno Citticus: Zenoni Cleanthes: cui Chrysippus. In Theophrastum vero sic desijt. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli vero Theophrastus: & hunc quidem in modum Ionica philosophia desinit. Porro Italicæ hæc series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagoræ Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus: Zenoni: Democritusque Leucippo. Democrito complures. Sed inter reliquos Nausiphanes: Naucidesque celebrantur. Eis vero suo ordine successit Epicurus. Philosophia autem generaliter in duo genera distribuuntur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicumque de rebus veluti comprehensibilibus differunt. Alteri ephectici qui assensum continent: & de rebus ita disputant: quasi comprehendere non possint. Ex his plerique ingenij sui monumenta reliquerunt. Alij nihil penitus scripsere: His ut quidam volunt: Socrates annumeratur: Stilpon: item Philippus: Menedemus: Pyrrho: Theodorus: Carneades: Bryso: Pythagoras: etiam secundum quosdam Aristochius præter epistolas paucas: Alij sunt qui singula tantum opuscula scripserunt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Chrysippus plura. Philosophorum alij a Ciuitatibus sunt appellati ut Elienses: Megaræses Eretrici: & Cyrenaici. Quidam a locis: ut academici: Stoici. Ab euentibus alij: ut peripatetici: Nonnulli a probris: ut Cynici. Alij ab affectibus: ut Eudæmonici. Quidam ab elationis fastu ut qui se Philalethes: id est veritatis studiosos: siue Electicos: & analogeticos vocant. Sunt item qui a præceptoribus sunt dicti. ut Socratici & Epicurei. Atque alij quidem quæ de natura rerum scripsere Physici. Alij quia circa mores potius se occuparunt Ethici. Cateri a differendo dialectici vocati sunt hi scilicet qui verborum ac rationum acumine impugnant. Diuiditur autem philosophia in partes tres. Physicam & Ethicam Dialecticam: physicæ primum est de mundo: & de his que sunt in eo differere. Ethicæ vero de vita moribusque tractare. Porro Dialecticæ ambæ partium afferre rationes. Sola usque ad Archialum physica viguit.

a Socrate vt dictum ē Ethica initium sumpsit: & a Zenone Eleate Dialectica. Ethica vero pars in sectas decem scindit: Academicam: Cyrenaicā: Eliacā: Megaricam: Cynicā. Eretricā: Dialecticam: Peripateticā Stoicā: & Epicuream Veteris academiae princeps fuit plato: medicus archelaus: nouus Lacydes: Cyrenaice aristippus Cyrenicus: eliace phedon eliesis: megaricæ euclides megarēsis: Cynicæ antisthenes atheniēsis: eretricæ menedemus eretriēsis: Dialecticæ Clitomachus Calcedonēsis: peripateticæ Aristoteles Stagerites: Stoicæ Zeno Citicus. Porro epicurea ab auctore ipso appellata ē. Catez Ippobotus i libro de sectis: nouē ait fuisse sectas atq; instituta: ex his megaricā primo loco cōstituit: secūdā Eretricā: tertio Cyrenaicā: q̄rto epicuream: quinto anniceriā: sexto Theodoriā: septimo Zenoniā eandēq; Stoicā: Octauo academicā veterē Nono peripateticā: Cynicā at: & eliacā atq; Dialecticā nullā mētionē facit. Ea vero quæ Pyrrhonia dicitur ppter obscuritatē a plurimis repudiatur. Hāc ipsam tñ pleriq; secundū aliqd sectā esse dicūt: secūdū aliqd negant. Eā deniq; sectā dici aiūt: quæ rationē aliquā iuxta id qd̄ apparet: & i p̄mptu ē sequit̄ aut sequi v̄t. Secundū qd̄: & Scepticē nō in cōgrue sectā appellabimus. Verū si sectam intelligimus appellationē ex his dogmatibus cōstantē quæ sibi ipsi cōsentiant. nō iam appellabit̄ secta: neq; n. dogmata siue decreta habet. Ista de philosophiæ incunabulis: p̄c̄tib; partibus: sectisq; breuiter diximus. Quāq; & ante paululū eclectica quādā secta a potamone Alexandrino iuecta ē. Qui de singulis sectis quæq; sibi placere selegit. Visum aut̄ illi ē. vt in institutione sua fateat̄: multiplex esse veritatis examē: alterz scilicet a quo iudicium fiat hoc ē p̄cipale. Alterz per qd̄. i. solertissimā itimamq; imaginē. Initiaq; rez oīum materiamq; & qualitātē effectiōnēq; ac locū ex quo scilicet: & a quo: & vbi: & i quo. Finem vero ad quem cūcta referant̄ vitā esse ait oī virtute perfectam: nō absq; corporis naturalibus externisq; bonis. Sed iā de viris ipsis cuiusmodi fuerint: dicendū: ac primum de thalete.

Thales Milesius.

Hales itaq; vt Herodotus: Duris: ac Democritus aiūt: patre Examyio matre Cleobulina ex Thelidaz familia: q̄ phœnicū nobilissimi a Cadmo: & agenorū originē ducūt. Platone quoq; teste natus: primusq; sapiēs vocatus ē: quo tēpore Damascius athenis princeps erat: sub quo septē quoq; sapiētes appellati sunt. Demetrius Phalereus i descriptione principū meminit. Mileti aut̄ ciuis inscriptus est. Profectus cū Nelaeo ex phœnice. cū ille patrio solo excidisset: siue vt pluribus visum ē: indigena Milesius: & claro genere fuit. Post reipū. negocia sese ad cōtemplandā rez naturam trāstulit. Sane iuxta quosdā nullū ingenij sui monumētum dereliquit. Nā quæ in eū referūt nauctica astrologia phœci Samij esse phibet. Calimachus iuuentorē fuisse minoris vrsę: ac notasse illius stellas tradit: q̄ phœnices nauigāt sic dicēs versibus iābicus. Plaustrinotasse dictus est minores stellas: quibus suum tenent tyrij cursum. Secūdū quosdā duo sola cōscripsit: de cōuersione. s. ex ægnoctio: cetera facilia esse ad p̄cipiendū arbitratus. Putāt plarīq; primū astrologiē secreta rimatū. Solis defectus conuersionesq; p̄dixisse: vt ait Eudemus in ea quā de astrologia scripsit historia. Quo circa Xenophanē & Herodotū illum maxime fuisse miratos. Idipsum autē Heraclitus Democritusq; testatur. Sūt q̄ illū imortales aīos primū dixisse asseuerēt: ex quibus ē Chærillus poeta: primus & solis cursum a cōuersione in cōuersionē repperit: Solisq; magnitudini Lunarē orbem cōparatū septingentesimā & vicesimā illius partem esse: prior vt quibusdā placet: dixit: primus ēt mēsis vltimā triacada. i. trigēsima vocauit. De natura quoq; prior ipse disseruit: ianimatis etiā animas illū inesse putauisse Aristoteles

LIBER PRIMVS

v

& Hippias auctores sūt conijciētē id ex magnete lapide & succino. Ab egyptijs vero p̄cepta geometriæ disciplina primū descripsisse circuli triangulū rectis lateribus & imolasse bouē refert p̄phila: alij pythagorā dicūt: vt appollodorus supputator: porro q̄ Callimachus ait. Euphorbū phrigē inuenisse scalēa & trigona: quæq; ad lineæ speculationē ptinent ea iste auxit: atq; propagauit. Cōstat illū & reipublicæ cōmodis optime cōsuluisse. Nā cū socios milesios Cræsus habere oraret: obstitit ille: eaq; res post modū Ciro victoria potito sal⁹ ciuitatis fuit. Solitariā eū ac priuatā vitā adamasse tradit Heraclides. Quidā vxorem duxisse filiumq; Cidistū p̄casse. Alij Celibē perseuerasse: sororisq; filium sibi adoptasse ferūt: & cū rogaretur cur filios nō p̄crearet: q; filiorū amore nō teneretur: respōdit. Vrgētī matri: vt se matrimonij vinculis astringeret. Ad huc intēpestiuum eē dixit: emēsa fere iuuetā cū sibi illa acrius infisteret. Iā inqt intēpestiuum ē. Scribit aut̄ Hieronymus rhodius in secundo cōmentariorū eum cum vellet ostēdere q̄ sit facile ditari p̄cognita futura vbertate cōduxisse olearia pecuniaq; inumeras sibi cōparasse principiū oīum aquā esse dixit: & aiatū mūdū: ac demōibus plēnū. Anni tēpora illorūq; vicissitudines priorē iuenisse ferūt: cūq; in trecētos sexagita q̄q; dies diuisisse. Nullo p̄ceptore vsus ē nisi inqtū a gyp̄t̄ijs sacerdotib⁹ eo p̄fectus familiariter incesit. Porro Hieronymus mēsum eē Pyramides vmbra asseruādo memoria tradidit: q̄n nobis æqua magnitudine sūt: thrasybulo: quoq; milesiorū Tyrāno: vt ait minyes cōiunxit. Quæ vero de tripode a piscatorib⁹ inuēto sapiētibusq; a plebe milesiorū dedicato memorāt̄ māifesta sūt. An̄t. n. Ionicos adolefcētes quosdā a piscatorib⁹ milesijs iactū retis emisse: capto deide ex educto tripode orta cōtētio nō an̄ sedata ē q̄ delphos a milesijs missū respōsūq; a deo ē illius eē debere q̄ oēs sapiētia excelleret.

De tripode ex phœbo quæris milesia proles.

Huic tripodem addico cuius sapiētia prima.

Dat̄ ergo Thaleti: thalesq; illū alij dat: & rursus alius alij donec ad Solonē vētum est.

Qui deū primū esse sapiētia asserēs illum delphos misit. Ista callimachus i iambis aliter tradit accepta scilicet a Leād̄ro milesio: bathyclē enim quempiam arcadē phialam reliquisse: atq; mandasse dari sapiētī primo: datāq; thaleti: ac per orbē rursū Thaleti: quā ille appollini didymeo misit: sic dicēs secundum callimachum.

Plebem regenti methales nileo dat.

Clax bis hoc qui iam secutus est donum:

Pedestris aut̄ oratio sic se habet: thales exāmyi filius milesius appollini Delphinio græcorū p̄miū bis nactus. Qui aut̄ circūtulerat phialam bathichis filius Therion vocabatur: vt Eleusis ait in libro de achille: & alexo: myndus in nono fabulosoꝝ. Eudoxus autē Cnidius Euātesq; milesius aiunt Cræsum amicū quēdam aureum poculum a rege accepisse: vt illud sapiētissimo græcorū daret: ipsumq; thaleti dedisse peruenisse q; ad Chilonem: Ei vero cum a Pythio quæreret: quis nā esset se sapiētior: respōsum esse mysonem de quo suo loco dicemus: hūc Eudoxus pro Cleobulo: Plato pro.

Periandro ponit. De ipso hæc respondit apollo.

Te magis esse cano curis illustribus aptū. Etheū quandā generatū chene misonē:

Qui aut̄ Pythiū rogauerat anacharsis fuit Dædac⁹ Platonius: & Clearchus phialā a Chæso ad Piracum missam atq; ita in urbem circūlatam ferunt. Andro vero in tripode arguos ait virtutis p̄miū sapiētissimo græcorū Tripoda cōstituisse: eūq; Aristodemum spartiatam fuisse iudicatū: quē itē cōcessisse Chiloni meminit aristodemus. Alcæus quoq; asserēs dictum illud apud spartiatas celebre: pecunię vir: pauper vero nemo bonus ē. Pleriq; a Periandro ad Thrasybulū milesiorū tyrānum onustā na

uē missam referūt. Ea vero cū circa eorū mare naufragium fecisset: iuentū post a piscatoribus tripodē: qui ea uehebat. Phanodicus circa mare atticū repertū atq; i vrbē delatū scribit: scāq; cōtentiōe ex decreto publico Biāti missum: cām suo loco dicem⁹ cū de diāte dicendū erit: alij a vulcāo fabre factū tradunt: ac p mūere Pelopi adeo datū: cū ille vxorē duceret: demū ad menelaū puenisse raptūq; cū helena ab Alexādro in eorū mare fuisse iactatū: aliā cena rixarū cām fore asserēte. Post lapsum tps cū qdam illic lebedij retis iactū mercati essent: tripodā quoq; fuisse cōprehēsum: & cū exorto cū piscatorib⁹ iurgio cōū ascēdissent: nihilq; pficerent: miletū q̄ erat metropolis eā rē detulerūt. Missi a milesijs legati q̄ eā rem cōponerēt: infecto negotio reuersi sunt. Mlesijs: vt se cōtēpti viderunt: aduersus coos armis decernere p̄gunt: plurimiq; hinc inde cadentibus: diuino oraculo respōsum ē sapientissimo dandū tripodā. Mox in Thaletē vtrāq; ptes cōsensere. Hunc ille postmodū didymeo deuouit apollini. Cois itaq; respōsum nō ante quieturā cōtentionē q̄ aureum tripodā vulcani opus i mare iactatum ex vrbe educerēt: & ad eius viri domū ferrent: q̄ presentia: & praterita: & futura noscet.

Non prius ionij metropesq; a marte recedent:

Quam tripas auratus: pelagus quem iecit i altum.

Mulciber: ex vrbe emissus concedat ad ædes

Mox hominis: cuius sit presentia noscere promptum

Quæ sint quæ fuerint quæ mox ventura trahantur.

Milesijs vt supra iā diximus respōsum viro illi dādū: q̄ sapiētia primus esset oīum sed de his haftenus. Hermippus aut in vitis i hūc refert: qd̄ a quibusdā de Socrate dicit̄.

Aiebat. n. inquit: triū maxime reꝝ cā gratias se fortunæ agere. Primo. q̄ homo nō baelua: deide: q̄ vir nō mulier: tertio: q̄ græcus natus esset nō barbarus. Fert̄ cum domo exiret inspiciendorū siderū cā: in subiectā serobē incidisse: petulātūq; pbro dictū ab anu domestica Quā rōne. o. Thales q̄ in celis sunt comprehensurū te arbitraris: qui ea quæ sunt ante oculos videre nō vales. Astronomiæ sane fuisse studiosissimum: & Timon sciuit: qui illum inscius eius rei laudat. Porro quæ ab eo scripta sunt ad ducentos versus pertingere lobō Argiuus auctor est. inscriptosq; imagini ipsius versus.

Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem

Consilio primum prodidit astrologum:

Mileti in ionia nutritum: Astrologumq; fuisse: & esse antiquissimum sapiētia testari:

Quæ vero ipsius celebrentur ista esse.

Non multa verba signa sunt bonæ mentis.

Quiddam legas tu qui sapis sequi clarum.

Solues enim virum loquacium linguam

Nō multa verba prudētis animi idicium sunt. Vnū aliquid sapiens diuina: vnū quippiā præclarū elige: solues. n. loquaciū infinitos sermones viroꝝ. Ferunt̄ eius: & istæ sentētia: antiquissimum eorū q̄ sunt oīum deus: ingenitū. n. pulcherrimum mūdus: a deo enim factus est: maximū locus: capit. n. oīa. velocissimum mēs: nam per vniuersa discurrit: fortissimū necessitas: cūcta. n. superat: sapiētissimū tps: iuenit namq; oīa. Nihil ait mortē a vita differre. Tu vero ait q̄spiam: q̄re nō moreris. Quia nihil inquit differt. Sciscitanti cuidā qd̄ prius factū esset nox an dies: nox ait vna prius die. Interrogatus lateret ne deos hō male operās: ne cogitās qdem inquit. Percontāti adultero an iuraret se minime adulterasse: nō ē ait periuriū adulterio deterius. Interrogatus quidnā esset difficile. se inquit ipsum nosce. Quid contra facile: alijs moneri dixit. quid suauissimum. frui inquit: quid deus: quod initio: & sine caret: quid difficile vidisset: Tyrannus

num inquit senem. Quo pacto aduersa fortūe ictus quispiam ferat facillime. si inimi-
cos ait videat deterius affectos. quomodo optime ac iustissime viuem⁹. si quæ in alijs
reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam scilicet? qui corpore inquit sanus: for-
tuna locuples: animoq; non ignauus aut imperitus est. Amicorū presentium & absen-
tium aq; memores debere esse ait. Non componere faciem: sed bonarū artium studijs
aīum excollere preclarū esse. Noli inquit ditari nequiter: neq; te i ius vocet sermo con-
tra cōiunctos tibi: ac socios dictus. Quæcunq; ait stipēdia parentibus ituleris: eadem
ipse a filijs expecta. Nilum ait excrescere qñ etesia quæ cōtrariæ sunt vndas repellunt.
Ortum primo anno trigesima quintæ olympiadis Thalē Appollodorus in chroni-
cis tradit: mortuumq; atatis anno. lxxviii. siue vt Socrates ait nonagesimo. Quinq̄
gesima quippe: & octaua olympiade esse defunctū. Cræsi vero fuisse tpibus: cui: &
pollicitus sit alyn fluium sine pōte traicere auersis vndis. Fuisse & alios: quinq; hui⁹
nominis viros Demetrius magnesijs in æquiuocis fatet: Primum rhetorem calātinia-
num: Secundū pictorem sicyonium. Negalophyē tertiū: eumq; antiquissimū ferme
hesiodi: homeri: lycurgiq; tpibus: Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura:
Quintum iuniorē & obscurū cuius & Dionysius in criticis mentionem facit. Sapiens
igit⁹ Thales obiit cū certamē gymnicum spectaret: æstu scilicet: ac siti: & infirmitate fa-
tigatus iam vetulus: in cuius laudes exstant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thalem.

Traxisti e studijs Iuppiter ælie.

Hunc laudo cælum proprius: q; duxeris vltra?

Non poterat terris astra videre senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

Huius illud ē: nosce te ipsum. Quod antisthenes i successioneib⁹ ait fuisse phemonēs:

Idq; sibi vsurpasse Chilonē. ¶ De septem sapiētibus:

Oci loco generatim ipsorū faciēda mentio ē: q̄ nam fuerit de illis inter vete-

res & q̄ra discordia. Damon Cyreneus cū de philosophis scriberet: oēs isimu-

lat & septē in primis Anaximenes aut oēs ait poeticæ magis fuisse studiosos:

Dicæarchus: neq; sapiētes: neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane viros:

legumq; latores. Archetimus syracusanus illoꝝ cum cypselo cōgressum scripsit cui se-

quoq; iterfuisse ait. Euphorus apud Cræsum preter vnum thalem congressos tradit.

Aiunt aut quidam & i panonio: & corintho & delphis eos cōuenisse: illorūq; senten-

tias ponūt: quæ nam cuius sit exponentes vt illud: lacædemonius fuit Chilo sapiens:

qui hæc ait: nihil nimis. Tempori cūcta adsunt bona. Magna: & de illoꝝ numero di-

scordia ē. Leandrius. n. pro Cleobulo: & mysone: Leophantum gorsuada lepedium si-

ue ephesium inserit. Epimenidemq; cretensem Plato aut in protagora mysone pro-

periandro: ephorus pro mysone ponit Anacharsim. Alij Pythagoram adijciūt. Por-

ro Dicæarchus quatuor nobis consensu oīum sapientes tradit thalem: Biantem. Pitta-

cum atq; Solonē: tum sex alios nominat quorū ex numero tres eligit. Aristodemū sci-

licet Pamphilum: Chilonem lacædomonū: Cleobulum. Anacharsim: & periandrū.

Addunt quidam acusilaū Cabam siue Scabram argiuū. Hermippus aut in libro de

sapiētib⁹ decē: & septem fuisse tradit: quorū ex numero septem alij aliter eligāt: sic autē

illos cōputat: primo loco ponit Solonē: tū Thalē: pittacū: Biantē: Cleobulū: Chilo-

nē Periandrū: Anacharsim: Acusilaū: Epimenidē: Leophantum: Pherecidē: Aristode-

LIBER PRIMVS

num: Pythagoram: Lasum charmãtidæ seu Sifymbrini: siue vt Aristoxenus tradit
chabrinum filium. Hermioncum: Anaxagoram. Enimuero hippobotus i descriptione
philosophorũ hanc illorum seriem exponit: primo Orpheum: deinde linum: tũ Solo
nem: Periandrum: Anaxarsum: Cleobulum: Mysonem: Thalem: Biãtem: Pittacũ:
Epicharmum: & extremo loco Pythagoram: Ferunt: & ista Thaletis epistolæ. Tha
les pherecydi. Audio te primum Ionũ de diuinis rebus apud græcos palam differe
re parare. Verũ iustiore fortasse sententia inter amicos ea q̄ scripseris leges q̄ passim q̄
buscunq; permittes nullo illis emolumento futura. Equidem si tibi gratum cognoue
ro: volo conscius eorum q̄ scribis esse. ac si quidem iubes ad te mature proficiscar: neq;
enim adeo amẽtes: ac stolidi sumus ego & solon Atheniensis: vt cum nauigio cretam
petierimus: visendi gratia: ægyptũq; itidem penetrauerimus: vt istic sacerdotibus &
astronomis cõgrederemur: ad te non pari studio nauigaturi simus. Veniet enim & so
lon ipse si annuas. Nanq; tu loci illius amore detentus raro i Ioniam transis: neq; pere
grinorum hominum desiderio tangeris: Verum vni tantũ: vt spero scribendi negocio
icumbis. At nos q̄ nihil scribimus: grãciam asiamq; peragramus. Vale. Thales So
loni. Athenis si excedas: mileti: vt equidẽ reor cõmodissime habitare poteris: est enim
vestra colonia: patierisq; dirum nihil. q̄ si & apud Mileseos execratis tyrannidem: æq;
enim vbiq; tyrannos ifestos habes. At cum amicis nobiscum scilicet viuere erit iucun
dissimum. Scripsit ad te Binas vt prienam proficiscaris. Eam tu urbem si gratius iha
bitaueris: & ipsi eo ad te aduolabimus. Vale.

¶ Solon Salaminus.

Solon Execestide filius Salaminus primum quidem ipsam sisactheam inue
xit atheniensibus: sic autem appellabatur corporum possessionumq; redem
ptio. plurimi quippe per summam inopiã sceneratoribus corpora sua expon
bant: ac super his fenerabantur. Cum igitur septem sibi talenta ex patrimonio sui iure
deberentur: ea prior idulxit. ac reliquos idem facere exemplo suo prouocauit. Ea q; lex
sisacthea appellata est: hoc illi id quod minime obscurum est foelix initium faustumq;
fuit ad cæteras condendas leges: quas enumerare longissimum esset minimeq; neces
sarium: cum illæ tabulis æreis incisæ sunt. Est autem id ipsius factum vel celeberrimũ
cum de proprietate salamine ipsius patriæ inter athenienses: & megarense ferme vsq;
ad iteritum armis dimicatum esset: multisq; cladibus acceptis: capitale apud atheniẽ
ses esse cœpisset si quis legem de vindicanda insula ferre auderet. Sollicitus Solon ne
vel tacendo paq; Reipub. consulere: vel consulendo sibi noceret: subitam sibi demen
tiam simulat: cui⁹ venia nõ dicturus modo prohibita: sed & facturus erat. Deformis
habitu more vecordiã in publicum euolat: factõq; cõkursu hominum: quo magis cõ
siliũ dissimulet: insolitis sibi versibus.

Mutata patria pholegandrius aut sicinities:

Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.

Certe hominum rumor subito volitaret ad aures

Atticus hic hominum quis fugitur salamis.

Ad salamina graue expulsuri dedecus imus.

Et conferturi sumimus arma manus.

Per præconem suadere populo cœpit quod verabatur. Omniumq; ita aios cœpit. vt
aduersus megarense bellum extemplo decernerent: insulaq; deuictis hostibus athe
nensium fieret. Persuasit Atheniensibus in thracia quoque sibi vindicare chersone

sum: ac ne magis vi q̄ iure. Salaminam possidere videretur. effossis quibusdam tumulis cadauera ad orientem solem cōuersa. qui atheniensibus sepeliendi mos erat. ostendit sepulchra item ipsa ad orientem posita: isculptaq; ipsis paganorum nomina: quod quidem p̄prium Atheniēsiū fuit. Aiunt pleriq; illum ex iude Homeri scripsisse cathalogum ab eo loco: vbi aiacem ex salamina duodecim duxisse naues ait.

Bissenis salamine Ajax cum nauibus ibat.

Cecropidum quo castra loco posuere phalanges.

Ex eo iam tempore plarbis i se animos ita conuerterat: vt sibi illum omnes percupide regnare cuperent. Eis vero ille i tantum affuit: vt acquiesceret: vt auctore Soficrate p̄sistratum quoq; p̄pinquum suum: cū sibi tyrannidem parare intelligeret: quantum in se fuit p̄hibuerit: nam euocata cōtione profectus i publicum lorica armatus & clypeo p̄sistrati insidias: & improbos conatus aperuit. Neq; id solum: verum & iuuare paratum ac pro libertate sese pugnaturum assēuerat. Viri inquit Athenienses alijs quidem sapientior: alijs vero fortior sum. sapientior enim illis sum: qui p̄sistratum istā non animaduertunt. fortiorq; his: qui sciūt illum quidem: sed metu reticent. Senarus vero: q; studerēt p̄sistrato: insanire illum p̄clamabat: At ille meam inquit insaniam ciuibus breui tempus ostendet: qui p̄sistratidæ essent: cum veritas in lucem venerit. Elegi autem ipsius de tyrānide p̄sistrati sunt hi.

Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.

Horrendum excutiunt sydera clara sonum.

Et cecidere viris persæpe potentibus vrbes.

Seruiuit soli nescia plebs domino.

Iam vero p̄sistrato rerum potio minime obtemperās: ante curiam arma deposuit dicens illud. Opatria tibi equidem verbo & opere auxiliatus sum: in ægyptū nauigauit: atq; inde cyprium p̄fectus postremo ad cræsum peruenit: a quo i terrogatus: quis nā sibi scelix videretur: Thelus inquit atheniensis & cleobis: & Bito & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidam Cræsum cum se exquisitissime omnium ornamentorum genere composuisset: sublimiq; in folio sederet: interrogasse eum an pulchrius vnq; spectaculum viderit: illumq; dixisse gallos gallinaceos: fasilanos: atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate vestiri. A cræso deinde in Ciliciam p̄fectus urbem condidit: atq; ex suo nomine Solos appellauit: i qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cum patriam vocem corrupissent: solæcizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses qui Cyprij vero Solij. Cum vero p̄sistratum i Tyrānide perseuerare didicisset: ista atheniensibus scripsit. Si quidem per vestram vacordiam dira toleratis: nihil in hac parte dijs acceptum referatis: ipse enim horum vobis causa estis. qui pignora: vt duram seruitutē pateremini dedistis. Vestrum vero vnusquisq; vulpis vestigijs incedit. Omnibus autem vna leuis & stolidamens est. Quippe viri linguam sermonemq; varium & plenum astutia & fallacia attenditis. rerum exitū considerare nescitis.

Tristia commissæ luitis si præmia noxæ:

Non vos in superos concitet ira deos.

Nanq; viros auxit vestri custodia quondam:

Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.

Nam: quiuis vestrum sequitur vestigia vulpis:

Mens stulta est vobis omnibus atq; leuis.

Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq; verba:

Quod faciunt sed non cernere vultis opus.
Hec ille. Pisistratus aut cum illius fugam didicisset: sic ad eum scripsit.

¶ Pisistratus Soloni salutem.

Eq; solus graecorum tyrānidē arripui. neq; mihi rem alienā vsurpauī. Quippe genus a Cecrope duco: id enim mihi meo iure vēdico quod atheniēses olim cum iureiurādo firmassent: codro illiusq; genti prābituros: postmodum abstulerāt. Ceterę in deos: vel in homines nihil aliā pecco. Leges quas ipse atheniēsis dedisti: seruari atq; secūdum eas viuere iubeo: Et quidem melius seruatur q̄ possent: si multitudinis imperio res ageret. permitto enim neminem iniuriam īferre: ac Tyrannus ego prāter dignitatem & honorem nihil a plebe differro: solis eis stipēdijs contentus quā ijs quoq; qui ante me regnarūt debebantur. Deniq; atheniēsiū singuli decimas frugum suar; separant non in vsus nostros cōsumendas: verum sacrificijs publicis commodisq; cōmunibus & si quādo bellum contra nos emerferit in sumptus deputādas. Tibi equidem nihil succēseo q̄ mentem meam cōsiliūmq; detexeris: quippe id potius beniuolētia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac prāterea q̄ ignorares cuiusmodi ego Rex futurus essem: qui iusti rectiq; tenax abs te factum scio: id enim si didicisses equo animo & conatus meos forte tolerasses: & te fugā haud quamquā commisisses. Redi igitur domum plena fide mihi & iniurato credēs nihil īgratum passur; a pisistrato Solonem. Nosti enim neminem etiam ex inimicor; numero mali quippiam a me perpessus. Deniq; si placuerit frui nostra amicitia: īter primos eris: Nihil enim in te fraudis infidelitatisq; cōspicio. q̄ si aliter habitare athenis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tantum ne nostri gratia patria excideris Vale. Hec Pisistratus. Solon autem humanae vitæ terminum. lxx. annos esse ait. Videť autem id prāclare statuissē si quis parētes nō enutrierit: is ignobilis & obscurus esto. similiter & qui patimonij versurā fecerit: is itē sectatum ocium oibus accusare volētibus obnoxius esto. Porro Lysias ī oratione quā cōtra Niciam scripsit. Draconē asserit eā scripsisse legem: Solonemq; tulisse: cum itē qui nequitia ac flagitijs īsignis eēt tribunali publicisq; suggestis arcendū statuit. Athletar; quoq; prāmia castigata moderatione correxit: & ei quidē qui in olympia vicisset quingētas dragmas: qui vero ī isthmia ei dari cētum cōstituit: eademq; ratione ī certaminibus ceteris: Esse enim ī congruum huiusmodi honores modū desiderare: solum mō eos qui ī preliis occubuisent premijs esse illustrādos: quor; filios publice nutriendos erudiendosq; precepit. Quo sane animati singuli fortiter ac strenue ī bellis dimicabant: sic polyzelus: sic cinegyrus: sic callimachus: sic omnes qui ī Marathonis expeditione pugnauerunt: sic prāterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: innumerabilesq; alij. Hi vero dum exercētur nimium prāciosi sumptuosiq; athletar;. Et dum vincūt reipū. detrimēto sunt: & cōtra patriam magis q̄ aduersus puocatores coronātur: ac iuxta Euripidem cū senuerint pallis cōsumptis perit trama. Id prēuidēs Solon eos modice accepit. Prāclare & illud statuit: curatorem cū pupilloꝝ matre nō inhabitare: cauit q̄ ne is fieret curator: ad quē post pupilloꝝ obitum substātia spectaret: Illud item nō licere anulario: vēditi anuli seruare sigillū: & qui alteri vnū oculū eruerit ei ambos erui debere: & q̄ nō posuisti: ne tollas. siq; secus facit capitale esto: principē si ebrius dephēsus eēt morte mulctādū: Homeri poemata vt ordine resarcirent scripsit: vt eēt versuū sensuūq; cōsequētia. Magis ergo Solō q̄ pisistratus homer; illustrauit: vt in quito Megaricorum dieuchias ait. Primus aut trigēsimam diem mensis εηνυ και ηεαΥ appellauit. nouemq; principū numer; ad sentētiā dicēdas prior instituit vt Appollodorus: in secūdo de legislatoribus refert. Seditione aut inter vrbānos agrestesq; ac maritimos

exorta: neutraq; se partium fecit. Aiebat sermonē esse effigiē operis. Regē qui esset fortissimus viribus leges araneaq; telis dicebat eē simillimas. Illis q;ppe siqd leue & ibe cillum iciderit: inuolui ab eis atq; cōtegi. Si quid maius aut grauius perūpi ac perire. Sermonē quidē silētiō: silētiū vero tpe signari dicebat. Qui apud tyrānos possent eos calculis quibus in cōponendis rationibus vtimur cōparare consueuerat: vt. n. illi interdum maiorem numerū: interdum minorē significant: ita & Tyrānos horū quēq; pro ut libitum fuerit: aliqñ illustrem & inclitum: aliqñ obscurū habere & ignobilem. Interrogatus cuius rei gratia cōtra parricidā legem nō tulisset: q; desperasset ait hoc scelus: quo pacto itē homines minime humana iura violarēt. si sic doleant & afficiant qui iniurijs non lacescunt: vt qui lacescunt facietatē ex diuitijs nasci: & ex facietate contumelias gigni. Atheniēses vero vt dies secundū lunæ cursum agerēt monuit: Thespim tragœdias docere phibuit: iutilē eas falsiloquentiā vocans: vbi ergo seipsum piliustratus cōsternauit: inde ait ista pullularūt. Sunt autē eius monita qbus consulere solebat hoibus: vt ait apollodor⁹ i libro de philosophorū sectis. huiusmodi virtutē atq; pbitatem iuramēto fideliozem cēse mentiri noli: præclara studiose meditare amicos: cito noli acquirere. Quos autē acquisieris reprobare caue. Tunc rege cū primum didiceris regi: cōsule nō quæ suauissima: sed q̄ sunt optima. aiū: ac rationem ducē sequere. Noli malis congregi: deos honora parentes reuerere. Fertur & minermum increpasse cum scripserit. lx. annum fatalem esse: monuisseq; vt octogessimū scriberet.

Sexdenos possunt annos deprendere fata.

Et morbi curæ sint pcul atq; graues.

At mihi si quisq; sit par: hunc tollet: utiq;

Si dixi similem: sit procul inuidia

Affereq; huc vicos huc te iuuet edere cantus

Octaginta annos prendere fata queunt.

Sunt item quæ metro celebrantur eius præcepta in hunc sensum:

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum voce te loquuntur ac tenent blanda

Odiū: memento singulos probe serues.

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obfua: ne forte odiū in corde tegāt dū blāda & arridenti facie te alloquunt: Duplexq; illis lingua atra ex mente sonet. Cōstat eū scripisse leges: cōciōes quoq; & in seipsū monita elegia. De Salamia itē atheniēsiūq; repu. ad quinq; milia versuū lambos quoq; & Epodos. Porro ipsius imagini i hunc sensum epigrāma scriptum ē. Quæ dudum rabidas medorum propulit iras.

Legiferum solona pulchra tenet salamis

Floruit maxie circa. xl. & vi. olympiadē: cuius tertio anno princeps atheniēsiū fuit: vt ait Soficrates: quo ē tpe leges eis dedit. Obijt autē in cypro ætatis suæ anno octogesimo: hoc suis mādās vt Salaminā eius ossa trāsferrēt: atq; in cinerē soluta p puinciā disseminarēt: quocirca & cratin⁹ i deterio. ib⁹ ipm ita loquētē facit: habito hāc isulā: vt qdē fama ē hoium semiat⁹ p oēm aiacis urbē. Extat d illo & nostr⁹ epigrāma epigrāmatū libro: vbi & de sapiēribus oibus & doctrina præstātib⁹ viris oī gñe metroq; loquor.

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.

Sed dispersa agris ossa tenet salamis:

Pulchrē vexerunt animam super æthera currus.

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiunt & hanc ipsius fuisse sententiam. Nihil nimis: ipsumque refert Diascorides in commentarijs cum lachrymaretur ac lugeret defunctum filium dicereturque sibi a quodam: at nihil proficis: respondisse: at propter hoc ipsum illachrymor: quia nihil proficio: feruntur & ista illius epistola.

¶ Solon Periandro.

Cribis tibi plurimos insidiari. At tu siquidem omnes e medio tuleris: nec sic quidem proficis: insidiabitur enim tibi quisquam ex his & quos minime suspectos habes: partim sibi quidem metuens: partim te reprehendens quod omnia formides: nihilque non metuas: partim item civitati gratificari cupiens. Esset ergo optimum abstinere Tyrannide: ut causas omnes metus euaderes. quod si tyrannidi insistendum censes comparere necesse est tibi externas vires: & peregrina auxilia urbanis viribus maiora: ut iam tibi nullus infestus sit: & tu neminem extorrem agas. Vale.

¶ Solon Epimenidi.

Eque leges meae profecto atheniensibus profuturum multum erant: neque tu eis antiquatis civitati ulli fuisti emolumento. Deus enim ac latores legum non solum iuvare civitates possunt: sed quae multitudinem agunt in quacumque sententiam volunt. Hi enim si recte rem administrant: deus ac leges utiles sunt: sin autem male: nihil profunt: neque sane meae leges: ac iura quae scripta quicquam profuerunt: sed qui illas transgressi sunt magna reipublicae inuexere detrimenta: qui Pisistrato ne tyrannidem inuaderet non obstituerunt: neque vero futura praedicenti mihi fides habebat. Illeque fidelior estimabatur atheniensibus blandiens quam ego vera proloquens. Positis igitur armis pro curia his quidem qui Pisistratum gestire tyrannidem non animaduertent sapientiores: eis vero qui libertatem reipublicae asserere metuerent fortiores esse me dixi. Qui tamen Solonis vesaniam reprehendebant: tandem ita patriam contestatus excessi. O patria hic quidem Solon tibi opem ferre & facturo & dicto promptus & paratus est. Ceterum hisce & insanire videor: itaque te deserta proficiscor solus ex omnibus Pisistrati inimicus. Isti quippe illi & fauere & obsequi parati sunt. Nosti enim profecto hominem amice quanto ille astu: quo ingenio: qua arte tyrannidem inuaserit: nam cepit quidem blande plaudere: deinde sibi et vulnera inflixit: ac progressus in publicum: eaque se ab hostibus accepisse vociferans orabat quadringentos robustissimos iuvenes sibi custodes darent. At illi me quidem reluctante & reclamante viros praebuerunt: Erant autem hi armati validis fustibus: his itaque stipatus statum reipublicae evertit: dumque illi spe inani pauperes ne sub mercede seruirent se liberare student: omnes una sub iugum missi sunt: vnique seruiunt Pisistrato.

¶ Solon Pisistrato.

Redo equidem nihil me abs te passurum mali: nam ante tyrannidem tibi amicus eram: ne nunc quidem magis infestus quam alius quilibet atheniensium qui tyrannidem non ament: siue autem unius imperio regi: siue publice rem administrari illis utilius sit ex sua quisque sententia statuatur. Certe tyrannorum te omnium esse praestantissimum fateor. Athenas autem redire mihi utile non esse cognosco: ne quis me iuste reprehendat: sit qui atheniensibus dudum rem publicam ex aequo administrandam tradideram: praesensque oblatam mihi tyrannidem sponte declinaueram: modo rediens factum tuum subita paenitentia probare videar.

¶ Solon Croeso.

Mplector mirifice tuam in nos beniuolentiam: & per deos immortales nisi apud me iam pridem statuissem ibi sedem habere: ubi res publica sit libera: mallem apud te in tuo regno vitam: quam athenis ducere: volenter tyrannidem exercere Pisistrato: verum gratius illic ex instituto nostro vivimus: ubi sunt omnibus aequa & communia iura: veniam tamen ad te ut tuo vel hospitio tantisper fruamur.

¶ Chilo Lacedæmonius.

Chilo Lacedæmonius patre Damageto fuit. Hic scripsit elegiam versus ferme ad ducetos: dicebat autem futurorum prouidentiam ratione comprehendere posse pro virtute viri. Indignati fratri: quod Ephorus ipse non fieret cum ille fuisset: ego inquit pati iniurias scio: non tu: fuit autem Ephorus circa quinquagesimam: & quintam olympiadem. Porro Pamphila circa sextam ait primumque ephorum fuisse sub euthidemo auctore. Socrate: Primumque instituisse: ut ephori regibus adiungerentur. Satyrus Lycurgum dixit. Hic ut Herodotus in primo historiae libro refert. Hippocrati in olympia sacrificanti cum feruere absque ignis adminiculo, lebetes cepissem: consuluit aut persistere celibem: vel si duxisset uxorem dimitteret filiosque necaret: fertur: & Aesopum interrogasse quendam faceret iuppiter: illumque respondisse excelsa humiliat: & humilia extollit: rogatus quo differunt periti ab imperitis: bona inquit spe: quid sit difficile: archana inquit reticere: & otium recte disponere iniuriasque tolerare posse: precipiebat: & hec linguam semper quidem sed in conuiuio praesertim continendam: proximo non maledicendum: alioquin audituros quae nos mœrore conficiant. Nemini intentandas minas: esse. n. muliebri: promptius ad amicorum aduersos casus quam ad secundos successus accurendum: uxorem humilem apparatu modico ducendam: mortuo non maledicendum: honorandam senectutem: obseruandum seipsum: damnum potius quam turpe lucrum eligendum id quippe semel tantum augere hoc semper: elato secundis rebus non aridendum: fortem mansuetum esse oportere: ut proximi non tam metuant: quam reuerentur. Discendum domui suae rite praesidere: linguam praesere animo non permittendam: superandam iracundiam. diuinationem non execrandam: impossibilia non appetenda: in via non festinandum: inter loquendum non agitandam manum: esse. n. vecordium: obtemperandum legibus quiete adamadam: inter ceteras eius sententias haec maxime placuit qua dixerat lapideis coribus: auge examinari: & dare apertum sui documentum. Auro autem bonorum malorumque hominum mentem cuiusmodi sit comprobare: A iunt illum cum iam esset vetulus dixisse sibi nihil esse conscium in tota vita ingratis fecisse: vna tamen re se modice moueri: quod cum semel inter amicos illi iudicandum esset: neque contra ius agere aliquid vellet persuaserit amico iudicium a se puocare: ut sicut utrumque: legem scilicet amicumque seruaret: maxima gloria praecipue apud graecos fuit: quod de Cytheris insula laconiae praedixerit. Nam cum illius naturam situmque didicisset: utinam inquit haec nunquam fuisset: aut certe simul ac visa est submersa esset: praclare sane ac rite prauidit. Demaratus enim lacedaemone fugiens Xerxi consuluerat in ea insula naues continere: & profecto in ditionem hostium venisset gratia si id regi persuasisset. Postmodum vero Nicias bello peloponnesia eo eversa insula: praesidium illic atheniensium statuit lacedaemoniosque multis cladibus afflixit: erat in loquendo breuis: atque ob eam rem Aristagoras milesius hunc loquendi morem Chilonium appellat. Senuerat iam circa quinquagesimam & primam olympiadem: quoque tempore vigeat Aesopus orator. Obiit autem ut Hermippus ait pisae amplexus atque osculatus filium quod in olympia fuisset coronatus: Defunctum asserunt in modica laticia: & senij imbecillitate. Ipsique omnes quid ad celebritatem conuertant honorificentissime iusta persoluerunt.

Est: & in hunc nostrum epigramma.

Phosfore reddatur polux tibi gratia: quod fert

Chilonis natus tempora cincta pugil:

Serta videns nati genitor si gaudia summat:

Non mihi sic tali mors odiosa foret

Ipsius item imagini inscriptum elogium primum ex septem sapientibus claruisse sapientia testatur: Eius est ea sententiola: sponsioni non deesse iacturam. Breuis quoque epistola ipsius fertur huiusmodi.

¶ Chilo Periandro salutem.

i Vbes vti militia vacem extorrisque agam: quasi tu in tuto futurus sis atqui ego monarchæ viro nec sua tuta esse puto felicemque eum tyrannum censeo cui in sua domo absque sanguine contigerit mori.

¶ Pittacus Mithyleneus.

p Itacus Mithyleneus Hyrradio patre quem Thraca fuisse Duris auctor est: hic vna cum Alcæi fratribus Melanchrum Lesbi Tyrannum profligauit. Et cum de agri Achillitidis possessione inter athenienses & mityleneos armis decerneretur. Imperator ipse exercitus cum phrinone atheniensium duce qui & pancratiastes & olympionices fuerat singulari certamine pugnare instituit. Ræte igitur clypeo tegens phrynonem eo dummodo cauet indoluit: ipsoque perempto agrum seruauit: postmodum vero athenienses disceptasse cum mityleneis de possessione agri: ipsumque a Periandro controuersie iudice atheniensibus adiudicatum tradit Apollodorus in chronicis: tunc igitur Pittacum in summo honore mityleneis habuere: eique principatum tradiderunt: quem ille cum decem annis tenuisset & rempublicam præclaris ordinibus constituisset: seipsum sponte magistratu abdicauit. Decem inde alios superuixit annos agrumque sibi a mityleneis traditum sacrauit: qui nunc Pittacus dicitur. Porro Socrates partem ipsius abscidisse: dimidiumque plus toto dixisse testatur: sed & Cræso pecunias ad se mittente suscipere noluit duplo plura quam vellet se habere contestans. Defuncto enim fratre sine liberis hereditatem ad se pertinere. Pamphila autem in secundo commentario Tyrhæum refert ipsius filium cum sederet in Tonstrina cumis: iniecta securi ab ærario fuisse necatum. Acumanis vero victum homicidam ad Pittacum missum: atque ab eo poena fuisse absolutum dicente cum rem cognouisset indulgentiam poenitentiae esse præferendam. Heraclitus autem Alcæum asserit habuisse captiuum: liberumque dimisisse: veniamque supplicio meliorem dixisse. Ebrios cum peccarent duplici incommodo afficiendos per leges statuit: ut cauerent temulentiam: abundat quippe vino insula. Feruntur eius istæ sententiæ. Perdifficile est bonum esse: cuius versiculi & simonides meminit. Plato item in Protagora: necessitati nec deos reluctari: principatum viros declarare. Interrogatus aliquando quid esset optimum: quod impresentiarum inquit occurrit bene agere: A cræso item rogatus quodnam esse maximum imperium ligni inquit vari: legem. s. signans. Dicebat autem victorias sine sanguine acquiri. Phocaico item dicenti. quærendum esse studiosum ac frugi virum: etiam si valde inquit quæsieris non inuenies. Percuntantibus quid nam esset gratificum: tempus ait: quid obscurum: futurorum euentus inquit: quid fidele: terra: quid contra infidum: mare inquit. Dicebat prudentium virorum esse: prius quam aduersa contingant. providere ne veniant: fortium vero cum illa contigerint æquo animo ferre. Quod inquit facere intendis noli predicare: nam si facere nequiueris: rideberis: infelicitatem nemini improperaueris: ne iuste quærimonia pateas. Depositu cum acceperis: redde. Amico noli maledicere: ne inimico quidem pietatem colas: frugi esto: pudicitiam ama veritati stude: fidem: peritiam: dexteritatem: sodalitiu diligentiamque custodi. Quæ vero cecinit: maxime probatur. Hæc sunt sumpto arcu & iaculis sagittiferaque pharetra impetendum hominem nequaquam. Nam fidum nihil lingua loqui preualet: dum cordi duplex alte inedit sensus: fecit item ad sex

centos elegios versus: & captim de legibus ad ciues. floruit maxime circa. xliij. olympia
de: mortuus e aut sub Aristomene tertio anno. li. olympiadis: cu vixisset anos plusq.
lxx. senio cofectus: sepultuq; i Lesbos mausoleo ipsius inscriptu epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos.

Sacra suis: obitu languida facta tuo.

Est illa eius sniola: tps nosce: fuit & alter Pittacus legifer: cuius: & fauorimus i primo
comentarior: & demetrius i æquiuiocis meminit: q & minor appellatus est. Fert aut
sapiens ille cu ab atarnete adulescente copelleret: vt moneret vtra sibi ducenda eet vxor
duas quippe se expetere: alteram quide opibus sibi: & genere pare: alteram vtra i re ex
cellentē: bacillo senu ad miniculo elato admonisse pergeret ad triuiu ciuitatis: quo lu
dedi ca pueri conueniunt: eosq; consuleret quid facto opus eet: sequereturq; illor: mo
nita. Sicq; factum esse. Adulescetēq; illum pueroꝝ vocibus datmonitu æqualē sibi du
xisse: id factum Callimachus in epigarāmatibus venustissime scribit.

Hospes atarnites rogauit pittaco. olim.

Sic mytilenē hyrradinoq; satum.

Magne senex gemie cupiūt mihi nuber: qꝝ

Et genere atq; opibus conuenit vna mihi:

Altera præcellit: quid præstat cōsule: dicq;

Vtra ex his potius sit capienda mihi.

Hic baculū tollēs sic tela senilia dixit.

Consiliū pueri quod petis expedient.

Dione mꝝ itidem admonet facere: parē. s. eligere: videtur autem ex affectu ista dixisse.

Quippe nobiliore ipse duxerat Draconis. s. penthili filii sororem que illi immodice su
perba erat. Hunc alcaeus Sarpodē: & sarapū vocat: q; latos pedes traheret cheropadē
autē q; vulnera in pedibus haberet: quæ chærades appellant: gabricum: q; frustra in
tumesceret. Phisonem vero: & gastrone. q; pingui esset aq; liculo. Zophodorpidē quo
q; obtusam haberet oculoꝝ aciem. Agasyrtū vero: q; obrectatoribus pateret: & sor
didus eet. Huic exercitium fuit molēdi tritici: vt Clearchus philosophus testatur: est
aut eius breuis epistola hmōi. Pittacus Crælo. Iubes me i Lydiam venire inspectatur
opes tuas. Ego: & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū regum oium esse
opulētissimum auroq; refertissimū: neq; vero amplius quicq; habituri sumus: si sardis
ad te accesserimus. Auro. n. ipsi nō indigemus contēti modico vitæ stipēdio: quantum
satis sit mihi: & amicis. Veniam tñ vt tibi perhumano: & hospitali viro familiaris effi
ciar: Vale.

¶ Bias prienæus.

Ianti prienæo pater fuit Teutamus: hunc Satyrus septē reliquis prætulit: fu
isse opulētum plariq; autumāt. Duris aduenā fuisse testat. Phanodicus vero
captiuas eū puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nutrisse: ac postmodū
adiectis douibus messanam parētibus illas remisisse. Breui post tēpore inuento: vt dixi
mus a piscatoribus aureo tripode: cui erat inscriptū sapiēti. Satyrus quide puellas: alij
vero ex quibus phanodicus ē: illar: patrem in cōtione venisse ait. Biantēq; expositis que
ise egisset appellasse sapiētem: sicq; tripoda ad eum missum: eo cōspecto dixisse bian
tē Apollinem eē sapiētem: neq; illum admisisse: alij Thebis Herculi sacrasse referūt: q;
eēt prienæq; Thebanor: Colonia phandico id ipsum asserēte. Fert cum ab Alyatte prie
næ ipsius patria obsideret biantē ex idustira duos saginasse mulos eosq; in castra impu
lisse: eis cōspectis obstupuisse regem: q; bruta quoq; animalia largas obsessor: copi

as pferer: ac de soluēda obsidiōe cogitantē explorandi gratia nūtiū in urbē dimisisse: biā
tē cofinlio regis explorato magnos arenæ acervos tritico operuisse hoīq; ostēdisse: eo
agnito regem cum prienēlibus pacē percussisse: ex continēti regem bianti vt ac se perge
ret mādasse: illumq; dixisse: equidem rex cæpas edere æq; ac flere iubeo. Fert: & in cau
sis orandis summus atq; acutissimus fuisse bonam tñ in partem dicēdi vim exercere so
litum. Idq; demodieu alerium significasse: cū diceret: Oratori prienæam cām eē imi
randam Hipponactēq; similiter: q; dum laudare quēpiam summæ integritatis vellet:
eum biante priēse ait cās egisse præstātius: Morit & ipse in hunc modum. cām p ami
co dixerat iam vetulus: & cum a dicēdi labore quiesset: caput i sinibus nepotis filij. s. fi
liæ fessus reclinauit. Cum vero aduersarius itē perorasset: iudicesq; sentētiā pro eo di
xissent qui causæ suæ biantē habuerat patronum: soluto iudicio. Nepotis in gremio ef
flauisse animam compertus ē: ipsumq; magnifice sepeliuit. Ciuitas atq; eius laudes tu
mulo inscripsit.

Petra prienæum tegit hic cōmissa biantem.

Ornamentum ingens qui fuit ionijs.

Et est nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllenius vndas:

Quas duxit niueum tempora canicie:

Perpetuam noctem pueri dormiuit in vlnis.

Dixerat vt socij credita iura sibi:

Scripsit autem de Ionia ad duomilia versus: quo. s. mō scelix esse posset: placuerūt eius
istæ imprimis sniæ. Ciuibus placere oībus stude: habet. n. id multum gratiæ. Contra
vero fastus: ac superbia semper nocuit: & illud corpore quidē eē validum naturæ mu
nus ē. Porro quæ utilia sint patriæ dicere animi: ac prudētiæ proprium: pecuniarū aut
copiam plurimis ēt forte obuēnisse: infelicē dicebat. qui ferre nequiret infelicitatem:
morbumq; animæ impossibilia amare: & appetere: & aliena: & incommoda nō memi
nisset interrogatus quidnam eēt difficile: ferre inquit fortiter mutationē in deterius re
rum: nauigabat cum limpijs aliqñ: & cum tota tempestate nauis quateret fluctib9:
illicq; deos inuocarēt: silete inqt ne vos hinc illi nauigare sciant: percontanti impio ho
mini quid pietas: nihil respondit: cūq; ille silētij cām scisitaretur: quia inquit de rebus
nihil ad te pertinetibus quæris: rogatus quid eēt dulce hoibus: spes ait. Male se iter ini
micos: q; inter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alterq; prorsus futurum ini
micum: ex inimicis autem alterq; amicum: forte interrogatus qdnam faciēs homo de
lectaret: lucrās inquit: dicebat vitæ tempus ita metiēdum: quasi: & diu & parum vi
cturi simus: ita amandū quasi odio simus: habituri: malos. n. esse q; plurimos. Sic au
tem cosulebat. Quodcunq; agere instituis cunctabundus: ac deliberabundus arripe.
Cæterum in eo quod elegeris firmiter persiste noli cito loqui: est. n. insanix iudicium:
prudētiā dilige. De dijs ita: vt sunt loquere. Indignum hoīem diuitiarum gratia lau
dare noli: persuadens accipe non cogens. Quodcūq; boni egeris ad Deos refer: viaticū
tibi ab adolescētia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa veraq;
possessio: meminit biantis. vt dixim9 et Hipponax: & ingratus Heraclitus ipsum præ
cipue commēdat his verbis: priene oppidum biantem tulit Teutami filium: cuius est
opinio illustrior q; cæterorum. Et prienæ sacellum ipsi dedicarunt: quod Teutoniam
dicitur. eius est sententia plures mali sunt.

Cleobolus:

Leobulus Euagoræ filius ex lindo siue vt duris auctor ē ex caria fuit: ei⁹ gen⁹
 pleriq; ad herculem referunt. Corporis viribus: ac spem fuisse insignem: ægy
 ptumq; percipiendæ philosophiæ gratia petiisse tradunt. Natamq; illi filiam
 Cleobulinam exametroꝝ enigmatum vatem Cuius: & Cratinus meminit in eiusdem
 nominis poemate plurali inscribēs numero sed in mineruæ phanum a Danao constru
 ctum illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscuraq; sententias ad triami
 lia versuum: midæ quoq; mausoleo inscriptum epigramma ab eo factum: non desunt
 qui sentiant ærea sum virgo: & cætera.

Aenea virgo midæ celebri sum nixa sepulchror

Allui vnda fluen & plurima germinat arbos.

Phœbus at exoriens: & splendida luna refulget.

Flumina labuntur placidæ de montibus vndæ.

Littora commiscent: deflecto hic marmore multum

Flucta: midam moneo qui præterit esse sepultum.

Innituntur autem Simonidis testimonio: qui vituperare videtur cur tantas laudes in
 eius statuam tanto verborum strepitu congeserit: vt eam indeficiētibus omnibus ver
 nis floribus: solisq; flammis & auræ lunæ & æquoreis vndis comparauerit: ipsumq;
 Cleobulum aperte fatuum appellabat.

Quis lindium cleobulon efferret laudans?

Fluminibus & vernis rosis obicientem

Elammæq; solis auræq; lunæ

Marisq; vorticibus columnas & robur:

Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos.

Lapides enim mortalium manus frangunt:

Hoc nempe consilium viri est parum sani.

Vnde constat Homeri illud non esse: qui multis annis midam præcessit vt aiunt:

Eertur in commentarijs pamphilæ ipsius huiusmodi enigma.

Est vnus genitor: nati bona pignora bis sex.

Triginta cuius natæ: sed dispare forma.

Hæ niue aspectu: nigræq; coloribus illæ:

Atq; immortales omnes moriuntur ad vnam.

Vnus pater est: isq; duodecim filios habet: eorū singuli. xxx. sunt filia: pulchra specie
 & varia: alia namq; sunt candidæ: alia nigræ: immortales vero sunt: & moriunt om
 nes: est autem annus: Sunt & istæ ex sentētijis illius celebres imperitia in omnibus ma
 iori ex parte dominatur: & multitudo verborū. Sed tempus sufficiet: sentire atq; sape
 re illustre aliquid: & inclytum stude inanis. Et ingratus ne sis: filias nuptui locari oport
 tere ætate virgines sed prudētia: & sensu mulieres: docens per id virgines quoq; erudi
 endas esse: dicebat amicos: beneficijs fouēdos: vt amiciores sint inimicos at amicos fa
 ciendos. Cauendam. n. vituperationem amicorum: insidiasq; inimicorum fugiendas.
 Illud item anteq̄ domo quis exeat quid acturus sit apud se pertractet. Rursus cum re
 dierit quid egerit recogitet: consulebatq; corpus rite exercendum: audendi magis q̄ lo
 quendi studiosum esse oportere: intentum studij potius q̄ imperitum: linguam habe
 re laudabilem proprium virtutis esse alienum a vitio: iniusticiam fugere: ciuitati ea cō
 sulenda quæ sunt optima: voluptatem frenandam: vt nihil legendum: erudiendos li
 bros: inimicitia soluendas cum muliere: neq; blandicijs agendum: neq; præsentib⁹ ex

trancis iurgandum. Illud quippe vercordiam: istud vesaniam significare famulū vino
hilem non puniendum: videri. n. id demētius esse: vxorem sibi parem eligendā. Nam
si clariorem te duxeris inquit: affines dños habebis: iurgātibus non insultandum: ini-
micos quippe ex ea irrisiones fieri: dū secunda fortuna arridet superbire noli: aduersa p
strepēte noli frangi: fortunæ mutatiōes fortiter pferre disce: obiit senex annorū. lxx. eius
q; laudes tumulo inscriptum epigramma cōtinet. Scriptum & ipse breuē epistola So-
loni sic. Cleobolus Soloni. Amici quidē tibi sunt permulti: singulisq; domus ē: verum
ego Soloni cōmodissimam fore ad inhabitandū lindū censeo ciuitatē. s. liberam. Estq;
isula maritima vbi si morari volueris nihil a Pisistrato mali formidabis: atq; ad te ami-
ci vndiq; confluent. Vale.

¶ Periander.

Eriandro Corinthio Cypselus pater fuit: ex heraclidaz gente: vxorem aut Ly-
sidem duxit: qua ipse Melissam appellabat: Proclei epidaureū Tyranni:
& Euristhenæ Aristocratis filia: sororisq; Aristodemi filiam: qui vt ait He-
raclides ponticus in libro de principatu totius ferme Arcadiæ dominabantur: duosq;
ex ea filios genuit Cypselum scilicet & Lycophronem: alterq; ex his iuniorem pruden-
tem: maiorem natu stolidum: post aliquā tum temporis accensus ira missam sub gra-
dibus prægnantē coniugem calcibus percussit: ac necauit: pelicum obtemperando ca-
lūnis: quas tñ postmodum igne cremauit: puerumq; Lycophorna matri ploratu iu-
sta soluētē abdicauit: atq; in Corcyram agi præcepit: iam vero vicinus senio illum vt
ei Tyrānidem per manus daret: ad se accersiti iussit. Eius Explorato consilio corcyren-
ses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furijs succensus eorū liberos ad alyattem
abscedōs misit: Cum aut nauis appropinquasset Samo: iunoni vota faciētes a Sam-
nijs seruati sunt. quod ille vbi didicit: mœrore confectus excessit e vita annos natus fer-
me. lxxx. Solocrates eū ante Cræsum obiisse diem asserit. lx. & vno annis ante quadra-
gesimam & nonam olympiadem. Hūc herodotus in primo historiaz Thrasylbuli mi-
lesiorū Tyranni hospitē fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis delitijs libro
hec de illo refert: matrem eius crateam illius amore feruentem & clam congregi solitā
illo non inuito tantoq; flagitio acquiescente: quod vbi agnitum est: dolens se fuisse dep-
hensum: grauius iam ciuibus instabat. Porro Ephorus in historia vouisse illum tradit
si olympia quadriga vicisset aureā statuam deo sacraturū: victoria vero potitum & au-
ri inopem quadā celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mundū ade-
misse muliebrem: atq; ita donarium misisse asserunt. illum cum sepulchrū suum igno-
rari vellet: tale quippiam molitum: duobus iuuenibus viam quādam ostēdisse: ac ius-
sisse noctu per illam incederent: eumq; qui prior occurisset interimerent ac sepelirent:
postq; illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturæ traderēt. Rursus cō-
tra eos misisse plures: itidemq; vt facerent imperasse: sicq; ipsum primis obuium occi-
sum esse: enimvero Corinthij Cenothaphium illius versibus illustrarunt.

Et sophia & nomis periandrum terra corinthus

Præstantem atræo continet Alma sinu.

Nostrum quoq; in illum epigramma est.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris.

Omnibus at gaude quæ tribuere dei:

Mcestitia stygias periander cessit ad vmbas:

Quod non profecit impia vota dolens:

Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui honestus sit nō lucrari: scripsit & ὠοδῆκασ ad duo milia versuum: Dicebat his qui tuto regnare vellent: summa ope nitēdum vt beniuolentia non armis stiparētur. Rogatus aliquādo cur in tyrannide persisteret: quia inquit & sponte & inuitum cedere atq; periculosum ē: Dixit & hæc: bona quies est: ac periculosa temeritas: turpe lucrum: popularis dominatus tyrānide præstantior est: voluptates corruptibiles sunt: honores immortales. Inter secūdas res esto moderatus: inter aduersas prudens. amicis & scelicib⁹ & infelicibus eūdem te præbe. Quotcunq; pollicitus fueris serua: inter loquēdum caue ne secreta pronuncies: non peccantes modo: verum & peccare gestientes puniri. Primus hic armatis circūseptus incessit: magistratumq; ad tyrannidem transtulit: neq; in vrbe degere volētes permittebat. vt ephorus & Aristoteles tradunt. fuit autē circa trigessimam octauam olympiadem: exercuitq; tyrānidem annos quadraginta. Porro Sotion atq; Heraclides & pamphila in quinto commentariorū duos aiunt fuisse periādios: Tyrannum alterum: alterū vero sapientem: eumq; ampraciotem: hoc ipsum neāthes quoq; Cyzicenus ait: patruales sibi inuicē fuisse: & quidē Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientem: Plato negat: ipsius & hoc ē. exercitatio totum valet & valuit & isthmum quoq; perfodere: feruntur duæ istius epistolæ huiusmodi.

¶ Periander. Sapientibus.

Rates multas ago Pythio appollini q; in vnum coactos epistolæ meæ repererunt: ipsaq; Corinthum vt confido perducēt: expecto itaq; vos: certe ipsi vobis debitis q̄ maxime populariter congregiar. Sicut igitur anno preterito Sardis in lydiam venistis: ita nunc oro ne pigeat ad me quoq; proficisci Corinthi Tyrannum. Videbunt enim vos & grate quidem Corinthij periandri domum adeuntes.

¶ Periander procleo.

Obis quidem non ex snia fuit vxoris scelus: tu autem sponte filio ingrato si qd egeris iniuriosus es. Aut igitur immanitatē in filium cōpescere: aut ego illi opem feram: nam & ipse satis diu pœnas dedit.

¶ Trasylbulus Periandro.

Raconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in segetem inducens eminentiores spicas bacillo feriens decutiebam subsequente illo: tibiq; si interrogaueris referret quicquid vel viderit vel audierit a me: & tu ergo sic facito: Si quidē tyrannidem tuto tenere cupis atq; in ea roborari: Ciuitatis principes tolle: siue illi amici: siue inimici videant: quippe tyranno amici quoq; sæpe suspecti sunt.

¶ Anacharsis.

Nacharsis scytha Gnuri quiddem filius: Caduidi vero scytharum regis frater matre græca fuit: quamobrem duarum quoq; linguarū peritus erat: scripsit autem & de scytharum legibus: & de his q̄ apud græcos legitima & solennia sunt ad castigationem ac viliozem victum: itemq; de re bellica ad noningentos versus. Præstitit prouerbij occasionem eo q; esset audax & constans in dicendo: vt qui eius constantiam imitaretur: scythicum dicendi genus diceretur imitatus. Eū Socrates athenas concessisse quadragesima & septima olympiade sub Eucrate p̄cipe tradidit. Porro Hermippus Solonis iussu domum: & cuidam ex familia iussisse nunciaret ei anacharsim adesse pro foribus: vt illius conspectu & hospitio si fieri posset frueretur. puerum intus hæc nunciasse soloni: cuiusq; iussu hæc illi renunciafle: in proprijs regionib⁹

hospites fieri: Ad hæc introgressum dixisse Anacharsim: modo se esse in patria: atq; ad se pertinere hospites facere: eã viri dexteritatem admiratum Solonẽ continuo illum admississe & arctissimis amicitie vinculis sibi deuixisse. Post aliquãtulum tps regressum in scythiam cum patrias leges immutare vellet: græcaq; toto adnifu niteret inducere: in venationis studijs a fratre sagitta percussum interisse: dicentem sermonis & disciplinæ gratia se ex græcia seruatum: per inuidiam in domo & patria perijsse. Quidam græco ritu sacrificantem occisum tradunt. ¶ Est & nostrum in illũ epigramma.

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras

Moribus hoc omnes viuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem:

Hunc immortales traxit arundo deos.

Huius illud dictum memoratur: vitẽ vuas tris ferre: primã voluptatis: secundam ebrietatis: tertiam mœroris. Mirari se dixit quomodo apud græcos artifices certaret: iudicaretq; qui opifices non essent. Rogatus quo pacto q abstemius fieret: si turpes inquit ebriosq; motus sibi ante oculos ponat. Mirari item dicebat: quid sit quamobrẽ græci aduersus eos: qui iniurijs lacessunt legẽ ferentes athletas cũ se inuicẽ ferunt honorant. Cũ didicisset q̄tuoꝝ digitos nauis esse crassitudinem: tm̄ inquit morti p̄p̄inqui sunt q̄ nauigant. Oleũ vesaniæ pharmacũ vixit: q̄ eo iuncti athletæ contra se inuicẽ magis insaniant. Quõ inquit q̄ mentiri vetat: in cauponũ tabernis aperte m̄tiunt. Admirari dixit cur græci initio cõuiuij paruis calicib; vterent: vbi vero saturati essent maiorib; poculis biberent. Inscrubit aut ipsius imaginib; lingua: ventre: pudẽdis cõtinendum ẽ. rogatus an iscythia sint tibia: ne vites quidẽ inquit. percontanti quãnã esset securior nauis: ea inqt quẽ in portũ venerit. Istud quoq; se apud græcos mirabile vidisse referebat: q̄ fumũ in montib; relinqueret: ligna in urbẽ conucheret. interroganti vtr; plures sint viui q̄ mortui: nauigãtes inqt vtra in parte cõstituis. exprobrãti sibi attico q̄ scytha esset: at mihi quidẽ ait p̄bro ẽ p̄ria: sed p̄riã tu. rogatus q̄dnã esset hoibus bonũ ac malũ: inquam inqt. Melius aiebat est amicũ vnũ egregiũ q̄ gregarios multos possidere. Forũ ad fallẽdum inuicẽ atq; ad dãdas auaritiã manus destinãtũ locum dicebat. Ab adolescente conuiua passus cõtumeliã: Adolescẽs inquit: si modo cũ iuuenis es vinum nõ fers: q̄n̄ senueris aquam feres. Inuenit vt quidam volũt ad vitæ vsum anchoram: & figuli rotam. Scripsit & hanc epistolam.

¶ Anacharsis Croeso. ¶ Crolydor; rex in græciam aduenit: græcor; mores & studia & instituta percepturus. Auro aut nihil egeo satisq; mihi est ad scythas reuerti meliorem atque doctiorem. Pergam tamẽ ad te Sardis: plurimi faciẽs tibi familiarem & amicũ fieri.

¶ Myson. ¶ Myson Strymonis: vt ait Socrates cheneus genere Hermippo auctore traditur a vico cætaoico siue laconico sic dictus: numeratq; inter septem sapientes:

Aiunt eius patrem tyrannum fuisse. Fertur a quodam pythiam cum ab Anacharside quaereretur quisnam se esset sapiẽtiõ: respondisse vt de Chilone prædiximus in Thaletis vita cæxum quendam mysonem cheneum se sapiẽtiorẽ esse: hoc illum oraculo sollicitatum vicum peruenisse: eumq; repperisse æstate stiuam aratro aptantẽ: ac dixisse: Atqui o Myson non aratro vacandi nunc tps est: illumq; respondisse satis tempestiuum ad illius parandum. Alij oraculum illud non cæxum: sed eteum dixisse autumant: inquiruntq; quid sit eteus: parmenides quidem pagum esse laconicæ vnde

fuert. Myson. Socrates autem in successibus patre eteum: matre cheneum fuisse tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem asserit: esse enim crate oppidum etean. anaxilaus archadem tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & myso que vi-
 torum oium sapientissimū Apollo prædicauit. Aristoxenus in varia historia hunc ab Apemanti & Timonis moribus non multum abfuisse testis ē: exofos quippe habuisse mortales: deniq; deprehensum lacedamone solum in solitudine redire: cū ab eo rogaretur q; subito se deprehenderat: cur nemine p̄sente rideret: at ob hoc ipsum ridere dixisse: ex hoc habitū ignobilem q; non ex vrbe: sed ex vico eo q; obscuro natus esse: ob q; eam ignobilitatē quæ ipsius sunt a plerisq; Pisistrato Tyranno applicari: Aristoxenū item auctoritatem præter Platonē philosophū. Meminit quippe illius in pragora illum p; perianthro cōstituens. Dicebat autē non ex verbis res: sed ex rebus verba esse inquirenda: neq; ppter verba res perfici: sed rez gratia verba cōsumari. Defunctus ē autem ætatis anno. lxxvij.

¶ Epimenides.

Epimenides vt ait Theopompus: alij q; complures patrem habuit. Phastium alij Dosiadē: alij Agesarchum tradunt. Cretēsis genere: gnoso vico oriundus effigiem imutasse perhibet. Missus. n. aliquando a patre vt ouē rure deferret meridiano tpe diuertit ex itinere: atq; in spelunca vbi se iactarat quinquaginta & septē annos perpetuo sopore acquieuit. Dehinc somno excitatus quæsiuit ouem: putabat se. n. parum obdormisse: quam cum non inuenisset: in agrum reuertit. Cum vero rerū omnium faciem imutatam cerneret agrum q; in alterius ius concessisse: stupore attonitus: & cunctabundus redijt in oppidum ibi cum domum suam vellet ingredi: quisnam esset interrogatus: vix q; agnitus a iuniore fratre iam vetulo omnem ex illo didicit rei veritatem. Porro illius fama per græciam volante deo esse carissimus existimatus est. Vnde & Athenienses cum aliquando peste laborarent: responso a Pythia accepto urbem expiari oportere: Niciam nicerati filium misere epimenidem q; ex creta aduocarunt: profectus autem olympiade. xxvij. iustrauit urbem pestem q; repressit hoc modo. Sumpsit oues nigro & candido velere. duxit q; in arium pagum: atq; inde quouellent abire permisit: his qui illas sequebantur mandans vbi cū q; illæ accubuissent: singulas maectare propicio deo. atq; in hunc modum quieuit lues. Ex eo iam hodie q; per atheniēsiū pagos aras sine nomine inueniri certum est: In eius q; tunc facta est expiationis memoriam. Alij causam dixisse pestis celonium scelus: liberationē q; significasse: atq; ideo mortuos duos adolefcētes cratium & lysinnium: sic q; cladem quieuisse. Atheniēses ea pernicie liberi Talētum sibi decernūt: & nauim q; illum in certā reuheret: vix ille pecunia repudiata amicitia & societate Atheniēsiū & gnossiorū impetrauit: reuersus q; domū paruo post tpe migravit ex vita: ætatis suæ anno ceteresimo quinquagesimo septimo: vt ait phasgo in libro de longæuis: sicut autē Cretenses tradūt duceteresimo nonagesimo nono: sicut vero Xenophanes Colophonius audisse se dixit centesimo quinquagesimo quarto. Scripsit autem curretum & Corybātum generationem & theogoniam ad quinq; milia versuū. Argus quoq; ædificationē & Iasonis in colchō nauigationem ad sex milia & quingentos versus. Scripsit & carptim de sacrificijs & ciuilitate cretēsiū: ac præterea de Minoe & Rhadamantho ad quattuor milia versuum. Construxit & apud Athenienses phanum verendorū deorū vt ait Lobon argiuus in libro de poetis. fert etiam primus domus atq; agros expiasse: delubraq; fabricasse. Sūt qui illū nō obdormisse: sed ad tēpus excessisse asseuerēt intētū. s. radicibus cædēdis. Exerat ipsius ad solonē conditorē legū eplā ciuilitatē cōtinēs: quā Minos cretēsiū tradidit.

dit. Sed demetrius magnesius in libro de poetis: ac scriptoribus equiuocis: epistolam
vt recentē neq; cretensī: sed attica locutione: ipsaq; non satis antiqua scriptam arguere
nitit: sit illa sane recēs vt vult ipse: ego & aliam ipsius epistolā repperi in hunc modū.

¶ Epimenides Soloni.

Onfide o amice: si. n. vel seruire assuetis vel non bene institutis Atheniēsis
c pistratus imineret. imperium profecto diuturnum habuisset. Cæterq; viros
haud sane malos aut ignauos seruire cōpulit: sed eos qui iudicij Solonis me-
mores tabescunt: seruire tyrannide diutius esse tolerabunt. Verum & si pistratus ci-
uitatem occuparit: non tamē ad illius liberos imperium spero deducēdum. Est enim
perdifficile hominibus liberis præclarisq; institutis legibus sub seruitute durare. Tu au-
tem noli quæso vagus agi: sed in cretam venire ad nos matura: vbi tyrānus nullus cui
q̄ molestus est. aperta via est. Aderūt certe plurimi illi infesti: tibi amicissimi: nulla er-
go ratio est. cur aliquid molestiæ pati pertimescas. hic est textus epistolæ. Quidā De-
metrio auctore tradunt accipere solitum a nymphis cibum: eumq; intra bouis vngu-
lam conditū seruare: paulatimq; inde sumere: nullaque exinde egestione indigere: ne-
que visum vnq; edere. meminit huius & Timæus in secunda. Sunt item qui dicant cre-
tenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & præsciendi fuisse peritissimū. Deniq; cū
apud Atheniēses munichiam vidisset: ignorare eos dixisse quātarum cladiū causa lo-
cus ille futurus esset: quod si scirent dentibus illū discerpturos: hæc aut prædixit mul-
tis ante temporibus. fertur & primus esse se æacum dixisse: lacedæmonijq; prædixisse
captiuitatem quā passuri erant ab archadibus: ac se ipsum reuiuiscere sæpe simulasse:
theopompus aut in mirabilibus refert epimenidis cū nympharū templum exedifica-
ret vocem e cælo lapsam nō nymphis: sed ioui dedicandū. Cretensibus item prænun-
ciasse belli exitum: quod inter archades & lacedæmonios agebatur: eū quem prædixi-
mus: quo in bello deserti ab Orchomenijs lacedæmonij in ius hostium concessere: se-
nuisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerāt: & hoc
enim theopompus ait hunc a cretensibus curetē appellari solitū. Myronianus in simi-
libus auctor est: corpus eius penes se lacedæmonij obseruant respōso quodam admo-
niti vt refert Sosibius Iaco. fuerunt alij duo epimenides genealogiæ scilicet assertor: &
tertius qui dorice rhodi historiam scripsit.

¶ Pherecydes.

Heracydes Badis filius syrus vt in successiōibus alexander tradit: Pittaci au-
p ditor fuit. Eum Theopompus asserit primum oīum de natura & de dijs gre-
cis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorātur. Deambulātem enim
secus litus psamium: cum intuitus fuisset nauem plenis velis currētem: post paulum
mergendam prædixisse: sicq; vt dixerat se inspectante contigisse. Hausta rursus aquā
ex puero cum biberet: post diem tertiuū terremotum futurū prædicasse: atq; ita factum
esse cum denuo Messanā ascendisset in olympiam per illo hospiti consuluisse: cum
tota familia idē migrare maturaret: neglexisse illum messanāq; paulo post captam
ab hostibus fuisse. lacedæmonijs solitum dicere neq; aurū neq; argentū honorandum
vt Theopompus in mirabilibus scribit: præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quem
& eadem nocte regibus pherecydi vt obtemperarent iussisse sunt qui Pythagorā ista
applicent Tradit Hermippus illum: cum inter ephesos atque magnesios vigeret bel-
lum cuperetq; ephesos vincere. quendam ex prætereuntibus interrogasse. vnde esset:
& cū se ille ephesiuū dixisset: adiecisse. Trahe me per crura & in agro magnesio pone: ci-

uibusq; tuis adnuncia vt parta victoria me in eo loco sepeliant: adiecitq; se esse pherecy
 de. hæc vbi ille ciuibus renūciauit magna eos victoria incessit spes. Postridie vero cō-
 misso plio magnæfios fundūt: victoresq; pherecydē ex vita migrasse cōperiūt: quē eti-
 am sepeliētes magnifice honorauerūt. Quidā profectū delphos e mōte Corycio seip-
 sum deiecisſe aiūt: deliq; sepultū cē. Alij a pediculis cōsumptū obisse diem tradūt. Ari-
 stoxenus vero cū de pythagora eiusq; familiaribus scriberet: refert illū cū a pythagora
 qui visitādi gratia aduenerat: vt sese haberet iterrogatus eē digitū imisisse per ianuā ac
 dixisse aperte ispice. ea postmodū dictio apud studiosos: deteriorē in partē semp acci-
 pit. Qui aut ea melioribus in rebus vtunt: peccāt: dicebatq; deos mensā thyotō voca-
 re. Porro Andrō ephestius duos tradit fuisse pherecydes syros: Astrologū alter: alte-
 rū Theologū Badis filiū: cuius pythagoras studiosus fuerit. Eratoſthenes vnū tantū
 mō syz: Alter: Atheniēsem genealogū fuisse asserit. seruat hactenus pherecydis syri
 quē scripsit libellus de rez pūcipio: cuius initiū ē iuppiter quidē adq; tps & tellus erāt
 semp: terre aut nomē fuit terræ: postq; ipsi iuppiter premiū dedit: seruat & heliotro-
 piū i syra insula. Refert at duris i secūdo sacroz iscriptū ei tumulo epigrāma illustre.

In me finitur sapientia tota: quid autem
 Si plus pythagoræ nostro dicas: quia primus
 Græcorum in populis non mentior ista locutus.

¶ Non autem chius de ipso ait.

Hic velut ornatus virtutibus atq; pudore:

Et dulcem vitam non habet exanimis.

Sic iam pythagoræ sapientia summa. virorum

Cunctorum mentes vidit & edidicit.

¶ Est & nostrum sic se habens Carmine

pherecratio.

Insignis pherecydes

Syros quem parit olim:

Turpes in pedicillos

Permutasse priorem

Formam dicitur: atq;

Magnetum in regionem

Se iussisse trahi: quo

Inferret generosis

Aliorūq; in eum feruntur epigrāmata. Fuit aut circa. lxxix. olympiadem: Est eius quo
 q; ad thaletē huiusmodi epistola: Pherecydes Thaleti.

Ene moriaris: cū tibi fatalis dies supuenerit: morbus me inuaserat cū tuas ac-

b cepi litteras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris. Mādaui itaq;

qbusdā ex familiaribus vt cū me sepelierint: ad te pferant quæ scripsi: Tu aut

si quidē ea pbaueris cū sapientibus reliqs ita legēda demū trades: sin aut improbaue-

ris nolite edere: mihi certe nec dū satis placebāt: Est ibi quidē nō certa rez fides: neque

cnī id recipi neq; qd sit verz me scire pfectus sum. forte quēdā de theologia reseruau: cē

tera intelligere oportet: oīa qppe significo potius: q; apio. Morbo aut dieb; singulis i

ualeſcēte: neq; medicorū quempiā: neq; amicorū penitus admitto. Cæterz assistētib; p

forib; & iterrogātib; quo i statu sim: digito p hostij claustra dimisso: q; sim lāgore fa-

tigatus ostēdi: admonuiq; vt postridie conueniāt ad solēnes pherecydis inferias. Vale

Atq; hi sunt quidē appellati sapiētes: quibus pleriq; p̄sistratum ēt tirānum aggregāt
Veniēdum vero iam ad philosophos: ac primo inchoādum ab Ionica philosophia: cu
ius principē thaletē fuisse memorauimus Anaximādr̄i pr̄ceptorem.

¶ Laertij Dogenis Liber secundus.

Naximandro mileſio Praxiades Pater fuit: huius ē illud prin
cipium & elementum immēsum hoc & infinitum eſſe: non tñ
definiens aera: & aquam: aut aliud quippiam: & partes quidē
eius immutari: totū vero immutabile: durare medio loco ter
ram cētri inſtar conſtitutam globolaſq; eſſe: & rotūdā: lu
nam falſo lucere lumie ſplēdoremq; a ſole mutuari. Solēq; ter
rē æquare magnitudinem: & eſſe puriſſimum ignem. Primus
aut̄ ὕψωνον inuenit ipſumq; lacedemone in loco captandæ
umbræ idoneo ſtatuit. quo. ſ. vt ait Phauorin⁹ i oimoda h̄iſtoria cōuerſiones ſolis: &
æquinoctia notaret: horoſcopia quoq; fabricatus ē: ac primus terrę marisq; circuitus
deſcripſit: & ſphæram inſuper cōſtruxit. Quænam vera ſibi viſa ſunt ſummatim put
memoriæ occurrit expoſuit Appollodorus Athenienſis: qui illum: & in chronicis ait
ſecūdo anno. lviij. olympiadis annum egiſſe ætatis. lxxiii. ac paulo poſt obiſſe diē: flo
ruſſe autē maxime ſub Polycrate Samiorum Tyranno: aiunt eum canētem a pueris
irriſum: eoq; comperto dixiſſe canēdum ergo puerorum cā modulatius. Fuit & alius
Anaximander h̄iſtoricus: & ipſe mileſius Ionicus ſcriptor.

¶ Anaximenes.

Naximenes Euryſtrati filius mileſius Anaximādr̄i auditor fuit. Quidam: &
a parmenidē audiſſe aſſerūt. Hic initium dixit aera: & infinitum: moueri ſidera
non ſupra terram: ſed circa terram: vſus ē autem Ionica locutione ſimplici: &
minime fucata. lxxiii. olympiade natum eſſe: atq; eo anno quo ſardis capta ſit obiſſe di
em Apollodorus tradit. Fuerunt & alij duo lampsaceni ipſius nominis: orator vnus:
alter h̄iſtoricus qui oratoris nepos Alexādr̄i geſta conſcripſit. Extat philoſophi Ana
ximenes epiſtola: huiuſmodi. Anaximenes Pythagoræ. Thales ab ætatis flore ad ſe
nectutem per ſtudia virtutis humanitatiſq; peruectus inclita morte defungit̄. Is cum
vt cōſueuerat vna cum ancillula ſidera inſpecturus atrio domus matutinus exiſſet im
memor vt ſeſe loci ſitus haberet: dum æthera ſecurus explorat̄ in ſubiectam foueam ce
cidit. Mileſij ſideꝝ obſeruatoris hunc finē tradunt. Ceterę liberiq; noſtri tanti viri iugi
ter meminimus: atq; in illius maxime doctrina: acquieſcimus: initiumq; ſermonis no
ſtri Thaletem ſemper iſtituimus: itēq; alia. Anaximenes Pythagoræ. Conſultus nobis
egiſti vi quietus viueres. qui ex Samo Crotonē commigraſti. nempe. n. æacidæ alijsq;
infeſti ſunt: mileſiſq; tyranni dominantur. Medorum itē rex nobis acriter imminet. ni
ſi velimus eſſe tributarij: at cōſilij non fuerit Ionas pro libertate omnium cum medis
dimicare. Nam ſi bellum aduerſus illos ieamus nulla nobis ſpes ſalutis eſt. Quoni
am igitur animo poſſit Anaximenes cæli ſecreta rimari: cui iugis aut mortis aut ſerui
tutis icumbit metus? At q tu Crotoniat̄is atq; italis cæteris in amore: ac ſtudio es: per
guntq; ad te: & ex Sicilia ſtudioſi quiq;

¶ Anaxagoras.

Naxagoras hegeſibulo ſiue eubulo patre Clazomenius anaximenes fuit ipri
a mis ſtudioſus. primus hic materię quam hylem appellant mētem adiecit in
principio operis ſui ſic ſcribens: omnia ſimul erant: deinde acceſſit mens: eaque

cōposuit: quōbrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxagora fate-
tur: in sillis dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse omniaq; compegif
se simulatq; ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros

Ipsi mens qm̄ coniungens omnia moxq;

Vna compegit veteri pugnancia lite.

Hic nō modo generis gloria & opibus: verē animi quoq; magnitudinē clarissimus fu-
it. Quippe cum cūctum patrimoniū suis spōte cōcessit: nā cum ab eis insimularet ne-
gligētia: quid ergo inquit: nō ne vos ista curatis? Demū ab eis profectus ad speculan-
dam reze naturā se cōtulit rei & p. & priuatē oīno negligēs: adeo vt cuidā se ita cōpellā
ti nulla ne tibi patriæ cura est: dixerit mihi vero priæ cura & quidē summa est: digitum
in cælū intēdēs. Fertur in xxxix. trālitu annū atatis vigesimū egisse vixisseq; ānos .lxii.
Appollodorus ī chronicis floruisse eum .lxx. olympiade: septuagesimāq; octauā pri-
mo anno defecisse refert: Philosophari Athenis ceperat sub Callia .xx. atatis anno vt
Demetrius phalerius in descriptione principiū refert: vbi & .xxx. annos cōmoratū tra-
dunt. Dicebat Solem candēs ferrum esse: ac penitus ignitum: & pelopōneso maiorē.
Alij hoc ad Tātalum referūt: lunam habitacula in se habere & colles & vales: initia re-
rum similitudines habere partiū. Vt enim ex minutissimis arenis aurum cōstet: ita &
ex paruis similiū partium corporibus hoc totū esse compositū: mentēq; initium mo-
tus. & grauiā corpora inferiorem locū vt terram: leuia superiorē optinuisse: vt ignem
medium aeri atq; humori distributū. Ita. n. & super terræ latitudinē mare subistere
humoribus a sole in vaporē conuersis: Sidera principio quidem turbato & cōfuso mo-
tu ferri solita. Ita secūdum terrē verticē eum qui semper apparet polum fuisse: postmo-
dum vero inclinationē accepisse: lacteum orbē reflexum esse solaris luminis nō inter-
micātibus Astris: cōmetas errātium stellarū esse cōuentum flāmas ex se emittētium:
eosq; qui ὀμίονες dicuntur veluti scintillas ab aere vibrari ventos fieri cū aer a sole
tenuat: tonitrus nubium esse collisionē: coruscationes confricationem itidem nubiu:
terramotus successionē aeris in terram. Animātes primo ex humore & calore terraq;
manasse. postmodū ex inuicem natas esse: mares a dextris: fœminasq; a sinistris. Aiūt
illum prædixisse eū qui circa egis fluuios contigit lapidis lapsum: quē ex sole casurū di-
xerit eaq; rōne inductum Euripidē ipsius discipulū: solem in phaetonte aureā glebam
appellasse. Profectū quoq; in olympiā sereno & lucētē Cælo sedisse pellicea indutum
veste: quasi breui eruptura pluuia: sicq; contigisse. pcontanti an lapsaceni mōtes mare
essent aliqn̄ futuri: dixisse ferūt: ita sane nisi tempus defecerit. Rogatus cuius rei causa
natus esset: & inspicēdi inquit cæli & solis & lunæ. Dicēti cuidam Atheniēsibus priua-
tus es: non ego illis ait sed illi me cū vidisset mausoli sepulchrū: monumentū inquit p-
ciosum & lapidibus ornatū diuitiarum imago ē. indignātī homini ac moleste ferenti:
q; in alieno solo moreretur. bono inquit esto animo. Idē. n. vndiq; in infernum descen-
sus ē. videtur autem vt fauorinus in oīmōda historia testatur: Primus homeri poema
de virtute & iustitia cōpositum esse dixisse: multūq; metrodorū lapsaceni familiarem
suū ad eā opinionē contulisse. Quē in his ēt quæ ad naturæ historiā attinēt cōstat poe-
tæ fuisse ī primis studiosū. Primus autē Anaxagoras ēt librū ab se scriptū edidit: eniue-
ro sub p̄cipe dimylo cecidisse de cælo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse cælū oē ex lapi-
dibus eē cōpositū: ac vehemētī circuitu cōstare alias cōtinuo sūma vi ipetus lapsurū. Si-
lenus in primo historiæ auctor ē. varia de huius dānatiōe referuntur. Nā in successiōe

philosophorum tradit Sotion a cleone impietatis accusatum: quod solem candentem dixerit laminam: ac penitus ignitam. Defensum autem a pericle discipulo quinque talentis multatum: exilioque damnatum fuisse. Porro satyrus in uitis a Thucidide accusatum: quod contraria pericli in reipublica administratione sentiret neque impietatis modo: verum & proditionis absentemque morti addictum: & cum illi renunciata esset: & damnatio sua & filiorum mors: ad alterum dixisse iam pridem aduersum illos atque se ex aequo naturam tulisse sententiam: ad alterum sciebam me genuisse mortales. Alij hoc ad solonem referunt. alij ad Xenophorem. Hunc autem manibus et proprijs sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de senectute testatur. Hermippus in uitis carcere inclusum addictumque morti tradidit. Periclem vero percontatum an illius vitam in aliquo crimine: cum nullum ei crimen impingi coperisset dixisse: atqui ego discipulus istius sum. Nolite igitur iniquis calumnijs inducti illum perdere: verum mihi potius obtemperate liberumque abire permittere: sicque factum esse. Hac tamen illum iniuriam aegre tulisse: ac sponte inde discessisse. Verum. n. Hieronymus in secundo commentario Periclem asserit illum adduxisse in iudicium incertis gressibus nutantem: & pro nimia aegritudine confectum macie misericordiamque iudicium: potius quam quod innocens fuerit inuentus: relaxatum esse: tamen varia de ipsius damnatione inter auctores minime obscuros habetur opinio: nec defuere qui existimarent illum democrito infestum fuisse: quod ab illo minime fuerit defensus. lampfacum postea profectus illic diem suum obiit: ubi rogantibus eum principibus ciuitatis nunquid fieri mandaret: iussisse ferunt: ut pueri quotannis quo mense defecisset: ludere permetterentur: seruarique haec tenus eam consuetudinem. Defuncto igitur lampfaceni honorifice iusta persoluerunt: eiusque tumulum epigrammate illustrauerunt. Fuere tres & alij eodem nomine in quorum nullo fuere omnia. Verum Primus quidem orator de isocratis disciplina ueniens. Statuarius alius: cuius meminit Antigonus. Tertius grammaticus zenodoti discipulus:

Archelaus.

Archelaus Atheniensibus siue milesius patrem habuit Apollodorum siue ut quidam scripserunt. Mydonem: Anaxagoremque discipulus: & Socratis magister fuit. Primus hic ex lonia physicam philosophiam Athenas inuexit & appellatus est physicus quod in eum philosophia desierit naturalis: Socrate ethicen introducente: quod ne hic quidem ethicae rudis fuisse uideatur: namque de legibus philosophatus est: & de honesto & aequo. Porro Socrates quod haec ab illo sumpta propagauerit inuenisse putatus est. Duas esse generationis causas assererat: calidum & frigidum aethalia de limo nata iustumque & turpe non natura constare: sed lege hac autem ratione nitebatur liquentem calore aquam ubi ignis inflammatur ardoribus terram efficere: ubi uero circumfluit: aerem gignere atque ideo illam quidem ab aere: hunc autem ab ignis leui facileque motu contineri: gigni uero aethalia ex terrae calore: quod limum lacti simillimum ad escam emanauerit: sic & homines natos: primusque uocem aera percussam diffiniuit. mare in concauis per humum ueluti collatum consistere dixit: maximumque siderum solis: & omne hoc infinitum appellauit. Fuerunt & tres alij eiusdem nominis: primus Chirographus qui omnem ab alexandro pagratam terram descripsit. alius qui quae naturae sunt propria uersu perdidit: tertius orator qui & artem oratoriam scripsit.

Socrates.

Socrates sophronisco patre lapidario: matre phanareta obstetrice natus: sicut & plato in theaeteto meminit: Atheniensis patria: pago alopecedis fuit. non defuerunt qui illum iuuasse euripidem existimauerint. Unde melilochus ait phrygijs nouo euripidis poemati & socratem ligna ministrasse.

Euripidis recens phryges est fabula.

Sarmenta cui supponit: & socrates prudens:

Ac rursus Euripides socratis vt socij: & adiutoris meminit:

Tumores socratis noueras ligatores:

Et callias. tu grauis: & sentis sic magnum.

Mihi licet: Socrates enim certe causa.

Aristophanes quoq; hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserens euripidem fuisse qu

Tragœdias scripserit eloquentiæ sapientiæq; plenissimas.

Sapientiæ Euripides agens tragœdias.

Plenissimas hic est celebresq; multum.

Cum igitur Anaxagoræ secundum quosdam auditor fuisset: & damonis vt Alexâder in
successionibus ait: post eius dânationem ad Archelaum se physicum cõtulit: cuius: &
pædica fuisse scribit Aristoxenus. Porro Duris scriuuisse illũ ait: & sculpfisse lapides:
opusq; illius esse gratias quę sunt in arce vestitas pleriq; asserunt: vnde illum: & timon
in sillis: & sculptorem lapidum dixerit: & græcorũ vatem præterea vaffrum: & orato-
rem varium subatticumq; simulatorem appellarit.

Lege loquens vaffer rhetor lapidumq; politor

Græcorum vatesq; subatticus: & simulator

Deriuauit ab his monstrans certissima verba

Erat quippe i oratoria sicut et idomeneus refert promptus atq; acer: sed eum tyranni
xxx. dicendi artē: vt ait Xenophon: docere vetuerunt. Carpit: & ab Aristophane. vt qui
deteriore rōnem meliore faceret primus: quippe: vt fauorinus in oimoda scribit histo-
ria: cū Aeschine discipulo oratoriæ cāpos aperuit. Idomeneo id ipsum i libris quos de
Socraticis scripsit asserente: primusq; de vitæ ratione discruit: ac primus philosopho-
rum damnatus morit̃. Ait aut Aristoxenus Spithari filius pecunias illum ex ministe-
rio suo ad necessariũ victum congregare solitũ. Ceterũ critonem eum ab emendicanda
quottidiana stipe atq; ab officinæ subduxisse ministerio gratiam animi ipsius admira-
tum. ei q; se in disciplinã dedisse Demetrius Bizantius auctor est. Animaduertens aut
naturalis speculationis fructum nullũ esse: eamq; ad officia vitæ nihil esse necessariam
inuexit primus ethicem: deq; illa: & in officinis: & in publico quotidie philosophans:
ea potius inquirenda hortabat̃: quæ mores instruerent. & quorum vsus nobis domi
esset necessarius. Illic. n. Homeri testimonio bonũ nobis malumq; nasci: Sape vero in
ter loquendũ agente id oratiõis vehementia iactare digito solebat: & crines vellere: ita
vt a plerisq; rideret̃: habereturq; despectui quę tñ oia ferebat æquo animo. Vnde & cū
fuisset a quodã calce percussus: admiratibus illius tolerantiam dixit: quid. n. si me as-
nus calce ipetisset num illi diẽ dixissem: Hec demetrius. Perigrinatiõẽ vero illi opus nõ
fuit quemadmodũ plurimis: nisi inquantũ militauit: sed semper eodẽ in loco manēs.
contētus cū familiaribus: ac studiosis disputabat: nitebaturq; summo ingenij acumi-
ne nõ tam illos ex snia refellere: q̃ ipse quid verũ esset inuenire. Fert̃ cum eurypides ei le-
gendũ Heracliti opusculũ dedisset: rogaretq; quid sibi videreẽ dixisse: ea quidẽ quæ in-
tellexit fortia sunt: puto item: & quæ non intellexi: verũ delio id narratore aliquo indi-
get. Cura illi dicens fuit corporæ exercitationis: eratq; præclari habitus. Deniq; in am-
phipolim armatum militiam secutus ē: atq; prælio cõmissõ circa delum lapsus equo
xenophontẽ apprehendit atq; seruauit. Confugientibus atheniensibus cæteris ipse lēto
passu abibat: sæpe clam retrospectiẽs: & vlcisci obseruans si quis ense ipsos inuadere ten-

LIBER SECVNDVS

tasset. Militauit & in potideam per mare. Nam pedibus minime licebat obstitēte bello quo tempore nocte tota in vno habitu permanisse tradunt. Et cum in ea expeditione fortissime pugnasset ac vicisset, victoriam alcibiadi spōte concessisse: quem a Socrate amatum Aristippus in quarto de antiquis delitijs testatur. Ion autem chius iuuenē cum archelao samum in samo peregrinatum venisse tradit. Aristoteles & pythone perfectum ait. Isthmum quoq; fauorinus in primo cōmentariorum adisse refert. Erat autem constantis animi inuictēq; sententiæ: & imprimis popularis dominatiōis studiosus: quod cum ex alijs cōstat: tum ex eo maxime q; iubentibus qui cum Critia erāt nobilibus. leontē Salaminium illustrem & opulentum virum ad se deduci perimēdum haud quāq; cessit: solusque aduersus .x. potentissimos duces sententias ferre ausus est: & cum libere quo vellet abire e carcere liceret noluit. & plorātes saeuere increpauit: pulcherrimosq; sermones illos vincētis profecutus est. Frugi item erat & continēs. Refert Pamphila in septimo cōmentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad construendam domum largiretur dixisse: an vero si calciamentis mihi opus esset: corium daret vt calceos mihi ipse conficerem: atqui ridiculus essem si acciperem: Sape cum eorū quæ publicæ vēdebātur multitudinem intueretur: secū ista voluebat: q̄ multis ipse nō egeo: ac semper habebat in ore iambos illos: quibus argētum & purpura & cætera id genus tragædis potius q̄ vsui vitæ necessaria docētur. Tarchelaum præterea Macedonem & scopā Crānonium: Eurylocūq; lariseū aspernatus est alto aīo: cum neq; ab eis missas pecunias accepit: neq; ad eos ipse proficisci voluit. A deo autē parce ac temperate vixit vt cū Athenas lues saepenumero vastaret: solus ipse nunq̄ agrotauerit. duas illū vxores duxisse: priorem xantippen ex qua lamproclē genuerat: secundam Myrtonem Aristidis illius iusti filiam quam & sine dote acceperit: queq; sibi sophroniscū menexenūq; peperit Aristoteles auctor ē. Alij Myrtonē prius duxisse: pleriq; vtrasque simul habuisse tradūt: ex quibus & Satyrus est & Hieronymus Rodius. quippe Athenienses cū Bellis ac lue ciuibus exhaustam ciuitatē reparare sobolemq; ppagare vellēt decreuisse referunt: vti vrbānam quidē vnam vxorem ciues ducerent: liceret autem & ex altera perire liberos. Idq; tū & Socratem fecisse. magna vero mētis altitudine carpentes se atq; obiurgātes contēnebat. In facilitate quoq; victus maxime gloriabatur: mercedēq; nullo exigebat. Dicebat autē qui saauissime comederet eum minime obsonio egere: & qui cum voluptate biberet: eū quod præsens nō sit poculum non quærere nec expectare: eumq; dijs maxime propinquum: qui minimis egeat. Hoc si quis velit a Comicis doceri poterit: Qui profecto illū dum vituperare querūt: laudant. Aristophanes deniq; sic illū agit: O præclare sapiētiae amator homo q̄ iuste Athenis beatus alibiq; viuis: sic memores & curis plenus inestq; animo erūna: neq; fatigaris aut stans aut sedēs: sed ne alges quidē multum dolens: neq; prandere cupis vinoq; & edacitate abstines: alijsq; inhonestis: porroq; Amephas palliatū illum inducēs sic ait. Socrates paucorū optime viroꝝ multorumq; vanissime & ipse ad nos pergis: patiensq; es: vnde tibi pallium hybernum: hoc incōmodum per coriarij cōtingit malignitatē. Hic tætes esuriēs assentari nunq̄ passus es Cæterū ipsius rei q̄ semp inimicus fuerit: vt que magno & alto animo fœdam istam adulationē præteruectus sit: Aristophanes itidē accedat testis in hanc sentētiam elatus fastu vias teris oculoq; innuis & discalciatus pergis: pluraq; toleras atq; inter nos vultus grauitatē ac reuerētiam seruas. Cumq; hoc vitæ instituto degeret interdum tamē ipsi congruēs venustiore habitu amiciebatur: vt in Platonis symposio ad agathonem pergēs: aqua illi & hortandi & dehortādi facultas fuit.

Deniq; theatetum cum de disciplina differeret: vt ait Plato: mirifice immutatum diu-
numq; ferme remisit. Eutyphrona qui patri diē dixerat: quādā de iustitia & pietate lo-
quens ab instituto reuocauit. Lyfidem autē hortando maxime moralem fecerat. Erat
enim illi ingenium ad eliciendos ex rebus sermōes accōmodatum. Lamproclē item
filium in matrem immitem ac fēz: vt ait Xenophon: suadendo ad reuerentiam: redu-
xit. Glauconē præterea Platonis fratrem ad rem publicam accedere volētem: propo-
sito retraxit: q; is rudis esset ignarusq; rex. Item vt refert xenophon. Charmidem ecōtra
quia esset maxime idoneus: ad capeffendam incitauit. Iphicrati quoq; duci animos ad
iecit: cum ostendisset ei gallos gallinaceos Carij midæ corā callia pēnis ac rostro dimi-
cantes: ipsumq; glauconides ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasianum auem aut
pauōem. Dicebat autem facile cui uis esse quæq; habet mira proloqui. Amicos autem
quot possideat nominare difficilimum: tantam in eis obseruandis in esse negligētiam.
Euclidem vero cum videret foensium causarū imprimis studiosum: O inquit Euclide
Sophistis quidem vti poteris: nō autem hominibus. Inutile enim arbitrabatur ac tur-
pe hisce dare operam: sicut & Plato in euthydeno testatur. Dederat illi charmides do-
mesticos pueros vt ab eis domum deduceretur: sed noluit ille suscipere. Sūt qui dicāt
illum Alcibiadis eximiam formā aspernatum. vacationem vt possessionum omnium
pulcherrimam laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: vt in symposio testatur xe-
nophon. Dicebat & vnicum esse bonum sciam: malum econtra vnicum iscitiam: opes
ac nobilitatem nō solum nihil in se habere honestatis: verq; & malum omne ex eis obori-
ri. Deniq; cum dixisset ei quidam Antisthenem matre esse threicia. Tu ne iquit arbitra-
baris ex duobus atheniēsis a deo insignem virum natum: Phædonem quoq; captiui-
tatis necessitate quæstui turpi expositum critoni redimēdum præcepit: spectatūq; phi-
losophum fecit: sed & fidibus canere didicit: quādo illi opportunum fuit: minime im-
probum seu pudēdum dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sæpius item saltabat eam
exercitationem plurimum ad tuendam bonā valletudinem cōducere existimans: sicut
& xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniū sibi futura præsignare: ac
bene incipere paruū non esse: sed maximum: & scire se nihil præter hoc ipsum quod ne-
sciret: eos itē qui præcocia multi emerēt desperare aiebat se ad maturitatis tempus per-
uenturos. Rogatus aliquando quæ nam sit iuuenis virtus: nihil nimis inquit: geome-
triæ eousq; dandam operam monebat: quoad quisq; possit terram mensura accipere
& dare. Euripide vero de virtute ita differente: vt diceret præclarum eē temere hanc di-
mittere surgens egressus est: ridiculum esse dicēs mancipium si non inueniatur: dignū
inquisitione iudicare: virtutem vero passum perire permittere. Interrogatus vtrū me-
lius eēt vxorem ducere necne: vtrūuis horum inquit egeris poenitētia incesset. admira-
ri dicebat cur hi qui lapidea signa sculperēt summa ope niterētur: vt lapis homini q; si-
milimus euadat. se ipsos curare negligenter ne similes lapidibus & videantur: & sint.
Hortabatur & iuuenes: se iugiter in speculo intuerentur: vt si quidē formosi essent: di-
gni ea specie fierēt: sin autem deformes eam deformitatē eruditione protegerēt. Cum
vocasset ad cœnā diuites: & xātippē modici puderet apparatus: bono inquit esto aīo.
Nam si quidem modesti erunt frugi mēsam haud quā aspernabūtur: sin autē intem-
perantes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoīes viuere vt ederēt: se ideo edere
vt viueret. Ad hæc vulgus ignobile & imperitam amplectētē plebem idē ferme face-
re dicebat: ac si quis singulos nummos reprobaret: congestum ex hisce cumulum vt
pbabilem susciperet. Cum sibi dixisset Aeschines: pauper sum & aliud habeo nihil: me

ipsum aut tibi do: an vero tu inquit non animaduertis q̄ mihi maxima tradis. Indignā
ti cuidam cur despiceret: cum summa reg. xxx. sibi arripuissent: ergo ne iquit poenitet
te. Referēt q̄ illum Athenienses mori decreuissent: & natura illos inquit. Hoc alij ad
anaxagoram referunt: dicēte sibi vxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles: cum
in somnis quendam sibi ista dicētem audisset. Tertia tephthie tempestas læta locabit.
Ait ad Aeschinē post diem tertium se moriturus: qua die cicutam bibiturus erat. Apo
lodoros ei pallium præciosum obtulit vt in illo moreret: & ille quid inquit: num palliū
meum viuenti congruum fuit: Vita functo non conueniet: nunciāti sibi quendam se
maledictis incessere: bene ait loqui non didicit. Cum disruptam paliij sui partem vertis
set Antisthenes & inspectandam omnibus dedisset: aspicio inquit per scissuram pallij
tuam vanitatem. Dicētī cuidam non ne tibi ille maledicit. non inquit: mihi enim ista nō
ad sunt. Dicebat expedire se ipsum ex industria comicis exponere. Nam si quidem ea di
xerint quę in nobis corrigenda sint emēdabunt. Sin alias nihil ad nos. Xanthippe cum
in eum prius conuicia & maledicta iaculata eēt Postmodum vero & sordidis aquis per
fudisset: non ne inquit dicebam xanthippem tonātem quandoq; pluituram. dicētī Al
cibiadi non esse tolerabilem xanthippem adeo morosam: Atqui ait ego ita hisce iam pri
dem assuetus sum: ac si iugiter sonum trochlearum hauriam an vero tu nō toleras cla
more perstreptentes anseres: illo dicēte at mihi oua pullosq; pariunt: & mihi ait xanthip
pe filios gignit. Cum pallium illa sibi in platea sustulisset monerētq; familiares iniuriā
manu conferta vlcisceret. Præclare inquit vt nobis corrixantibus quisq; vestrum accla
mare pergat: Eia Socrates Eia xanthippe asperioris ingenij: vxori ita congregiendū mo
nebat: vt equis animosis equites: Caterum sicut illis cum hosce subegerint: reliqui fa
cile cedunt: ita & mihi post xanthippes vsum: reliquorū mortalium facilis toleratio ob
ueniet. Ista & huiusmodi gerens quotidie & dicens: pythie testimonio laudatus ē: quę
chærephonti id oraculum edidit: quod in omnium ore ē: quo. s. mortalium omnium
Socrates sapientissimus prædicaretur: ex quo magna in illum inuidia conflata est: præ
tereaq; q̄ eos qui se ipsos magnificarēt & estimarent quasi stolidos & insensatos arguis
set: eorum ex numero anytus ē: sicut in mēnone plato ait. is enim a Socrate rideri se nō
ferēs: primum quidem aristophanem aduersus illum inuexit atq; in eius maledicta p
uocauit. Postmodum vero melitum etiam induxit: vt illi crimen impietatis adolescen
tiumq; corruptiones obijceret. Et melitus quidem ad iudices illum accusauit: sniam ve
ro Polyeetus dixit: vt ait Fauorinus in omnimoda historia: orationem Polycrates so
phista scripsit: vt Hermippus refert siue vt quidam volunt anytus: preparauit autem
omnia Lycon orator. porro Antisthenes in philosophorū successione: & in apolo
gia Plato tris illum accusasse tradunt Anytum Lyconem ac Melitum: Anytum qui
dem opificum ciuiliūq; partes tuentem: Lyconem oratorū Melitum vero poetarū
q̄ eos omnis carperet Socrates. Fauorinus in primo commentariorum veram non eē
Polycrates in Socratem orationem tradit: quod in ea facta sit mentio murorum a Ge
none instauratorum: id vero factum constat sexto anno post mortē Socratis: sic au
tem se habet. Enimvero causę ipsius coniuratio hoc mō gesta est. Seruatur enim ha
ctenus inquit fauorinus in metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus Socratem
Sophronisci filium alopecensem de hisce criminibus: iura violat Socrates quos ex ma
iorum instituto suscepit Ciuitas deos esse non æstimans. Alia vero noua demonia in
ducens. Contra ius & fas iuuenes corrumpit: poena illi mors. Philosophus vero cum
sibi lyfias quam p se scripserat apologiam recitasset: bona inquit & preclara est oratio

lyfia mihi tamen minus congruit. Erat. n. illa plurimum iudicialis: q̄ vt philosopho cōuenire videret. Percontāti lyfiæ cur si bona esset nō sibi congrueret oratio: non ne iquit & indumenta & calciamenta speciosa esse possent: neq; tñ mihi conuenire: Cū vero iudicium ageret: ascendisse platonē in suggestum refert iustus tiberiensis in stēmate ac dixisse: minor natu cum sim viri athenienses his oibus qui tribunal ascenderunt: interpellatumq; a iudicibus reclamātibus descende. Damnatus igit̄ est iudicū ducētis. lxxx. & vna sententijs. Tractantibusq; iter se iudicibus quid illū potius conueniret pati an p̄cedere: viginti & quinque dragmas soluturū se dixit: q̄q; ebulides centū esse pollicitum dixerit. Vex̄ tumultuantibus iudicibus: eorū inquit gr̄a quæ a me gesta sunt: censeo me in prytaneo publice ali. Tum illi adiectis alijs. lxxx. sententijs morte illum damnant: & cōtinuo coniectus in vincula post paucos dies venenū bibit: multa prius de immortalitate animorū: ac præclara differens: quæ in phædone Plato digessit: p̄æna quoq; illū scripsisse pleriq; autumāt: cuius est initiū: Delie apollo salue: simulq; Diana pueri gloriosi. porro Dionysodorus p̄æna illius non esse memorat. fecit & æsopiam fabulam non multum cōpositē: cuius initium est: Aesopus hæc retulit & cætera: atq; in hunc modū Socrates excessit e vita. Atheniensibus eius facti tñ p̄nitentiæ incessit mox: vt palæstras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitū vero morte damnarēt. socratem aerea imagine publice honorauere: quā a lysippo perfectā in vr̄bis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die reuertētem Heracleræ exterminarūt: passi sunt hæc athenienses non mō in socrate: verū & in alijs viris illustribus permultis. Namq; vt ait Heraclides homerū veluti insanientem dragmis. l. mulctarunt: tyrtaumq; mentis impotem dixerunt & astydamantē primum ex ludo æschyli sapientissimū aerea imagine honorauerūt: Eis Euripides quoq; id exprobrat in Palamede innocuamq; musam insectatos clamans. Enimuero philochorus Euripidē ante Socratem obiisse tradit. Nascitur Socrates vt ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuagesimæ & septime olympiadis anno quarto Thargelionis mēsis sexta: quo die lustrant Atheniēses Ciuitatem Dianamq; natā Delij tradunt. morit̄ primo anno nonagesimæ quintę olympiadis. lxx. etatis anno. eadē ferme Demetrius Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referant: vterq; vero Socrates & Euripides Anaxagorę auditores fuere. Porro Euripides primo anno septuagesimo olympiadis sub calliade ortus ē: Videtur autem mihi socrates & de naturalibus differuisse: quando quidem & de prouidentia plerumque disputat: vt xenophon ait: & certe cum de mortalibus tantummodo verba eum fecisse asseueret. Sed & plato in Apologia mentionem Anaxagorę faciens aliorumq; physicorū: q̄ Socrates negat: de his dicere ipse cōprobat: & quidem cum sua oia socrati semper attribuat. Refert Aristoteles magnū quēdam ex Syria p̄fectum Athenas Socratem pluribus i rebus repræhendisse: violentaq; illi mortē futuram predixisse.

Est nostrum in illum epigramma istiusmodi.

Nunc bibe: nam vere sapientem dixit Apollo.

Socrates illustris & deus est sophia.

Ciuius ingratis data sunt tibi dira venena.

Ast illi hauserunt protinus ore tuo.

Bibe nunc illustris Socrates: Cecinit nam vere sapientemq; dixit deus: at deus sapientia. Nā venenum quidem a ciuibus ingratis accepisti: sed id illi tuo ore ebiberunt. Fuit eis vt refert Aristoteles tertio de poetica: cū Antiocho lenio & antiphonte contentio quēadmodū & Pythagoræ cū Cydone & Onata. viuentiq; Homero cū Sagari: vita

functo cū xenophane memorato colophonio: Hesiodo item viuenti cum cecrope: de-
functo cum xenophane memorato: Pindaro cum Amphimene coo: thaleti cum Phe-
recyde: Biantiq; cum Salyro Prienæo: Pittaco cum Antimenide: & alceo: Anaxagore
cum Sosibio. Simonidæq; cum Timocreūte. Sed enim ex his qui successere socrati ap-
pellanturq; socratici: nobilissimi sunt Plato: xenophon & Antisthenes. Ex his vero qui
decem dicuntur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines: Phædon: Euclides: & Aristip-
pus: primo igitur dicendum de xenophonte: deinceps de Anthisthene inter Cynicos:
tum de socraticis: atq; ita demum de platone qui & decem sectarum princeps est: pri-
mamq; academiam ipse constituit. Hic ergo successionis est modus. fuit & alius socra-
tes historicus qui argos diligenter descripsit: alius item peripateticus Bithynus atque
alius poeta epigrammatum: & alius Couus qui deorum preces inuocationesq; cō-
scripsit.

¶ Xenophon.

x
Enophon Grylli filius atheniensis: pago archieus fuit. Erat aut̄ verecūdus: &
vltra q̄ dici possit speciosus. Aūt eum cū Socratem in angiporto quodam ha-
buisset obuium: Porrecto ab eo baculo trāsire p̄hibitum: percontāti vero vbi
nā venirent quæ humanis vsibus accommodata sunt singula cum ille respondisset: rursus
vbi nam boni ac p̄bi. hoies fierent rogare perrexit. Ad hæc hærente illo dixisse ei Socra-
tem: sequere igit̄ & discere. ex eo socratis auditor factus primus oīum quæ dicebant̄ no-
tis excepta in publicum ædidit cōmentaria inscribens: primusq; philosophorū scripsit
historiam: Hunc adamasse cliniam Aristippus in quarto de antiquis delitijs meminit:
atq; ad eū hæc dixisse. Nam nunc ego cliniam gratius intueor: q̄ cætera oīa quæ sunt in-
ter homines speciosa & quæ sunt dulcia hoibus: cecusq; malle ad cætera fieri dū vni-
ci cliniaē conspectu fuerer. Angor noctu & in somnis q̄ illū non video: diei ac soli grati-
as ingentes ago q̄ cliniaē mihi faciē reuelant. In Cyri amicitiam hoc mō venit: erat illi fa-
miliaris q̄dem p̄xenus nomine. Boetius genere: discipulus Gorgia leontini cyroq; co-
gnitus & carus: is apud Cyrum Sardis morabat̄. Scripsit. aut̄ xenophonti epistolam
athenas accersens illū & Cyro amicū fieri suadens hanc ille socrati ostendit: consilium
q̄ flagitabat. Eū ille delphos misit: in ea re dei consilio vsur̄. Paruit xenophon: profe-
ctusq; ad eū. rogat num̄ pergere ad Cyrū debeat necne: sed quo pacto ire: qua in re So-
crates illum & si modice inlūmulabat proficisci tñ monuit. vbi aut̄ ad cyrum venerat:
ita se illi insinuauit: vt non minus illi amicus carusq; fuerit q̄ proxenus: & alia quidem
oīa quæ in ascensu Cyri ac descēsu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimici-
tias aut̄ aduersus Menonē pharsaliū grauissimas exercuit: qui fuerat ascēsus tempore
Peregrini militis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit maiorib⁹ illo se vsū
amasijs. Apollonidi item cuidam exprobrauit: perforatis esse eū auribus dicens: post
ascēsum vero & ponticas clades fœdera q̄ a Seutho odrysoꝝ rege violata: se in asiā con-
tulit ad Agefilauum lacedæmonioꝝ regem: Cyriq; milites illi sub mercede præstitit: ac
se illi penitus deuouit: amicissimusq; fuit. Quo tēpore q̄ laconicas partes tueri videre-
tur: exilio dānatus ab atheniensibus est: profectus deinde ephesum dimidium auri q̄
secum tulerat Megabyzo Dyanæ sacerdoti seruādū tradit quoad reuerteret̄. Sin aut̄
statuam ex eo cōfectam deo cōsecrare iubet ex dimidio reliquo donaria in Delphos mi-
sit: inde cū agefilao in græciam ad bellum cōtra Thebanos p̄fectus est lacedæmonijs
cōmeatum illi suppeditantib⁹. Hinc iam omisso agefilao in agrum Heleæ scillonem
venit ab vrbe paruo spacio disseparatū. Sequebat̄ aut̄ illum & muliercula Philesia no-
mine: vt refert Demetrius magnesi⁹: & duo liberi Gryllus: ac Diodor⁹: vt ait Demar

chus in libro de repudio aduersus xenophontem: qui et gemini vocati sunt. Aduenien-
 te vero megabyzo sub occasione publice festiuitatis receptis pecunijs praedium emit &
 dea consecrauit: quod amnis interfuit Selenus ephesino fluuio aequiuocus. Hinc iam
 venationibus istabat: amicis conuiuia faciens historiasque conscribens: Refert Demarchus
 lacedaemonios illi domum agrumque dedisse. Philopidam praeterea Spartiatam aiunt ad
 eum illuc dono misisse, mancipia ex dardania captiua abducta: ipsumque arbitrio suo il-
 la disposuisse: quo tempore eliensis in Scillonta cum exercitu perfectos lacedaemonijs re-
 morantibus agrum cepisse. Tum vero xenophontis liberi cum paucis seruis clam se sub-
 ducentes in lepraum concessere. xenophon quoque ipse in elim primo: postmodum in le-
 praum ad filios venit: atque inde cum illis Corinthum profectus: illic postea domicilium
 habuit: Interea cum decreuissent athenienses afflictis lacedaemoniorum rebus opitula-
 ri: filios athenas militaturos pro lacedaemonijs mittit: apud Spartanos quippe instituti
 fuerant: ut refert Diocles in vitis philosophorum: ex ea pugna Diodorus nullo pracla-
 ro faciore illustris euasit eique filius ex fratris nomine fuit. Porro Gryllus iter equites for-
 tissime dimicans: erat autem ea pugna circa mantiniam honesta morte defungitur magi-
 stro equitum Cephisodoro: & imperatore exercitus agefilao: ut ait Ephorus in quinto
 & vicesimo historiae libro: in ea dimicatione epaminundas Thebanorum dux cecidit.
 Fertur xenophon coronatus sacrificasse: & cum filium corruisse didicisset: coronam de-
 posuisse. vbi vero acriter pugnantem oppetisse comperit: eam rursus capiti imposuisse.
 Sunt qui illum ne lachrymatum quidem dicant: solumque dixisse: sciebam me genuisse
 mortale. Refert Aristoteles Grylli laudes: & epitaphia: tunc innumeros scripsisse: par-
 tim ut eius virtus celebris fieret: partim item ut patri gratificarentur. Socratem item Gryl-
 li laudes conscripsisse Hermippus testis est, in libro de vita Theophrasti. Timon eum ut
 solet: carpit. Haec vita xenophontis fuit: florebat maxime quarto anno nonagesimae &
 quarte olympiadis: ascenditque cum Cyro sub principe xenoneto anno vno ante Socratis mortem.
 Obijt autem ut ait Stesichides atheniensis in descriptione principum & olympiadicum anno primo
 centesimae olympiadis: sub principe Callide mede sub quo & philippus amyntae filius ma-
 cedonius regnabat: Obijt corinthi: ut ait Demetrius magnesi ad maturam iam aetatem se-
 nectutem vir perfecto cum in ceteris praestans & bonus: tum equorum venationisque ac disci-
 plinae militaris in primis studiosus: ut ex libris suis intelligi dat. Religiosus praeterea &
 sacrificiis intentus: ex eoque fibras diiudicare doctus & Socratem ad unguem imitatus.
 Scripsit autem quadraginta libros: alijs aliter eos diuidentibus ascensum Cyri cuius per sin-
 gulos libros: non autem totius operis prohemium fecit. Cyri instructionem: Cyri pedum:
 graecas res & commentaria symposiumque: & economicum: & de equestri: & de venatio-
 ne. Hippachium praeterea & Socratis apologiam & de feminibus. Hieronem quoque
 siue Tyranicum: agefilaumque: & atheniensium ac lacedaemoniorum ciuilitatem: quam
 non eam xenophontis Demetrius Magnesi testatur: fertur & Tucdidis libros eatenus
 latentes cum subducere posset: ipse prior in eius viri gloriam in lucem dedisse. Appella-
 batur autem musa attica: pro dulcedine eloquij & incredibili facilitate. Quo circa & se in-
 uicem ipse ac Plato emulabantur. ut suo loco cum ad Platonem venerimus dicemus: Sunt
 autem & in hunc nobis epigrammata sic se habentia:
 Non solum ad perlas xenophontem ascendere cyrrus.
 Fecit: at ille iouis si quis agat repetit.
 Namque suae ostendens doctrinae dogmata graeca.
 Socrati atque bonum quam meminit sophia.

¶ Aliud ut mortuus est.

Cecropis & cranci xenophon si ciuibus actus

In exiliū es: amici gratia cyrri.

Hospitis excepit: sed te studiosa corinthus.

Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illū circa octogesimam & nonā olympiadē vna cum Socratis ceteris: Istrus autē asserit illū ex decreto ebuli exulasse: eiusdemq; postea sp̄ia redisse. Septem vero fuere xenophontes: primus hic ipse: secundus Atheniensis pythostati illius frater: qui Theseidos poema cōposuit: q̄ inter cetera Epaminūda quoq; vitam cōscripsit: ac Pelopida. Tertius Cous medicus. Quartus q̄ Hannibalis historiam scripsit. Quintus qui pdigia fabulosa cōmentus ē. Sextus Parius sculptor egregius: Septim⁹ antiquæ comediarū poeta. ¶ Aeschines.

Aeschines charini lucanicas vendētis siue ut volūt lysamæ filius atheniēsis a puero miræ indolis: laborumq; patientissimus fuit. Quo circa & a Socrate nunq̄ discessit. atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Aeschines. Hunc Idomeneus tradit in carcere fugam Socrati suadere tentasse: non Critonem: verum Platonē cum amicior esset Aristippo Critoni verba illa accommodasse: vocatur in ius aeschines & imprimis a Menedemo eretriēse: quod Socratis nomine dialogos complures iuexerit: quos a xantippe se accepisse memorabat: ex quibus illi sunt qui vocantur acephali nimium flaccidi: nec socraticam robustitatem aut copiam præferentes: eos tamen aeschinis nō esse Peristratus ephesius asserit: sed & plures ex septenario illo numero perseus refert pasiphontis eretrici esse: atq; ab eo aeschinis insertos libris: antisthenes quoq; paruum Cyrum: & minorem Herculem: & alcibiadem ceterorūq; libros ab eo fuisse compilatos. Sunt autem aeschinis dialogi qui socraticum exprimūt morem septē isti: Primus Milciades: ideo quodāmodo imbecilior est: deinde callias: tum axiochus: aspasia: alcibiades: Telauges: & Rinon: aiunt ipsum inopia adactum venisse in siciliam ad Dionysium: atq; a Platone despectū ab aristippo fuisse illi cōmendatum: ibiq; platis dialogis quibusdam accepisse numeros: demum athenas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum q̄ illic Platonis & Aristippi esset clarissimū nomen: auditores sibi sub mercede quæsiuisse: deinde in defensionem innocentium se ad scribendas orationes iudiciales conuertisse: atq; ideo Timonem de illo dixisse referūt: q̄ in persuadendo potēs fuerit. Aiunt illi dixisse Socratem cum premeret inopia ut a seipso vsuras exigeret sibi subducendo cibaria. Huius dialogos Aristippus et suspectos habuit. Deniq; dum eos Megaris legeret reprehēdissē ferunt: ac dixisse vnde tibi ista latro: refert Polycritus mēdelius in primo de Dionysio vixisse illum cum Tyrāno iugiter quo ad tyrānidē exciderit: & vsq; ad Dionis in Syracusas reditum: cum illo asserens & Carcinum comicum fuisse: fert & eius ad Dionysium epistola. Erat autem in arte oratoria maxime exercitatus: ut ex ea oratione quam p̄ defensione patris Phæacis magistri militum scripsit: & ex eo q̄ gorgiam leontinū imitatus est maxime constat. Scripsit at & Lyfias orationem contra illum: quam inscripsit de calūnia. Ex quibus profecto liquet oratorem præcipuum fuisse: erat ei & familiaris quidā Aristoteles nomine cognomento mythus. Panætius omnium Socraticorū veros esse dialogos censet: Platonis xenophontis: antisthenis: aeschinis: de phædonis tantum & euclidis ambigit: ceteros dānat. Octo autē fuerunt hoc nomine. Primus hic ipse. Secundus qui artem oratoriam scripsit. Tertius orator Demostēis æmulus. Quartus arcadia p̄fectus Socratisq; discipulus.

Quintus Mitylenæus: quē & flagellū oratorū vocabāt. Sextus Neapolitanus acadæmicus philosophus melādiū rhodij discipulus idēq; pædica. Septimus milesius civilis scriptor. Octauos Statuarius.

¶ Aristippus.

Aristippus genere Cyrenaicus fuit: pfectum vero athenas Socratis fama per
citum æschines tradidit. Is vt ait phanias peripateticus etesius primus Socra
ticoꝝ mercedem exegit: & quæstu phantus ē magistroꝝ pecunias mittebat:
cui cum aliqñ. xx. minas misisset: ille eas continuo remissit asserens deum id sibi nō per
mittere. Displicebat id quippe Socrati: Xenophon quoq; aduersus eū in festo fuit aīo.
Quocirca & librum cōtra voluptatem in Aristippum scripsit assertorem voluptatis:
eamq; Socrati disputationē assignauit. Theodoros quoq; in libro de sectis illum con
uitijs agit: & Plato in libro de aīa sicut in alijs memorauimus. Erat autē ei ingenium fa
cile: & congruere loco tpi personæ nouerat: omnemq; conuenientiæ simulare rōnem.
Quamobrē & Dionysio plus cæteris pbabatur: quia ad oē quod emergeret bene affe
ctus instructusq; videret. Nam vt percipiebat p̄sentiū voluptatem: Ita vt absentibꝝ
frueret non laborabat. Vnde & Diogenes ipsum regiū appellabat canē: eumq; timon
vt nimis delicatū acriter mordet. aiunt illū aliqñ iussisse perdicem quinquaginta drach
mis emi. Tantū luxuriæ grauiter ferenti cuidā respondisse. tu istā obolo non emerēs:
& cū annuisset ille: mihi vero inqt quinq; drachmæ tm̄ valent. Tres formosas me
retrices ei in conspectum dari aliqñ Dionysius iussit: eumq; q̄ ex illis vellet eligre: Tū il
letres simul abduxit: dicēs neq; paridi tutū fuisset q; vnam p̄tulerit cæteris. Eas iḡ
ad vestibulū vsq; deduxit: ac dimisit: adeo erat & inelligēdo & incontenēdo facilis: lō
q; stratonē siue vt alij volūt Platonē ad eum dixisse tradunt: Tibi soli & clamidem &
pannū ferre datum ē: conspurus a Dionysio modice tulit: eā iniuriam cū quidam egre
ferret piscatores inqt vt gobiū rapiant: mari patiunt̄ aspergi: & ego vt balenū accipiā:
nō patiar excreatiōe respergi: Prætereuntem qñq; Diogenes olera abluens obiurgauit
& dixit. Ista tu si parare tibi didicisses Tyrannorū aulas nō adeo fœdus assentator adi
res. Tu vero ait ille si qdem conuersari cum hoībus scires: olera p̄fecto non lauisses. In
terrogatus qd nam sibi ex philosophiæ studijs quæsisset. Possē iquit oibus fidenter lo
qui. Cum p̄bro sibi daret q; p̄cioso & exquisitissime viueret: si vituperandū ait hoc es
set: in celebritatibus deoꝝ p̄fecto nō fieret. Rogatus aliqñ quid habent amplius phi
losophi: si oēs inqt leges intereant similiter viuemꝝ. Percontāti dionysio cuius rei grā
philosophi diuitū limina terunt: philosophoꝝ vero diuites nō ita: q; illi inqt sciunt qui
bus idigent: isti nesciunt. Interrogatus quo differant docti ab indoctis: quo inqt do
miti equi ab indomitis. Ingressus aliqñ meretricis cellulam: cū erubesceret quidam ex
his qui cū eo erant adulescētibus: non inquit ingredi non posse turpe est. Cum a quo
dam sibi p̄positum esset. Enigma & vt solueret ip̄ortune ab eo ipso qui p̄posuerat re
quiret: quid inquit: O stolide vis vt soluā: quod ēt inuolutum nobis negocia p̄ebet:
Melius esse dicebat mendicum euadere q̄ imperitum. Illic. n. pecunijs: hic humanita
te indiget. Cum aliqñ conuitijs ageretur abibat: insectatore vero p̄sequente ac dicen
te cur fugis: qm̄ inquit maledicendi tu potestatem habes: ego audiendi: indignanti cui
dam: ac dicenti: philosophos cerneret semper obsidere diuitum fores: & medici inquit
languentium ianuas frequentāt. Non tm̄ ideo quispiam ifirmari mallet q̄ mederi. Co
rinthum nauigabat aliqñ & cum tempestate iactaretur turbari caperat: in ea pertur
batione cuidam insultanti ac dicēti. Nos imperiti non metuimus: vos philosophi cur

trepidatis: non. n. inquit de eadem aut simili aia vtrifq; nostru cura & metus in cubit:
gloriantur cuidam quod multa didicisset: ait sicuti non hi qui plurima comedunt &
exercent melius valent q̄ qui sumunt necessaria: ita non qui plurima: sed qui vtilia lege
runt studiosi habendi sunt & eruditi: oratori qui causam p se dixerat & vicerat: sciscita
ti quid te adiuuit Socrates: hoc inquit vt oratio quam pro me & de me habuisti: vera
sit: Aretam filiam præclaris monitis instituebat docens esse nimietatis contemptricem.
Rogatus a quodam quonã melior euasurus esset filius: si erudiretur: & si nulla in
quit alia in re certe: vel in theatro nõ sedebit lapis super lapidem: cum sibi quidam com
mendasset filiũ quingentas postulauit Dragmas: cui ille cum diceret tanti emere man
cipium valeo. Eme inquit & habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat: non
vt ipse vteretur: sed vt scient illi quas ad res pecunijs vti cõueniat. Probro illi semel obi
cientibus cur in cã propria conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœnam
facio conduco: cogente aliqñ Dionysio vt aliquid ex philosophia loqueret: ridiculum
ait e. si quidem me vt loquar interrogas & qñ loqui oporteat ipse me doces. Ad hæc in
dignatus Dionysius extremum oĩum fecit accubere. Sed ille illustrem inquit hunc lo
cũ fieri & apparere voluisti. Gloriabat̄ quidam: ac sibi aplaudebat de natãdi peritia:
ad quem ille non erubescis inquit in his quæ delphinis ppria sũt gloriari. Interrogatus
quid differat sapiens ab insipiente: mitte ait ambos nudos ad incognitos & disces. Exul
tanti cuidam q̄ multum bibens non inebriaret: hoc inquit eẽ mulus facit. Ad eum qui
q̄ meretrici cohabitaret arguebat. Dic age inqt nunquid differat eã domum accipere
quã multi aliqñ inhabitauerint: aut quã nemo? Negante illo quid inquit. Nũ differre
putas ea nauis ferri in qua numeri sæpe nauigauerint: siue in qua nullus? Minime iquit
ille: nũ ergo inquit differt. vtri mulieri congregiare ei: quæ neq; multis fuerit exposita:
an ei quæ nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina veniens pecuniã acciperet: & me
rito inquit. Nam Socrates cũ sibi plaricq; mitteret triticũ & vinum: paucis in suos vsus
reseruatis: remittebat reliqua: habuit quippe ille penuarios Atheniensium principes:
Ego aut̄ Eutychidẽ Emptitiũ seruum. Vtebat̄ & Laidæ meretrice: vt refert Sotion in
secundo successionũ libro qua ex re cũ sugillaret a plurimis habere se Laidẽ: respondit
non a Laide se haberi. Nã continere se a voluptatibus: neq; eis manus dare præclaz es
se: nõ eaz sibi vsus interdiceret. Exprobrantẽ sibi lautiores & deliciores cibos hac ra
tione compescuit: tu inquit ista tribus obolis non emeret? Fatente illo: non tã igit̄ in
quit ego voluptati studeo q̄ tu avaritiã: ostendebat ei simus Dionysij questor magni
fice instructas ædes & pauimenta præciosa. Erat at̄ Phryx: tum ille sputa quam maxi
me potuit ei in faciem cõiecit. Indignante illo nõ habui inquit oportuniorem locum.
Charonidæ siue vt quidam volunt phædoni interroganti quisnam esset vnguentis de
libitus: ego inquit infelix & me infelicior Persarum rex. Cæterum vide ne vt cæteræ
animantes p̄pterea nihil sui iuris amittunt: sic ne homo quidem. Mali vero male pe
reant Cynædi: qui vnguenta præciosa nobis exprobrant. Platone magnifici illũ apara
tus & præciosæ supellectilis insimulante. Num ait bonus tibi Dionysius videt? faten
te illo: atqui viuit inquit ille q̄ ego magnificentius. Nullo igit̄ impedimento est ad be
ne viuendum lautior victus. Interrogatus quomõ Socrates obisset diem? vtinam inqt
sic ego. Intrauit ad illum aliqñ Sophista Polyzenus intuitusq; mulieres cõpositas &
magnifice instructũ conuiuium accusare luxũ eiusmodi accepit. Continuit se ille mo
dice: ac demũ potes ne inquit hodie nobiscũ esse? Et cum ille annuisset: cur ergo iquit

quæteris: nempe enim certum est te non delictiorem mensam accusare: sed sumptū.
 Gestabat eius famulis in itinere pecuniam: & cum premeretur onere effunde ait quod
 nimis est: & fer ea quæ præuales. testatur id Bion: cum aliquādo nauigaret didicissetq;
 nauem esse pyratiam: acceptum aux; numerabat: deinde quasi imprudēti & inuito la-
 psus e manibus iactauit in mare: ingemuitq; grauitet. Sunt qui illum & hæc dixisse
 memorent: melius est vt hæc ab Aristippo: q̄ Aristippus propter ista pereat. Interro-
 ganti Dionysio ad quid venisset: vt inquit quæ habeo impartiar: quæ nō habeo accipi-
 am. Alij sic cum respōdisse referūt: quando sapientia egebā A dij Socratem: nūc pecu-
 niarum egens ad te veni. Arguebat maxime homines q; in auctiōibus quidē vasa in-
 spicerent: vitam vero nequicq; probarēt: hoc alij Diogenis fuisse volūt. Iusserat aliquā-
 do Dionysius in conuiuio vt singuli in veste purpurea saltarent: id Plato tenuit dicēs
 non posse induere scemineam vestem. Sumptā vero Aristippus se induit: & cum salta-
 re inciperet: proprie prompteq; dixit. Et inter bacchanalia pudicus non corrumpitur.
 Orabat aliquando pro amico dionysium: & cum repelleret ad pedes eius corruit: id
 factum cū argueret quispiam non ego inquit in culpa sum: sed dionysius: qui aures ha-
 bet in pedibus: morabatur in asia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset cōprehēsus: in-
 terrogatus a quodā an ibi confideret: quasi vero inqt. O stulte magis vnq; fidēs fuerim
 q̄ mō sum. Allocuturus Arthaphernē eos q; liberalib; imbuti disciplinis philosophiā
 neglexissent Penelopes aiebat procis esse simillimos: illos. n. & Melanthe & Polydo-
 ram & ancillas alias cūctaq; potius habere q; dominæ suæ nuptias sperare potuisse. Si-
 mile quiddā & aristo dixisse fert. Vlyxem quippe cū descēdisset in infernū mortuos fe-
 re vidisse oēs: allocutūq; eē. Reginā vero ipsam ne videre qdē potuisse. Aristippus ve-
 ro rogatus quānā iuuenes oporteat discere: ea inqt q; viris vsui futura sūt. Exprobrāti
 cuidā cur a Socrate ad Dionysiu se cōtulisset: atqui inqt ad Socratem disciplina indi-
 gens profectus sum: ad Dionysiu aut pecuniæ egenus veni. Multas iā pecunias conse-
 cuto cū diceret Socrates: vnde tibi tam multa? Ille inqt vnde & tibi pauca. Di cete lib-
 scorto ex te cōcipio. Nō inquit hoc magis nosti q; si per spinas dēssimas pergens dice-
 rem posses ista me pupugit. Causante quodam cur filium quasi nō ex se natum proj-
 cerē. An vero inquit ignoramus & pituitam & pediculos ex nobis gigni: quæ tamē ve-
 lut inutilia q; longissime projicimus. Cum a Dionysio pecuniā ipse. Plato librum acce-
 pisset. Insimulāte se quodam ego inquit pecunijs indigeo. Plato libris: percōtanti cui?
 rei gratia se Dionysius argueret: eius ait cuius illū arguunt ceteri: postulabat pecuni-
 am a Dionysio: & ille dixisti inquit nō egere sapientem. Da inquit ille & postea de his
 quaramus: & cū dedisset: vides ne ait me non indigere. Dicente ad eum Dionysio qui
 enim ad Tyrānum proficiscitur illius est seruus q; quis liber fuerit. Non est inquit seru?
 si liber venit. hoc diocles fert de vita philosophor; libro. Alij Platonē id dixisse tradūt.
 Iratus eschini non multo post redibimus ait in gratiā: neq; delirare desistemus. Num
 expectabis quoad quippiā de nobis scurra loquat; ad Calicem? Et ille grato iquit aīo:
 Memēto ergo ait Aristippus q; ad te cum maior essem natu prior accessi. Et æschines
 recte iquit per Iunonem dixisti: nam me multo pfecto melior es: ego. n. inimicitiaz.
 Tu amicitiaz princeps fuisti. Et ista quidē de illo referūtur. Fuerūt aut aristippi quattu-
 or. Primus iste de quo nobis sermo est. Secūdus qui archadia historiā scripsit. Terti?
 qui q; a mre doctus eēt metrodidactos dictus est prioris nepos filia. s. fili?. Quartus
 ex noua Academia profectus. Huius autem Cyrenaici philosophi libri isti memoran

tur tres historiae libycae libri ad Dionysium missi. Dialogi. xxv. Alij quide attica: alij vero dorica locutione scripti. Sunt autem hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos ad pauperem: ad laidem: ad pox: ad laidem: Itē de speculo Hermias: in somnium ad eū qui pręerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpātes cur vetustum vinū scor taq; possideret. Ad vituperantes q; magnifice instrueret mēsam. Epistola ad Aretē filiam: ad eū qui seipsum exercebat in olympia interrogatio: alia interrogatio chria necessitas ad Dionysium: alia de imagine: alia de Dionysij filia ad eum qui arbitrabatur se cōtemptui & ignominiaē haberi. ad eū qui consulere moliebatur. Pleriq; illum & diatribarum sex libros explicuisse asserunt. alij penitus scripsisse negāt: ex quibus est Sotocrates rhodius. Porro & Sotion in secūdo & panætius hęc illum scripsisse referūt videlicet de disciplina de virtute exhortatorius artabazus naufragij fugitiui diatribarū libri. vi. necessitatum libri tres ad Laidem: ad Pox: ad Socratem de fortuna. Finem vero declarauit lenem motum ad sensum emanātem. Age vero quoniam ipsius vitā descripsimus. Nūc eos qui ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine psequamur. Ex his alij quidem hegesiacos annicerios alij: alij Theodorus seipsos appellauere. Sed & illos nihilominus quia phedone manarūt: ex quibus Eretricos nobilissimos dixere. Sic autē illoꝝ seriem recenseamus: Aristippū audiuit aretæ filia & æthipos Ptolomæus & Cyrenæus antipater. Aretæ vero auditor fuit Aristippus metrodidactos cognominat⁹. eius vero Theodorus primo atheos. deinde Theos appellatus est. Antipatrum Epitimes Cyrenæus audiuit. eius paræbates auditor fuit: paræbates Hegesias qui pisithatos est dictus & amiceris: a quo Plato redemptus est. At. n. qui Aristippi instituta seruauere: & ab illo Cyrenaici sunt appellati hęc opinionibus vtuntur. Duas perturbationes ponunt dolorem & voluptatem: voluptatem lenem motum: dolorem vero asperum motum appellantes: nihil differre a voluptate voluntatem: neq; plus altera mulcere alteram: atq; illam quidem cunctas animātes: hunc adiscere: hunc autē aspernari. Voluptatem autē corporis intelligunt: quam & finē esse dicūt: vt etiam Panætius in libro de sectis tradit: nō eam quæ in statu sit: & doloris priuatione consistit: & veluti a turbatione omni quietem agit: quam suscepit Epicurus finemq; constituit. Videtur autem eius finis a beata vita differre: finem quippe esse particularem voluptatē beatam autē vitam siue felicitatem voluptatum particularium cōstare cōuentu: quibus & præteritæ cōnumerantur & futuræ. Particularem quoq; voluptatem propter se eligēdam: felicitatem vero nō propter seipsam: sed propter particulares voluptates expetendam. Testimonio nobis esse finem habēdam voluptatem: q; a pueris hanc nobis natura conciliauerit etiam absq; iudicio rationis: & cum illa fruimur: nihil ampli⁹ inquirimus q; nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: voluptatem præterea bonum esse etiam si a turpissimis proueniat reb⁹: vt ait Hippobotus in libro de sectis. Et si enim fœda sit actio: voluptatem tamen per se ipsam eligēdam esse bonumq; existimandam Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus eis non videtur voluptas esse neq; priuatio voluptatis dolor: vtraque enim esse in motu constituta: cum non sit motus doloris voluptatisque priuatio. Quippe doloris illa vacatio veluti dormiētis status est: posse quosdam aiunt voluptatem minime appetere per animi peruerfionē non tamen omnes animi voluptates ac dolores in corporeis voluptatibus & doloribus fieri. Quippe qualibet simplici ex patriæ prosperitate siue priuata felicitate gaudium gigni: Immo ne ex memoria quidem seu expectatione bonoꝝ voluptatem perfici

ci dicunt quod placet Epicuro. Nam tempore motum animi effluere: ne solo quidem visu vel auditu voluptates constare posse: quando & eos qui lamentata imittantur: grate ac libenter audimus. veras autem lamentationes ingratis atque iniucunde. Porro priuationem huiusmodi aut voluptatis aut doloris medios status appellabant. Lōge tamē esse prāstantiores corporū quā animorū voluptates: deterioresque corporis quā animi angores: quo circa & his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere: latari uero familiarius & gratius arbitrabantur. Quo circa & maior illis erat corporis cura quam animi. Vnde cum inde quodue constet eligendam voluptatem: pleraque tamen quae sunt efficientia quarundam voluptatem: cum sint molesta saepe aduersari: ut difficillima eis uideatur uoluptatum cōgeries: quae beatam uitam efficere non possit. placet autē eis neque sapientē semper in voluptate vivere: neque rursus insipientē semper in dolore: verū maiore ex parte sic utrunque affici. Satis autem esse si quis vel per unam incidentem voluptatem suauiter afficiatur: prudentiam quidem bonū esse asserunt: non autem propter se ipsam appetendam: sed eorum gratia que nobis ex illa proueniunt amicū necessitatis causa amplectendum. Nam & corporis partes quae diu adsunt ad amari virtutes quaedam virtutis & cōsistere corporis exercitationē conferre ad virtutē capessendam. sapientē nunquam inuidia tentandum: neque cupiditati: neque superstitioni nunquam cessurū. Ista enim ex inani opinione contingere: mœtu tamē & dolore pulsandū. Id quippe naturaliter fieri: diuitias praeterea voluptates efficere. neque per se appetendas perturbationes itē cōprehendi posse dicebant. nō autem ex quibus fiunt. Natura iū rerū inquisitionem omittēbant quae cōprehendi non posse manifeste colligerent. Logicē propter summū eius usum attingebant. Enimvero melcagria finis est in secundo de opinionibus & Clitomachi in primo de sectis eos & physicā & dialecticā aequae aspernari. posse. n. & apte dicere. ac extra superstitionē esse. mortisque metū effugere. qui rationē bonorum malorumque didicerit. Nihilque natura iustum esse aut honestū vel turpe. sed consuetudine ac lege. Vir tamē bonus nihil agit nequiter ob iminentiam dāna. opinionemque infaustas euitandas. esse autem sapientē propositū eis ad perfectum quae vel in philosophia vel in ceteris bonis & honestatis artibus non satis puenerūt. Aut & dolore affici alium alio magis: sensusque non semper vera renunciare. Verum enim hi qui dicuntur hegesiaci eandem sane de voluptate ac dolore seruare sententiā: praeterea neque gratiam esse aliquid: neque beneficentiam: quae ista nō per se ipsa appetamus: sed usus ac necessitatis gratia: ac propter eos qui si sint: illa nec subsistere quidem: esse autem impossibile accumulate contingere beatam vitam Corp⁹ quippe morbis multis passionibusque obsideri: aiam vero corpori cōpati & una turbari. complura item quae speremus a fortuna impediri: propter ista igitur atque huiusmodi beatam vitam nō posse sustinere. Vitam praeter ea ac mortem eligendam: natura item suaue atque insuaue nihil opinabantur: ceterum propter regem vel raritatem vel nouitatem vel facietatem latari alios: alios angere: diuitias vel paupertatem nihil ad voluptatis valere rationem: neque. n. aliter ea voluptate diuites quam pauperes affici: Seruitutem atque libertatem nobilitatem atque ignobilitatem gloriam vel ignominiam nihil differre ad voluptatis modum: atque insipienti quidem expedire si uiuat. Id uero sapienti indifferens esse: Sapientem sui ipsius gratia cuncta facturum. Alium quippe neminem atque ac se dignum arbitrari: quam libet. n. ingentia videat ab eo consecutus: non tamen eos quae ipse praestiterit merita aequare. Tollebatur & sensus: ut qui certam non inferet motionem qui irrationabiliter agere cuncta viderentur: eorum peccata veniam dicebant promereri: neque. n. sponte peccare. sed aliqua perturbatione coactos. Nō odio quemquam habiturum: sed potius eruditurum. Sapientem nō adeo in bonorum electionem inhaerentem ut in malorum fuga finem constituendo: ut neque in

labore: neq; in dolore viuatur. Id quippe illis esse partum qui circa efficientia voluptatum neutram in partē inclinationes sunt. Porro anniceni in ceteris ab istis non dissentiunt. Relinquūt autem amicitiam in vita: & gratiā: honoremq; aduersus parentes & pro patria præclarę aliquid facinus. Quocirca quāuis molestias sapiēs ac negocia subeat. nihilominus beate victurę & si minimū voluptatis illi suppetierit. Amicūq; foelicitatē non per se appetendam: neq; enim proximi patere sensui: neq; enim satis esse in arationem momenti: vt confidere possimus: & multorū opinione celsiores euadere oportere: denuo bene cōsuescere propter inolitā & insitam nobis affectionē viciosam: amicū non propter vsum: ac necessitatē solūmodo suscipiēdum: quæ profecto si desinit nō erit ille aduersandus: veq; etiam ppter insitam beniuolētiā: cuius gratia dolores quoq; esse subeūdōs: quīs. n. finem in voluptate constituāt: angāturq; si illa priuari cōtingat: spōte tñ sustinēdos dolores volūt p sūmo in amicū studio affectuq; singulari:

¶ Theodori.

q Viaūt Theodori sunt appellati a Theodoro quē prædiximus traxere cognomē: eiusq; decretis vsi sunt. Porro Theodorus ipse oēs de dijs opiniones sustulit. Deniq; librū ipsius de dijs inscriptū offendimus nō contēnendū: ex quo & Epicurę complura sumpsisse asserūt. Audiuīt aut anniceridem Dionysiumq; dialecticū: vt ait Antisthenes in philosophorū successionibus. Finē opinatus est gaudiū & mœrorē. Alterę cōstare prudētiā: alterę vero imprudētiā: bona eē prudētiā atq; iusticiā: mala vero cōtrarios habitus: media voluptatē & dolorē: Sustulit & amicitia q; ea neq; insipientibus adsit: neq; sapientibus: i illis. n. sublato vsu amicitia quoq; euanescere. Sapientes vero cum sibi ipsis sufficiāt amicis nō indigere: pbabile dicebat prudētem virū nō se ipsum p patria periculis exponere: neq; n. pro insipientium cōmodis amittēdam esse prudētiā: esseq; patriam mūdum: furto quoq; & adulterio & sacrilegio tñ tempestiuū erit daturę munus sapientem: Nihil quippe horū turpe natura esse: sed auferat de hisce vulgaris opinio: quæ & stultorū imperitorūq; plebecula conflata ē: sapientem publicæ absq; vllō depræhensionis rubore scortis congressurę Agebatq; istiusmodi argutijs: nōne mulier litteris instructa utilis erit: quia litterata est: assentiebat: & puer itidem & adolescēs utilis erit: quia litteraturā callet: Ira sane. & mulier igit utilis est quia pulchra erit. Et puer & adolescēs utilis profecto erit qā formosus est. Concedebat. Et puer igit & adolescēs pulcher & ad hoc erit pfecto utilis ad quod formosus natus ē. Assentiebat: est autem utilis vt ei congreduamur. Quibus cōcessis inferebat. Sigs ita vtaf eiusmodi congressione: quādo id vtile est nō peccabit. Neq; igitur si vtaf pulchritudine dum id vtile est peccat. His igit atq; huiusmodi interrogatiūculis auditores capiebat. Videf autem iccirco appellatus deus: q; cum illū stilpo percōtatus eēt: putas ne theodore te id esse quod diceris: atq; ille fateret. Deus ergo inquit es: id cū ille grate accepisset. Subridens ait atqui. O fatue ea rōne & cornicē te esse fatereris. & alia huiusmodi innumera. Cū assideret aliquādo Theodorus Euryclidi hierophātæ. Dic mihi ait Euriclides qui nam sunt qui circa mysteria impij sunt: cum respondisset ille: eos eiusce criminis reos teneri: qui ea nec dum initiatis aperirent: & tu ergo inquit impius es: qui ista nō dum initiatis pandis. Parum aut abfuit: quin periclitaretur ille abduci in aurium pagum nisi eum Demetrius phalereus eruisset. Ambicrates vero in libro de viris illustribus ait illum dānatum venenūq; bibisse. Cū vero apud Ptolemæū lagi filiū moraretur. Legatus aliquādo ad Lysimachū ab illo missus ē: magna vero fiducia vtēti ait Lysimachus: Dic mihi Theodore nō ne tu athenis excidisti. Et ille inquit. Nam

ne atheniensium Ciuitas ferre non valens: non secus ac semele Dionysium expulit: rur-
sus dicenti Lysimacho. Caue ne vltorius ad nos proficiscare: non inquit reuertar nisi me
mittat Ptolæmeus: aderat mythus lysimachi dispensator: is cum diceret videris non
solum deos verè & reges ignorare: quo pacto illos ignoro: quandoquidem te dijs ini-
micum puto: fertur cum aliquando corinthum uenisset: magna discipulorū turba co-
mitatus: & metrocles cinicus scandicas siluestre olus abluens ei diceret: at O Sophi-
sta nequaquā multis discipulis egere si olera dilueres: dixisse & tu si cum hominibus con-
uersari didicisses: profecto istis oleribus non vterere. Simile quiddam: vt suo loco dixi-
mus de Diogene & aristippo memoratur: huiusmodi Theodori fuisse vitā: ac doctri-
nam comperimus. Demū vero Cyrenem profectus apud Mariū cum grandi hono-
re diutius vixit: vbi cum primū eiceretur: non illepidum quiddā dixisse fertur. Male in-
quit facitis viri Cyrenaici: qui me ex lybia in græciā exulem agitis. Fuerūt autem Theo-
dori. xx. Primus Samius Rhœci filius qui cōsuluit Carbones fundamentis Ephesini
templi subijci. Nam cū humidus esset locus carbones ait omiffa ligni natura solidita-
tem accepisse humori inuiolabilem. Secūdus Cyrenaic⁹ geometra: cuius & Plato au-
ditor fuit. Tertius hic ipse philosophus. Quartus cuius fert⁹ libellus de vocis exercita-
tiōe. Quintus q̄ de legislatoribus scripsit: a Terpādro initiū sumēs. Sextus Stoicus.
Septimus qui Romanas res cōscripsit. Octau⁹ Syracusanus q̄ de re militari scripsit:
Nonus Bizātius in causis ciuilibus clarus. Decim⁹ similiter cuius & Aristoteles i ora-
torū epitonie mentionē facit. Vndecimus Thebanus sculptor. Duodecimus pictor:
cuius & Polemō meminit. Tertius decimus atheniēsis pictor de quo Menodotus scri-
bit. Quartus decimus Ephesius pictor cuius Theophanes in libro de pictura memi-
nit. Quintus decimus epigrāmatum poeta. Sextus decimus diu de poetis scripsit. Se-
ptimus decimus medicus athenei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus
Stoicus. Nonus decim⁹ Milesius & ipse philosophus Stoicus. Vicefimus tragædia-
rum scriptor.

¶ Phædon.

Hædon eliensis nobili ex familia cū patria vna cōpræhensus coactus est intra
p cellulā infami se quæstui addicere. Adiecto tñ ostiolo Socratis Contubernio
magistroq; fruebat⁹ quoad ipsum alcybiades seu Crito Socrate monēte redi-
meret: ex eo iā liberaliter philosophabatur: hūc Hieronym⁹ in libro de assensu retinē-
do seruū fuisse asseuerat. Scripsit aut̄ dialogos de qbus nihil dubitabat⁹. Zopyr⁹ & Si-
monem: De nitia cōtrouersia est. Medū quē æschinis esse plarīq; tradūt: alij vero poly-
meni: antimachū siue senes & de hoc ambigit⁹: Scyticos sermones etiā qdam æschinis
esse asseuerāt. Successor aut̄ eius fuit Plistanus eliensis: & ab eo tertius menedam⁹ he-
reticus: Asclepiadesq; Phlasius a Stilpone diriuātes atq; ad hos vsq; eliaci sunt appel-
lari: a menedæmo aut̄ eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q̄ & ipse sectæ princeps:
atq; auctor fuerit.

¶ Euclides.

Euclides megaris oppido: quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdam gelous:
e vt in successionibus tradit alexander: parmenidis librorū imprimis studio-
sus fuit: ab eo megarici denominati sunt: qui postea eristici postremo diale-
ctici dicti sunt scilicet quos ita prius Dionysius Cartaginensis iccirco appellauit: q̄
interrogando ac respondendo sermones: librosque componerent. ad hunc ait Hermo-
dorus post Socratis mortem venisse Platonem: ac philosophos reliquos metu atro-
citatē tyrannorū compulsos: hic bonū esse vnum definiuit multis nominibus celebre
aliquādo, n. hoc dici prudentiā: quandoq; deū: alias mentem appellari: & huiusmodi

LIBER SECVNDVS
extera. Quæ bono aduersa viderentur sustulit: ea ne esse quidem dicens: vtebaturq; p
bationibus: non his quæ per assumptiones sed quæ per cõclusiones fiunt. Disputatio
nē item quæ fit per similitudinē sustulit: dicēs illā sane aut ex similibus cõsistere aut ex
dissimilibus: & si ex similibus consistit: circa ipsa potius q̄ quibus sūt similia versari ro
rationem debere. Sin autem ex dissimilibus superuacaneam esse comparisonem: ic
circo igitur & timon illum vna cum cæteris Socraticis mordet nullius sibi horum cu
ram esse dicens non phedonis: non alterius cuiuspiam: neq; Euclidis qui megarēsis
contentionis rabiem inuexit. Dialogos autem conscripsit sex lampriam: aschinē: phœ
nicem: chritonem: alcybiadem: amatorium. Porro ex Euclidis successione est & eubu
lides milesius: qui & plurimos in dialectica modos: rationesq; interrogandi tradidit
mentientem. s. & dilectescentem & electram & inuolutū & soritem & corneam caluū
& istum non defuit ex comicis qui carperet.

Eubulides contumeliosus corneam

Interrogans falsis inanibus verbis.

Inter & rhetores recessit hic versans:

Demosthenis rhouistomilithram habens:

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cum. p. litteram pronūciare vix posset emē
dasse iugi exercitatio. Neq; item obscurum ē ebulidem aduersus Aristotelem inimi
co animo fuisse: eumq; in plurimis reprehendisse: inter cæteros vero qui ex ebulidis
ludo manauerāt. Alexinus cliensis fuit vir acer & cõtentionis viribus ac neruis clarus:
vnde & elēxinus cognominatus est: maxime autē zenoni infestus erat. Hunc ait Her
mippus ex elide in olympum profectū ubiq; philosophatum. Discipulis autē roganti
bus cur illic moraret dixisse: velle sectam instituire: quā olympiacam vocatum iri. Il
los vero cum rerū omnium penuaria: & præterea insalubri loco affligerentur ab eo re
cessisse: iamq; alexinū solum ac desertum vno tantum famulo comite ibi remoratum:
postea dum nataret in alpheo flumine arundis acumine punctum vita excessisse. & ē
in ipsum nostrum epigrāma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.

Miser pedem quidam natans q̄ transfixit.

Clauo grauis. n. vir anaalpheum

Fixus calamo obiit alexinus transiens

Scrispsit non solum aduersum zenonē verum & alios cõplures libros & ad ephorū hi
storicū. Ex ebulidis disciplina & euphātus fuit olympius qui temporis sui cõscripsit
historiam. Scrispsit: & tragœdias plurimas quibus in certaminibus maxime probat⁹
fuit: & præceptor Antigoni regis ad quem etiam librū de regno scripsit perutilem at
q; laudatissimum: vitam vero senectute finiuit: fuerunt & alij cõplures auditores eu
bulidis: inter quos & appollonius cronus & diodorus: amenij filius iaseus & ipse co
gnominatus: cronus de quo & callimachus in epigrāmatibus in hunc sensum loquit⁹:
Ipse hic parietes ita inscribat: Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusq; in
uenisse a quibusdam existimatus est inuolutū & corneum differendi genus. Hic apud
Ptolomeū Soterem cõmorans cum a stilpone sermones quosdam dialecticos interro
gatus ex templo nequiuisset exoluere: a rege increpitus cornusq; in iurgio vocatus con
uiuium deseruit: egressusq; librum de ea propositione conscripsit: vitāq; mœtore fini
uit. est in ipsum nostrum epigrāma in hunc modum.

Crone diodore quis dolore damonum:

Te corripuit in tartarum vt te eieceris.

Stilponis haud soluens enigmaticos versus:

Cornus es repertus extra. p. & κ. certe.

Fluxit & ab Euclide Icthyas metalli filius vir illustris: ad quē Diogenes Cynicus dialogum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquijs & prædicamentis & cæteris huiusmodi scripsit: & Stilpo megarensis clarissimus philosophus de quo nūc dicendum est.

¶ Stilpo megarensis.

Stilpo megarensis eius oppidi quod in græcia ē: audiuit quosdam ex Euclidis familia. Alij ipsius Euclidis auditorem tradunt. Trasimachi etiam Corinthij illius qui ictyæ familiaris erat: vt ait Heraclides. In tantum vero & inuentione & eloquentia & sapientia præcessit alios: vt parum abfuerit quin oīs græcia in illū inrēta in Megara trānisse diceret. De eo Philippus megaricus ita ferme rettulit a Theophrasto quidē metrodorus illum speculationis studiosum & timagoram gelou auulfit. Ab Aristotele autem Cyrenaico clitarchum & simmiam. Porro a dialecticis pronium quidē ab Aristidæ. Diphilum autem Bosphorianum euphanti & mynecem ex æneti filium. qui ad se arguendum venerāt vtrosq; sui studiosos habuit. Præter hos itaq; phrasidemū peripateticum physicumq; peritissimum ad se adtraxit: alcimūq; oratorem omnium qui in græcia tum florebant in arte oratoria eminentissimum. Cratem qui insuper & complures alios in sua rētia induxit: phœnicemq; Zenonē in suum adiutorium subductum alijs cum cæteris admisit. Erat præterea maxime ciuilis: ac præter vxorem quam duxerat: necarete etiam pellice utebatur: vt honetor ait filiamq; parum pudicam genuit: quam duxit Simmias Syracusanus necessarius suus. Hæc dū lasciuus viueret. Stilponiq; a quodam renūciatum esset eam sibi probro esse: non inquit ista maiori mihi probro est: q̄ ego illi ornamento: suscepit hūc honorifice vt aiūt: & Ptolemæus Soter cū megara ipsius urbem victor obtinuisset: ac tradita sibi pecunia oraret: vt in ægyptum secū nauigaret. Tum ille pecuniæ modicum suscepit eā profectionem renuēs in æginā contendit: quoad ille remearet. Demetrius quoq; antigoni filius: cū cepisset megara domum illi reseruari cunctaq; direptam substātiā restitui curauit. Vbi cum ea quæ amiserat vt in scriptis sibi traderet moneret: nihil ille suum se perdidisse respondit: quippe doctrinam & eruditionē sibi ademisse neminem: reliquāq; sibi esse & eloquentiam & disciplinam: atq; illum erga mortales beneficentiæ admonuit tanta orationis vi: vt rex illius iam studiosus prorsus auditor fieret. Aiunt illū ita quēdam de phidiæ minerva compellasse. Num inquit minerva Iouis filia deus est: cū vero annuisset ille dixisset: at ista non iouis sed phidiæ est concedebat. Nō ergo inquit ipsa dea est. Qua ex re cum in auriūpagum pertractus fuisset: nihil inficiatū referunt: imo recte se locutū asseruisse. Nō. n. deum esse: sed deā: deos quippe mares esse. Areo pagitas tamen nihilo placatiores factos iussisse cōtinuo ipsum vrbe excedere: quo etiā tpe Theodori cognomento deum iurgio dixisset: Vnde hoc nouerat Stilpo? Nūc amota palla ipsius inspexerat: erat iste profecto audacissimus: verū Stilpo vir cōpositissimus & maxime facetus. Deniq; cū rogasset illū crates an dij precationibus: ac diuinis honoribus gaudeat. Noli me inquit o fatue in via de hisce rogare sed solum rogare: ac seorsum: hoc ipsum & Bionem interrogatū an sint dij dixisset tradunt: ne turbam a me auertas execrabilis senex? Fuit Stilponi ingenium simplex: neq; vlla simulatione fucatum ita: vt imperite quoq; cōcioni se accōmodare nullo negotio posset. Crate denique Cynico semel ad id quod fuerat iterrogatus nō respondēte: sed crepitū ventris emittē-

re: sciebam inquit te oia potius q̄ que deceret locuturum. Caricam illi aliquando interrogatiūculamq; proposuerat. Eam vero ille statim comedit: & cum diceret illi Stilpo hercules caricam perdidisti: non solum inquit caricam: sed & interrogatiūculam: cuius hæc ara fuit. Rursus cum vidisset hyemecratē adustum: o crates iquit videris mihi no uo indigere pallio veste. s. & animo: ad hanc eius vocem rubore suffusum ita in illū lusse cratem At qui ego Stilponem megaris vidi grauius angere. Vbi tiphœi veteres dixerunt cubile: Hic ille se iuuenem magna glomerante corona. Litibus intentus virtutis tradidit vmbra. Fertur Athenis hoīum ita in se studia vertisse: vt ex officinis ad eum confluere visendū. Vbi cum sibi quidā diceret: admirantur te o Stilpo veluti beluā: minime inquit ille: sed velut hoīem verū. Cæterū cum esset disputator acerrimus species quoq; tollebat: dicebatq; qui hoīem diceret neminem esse: neq; enim hunc: aut hūc dicere. Quid enim hunc magisq; hunc: non igitur hūc: rursusq; olus quod ostenditur nō est: olus. n. ante mille annos fuit: non est igitur hoc olus. Fertur cū crati colloqueretur interloquēdum festinasse pisces emere: cū eum ille retinere vellet ac dicere sermonē relinquis: minime inquit: sed sermonē habeo: & te derelinquo: Sermo quippe manet: piscis autē venūdabitur nisi festinauerō: ferūtur ipsius dialogi nouē non satis gratiæ habentes. Moscus Aristippus siue callias: Ptolemæus Cherecrates: Metrocles anaximenes Epigenes ad filiam suā: Aristoteles: huius auditorem fuisse Zenonē Stoicorū principem Heraclides refert. Senem vero defecisse Hermippus testis ē Hausto prius mero vt citius moreretur: reprahēsus est a Sophilo comico in comœdia quæ inscribitur gamos: est autē in hunc Stilponem megarēsem nostrum epigramma.

Cognoscis autē forsitan senectatem.

Postea iugum sustulit inexpugnabile

Morbus: sed vinum inuenit mali curus

Magis bonum aurigam potus. n. agitauit:

¶ Crito atheniensis.

Rito Atheniēsis vnus oīum maxime eximio quodā amore Socrati affectus est atq; eius ita curam egit: vt nunq̄ aliquid ex his quæ sunt ad vsū necessaria sibi deesse pateretur: ipsius quoq; liberi Socratis auditores fuere Critobolus Hermogenes Ctesippus Epigenes. Crito igitur dialogos decem & septem scripsit qui vno continētur codice ita inscriptos nō bonos fieri discēdo: quid sit plus habere. Quid sit idoneū siue ciuile: de honesto: de deo. Quid sit malefacere de fertilitate: de lege: de arte: de congressu: de sapientia: protagoras: siue ciuilis de litteris: de poetica: de honesto: de discendo: de sciēdo siue de sciētia Quid sit scire.

¶ Simon atheniensis.

Simon atheniēsis coriarius. quotiēs ad eius officinam perrexisset Socrates atq; differeret oia quæ meminisse poterat notabat. Vnde & ipsius dialogos scy-ticos appellant q; inter huiusmodi opifices sint habiti. Sunt autē numero triginta tres qui vno itidem codice comprehenduntur: de dijs: de bono: de honesto quid sit pulchrū: & honestum: de iusto duo: de virtute q; doceri non possit: de fortitudine siue virilitate tres: de lege: de popularitate: de honore: de poesi: de bona possessiōe: de amore: de philosophia: de sciētia: de musica: de poesi: quid sit pulchrū: de disciplina: de discendo: de iudicio: de eo quod est: de numero: de diligētia: de operādo: de auaro: de instantia: de honesto. alij autē de consulēdo: de ratione: siue de aptitudine: de malificentia. Fertur hic primus oīum Socraticos sermones disseruisse. Cum autē pericles polli

ceretur si ad se pergeret: cuncta illi se necessaria exhibitur: fidutiam inquit vendere con-
siliij non fuerit: fuit & alius. Simon qui scripsit artem rhetoricam: alius item medicus
Seleuci & Vicanoris necessarius: atq; alius quidam sculptor.

¶ Glaucon atheniensis.

g Laucon atheniensis nouem itidem in codice vno scripsit dialogos phedylum:
Euripidem: amyntichum: euthiam. lyfithedem: aristophanem Cephalum:
anaxiphemum: menexenum. Feruntur eius & alij triginta duo. sed sui nō sūt.

¶ Simmias Thebanus:

f Immias thebanus fuit: & huius ferunt dialogi. xxij. vno codice inclusi: de sa-
pientia: de ratiocinatiōe: de musica: de versibus. de fortitudine: de philosophia
de varietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimine: de decoro: quid eligē-
dum: quid ve fugiendum sit: de amico: de scientia: de anima: de beneuiuendo: de possi-
bili: de pecunijs: de vita quid sit honestum: de diligentia: de amore.

¶ Cebe Thebanus.

c Ebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris qui inscribuntur pinax. Septima:
phrynicus.

¶ Menedæmus.

m Eneadæmus phenodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidæ filius fu-
it viri sane nobilis. sed Architecti ac pauperis. Alij tabernaculoꝝ sutorem fuis-
se tradunt. & vtraq; didicisse menedæmum. Quo circa cum decretum quod-
dam reprehensum ab alexinio quodam quod scilicet non conueniret sapienti. neq; ta-
bernaculum. neq; decretum scribere. Missus autem ab Eretrienſibus in megara præſi-
dio futurus cōtendit ad Platonem in academiā inq; illius rētia non inuitus incidit de-
seruitq; militiam. Cæterū asclipiade phaliasio ad se illum pertrahente megaris apud
Stilponē fuit. eiusq; ambo auditores fuere: inde nauigantes Eliedem anchypilo & mo-
scho phædonis discipulis congressi sunt atq; hæctenus vt supra cū de Phedone loque-
remur dictum est: heliaci appellabant. Postmodum vero ab eius patria de quo nunc
sermo est eretrici vocati sunt: Constat menedæmum honestate: ac grauitate fuisse ce-
lebrem: qua ex re cratem quoq; sic in illum iocatum: phaliasiumq; asclipiadem taurūq;
eretrium. Timon item elato supercilio cū ducturus assurgeret fuisse illū notat. A deo
aut ea grauitate insignis fuit: vt cum eurylochus castanareus ab antigono accersiret
vna cū cleppide cizicēo adulescēte abnuerit: metuere. n. ne id menedæmus persentiat.
Erat. n. summæ & in obiurgando grauitatis: atq; precipuæ auctoritatis. Deniq; cum
adulescēs in illum motu temerario ferretur: dixit quidem nihil: cæteræ sumpta festuca
pingebat in pauimēto traiecit figuram: dum interim spectātibus oibus adulescens in
signi contumelia notari se intelligens abscessit. Hierocles in piræo sub amph: arao illū
obtrundebat: & cum plurima de eretria loqueret excidio: nihil aliud locutus ē: sed so-
lummō rogauit ad quid eū. Antigonus traiecit. Audacter exulāti adultero ignoras in-
quit non mō brassicæ succum in se iucundum: sed & raphano: clamanti adulescētulo
& vociferāti vide inquit an aliqd retro dum nescis habes. Consultāti antigono an luxu-
riosum adiret conuiuū: hoc illi solum renūciari iussit. Memento regis te esse filium fa-
tuo quodā sibi minime necessariū dicēte interrogauit an villā haberet: & cū ille multa
se habere prædia dixisset: perge inquit & illoꝝ curam gere: ne & ille negligēter curādo
perdere cōtingat: & amittere simplicē vrbānitatem Scisitantī cuidā an uxor esset ducē-
da sapienti: nū ego inquit tibi sapiēs videor: Et cū annuisset ille: at ego ait duxi. Dicen-
te quodā complura esse bona: percōtari illoꝝ numeꝝ pergit & an putet plura esse q̄ cē-
tum. Sapius dolebat q̄ luxuriosa cōuiuia: magnificūq; apparatus nequiret afferre: vo-

catus vero semel ad cenam intuensq; lautissimis cibis diuitem mensam nihil locutus est: sed tacitus eā luxuriam coarguit dū solas olcas in cibū sumpsit: huius deniq; seueritatis cā pag; abfuit quin in Cypro apud Nicaeontē perichitaret cum Asclepiade socio: nā cum eos rex ad mēstruam celebritatē euocasset: sicut & philosophos ceteros. Menædemū dixisse ferūt. Siqdem honesta ē huiusmōi viroꝝ cōgregatio: quotidie sūt festa celebrāda: sin alias supfluc quoq; mō celebrat. Ad hęc tyrān⁹ cū ita occurrisset: hanc diē habere se celebrē vt negocijs omissis philosophis cōgredi liceret: ille Seuerius adhuc in snia perstitit: ostēdens ex sacrificio oportere omne tps: philosophos audire. Quid plura nisi a tibicine admoniti: ac melo musico cōuēti fuissent: forsītā perissent. Vnde cū in nauī iactaretur fluctibus Asclepiadē dixisse ferūt. Tibicinis peritā modulationē se ipsos seruasse. Menædemī vero cōfidentia pdidisse. Erat aut vt ferē & simpliciter in docēdo apparatu: neq; in schola vllū circa illū vt fieri solet ordinē vidisses. Nō sub sellia erāt per gyꝝ disposita: non aliud quippiā: sed vt singulis aut sedere: aut stare: aut ambulare libitū erat in eū continuo trāsibat habitū. Alias tñ gloriæ auidū ignominia q; notari metuētem fuisse tradūt. A deo vt cū prius architecto suam ipse atq; asclepiades nauaret operā: & ille sup tecta lutū ferre cerneret nudus: is si quem aspiceret prētereūtem occultaret. Postea vero quā ad remp. accessit: ita erat anxius atq; sollicitus: vt cum aliqñ thura poneret: extra turribulū miserit. Circūsteterat illum crates aliqñ: q; ciuilia negocia subisset probro illi dabat: Tū ille quibusdā præcepit: vt ductū carceri includerēt. Ille nihilominus prætereuntē obseruabat: respiciēs q; agamēnoniū & hegesipolim vocabat: erat aut clam: & in supstitutionē pronior. Deniq; māducauerat aliquando per ignorātiā in taberna meritoria pietas carnes cū asclepiade: id cū animaduertisset nausea palloribusq; turbabatur: donec illū asclepiades seuerius obiurgās non carnes diceret eiusce mutatiōis causam eē: sed præsumptā de illis fatuā opinionē alias magnanimus fuit vir & plane liberalis. Corporis in eo iā senis habitus & status durabat q; erat in iuvene: athlete instar firmus validus atq; adustus. Spēs ei pinguis & attrita fuit mediocriq; proceritas: vt ex ea cōstat imagine quæ eretriæ in veteri stadio hæcten⁹ cernitur. Est. n. veluti ex industria ita sculpta vt cunctā fere nuditatem corporis præferat. Erat præterea in suscipiēdis amicis omni officio deditus: & q; pag; salubris erat eretria cōuiuia sæpe inter poetas musicoq; celebrabat: Amabat aratū & Lycophoenē Tragicum poetā: Antagorāq; Rhodiū: sed maxime oīum studebat Homero. Deinde etiā Lyricis: deinceps Sophocli: atq; achæo iter Satyros veluti secūdas partes: aschilo aut primas semper dabat. Vnde & aduersus eos qui cōtra in rep. sentiret: ita ferebat: capitur ergo & ab infirmis celer: aquilāq; breui testudo vincit. Hæc aut achæi sunt ex omphale Satyrica: peccāt igitur q; illū nihil præter Euripidis medeā legisse dicūt: quā inter sicyonij neophronis poemata legūt. Magistros Platonē & xenocratē: prætereaq; parabatē cyrenaicū aspernabat. Stilponē solum admirabat: de quo dū aliqñ interrogaret nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi ingeniū variū & callidum atq; in cōponēdo ita orationē accommodabat: vt neq; quo vellet emergere pspiceret: atq; ideo illi difficile occurreretur. Versabat oīa infinitaq; orōnis copiā fundebat: Accerrimus itē in contentionibus erat: vt in successiōibus tradit antisthenes: atq; huiusmōi rogatiūculis cōpellare solebat. Alterq; quam alterq; est alterq;: ita sane alterq; est aut pdesse: q; bonum: concedebatur: nō igitur pdesse bonum est. Tollebat & ploquia negātia: affirmantia vero ponebat simplicia. Ex his maxime pbans quæ simplicia nō sunt: auferebat ea & cōiuncta & complexa dicēs. Scribit Heraclides decretis quidem eū fuisse Platonicum: dialecticem aut eum fuisse aspernatum Deniq; sciscitāti se alexino an adhuc patrē cadere

desisset. atq; illum dixisse: neq; cædi: neq; desij: addente illo oportere ambiguitatem solui: ita vel non dicendo: ridiculum inq; est vestras leges sequi cum liceat i portis reluctari & cõtra ascendere. Cũ Bion diu vos studiose ac diligenter insectaretur. mortuos illũ iugulare dixit. Alio rursus dicente maximũ esse bonum oibus quæ quisq; cupiat frui: multo inquit maius est ea solum quæ deceat cupere: Refert antigonus carystius cũ nihil scripsisse neq; cõposuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quæstionib; inquit ita pugnaverat: vt nõ prius discederet: q̃ i eius oculis ardētis spiritus indicia deprehenderentur. Verx. n. cum in verbis esset huiusmodi factis: tñ erat placidissimus. Deniq; cũ alexino plurimũ illuderet & obiurgaret grauitè: fouit tñ illum beneficijs. Nã ipsius coniugẽ ex delphis calcidẽ vsq; deduxit itineris furta latrociniaq; metuentẽ: amicicias pie sancteq; tuebat: vt ex ea quæ illi cũ asclepiade fuit coniunctione constat: quæ pfecto adeo insignis erat: vt nihil a pyladis distraret beniuolẽtia. Verum maior natu erat asclepiades ita vt poeta ipse: menedemus histrio diceret. Fertur archepolis tria milia illis designasse: & cũ orta esset amica contentio quis secũdo loco acciperet: neutrũ accepisse. Vxores quoq; ambos duxisse fama ẽ menedemum matrẽ: Asclepiadem filiam: & cũ defuncta esset vxor asclepiadis: menedemi capisse cõiugem: illumq; qd̃ rei pu. præfesset aliam duxisse nobile & locupletem: nihilominus qm̃ cõmunis eis erat domus rei familiaris administrationẽ priori vxori permisisse: Igit̃ asclepiades ante illum vita excessit eretriã iã longæuus: cum vna diu memorabili beniuolẽtiã suauitate vixissent: Fert̃ post aliquantum tẽporis cum asclepiadis amasius ad conuiuũ venisset: arceretq; illum ianuis adulescentes: menedemũ iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades ẽt sepultus ei ianuas aperit. erant aut̃ qui ambos fouerant Hipponicus macedo & agertor lamieus. Ex his alter vtriq; triginta minas largit̃: hipponicus vero menedemo duo milia drachmar; in filiar; dotem. Duxerat aut̃ vt ait Heraclides ex oropia vxores tris. Porro conuiuia in hunc modũ faciebat: prius ipse cũ duobus aut tribus prandebat dũ dies in vespẽrã vergeret: Tum vero vocabat quispiã eos qui aduenerãt & ipsos iam cœnatos. Itaq; si qui citius venissent: percontabant̃ exeuntes quid esset appositũ: ac recẽs id esset nec ne: & si quidẽ vel olusculũ vel falsusculũ quippiam audissent: recedebant: Sin vero carnes: ingrediebãt: Lectulis estate p̃siathos: hyeme veruecũ pelles superponebãt: Porro puluinar sibi afferri oportebat: poculũ qd̃ circum agebat cotula maius nõ erat. Bellaria illis fabẽ ac lupini: Interdũ vero & pyra vel mala pũica & hmõĩ cũ matura tũ præcocia sæpe & carica. Ea oĩa memorat Lycophron in Satyra quã inscripsit menedemũ: philosophi conscribens laudes: quoq; quædam huiusmodi quoq; sunt.

Circundat̃ paruus calix ad mensuram.

Vt ex breui conuiuio sic est ipsis

Modesta studiosis tragema sermo audiendi.

Primo igit̃ contemptui haberi cepit: canisq; ab eretriẽsibus ac delirus appellari. Post modũ vero i summa admiratione oĩum fuit. adeo vt ciuitatis quoq; gubernacula sibi traderent: legationibusq; crebris & Ptolamẽũ & lysimachũ: prætereaq; ad demetriũ functus vbiq; honoratus ẽ: Cũq; illi ciuitas ducẽta quotannis talenta persolueret quinquaginta remisit: apud quẽ accusatus q; q̃si traderet Ptolamẽo ciuitatẽ se per epistolam purgauit cuius hoc initium ẽ. Menedemus demetrio regi salutẽ. Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata: per eam illũ admonet cauere vnum ex his qui sibi essent ifensũ: deschylũ momine: Constat illũ ad demetriũ p oropo grauissime legatione functũ: vt Euphantus quoq; in historijs meminit. Erat eius iprimis studiosus antigonus: seq; ipsius discipulũ esse prædicabat: & cũ barbaros fudisset circa Lysimachiam decretũ ei

scripsit simplex atq; ab Assentatione alienum: Cuius initium est. Duces & consilij pri-
mores dixerunt: qm̄ Antigonus Rex prælio domitis barbaris aduenit in Eliã: eiq; pro-
spere cuncta succedunt visum est senatui ac plebi. Horum igitur gratia & præterea ppter sum-
mam cum illo amicitiam qd̄ illi ciuitatē pderet: suspectus habitus insimulante se aristo-
demo clā exijt atq; oropi moratus est in amphiarai fano: Ibi cum perissent aurei calices ut
hermippus ait: Comuni boetiorum decreto loco migrare iussus est: Inde pfectus merēs
& patriā clanculo ingressus vxorē ac filias sumens se ad antigonū contulit: ibiq; vitam
mærore terminauit. Refert heraclides his oīno contraria: Nā illum senatus principē
eretriā a tyrannis sæpe liberasse: demetrii viribus fretū. Non igit̄ antigono pdidisse ci-
uitatē sed falsam subisse calunniā. Profectumq; ad antigonū cum ut patriā e seruitute
eriperet: illū inducere nō posset septē dies totos cibos abstinuisset atq; ex ai dolore vita
excessisse. Similia huic & antigonus carystius refert. Soli aut̄ perseo iexorabile indixit
bellū. Haud. n. obscurū erat antigonū cum menedemi grā eretriēsis repu. voluisset re-
stituerē ab eo fuisse phibitū. Quo circa i cōiuiuo menedemus i illū acriter iuectus in-
ter cetera sic ait: Atqui iste qd̄ philosophus est: sed vir oīum q sunt aut fuerūt vel futuri
sunt: pfecto neq;simus. Morit̄ aut̄ ut eraclides ait septuagesimū & qrtū agēs atatis
¶ In eius aut̄ laudem nos quoq; ita scripsimus. Cannum.

Audita menedeme tua mihi mors: ut sponte

Mortuus es in septem diebus nihil edens.

Operatus opus post hereticum tamen mollem.

Puillanimitas properauit profecto.

Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Transendum autem est ad platonem qui in-
cepit academiam: & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorum Liber Tertius Incipit.

¶ Plato.

19 Originis & celsum. li. vi.

Lato aristone p̄re & matre perictiona: siue potona Atheninē-
sis natus est. Mater a Solone genus duxit: Solonis q̄ppe frater
dropides critiā genuit. cuius filius calæschrus critiæ qui vnus
fuit ex triginta: glauconisq; pater extitit: ab eo charmides & pe-
rictione geniti sunt: atq; ex ea & Aristone plato sextus a Solone
nascit̄. Porro solon ad neleum & neptunum genus refert: Ari-
stonē quoq; p̄rem a Codro melanthi filio originem ducere tra-
dūt: q̄ a neptuno itidem sanguinem trahere trasilo teste memorant̄. Enimvero speu-
sippus in libro q̄ platōis de coena inscribit̄: & celarchus in laudatione platonis & anaxi-
des in secūdo de philosophis libro asserunt athenis celebre esse aristonē periectione cum
esset speciosissima cōgredi conatū esse. Verū fuisse illius conatus irritos. vidisseq; i som-
nis apolinē: atq; ab eo visum mūdama iugali copula quoad pareret vxorem seruasse.
Nascitur aut̄ plato: ut Apollodorus testat̄ in chronicis: octogesima octaua olympia
de thargilonis septima: qua. s. die natū apollinem delij autumant. Morit̄ aut̄ ut Her-
mippus tradit: primo anno cētēsimæ octauæ olympiadis in nuptijs discubens: octo-
gesimū & primum ætatis agens annū Neanthes octoginta quattuor annorū defecisse
scribit. Est igit̄ Isocrate minor natu annis sex: Ille q̄ppe sub Lysimacho: plato sub amy-
nio est ortus: sub quo & pericles diem obiit: Erat aut̄ pago collyteus ut refert antileo in
secundo de tpibus: natus est fm̄ quosdam in ægina i phidiadis domo eius qui thaletis
filius fuit: ut fauorinus ait in oīmōda historia p̄re ip̄sius cum cæteris misso ut agrū sorti-
ret̄. Athenasq; reuerso qm̄ a lacedæmonijs qui æginēsis opē tulerant expulsi sunt: lu-

dos quoque magnificos athenis adhibuit dione sumptus suppeditate: ut ait athenodor-
 rus in octavo de ambulatione libro. Fratres huius adimathum & glauconem: sororemque po-
 tonam: de qua speusippus nascitur: litterasque apud dionysium didicit: cuius & in anteastris me-
 minit: Exercitatusque est apud aristonem argium palaestritam: a quo & plato per egregio cor-
 poris habitu cognominatus est. Cum prius Ariscodes ex aui nomine vocatus esset ut in suc-
 cessionibus tradit Alexander. Sunt qui ob orationis ubertatem & miram latitudinem sic ap-
 pellatum putent: siue quod ampla fuerit fronte ut neates scribit. Nec desunt qui in isthmo pa-
 laestra se exercuisse velint: sicut & dicæarchus in primo de vitis: picture quoque fuisse stu-
 diosum ac poemata scripsisse primo quidem dithyrambos: deinde melos & tragœdias.
 Vox illi gracilis fuit ut ait timotheus Atheniensis in libro de vitis. Fertur & socrates vidis-
 se per somnium oloris pullum sibi in gremio plumescere: quod continuo exortis penis expan-
 sis alis in altum aduolans suavissimos cantus ediderit. Postridie cum plato sibi a prece comen-
 datus esset hunc cygnum quem uiderat dixisse. Philosophari coeperat primitus in acade-
 mia. inde se in ortum qui iuxta colonum est contulit: ut Alexander in successibus scripsit
 heraclitum adducens teste. Demum cum tragicum certamen esset initurus ante dionysiacum
 theatrum audito socrate igni poemata exussit dicens: Hic vulcane Plato tua indiget ope:
 hic annum vicesimum ætatis agens socratem audiuit. Illo decedente cratilo heracliti discipu-
 lo & hermogeni parmenidis philosophiam tuenti aurem accommodauit. Deinde cum esset an-
 nos duo de triginta ut ait hermodorus megara se ad euclidem cum alijs socraticis contu-
 lit. Hic cyrenem perfectus theodorum mathematicum audiuit: atque inde in italiam ad pytha-
 goreos philolaum atque eurytum concessit: Ab his se in ægyptum ad prophetas sacerdotesque re-
 cepit: quo & euripidem aiunt vna secum perfectum esse: atque ibi morbo comprehensum a sacerdo-
 tibus marina curatioe fuisse absolutum: quod ex re postmodum dixerit inundat mare cuncta viro-
 rum mala. Sed iuxta hominum ægyptios mortales omnes medicos esse. Decreuerat Plato
 magis et congregari: verum propter alia bella proposito desistit. Regressus vero Athenas in
 academia commorabatur. Est autem locus in suburbano nemorosus: a quodam heroe academo
 nomine sic appellatus: sicut & eupolis in astrateutis memorat dicens umbrosus in curibus
 academi dei. Sed & timon in platonem loquens principem illum fuisse asserit: & suauitate ora-
 tionis & copia orationum quod academia incoleret florea rura. Antea. n. per e scribebat academia
 philosophus in socrate amico utebatur. Enimvero praxiphanes quadam conscripsit inter eos
 habitam de poetis scholam: cum in rure platonis hospitio frueretur in socrates. Ter illum milita-
 se Aristoxenus auctor est primo in tanagra: secundo in corinthium: tertio in delum ubi & victo-
 ria potitus sit: Miscuit heracliteorum pythagoreorumque ac socraticorum rationes: atque in his quod
 quæ sensibus subiacent heracliti partes tuebat. Porro in his quæ ad intelligentiam perti-
 nent pythagoræ acquiescebat: in rebus autem ciuilibus socratem suum maxime amplectebatur:
 atque ita in unum corpus triplicem philosophiam contulit rationem. Aiunt quidam ex quibus saty-
 rus edyoni illum scripsisse in siciliam uti tres libros pythagoreos sibi emeret a philolao cen-
 tum minis. Erat. n. satis abundans pecunijs acceptis a dionysio plusquam octoginta talentis.
 Sicut. n. honetor scribit in libro cuius est titulus: an pecuniosum oporteat esse sapientem:
 Multum sibi epicharmus contulit comicus: cuius & plurima contulauit: ut Alcimus in eis
 libris quos ad amyntam scripsit quatuor numero meminit. Eorum in primo ita loquitur: Constat
 autem & platonem contulit sibi de epicharmi libris assumere. Id ita inspiciendum est. sensibi-
 le asserit plato quod aut in qualitate aut in quantitate nunquam persistat: sed diffuat semper atque
 immutetur: Veluti si numerus ex quibuslibet tuleris: Ea neque æqualia neque aliqua neque quanta ne-
 que qualia erunt. Porro ista sunt quorum semper generatio est nunquam vero substantia. Intelligibile il-
 lud cui nihil vel accidit vel decedit. Hoc autem sempiternorum natura est: quam similem atque ean-

dem semper esse contingit. Atque epicharmus de sensibilibus atque intelligibilibus in hac
sententiam expressit loquitur. addidit praeterea alcimus. Aiunt autem & ista sapientes animam aliam
quidem sentire per corpus puta videndo atque audiendo. aliam vero ipsam per se ipsam aduer-
tere nullo corporis officio utentem. Quo circa eorum quae sunt alia sensibus percipi. alia intel-
ligentiae ratione comprehendendi. Eorum gratia plato quoque oportere dicebat eos quae cuperent. re-
rum initia colligere: ipsas primam species: quas ideas vocat secundum se ipsas distribuere: puta si-
militudinem & monadem & multitudinem atque magnitudinem statumque & motum: Secun-
do ipsum per se ipsum honestum ac bonum atque iustum atque huiusmodi cetera subijcere:
Tertio conspiciere quae sunt adinuicem ideae: puta scientiam aut magnitudinem siue domi-
nationem simul: & illud cogitare: ea quae sunt apud nos ex illorum participatione eis aequiuo-
ca fieri. Exempli causa iusta esse quaeque iusto comunicant: honesta quae honesto. Est autem vna-
quaeque species aeterna: ac praeterea intelligentia omni perturbatio vacua. Quocirca & ideas in
natura velut exemplaria dixit subsistere. Alia his esse similia quaeque maxima ad istarum simi-
litudinem consistet. Epicharmus igitur de bono atque ideis ita differit. Ergo ne tibi aequae carnis
res aliqua est. Ita sane homo: igitur ipse carnis est: nihil minus age videamus. Tibi cae aliquis homo
ne tibi videtur nec ne: homo profecto. Nonne igitur idem tibi videri de bono: aliud esse bonum aliud
rem: si quidem secundum se ipsum quisque illud didicerit iam bonus efficietur: quemadmodum qui
bary cantum didicerit tibi cae: qui saltare saltator: qui complecti complexor merito dicitur: at-
que in hunc modum de ceteris quae ea didicerit: non ars ipsa sed artifex vocatur. Plato in opinio-
ne de ideis ait. Siquidem est memoria ideas in his quae sunt existere: quae memoria quietae
cuiusque rei ac manentis sit. Manere autem praeter ideas nihil: quo. n. inquit modo seruantur
animantes nisi & ideam attingissent: & praeterea naturalem mentem accepissent. Memi-
nerunt autem similitudinis & pabuli cuiusmodi illis est optime callentes: quae sit animalibus
omnibus insita similitudinis intelligentia. Quocirca & quae sunt eiusdem generis sentiunt.
Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapientia non in vno tantum consistit: sed quae viuunt omnia
notionem quoque habent: & n. gallina si aduere volueris: non parit viuentes pullos:
sed oua prius incubat & calorem animat: Haec autem sapientia ut sese habet natura nouit sola:
Ab ea quippe eruditur: ac rursus nihil profecto mirum si ita loquar: & placere eas sibi & mu-
tuo foueri ac videri praecleara. Nam & canis cani videtur esse pulcherrimum: & boui bos: &
asinus asino susque item sui videntur venustate praestare. Ista & huiusmodi quattuor libris
compingit Alcimus admonens quantum emolumentum Plato ex epicharmo sibi consciuerit.
Quod autem neque Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex ijs conijcere licet quae praeficiens
ac veluti diuinas forte imitatore sui sic fere locutus est: ut autem ego puto: imo pro co-
perto habeo meae adhuc erit memoria rerum meorumque sermonum. eisque quispiam acce-
ptis metro soluto quo nunc constant coloreque adiecto purpuram venustate verborum com-
ponet: iunctusque ipse alios facile superabit. Videtur plato sophronis quoque mimographi
libros antea neglectos primus Athenas inuexisse gestumque ex eis acquisisse: quos item
sub eius capite fuisse repperos. Ter autem nauigauit in siciliam pro quidem ut insulam crateres
que videret: quo & tempore dionysius hermocratis filius tyrannus impulit ut secum loque-
retur: vbi cum ille de tyrannide differeret dicens non id praestare: quod sibi soli esset utile: nisi
virtute & excelleret: offensum tyrannum atque iratum dixisse aiunt. Verba tua ociosorum se-
num sunt: & ille & tua inquit tyrannidem sapiunt. Ad haec indignatum tyrannum pro qui-
dem necare illum voluisse: deinde vero a dione & aristomene exoratum id minime fecis-
se: verum pollidi Lacedaemonio qui per id temporis legatus ad se venerat eum tradidisse ut ve-
nundaret. Eum ille in aegina adductum vendidit. Quo tempore charmader charmadridis fi-
lius eum mortis reum esse accusauit: iuxta promulgatam. nam apud eos legem capitale

erat: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atque ipse eam legem tulerat ut fauorinus memorat in oimoda historia: Caterum cum a quodam fuisse allegatum discipline gratia philosophum eo ascendisse: absolutum dimisserunt: Afferunt plerique illum & in concione adductum: ubi cum obseruaret nihil penitus locutum fuisse: prompto quidem animo quicquid contingeret excipere paratum. Illos eum minime quidem occidendum sed solum modo vendendum captiuorum more decreuisse. Aderat forte anniceris cyrenaicus. Is eum viginti minis siue ut alij volunt triginta redemit: remisitque Athenas ad amicos. Illi ex templo pecuniam anniceridi restituendam curauerunt. Sed hanc ille oimodo accipere noluit: asserens non eos solos dignos esse quibus Plato curae esset. Alij dionem eam misisse pecuniam dicunt: illumque eam nulla ratione admisisse. Sed hortulum quoque in academia sibi commisit: pollidem vero a chabria superatum: & postmodum in elice fuisse submersum. fama est daemone sibi nunciante ista illum philosophi gratia perpeti: ut fauorinus in primo commentariorum meminit: non tamen quieuit dionysius: verum cum didicisset quae illi contigissent: scripsit platoni orans ne in se maledicta intorqueret: Ad quem ille scripsit: non sibi tamen superesse oculi ut dionysij meminisset. Secundo profectus est ad iuniorem dionysium postulans terram atque homines: qui iuxta constitutam ab eo rempublicam viuerent. Id ille quod pollicitus implere detraxit: nec absuit sine quosdam suspitio illum magno sui periculo dionem & theorae persuadere tetasse: illorumque erexisse animos ad liberandam insulam. Quo tempore Archytas Pythagoreus scripta ad dionysium epistola purgavit illum a suspitione: atque ereptum Athenas remisit. Est autem epistola huiusmodi: Archytas dionysio salutem. Misimus oes platonis necessarios Lamiscum & Photidam virum illum abs te recepturi iuram antiquam nostrae amicitiae. Recte igitur feceris si memineris quanto a nobis studio efflagitasti platonis ad te aduentum: nos autem illum venire hortaremur: facturus te spondentes omnia: illumque libere accedere & abire permittimus. Memor esto igitur quanto illius aduentum feceris: utque illo in tempore plus caeteris amaueris: quod si qua orta si multas est humanius te agere conuenit: illumque nobis restituere illa sum. Haec enim faciens iustitiam coles: nobisque gratificaberis. Tertio accessit dionem reconciliaturus dionysio: sed cum id optinere nequiuisset infecto negotio ad patriam rediit. Ubi ad rempublicam accedere quidem noluit: quis maxime ciuilis esset: ut ex his constat quae scripsit. Ratio autem cur abstinuerit a publicis negocijs illa imprimis fuit: quod plebs alijs senioribus assuefecerat. Refert paphila in xxv. commentariorum arcadas ac Thebanos condita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illum ut eam rempublicam instrueret: quos cum ille didicisset aequalitatem sectari nolle: profectum non esse. Fertur & chabriam ducem rempublicam mortis secutus cum id ciuium nemo tentare uoluisset: quoniam & arcem cum chabria ascendenti crobylus lycophanta conuiciatus dixit alteri opere laturus accedis: quasi uero nescias & tibi deberi socratis uenenum: Ad quem ille: & quoniam pro patria militabam pericula pertulit: & modo amici gratia ne desim officio per libenter me periculis expono. Primus hic ut fauorinus ait in octauo oimoda historiae dialogos introduxit: primusque inquisitionis modum per resolutionem leodati thasio iduxit: & primus in philosophia noiauit antipodas & elementum & dialecticam & poemata & praelongum in numero. Extremorumque planam superficiem ac dei prouidentiam. Primusque philosophorum oroni lysiae cephalii filij contradixit ipsam ad uerbum exponens in phaedro: primusque grammatice vim speculatus est. Cumque primus omnibus fere quae ante se fuerant contradixerit: queri solet: cur democriti mentionem non fecerit. Refert anthes cyzicenus nunc cum in olympia aliquando descenderet graecorum in se omnium ora conuertisse: quo est tempore dionem congressum aduersus dionysium bellare instituenti. Porro in primo commentariorum fauorini fertur: Mithridatem persarum regem platonis statuam in academia locasse ita inscriptam Mithridates rhodobati

filius per se multis imaginem platonis dicauit si laniois opus. Tradit heraclides iuuenem
platonem adeo fuisse verecundum: adeo compositum ut nunquam ridere nisi modice deprehen-
sus sit. Cum tamen esset eiusmodi. ne sic quidem comicorum conuicia effugit. Theopompus de
niquam in autochare sic ait: Vnum. n. est nullum: duo autem vix vnum est: ut ait plato. Anaxan-
drides quoque in theseo: quando stulticias vorabat sicut plato: sed timon ita illum agit quo-
ad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tempestiua venis. ut ego ambi-
gens supra infraque deambulans: velut plato sapiens nihil inueni: cruraque defigator. &
in ancilione. Dicis de quibus nescis atque ac plato currens: noscesque Lytrum atque cepe. Am-
phis amphicrati atque bonum quodcumque tandem est quo tu fruiturus es. huius causa minus
nouum quidem mi domine quam illud platonis bonum. Attende ergo endeximide quam sane plato
nihil nostri nisi mcerere tamen velut cochlea elato seuerè supercilio. Cratinus in pseudypo-
bolimco. homo es constat: & habes animam iuxta platonem. ignoro equidem: habere tamen ar-
bitror. Alexis olympiodoro. Corpus quidem meum mortale siccum est: immortale vero
ad aerem extulit hæc non platonis scola: Idem in parasito: & cum platone seorsum deli-
rat. Irridet eum & anaxilas in botrillione & circe & diuitibus. Aristippus autem in quarto
de antiquis delitijs asserit cum adolescentem quendam asterem nomine. cum quo & astro-
logia vocauerit: amasse dionem et quem prædiximus: alij phædrum quoque adamasse re-
ferunt amorisque illius indicio esse epigrammata in illos ab ipso ut ait composita inspiciam.
O utinam cælum fierem dum sidera cernis.
Stela mea: ut multo lumine te aspicerem.
Iam dudum sydus lucebas uiuentibus matutinum. **Item aliud:**
Nunc hesperus fulges vita functus mortuis.
Iam dudum uiuis fulgebas lucifer: ait nunc
Defunctus lucet hesperus exanimis.
In dionem vero lachrymas quidem hecubæ atque illi adibus mulieribus: fata dudum ge-
nitis debere: at tibi dion post gestas præclaras res demones effusas sustulere spes: ia-
ces ecce in patria speciosa carissimus ciuibus. O meum in te animum qui excitasti dion:
hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt Alexim insuper amasse: fertur & phæ-
drum ut prædictum est: Inque illos itidem eius constare epigramma:
Nunc quoniam nihil est quoquo se uerterit omnis.
Solum quod pulcher visus alexis ait.
Spiritus os canibus quid monstras: flereque cogis:
Posterius phædrum non ita perdidimus.
Archæanassa quoque colophoniam usum esse. quam ex eius constat epigrammate fuisse
meretricem.
Archæanassa iacet meretrix colophonis in ore.
Illius ægrote sedit acerbus amor:
Omiseri duxit quos fors inimica vagantes:
In tam crudelem lumina ferre rogam.
Agathonem itidem venustæ formæ mulierem & in eam quoque lasciuia illius feruntur
epigrammata.
Suauia dans agathonis animam ipse in labra tenebam:
Ægra at enim properans tam quam abitura fuit.
Malo ego te ferio cape si sum gratus amator:
Et me participem uirginitatis habe.
Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formæ q̄ breue tempns inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur vnus.

Annue xantippe linquit vtrunq; decor.

¶ Aiunt & illud in cretenses sagera cōprehensos epigramma ipsius esse.

Eubææ nunc gens: sed eramus erethria fusi.

Condimur a nostri nos regione procul.

¶ Alique nonnulla.

Pieridas cypris cyprim ve corasia amorem

Concelebrat vobis: ast ego cinctus ero.

Ad venerem pulchram musæ ioca tolle præcamur.

Aliger heu nobis non volat iste puer.

Deposuit laqueos: aurum vir nectus: at aurum.

Non nactus laqueis tristia colla ligat.

At vero molon hostili aduersus illū animo nō id ait esse mirandū: si dionysius corinthi: sed si plato esset in sicilia. Videt & xenophon haud quā grata & amica in illū fuisse voluntate: deniq; veluti contētionis studio similia scripsere Symposium Socratis de fensione: cōmentaria moralia: Ad hæc ille de repu. hic Cyri scripsit infantia: quā in suis legibus plato fictā dixit: neq; n. eiusmodi fuisse cyr. Tum ambo cū Socrate semp habeant in ore: nusq; repies sui inuicē fecisse mentionē. Semel tm xenophon Platonis meminit in tertio cōmentariog. Fertur & Antisthenes cū eorū quæ scripserat quidā recita reuellet orasse illū vt adesset recitāti. Et cū roganti cuiusmodi id eēt: libri eius titulū explicuisset de eo. s. quod non sit contradicere. Tu ergo inquit de hoc ipso quō scribis: & cū doceret cōtra suā venire suam: scripsit aduersus platonē dialogū sathonem illū inscribēs. Ex eo iam alienis animis in se inuicē fuere. Aiunt socrate cū platonis Lyfidem audisset recitari prohi di imortales dixisse: q̄ multa de me mentit̄ adolescens. Scripsit q̄ppe nō pauca vir ille quæ socrates nō dixit. Fuit illi & aduersus aristippū haud obscura simulas. Deniq; in libro de aia illū isimulat: Cur ab fuerit moriet̄i socrati: cū in egenia vicino. s. atticæ loco per id t̄pis moratus sit. Erat illi cū æschine quoq; vt fert̄ socratis auditore cōtentio. eū q̄ppe cū dionysio se facile insinuaret egēsq; reḡ oium ad eū pfectus eēt: a platone despectū: atq; ab aristippo fuisse cōmēdatū. Porro sermōes quos critonem fecit in carcere loquētē cū socrati cōsuleret fugā: Aeschinis fuisse tradit idomeneus: illi vero a platone tū huius odio tum grā ipsius attributos. Sui vero nusq; librorū suorū Plato mentionē fecisse deprehendit̄ præterq̄ in libro de imortalitate aiorū & in socratis defensione: idq; tenuiter. Enimvero stili ipsius genus inter poema & prosam oronem mediū ait Aristoteles fluere. Hūc solū platoni assedisse quodā loco fauorinus ait: Cū librū de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Pleriq; autumāt philippum opuntiū ipsius leges eatenus in cæra trāscripsisse: huius & epinonida esse aiūt. Euphotion ac panatius initiū librorū de repu. sepius inuentū inuersum atq; immutatū dixer̄: eā ipsius rep̄. aristoxenus totā ferme in pragora cōtradictiōibus asserit scriptā. phædrū primo illū scripsisse fama est. Habet q̄ppe quæstio illa nō nihil iuvenile. Porro dicearchus totū id scribēdi genus: vt graue ac molestū carpit. Platonē tradūt cū vidisset quendā aleis ludentē arguisse: & cū ille q̄ me in puis reprehendis diceret respōdisse. At est cōsuetudo nō modica. Rogat̄ an ipsius monumēta sicuti supiorū futura eēt: Primum inqt congrere oportet nomē: Tū plurima supeditabūt. Ingresso aliqñ xenochrati cede inqt hūc puez. Nā ipse q̄ irat̄ sum nequeo. Cuidā itē seruorū delinquentiā inqt verberibus te concedissem nisi iratus essem. Cū equo insedisset cōtinuo descendit dicēs

uereri ne cqui ferocitate raperetur. ebriis consulere solitus erat ut in speculo studiose i
 tuerentur: cuiusmodi statim a foeditate discessuros. potare usque ad ebrietatem nusq̄ de
 cere monebat: praeterq̄ in diebus festis indultoris uinidei. Sonus item immodicus illi
 displicebat. In legibus deniq; ait: Dormiens aut nemo vllius precij est: veritate audita
 suauiore oibus quae dicerentur. Alij vera loqui iucundius oibus dixisse putant: sic au
 tem & de veritate dixit in legibus: praecleara quiddam est veritas o hospes atq; durable
 Ver: id persuadere non facile videtur. Optabat insuper memoria sui vel in amicis vel in
 libris relinquere: locis & ipse utebatur plurimum. Moritur eo quo dixim⁹ modo tertio de
 cimo Philippi regis anno: & fauorinus in tertio comentarioq; refert: a quo & increpitu
 fuisse illum theopompus auctor est. Mironianus in similibus ait philone meminisse
 prouerbij de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusq; est in academia vbi
 plurimum tempus philosophatus fuerat. Vnde & quae ab eo fluxit secta academica est
 appellata. Corpus eius elatu honorifice & ab his qui eo conuenerat conditu. Eiusmo
 di fuit ipsius testamentum: haec legauit plato atq; disposuit hephesiadeu fundum cui
 ab aquilone vicina via e qua ducit a teplo cephesiadum: ab austro heraclaeu hephestia
 dum: ab ortu solis archestratus pherearius: ab occasu Philippus chalidensis. Huc aut
 nemini licitu sic aut vendere aut comutare: sed sit adimanti filij. Eneresiaduq; fundum
 quem emi a Calimacho cui ab aqlone vicinus est Eurymedo: Myrrhinusu ab austro:
 ab ortu Eurimedon myrinusios: ab occasu cephesius. Argenti minas tres: argentea phia
 lam appendente dragmas centu sexagintaquinque: Cymbium poderis dragmas qua
 dragintaquinque: Anulu aureu: & in aure aureu: vtraq; dragmas quattuor: & tris obo
 los pendetia: Euclides Latom⁹ mihi debet minas tres. Dianam dimitto liberam: famu
 los relinquo tychonem hyceta appollinide & dionysiu: supellectile & vasa scripta quo
 rum habet exemplar demetri⁹. Nulli aut quicq; debeo. Curatores erunt sosthenes. Speu
 sippus. demetrius. hegas. eurimedon. callimachus atq; trasippus: hoc testamenti ip
 sius exemplar. Sepulchrum eius copluribus illustre epigramatibus.

Mortales cunctos excedens moribus aequis:
 Diuus aristocles hoc iacet in tumulo:
 Si sophia quisq; praconia magna secutus:
 Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest. **¶ Et aliud.**
 Occulit hic corpus diuini terra platonis:
 At superas sedes spiritus ipse tenet.
 Aristone sati procul hunc diuina uidentem:
 Longe habitans seruat uir bonus atq; colit: **¶ Et aliud.**
 Quid monumenta super uolucrum regina uolasti.
 Tu mihi dic superum quam tuare domum:
 Astra petens animae sum clara platonis imago:
 Progenitum terra corpus at actis habet. **¶ Est & nostrum.**
 En animas hominum quonam curasset appollo.
 Lustrasset si non oppida graeca plato.
 Corporibus medicans huic & apidaurius agris.
 Filius. ut sapiens & animaeque plato.
 Occidit ut titan epydaurion: atque platonem:
 Protulit: hunc animae: corporis hunc medicum.
 Coniugia at separans petuit quam condidit urbem:
 Inque solo magni ponitur inde iouis.

Dis
 Phi
 Era
 xeni
 & co
 dice
 quic
 scrib
 libr
 Idq
 care
 ordi
 rere
 pe iu
 mus
 Ale
 qd
 ta o
 iterr
 attin
 tione
 mus
 nus
 intro
 mus
 in na
 speci
 & ag
 ratio
 & Pi
 it: &
 pler
 quod
 mixt
 videt
 polie
 to: ph
 & an
 cibi ad
 ptag
 na sin
 mata
 ma af
 cant:
 catio
 De rel

Discipuli fuere Spensippus atheniēsis: xenocrates chalcedoni⁹: Aristoteles stagirites
 Philippus opūtius: Hesticus perinthius: dion Syracusanus. Amyclus Heraclides.
 Erastus & coriscus scepsij. Timola⁹ cyzicen⁹: Eueō lāpfacenus: Pithō: & Heraclides
 ænij: Hippothales & calippus atheniēses: demetri⁹ amphipolites: heraclides pōticus
 & cōplures alij: Cū his & mulieres duæ Lasthenia mātinea & Axiothea phliasia. q̄ vt
 dicearchus auctor est virili vtebant^r veste. Theophrastum item illius fuisse auditorem
 quidā referūt & hyperidē oratorē: chlamæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē
 scribit ip̄ius fuisse studiosū. Sabinus item in eustratū thasiū in quarto de medicatione
 libro: & est id quidē oīno verisimile: Vero enim uero cū platonis primis studiosa sis:
 Idq; haud sane iniuria philosophiq; sūmi dogma peculiari quodā amore ac studio p̄
 ceteris indagare pergas: op̄a p̄aciū existimaui & sermonū illius naturā & dialogorū
 ordinē & persuasiōis aut inductiōis vim p̄ viribus veluti per elemēta capitulaq; dige-
 rere: vti neq; de illius vita collegim⁹: dogmata quoq; siue decreta desiderētur alias q̄
 pe iuxta prouerbiū noctuā athenas: si ea q̄ per species distribuuntur enarrare cōmiseri-
 mus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Aristoteles in p^o de poetis
 Alexamenū styreū siue teiū sicut & fauorinus in cōmētarijs tradit. Ceterū Plato meo
 q̄dē iudicio id genus expoliuit eatenus rude atq; perfecit. Ita nō solū ornata & expoli-
 ta orōnis: verū & ipsius iuentiōis dignissime sibi primatū vēdicat. Est autē dialogus ex
 interrogatiōe & responsiōe cōpositus de ea re quæ vel philosophiā vel reipublicæ partes
 attingat: cū dicenti & cōgrua expressiōe personarū quæ assumūtur. accurataq; cōposi-
 tiōe verborū. Dialectica est disputādi ars per quā aliquid aut p̄bamus aut improba-
 mus ex interrogatiōe itidē: & respōsiōe differentū. Enim uero platonice orōnis gemi-
 nus stilus est vterq; sūmus: Alter ex his instituit atq; imbuit appellat^r ὀφθητικὸς. i.
 introductiuus: alter in ingrendo versat^r. dicit^r q̄. ἰζητικὸς. indignatiuus scilicet pri-
 mus ille in duo distinguit genera: alterū in speculatiōe cōsistit: alterū in actione. primū
 in naturale ac rōnale: s̄m in morale ac ciuile diuidit. Porro secundus ille æque in duas
 species scindit: prima quæ exercetur vocaturq; gymnastica. secūda in certaminibus ē
 & agnostica dicit^r: gymnasticæ itidē bipartita diuisio ē: altera velut incunabula exerci-
 tationis fouet: vocaturq; Maeutica: altera iam suis viribus nitit^r tentatq; quid possit:
 & Pirastica dicitur: Agonisticæ itē est bipartita distinctio: alia demonstrationi inseru-
 it: & Endictica vocat^r: alia vertit orationē & Anatreptica dicitur: Neq; sane nos fugit
 plerosq; platonis dialogos aliter ac nos distinguere. Dicūt ex his alios dragmaticos:
 quod quasi poema videātur imitari: Alios quod narrationi inseruiant diegematicos:
 mixtos alios appellant. Sed ea sane distinctio dialogorū scæna q̄ philosophorū scholę
 videtur accōmodatior. Sūt ex his quidā physicā tuentes partē vt Timæus: Logicē vt
 policitus: cratylus: parmenides: & sophista. Sūt qui morālē asserūt: vt apologia: cri-
 tō: phædō: phedrus: symposiū: menexenus: clitiphon: epistolæ: philebus: hipparch⁹
 & ansterastræ: ciuilē respu. leges: minos: epinomis & antlaticus. Maeuticā astruūt al-
 cibiades duo: theages: lysis: laches: pirasticā: menō ion: carmides theatet⁹: endicticā
 ptagoras. Anatrepticā euthydemus: hippia duo. gorgias. De dialogo qd nā sit: & q̄
 nā sint eius differentie hætenus. Qm̄ vero infinita cōtētiō est alijs dicētib; ip̄sū dog-
 mata inferre: alijs negātibus: age de his quoq; videamus. Dogmatistæ p̄prium ē dog-
 ma asserre: sicut & legiseri leges instituere. Porro dogmata siue decreta indifferēter vo-
 cant^r: & quæ opinamur & opinio ipsa. Quod opinamur p̄positio ē. Opinio autē suspi-
 catio ipsa siue opinatio. Plato igit̄ quæ p̄ceperat ea exponit: q̄ vero sunt falsa coarguit.
 De rebus incertis assensionem retinet: atq; de his quidem quæ ip̄se opinatur quattu-

or inducit psonas differentes socratem: timaxū: athenicensem hospitem: peregrinū Elea
rē: Sūt autē pegrini nō vt quidam opinātur plato & parmenides: sed figmēta sine noīe
sunt. Deniq; socratis atq; timaxi verba dū loquit̄ decreta infert plato: Qui mēdaciū co
arguātur inducit thrasymachū calliclē: Polū gorgiam: protagorā hippia. atq; eothy
demū: & huiusmōi ceteros: at vero cū pbatōibus & argumēti conclusiōibus locus ē.
plurimū vtitur inductiōe: eaq; non vnica sed bipartita. Est. n. inductio oratio ex veris
quibusdā simile sibi verę pprie colligens atq; inferēs: Eius sūt spēs due quæ ex cōtrario
fit: & quæ ex cōsequenti. Quæ igit̄ ex cōtrario fit eiusmōi ē: vt interrogāti circa oēm re
sponsionē cōtrariam inferatur: Vt exempli cā pater meus vt alius est q̄ pater tuus aut
idē. Si igit̄ alius ē pater meus q̄ pater tuus: cū sit alius q̄ pater nō erit p̄. Si idē est q̄ p̄
meus idē existens q̄ pater meus: me⁹ erit pater. & rursus si aīal homo ē lapis aut lignū
erit: Nō est autē lapis aut lignū. Aīatus quippe est: & ex seipso mouet̄: aīal igit̄ est. Si
autē aīal ē aīal vero & canis & bos crit & hō aīal & canis & bos. hac igit̄ inductiōis spēs
quæ p aduersationē fit: vbi rixæ locus est vtitur Plato nō ad afferendum dogma sed ad
refellendū qđ falsum fuisset obiectū: Est & alia ipsius spēs quæ per consequēs & ea du
plex: altera quidē id quod in pte quærit̄ per id qđ ē in parte demonstrat: altera quod vni
uersaliter per id quod in pte est pbat: prior illa oratorę. sequēs dialecticorę est. Quæ
rit̄ in primo an iste occiderit. Argumentū ē eo tpe repertū eē cæde cruentū: ē autē vt di
ximus oratorę ea spēs. Quippe rhetoricæ vis & officiū ē circa particularia: nō circa vni
uersalia versari. Querit. n. nō de iure ipso verę de particularib⁹ iustis. Reliqua vero dia
lecticorę: probatur qppe vniuersum per ptes: puta querit̄ an sit imortalis aīa: & an ex
mortuis viuētes sint qđ in libro de aīa pbat̄ per vniuersale quoddā: quod cōtraria ex
cōtrarijs fiāt. Idq; ipsum vniuersale ex quibusdā particularib⁹ conficit̄: vt puta sōnus
ex vigilia: itemq; maius ex minore & ecōtra. Hac autē specie vtēbatur ad afferēda q̄ per
cepisset. Nam vt olim in tragœdia prius quidē chorus solus agebat. Postmodū vero
thespis vnū inuenit histrionē: vt chorus interdū req̄scceret. Secūdum postea Eschylus
adiēcit: & tertiu sōphodes. Atq; in hunc modū tragœdia consumata est: ita & philoso
phiæ ratio dudū circa vnā tm̄ phisicæ spēm vertebat̄: Accessit socrates & solitariae eate
nus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā plato dialecticē addidit & cōsummato philoso
phiæ operi extremā manū & culmē apposuit. Thrasyllus autē asserit illū iuxta tragicū
quadriloquiū dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattuor poematibus certabāt
dionysijs: Leneis: Panathenæis chytris: Erat autē quartū poema satyricū. porro quat
tuor poemata quadriloquia appellabātur. Sūt igit̄ oēs eius dialogi de quib⁹ nihil am
bigit̄ quinq;ginta sex: resp. in decē diuidit̄ libros: quā & apud ptagorā totā ferme inue
niri in cōtradiōibus tradit fauorinus in secundo oīmōda historie: Leges in. xij. diui
dūtur. Sūt autē hmōi quadriloquia nouē numero legibus vno volumine: & reipu. li
bris in vno itidē inclusis: Primū igit̄ quadriloquiū ponit quod cōem hypothesin habe
re videat̄: ostendere quidē volēs cuiusmōi esse debeat vita philosophi: dupliciq; i libris
singulis inscriptione vtitur: Altera ex noīe: ex re altera imposta. huius quadriloquiū q̄
prima est in capite ponit̄ eutyphron siue de sanctitate siue iusticia. Est autē ipse dialo
gus tentatiuus. hūc sequit̄ socratis defensio moralis: Tertio loco crito siue de eo quod
agēdum est moralis. Quarto phædon siue de aīa: moralis: In secundo prapōnit̄ cra
tyllus siue de rectitudine noīum: logicæ partes agens. thæteus siue de disciplina. ten
tatiuus. Sophista siue de eo quod est: Logicus: policitus siue de regno. logicus. In di
stributione tertia ponitur primo loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secūdo phi
lebus siue de voluptate. moralis: Tum symposium siue de bono. moralis. Postremo

phædrus siue de amore. moralis. In quarto præponitur alcibiades primus: siue de hominis natura ἀλκυοντίκοσ de obstetricia. Alcibiades secundus siue de oratione obstetricus. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintæ præfertur in capite theages siue de philosophia obstetricus. ac deinceps charmides siue de frugalitate tētatius: Laches siue de fortitudine: obstetricus. Lysis siue de amicitia. obstetricus. Sextæ princeps est Euthydemus siue contētiōsus anatrepticus. Tū protagoras seu sophistæ: endicticus. Gorgias siue de rhetorica anatrepticus. Me nō si de virtute. tētatius. Septimæ præponitur hippia duo: de honesto prior: sequēs de mendacio ambo exhortatiu⁹. Ion siue de iliade. tētatius. Menexenus siue epitaphius moralis. Octauæ primum sibi locum vendicat clitophon siue inductiu⁹. moralis. tū resp. siue de iure ciuili. Timeus siue de natura physicus critias attractiu⁹ seu anlāticus. moralis. Nonæ præsidet minos siue de lege ciuili: Leges siue deferenda lege: ciuili. Epinomis siue nocturnus cōuentus siue philosophus: ciuili: epistolæ tredecim morales quibus præponbat. εὐδαιμονία. Epicurus autem εὐπράττειν: Cleon vero Χαίρειν. Ex his vna est ad aristodemū archytam duæ. ad dionysiu⁹ quattuor: ad hermiā & arastū & coriscū vna: ad leodamiam vna: ad perdicā vna: ad dionis necessarios duæ: Est autē huiusmodi iuxta thrasylū librorū illius distinctio. Cui pleriq; accedūt. Alij autē ex quibus & aristophanes grammaticus est in triloquia eius dialogos ita distribuūt: primā ponūt cui præsit resp. timæus: critias: Secundam cui sophista politicus cratylus: In tertia leges statuūt: minoem: & epinomida: In quarta theætetum: euthyphrona: defensionē: In quinta phædonem critonē: epistolæ. Cætera singula & sine ordine ponunt. Incipiūt quidam vt prædiximus a rep. Alij a maiore alcibiade pleriq; autem a theage: Alij ab eutyphrone: nōnulli a clitophonte: Quidam a timeo: alij a phædro. Sūt item qui a theæteto incipiant. Sūt item qui a defensione: Ex his autē dialogis qui platonī inscribūtur: his sine vlla cōtrouersia adulteri sunt: Midon siue hippostrophus erixias siue erasistratus: alcyō: acephelus siue sisyphus: axiochus: phæaces demodocus: chelidō. Septima epimenides: ex his alcyon leontis cuiusdam esse fertur: vt fauorinus in quinto cōmentariorū refert. Enim vero noībus vtitur varijs: vt ne illius opa in imperitis & rudibus conspicua sint proprie tñ sapiētiam esse arbitratur earū rerū quæ intelligētia cōprehendūtur: & intelligibiles dicūtur & quæ vere sunt: sciām quā de deo ait animāq; a corpore disūctā. Proprie vero sapiētiam & philosophiā vocat appetitiōnē quādā ac desideriu⁹ diuinæ sapiæ. Cōiter apud ipsū sapiētia dicitur et oīs peritia: Vt cū verbi grā: Sapiētē vocat artificē: Vtitur & eisdē sæpe noībus in significandis varijs rebus. deniq; apud illum: et pro simplici ponitur sicut & apud euripidem. Vtitur eo plato quādoq; & pro pulchro & honesto: aliqñ pro paruo. Sæpe vero & varijs noībus vtitur in eadē significatiōe. Namq; idæā & spēm noīat & genus & exemplar & initiū & causam. Vtitur & contrarijs vocibus vt idem significant. Deniq; sensibile & quod est & quod nō est dicit esse quidē propter generationem: nō esse autē propter assiduā mutationē. Ideā itidem appellat quod neq; mouetur neq; manet & idem & vnū & multa. Idem vero & in plurimis facere solitus est. Est autē librorū eius triplex expositio: Primo enim docere oportet eorū quæ dicūtur vnūquodq; quid sit. Deinde cuiusq; rei gratia dictū sit: Vtrū ex principali intentione an vero in similitudinis parte siue ad dogmatū assertionē siue ad refellendū contra differentē. Tertio vero an recte dictū sit. Verū. n. quoniā ipsius libris & notæ quædam apponūtur: Age de his quoq; pauca loquamur. x. littera ad dictiones ac figuras assumitur: prorsus ad platonīcā consuetudinē. x. dupliciter ad dogmata opinionēsq; x. punctis nudiq; illustre ad electiores quasq; snias ornatusq; verborū apponit. Dua-

bus ex partibus puncto appposito ad quorūdam emendatiōes adhibetur. x. obelus tū
pūctus ad inania quæq; & vilia iugulāda præponitur. Antisigma. xi. cum punctis ad
vsus duplices scripturæq; translatiōes adhibetur Cerauniū. xi. ad philosophiæ institu-
tionē assumit. Asteriscus ad cōuenientiā dogmatū. obelus ad improbationē. Sūt igitur
huiusmōi notæ: hicq; librorū numerus vt antigonus & carystius in libro quem nu-
per de xenone edidit refert. Ea si quis dignoscere ante voluisset mercedē his qui docerēt
pendebat. Quæ illi visa sunt hmōi fuere: imortalem esse aīam & de corporibus ad cor-
pora perpetuis vicibus migrare eiusq; initiū cōstare numeris. Corporis principiū geo-
metriæ itē constare rōne: Diffiniēbat eam ideā esse penitus remoti spūs se ipsam mouē-
tem & motū præstātem corpi & esse tripartitā: Rationalē ipsius partē sitam ī capite:
irascibile in corde: cōcupiscibilem in vmbilico & iecore cōsistere. Cōtinere itē ex medio
semp corpus per gyꝛ atq; ex elemētis constare: diuisamq; fm harmoniæ interualla du-
os orbis efficere cōiunctos. Ex his interiorē circulū in sex alios scindi: septē reliquos cir-
culos facere. Eūq; iuxta diametꝛ ad leuā intrinsecus hñe sedem: Alterꝛ vero fm latꝛ ad
dexterā. Ideoq; ipsū obtinere q; sit vnicus. Alterꝛ quippe iterius ī pluris eē diuisum: at-
q; hūc ipsius illos alterius eē dicēs: hāc qdē animi: illā vero vniuersi eē motionē erratiū
q; sydeꝛ morus. Cū aut ita se habeat eaq; ex medio sit scissio sibi ad extrema cōgruens
atq; cōiūcta nosse quæq; sūt: atq; aptare eo q; ī se ipsa per harmoniā elemēta habeat: &
opinionē qdē fieri fm alterius circulū se subrigētem: sciam vero fm aliū q; sit eiusdem.
duo oīo esse rez; pꝛicipia: Deū atq; materiā. Illū & mētē & cām appellauit. Esse at ma-
teriā informē & infinitā: ex ea cōcretiōes fieri: eā cum aliqñ temere & iordinate mouere-
tur: adeo in locū unū coactā q; ordinē temeritat; pꝛstare cōsueuerit. Porro hmōi essenti-
am in qꝛtuor elemēta cōuersā ignē aquā aerē terrā. Ex his mūdū ipm & quæq; in eo sūt
nasci: solā terrā ait imutabile: cām eē putās figuræ ipsiꝛ ex qbus cōstet dīam. Aliorū
qꝛppe figuras eiusdē generis dicit. Cōposita. n. oīa ex vno oblōgo triāgulo. Terræ vero
ppriam esse figurā. Ignis deniq; elemētū eē pyramidē: aeris qd octaedrū dicit: aquæ
icosaedrū: terræ aut cubū. Quocirca neq; terrā in ista mutari: neq; in terrā ista cōuertī.
Non aut suis locis discreta esse singula: q; circūferentia cōstringēs & ad mediū cogens
parua cōponit. Ea q; q; maiora discernit: Atq; ideo cū spēs mutās & loca mutare. Mū-
dum vnū esse geniū. nā & sensibilis ē deo cōditus. Aīatumq; esse q; præstantius regat
qd aīatū est q; si careret aīa: Huiusmōiq; opificiū supreme causæ subiectū: vnūq; condi-
tum fuisse: nō infinitum q; ēt exēplar ad qd creatus fuerit vnū sit: Esse aut ad sphærę
similitudinē rotūdum: quod cōditoris ea quoq; figura sit. Illū qꝛppe ceteras continere
animātes: hūc aut oīum figuras. laxū itidem & absq; vllō per gyꝛ istrumēto q; huius-
mōi nullus sibi vsus sit. Immortalē præterea durā mūdū eo q; nō dissoluat in deum:
Ac totius generatiōis cām esse deū q; summū bonū ipse sit auctorq; bonorū: porro cæ-
li generatiōis auctorē ipm deū. Eius qꝛppe quod sit in rebus cōditis pulcherrimū eū eē
conditorē: quē intelligibiliū oīum cōstet esse pꝛstantissimū: Itaq; qm huiusmōi deus ē.
cælū vero præstantissimo illi simile est: qm pulcherrimū cernit: nulli creaturæ erit simi-
le sed deo soli. Cōstare vero mūdum ex igne aqua aere & terra. Ex igne quidē vt visibi-
lis sit: ex terra vt solidus: ex aq; & aere vt pꝛportioē nō vacet. nāq; solidorū vis duobꝛ ma-
xime medijs pꝛportioē sumit: vt vnū fiat hoc totū. Ex oībus atq; vt pꝛfectū atq; im-
mortale sit: Tēpusq; sempiterni imaginē fuisse: idq; sp; manere: Cæli aut motū tēpus
eē: Noctem qꝛppe ac diem & mēsem & huiusmōi cetera eē tēpis partes: Idcirco absque
mūdi natura nō cōstare tēpus: Simul. n. atq; cōditus fuerit & tēpus illi affuisse. Porro
ad tēpis generatiōē & solem & lunā & errātia facta. Vt vero horarū māifestus & certꝛ

esset numerus. animatesque numeri non essent exortes accendisse solis radios deum: lunam supra eminentem terrae circulum ferri: solem propinquius huic orbi affigi: in superioribus vaga sidera ferri: esse profus aiatum: quia sit animato motui deuminctum & alligatum: ut autem perficeretur hic mundus essetque similis intelligibili animati aliorum quoque animalium condita esse natura. Quoniam igitur ille habebat: caelum quoque ut hret operepraeium fuisse. Deos ergo esset ut plurimum igneos. Esse autem & reliqua genera animantium tria volatile: aquatile: terrestre. Terram esse antiquissimam omnium qui essent in caelo deorum. fuisse autem conditam ut diei noctisque tempora & vices variaret: eam cum media sit circa medium moueri: quoniam vero causa inquit duae sunt: alia quidem constantiam ac firmitatem esse: alia vero necessaria ex causa creata dicendum. Sunt autem ista aer ignis humus humor: quae quidem non exacte erant elementa sed ad percipiendum apta: Haec autem ex triangulis constare compositis atque in ipsos dissolui: esse autem ipsorum elementa & porrectum triangulum & aequilaterum. Initia igitur & causas esse duo quae praediximus: quorum exemplar esse deum ac materiam. Id vero informe esse necessario sicut & alia perceptioni accommodata. Horum autem eam ex necessitate esse: quippe perceptis quodammodo idaeis essentias gignere ac per potentiae dissimilitudinem moueri: motuque suo quae mouetur ex ea eorum mouere. Porro ista quidem primo inrationabili & inordinato motu agitari: ac ubi species exhiberi coepta debitum ordinem & modum ex deo accepisse. Causas. n. & ante caeli creationem duas fuisse. Tertia vero: generationem: eas tamen per obscuras vestigiaque duntaxat & in compositas: & eis itidem perfecto mundo accessisse ordinem: ex omnibus vero quae subsisterent corporibus factum esse caelum opinatur: & deum sicut & materiam incorporalem esse. Sic. n. & corruptioe & perturbatioe nulla omnino temptari: idaeas ut praediximus causas quasdam atque principia ponit: ut huiusmodi sint quae natura constitunt: qualia & ipsa sunt. Enimvero de bonis ac malis ita differabat: sine esse deo silem fieri. Virtute sufficere quidem ad bene beateque viuendum: ceterum instrumentis indigere corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuum: & ceteris id genus: exterioribus itidem puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi ceteris: ea & si non affuerint nihilominus tamen beatum fore sapientem: Accessurum item ad reipublicam uxorem ducturum: legesque positas non preuaricaturum. Latumque insuper praesentis suae quantum potuerit commodas leges: Idque nisi per summam plebis diuinam operam suam reipublicam iudicaret inutile fore. Arbitratur & deos humana cerne re atque curare & daemones esse: notionemque honesti primus declarauit: quae a laudabili & rationabili utilique & decoro & congruo non discerneret. ea omnia id quod per naturam sit consequens ac per confesso habet attingere. Differuit de ratione & rectitudine nominum: atque adeo rita respondendi & interrogandi sciam prior ipse constituit & effatim usus. Porro in dialogis diuinam quoque iusticiam legem arbitratus est: ut ad recte operandum potentius persuaderet: ne post mortem recte poenas improbi luerent. Quo circa eum plerique fabulosum putauere quod eiusmodi narrationes interdum suis scriptis interferit: ut per obscure modum quae ista post mortem sic se habeant admoniti mortales iura violare pertimescant: atque in hunc modum ille opinatus est: istaque ei placuere. Distribuebat autem ut ait Aristoteles humana bona tripliciter: alia quippe in anima: alia in corpore: alia extrinsecus constare asseuerans: puta iustitiam prudentiam fortitudinem frugalitatem & cetera. id genus in anima ponebat: pulchritudinem & habitum preclarum sanitatem & fortitudinem in corpore: amicos autem & patriam felicitatem atque diuitias inter exteriora numerabat. Bonorum igitur tria esse genere alia in anima: alia in corpore: alia extrinsecus. Tres item esse amicitiae species: naturalem aliam: aliam sociale: atque aliam hospitalem: naturalem qua parentes naturae instinctu liberis afficiuntur cognatique alterutrum diligunt: Eam vero in ceteras quoque animates esse diffusam. Sociale siue sodalitiam quam sine villo consanguinitatis vinculo sola consuetudo conciliat: cu-

iusmodi Piladis & Orestis fuisse memoratur: Hospitalem qua ex cōmendatiōe vel lit-
teris hospitibus iungimur. Addunt pleriq; quarto loco & amatoriā: Ciuitatem idem
tidem in species quinque distinxit. Aliam populare: aliam quam optimates agant: ter-
tiam quae diffundat in paucos: regiam quartā: quintam tyrānicam. Popularem rep-
in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperiū multitudinis agit res: eisq; nutu magistra-
tus eliguntur: & pro illius arbitrio ponuntur leges: Aristocraticam ubi neq; diuites neq;
pauperes neq; nobilitate vel gloria illustres dominantur: verū soli qui sunt in ciuitate op-
timi rem administrant. Oligarchiā quando a censibus magistratus eliguntur: sunt enī
pauciores pauperibus. Regnū bifariam scindi: Aliud. n. fm legē. Aliud fm genus eē:
fm legem constare Carthaginēsiū regnū: Annale quippe esse: Lacedaemoniorū vero
macedonum fm genus: habent. n. regni stirpem aliq;. Tyrānidem dici cū impulsū & vi
adacti ciues iugū dominationis violenter admittunt. Iusticiā subinde tria esse genera:
aliud circa deos: aliud circa hoīes: aliud circa defunctos versari. Nam & qui sacrificia
fm leges faciunt: sacrarūq; rerum curā habent: religiosi circa deos ac pii sūt. Qui vero
mutua depolitaq; restituūt iusti erga hoīes sunt: qui autē vita functis iusta persolunt
tertiā illam iusticiā partē exequuntur. Disciplinē similiter tris esse species. Aliam quidē
in actione consistere & practicē dici: Aliam ex operis effectu constare & appellari effe-
ctricem. Tertiā speculationi studere & theoreticē vocari: & edium quidē nauūq; stru-
cturam ad effectricē illam pertinere: Videre quippe in promptu est opus cōsumatū.
Ciuitatem vero & tibiae cantus pulsusq; citharā & huiusmōi cetera practicē subesse.
Neq; n. consumato actu quippiam remanet quod oculis subiectum sit. Ceterū in ip-
so actu vis oīs est. Itaq; alius tibijs: alius fidibus canit: alius remp. gerit. Porro geome-
tria & harmonia & astrologia sub intelligētiam cadunt & speculationi tantūmodo in-
seruiunt: Neq; enim vel agūt vel efficiunt quicq;. Sed geometra quidē sollertiter vt sese
habēt adinuicem lineā: harmoniacus pthongos. i. sonos rōne diiudicat: astrologus sy-
dera contemplet atq; caelum. Medicinā itē quinque species esse. aliā quippe dici medica-
bilem quae morbis medicamēti potione subueniat: aliam chirurgicam quae sectione &
vstiōe curet: tertiam quae sola victus rōne & ordine arceat aegritudines: appellariq; dia-
ticem: quartā quae ex celeri discretionē morborū succurrat egris: vocariq; νόσοϋ νόσο μο-
νικκν. i. morborū rōnem mētem: quintam adiutricē dici quod strenuo auxilio dolori-
bus continuo liberet. Legis item geminā esse distributionem: alterā scriptam inscriptā
alteram. priorē illam esse ciuilem: quae vero inscripta vocatur eam a natura & vsu pfici
sci: puta nudum in foris pergere: Femicaq; vtī veste nulla scripta lege prohibetur sola id
inscripta naturalisq; vetat lex. Orōnem quinarīa diuisione distingui. Esse. n. eius aliud
genus: quo vtūtur in concionibus hi qui administrāt rempu. idq; ciuile appellari: Ali-
ud quo vtūtur oratores demōstrationi inseruiētes: dū vel laudant vel vituperant vel
accusant quēpiam: Esse vero id genus oratorium. Tertiū quo priuati inuicē colloquū-
tur diciq; priuatum. Quartū quo breui rogātes atq; respondētes interrogātibus vtun-
tur: vocariq; id genus dialecticum. Quinto quo artifices dum de sua arte differūt: lo-
quūtur appellariq; id artificiosum. Musicā tris esse diuisiōes. ex his aliam voce sola cō-
stare: vt cantū: aliam voce simul & manu: vt cum neruorū pulsibus oris modulatione
concinimus. tertiam solis manibus perfici: vt cum silēte oris organo cytharam percu-
timus. Nobilitatē quattuor in species diuidi: Quippe qui claris bonis iustisq; maiori-
bus fuerint exorti eos nobiles profecto esse. quorū item parentes potētes ac principes
fuere: eos itidem nobiles dici. Tertio deinceps loco vocari nobiles quorū sint aui fama
& opinione celebres: quam verbi gratia vel ex bellicis rebus praclare gestis vel ex certa

minimum coronis reportauerint: quartum esse nobilitatis genus idque prestantissimum: cum quis per se animi ingenuitate & magnitudine excellit. Hunc. n. perfecto veraciter appellari nobile: cui non aliena sed sua virtus ad nobilitatem opituletur. Pulcritudinem item in tria genera distingui: aliam quippe esse laudabilem: ut formosam faciem: aliam quoque vsui de seruire: ut instrumentum & domum: ea quippe preterquam speciosa sunt: vobis nostris a comodata sunt. tertia legibus studiisque constare: eaque humanae vitae commodis maxime consulere: Animae tres itidem partes esse aliam. n. rationalem: aliam concupiscibilem: irascibilem tertia. rationalem sedem esse consilij cogitationis & homini reliquorum: concupiscibilem esse appetendi cibi vel congressus & similia carnis: irascibilem vero confidentiae voluptatis doloris & iracundiae auctorem esse. Perfectae consumataeque virtutis esse species quattuor: primam prudentiam: secundam iustitiam: fortitudinem tertia: quartam temperantiam. Ex his prudentiam recte agendorum causam esse: iustitiam vero inter consortia: & humanae vitae commercia non violandi iuris auctorem. Fortitudinem autem ne inter pericula & terrores a iustitiae tenore deuiemus afficere. Porro temperanti annos ad frenandas concupiscentias: ut a nulla voluptate subigamur: honesteque viuamus sua nobis lege prescribere. Principatus item quinquaria esse distributione. Alium quippe esse legitimum: naturalem alium: alium secundum consuetudinem: quartum secundum genus: quintum violentum. Denique magistratus civitatum si eligantur a civibus secundum legem principantur. per naturam vero maiores ubique gentium non modo inter homines verum inter animantes quoque foeminis praesunt. ex consuetudine vero & paedagogi pueris: & magistri discipulis imperant. per genus autem Lacedaemonum reges dominantur. fluxit. n. a gente aliqua apud eos regnum. Eodem modo & apud macedones reges imperant quippe & illic regnum ex genere institutum est porro qui summam coactis ac per vim impulsis civibus inuitis regnant: homini per vim dominantur. haec quinquaria principatus distributio. Oratoriae sex species tradit. Nam quotiens iusserit orator bellum arripere & auxilium contra aliquem ferre. id genus vocatur adhortatio. Cum vero quiete agere neque bellare neque opere ferre monuerit: appellatur ea species dehortatio. Tertia subinde species cum quis se a quolibet iniurijs affectum & complura incommoda perpeffum docuerit: eiusmodi vero vocatur accusatio. Quarta species defensio dicitur: cum. s. is qui accusatur se neque violasse ius neque aliud quicquam temere & nequiter egisse probaverit. Quinta deinceps species: cum quis bene & commode dixerit: honestumque ac bonum predicauerit eaque laus siue laudatio dicitur. Sexta deinde cum turpe ac malum docuerit: & hac vituperatio potest appellari: Recte dicere in quatuor scindit: primum enim quid dicere oportet observandum monet: secundo quae multa dicere: tertio ad quos: quarto quoniam sit dicendum. ea igitur oportet dicere quae utilia futura sint & dicenti & auctoribus. Modum et servare in dicendo conuenit: ut neque nimis multa neque pauciora quam satis est dicantur: adhibenda & personarum ratio: ut siquidem ad peccantes seniores dicendum sit: Verba illi aetati congrua loquamur: sin vero ad iuniores verba facienda sint: maiore auctoritate utamur in dicendo. Tempus item dicendi observandum: ut neque prius neque posterius: quam ratio exigat dicatur. Alioquin perfecto vitium non effugiet: qui secus faxit. Beneficentia quadrifariam ipso auctore diuiditur. Aut. n. pecunijs: aut corporibus: aut disciplinis: aut verbis beneficium praestari. Ac pecunijs quidem beneficium constat: cum quis egenos: ut inopia liberentur pecunijs iuuat. Corporibus res tanta agit: cum se mutuo fouent homines & ab iniuria cadentiumque petulantia manu iniuriam vendicant. Porro quae disciplinis liberalibus imbuunt vel medicinae arte subueniunt boni aliquid docent: tertio illo beneficentiae genere utuntur. At cum in iudicium quispiam ingressus per amico dixerit: eumque vi orationis adiuuerit: hic beneficentiae munus verbis expleuit. Finem itidem regum quadrupartitum docet. Quippe res aut secundum leges finem accipiunt: ut cum

decretum aliqd' lege firmat & implet: aut fm naturam finis rebus accedit. Namq; & dies & annus & anni tpa naturali lege decedut. Aut fm arte finis obuenit. Architectus arte consumat aedificiu: & nauiu fabricator arte itide perficit nauē: aut fortuito finis coti- git: vt cū secus ac putabamus & prater opinionē aliquid accidit. Aut igit legitimus ē rex finis: aut naturalis: aut arte costat: aut forte. Potentiā identidē q̄ttuor in spēs diui- dit. aliā qppe esse q̄ cogitare aīo & opinari possumus: aliā q̄ corpe valemus & pergere & accipere & dare & cetera id genus: tertiā q̄ vel pecuniarū copia vel multitudine mili- tum potētes dicunt: Vnde & magna potētia pollere dī rex: q̄rtā potentiā distributio- nem: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & ifirmari & crudiri coualescere valemus & hmōi oīa: Primā itaq; potentiē spēm costare aīo: secundā corpe: tertiā exer- citu atq; pecunijs: quartā in faciēdo atq; patiēdo. Humanitatē itidē triplicē iducit: aliā qppe per salutationē fieri: vt cū forte obuiū quēlibet humaniter qs salutat: & dextram porrigēs comiter excipit: Aliā esse eius speciē: cū ī casus varios erūnasq; iactato qs opē clemēter ipendit. Tertiū eius genus quo coenas & cōiuiua inter se hoīes celebrāt. Aut igit salutatōis officio aut ope & auxilio: aut cōiuiuo frequētq; cōgressu constare huma- nitatē. Felicitatē quīque partitā diffinit: Primā eius partē bene cōsulere: Secundā sensu- bus & bona valetudine corporis vigere. Tertiā in reb⁹ gerēdis fortunatū esse: Quartā gloriā & claritudine apd' hoīes excellere. Quintā pecunijs rebusq; ceteris ad oēs vsus hūanitatē affluere. Primū illud ex eruditioē multarūq; reb⁹ peritia & experimēto cōtin- gere: sequens ex corpis mēbris accidere: vt si qs videt oculis: audit auribus: nariū: p̄te- rea & oris sensu viget & itegritate mēbroꝝ: q̄ sensuū instrumēta sunt. Tertiū inde pue- nire si qs qd' agere intēdit ita agerit vt decet sapientē & strēnuū virū quāz illd' s. glorię celebritatē ex opinioē bonitatis emanare. Postremum reb⁹ affluentia est cū cui ad vitæ vsus ita suppeditat pecuniarū copia: vt & amicos fouere beneficio & large ac liberaliter cuncta necessaria subministrare valeat. Porro cui hęc suppetant oīa cū perfecte felicē ac beatū esse. artes trifariā diuidit: Prima ī effectioe ferri & metalloꝝ materiaq; ceden- da cōstituit: q̄ ista q̄si p̄cept: Secunda ex his cōficiat aliquid: puta ex ferro ararius ar- ma fabricatur: ex lignis faber tibias & lyras facit. Tertia ī vsu earū reb⁹ est: qppe cōstris frēis vtit: armis bellica: musica tibijs & lyra. bonū ī q̄tuor genera diuidit. p̄ bonum dicimus h̄re virtutē. s̄o virtutē ipsam & iusticiā dicimus bonum. tertio cibos & cōmo- dam exercitationē ac medicamēta. quarto demum loco bonū dicimus tibiārū cantū histrionicā atq; poetā. Eorū quæ sunt quædā dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala eē quę semp nocere possunt vt ē iudicij rationisq; priuatio: demētia iniquas & hmōi cetera: Bona q̄ his cōtraria sunt. Media q̄ neutrā partē tuent: deābulatio: sessio: cibiq; p̄ceptio q̄ oīno neq; p̄desse possunt neq; obesse: ea vero neq; bona eē neq; mala. Optima legū moderatio ī tria diuidit. Primo si sint leges p̄claræ & optimæ. Secūdo si ciues eas leges q̄ ita late fuerūt oī studio obseruet. Tertio si iuxta cōsuetudines ac stu- dia quorūlibet positis legib⁹ bñ resp. administret. Est igit p̄ia ps eiusce moderatōis: vt sint leges optimæ. Secūda vt intra illas maneat. Tertia vt p̄claris cōsuetudinib⁹ stu- dijsq; viuat. Cōtraria huic laudabili legū moderatōi iniquas. ī tria itidē scidit: Aliud ex his ē si sint leges pessimæ peregrinisq; & ciuib⁹ noxiæ. Aliud si his q̄ sunt minime ob- tēperet. Tertio si nulla oīno sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidunt: puta bona malis cō- traria dicimus: vt ius iusticiæ: sapientiā isipiētix & hmōi cetera. Mala aut malis cō- traria sunt: vt pdigalitas auaritia & iniusta p̄na iniustæ ipunitati & cetera id genus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia grauib⁹: tardis velocia: & nigra cādida: vt alte- ris neutra. Cōtrarioꝝ igit p̄im vt bona malis cōtraria sunt: p̄im vt mala malis: p̄im

vt neutra alteris media cōtraria dicunt. Bonorū tria sunt genera: alia. n. ex his hēri: alia participari: alia subsistere: p̄ia illa sunt q̄ eē possunt: vt ē iusticia & sanitas: sequentia q̄ haberi q̄dem nequeūt: eorū tñ eē participes possumus puta bonū ipsum habere possibile non ē: neq; tñ ē impossibile illius participatiōe frui. Substantialia vero q̄ neq; participatiōe admittunt: neq; habere possibile ē sed eē oportet: vt p̄bum esse & iustū esse bonū ē: ea vero neq; habere neq; participare licet: sed sufficere vt p̄bum eē & iustū esse. Et hęc bonorū ē distributio. Consiliū itidē tripartitū est. Aliud q̄ppe a p̄terito. Aliud a futuro. Aliud a p̄nti tēpore sumit: p̄teritū tēpus exēpla suppeditat: dum attēdit qd cur quæq; gēs passa sit: vt caueamus: aut qd prudēter ægerit: vt imitemur: vtpote qd passi sunt lacedæmonij dū cōfidunt. Præsens rē ipsam q̄ in manib⁹ est: considerare admonet: puta debiles muros: hoīes timidos: annonæ caritatē & cætera hmōi. Futurū p̄ p̄cere suadet: vt neqd fiat temere: habendā bonæ opiniōis rōnem: vt nō eē violandas suspitiōibus legatōes: ne grā gloriam honestatis amittat: Vox in duo diuidit: ē. n. aīata alia: alia inaiata. Animata qdē aīantiū: Inanimata vero sonorū: atq; crepitiuum. Porro aīata bifariā scindit. Est. n. altera litterata: altera illiterata. Litterata v hoīum: illiterata vt aīalium. Eorū q̄ sunt alia diuidua: alia idiuidua dicimus. Diuiduorū vero alia sunt similiū partium: alia dissimiliū. Atq; indiuidua qdē sunt quæq; diuisionem nō admittunt: & simplicia sunt: neq; ex aliquo cōposita: vt monadē: punctū ac sonū: indiuidua dicimus. Diuidua quæq; sunt ex aliquo cōposita: vt syllabæ & cōsonatiæ: & animates & aqua: & aurū. Similiū paritium sunt quæ ex similibus componunt: neq; totū a parte nisi multitudine differt: puta aqua atq; aurū & cætera hmōi. Dissimiliū partium dicimus quæq; ex dissimilibus constant: vt est domus & huiusmodi cætera. Eorū quæ sunt alia per se: alia vero ad aliquid dicunt: Ea quidē per se dicimus quæ nulla interpretatiōe vt intelligant indigent. Eiusmodi sunt hō. equa & aīal reliqua nihil. n. horū interpretatiōe indiget. Ea vero ad aliud dicunt: quæ interpretatiōe quadā egent: vt ē maius aliquo & aliquo celerius & melius & hmōi reliqua. Namq; & maius minore maius ē: & celerius aliquo est celerius: & in hunc modum cætera. Ita & priora diuidebat fm Aristotelem. Fuit aut & alius Plato philosophus Rhodius panatij discipulus: vt ait seleucus grammaticus in primo de philosophia libro: & alius peripateticus de Aristotelis ludo: & alius praxiphanis discipulus: & alius poeta prisca comœdiæ.

¶ Laertij Diogenis Liber quartus Incipit.

¶ Speusippus Atheniensis.

Væ de Platone dicenda erāt p̄ viribus diximus: quid de eo viro singuli sensisset studiosē in vnū corpus colligentes. Successit aut ei Speusippus eurymedontis filius Atheniensis. Paganus myrrhinusius & Platōis ex sorore natus. Octo aut ānos scholæ Platonice magister fuit: a ceterima octaua olympiadæ initium sumens. Gratiarumq; signa in schola collocavit: quæ fuit a Platone i academia cōstructa: perstitit aut intra Platonis

dogmata: & si moribus eiusmodi non fuit. Namq; & iracūdus erat: & voluptatibus dederat manus. Deniq; aiunt illum ira concitatum Catulium in puteum iccisse: voluptateq; delinitum in Macedoniā ad Cassandri nuptias p̄fectū eē: Fertur & Platonis discipulas Lastheniam mātiniacā: & Axiothecam philiassiam ipsum quoq; audiuisse: Quo ēt tempore Dionysius ita ad illum mordaciter scribens ait: & ex archade discipula tua philosophiā discere possumus. Et Plato quidē gratis sua limina terrētes docebat. Tu vero tributa exigis: & a volentibus: ac nolentibus accipis. Primus hic: vt ait Diodorus in primo commentariorū i disciplinis quid esset commune vestigauit. Easq;

quantum fieri poterat sibi inuicem iunxit: atq; scederavit. Primus item quæ ab Isocra-
 te dicebant arcana edidit: ut caneus refert: ac primus quo pacto ex gratioribus lignis
 capacia: & in ventre tumentia vascula fierent inuenit. Cū vero iam paralyti corp⁹ illi oē
 resolutū ferme esset: accersito xenocrate orauit ut sibi in docēdo succederet. Aiunt illū
 cū vehiculo ferret in academiā: obuium habuisse Diogenē: & cū illi salue dixisset. Hoc
 ab eo responsum accepisse. At tu nequaquā salue q̄ cuiusmodi cū sis viuere sustines. De
 mū vero mœrore impulsus: cū iā senio cōfectus esset mortē sibi spōte cōsciuisse. Porro
 Plutarchus in vita Syllæ ac lysandri pediculis efferuescētibus illū interisse ait. Erat. n.
 corpore fragili ut ait Timotheus in libro de vitis: hic ad diuitē amantē deformē mulie-
 rem ait. Quid tibi istac opus ē: ego tibi decē talētis formosiorē inueniā. Reliquit autē
 cōplura cōmentaria & dialogos plurimos: inter quos & Aristippus cyrenæus ē: de di-
 uitijs vnū: de voluptate vnū: de iusticia vnū: de philosophia vnū: de amicitia vnū: de di-
 is vnū: philosophus vnū: ad Cephalū vnum: Cephalus vnū: Clinomach⁹ siue Lysias
 vnū: Cuius vnū: de aīa vnū: Cōmentariorū ad Gyllū vnū Aristippus vnū: reprahensio
 artiū vnū. ὁμοειδηατικοί. Dialogi artificiales vnū: Dialogi earū rerū q̄ sūt in quaq; re
 similes decē: Diuisiones & argumenta ad similia: De generibus & speciebus exempla-
 riorū: ad Amartyrū: Platonis laudes: Epistolæ ad Dionē Dionysū Ppilippū: de legis
 sanctōe: Mathematicus mādrobulus: Lysias diffinitōes: Cōmentariorū: ordines: ver-
 sus plurimos. Ad hunc Symonides scribit hystorias: in quibus Dionis: ac Bionis gesta
 signauerat. Eius libros Aristotelē tribus talētis emissit Fauorinus in secundo cōmenta-
 riorū auctor ē. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus.

Xenocrates Calcedonius.

x Enocrates Agathenoris filius calcedonius a primis ferme annis Platonis au-
 ditor fuit. Eiq; in Sicilia p̄ficiscenti comes itineris adhæsit. Erat autē habes inge-
 nio ac tardus: adeo ut cū illū Plato aristoteli cōferret: alterū freno: alterū dice-
 ret egere calcaribus. illudq; cui equo: quē asinū iungo. alioquin se uero semp ac serio ha-
 bitu & ore perdurabat: ita ut saepe ad illum Plato diceret xenocrates gratijs sacra fac.
 Vixit autē ut plurimū in academia. Si qñ vero ad urbem p̄fecturus esset: turbas oīs tu-
 multuosorū ac impudicorū eius obseruare transitum solitas tradunt: eius inquietandi
 gratia: phryacn deniq; nobile scortū illum aliqñ tentauisse: cū videlicet a quibusdam de-
 dita opera insectaret ab eo itra ædiculā admissam humanitatis cā: cumq; solus illic &
 vnicus lectulus esset oranti lectuli ipsius partē concessisse. demum cū multa nequicq;
 orasset infecto opere p̄fectam esse: ac dixisse percōtantibus: se non a viro sed a statua
 exire. Quidā vero discipulos Laidem illi iniicisse in lectulū tradunt: illumq; adeo fuis-
 se continētē ut cū se ad libidinē icitari præsensisset: & secare & vrere verenda saepe pa-
 tere. Tanta vero illius verbis fides habebat: ut cū iniuriati nullius testimoniū admit-
 tere huic soli remiserint Atheniēs iusurandum. Erat præterea maxime frugi: ita ut
 cū illi Alexander magnā pecuniæ summā misisset sublati solū tribus milibus atticis
 reliquū remiserit dicens illi opus esse pluribus: q̄ plures enutriret. Ab antipatro quoq;
 sibi missam pecuniam nō suscepisse mironianus in similibus testat. Corona quoq; au-
 rea donatū præmio. s. imodica potationis ab his q̄ se continebant apud Dionysium:
 cū inde esset profectus: eam ante Mercuriū deposuisse: vbi floreas etiam coronas po-
 nere solitus erat. Missum illū cū cæteris legatū ad Philippum fama ē: ac reliquos qui
 de donis emollitos & cōiuiua celebrasse: & cū illo sepe in colloquiū venisse eū vero hōr-
 neutrū fecisse: Neq; n. illū ideo Philipp⁹ admiserat. Quo circa & Athenas reuersos le-
 gatos dixisse Frustra xenocratē secū iuisse: & cū illi parata iā esset mulcta: cōperto ex il-

lo vt sese res haberet monente tunc maxime reipub. curam hēndam. Quippē philippum ceteros donis corrupisse: se vero nulla rōne inclinare ad suū cōsensum posse peruidisse. Ea ex re duplici honore honestatū asserunt. Philippū quoq; postmodū dixisse solum xenocratem ex oibus q; ad se venerant legatis munera spreuisse. Ad antipatū quoq; legatione functus vt q; ex atheniensibus in bello Lamiaco capti fuerant redderet: ab eo inuitatus ad cōnā: hīc ad illum metro verbis vsus est.

Quis prius o circe: premerent si corda pudores.

Inter vina piger posset recubare dapesq;.

Quam socios ex omni ereptos clade videret.

Quibus doceret nō se prius cōiuiui exurrectus: q; qd; petebat impetrasset: inimicosq; ac ciues absolutos videret eius hanc dexteritatem ille perlibēter amplexus oēs cōtinuo absoluit ac remisit. Cum aliqn passer accipitri futurus praeda se in eius sinum recepisset: operuit ac fouit dicens nō oportere supplicem p̄dere. Cum a bione obiurgaret: nō tibi inquit respondebo equidē. Nam neq; tragœdia cōmœdiam cum ab eo lacessit responsione dignat̄. ad eum qui neq; musica: neq; geometria neq; astronomia instructus ludum suum frequētare cupiebat: perge inquit: ad miniculis. n. philosophiē cares. Alij sic dixisse ferunt: Apud me. n. vellus non molliē. Cum Platoni Dionysius diceret caput tibi quispiam tollet: aderat hic & suū ostendens: nullus inquit id prius q; istud abscindet. Aiunt antipatro Athenas profecto & se salutanti nō antea respondisse: q; cœptam finiret orōnem. Porro gloriæ & fastus in primis contēptor fuit: ac saepe interdū meditationi inseruiebat: atq; vnā silentio distribuebat horā. Scripsit aut̄ plurima: admonitiōesq; & versus. Ea fere ista sunt: de natura libros sex: de philosophia sex: de diuinitijs vnū: arcadem vnum: de optimo vnū: de puero vnum: de cōtinentia vnum: de vtili vnū: de libero vnum: de morte vnū: de voluntario vnū: de amicitia duos: de scribendo vnū: de memoria vnū: de modestia vnū: de contrario duo: de scelicitate duo: de mendacio vnū: Calliclem vnū: de prudentia duo: Oeconōicum vnum: de frugalitate vnū: de viribus legis vnū: de rep. vnum: De sanctitate vnū: q; virtus radi possit vnū: de eo qd; est vnū. de fato vnum: de perturbationibus vnū: de vitis vnum: de concordia vnū: de discipulis duo: de iustitia vnū: de virtute duo: de speciebus vnū: de voluptate duo: de aīa duo: de scīa vnū: politicum vnū: de vita vnū: de fortitudine vnum: de vno vnū: de ideis vnū: de arte vnum: de dijs duo: de aīa duo: de scīa vnū: ciuilem vnū: de scientificis vnū: de philosophia vnum: de permenide vnū: archædemus siue de iustitia vnū: de bono vnū: de his q; circa mentē sunt octo: Solutio eorū quæ accidunt orōni vnum: De phisice vel de his q; de phisicæ rōne audiunt̄ sex: capitula vnū: de generib; & specieb; vnū: Pythagorica vnum: Solutiones duo: diuisiōes octo: positionū libros. xxxiiij. de ratione differendi libros. xiiij. post hęc libros. xv. & alios. xvi. de discipulis eorū q; circa distinctionē versari possunt libros nouē: eorūq; circa mentē sunt alios libros. iij. eorū quæ circa disciplinas versant̄ libros sex: De his q; circa mentē libros duos: alios de geometris libros quinque: Cōmentariorū vnum: Contrariorū vnū: de numeris vnū: in numerorū speculatio vnū: de interuallis vnum: de his q; in astrologia versant̄ libros sex & elemēta. Ad alexādrū: de regno libros quatuor: ad Arybā ad ephastione: de geometria duo: versus. iij. ducēti triginta nouē. Eum tñ cū tantus ac talis esset Atheniēs aliqn vendiderūt: vt eo mō in exilio positus frangeret̄: eū demetrius phalæxus eruit & vtriq; succurrit. xenocrati. n. libertatē restituit. Atheniensibus vero iposita illi viro ab vbietrāsmigratione satisfecit. hoc ait myrōianus amastriacus in primo historicoꝝ similiū capituloꝝ: Successit aut̄ Speusippo scholam q; tenuit annos. xxv. Docere aut̄ cœpe-

rat sub Lyfimacho ceterum decimæ olympiadis anno secundo. Morit' noctu cū i sar-
raginē forte offendisset ætatis annū agēs octogēsimū secundū. nos de eo sic diximus.
Vas vbi xenocrates non cautus iniuit ahenum.

Sauaq; sub propria vulnera fronte tulit.

Altius o clamans animam spirauit in auras.

Heu heu vir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alij quinque eiusdem nois: prior antiquissimus huius philosophi ciuis: ac p-
pinquus. fert' eius orō quæ inscribit' arfinoetica de arfinoe defuncta: alius philosophus
Elegiæ scriptor non satis pbatus. Ita. n. se habet res vt poetæ quidem si p' a orōne scri-
bere velint efficiant. Qui vero pedestri oratione scribere consueuerunt: si poetica sibi
partes vendicare velint nō consequant'. Id ex eo liquet quod alteræ naturæ: artis alteræ
opus est. Alius Statuarius fuit. Postreus aristoxeno teste odas conscripsit.

¶ Polemo atheniensis.

Polemo Phlostrati filius atheniensis. Pago Oertheus oriūdu: cū esset adole-
p scens: adeo ipudicus: ac lubricus fuit: vt pecunias circūferret quo paratior es-
set & instructior ad voluptates iplendas: eas itidē in vijs: & angiportis occule-
ret. In academia quoq; iuxta columnā quandā reperta ē pecunia ab eo illic in vsus simi-
les recondita. Aliqñ vero ex condito cū sodalibus ebrius & coronatus xenocratis irru-
pit scholam: Quo ille nihil non aduersus eā quā ceperat orationē ardentius quoq; p-
fectus ē. Erat aut' sermo de pudicitia: ea illi oratiōe sensim ipurus adolescēs se ipsum
collegit: atq; ita: vt industria: & studio cæteros vinceret: eiq; in schola regenda succede-
ret: centesima sextadecima olympiadæ docere inchoans. Refert Antigonus Caristi-
us in vitis patrē eius fuisse primarium ciuitatis: equosq; iugales nutrire solitum. Fugis-
seq; iudicium polomonē ab vxore nequitia infimulatū: q; adulescentibus congregere
tur. Tantū vero inter ipsa philosophandi principia oris atq; habitus assumpsisse con-
stantiā: vt idē semper permaneret vocemq; nūquam imutaret. Quibus ex rebus Cra-
torem quoq; sui in primis studiosum fecit. Deniq; a cane laceffitus. dum suram mor-
sū discerperet ne expalluit quidē: tumultuq; in ciuitate excitato percontatus quidnā
contigisset immobilis perstitit. In theatris quoq; nulla miseratione mouebat'. Nicostra-
to. n. qui cognominabat' Clytemnestra poetæ quiddam sibi craticq; recitāte illo q; in af-
fectum commiserationis translato: hic ita perseuerauit: ac si nō audiuisset. Eiusmodi
autem pfecto fuit qualem describit Melantius pictor in libris de pictura: ait. n. oport-
tere cōtumaciam quandam atq; duritiam operibus & moribus ex æquo moderari. Po-
lemo autem dicebat oportere in reb; exerceri: nō in dialecticis: speculationibus vt ne
breuem quādam artem sorbentes atq; meditates: dum in rogationibus admirationi
habent' affectu sibiipsis repugnarēt. Erat igit' urbanus adiuncta seuera constantia. Id
q; fugiebat qd' de Euripide scribit Aristophanes: acidū cum atq; asperū vocans. Neq;
verō sedens dicebat cum rogaret': sed ambulans. Itaq; propter summum pbitatis stu-
dium in ciuitate honorabat': maxime post deambulationē quiescebat in hortulo iuxta
quem discipuli constructis breuib; tugurijs ppe scholam exhedrāq; habitabant. Vi-
det' aut' Polemo xenocratem in cunctis æmulatus. eumq; amasse aristippus in quarto
de antiquis delitijs refert: semper deniq; illius innocētiam & siccitatem Polemo in ore
habebat: induerat illius quoq; grauitatē veluti doricus quidam i musica modus: erat
aut' & sophoclis in primis studiosus. atq; in illis maxime locis vbi iuxta comicū canis q-
dam molossicus secū vna pœmata fecisse videbat': & vbi iuxta phrynicum non elatus:
aut turbidus sed mitis incedit: atq; placidus. Dicebat igitur Homers; quidem opicum

esse Sopholem. Homerꝝ vero sophoclem tragicū. Obijt iam vetulus ex phthisi: reliquitq; opuscula plurima. Nostrumq; est de eo carmen.

Non audis hominum tristem polemona dolorem

Teximus: hic morbi quem posuere graues.

Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer:

Hoc ad clara volans astra reliquit humi.

¶ Crates Atheniensis.

Crates atheniēsis patre anti gene ortus pago Thriasi⁹ fuit auditor simul amatorq; Polemonis illiusq; successor scholae: ita vero sibi p̄fucere inuicē: vt nō mō viuētes eadē sint studia secuti: verꝝ ad vltimā fere respirationē alterutriū similes fuerint: & mortui eodē sepulcro sint cōditi. Vnde & antagoras ambos versu⁹ laudauit in hanc sniam. Hoc tumulo Cratē ac Polemonē cōditos fatere q; trās is o hospes viros cōsensu animorꝝ p̄cipuos: quorꝝ diuino ex ore doctrina manauit sacra: vitæq; mūdiciēs. Sapientia adiuncta veris certisq; p̄suadens dogmatibus ornauit saeculū: hinc & Arcefilaū cū ad eos a Theophrasto diuenteret dixisse ferūt illos deos esse aliquos: aut aurei saeculi reliqas. Erāt. n. ingenio minime vulgari: aut multitudinis fauorib⁹ dedito. Sed qd̄ de Dionysodoro tibicine ferē: illis cōuenientissime aptari pōt: quē aliquñ dixisse tradūt & exultantē atq; gloriantē qd̄ nihil ex suis pulsib⁹: neq; itricis: neq; ad fontē vnq; audiuisset: sicut Ismenij. Cœnare apud cratorē solitū refert Antigonus cōcorditer amobus Arcefilao ēt adiecto viuentib⁹: habitasse itē Arcefilaū vna & Crantorē Polemonē q; vna cū Crate & Lyside quodā ex ciuibus. Erat aut̄ inqt̄ amator: vt p̄dictū ē: Polemonis qd̄ Crates: Cratoris aut̄ Arcefilaus. Moriēs aut̄ Crates vt appollodorus i tercio cronicorꝝ ait libros reliqt̄ alios qd̄ philosophicos. De comœdia alios. Oratōes itē populares alias: & de legatiōib⁹ alias: habuit & discipulos sane memorabiles: horꝝ ex numero fuit Arcefilaus auditor su⁹ de quo i cōsequentib⁹ dicem⁹: & Bion itē Horistē nites: ac postremo Theodor⁹: a quo secta Teodorica denominata ē: de quo itē suo loco dicem⁹. Decē vero fuerūt Crates: Prim⁹ antiq; cōediæ poeta. Secūdus orator Tralian⁹ de Isocratis familia. Tertius valloꝝ effossor q; cū Alexandro militauit. Quartus Cynnic⁹ de quo postea dicem⁹. Quintus philosoph⁹ p̄ipateticus. Sextus academicus quē p̄dixim⁹. Septim⁹ Malotes grāmatic⁹. Octau⁹ q; geometrica scripsit. Non⁹ poeta epigrāmatū. Decim⁹ Trasensis academicus philosoph⁹.

¶ Crantor.

Crantor solensis cū apud suos haberet̄ in gloria cōcessit athenas: ibiq; xenocratis auditor Polemonisq; socius in discendo fuit. Reliquit aut̄ cōmentaria ad xxx. versuū milia: Ex eis quædā Arcefilao non desunt qui applicēt. Ferē cum interrogatus esset cuius rei gratia ita se Polemoni addixisset respondisse: q; illo nunq; neq; acutius neq; grauius audisset loquentē. Is cum infirmatus esset in asclepianū secessit: ibiq; deambulabat: cōtinuo ad eum illuc vndiq; cōfluxere discipuli existimātes illū non morbi cā: sed q; ibi scholā vellet instituere eo cōcessisse. Aderat tū illic & Arcefilaus volēs ab illo se ab polemonē conferre quāq; amatore suo. sicuti cum ad Arcefilaum venerimus dicemus: qua ex re non solum nihil succēssit: sed ipse quoq; cū sanus factus esset se ad audiēdum polemonem cōtulit: atq; inde multum illi & gloria & laudis accessit. Ferē & substātiā Arcefilao reliquisse talentorꝝ. xij. Et cum ab eo rogaret̄ vbi nam sepeliri vellet: dixisse terrē in caris visceribus abscondi placet. Poemata quoq; scripsisse dicūt̄ eaq; signata a nullo i Mineruē fano i patrio solo cōdidisse. Theaetetus quoq; poeta illum laudans & viris & musis fuisse imprimis gratū canit: atq; sub ipsam senectutem cum defecisset. humo conditum: illic tranquillo æuo frui.

LIBER QVARTVS

Tarda senectū tulit haud vltra viuere crantor.
Complacuit musis complacuitq; viris.
Exanimem sed terra virum tu suscipe sacrum:
Sit placidusq; illic vt quoq; viuus erat.
Admirabat Crantor p̄ceteris Homere & Euripidem dicens: operosum esse & indu-
striae plenū p̄prietate seruata tragice simul misericorditer scribere: p̄serebatq; versicu-
lū ex Bellerophonte. Hei mihi qd̄ ita mortales passi sum⁹. Antagorā quoq; poetā ser-
tur vt Crantoris ferri hmōi: Cratoris item in laudē versus referri in antagorā fama:
O mihi mens esset celebrem: quæ luserat olim.
Progeniem diuum: canerem nam carmine curas
Nunc æternorū: natos quot in æquore lati:
Oceanī regina erebit: nox edidit alto.
Cypridis & terra genitos: sortemq; malignam
Ventorū: sed deinde virū bona: duplicis atq;
Nostra tuum canerent naturæ carmina corpus.
Erat autē: & nominibus fingendis acer. Tragœdum deniq; dixit infractam habere vo-
cem: & cortice plenam: & Theophrasti quæstiones ostreis cōscriptas esse. Laudat̄ ei⁹
maxime liber quem de luctu edidit. Obijt atē Polemonem & Cratem aque itercutis
morbo. Est & nostrum epigramma in hanc sententiam.
Inundauit & te crantor pessimus morbus.
Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum
Et tu qui illic nunc gaudes.
Sermonum vidua stetit tuorum autem
Academia & soli patria tua

¶ Arcefilaus.

Arcefilaus Seurthi siue Scythi filius sicut Apollodorus i tertio chronicoꝝ ait:
a Pitanaeus ex æolide primus mediā inuexit academiā negationes cōtinens p̄-
pter sermonū cōtrarietates: primusq; in vtrāq; differere partē aggressus ē: Id-
q; orationis genus qd̄ Plato tradiderat: per interrogationē: ac responsionē ex vmbra
in certamē ac puluerē prior eduxit. Cratori vero in hūc modū cōgressus est. Quartus
erat ex fratrib⁹: q̄ illi duo erant ex eodē patre duoq; eadē ex matre generati. Ex his al-
ter q̄ eodem ex patre maior natus erat Pylades: q̄ vero ex matre Mœreas dicebat̄: qui-
q; eius curator erat. Audiuit itaq; principio qdem Autolycū mathematicū ciuem suū
anteq; p̄ficereſ athenas: q̄ cum sardis quoq; perrexit. Deinde xanthum atheniēsem
quoq; musicū. post quē Theophrasti auditor fuit. Tum demū in academiā se ad Crā-
torē cōtulit. Mœreas. n. quē p̄dixim⁹ frater illū ad oratoriā ediscendam hortabat̄:
sed illū philosophiæ iam amor ceperat. Eo amore flagrantē Crantor amator suus Eu-
ripidis ex andromeda versiculo percōtari pergit. Nū gratias habebis: si te seruarim vir-
go: cui ille sequētia respondit. Duc age me hospes: & ancillā aut cōiugem vt voles ha-
be. Ex hoc iā p̄ter ambo morabant̄. Aegre tulisse Theophrastū aiunt illius recessum:
ac dixisse. Quam ingeniosus p̄mptusq; adolescēs e scola discessit. Namq; cum esset in-
dicendo grauissimus: atq; in scribendo satis exercitatus. poeticae quoq; operam dedit.
¶ Feruntur eius epigrammata in attalum.
Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem.
Dicitur a p̄sā quam coluere dei.
Ex ioue sis fas est mortali dicere mentem:

Rursus erit multo concelebrata magis.

¶ Atq; menodorum eudami filium vnum ex condiscipulis amantem.

Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thyatera:

O menodore tua patria cadauada.

Aequalcsq; viæ dicunt acheronta nephandum

Virorum vt acer vndiq; permensurata:

Hoc tibi sed tumulum accurata condidit arte

Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Amplectebatur Homers maxie ex oibus: cuius adeo studiosus erat: vt semper ante so-
num eius aliquid legeret. Mane quoq; cū surgeret dicens se ad amasium pergere: ne ab
eo legendo impediret. Pindas quoq; dicebat esse imprimis idoneū implere vocē ver-
borumq; ac noīum copiā præbere. Stilū etiam ionicū expressit cū esset iunior. Hippo-
nici item geometræ auditor fuit. in quem cū esset alias hebes & obtusus: & hircens: ar-
tis tñ intelligentia valeret iocatus est dicens hianti sibi geometriā in os aduolauisse: eū
etiam dementem aliquñ effectū domi secū habuit: atq; tam diu illi curam egit quoad
reddderetur sensui. Crate aut vita functo scholā tenuit: credente sibi Socrati de quo
dam. Nullū vero librū scripsisse ferunt: q; æque de oibus retineret assensum: alij depre-
hensum dum quædā emendaret tradūt. eos tñ ipsos alij non edidisse: alij siā mis tradi-
disse aiunt. In honore summo Platonē habuit. librosq; illius studiose lectitabat. Sunt
qui Pyrrhonem quoq; imitatum assueverent. Dialecticæ quoq; fuit non imperitus cre-
tritorūq; sermones: ac rationes calluit. Vnde & de illo ab Aristone dicebat. Ante Pla-
to: retro Pyrrho: mediusq; Diodorus. Timon etiā de illo sic locutus est: habēs namq;
Menedemū plumbum in sinibus ponet: seu Pyrrhonem penitus carneum: siue Dio-
dorū. Erat aut proloquijs abunde vtēs & constrictus atq; in locutione ambiguus. Ac
præterea obiurgator confidēs multū atq; audax: quod Timon quoq; signauit. qui illi
us increpando vehementiā vno versiculo expressit.

Oblitus nescis iuuenum dum cuncta reprendis.

Vnde & adolescente quodā audacius q̄ par erat: loquēte: nullus ne inquit hūc talo ex-
cipiet. Cū rettulisset ad eū quidā vitiose concludēs: nō videri altero alterū maius: ne. x.
inquit digitorū longitudo senorū longitudine. Emone quodā Chio cum esset deformis
formosum se arbitrāte: ac iugiter chlamidē præciosam induēte: ac rogāte nū illi sapiēs
amaturus videret: ait vtrū: neq; n. si ita q̄spiā fuerit pulcher vt tu neq; si ita speciose in-
duat vt tu. Cū vero ab ipudico ita ageret cui forte infensa erat eius grauitas: licet ne te
rogare o venerāda an silere: sic ait. Quid mihi o mulier aspera nec consueta loqueris:
Verbofo cuidā ignauo ocia sua perturbanti: improbe inquit & impudice loqui seruo-
rū filij consueuerūt. Loquaci itidē se obrūdenti nimio verborū strepitu: graui inquit nu-
trice caruisti. Quibusdā vero nihil respōdebat. Fœneratore quodā: ac dicendi studio-
so quiddā se ignorare dicente: Latent. n. inquit & ventorū transitus auē: nisi cum adsit
fœtus. Sumpta sunt autē ista ex Enomao Sophoclis. Alexinum quendā dialecticum
alexini quædā cōmode ac pro merito enarrare nō valentē: quid Philoxen⁹ aduersus la-
teritios operarios egisset admonuit. Ille. n. cum hos carmen suū male cantātes offen-
disset: lateres illorum cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrumpitis: ego vestra dis-
sipabo. Ferebat grauius si quis intēpestiue disciplinas liberales arripuisset. Naturali-
ter autē quoddāmodo in differendo vtēbatur hoc verbo: arbitror equidem: & non as-
sentietur istis: ille eum ex nomine appellans: idq; discipulorum quoq; plurimi imitta-
bantur: neq; id solum verum & rhetoricen eius omnemq; dicendi modum ac figuram

in se nitēbātur exprimere: erat autem illi inuentionis præcipua fœlicitas: Rite item ac facile occurrere obiectis: oratōisq; ambitū ad id quod erat propositū referre atq; omni se tpi accommodare mirifice callabat. Magna illi præterea vltra oēs ceteros erat persuadēdi quæ vellet acrimonia. Quibus ex rebus factum ē: vt ad eū audiēdum cōfluerent plurimi: & quidē cū illius imodico acumine offenderētur. Quod tñ illi ipsi æquo aīo ac libēter tolerabant: erat. n. vir bonus valde: suosq; auditores bona spe plenos emittebat: erat illi sūma facilitas in cōmunicandis rebus suis: atq; ad ferenda beneficia promptus occurrebat: latere quoq; gratiā omni studio querebat: fastum eiusmodi maxime exhorrēs. Deniq; ingressus aliqñ ad Ctesibium ægotū vidensq; inopia reꝝ angustari: plenū nūmis sacculū clam eius puluino subiecit. Quo ille inuēto arcesilai iquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eū solidos misit: Archiā vero arcadē Eumeni cōmendās: vt magna dignitate fruereffecit. Liberalis quoq; admodū fuit: ipsamq; liberalitatem suā argenteis in primis vasis præferebat: atq; cū archecratis & Callicratis apparatus contēdens aurea quoq; vasa in studio habuit: plurimisque ea subministrabat: quibus & cōuiuia: & cœnas faciebāt. Acceperat ab eo quidā ad suscipiēdos amicos argētea vasa cū vero his egenus esset nō repetijt. Aiunt alij de industria hæc illū vtenda dedisse: & cū ea ille redderet: q̄a pauper erat illi largitū fuisse. Erat qdē illi & in pitane substantia: ex qua sibi Pylades frater suppeditabat ad vitæ vsus. Sed & Eumenes Philesteri filius ipsum largissimis frequētibusq; illustrabat dōis. Quocirca & huic soli præter ceteros studebat reges. Cū autē antigono pleriq; obsequerentur: illiusq; domū salutandi cā frequētarent: ipse quietē agebat nolens in illius noticiā incidere. Hieroclis itē amicitijs in primis fruebat: q̄ munychiā possidebat: & Pyraū. Itaq; diebus festis semp̄ descendere ad eū cōsueuerat & cū ab eo quoq; vt antigonū salutatū pergeret induceret nō acceperat sed ad vsq; illi⁹ ianuas p̄fectus retro redijt. Post naualē vero antigoni pugnā plurimis illū adēutibus: epistolascq; p̄ consolatiōe scribētibus tacuit ipse. Attamē pro priā legatiōe: ad antigonū in Demetriadem functus absq; effectu redijt. Omne igit̄ tempus vixit in academia: reip. negocia fugiēs ad cōsilia dānans. Interdū & athenis in piræo morabat̄ ex tpe dicens: Hierocle. n. vt diximus vtebat̄ familiariter: vnde & a plerisque carpebatur. Magnificentiā præterea excellēs: quid. n. rectius dici pōt q̄ alter Aristippus: Cœnas cū similibus sæpe celebrabat: ipseq; ad illos proficiscebatur. Theodote item ac Philete alienis scortis palā congregiebatur: detrahentibus autē aristippi instituta recensebat. Adolēscētibus itē maxime studebat: eratq; in amorē pronus. Vnde illū Ariston Chius Stoichus corruptorē iuuenū diseruntq; impudicū & temerariū appellans accusabat. Nāq; & Demetriū cum is Cyrenē nauigasset: amasse plurimum dicit̄: & myrleanū leocarē: de quo & ad comessantes dixisse se quidē aperire velle: illū autē phibere. Hunc amabāt & Demochares lachetis & Pyrochles beselij filij. Quos ille cū deprehēdisset: cedere se tolerādo dixit. Præterea carpebant eū & obiurgabāt ij quos diximus: vt vulgo addictū gloriæq; studiosum: maxie autē illū apud Hieronymū pipaticū vexabāt: cū amicos cogeret ad natali diē alcynoei ē antigoi filij: q̄ die pecunias plurimas in sūptus quotānis mittebat antigonus. Vbi cū deuitaret inter pocula differere aridelo p̄ponenti sibi quiddā quod speculatiōe indigeret: orāt̄q; vt super illo differeret: dixisse ferunt. Ad hoc ipsum imprimis philosophiæ p̄priū est: cuiusq; rei tēpus scire. In id autē quod turbæ addictus culpabatur: & Timonitidē suo vt solet cursu coaruguit. Cum tñ esset eiusmodi: ita moderatus & fastus fugiens erat: vt discipulos mone-ret & alios audire: & cū adolēscēs quidā Chius ex ludo suo Hieronymi quē p̄diximus scholā plus sibi placere significasse: ipse manu apprahēsū ad illū duxit. philosophoq;

cōmendauit admonens seruare ordinis ac disciplinæ grauitatem. Perlepidum & hoc illius dictū memoratur. Percōtāti. n. cur ex disciplinis alijs pleriq; ad sectā epicuream trāsirent: ex epicureis vero nullus se ad ceteras cōferret: ait q̄a ex uiris qdē galli fiūt: ex gallis uiri nūq̄. Cū uero iā esset morti pximus: sua oīa Pyladi fratri legauit. q̄ is illum Chiū clā mœrea atq; inde athenas deduxerat. Nunq̄ uero aut vxorē duxit aut filios genuit. Tria testamēta conscripsit. Ex his vnū eretrix penes Amphitricum deposuit: fm athenis apud quēdam ex amicis. Tertiū domū ad Thaumasiā quēdam necessariū suum misit horās: ut illud seruaret ad quē ita etiā scripsit. Arcesilaus Thumasiæ salutē. Testamēta mea Diogeni tradidi ad te perferēda. Quia. n. sapius a groto: & corpore nō rite valeo: testamētum cōficere placuit: ut siquid cōtingat inopinātū: sine tua iniuria p̄ficiscar ex uita: qui vnus ex oibus maxime me affectu p̄secutus es: fidissim⁹ aut omniū qui hic sunt cū mihi semper fueris: diligenter ea seruare stude: tum p̄pter atate: tum p̄pter necessitudinē. Cura igit̄ memor quantū tuę fidei cōmittam: ut quod apud te totū deponēt quantū in te ē: id moliri: ut negocia mea honeste disposita sint. Posita sūt aut̄ ista athenis apud quēdā ex amicis: & eretrix penes Amphicritū: Obijt ut Hermippus: ait cū merę imodice hausisset: ac per id offendisset septuagesimo & q̄nto atatis anno: susceptusq; est ab Atheniēsisibus ut nemo alius.

Quid uini tantū dic arcesilae bibisti.

Extra sis mentē lapsus ut ipse tuam?

Non tam te miseror q̄ mortuus: at quia musas

Tu potius nimio læseris e calice.

Fuerūt & tres alij arcesilai. Prim⁹ poeta prisca comœdiæ: Secūdus elegiæ poeta: Tertius sculptor: in quē & Simonides hoc scripsit epigrāma. Signū hoc dianæ est. Ducēta. n. merces eius dragmæ. Artifex elaborauit pallidis manib⁹ Dignus Arcesila⁹: Aristodici aut̄ philosophus ut ait Appollodorus in chronicis floruit maxime circa centesimam & vigesimam olympiadem.

¶ Bion Boristhenites.

Ion genere quidē boristhenites fuit. Quibus uero sit ortus parētibus & qbus ex rebus ad philosophiā se contulerit: ipse Antigono aperuit. Cū. n. ille sciscitaret̄ quisnam: vnde ubi illius esset patria atq; parētes: sentiēs se vituperatū eē apud regē atq; ideo sic locutū ad illū ait. Pater quidē meus libert⁹ fuit cubito se tergēs. Significabat aut̄ illū succidiā & lardum vendere. Boristhenites genere nō habēs faciē: sed in facie scripturā acerbissimi domini: mater aut̄ quā hmōi ducere potuit. Deide pater nescio quid in rē publicanorū cōmittens cū tota domo uenūdatus est. Me adulescētulū haud ignauū vel ingratum orator quidam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurēs cūctasq; conscindēs athenas concessi: ibiq; philosophatus sum. Hoc mihi genus ē: ista progenies: ista habui quæ de me dicerē. Desināt igit̄ Perseus ac philonides ea historiæ tradere: me aut̄ ex me ipso intuere & erat sane Bion alias uersatili ingenio: & sophista callidus: puerq; circa philosophiā se exercere uolētibus occasione p̄buerat. In quibusdā uero lenis &lympidus fastuq; perfrui ualēs. Cōplura autē reliquit cōmentaria: sed & sentētiās uiles & graues: ut illud: Cū sibi probro daret̄. q̄ adolescentē nō sibi uēdicasset non. n. inqt possibile est mollē caseū hamo attrahere. Interrogatus aliquñ quisnā anxietate maiore detinet̄: ille inquit qui se maxime cupit eē salicē: & quietum. Rogatus an ducēda esset vxor? refertur. n. & ad hūc istud: siquidē ait turpē duxeris. poenā habebis: sin aut̄ formosam cōis erit. Senectutē malorū oīum portum asserebat: siquidē ad ipsam cūcta confugere: gloriā annorū esse matrem: pul-

chritudinē alienū bonum: diuitias neruos rerū. Ad eum q̄ fundos suos vorauerat: terra inquit Amphiaraum absorbuit: sed terrā tu. Magnū aiebat malum esse ferre nō posse malū. Arguebat eos qui hoies quasi sine sensu essent exurerent: eosq̄ veluti sensu p̄ditos adurerent. Dicebat aut̄ iugiter optabilius esse speciē alteri largiri suā: q̄ alienā petulāter ambire. Corpore quippe atq̄ aīo lædi qui id fecisset. Sed & Socratē in ius vocabat dicens. Nā siquidē Alcibiade uti potuit & abstinuit: inanis fuit sin̄ vero nō valuit: nihil magnū fecit. Facile esse dicebat ad infernū viam: clausis. n. oculis illuc iri. Alcibiadē culpans dicebat illū dum esset adulescēs viros ab vxoribus: iuuenē vero vxores a viris abduxisse. Rhodi atheniēsibus ad oratoriā se exercentibus philosophiā ipse docebat. Causante quodā cur ita faceret. Frumēta inquit attuli: & ordeū vēdo. Dicebat eos q̄ essent in inferno magis p̄fecto cruciādo: si integris q̄ si p̄foratis vasis aquas ferrēt. Orante se verboso quodā: vt sibi opē ferret: satis inquit tibi faciā: si qui p̄cetur p̄ te ad me miseris: ipse quoq̄ non veneris. Nauigās cū pessimis hominibus in latrones incidit. Dicētib⁹ illis peribimus si agnoscamur: at ego inqt nisi agnoscamur. elationē eē asserebat p̄fectus ipedimētū. Ad diuitē auarū nō inqt hic substātiā possidet: sed ab ea ipse possidetur. Tenaces itaq̄ aiebat opū vt suarū h̄c curā: verū ex eis vt ex alienis nihil cape vtilitatis. Fortitudine inquit cū sumus iuuenes vtimur: at cū senescere incipimus prudētia vigemus. Tātum vero prudētiā a uirtutibus ceteris differe asserebat. quantū uisum ab alijs sensibus. dicebat nō esse exprobrādā senectutē: quippe ad quā oēs pueniunt cupimus. Inuido cuidā subtristi nescio inqt vtrū tibi malū: an alteri bonū cōtigerit. Impietatē pessimā eē dicebat cōtubernalē fiducię: in seruitutē enī virū redigit. quātū libet ille ore audax ac liber sit. amicos qualescūq̄ sit oportere seruari: ne videamur vel malis vti vel deuitare bonos. Is in principio q̄dē academię instituta aspernabat: quo tēporē Cratistis auditor erat: deīde Cynicū eligit institutū sūpto pallio & pera: Nā qd̄ illū aliud ad eā aī cōstātiā traduxit. Demū vero se ad theodoriā trāstulit: Theodori athei auditorum frequētās: q̄ oī orōnis genere uti solebat ī dicēdo. Post hūc vero theophrastū pipareticum audiuit. Erat aut̄ & spectaculorū studiosus: risūq̄ mouere auditoribus maxime p̄itus grauib⁹ noib⁹ aduersū res vtens. Quia vero orōnē suā oī dicēdi generē tēperauerat. aiūt Eratosthenē dixisse de illo. Primus omnīū Bion philosophiā vario orationis floret vestiuit. Erat illi item & faciendis versib⁹ ingeniū p̄cipue accōmodatū. Eī⁹ sunt illa. O pater archyta & cetera. Sed oīo & musicā & geometriā p̄ ludo habuit. apparatus quoq̄ magnifici ac preciosi erat studiosus. atq̄ ideo ex urbe ī urbē saepe migrabat. Saepē sibi ex arte moliebatur. Rhodi deniq̄ nautis psuasit vt sūpta scholarī veste se sequerētur: cūq̄ his ingressus gymnasiū cōspicū⁹ fuit. cōsuevit & adulescētes sibi ad optare: vt eis & ad voluptatē abuteretur: & ab eorū beniuolētia p̄tegeret. Sed & sui vehementer amans fuit: semperq̄ illud sibi in ore erat: amicorū cūcta coīa sūt. Idcirco & nemo illius discipulus iscribitur: cū tot habuerit sui auditores. Quosdā vero ad impudētiā p̄uexit. Vnde & butio vnus ex familiarib⁹ suis aliqñ ad menedemū dixisse fertur. Eqdē o Menedeme noctu bioni cōiungor: nihilq̄ idignū mihi passus videor. Multa ēt scelestius cōgredientib⁹ colloquebat. Hoc aut̄ ex ipij Theodori disciplina hauserat. Postremo incidēs in malā valetudinē: vt dixerunt q̄ erant in chalcide illic. n. & vitā finiuit: ligaturas suscipe iductus ē: & p̄nitentiā agere sup̄ his q̄ peccarat in deū. Eorū vero inopia quibus ifirmorū cura erat dire cruciatus est: quoad antigonus duos illi famulos misit: secutusq̄ est eum in sella: vt Fauorinus tradit in omnimoda historia: sed hic quoq̄ vita excessit. Illum nos ita accusati sumus: biona horistenitē. refert scythica tellus dixisse: audimus deos q̄ vere nihil sūt: ac siquidē id dogma tueri p̄stitisset me

rito dicendus esset sensisse vt visum esset: & si male visum esset: tñ at nunc longo morbo tabescens: ac mori pertinens qui deos non esse dixerat: fanumq; nō viderat: mortalibus quicq; illudebat viris dum dijs immolarent: non modo gratis super ararum ac mensæ nidore deorum hostijs admouit nares: nec modo peccavi dixit: vetera diluit: sed & anui collum facile porrexit excantandum brachiaq; ligaturis persuasus deuinxit thamnumq; & lauri ramum ianuæ imposuit. cuncta perpeti magis q̄ mori paratus. Stultus qui mercede cupijt deum redimere: quasi tunc dij essent: cum illos Bion astimare vellet. Ergo nequicquam sentiens cum lembus erat Carbo totus: tendensq; manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem vero Biones fuere. Prim⁹ qui pherecydi syro contēporaneus fuit: cuius duo feruntur libri: est autem proconneus. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas cōscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiones quasdā vbi esset sex mensū nox & totidem dies. Quintus solēsis qui cōscripsit æthiopica. Sextus rhetoricus cuius ferūturi libri nouem: musarū inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidem sculptor clazomenius siue Chius: Cuius & Hipponax meminit.

¶ Lacydes Cyrenæus.

Lacydes Alexandri filius Cyrenæus nouæ academię princeps. Arcesilaiq; successor fuit: vir eximiæ seueritatis: habuitq; instituti sui non paucos amulos.

Fuit ab adolescētia summe studiosus: & pauper quidem: sed gratus admodū atq; in sermone iucundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex penu promere quicquam voluisset ob signato aditu rursus annulum per foramen intus iacebat: vt nihil inde ex reconditis rebus tolleret. Id cum animaduertissent famuli resignabant que signata erant & quæ voluissent inde tollebant. ac deinde annulum in porticū per rimā immittebant. Idq; cum sæpe facerent nunq̄ deprehēdi potuerunt. Lacydes igitur academiæ scholam habebat in orto: quem Attalus rex fieri curauerat: Lacydiūq; ab ipso appellatus est: solusq; ex omni memoria iuuenis phocensib⁹ Telecli & Euandro scholā tradidit. Porro Euandro successit Helgesinus pergamenus: a quo carneades. Lepidū vero illū ad Lacydē refert. Attalo. n. deiq; illū ad se accersente dixisse fert̄ imagines procul esse intuēdas. Sero aut̄ geometriæ danti operā ait q̄ spīa certe ne nūc tēpus certe ne nūc quidē? Obijt aut̄ cū scholā regere cōpisset: quarto āno cētēsimæ trigēsimæ quartæ olympiadis. xx. & sex annis in scholę regimine cōsumptis: mortu⁹ ē aut̄ ex paralyſi quā ex imodica potatione incurrerat: Et nos de illo ita cecini

Fama tui lacydenota est q; & ipse lieum

(mus.

Exceptum stygias traxeris vsq; domos.

Planum est q; bacchus penetrat cum corpora multus

Soluit ea: iccirco nil satus est bromius.

¶ Carneades.

Arneades Epicomi siue vt Alexander in successione tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorum: & Crisippi libris diligentissime perlectis eis modice reluctabatur: adeoq; id verecunde faciebat: vt id sapius diceret: nisi Crhysippus esset: non essem ego. Fuit autē vehementer studiosus: porro physicæ minus curam habuit: ethicæ se magis deuouit. Quo circa & casariam & vngues nutrebat præcipua intentione studiorum. Adeo autem in philosophia viguit tantumque

sibi in ea neruorū comparauit: vt oratores quoq; in ipsius scholis ad eum audiendum pergerent. Erat autē illi & vox maxima & præcipue sonora: adeo vt gymnasiij princeps ad illum mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da vocis modum inquit: Et ille sapientissime sane cōgrueq; respondit: modū. n. habes ait auditores. Acriter autem inuehebatur: atq; in questionibus erat: insuperabilis. Cœnas autē ob causas p̄ dictas iam declinabat. Hic aliquādo cū mentor Bithynus discipulus atq; auditor suꝝ pellicē suam adamaret. ut Fauorinus refert in omnimoda historia: inter dicendum ita in illum iocatus est. Versatur hic senex quidam inanis inutilis Mentori corpore atq; voce simillimus. eum hac schola abdicari placet: at ille continuo exurgens intulit hæc illi dixeret: concite isti surrexerunt: durius autem videtur circa finem versatus esse cum sepius diceret quæ constituit natura & compegit ea & dissoluet. Cum autem didicisset antipatrum veneno hausto defunctum: & ipse incitatus est ad audendum cōtra mortem. aitq; suis: date igitur & mihi. Qui cum dicerent quid: ait multum: Defuncto autem illo defectionem lunæ factam aiunt: vt compati sibi videri possit. Pulcherrimum post solem sydus refert Apollodorus in chronicis humanis eū excessisse rebus olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto. cum vixisset ānos octoginta quinque. Feruntur eius epistolæ ad ariathem Cappadociæ regem reliqua ipsius conscribere discipuli: ipse enim nihil reliquit: Est autem & in hunc nostrum epigramma logadico & archabuleo metro:

Quid me carneade: quid me musa vis argueret:

Indocilis qui nihil vidit quod metuerat mori.

Quando & phthiticum olim habens pessimum morbum

Noluit solutionem habere: sed audiens q̄ venenum

Antipatrus libens extinctus est: date igitur

Inquit & aliquid & mihi bibere.

Quid tamen? quid date mulsam valdeq;

Habuit prompta hæc natura continens me.

Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus

Cessit sub terram: dicebat autem plura

Mala lucra habente ire ad Plutonem.

Fertur ei lumina calligine offendi solira: ipso nihil aduertente: iubereq; solitum puero lucernā accendere: quam ille cū intulisset: ac diceret attuli: respondere cōsueisse lege igitur.

Huiusce alij complures fuere discipuli: sed excelluit oibus. Clitomachus: de quo etiā subsequenter dicendum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta parq; probatus.

¶ Clitomachus.

Litomachus carthagenensis patriaq; lingua Asdrubal appellabatur: in qua etiam apud suos philosophari cōueuerat. Athenas autem contendit quadraginta ānos natus: audiuitq; Carneadem. Eius ille industriam animaduertens litteras doceri fecit: ac studiose imbuit virum: Ad tantum autē peritiæ peruectus est: vt vltra quadraginta volumina scripserit: successeritq; Carneadi. cuius etiam dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autē in tribus maxime sectis: academicorū: scilicet peripateticorū: atq; stoicorū: Porro academicos ita fere laceffit: Timō neq; academicorū latiloquentiæ inutilis. Hactenus de academicis: qui a Platone fluxere diximꝝ: veniendum iam ad peripateticos: & eos a Platone venientes: quorū fuit princeps Aristoteles: & primo de ipso dicendum.

Laertij Diogenis Liber quintus Incipit.

Aristoteles.

Aristoteles nicomachi Phæstiadisq; filius stagirites fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Macaonis filio Aesculapij; nepote originem duxit: vt Hermippus in eo libro quem de Aristotele scripsit tradit: eratq; carus imprimis Amynthæ macedonum regi medicinæ: & amicitia gratia. Hic inter ois Platonis discipulos maxime excelluit: voceq; gracili vt Timotheus atheniensis in libro de vitis refert: & exilibus cruribus paruisq; oculis fuit. veste insigni: & annulis: ac tōsura vtens. Natus est aut illi & filius Nicomachus ex Herpylide pellice: vt Thimotheus ait: Recessit a Platone dū adhuc supuieret. Vnde dixisse illū tradunt. Aristoteles in nos recalcitrauit nō secus atq; in matrem puli geniti. Refert Hermippus inuitis cū atheniēsum legatus ad Philippū profectus esset Aristoteles: achademice scholæ præfectū fuisse Xenocratē. Cū vero reuersus eēt: scholāq; sub alio vidisset: elegisse in lycio peripatū: illicq; vsq; ad vnctionem deambulando cū discipulis philosophari solitū: atq; inde peripateticū appellatum esse. Alij idcirco si vocatum asserūt: q; ex egritudine cōalescenti: ac deambulati alexandro assistens quēdā differere soleret. Vbi vero iam plures esse ceperāt sedens docebat dicēs turpe eēt reticere: Xenocratē vero loq; permittere: ad ppositā quæstionē discipulos vna exercebat simul & oratoriam docēs. Deinde ad Hermiā eunuchū profectus est Aarnensū tyrānum. quem alij quidē pēdica ipsius fuisse tradūt. Alij vero sibi affinitate iūctum: tradita ei filia siue nepte: vt refert Demetrius magnesiensis in libris de poetis ac scriptoribus æquiuocis. qui & Eubuli seruū Hermiā fuisse ait bithyniū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristippus in primo de antiqs delicijs libro Aristotelē ait Hermiæ pellicē adamasse. quā ille cū sibi permisisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri: vt atheniēses Eleusinae Cereri Hermiæq; pæana scripsisse: q; εν Δοη hoc est intus scriptus ē. Hinc iā in macedonia apud Philippū vixisse. Atq; ab eo Alexādrū filiū erudiēdum accepisse petisseq; istaurari solū patriū a Philippo versū. Id vbi impetrasset dedisse illis leges In schola quoq; leges tulit imitādo Xenocratē. vt decēdialē p̄cipē facerēt Vbi vero Alexādro instituēdo satis visus ē nauasse opam: eūq; sibi deuinxisse cōmēdato illi cognato Callisthene Glynthio athenas cōcessit. Eū audacius q; par erat alloquētē regē & minime illi obsequētē ab ipso icrepitū asserūt: versu admonēte ni talia loq; desisteret: mature piturq; quod & factū ē. Nāq; Hermolao in alexādrū iudiciū socius fuisse deprehēsus cauea ferrea circūduci pædore atq; squallore oblitus leoni postremo obiectus ē: sicq; excessit e vita. Eniuero Aristoteles athenas pfectus: cū illic tredecim annis docuisset. clā in chalcidē cōcessit: q; ab Eurimedōte hierophāta impietatis accusatus eēt: siue vt Fauorinus ait i oimoda hiltoria a Demophilo: q; hymnū i eū quē p̄dixim⁹ Hermiā scripserit: Epigrāmaq; statuæ q; i delphis ē nouū iciderit. Improbe pemit. Per Rex persæ flexis trāsmittere spicula docti
 Arcubus: est ausus ius violare sacrum.
 Perdidi hunc astu diro certamine victor
 Vfus fallacis credulitate viri
 Hic vero vt ait Eumolus in qnto historiæ aconitū bibēs mortuus est septuagesimo ætatis āno. Idē vero refert ipsū Platoni triginta annorū se in disciplinā dedisse: sed pfecto fallitur. Namq; septimo decimo ætatis anno Platonē audire cœpit. Est aut hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus vitæ pfecto præclara & cætera.

Virtus difficilis maximus & labor
Humano generi nobilis: optima
Tu venatio vitæ
Es mortalibus omnibus
Nam propter speciem tuam virgo mori
Nimirum celebris casus & inclyta
Est in gracia: & altis
Se præstare laboribus.
Talem tu iacis in pectora nobilem
Fructum: perpetuo tempore qui manet.
Auro tu melior: tu es sôno & genitoribus.
Lædæ cum pueris amphitrionides:
Causa virgo tui tristia duraq;

Passi: multa tulerunt
Gestis dum tribuunt opus?
Et desiderijs æacides tui
Aiaxq; in stygias incolumis domus
Descendere tyranni
Exorabilis haud quidem
Formæ causa tuæ virgoq; atarnai
Phœbeo miserum lumine filium
Priuauit carmine certe:
Quo semper celebrabitur
Ipsam mnemosine progenitæ canēs
Sacræ pierides laudibus & Iouem
Augent quæ quoq; xenion
Cordis firmaq; præmia.

Primam hunc oronem iudicialē pro seipso scripsisse: cū huius criminis argueretur. Fa-
uorinus in oimoda historia auctor est ac dixisse athenis piz super piro ficumq; sup fi-
co senescere. Ait aut Apollodorus in chronicis natum illū āno primo nonagesimæ no-
næ olympiadis: perrexissetq; ad Platonem septimo decimo atatis anno: annoq; vigin-
ti apud eum fuisse cōmoratum. Tum vero venisse mitylenē p̄cipe Eubulo quarto an-
no centesimæ octauæ Olympiadis. Verq; Platone primo anno functo vita sub Theo-
philo profectū esse ad Hermiā: mansissetq; annos tres. sub Pythodoto aut se contulit
se ad Philippū secundo anno centesimæ nonæ Olympiadis Alexādro quintū decimū
iam annum atatis agere: Athenas vero concessisse secūdo anno centesimæ vndecimæ
Olympiadis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demū perrexisse chalcidē tertio
anno ceterimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboq; perisse: cum esset annorū ferme
sexaginta trium: quo ē tpe Demosthenes in calabris defunctus sit sub Philocle. Fecit
aut ob Calisthenis insidias in Alexādrum infensum fuisse regi: illumq; ad eum contri-
standū Anaximenem extulisse: ac misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigram-
mate Theocritus chius: vt ait Ambrion in libro de Theocriti vita: in hūc sensum. Her-
mie eunuchi simul atq; eubuli serui Mausoleū struxit vanus Aristoteles: Timō quoq;
sic illū agit. Neq; Aristoteles vaniloquijs miserandis. Hæc vita philosophi fuit. Cæte-
rum nos ipsius quoq; testamēta legim⁹ in hūc ferme modū. Bene quidem ac rite erit.
Quod si quid cōtigerit ita legauit Aristoteles. Curatorem quidem oium & per oia nū-
sit esse antipatrū. Quoad vero Nicanor adolescat: curatores ac tutores instituit Ari-
stomenem: Timarchū: Hipparchū: Chotelē & Theophrastum si voluerit: ac si possi-
bile fuerit: filiorū & Herpylidis rerūq; omnium. Cumq; puella fuerit matura viro tra-
di illam Nicanori. Sin vero puellæ quippiam contigerit: quod absit: vitæq; prius q̄ cō-
nubio iungatur: siue ē postquā nupserit ante q̄ filios procreet: excesserit: Nicanor do-
minus esto: vt & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet aut Nicanor
& de puella & de puero Nichomacho: nihil vt illis desit: p̄ris ac fratris vna implēs mu-
nus. Quod si Nicanori quidpiā contigerit: quod absit: siue priusq; puellam duxerit: si-
ue postq; duxerit: nūdum filijs natis: quæ quidem ille instituerit ea rara sunt. Sin aut
voluerit & Theophrastus puellæ curā habeat. Sin alias curatores habito cū Antipa-
tro cōsilio & de puella & de puero disponāt: vt eis videbit optimū. Curam aut habeāt
tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: namq; erga me studiosa plurimū
fuit cæterorūq; oium: & si vis accipere voluerit curēt: ne indigne nobis locet. Deniq;

illi præter ea quæ antea acceperat de nostra substantia talentum argenti tresq; si voluerit famulas & ancillâ quam hêt & pyreum puerq;. At si qdem i chalcide habitare voluerit: hospitium qd' penes ortu est: sin aut in stagiris paternam domum. Vtrum vero horum maluerit: studeat procuratores domum ita necessaria supellectile instruere: vt & sibi honeste & Herpylidi sufficenter instructa videat. Curq; sit aut Nicanori & Mirmecè puerum non indigne nobis ad suos referri cum eius quas cepimus facultatibus. Sit aut & Ambracida libera: cumq; puella viro tradet: quingentas illi dragmas ancillamq; quam habeat dari iubeo. Sed & thalæ præter ancillam quam hêt emptam dragmis mille: & ancillulam. Simo quoq; absq; priore pecunia in puerum alium siue puerum emi siue pecuniam dari Tachonem esse liberum cum puella nupserit Philonemq; & Olympium eiusq; filiolum. Porro eorum qui mihi famulant: puerorum nullum venire volo: sed heredes eis vti. Cum vero adulti erunt pro merito dimitti liberos volo. Curent ite vt consumant quæ Grillion sunt tradite exculpèdæ imagines: Vbi vero profectæ erunt: suis imponant locis. Nicanoris quoq; ac paxeni quam sculpendam cogitabam matrisq; Nicanoris. Arimnesti vero quæ perfecta est suo statuato loco: vt sit ipsius monumentum: quia sine liberis defunctus est. Matris quoq; nostræ Cererem in nemea locet aut vbiq; videbit. Vbi vero tumultum fecerit: ibi & Pythiadis sublata ossa condant: sicut ipsa precepit sistat: & seruari nicanoris votum quod pro illo vouimus aialia lapidea cubitorum quattuor Ioui seruatori ac Mineræ seruatrici i stagiris. Hec testamentorum ipsius series fuit. Fert aut ollas plurimas repertas esse Lyconemq; dicere illum in pelui calentis olei lauari solitum oleumq; vendare. Quidam vtrâ calentis olei stomacho illum imponere consueuisse tradunt: & cum se ad quiescendum componeret: æream spatram tenere in manu patella subiecta eo consilio: vt cum dormientis manu excussa spatram subditum æreum uas incidisset sono illius excitus exurgeret. Eius esse preclaras istas sententias legimus. Interrogatus quidnam mendaces lucrarent: vt cum vera inquit dixerint: non illis credat. Cum sibi probro daretur: quod neq; homini misericorditer tulisset opem: non inquit mores miseratus sum: sed hominem. Amicis ac discipulis iugiter ista consueuerat dicere vbiq; moraretur. Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: animus autem a disciplinis liberalibus. Sæpenumero cum in athenienses inueheretur aiebat illos frumenta & leges inuenisse verum frumentis quidem vti: non autem legibus. Studiosorum liberalium amaras radices: fructus autem dulces esse assererat. Rogatus quoniam cito consenesceret: gratia inquit. Quid sit spes: vigilantis ait insomnium. Diogene sibi caricam dante cogitans nisi acciperet usum esse meditatam sumens Diogenem usum ait cum carica usum perdidisse. Rursus ab eo porrectam accipiens atq; puerili more in sublime eleuans cum dixisset magnus Diogenes eam illi reddidit. Tria dicebat pueris esse necessaria: ingenium: exercitacionem: disciplinam: Audierat aliquando se a quodam maledictis esse lacessitum: Tum ille absentem inquit et verberet. Dicebat pulchritudinem plus quam epistolas omnes valere ad commendationem. Pleriq; Diogenem ita statuisse asserunt: ipsum aut donum formæ dixisse: Socratem vero modici temporis tyrannidem: Platonem naturæ priuilegium: Theophrastum tacitam deceptioem: Theocritum vero eburneum detrimentum: Carneadem regnum solitarium. Rogatus quo differrent docti ab indoctis: quo inquit viuentes a mortuis: Eruditionem dicebat inter prospera esse ornamentum: inter aduersa refugium: Patres qui liberos erudiendos curassent longe honorabiliore esse his qui solum genuissent: hos. n. viuendi tempus: illos et bene beateq; viuendi auctores esse. Gloriantur cuidam quod magna esset urbis ciuis: noli inquit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria inspice. Rogatus quid sit amicus: vna inquit anima in duobus corporibus habitans. Hominum plerosq; dicebat ita esse peos ac si semper

LIBER QUINTUS
victuros: alios tam pdigos ac si continuo morituros. Percontanti cur honesta forma
præstâtibus diutius cōgredimur: cæci inquit huiusce interrogatio ē. Rogatus quid ex
philosophia lucratus fuisset: hoc inqt vt iniustus ea faciã: quæ pleriq; per legum metũ
operant. Interrogatus quo pacto discipuli egregie pficerent: Si excellētiores ait pfe
quētes tardiores nō attendāt. Loquaci hoī cum illum iprobe pbris multis obtudisset
dicēti: num te satis obtudi? Hercules inqt non tibi aīum intēdi. Causanti cur stipē non
bono hoī dedisset. Fertur. n. sic nō inquit hoī dedi sed humanitati. Rogatus erga ami
cos quales cē debeamus: quales inqt eos erga nos esse optamus. Iustitiã dicebat virtu
tem animi cuiq; s̄m merita distribuentē. Disciplinã optimum esse dicebat viaticũ ad se
nectutē. Refert fauorinus in secundo cōmentariorũ illum crebro dicere solitũ: o amici
amicus nemo: & ista qdem ad illum referunt. Conscripsit aut̄ & cōplura volumina: q̄
vt summa ingenij illius uis ac p̄cipua circa oē orationis genus exercitatio clarius elu
ceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitia libros q̄ttuor. De poctis tres. De
philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryllus vnũ. Nerinthus vnũ. Sophista
vnũ: Menexenus vnũ. Amatorius vnũ: Symposium vnũ. De diuitijs vnum. Exhorta
tionũ vnum. de aīa vnũ. De oratiōe vnum. De nobilitate vnũ. De voluptate vnũ. Ale
xander siue decolonis vnũ. De regno vnũ. De doctrina vnũ. De bono tres. De Platōis
legib⁹ tres: De re publica duos. de ceconomicis vnũ. De amicitia vnum. Quid sit pa
ti siue passum esse vnũ. de disciplinis vnum. de his q̄ in contentionē cadunt duos. So
lutiones eorũ que in cōtentionē veniunt q̄ttuor. Diuisiones sophisticę quattuor. De cō
trarijs vnũ. De speciebus & generibus vnũ. de pprijs vnum. Cōmentariorũ epichere
maticorũ tres. Propositiones de virtute tres. Obiectiones vnũ. De his. quæ rot modis
dicunt siue s̄m ppositum quinq;. de elementis tres. de scientia vnũ. de perturbationi
bus iræ vnũ. Moraliũ quattuor. de principio vnũ. Diuisiones. xvij. diuisibilium vnũ. de
interrogatione & responsione duo. de motu vnũ. Propositiones vnum. Propositiones
cōtentiosæ quattuor. Syllogismi vnum. Priorũ analiticorũ nouem. Posteriorũ analyti
corũ maiorũ duo. De quæstionibus ad disciplinam p̄tinentibus octo. de meliore vnũ. de
idæa vnũ: Termini topicorũ septem: Syllogismorũ duo. Syllogisticorũ & diffinitiones
vnũ. De elegibili & accidēti vnũ. Ante locos vnũ. Topicorũ ad diffinitiones duo. Per
turbationũ vnũ. Diuisibilium vnũ. Mathematicorũ vnũ. Diffinitiones tredecim. Epiche
rematũ duo. de voluptate vnũ. Propositionũ vnum. de voluntario vnum. de pulcho
vnũ. Quæstiones epicherematicæ. xxv. Quæstiones de amicitia duo. Quæstiones de
aīa vnum. Polyticorũ duo Politicæ auditōis sicut Theophrasti octo. de iusti duo. Ar
tiũ collectio duo: Artis rhetoricæ duo. Ars vnũ. Alia ars duo. Methodicum vnum.
Ars Theodecti collectionis vnũ Artis poetice libros duos. Enthymemata rhetorica.
de magnitudine vnum. Enthymematũ diuisiones vnũ. De dictione duo. de cōsilio
vnum. Collectionis duo. de natura tres. Phisicon vnũ. de archytæ philosophia tres:
de Speusippi Xenocratisq; philosophia vnum. Ex Timæi archyteq; disciplinis s̄pta
vnum. Aduersus Melissi dicta vnum. Aduersus alcmaeonis dicta vnũ. Ad pythago
ricos vnum. Aduersus Gorgiam vnũ. Aduersus Xenocratis opera vnum. Aduersus
Zenonis scita vnũ. de pythagoricis vnum: de aīalibus nouem. anatomorũ octo: Ele
ctio anatomorũ vnum. De cōpositis animalibus vnũ. de fabulosis aīalibus vnum. de
nō gignendo vnũ. de plantis duo: Physiognomico vnũ. Medicinalia duos. de mona
de vnum: Signa tēpestatum vnũ. Astronomico vnum: Speculatiuus p̄spectiuus vnũ
de motu vnũ: de musica vnum: Memoriale vnũ: Homeriarum ambiguitatum sex.
Poetica vnũ: Naturalium secūdam elementa triginta octo: Inspectorum problema

rum duos. Liberalium disciplinaꝝ duos. Mechanicus vnum: Problematum ex Democrito sex: de lapide vnũ: Parabola vnũ: Inordinata. xij. Exposita per genus. xiiij. Iura vnũ: Olympionica vnũ: Pythionica musices vnũ: Pythicus vnum: Pythionicoꝝ argumenta vnũ: Dionysia victoria vnũ: de tragædijs vnũ: Doctrina vnũ: Prouerbia vnũ: Lex cõmendationis vnũ: Legum quattuor: Prædicamentorũ vnũ: de interpretatione vnũ: Resp. vrbium. clviii. Scorsumq; ad Philippũ de populari paucorũq; & optimatum & tyrannorũ dominatu: Epistolę ad Philippum sclymbriorum: Epistolę ad Alexandrum quattuor: ad antipatrũ nouem: ad mentorem vnũ. Ad aristonem vnũ: ad Olympiadem vnũ: ad Ephestionem vnũ. Ad Themistagoram vnũ: ad Philoxenũ vnũ: ad Democritũ versus quorũ initium est: Sancte deum: Elegia quorũ est initium: Formosa matris filia: Fiunt versus oēs. cccxlv. cclxx. Hæc librorũ illius series: hic numerus: in quibus quid agat summam exponendum ẽ. Duplicem esse philosophiaẽ rōnem: alterã versari circa actus: appellariq; practicẽ. alteram in intelligentia & speculatione cõsistere: & theoreticẽ dici. Ad actionem pertinere ethicẽ & politicẽ: qua in parte tũ de publica: tũ de familiari re agi. Ad intelligentiã physicẽ logicẽq; referri. Porro logicẽ instrumentũ esse exactissimum eius cũ geminã destinationem ppositumq; subiecisset: verisimile. s. ac verẽ ad vtrãq; duarũ maxime rerũ viribus nititur: Namq; ad verisimile seu pbabile oratoria & dialectica. Ad verẽ autem analytica & philosophia vsus ẽ: nihil oĩno omitteres corũ: quæ vel ad inuentionẽ vel ad iudiciũ vel et ad vsum pertinerent. Enimvero ad inuentionis adminicula atq; ad eas res quẽ speculationi & arti inferuiunt ppositionum multitudinẽ tradidit: ex quibus quæstiõis pbabilium ephichematũ elicere affatim licet. Porro ad iudicandũ analytica priora & posteriora cõscripsit prioribus assumptionũ iudicia pmittens: posterioribus collectionis examẽ tradens. Cæterũ ad iudicandum ea quæ sub certamen cadunt: quæq; in interrogatione versant: & cõtentione sophisticorũ argumentorũ: atq; syllogismis atq; his similibus. Veritatis vero iudicium earũ quidẽ quæ fm phantasiã sunt actionum sensum diffiniuit. Moralium vero vbi de re publica ac domestica vbi de legibus agit mentem. Finẽ aut vnum exposuit virtutis vsum in vita pfecta. Felicitatem ait plenitudinem ex tribus maxime bonis constantẽ: eis. s. quæ in animo sunt: quæ & priora viribus appellat: eis quæ ad corpus attrinent: vt sunt bona valetudo: fortitudo: pulchritudo: cæteraq; his similia secũdo in loco habitis: atq; his quæ extrinsecus veniunt diuitijs. s. nobilitate & claritudine atq; in hunc modum cæteris quibus tertium locũ assignauit. Virtutem ad beatam vitã sibi minime sufficere dixit: quippe corporalibus bonis exterioribusq; indigere: miserũ atq; infelicem fore sapientẽ siue doloribus afficiat: siue inopia: & cæteris huiusmodi incõmodis premat. Vitium aut ad miserã atq; infelicem vitã sufficere quãtulibet corporis affluat bonis. Virtutes ait non se inuicem sequi: fieri. n. posse vt prudens quispiã ac iustus idemq; intemperãs atq; incõtinẽs sit. Sapientẽ quidem nõ perturbatiõibus penitus vacare verẽ perturbari modice dixit: Amicitiaẽ & equitatem esse diffiniuit reciproca beniuolentia. eius tres species esse tradidit. Esse q; aliã cognatiõis amatoriã aliã: tertiamq; hospitalẽ. Amorem non mō congressionis verũ & philosophiaẽ esse: amaturũ quoq; sapientem: atq; accessurũ ad rempu. ducturumq; vxorem & cum rege vna victurũ: tribusq; generibus vitæ constitutis: primo quod in speculatione: sequenti quod in actu: & tertio quod in voluptate cõsistit. Speculatiuum genus semp prætulit. Liberales disciplinas ad apprehensionẽ virtutis multum cõferre sensũ. In descriptione rerũ naturalium præter cæteros rōnem maxime secutũ est: adeo vt min: max: quarumq; rerũ reddiderit cãs: vnde & naturalium cõmetarioꝝ cum plura scripsit volumi-

na. Deum sicut & Plato incorporale diffiniuit: eiusque prudentiam ad caelestia usque per-
tingere: ipsum vero immobilem esse. Porro terrena omnia ad caelestium congruentiam or-
dinemque disponit. Præter elementa ista quattuor esse & quintum aliud: ex quo caelestia
constant: eiusque motum quippe orbicularē esse variū. Animam itē incorpoream: primam
que esse entelechiam. Corporis nempe naturalis & organici potentia vitam hēntis. Est autē
ea iuxta illū duplex. Entelechiam vero appellat cuius sit spēs quædam incorporea. Al-
tera ex his quædem secundum potentiam: ut ē Mercurius in cæra informis quædem sed idoneus ad per-
cipienda lineamenta: sicut itē in aere statua. Secundum vero habitum entelechia dicitur consum-
mata ac perfectæ Mercurij statuæ. Naturalis autē corporis dixit: nam sunt corpora alia
quidē manu & arte elaborata: ut sunt quæ ab artificibus fiunt: puta turris atque nauis. Alia
vero sic a natura procedunt ut arbores: & animalium corpora. Porro organici dixit: hoc est ad
aliquid pati & conditi: ut ē ad videndum oculus: aurisque ad audiendum. Virtute autē vitam
habentis ut puta in se ipso. Virtute autē vel potentia minus est secundum actionem. Secundum
actionem autē ut vigilans hāret animam dicitur. Secundum habitum autē ut dormiens. Ut igitur
hic intelligat adiecit potentia plurima & alia de plurimis in hunc modum philo-
sophatus est: quod per longum esset numerare. Cunctis. n. in rebus summo studio atque in-
dustria fuit: inuentionisque incredibili copia viguit: ut ex his quæ supra annotauimus ip-
sius voluminibus constat: quod ad quadringentorum numerum fere perueniunt: de quibus. s. nihil
ambigit. Nam sunt & alia complura quæ ipsius inscribunt volumina atque sententiæ. Ve-
rum. n. octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secundus qui athenis tempore. admini-
strauit cuius est iudiciales leguntur plenæ gratia & elegantia orationes. Tertius qui in iliadem
Homeri scripsit. Quartus siculus orator quod ad panegyricum Isoctatis rescripsit. Quin-
tus quod cognominatus ē Mythus Aeschini socratici necessarius. Sextus cyrenaicus qui
de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius meminit Aristoxenus in Platonis vita:
Octauus grammaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars legitur. Huius
autē stagiritæ philosophi complures quædem fuere discipuli. Sed omnibus maxime excel-
luit Theophrastus: de quo modo dicendum est.

Theophrastus ereusius:

Theophrastus melanti ereusius ut Athenodorus in octauo deambulationū ait:
t Fulionis filius: primus quidē in præsentia leucippi ciuis sui auditor fuit. Inde cum Plato-
nem audisset: se ad Aristotelē contulit. Eo itē in chalcidē profecto illi in scholæ re-
gimine successit: Olympiade. cxliij. Fertur ipsius quoque seruus Pompylus nomine philoso-
phus fuisse: ut refert Maronianus mastrianus in primo similium historicorum capitulorum.
Fuit autē Theophrastus vir summæ prudentiæ studijque singularis: atque ut scribit Pam-
phila in. xxxij. commentariorum libro. Menandrum ipse comicum instituit. Erat itē beneficus.
primis & maxime affabilis: eum Cassander suscepit: Ptolomeusque ad illum misit. Adco-
aut atheniensibus acceptus fuit ut cum illum Agnonides impietatis accusare ausus esset: parum ab-
fuerit: quin ipse ob eam rem crimine ipsum in se retorqueret. Pergebant ad illum audiendum disci-
puli ad duo milia. Hic in epistola ad Phaniam peripateticum iter cætera de iudicio quoque
ista locutus ē. Nudum. n. frequentiam celebrare: verum ne confessum quædam facile cuiusmodi quis-
piam accipere vult. Porro recitationes emendationis auctores sunt. Differre autē cuncta atque
negligere non iam ferunt ætates. In ea epistola scholasticum nominat. Cum tamen esset homini secessit
ad modicum & ipse & philosophationes reliquit. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius le-
gem tulerat uti ne quis philosophorum præficeret scholam nisi id senatus ac plebs decreuisset.
Qui secus faceret capitale esset: Verum sequenti anno de nouo reuersi sunt: cum a Philone
Sophocli dies dictus esset. Quo tempore athenienses ea lege abrogata Sophoclem talentis

quinque multarunt: decreueruntque philosophis reditum: ut & Theophrastus remane-
ret: scholamque ut antea regeret. Eum cum antea Tyrtao illi nomen esset: ob diuinam
elocutionem Aristoteles Theophrastum appellauit. Cuius & filium Nichomachum
magister licet amauit: ut Aristippus in quarto de antiquis delicijs meminit: Fertur Ari-
stoteles de Theophrasto & Calisthene idem quod de se & Xenocrate Plato ut praedixi-
mus dixerat dixisse: quod hic scilicet per excellenti acumine ingenij cuncta facillime assue-
retur & exponeret. Ille contra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno: illum egere cal-
caribus. Dicitur & priuatim ortum post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Pha-
lerio familiari suo in hoc sibi cooperante. Nobiles sunt & huius sunt illae sententiae: Ci-
tius credendum dicebat inferni equo quam verbo incompósito. Ad illum qui in conuiuio peni-
tus tacebat: si quidem inquit imperitus es prudenter facis: sin vero peritus stolide. habebat
& illud semper in ore: Sumptus preciosissimus temporis est. Obijt senex aetatis anno. lxxxv.
cum modice a labore quieuisset: In quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana haec nullius verba fuere viri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore vixit.

Corpora: Sed postquam fessa remisit obit.

Aiunt illum cum rogaret a discipulis num quippiam illis mandare vellet dixisse: nihil qui-
dem quod imperaret se habere: nisi quod multa dulcia gloriae obtentu vita mentis. Nos vero
cum viuere incipimus tunc morimur: nihil. n. inanius amore gloriae: sed este felices ver-
bumque istud autem omittite: gradis. n. labor est: aut illi intedite. magna. n. inde gloria per-
uenit. Porro vitae vanitas amplior quam utilitas est. Verum mihi quidem non iam quod agendum sit:
consulere suppetit: vos autem quod faciendum erit deliberabitis. Ista dicentem exhalasse animam tra-
dunt. Eum vero ut fama est: athenienses pedibus omnes persecuti publice honorauerunt. Re-
fert Fauorius illum iam vetulum lectica circumferri solitum idque dicere hermippum: cumque id
ex Arcefilai pitanei historia sumpsisse iter ea verba quae ad Lacydem cyrenensem habuit: Re-
liquit autem & ipse ingenij sui complura monumeta & ipsa autem dignissima sum arbitratus quae
adnotare. Sunt autem ista: priorum analyticorum tres: posteriorum analyticorum septem: de solu-
tione syllogismorum unum: Analyticorum epitome unum: Deductorum locorum duo. Speculatio-
nis eorum quae circa contentiosam orationem versantur: de sensibus unum: Ad anaxagoram unum:
de anaxagora unum: de anaximene unum: de archelao unum: de salenitro aluminis unum:
de his quae durant in lapides duo: de indiuisibilibus lineis unum: Auditionis duo: de ventis
unum: Virtutum differentiarum unum: de regno unum: de regis instituto unum: de uitis tres: de sene-
ctute unum: de democriti astrologia unum: de his quae in sublimi fiunt unum: de imaginibus
unum: de succis cute & carnibus unum: de diascomo unum: de hoibus unum: Dictorum dio-
genis collectio unum: Diffinitionum tres. Amatorius unum: Alius: de amore unum: de felici-
tate unum: de speciebus duo: de caducis unum: de afflatione dei unum: de empedocle
unum: de epicherematibus. xviii. Controuersiarum tres: de uoluntario unum: Abbreuiatio
reipu. Platonis duo: de diuersitate animalium uocis eiusdem generis unum: de his quae subito
apparent unum: de his quae morsui & uulneri patent unum: de animalibus quaeque inuidere di-
cunt unum: de his quae in sicco morantur unum: de his quae colores imutant unum: de his quae
latibula & fossas faciunt unum: de animalibus septem: de uoluptate sicut Aristoteles unum:
Alius: de uoluptate unum: Quaestiones. xxiii. de calido & frigido unum: de uertigine &
obtenebratione unum: de sudore unum: de affirmatione & negatione unum: Calisthene huius de
luctu unum: de laboribus unum: de motu tres: de lapidibus unum: de pestilentijs unum: de exa-
minatione unum: Megaricus unum: de atrabile unum: de metallis duo: de melle unum: de me-

trodori collectis: de grecis duo: de ebrietate vnum: Legum fm elementa. xxiiij. Legum epitome. x. Ad diffinitiones vnū: de odoribus vnū: de vino & oleo primarū ppositio- num. xvij. Legiferorū tres: Politicon sex: Politicon ad tēpora quattuor: Ciuiū cōsue- tudinū quattuor: de optima repu. vnū: Problematū collectionis quinque: de puerbijs vnū: de cōcretionibus & liquefactionibus vnū: de igne duo: de spiritibus vnū: de para- lyſi vnū: de suffocatione vnū: de amentia vnū: de passionibus vnū: de notis vnum: So- phismatū duo: de syllogismorū solutione vnū: Topicorū duo: de cruciatu duo: de pi- lis vnum: de tyrannide vnū: de aqua tres: de somno & insomnijs vnū: de amicitia tres: de liberalitate duo: de natura tres: de naturalibus. xvij. de naturalium abbreviatione duo: Naturaliū octo: Aduersus phisicos vnū: de naturalibus historijs dccē: Natu- raliū causarū octo: de humoribus quinque: de mendacio voluptatis vnū: de aīa quæstio vna: de indubitata fide vnū: De simplicib⁹ dubitationibus vnū: Harmoniacon vnū: de virtute vnū: Occasiones siue cōtradictiones vnū: de negatiōe vnum: de snīa vnum: de gelio aliter de ridiculo vnum: Meridianorū duo: Diuisiones duæ: de differentijs vnum: de iniurijs vnū: de laude vnū: de peritia vnū: Epistolarū tres: de fortuitis aīalibus vnū: de selectiōe vnū: Laudes deorū vnū: de solēnitatibus vnū: de foelicitate vnū: De enthy- mematibus vnū: de inuentis duo: Scholarū moralium vnū: Morales figurę vnum: de tumultu vnum: de historia vnū: de iudicio syllogismorū vnū: de mari vnum: de assen- tatiōe vnū: Ad Cassandrum de regno vnum: de comœdia vnum: de meteoris vnum: de dictiōe vnum: Verborū collectio vnū: Solutiones vnum: de musica tres: Natura- lium opinionum. xvij. Naturalium epitome vnū: de gratia vnū: Morales figurę vnū: de falso & vero vnum: Historia eorū quæ de deo dicuntur sex: de dijs tres: de mensuris vnū: Megacles vnum: de legibus vnum: de iniuris legibus vnū: Xenocraticorū colle- ctæ vnum: Cōfabulationis vnū: de iuramēto vnū: Oratoria præcepta vnū: de diuitiis vnū: de poetica vnū: Problemata ciuilia naturalia amatoria moralia vnū: puerbiorū vnum: Problematū collectio vnum: de pblematibus naturalibus vnum: de exēplari vnum: de ppositione & narratiōe vnum: de poetica alius vnū: de sapientib⁹ vnum: de cōsilio vnum: de solocismis vnū: de arte oratoria vnum: de artibus oratorijs species se- ptem: de simulatiōibus vnum: Commentariorū aristotelicorū siue theophrasticorū se- ptem: Historicorū geometricorū quattuor: Epitome Aristotelis de animalib⁹ sex: de dijs epicherematū duo: Quæstiones tres: de regno duo: de causis vnū: de democrito vnū: de calūnia vnū: de generatiōe vnū: de aīaliū prudētia & more vnū: de motu duo: de visu quattuor: Ad terminos duo: de eo quod ē dari vnū: de maiore & miore vnū: de musi- cis vnū de diuina foelicitate vnū: Ad eos quæ erāt ex academia vnū: Exortatorius vnum. Quo pacto ciuitates optie inhabitentur vnū: Cōmētariavnum: de riuo quærat i sicilia vnū: de cōcessis vnū: Qui sint modi sciēdi vnū: de falso tres: Antropica vnū: Ad Eschillū vnū. Astrologica historia sex. Arithmetica historia de augmento unum. Acicha- rus vnum. de iudicialib⁹ oronib⁹ vnum: Epistolæ ad Asticreotē Phaniā & Nicano- rem de pietate unum. Euiadis unum. de tēporibus duo. de suis oratiōibus unum. de liberis educādis vnum. Alius differēs de eadē re vnum. de disciplina siue de virutib⁹ si- ue frugalitate unum. Exhortatorius unum. de numeris unum. Diffinitiones de dictio- ne syllogismorū unum. de cælo unum. Politici duo. de natura unum. de fructibus & de aīalib⁹ quæ fiunt versus. ccxxxii. dcccl. Tanta ab hoc volumina elaborata sunt. Legi- aut & ipsius testamētum in hæc uerba. Bene quidē ac rite ualebimus: ceterū & si quid secus cōtigerit ista dispono. Domesticā omnē suppellectilē Melati & Pācreoti Leon- tis filijs trado. Porro ex his quæ ab Hipparcho suppeditata sunt ista mihi fieri uolo. q̄

circa scholam sunt atq; spectacula perfici: vel si quid: circa ea in melius possit ornari:
 Dehinc Aristotelis imaginē eo in tēplo collocari: ac donaria reliqua quæq; antea in tē
 plo erant. Deinde porticū quæ s̄m scholam erat exadificari priorē nō deteriore: ta-
 bulasq; in qbus orbis situs ē in inferiorē porticu reponi: aram quoq; cōstrui ita vt neq; p
 sectio neq; honestas desideret. Volo autē & nichomachi imaginē æquale perfici. Op⁹
 qdem Praxiteli iniunctū est. Reliqua vero ipendia ab eo fieri. Statui autē illam iubeo
 vbicūq; illis vsū fuerit: qbus cura erit reꝝ cæterarꝝ: quiq; testamēto inscripti sunt. Ac
 de tēplo qdem ac donarijs in hunc modū statuo. Fundum vero quē stagiris habemus
 Callino lego: librosq; oīs Neleo. Hortū autē & deambulatōem ædesq; oēs horto adia-
 cētes amicis lego: quiq; voluerint in eo vna vacare litteris: atq; simul philosophari: qñ
 quidē possibile nō est hoibus oibus semper adesse: ea tñ lege vt neq; illū alienent: neq;
 vt p̄prium quisq; possideat: sed veluti sacrū quiddā cōiter ab oibus possideat: quiq; se
 inuicē amice ac familiariter vtant: sicuti congruū ac iustum ē. Sint autē qui illo cōiter
 vtent Hipparchus: Neleus: Crato: Callinus Demotimus: Demaratus Calisthenes
 Melanres Pancreon & Nicippus: licere autē si philosophari velit & Aristoteli Midiaꝝ
 Pythiadisq; filio horumq; eē participē. Ipsiusq; curā diligentissime habere maiores na-
 tu: vt q̄ maxime ad philosophiā instituat: nosq; sepelire in horti pte q̄ cis maxime vide-
 bit: nihil superfluū circa funus tumultūue faciendo. Vt autē dictum ē post ea quæ cir-
 ca nos contigerint: cum fanū & monumentū & hortum & ambulatoriū reparata & re-
 secta erunt: vna & Pompilū hunc q̄ illum habitat ea curare volo: aliarumq; reꝝ quam
 prius curam habere illiusq; cōmodis p̄spicere qui ista habēt. Pompilo autē threptæ du-
 dum liberis q̄ magno nobis vsui fuerunt: si qd antea a nobis præstitū ē: & quæq; illi ac-
 quisierunt: & quæ nūc illis ab Hipparcho dari cōstitui dragmas duo milia tuto ac fir-
 miter hæc illis possidēda censeo: sicut & ipsis Melantæ & Pancreonti sæpius dixi: cun-
 ctæq; mihi annuerunt. Do autē illis & somatalē & ancillā: ex pueris autē Molonem qui-
 dem & Cimonē & parmeontē iam nunc liberos dimitto. Manē vero & Calliā cum an-
 nos quattuor in horto pseuerauerint cooperantes: & sine peccato inuēti fuerint: libros
 dimitti iubeo. Domesticæ vero suppellectilis cū p̄pilo q̄tum visum fuerit auctorib⁹
 sufficere datū fuerit: qd̄ reliquū erit venire. Demotimo cariona do: donacemq; neleo:
 Euboum venūdari placet. Dabit autē Hipparchus Callino dragmas tria milia. Melanti
 vero & Pancreonti nisi Hipparchū intueremur & antea nobis fuisse perutilē: & nūc in
 suis rebus magnū pertulisse naufragiū: mandarem p̄fecto ea cum Melanto & Pan-
 creonte pagere. Quoniā vero nō illi facile fore aiaduerti cū illis vna exequi. cōmodius-
 q; illis eē arbitratus sum: si qd ab Hippcho constitutū acceperint. Dabit autē Hippar-
 chus Melanto & Pancreoti vtriq; talentū: daturus & curatoribus ad ea q̄ in testamen-
 to scripta sunt p̄ficienda sumptus necessarios suis quosq; tēporibus. Quæ cū impleue-
 rit oīa absolutus erit ac liber a debito oī & oibus quæ contraxerat mecū instrumentis.
 q̄ si qd meo nomine Hipparcho in chalcide puenit emolumentum. hoc totū eius erit. Cu-
 ratores autē earꝝ reꝝ quæ testamēto inscriptæ sunt: hi erunt. Hipparchus Neleus Stra-
 to Callinus Demotimus Calisthenes Cresarchus. Porro testamenti exēplaria Theo-
 phhrasti annulo signata apud Begefiā cōdita sunt. Hipparchi testes Calippus Pella-
 neus Philomelus Euonymus Lysander Hybæus Philon Alopeccensis. Testamen-
 tum alterum accepit Olympiodorus: Testes idem fuere. Alterum accepit Adiman-
 tus. Tulit autem Androsthenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lysistratus
 Phidois Thasius Strato Arcesilai lampfacenus. Thestippus thestippi a figulis. Dia-
 scotides Dionysij epitephius. Hæc series testamentorꝝ illius fuit. Sunt qui dicant Eras-

stratum medicum huius fuisse auditorem: & fortasse verum est. Successit autem illi
us scholæ Straton.

¶ Strato lampfacenus.

¶ Strato Arcefilai filius lampfacenus cuius in testamento mentionē facit Theo-
phrastus: vir eloquentissimus fuit. Physicus autem idcirco appellatus est q̄
in ea speculatione præceteris diligentissime versatus sit. Fuit autem & præceptor pto-
lomæi philadelphi: a quo talētis. lxxx. donatum aiunt. Enimvero scholam regere in-
cepit vt Appollodorus in chronicis refert Olimpiade. cxxij. eamq; annos duos de vi-
ginti tenuit. Feruntur eius de regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de dijs tres:
de magistratib⁹ tres siue duos: de vitis vnum: de felicitate vnū: de regia philosophia:
de fortitudine: de inani: de cælo: de spiritu: de natura humana: de generatiōe animalium:
de cōcubitu: de somno: de insomnijs: de visu: de sensu: de voluptate: de colorib⁹:
de morbis: de iudicijs: de viribus: de metallicis machinis: de fame: de obtemperatiōi-
bus: de leui & graui: de afflacione: de tempore: de cibo & incremento: de animalibus:
de quibus dubitatur: de fabulosis animalib⁹: de causis: ambiguoꝝ solutio: locorum
principia: de accidenti: determino vel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniu-
sto: de priore & posteriore. Inuentorū elenchi duo: de commētarijs ambigit: epistolę
quarū est initium Strato Arcefilai salutem. ccccl. Hunc aiunt adeo fuisse tenuem: vt si
ne sensu moreret: In quem hoc scripsimus epigramma.

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:

Stratonem dico: genuit quem lampfacus olim:

Semper & in morbos cum decertaret inertes

Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam?

Fuerunt autē Stratōes octo. Primus Isocratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius me-
dicus Erasistrati discipulus: siue vt qdam aiunt alūnus. Quartus historicus Philippi
& persei q̄ aduersus romanos pugnauerunt gestorū scriptor. Sextus poeta epigrāma-
tum. Septimus atiquus medicus: vt ait Aristoteles. Octauus pipateticus q̄ vixit ale-
xandriæ. Porro physici istius ferunt testamenta in hunc modū. Ista si qd patiar dispo-
no. Ea q̄dem q̄ domui sunt Lampyrioni & Arcefilao relinquo oīa. Porro ex pecunia
quā athenis hēo: primum q̄dem curatores iusta & q̄ post funus fieri solenne ē diligen-
ter curabūt: nihil neq; superflue neq; in liberaliter agentes. Erunt autē testamenti cura-
tores. Olympicus. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Dio-
cles. Lycō Athanes. Scholā q̄dem Lyconi reliquo. Nāq; alij sunt vel seniores vel occu-
pati. Recte autē facient reliq; si hoc ipsum suo iudicio firmauerint. Libros illi oīs præter
q̄ quos ipsi scripsimus relinquo: vasa et oīa cōuiuij stramētaq; & calices. Dent autē Epi-
crati curatores dragmas & quingētas & vnū ex pueris quēcūq; Arcefila⁹ iudicabit. Pri-
mū q̄dem Lāpyriō & Arcefilaus pacta tollāt: quæ p̄ Hiræo Daippus statui: nihilq;
debeat neq; Lāpyrioni neq; Lāpyriōis hæredib⁹: Sed liber sit ab oī chirographo Dent
q; sibi curatores dragmas quingētas: & ex pueris vnū quēcūq; p̄barit Arcefilaus: vt is q̄
nobiscū multū laborauit: magnoq; nobis vsui fuit: habeat vnde viuere honeste possit.
Diophātū præerea dimitto libez & Diocle & abū. Simiā autē Arcefilao reddo: Sed &
Dromonē libez relinquo. Vbi vero Arcefilaus aduenerit cōputet Hiræus cū Olym-
pico & Epicrate cæterisq; curatoribus funeris alioꝝq; solēniū sumptus. Quod autē pe-
cuniæ reliquū erit: accipiat Arcefilaus ab Olimpico nihil ei molestus existēs p̄ tpa &
ānos. Tollat autē & pacta Arcefila⁹ quæ cōposuit Strato cū Olimpico: & aīa cōdita
penes Philocratē Tisameni filiū. Monumentum vero faciāt: vt videbitur Arcefilao &
Olympico & Lyconi. Atq; hic quidē vt fertur testamētū illius text⁹ fuit: sicut ipm col.

legit Aristoteli plus necessarius. Ceterum Strato ipse sicut & supra declaratum est: vir insignis & maxime amplectendus fuit in omni orationis genere versatus: sed physica maxime studiis excellens: quod genus & antiquius est & multorum praeclara ingenia exercuit. Successit huic Lycō.

Lycō troadenſis.

Ycon Aſtynactis filius troadenſis vir eloquens educandis instituēdiſq; pueris maxime idoneus fuit. Aiebat. n. adiungi neceſſario pueris pudorem & laudis ſtudiū velut equis calcar atq; frenū. Porro ipſius locutio & interpretatōis copia hinc apparet. Ait. n. in virginē pauperē hoc mō. Graue onus eſt patri puella prae dotis inopia excurrens in flore aetatis. Vnde & Antigonum de illo hoc dixiſſe ſerunt: poſſibile non eſſe ſua uolentiam mali atq; gratiam aliorum transferri: ſed in ipſo homine veluti in arbore ſingula quae dicerentur oportere inſpici. Ceterum quia in dicendo erat ſuauiſſimus: iccirco quidam etiam ipſius nomini gamma litteram adijciebant: ut eſſet Glycon: quod dulcedine ſonat. Porro in deſcribēdo diſſimilis erat ſibi. In hos vero qui quonia dum tempus eſſet nō didicerant poenitentia macerabantur idq; reuocare cupiebant: in hūc modū iocabatur. Dicebat itaq; quarentes: poenitentiamq; vanā oſtendētes voto impoſſibili ſe ipſos arguere. Qui autē vellēt: merito aiebat excidiſſe rōne: veluti diſtorta regula naturam recti examinātes: ſeu faciē perturbatā aqua vel ſpeculo peruerſo: & ad foreſem quidē coronā complures proficiſci: vix ad olympiacā aut paucos aut neminē. Saepe athenienſibus conſulēs magno illis emolumento fuit. Erat vero mūdīſſimus habitu: adeo ut veſtiū incredibili mollicie ac nitore vteretur: ut Hermyppus refert: ſed exercitatiſſimus ac robuſto corpe effectus eſt: oēmque athletarū habitū praeferebat cū auctore Antigono caryſtio aetate fractiori & graciliori eēt corpe. Quocirca & in patria luctatus fert more patrio: atq; pileo ludo exercuiſſe. Erat autem Attalo & Eumeni imprimis carus atq; inter paucos amiſſiſſimus: qui & illū ſapenumero regia magnificētia donabant. Tētauit & Antiochus illū habere apud ſe ſed ſpe ſua deſtitutus eſt. Adeo autē inimicus erat Hieronymo pipatetico: ut ſolus anniuerſario die ad illum nō proficiſceret: de quo in Arceſilai vita dixim⁹. Porro ſcholae principatū tenuit annos. xliiii. Cum illū ſibi ſucceſſorem in teſtamēto Strato reliquiſſet: olympiade. cxxvij. Panthoedi quoque dialectici auditor fuit. Obijt autē ānos natus. lxxiiij. feſſus podagræ morbo: In quē noſtrum eſt epigramma.

Prætereunda mihi non ſunt & fata Lyconis:

Fecerat infirmum quem valetudo pedis.

Namq; pede alteius ſemper cum nixus adiret:

Tan longam miror nocte volaſſe viam.

Fuerūt & alij Lycones. Primus pythagoricus. Secundus hic ipſe. Tertius verſificator. Quartus epigrammatū poeta. huius quoque philoſophi teſtamētū huiusce repim⁹. Iſta eadē diſpono de rebus meis. Siquidē hūc morbū ferre nequi uero: ea quidem quae domi ſūt oīa Aſtynacti & Lyconi fratribus do: atq; ex his opportune reddendū cenſeo: quaeque athenis poſſedi a quouis ſupta ſiue exacta & quaeque in funere cæteriſq; ſolēnibus ipſa fuerint. Quae vero in vrbe & ægina habeo: Lyconi ꝑcipue do: quae is nomē ferat noſtrū: mecumque diutiſſime atq; gratiſſime ſit cōmorat⁹ ſicut dignū erat: quippe qui filij tenebat locū. Porro peripatū amicis ac neceſſarijs linquo Bulloni Callino Ariſtoni Amphioi Lyconi Pithoni Ariſtomacho Heraclio Lycomedi Lyconi fratrueli. Praeficiant autē ipſi quemcumque permanſurū in ſchola maximeque vtilē futurū exiſtimauerint: eis vero cōſentiant & reliq; familiares: & mei & loci gratia. Ceterum funus & aduſtio cure erit Bulloni & Callino & amicis cæteriſ: ut ne illiberalis neu ſuperflua ſit. Eas vero quae mihi

erant in ægina partes post discessum meum diuidat Lycon adulescētibus in vsum olei
vt ex eo & mei & eius qui me honorauerit: congrua memoria sit: statuāq; nostrā locet
eo loco vbi cōuenienter stare eā perspexit. Cooperet vna autē & Diophantus & Hera-
clides Demetrii filius. Ex his autē quæ in vrbe sunt: reddat Lycō oibus quā prædixi p-
sens post ipsius discessum: sequatur autē Bulō & Callinus: & quæcūq; i funere ac solēni-
bus cæteris ipensa fuerint: Tollatq; ea ex his rebus domesticis quæ ambobus cōiter a
me relicta sunt. Honoret itē & medicos Pasithemī & Midiā dignos pfecto magno &
honore & precio ob summā in me diligētīā: & artē. Lego & Callino filio patheras du-
as: vxorīq; illius gēmas bullas tapetasq; altere villosū: altere purū: & pistroma & duo
puluinaria quæ sūt ex oibus q̄ reliqua sūt optima: & quātū ad honoris rationē: ne isto
rum qdē obliuī videamur. De his autē q̄ mihi seruiērūt. sic statuo. Demetrio quidē iam
diu libero redēptionis preciū remito: & quinque minas do: & palliū & tunicā: vt qui me
cum diu & multū laborauit: honeste vitā degere possit. Critoni autē chalcedonēsi simi-
liter redēptionis precia relaxo: & minas quattuor idē dari iubeo. Micrumq; liberę di-
mitto. eū Lyco nutriat: & ānos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. Charetem similiter di-
mitto liberę. nutriatq; illum Lycon: dua. q; illi minas do: & libros meos relictos: eos
vero q̄ necdum editi sunt Callino vt illos edat diligēter do. Sed & syro liberos minas
quattuor lego: & menodorā do: & si qd mihi debet relaxo. Hilarā itē quinque minas & ta-
petē villosū & duos puluinos & pistroma & lectum quēcūq; voluerit. Liberā itē di-
mitto Micri matrē & Noemonē & Dionē & Theonē & Euphranorē & Hermiam: &
Agathonē vbi biennij tēpus impleuerit dimitti liberę iubeo. & lecticarios. Ophelionē
quoq; & possidonium cū annos quattuor pegerint: itidē liberari volo. Demetrio præ-
terea & Tritoni & Syro singulis lectū & stragulā vestē ex residuis relinquo: vt Lyco-
ni cōuenire videbit. Ista illis erunt ex me q̄ pfecto ostēderūt q̄ sollicitē sibi cōmissa pe-
gerint. De sepultura vero videbit Lycō siue me hic siue domi sepelire maluerit. Certo
enim mihi psuasum ē illū qd cōueniat honestūq; sit: nil segnius cernere q̄ nos. Cum ve-
ro disposuerit & impleuerit hæc oīa: rata sit illi eorū quę hic sunt oīum largitio. Testes
Callinus Hermioneus Aristō Chius Euphronius Pacaniēsis. A deo autē sapienter ille
gessit oīa quęq; p̄tinent ad eruditionē & studia humanitatis vt ad testamēta quoq; sua
nihilomin⁹ diligentīā prudentiāq; pertēderit: ita vt in ea quoq; pte sit studiose se imitā-
dus.

Demetrius phalereus.

Demetri⁹ Phanostrati fili⁹ phalereus auditor qdē fuit Theophrasti. Cæterę cū
d apud atheniēses cōcionaret: vrbi p̄fuit ānos decē: areisq; statuīs honorat⁹ ē. ccc.
lx. quaz; plures equęstres erāt & i currib⁹ seu bigis stabāt sūmoq; studio ferme
itra. ccc. dies cōsumatæ erāt. Cœpisse at̄ rēpu. administrare quo tpe Harpalus Alexā-
drū fugiēs athēas vēit: Demetri⁹: Manesius i æquocis testat. Diu at̄ atq; p̄clare rē ad-
ministravit. Nāq; & redditib⁹ & ædificijs ciuitatē auxit: & qdē cū genere satis illustris
nō eēt. Erat. n. vt Fauorinus in p̄o cōmētariorū ait: ex canonis familia: verę vrbane ac no-
bili lamia amicæ: vt idē ait in p̄o: cōgrediebatur: Sed & a Cleone sese p̄pessū eē in secūdo
tradit. Porro Dydimus in symposijs ipm & charito blepharō & Lāpetonē a meretri-
ce quadā appellatū ait: Fertē cū alexādrīa amisisset oculos: a serapi illos rursus recepisse.
Quocirca & pæanas qui nūcusq; canunt fecisse. Verę cum apud atheniēses clarissi-
mus esset: sic quoq; & ipse ab ea quæ cuncta consumit inuidia tentatus ē. Quippe in-
sidias passus a quibusdā mortis sentētiā absens excepit. Non tamē eius corpore po-
titi sunt: verū ipsius deicientes imagines erugine ex industria foedatas: alias quidem
vendiderunt: alias summerferunt: aliasq; in frustra conciderunt. Quippe & hoc fer-

tur. Vna autem sola in arce seruata est. Fecisse autem hoc athenienses. Demetrio iubente rege Fauorinus auctor est in oimoda historia. Sed & imperij ipsius indicia vt Fauorinus idem ait violarunt. Enimvero Hermippus eum tradit post Cassandri necem Antigonum metu se ad Ptolemaum soterem contulisse: multumque illic temporis moratum inter cetera consuluisse regi: filius quos ex Euridice susceperat impartiri regnum: Illo non ob temperate sed ei quem ex Beronice genuerat diadema tradente: ab hoc ipso post patris mortem fuisse asseruatum in puincia quoad aliquid de illo statuisset. Hic iam ille incesti or vixit: ac veluti dormitans ab aspide manu morsus ex vita migravit: sepultusque est in busirite regione prope diospolim. Ei quoque nos fecimus epigramma.

Ore venena ferens Demetrium abstulit aspis:

Luminibus cuius lux tenebrosa micat:

Porro Heraclides in epitome successionum soteris Ptolemaum ait Philadelpho concedere voluisse regnum: illumque prohibuisse dicendo: si alteri dederis: ipse non habebis. Cum vero accusaret athenis menander comicus: Fertur quippe & hoc: parum abfuit quod capitis exciperet suam: ob aliud nisi nihil quod amicus huius esset. Purgauit autem eum Telesphorus Demetrii gener. Verum. n. librorum multitudine ac versuum numero omnes ferme sui temporis peripateticos transcedit doctissimum atque pitissimum omnium. Sunt autem ipsius monumeta partim historica partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cationum ac legationum sed & orationum a sepius collectioes & copula alia. Sunt autem de legibus atheniensium libri quatuor. de ciuibus atheniensibus duo. de ducendo populo duo. de reipublica duo. de legibus unum. de rhetorica duo. de re militari duo. de iliade duo. odyssea quattuor. Ptolemaeus unum. Amatorius unum. Phedon duo. Medon unum. Claron unum. Socrates unum. Aristomachus unum. Artaxerxes unum. Homericus unum. Aristides unum. Aristomachus unum. Exhortatorius unum. Pro reipublica unum. de decenniali tempore unum. de Ionibus unum. de legatione unum. de fide unum. de gratia unum. de fortuna unum. de magnificentia unum. de legibus unum. de nuptiis unum. de trabe unum. de pace unum. de studiis unum. de tempore unum. Dionysius unum. Chalcidicus unum. Atheniensium incursum unum. de antiphane unum. Prohaemium historicum unum. Epistola unum. Cocio iurata unum. de senectute unum. Iura unum. Aesopiarius unum. de usu unum. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore viribusque permixtus. Hic ubi conperit athenienses imagines suas eueruisse: At inquit virtute illi non euerterunt: cuius gratia illas erexerant. Aiebat non esse paruam aut negligendum membrum supercilia: posse. n. vitam omnem obscurare. Non modo diuitias cacas asserbat: verum & illarum auctorem fortunam. Quatumque in bello posset ferre: tum in reipublica eloquentiam valere. Cum vidisset aliquem iuuenem luxuriosum: ecce inquit quadrata statua habens sirma: ventrem: pudenda: barbam. Hominum fastu turgidorum aiebat circucidi oportere altitudinem sensumque relinquere. Iuuenes asserbat oportere domi quidem parietes: in itineribus autem occursantes: in solitudine uero seipsos reuereri. Amicos dicebat secundis in rebus adesse aduocatos: in calamitatibus autem sua sponte atque iuocatos. Fuerunt autem Demetrii memorabiles uiginti. Primus calcedonius orator thrasymacho antiquior. Secundus hic ipse. Tertius byzantius peripateticus. Quartus qui cognominatus est graphicus. id est scriptorius: aptus atque ad disserendum facilis idemque ipse pictor. Quintus Aspedius Appollonij Solensis discipulus. Sextus Callatianus qui de Asia & Europa scribit liberos. xx. Septimus Bizantius qui. xiiij. libris Gallorum ex Europa in Asiam transitum: & octo alijs Antiochi & Ptolemei gesta: Libyaeque sub ipsis administratione conscripsit. Octauus sophista qui moratus Alexandriae artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grammaticus Ixion appellatus quod Iunonem in aliquo iniurijs affecisse uideretur. Decimus cyrenaeus grammaticus cognomemeto Stanus uir sanae memorabilis. Undecimus Sceptius uir diues: ac

nobilis. ac imprimis studiosus. Hic etiam Metrodorus ciuem pmouit. Duodecimus grammaticus Erythræus ciuis scriptus in mmo. Tertius decimus Bythinus Diphili Stoici filius discipulusq; Penætij Rhodij. Quartus decimus orator smyrneus: atque isti quidē prosa orone scripserūt. Poetæ autē hi. Primus qui comœdiā scripsit. Secundus Epicus poeta: cuius illa sola habetur quæ aduersus inuidos scripsit.

Concupit exanimem quoq; viuū spreuerat olim.

Dat tumultus lites & simulachra viris.

Tertius ex Tharso satyricus. Quartus iābicus amarus vir. Quintus sculptor cuius Po-
lemo meminit. Sextus Erithræus varius scriptor q; historicos: & oratorios conscripsit
libros.

¶ Heraclides ponticus.

Eraclides Euthyphronis filius Heracleotes & pōro vir diues Athenas concessit: Ibiq; primū qdē Speusippo se in disciplinā: dedit pythagoreorumq; auditor fuit: Platonēq; imitari studēs: postremo vt Sotio in successiōibus ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris vestis vsū habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo vt illū attici nō iā ponticū: sed pompicū vocarent. Porro incessu mitis erat & verēdus. Ferūt ingenii illius monumēta præclara atq; optima Dialogi: quorū morales de iustitia tres vnūq; de tēperantia: de pietate ac fortitudine: cōiterq; de virtute vnū: de fœlicitate vnū: de principio vnū: de legibus vnū: deq; sūibus, de noibus vnū. Pacta vnū: Inuitus amatorius & clinias vnū. Naturales vero de mēte: de aīa: seorsumq; de aīa: & de natura: & imaginib; seu simulachris. Aduersus Democritū de cœlis vnū. De his quę sūt apud inferos: de vitis duo: de causis morborū vnū: de bono vnū. Aduersus Zenonē. i. aduersus Metronē vnū. Grammatici vero de Homeri: & hesiodi ætate duo: de Archilocho & homero duo. Musici vero de his q; sūt apud Euripidē & Sophoclē reperiunt duo: de musica duo. Solutionū homericaq; duo. Theorematicus vnum: de tribus tragœdijs vnū. Figuræ vnū: de poetica & poetis vnū: de cōiectura vnū: de p̄scientia προωτικόν vnū. Heracliti expositiones q̄tuor. In Democritū expositiones vnū. Solutionū q̄ in contentionē veniūt duo. Proloquiū vnū: de speciebus vnū. Solutiones vnū: monita ad Dionysium vnū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue ptagoras: historici de pythagoreis & de inuētis. Ex his alia qdē comice finxit: sicuti de voluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his q; sūt apud inferos: & de pietate & de p̄tate. Obseruat autē sepe numero & mediocritatē in dicēdo quandā: veluti philosophis & ducibus. ciuibsq; iuris adinuicem loquētibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialectica est autē in omni genere orōnis varius & dictiōe distinctus: maximāq; habet capiēdi aīos: atq; oblectādi vim. Sūt qui asserāt illū & p̄riam a tyrāno liberasse: eo. s. necato: vt ait Demetrius magnus in homonymis q; de illo tale aliquid tradit. Nutrisse eū a iuuetute draconem: & cū iā moriturus esset: iussisse cuidā ex necessarijs: vt eius corpus occuleret: draconēq; supponeret lectulo: vt putaret ad deos migrasse: factūq; ē: vt ille mādauerat. Interea cū Heraclidē efferēt ciues atq; laudibus p̄sequerent: audito clamore draco ex vestibus pdijt: pturbauitq; plurimos. Postmodū vero aperta sunt oīa: visusq; est Heraclides: nō q̄lis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hūc nostrum epigrāma.

Clarus heraclide uoluisti uiuere fama

Omnibus extinctus q; draco uiuus eras.

Es male mētitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hæc Hippobotus quoq; ait. Cæterum Hermippus Heracleotas tradit cum fames uastaret prouinciam incōmodi absolutionem ex Pythia quæsisse. Porro heraclidem

theoros & quā memoratūm⁹ Phytia quoq; corrupuisse pecūijs: vt dicerēt tunc demū eos leuādos icōmodis: si & viuū heraclidē Euthyphōis filiū aurea corōa honorarēt: & vita functū: vt heroē venerarēt. At vbi oraculū delatū est nihil illos q; hāc scenā finxerāt ide eē lucratos. Cōtinuo. n. coronatū i theatro heraclidē stupidū: amētēq; factū cē theoros vero deuolutos iterisse: Pythiāq; ipā hora cū ascēdisset i aditū dracōis morsu cōtinuo cōlasse aiām: atq; ista qdē de ipsi⁹ sine. Tradit at Aristoxenus musicus illum tragedias ēt scripsisse thespidisq; illas p̄norasse titulo. Climacō quoq; ait illū sua furatū de Homero & Hesiodo scripsisse. Autodorus quoq; Epicure⁹ illū arguit eis contradicēs q̄ ille de iustitia scripsit. Insup & Dionysi⁹ metathemenus: aut spintarus: vt qdā volūt Parthenopeū scribēs Sophocli i scripsit. Ille ita credēs i aliquo suoiū opū ei⁹ testimonijs veluti Sophoclis vtīē. Id sentiēs illo negāte & nō credēte misit ex exēplari videndos versus: & ita p̄ oīa hēbat: Amabat at iste Dionysiū. Vex ille neq; ita fidē accommodās forte aiebat & cā fieri posse: vt ita se hēret. rursus ad illū scripsit Dionysius: & hāc p̄fecto cōperies senex. Simia nō capit laqueo: capit qdē: postq; tēpus capit & ad hāc heraclides lras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt at quattuordecim heraclides. Prius hic ipē. Secūdus cōciuis hui⁹ q; Pyrrichias nugasq; cōposuit. Tertius Cumanus q; p̄fica gnq; libris absoluit. Quartus Cuman⁹ orator q; artes i rhetoricas scripsit. Quintus Callicianus siue Alexādrinus q; ex libris successione explicauit: ofonēq; lēbuticā. Vñ: & lēbus vocabat. Sext⁹ alexādrinus p̄ficax p̄prietatē scriptor. Septimus dialecticus bargyleites q; cōtra epicurū scribit. Octauus Medicus Iccius. Nonus medic⁹ Tarētinus empicus. Decius poeticus q; p̄cepta cōscripsit. Vndecius sculptor phocensis. Duodecius argut⁹ epigrāmatū poeta. Tertiusdecius magnesi⁹ q; scripsit mitridatica. Quartusdecius q; cōscripsit de astrologia.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorum liber sextus incipit:

¶ Antisthenes Antisthenis atheniensis.

Nthistenes antisthēis fili⁹ athēiēsis fuit. Dicebat at n̄ eē idigēa. Qd cū sibi p̄bro daret: dixisse fert: & deū mī Phrygia ē: videbat. n. illi⁹ mī ex Thracia. Vñ cū i Tanagrēsi pugna fortiter egisset: auctor fuit socrati. vt diceēt ex duob⁹ athēiēsi⁹ ita fortē nūq; natū eē. Ipē quoq; athēiēsi⁹ q; idigenā eēt gloriātib⁹ exprobrās dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio qdē Gorgiā audiuit oratorē. Vñ & i dialogis oratoriū dicēdi gēus exprimit: maxieq; i veritate & i exhortādo: Hermippus at ait illū i celebritate Isthmia vitupare: ac laudib⁹ efferre solitū Atheniēses Thebāos: & Lacedaemonios: deide id vitasē ituetē plurimos ex vrbib⁹ cōfluere. Postmodū Socrati sēse addixit i tātūq; cū illo p̄fecit: vt mōeret discipulos: vt sui sub Socrate eēt cōdiscipuli. Cōmorāsq; i Pyreo quotidie. xl. stadijs emēsis audiebat Socratē a quo & toleratiā addiscēs trāq; lratifq; illi⁹ imitator effectus: cynicā prior sectā ichoauit. p̄icepsq; i ea fuit. Qd q; labor bonū eēt: magni Herculis: ac cyri exēplo suadebat: id a grācis hoc a barbaris mutuās. Priusq; diffiniuit sermonē dicēs. Sermo ē q; quicqd sit aut fuerit exprimit. Dicebatq; iugiter infania potius q; voluptate corripiar. & illud oportet eiusmodi propinquare mulieribus quā grācias habeant. Pontico autem adulescenti cum se illi in disciplinam dare vellet: rogaretq; quanam re sibi opus esset. Libro inqt nouo: & stillo nouo nouaq; tabella aiūm. s. significans. Interrogāti cuiusmodi vxorē duceret. Si inquit

formosam duxeris cōem habiturus es: si deformē pœnam. Cū audisset Platonem aliquando sibi maledicere. Regiū inquit est male audire: cum benefeceris. Cum aliquñ orpheicis mysterijs iniciaret: diceretq; sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui: cur igitur ait ipse non moreris? Probro si dabatur aliquñ q; non esset ex duobus liberis genitus. Neq; inquit ex duobus luctatoribus: & tñ luctator sum. Interrogatus cur paucos haberet discipulos: q; inquit argentea illos virga eiicio. Rogatus item cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in languidos. Cum vidisset aliquñ fugiētem mœchū: O inquit infelix quantū periculi vno obulo vitare potuisti. Præstare dicebat: vt hecaton ait. necessitate vrgente in coruos q̄ assentatores incidere. Illos quippe mortuos: istos viuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines esset beatius. Fœlicem inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante q; perdidisset cōmentaria: oportebat inquit ista aīo potius q̄ chartis inscribere. Sicuti rubigo ferrum: ita inuidiā inuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent imortales esse: oportere dicebat pie viuere ac iuste. Ciuitates tunc interire ait cum bonos discernere nequeunt a malis. Cum aliquādo a malis laudaret: magna inquit anxietudine maceror: ne forte mali quidpiam fecerim. Fratru qui essent cōcordes cōuictum omni pariete dixit eē fortiozem. Ea dicebat parāda viatica quæ cū naufrago simul enatarent. Probro sibi dabatur aliquñ q; congregeret malis: at medici inquit inter infirmos versantur neq; tñ febricitant. Absurdū esse dicebat triticū purgare lolio: bellūq; inutili milite: rem vero publicis inuidis nō exhaurire. Rogatus quidnā ex philosophia lucratus esset: mecū ait colloq; posse. Cuidā sibi in cōuiuio dicēt: cane: tu mihi inquit tibias infla. Diogeni tunicā petenti: palliū explicare iussit: interrogatus quānā esset disciplina magis necessaria: mala inquit dediscere. Eos hortabatur qui maledictis incesserent tolerare magis: q̄ si lapidibus se quispiā ageret. Platonē insimulabat: vt fastu turgidū. Cū ergo fieret pompa inspiciens hinientē frementēq; equū ad Platonē conuersus. tu inquit iudicio meo præclarus fuisses equus: venerat aliquñ ad eū mala valetudine affectū & cū vas cerneret vbi Plato vomerat. cholen inquit hic video. fastū vero nō video. atheniēsisibus cōsulebat aīnos vt equos decernerent. quod cū illi irrationabile dicerent. at inquit duces apud vos qui nihil didicerūt: solūq; designati sunt. dicēt sibi cuidam: multi te laudant. quid enī ait mali feci? Cum pallij discissam partem cōuersam in cōspectum dedisset: intuit⁹ Socrates video inquit per palliū tuam vanitatē. interrogatus a quodā. vt ait Phantias in libro de socraticis: quidnā faciendo bonus & honestus euaderet. Si mala inquit quæ habes a scientibus didiceris esse fugienda. Cuidā delicias laudanti: inimici ait delicate uiuant. Adulescētī qui se fictori suo confirmabat: dic ait si vocem æs acciperet: quānā in re gloriaretur: illo dicēte in pulchritudine: non inquit erubescis qui cū inanimis gloriaris: Pontico adulescente pollicēte illū sibi fore curā: si nauis applicaret qua salsa uehebatur: sumpto illo & vase nouo abiit ad eā quæ farinā venundabat & onerās proficiscebatur. Illa vero preciiū petente: hic inquit adolescēs dabit: si falsoꝝ ipsius nauis applicauerit: Ipse & Anyto exilij & melito mortis auctōr fuisse videt. Namq; pōticis iuuenibus ob Socratis gloriam aduenientibus cōgressus eos ad Anytū abduxit dicens illum moribus sapiētiozem esse q̄ Socratem: qua ex re indignatos circūstantes effugasse illū. Sicubi vero ornatum offendisset mulierem ad domū illius proficiscebatur: iubebatq; viꝝ eius equum proferre & arma vt siquidem hæc illi essent: delitijs vacare sine ret: his. n. vlisci: sin alias cultum illū amoueret. Quæ aut illi placere ista sunt. Docibilem esse virtutē. Eosdē esse nobiles ac virtutis studiosos. Sufficere virtutē ad beatam vitā nullo indigentē nisi Socratis viribus. Virtutem quoq; operē esse neq; verbis pluri

mis n
sunt o
victur
sa: for
quæ
q; in
sunt.
oēs: q
mi. n.
tus ea
tutissi
labilit
a ianu
ac pri
ram. l
crates
esse ait
suauit
atq; ex
circa 8
dogm
& vitā
peregr
dux &
in coll
.x. Pri
xe. Or
cratis.
nupti
cū dus
dine: c
fide: &
Hercu
to ton
In sept
quæ su
de op
sue cō
de Ho
.ix. to
Prote
de aph
les. si
xenus
mō au
dixit.

mis neq; disciplinis indigētem: sapiētemq; sibi ipsi sufficere. Sua quippe esse quæ aliore
 sunt oīa: Gloriæ priuationē bonū esse labori simile: sapiētem non fm cōstitutas leges
 victurum: sed iuxta virtutis normā: ducturumq; vxorem procreandorū liberorū cau-
 sa: formosissimisq; cōgressib; mulieribus atq; amatur. Solum quippe scire sapiētem
 quānā sit amanda. Inscibit illi Diocles & ista. Sapiēti. n. peregrinū aut nouū nihil: ne-
 q; indignus est q; ametur vir bonus. Studiosi amici sunt facere qui animosi vna & iusti
 sunt. Virtutē arma eē quæ tolli non possint. Praestat cū paucis bonis aduersus malos
 oēs: q̄ cum multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: pri-
 mi. n. peccata sentiūt. Iustū virum pluris faciendū q̄ propinquū. Viri: ac mulieris vir-
 tus eadē. Bona pulchra: mala esse turpia. Iniqua oīa aliena puta atq; peregrina: murū
 tutissimū prudētiā esse: neq; n. decidere neq; prodi: moenia struēda in nostris inui-
 labilibus cogitātibus. Disserebat aut in gymnasio qd cynosarges appellat non longe
 a ianuis. Vnde quidā cynicam sectā appellatā volūt: ip̄eq; cognominabat Haplocyō
 ac prim⁹ palliū vt ait Diocles duplicauit: ip̄soq; solo vtebat: baculūq; sumpsit ac pe-
 ram. Primus aut & Neāthes tradit simplicis quoq; pallij vsū habuisse. Porro Socrates
 in successiōnū tertio. Diodorū aspēdiū: & barbā dimississe: & baculo: & pera vsū
 esse ait. Hūc solū ex oībus Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex
 suauitate colloquij quēlibet capere ac traducere quo vellet: Liqueat id aut ex libris suis:
 atq; ex illo Xenophōtis symposio: videturq; & virilis sectæ stoicæ princeps fuisse. Quo
 circa & athæneus poeta epigramatū sic de illis ait. O stoicaz regū peritio: qui praclara
 dogmata sacris paginis imposuistis virtutē vnicū animæ bonū. Hac. n. sola virorū
 & vitā liberauit & vires. Carnis aut amicam voluptatē finem viris alijs vna memoriæ
 peregit filiaz. Hic & Diogeni trāquilitalis: & crati continētia: & Zenoni tollerantia
 dux & auctor fuit ipse qui ciuitati fūdamēta subiecit. Enimvero Xenophō suauissimū
 in colloquio fuisse ait: atq; in rebus alijs continentissimū. Ferunt & ipsius scripta tomū
 .x. Primus i quo de dietiōe siue de figuris: Ajax siue aiacis oratio. Vlyxes siue de Vly-
 xe. Orestis defensio: de cauidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates. Aduersus Iso-
 cratis. αααπρποη. In secūdo tomo de animalū natura: De procreatiōe filiorū: siue de
 nuptijs: siue amatorius. De sophistis. φουιογνώμονικος. Exhortatorius primus: se-
 cūdus: tertius: de Theognide. v. Tomus tertius: in quo de bono: de iusticia: de fortitu-
 dine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de
 fide: & curatore: de interrogatiōe: de victoria: aconomicus. In quarto tomo Cyrus.
 Hercules maior siue de fortitudine. In qnto tomo Cyrus siue de regno aspalia. In sex-
 to tomo veritas. De diferendo. αητιολογικος. Sathō de cōtradictiōe. iij. de locutiōe.
 In septimo tomo de disciplina: siue de noibus. v. de moriēdo. De vita & morte: de his
 quæ sunt apud inferos. De vsu noīum: siue cōtētiosus: de interrogatiōe & responsiōe
 de opinione & sciētia quattuor: de natura duo: Interrogatio de natura duo. Opiniōes
 siue cōtētiosus: de adiscēdo pblemata. In octauo tomo de musica: de expositioribus:
 de Homero: de iniusticia & impietate. de Calchāte: de exploratore: de voluptate. In
 .ix. tomo de odyssea: de virga Mineruæ: siue de Telemaco: helena & Penelope. De
 Proteo. cyclops: siue de Vlyxe: de vini vsu: siue de ebrietate: siue de cyclope: de Circe:
 de āphiarao: de Vlyxe & Penelope: de cane. In .x. tomo hercules: siue Midas: hercu-
 les. siue de prudētia: siue de fortitudie. Dñs siue amās. Dñs siue exploratores. mene-
 xenus siue de iperio. Aleybiades. Archelaus siue de regno. Atq; ista quidē scripsit. Ti-
 mō aut ob multitudinem eorū quæ scripsit increpās illum ingeniosum nugatorē cum
 dixit. Obijt morbo quo tēpore diogenes ingressus ad illum dixit. Num amico opus

est: Aliquando item intrauerat siccam habens ad quem ille cum diceret: quis me doloribus absoluet: ille ostensa sicca hæc inquit: & ille doloribus dixi nõ vita: videbat enim ferme mollius præferre morbum præ amore vitæ.

Est tibi vita caulis mordaci natus in ore:

Non tñ vt rabido pectora dente petas.

Phthisicus extinctus: forsan quis dicere posset.

Cõuenit ad stygium flumen habere ducem.

Fuerunt aut & alij antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: Ali9 ephesius. Tertius rhodius quidam historicus. Qm̄ vero eos qui ab Aristippo fluxere: ac phædone trãsegimus: age nũc illos q̄ ab antisthene venerũt: cynicos: ac stoicos hoc ordine adijciam9.

¶ Diogenes.

Diogenes Icaësijs Mensarij filius Synopeus fuit. fugisse illum cū pater eius publice mēsam haberet: ac falso pecuniã signaret. Diocles auctor est. Porro Eubulides in libro de diogene diogenē ipsum hoc fecisse ait atq; cū patre vna pulsum fuisse. Ipse quoq; in pordalo de se ipso ait falso signare monetã. Quidam vero eū cū curator effectus esset persuasum ab opificibus aiũt venisse delphos: atq; delũ in patriam Appollinis. percõtatũq; esse an id ageret quod ei suaderet: quod cum sibi permissum esset de ciuili moneta æs adulterasse: depræhẽsumq; vt quidã volũt: exilio dãnatũ esse: vt aut alij putant: mœtu perteritũ sponte patriam liquisse. Sũt qui dicant illum a patre acceptã pecuniã adulterasse: atq; illum quidẽ i carcere diem obisse: hũc autem effugisse: profectũq; delphos sciscitatũ esse nõ vtrum pecuniã falso signaret: verum quid faciẽs clarissimus futurus eẽt: atq; ita hoc oraculũ coepisse. Cũ vero athenas cõcessisset: conuenit antisthenẽ. Eum ille cū repelleret. quippe ex cõstituto suo neminẽ recipiebat: vicit perseuerãtia sua. Illo siquidẽ aliqñ intentãte baculum: subiecto capite cęde inquit. Non. n. ita durę baculum reperies: qui me abs te quãdiu aliquid dixeris arcere possit. Hic iam auditor illius factus est: ac veluti profugus ex patria se ad victum simplicem cõtulit: cõspecto: vt Theophrastus ait in megarico mure discurrente: q̄ neq; cubiculũ inquireret: neq; tenebras reuereretur: neq; aliquid eorũ quæ ad vescẽdũ idonea viderẽtur appetere: vnde & casus suos cõsolatus est. Palliũ vt quidã volunt. prim9 duplicẽ in vsu habuit: ob necessariũ vsum: vtq; illo se dormiẽs obuolueret perãq; tulit i qua & cibos ferebat: omniq; ad oĩa vtebatur loco & prandẽs & dormiẽs: & loquens. Quo circa & atheniẽses aiebat Iouis porticũ ostendẽs sibi cõdidisse habitaculum. Ac baculo quidẽ primũ imittebatur: cū infirmus esset: deinceps aut eum semper ferebat: non quidẽ in vrbe: sed inter agens: ipsumq; acperã: vt refert Athenodorus atheniẽsiũ princeps: & Polyuctus rhetor & Lysianias æschionis filius. Cum aut ad quendam scripisset: vt sibi pararet cellulam: & ille tardius id exequeret: doliũ quod in metroo erat p̄ domo habuit: sicut & ipse in epistolis scribit: atq; æstate quidẽ sese in feruida arena voluptabat: hieme vero statuas niue perfusas cõplectebatur: omni ex parte seipum ad laborũ tolerãtiã exercẽs. Acer item erat in despiciẽdis alijs. Vnde & Euclidis scholam alludẽs ad nomen cholent. i. bilem appellabat: & Platonis auditoriũ consumptionem: Dionisiaca & certamina magna miracula stultorũ dicebat: oratoresq; turbæ ministros: dicebat autẽ cum intueretur in vita gubernatores medicos atq; philosophos: aialium oĩum sapientissimũ hoĩem esse. Cũ aut inspiceret somniorũ interpretes coniectores vates vel huiusmodi ceteros: vel qui gloriæ: aut diuitijs addicti essent: tunc demum nihil se inanius existimare hoĩe aiebat: arbitrari se in vita sapius parãdum verbũ q̄ laqueum. Intuitus aliquãdo Platonem in cõuiuio magnifico: gustãtem oleas: quid

inquit sapiens vir in Siciliam huiusmodi mensuram grā pfectus appositis modo non frueris: Et ille at Hercules inqt Diogenes & illic oleis & reliqs eiusmodi pluribus vescabar. Et ille qd inquit Syracusas nauigare oportebat: an tunc attica oleas nō ferebat: Fauorinus in oīmoda historia aristippum hoc dixisse tradit: aliasq; caricas comedens obuiauit illi: dixitq; licet tibi degustare q cum acceptas edisset: degustare dixi: non de uorare. Calcans ipsius aliqñ stratum: presentibus dionisij amicis quos ille inuitarat dixit: Calco Platonis ināne studium: ad quem Plato: quāto inquit o Diogenes fastu tu mes: dū superbiam te calcare putas. Alij Diogenem hoc dixisse ferunt. Calco Platonis fastū: illumq; respondisse: at fastu alio diogenes. Porro Sotion in quarto refert hoc illi dixisse Platōem cynicum. Vinum aliqñ postularat ab eo diogenes atq; caricas. At ille Lagenam itegram misit: ad quē Diogenes inquit: siquidem rogatus fueris duo & duo sunt: respondes viginti: ita neq; s̄m ea quæ posceris das: neq; ad quæ rogaris respōdes: obiurgabat aut illum vt verbosum. Interrogatus vbinam grēcię viros vidisset bonos: viros quidē ait nusq; sed lacedæmone pueros vidi. Cum serio qñq; loqueretur: nemoq; sibi intēderet: sese ad sonum musicum contulit. Congregatis autem ad se plurimis exprobrauit: vt q ad inepta studiose concurrerent: ad ea vero quæ graua essent & vtilia negligenter conuenirēt: Dicebatq; de fodiendo & calcitrando certare homines: vt autem boni & p̄bi fierent curare neminem. Grammaticos admirabat q; cum Vlyxis mala requirerent: sua ignorarēt. Musicos itidē in ius vocabat: q; cum lyra cordas congrue aptarēt: animi mores incōcinos haberent. Sed & mathematicos carpebat: q; solem & lunam & sydera intuētes: quę ante pedes essent negocia negligerēt. Oratores et agebat q; studerent iusta dicere: non aut & facere. Cupidos quoq; q; pecuniam vituperarent: ac summe diligerēt. Reprehendebat eos q; iustos q; pecunias cōtemnerēt laudabant: pecuniosos aut imitari satagebāt. Stomachabat eis qui p bona valetudine sacra facerēt: inter sacrificia cōtra sanitatē cōnarent. Seruos admirabat qui cum edaces homines cernerēt: nihil diriperent ciborū. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & nō ducerent: & qui nauigaturi nō nauigarent: quiq; accessuri ad rēpu. minime accederēt: & qui pueros habituri in delitijs se cōtinerent: & qui se cōponerent ad conueniendum regibus: neq; tñ accederent. Dicebat manus ad amicos nō complicatis digitis extendi oportere. Refert Hermippus in vēditione diogenis: q; captus ac venditus: cum rogarēt quid sciret agere responderit: scire se viris iperare: atq; ad præconem prædica inquit quisnam sibi dominū emere vult. Sedere p̄bitus nihil iquit refert: nam & pisces quomolibet iaceant emi. Mirari dicebat cū ollam quidem ac opculum non sine tactu ac tñ nitu emamus: solo in hoīe emēdo aspectu cōtenti sumus. Dicebat Xeniadæ emptori suo: ipsum sibi quāuis esset seruus obtemperare oportere. Nam & medicus & gubernator si seruus sit: vtiq; sibi pareat. Eusebulus vero in libro q; inscribit Diogenis venditio ita filios Xeniadæ instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere: fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra nō permittebat pedi otīue eos ī morem athletarū exercere: sed id roboris tñ & bonæ valetudinis grā. Tenebant vero pueri poetarū: ac scriptorū aliorū ipsiusq; Diogenis plura memoriter: oēm q; illis doctrinā rōnē vt facile memoria teneret: breuiter collectā insinuabat. Domi quoq; ministrare docebat cibo leui: ac vili cōtentos & aqua. Tonderi ad cutem faciebat: incōpositosq; deducebat: ac sine tunicis & calceis tacitos: ac se tñ in via intuentes. Educabatq; eos sed ad venationes. Econtra illi Diogenis curā habebant: parentibusq; cōmendabāt. Senuisse ipsum apud Xeniadē idem ipse auctor ē: ac vita functū a filijs eius fuisse sepultū. Vbi p̄contate Xeniadæ quō se sepeliri mallet. in faciē inqt. Illo cām interrogante: qm̄ iquit

post modicum in teriora conuertenda sunt. Dixit aut hoc quia: macedones iam obtineret: atque ex humilibus sublimes fieret. Cum se quispiam in domum magnifico instructam apparatus induxisset: & spueret vetaret: posteaque excreauit: in illius faciem sputa coniecit: deteriore locum ubi spueret se non inuenisse dicens: alij aristippo id applicant. Cum clamasset aliquam heus homines: conuenissentque plurimi: virga illos agebat dicens homines non purgamenta vocauit. Ait hoc heccato in pro de usu. Alexandrum dixisse ferunt: quod nisi alexander esset Diogenem se esse voluisset. Debiles dicebat non surdos aut cecos sed imperitos vel quod peram non haberet. Ingressus aliquam semitoto capite conuiuium iuuenum plagas rettulit. Postea noxia illoque quod se ceciderant inscribens circuibat ea praeseferens. Ita illis vicem contumeliam reddidit: dum reprehendendos & obiurgandos omnibus exposuit. Dicebat se canem esse laudabilium: sed laudatorum neminem secum ad venandum exire praesumere. Dicente quodam viros se in pythia vincere. viros equidem inquit. sed tu mancipia. Cum diceret sibi: senex es: iam quiesce a labore quod non. ait si in stadio currerem: ad finem oporteret cursum remittere: & non magis intedere. Vocatus ad cenam affuturus se negauit: neque enim sibi priore die gratiam decreuisse. Nudis pedibus calcabat niuem: & alia quae praedicta sunt: crudas item carnes edere conatus est: sed in eo non profuit. Offendit aliquam Demosthenem oratorem in diuersorio prandentem. Illo aut cedente: tanto inquit magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliquam Demosthenem videre cupientibus medium intedens digitum: hic ait vobis est Atheniensium orator. Panem eiciens quodam & resumere erubescere: corripere illum volens: vici collum per figuli trahebat officinam: Imitari se dicebat chori magistros. Illos enim tonum excedere: ut reliqui congruum tonum arriperent. Plurimos aiebat insanire propter digitum. Si quis igitur medium digitum prehendens pergit: insanire videbitur: si autem indicem non ita: Quae sunt preciosissima ea minimo venire & e contra: Denique statuam tribus milibus emi. farinae vero choenicum duobus aereis. Eique se emerat Xeniae dixit. Age ut quod praecipit facias. dicente illo super flumina pergunt fontes. At si medicum ait ager emisses: non illi obtuleras. sed diceres super flumina permeant fontes. Volebat quispiam apud se philosophari: cui ille pernam dedit: ac sequi se iussit. Ut aut ille praerecedia abiecto quod terebat abscessit: post aliquantulum temporis: occurrens illi ridens ait. Tuam & meam amicitiam perna dissoluit. Enim vero diocles eam rem ita describit: Dixerat illi quodam iube nobis diogenes. At ille ei abducto casei frustum ferendum dedit: illo renuente: meam inquit ac tuam amicitiam modicum casei rupit. Intuitus aliquam puerum concaua bibentem manu cotylam peram productam abiectam abiectam dicens puer me vilitate superauit: percipit & catinam eodem studio cum vidisset puerum vasculo praefecto concauo pane lenticulam suscipientem. Ratiocinabatur autem in hunc modum. Omnia deorum sunt: diis autem amici sapientes sunt. Sunt autem amicorum cuncta comitia: omnia igitur sapientium sunt. Inspexerat mulierem inhonestius diis praecedentem. Eius igitur superstitionem auferre volens: ut Zoilus pogeus ait: accurrit dicens Non vereris mulier ne forte stante post tergum deo: cuncta enim plena ipso sunt: inhonesta te habes. Asclepio percussorem sacrauit qui percumbentes in faciem accursum contereret. Solebat enim dicere imprecationes tragicas sibi occurrere: esse enim sine domo: sine ciuitate: priuatum patria: pauperem: pallantem: vitam in dies habentem. Aiebat se obicere fortunam quodam confidentiam: naturam legem: perturbationem rationem. Ad solem sedenti sibi assistens Alexander ait: pete a me quod vis: at ille noli inquit mihi umbram facere. Legerat quidem diutissime: cumque ad finem libri nihil ultra scriptum esse ostenderet: bono inquit este animo viri terram itueor. Ratiocinanti cuidam & concludenti illum habere cornua manu frontem palpans equidem inquit illa non video similiter & dicente sibi quodam non esse motum: exurgens ambulabat. Ad eum qui de caelestibus diserebat: quando inquit de caelo venisti? Spadone quodam stolido domui suae inscribente nihil ingrediat malum: dominus ait domus ubi non ingrediat

dicit
sed
apu
nud
us n
app
mul
ente
gall
nitio
vult
dos
dice
nas a
man
ader
a quo
Mid
die su
macco
to: al
lix an
nibus
bona
bat: e
tes ce
cit. hi
cu do
Stoic
esset i
habita
per A
lix die
occisu
us int
pius d
ta & h
sterga
cebatur
cunt. l
potier
bono
nis pe
nes q
prand
no per

diet. Vnguento inungens pedes dixit: a capite quidem in aerem ascendere vnguentum:
 sed a pedibus in olfactum ire. Rogantibus atheniensibus: ut iniciaret: atque dicentibus nunc
 apud inferos hi qui iniciati sunt: presidet: pridiculu est inquit: siquidem Agelilaus & Epami-
 nudas in caeno degent: viles autem quique iniciati in beatorum insulis erunt. Muribus ad ipsi-
 us mensam subrepentibus: ecce inquit & Diogenes parasitos nutrit Platone canem ipsum
 appellante: sane inquit: nam equidem ad venditores remeavi. Et balneis exiens percontanti an
 multi homines lauarer negavit: adijcanti nunc turba multa: confessus est: Platone ita diffini-
 ente: homo est animal bipes sine penis: cum placeret ista eius definitio: nudatum penis: ac pluma
 galli gallinacium in eius inuexit scholam dicens: hic Platonis homo est: unde adiectum est diffi-
 nitioni latum vnguibus. Interroganti quam hora prandere oporteret: si diues inquit est quam
 vult: si pauper cum potest. Apud megarenses intuitus oues pellibus tectas: illorum autem filios nu-
 dos ait: praestat megarensis arietem esse quam filium: ad eum qui se trabe concusserat: ac postmodum
 dicebat caue: nunc inquit iteque me ferire vis: aiebat oratores quidem plebis ministros: coro-
 nas autem gloriae bullas. Lucernam interdiu accedens: hominem aiebat quaro. Stabat aliquando
 manantibus perfusus vndis: his vero qui circumstabant illum miserantibus. Plato namque & his
 aderat: si vultis inquit illum miserari habite: gloriae illius cupiditatem insinuans: Colaphum
 a quopiam accipies: hercules inquit cuiusmodi me latebat res quae operto progerem capite:
 Midia quoque ipsum colaphis agente ac dicente tria milia tibi in mensa posita sunt: postri-
 die sumpto pugilum caestu caesoque illi dixit tria milia tibi in mensa sunt posita: Lyfia phra-
 macopola sciscitare an deos esse crederet: quomodo inquit non credo quod te diis inimicum pu-
 to: alij Theodorum hoc dixisse ferunt. Quendam intuitus se vndis respergentem ait. O infel-
 lix an ignoras quam ut grammaticae peccatis: ita respergens minime eripis: ita nec vitae crimi-
 nibus euades liber. Culpabat maxime si qui fortunam causarent: dicens homines quae sibi
 bona viderent: non quam re vera bona essent postulare: eis vero qui sequerentur somnia dice-
 bat: ea quidem quam agitis nisi in somnis quidem ut corrigatis cogitare vultis: quae vero dormien-
 tes cernitis ea curiose disquiritis. In olympia buccinate praecoe. Dioxiippus viros vin-
 cit. hic ait macipia: sed ego viros. Amabat autem & ab Atheniensibus. Denique adolescenti
 cum dollium illius contriuisset: plagis intulerunt: illique aliud dederunt. Refert Dionysius
 Stoicus illum post Charoniam deprehensum abductum esse ad Philippum a quo quid
 esset interrogatus: explorator inquit pinsatiabilis auuiditatis tuae. ex quo admirationi
 habitus liber dimissus est. Miserat aliquando Alexander epistolam athenas ad Antipatrum
 per Athliam quendam: aderat Diogenes atque ad vocabulum alludens: quippe athlios infel-
 lix dicit. Athlias inquit per athlium ad athlium: perdica comminate nisi ad se pergeret illum se
 occisurum: nihil inquit magni facies. Nam & cantharus & phalagium id faceret. Illud ut poti-
 us interiret monebat: quod si & absque se viueret: feliciter victurus esset clamabat autem se-
 pius dicens hominum vitam facile a diis dari: verum occultari illam quaerentibus mulsam vngue-
 ta & his similia. Vnde & ei qui a famulo calciabatur nodum ait beatus es: nisi te etiam ab-
 stergat: hoc autem erit si macus fueris. Cum vidisset aliquando magistratum qui hieronemones di-
 cebatur: quendam ex aenario phialam furatum adducens: magni inquit fures paruum du-
 cunt. Intuens aliquando adolescentem lapides in crucem iacientem: euge inquit scopo enim
 potieris. Circumstantibus se adolescentibus: atque dicentibus cauebimus ne mordeas nos:
 bono inquit estote animo. filioli: canis betas minime madaucat. Glorianti cuidam quod leo-
 nis pelle tegetetur: desine inquit virtutis stramenta confundere. Beatus dicebat Calisthe-
 nes quod magnificis ab Alexandro apparatibus exciperetur. At ille infelix inquit est qui tum
 prandet: ac coenat cum Alexandro videtur. Cum pecunijs egeret eas se ab amicis repetere
 non petere dicebat. Quamodoque in foro manibus operas utinam aiebat liceret sic perficato

ventre non esurire: adulescentem intuitus cum Satrapis ad cœnam abeuntem: abdu-
ctū ad suos reuocauit: obseruariq; iussit. Composito adulescenti quidpiā roganti nō
antea se dixit responsurū q̄ aperte exploraret vir ne esset an mulier. Plaudenti lasciuus
in balneo adulescētī: quāto inquit melius: tāto deterius: Inter cœnandū ossa illi quidā
vt cani iactabāt: at ille proprius accedēs iuxta illos mingebat vt canis. Oratores atq;
oēs in dicendo gloriā quærētes ter homines p̄ eo qd̄ est ter infelices appellabat: Diui-
tem indoctū ouē aureo vellere dicebat. Cū vidisset luxuriosi cuiuspiā domui inscriptū
venalis. sciebā inquit q̄a vini crapula obsessa facile dominū euomeres. Causanti adule-
scētī pturbantiū se multitudinē: desiste inqt: & tu pturbationis indicia p̄ferre. Igressus
sordidū balneū qui hic se lauant ait vbi lauant. Cum rudē pinguemq; citharcedū oēs
causarent: solus ipse laudabat. Rogatus q̄obre: ait q̄ talis cum sit: cithara se nō latro-
cinijs exerceret. Citharcedū qui semper ab auditoribus deserebat ita salutabat: Salue
galle: illo aut̄ dicente: cur ita: q̄a inquit canens oēs excitas. Cū adulescentē plurimi in-
spicerent. ille sinū lupinis cōplens se incuruabat: multitudinē in eum cōuersa mirari se
dixit quomō illo dimisso se intuerent. Dicente sibi quodā valde superstioso vno ictu
caput tibi p̄fringam: at ego inquit a sinistris adstans te tremere faciā. Hegesia se depre-
cante vt sibi librorū aliquid exponeret. vanus inqt es Hegesia: qui caricas q̄dem nō scri-
ptas eligis: sed veras: vera aut̄ excitatione neglecta te ad scriptam cōfers. Ei qui sibi exi-
lium exprobrabat. at huius inqt miser cā philosophatus sum. Alio rursus dicēte sino-
pei te exilij arguūt: & ego illos inquit morā. Intuitus aliq̄n olympionicē oues pascen-
tem q̄ cito iquit ab olympijs ad nemea te cōtulisti. Rogatus cuius rei gratia athlete in-
sensibiles sunt: q̄a inquit suillis ac bubulis carnibus inct̄ucti sunt. Petebat aliq̄n statu-
am: rogatus cur hoc faceret: vt me inquit nō potiri assuefaciam: Cū postularet quem-
piam: quippe & hoc primū agebat p̄pter inopiam: dicebat si q̄dem & alij dedisti & mi-
hi da: si vero nemini a me incipe. Interrogatus aliq̄n a tyranno cuiusmodi aere præsta-
ret statuam sculperet: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quo-
mō Dionysius amicis vteret: vt vasculis ait: dum plena euacuat. & abiicit vacua. Inscrī-
pserat quidā domui suæ vxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habi-
ta: nihil ingrediat̄ malis: inscripsit ipse: post bellū societas. Cupiditatē arcem oīum ma-
lorū dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edentem si sic prandisses ait: nō ita
cœnares. Bonos viros effigies deorū esse amorē vacantium occupationem. Rogatus
quidnam esset in vita miserum: senex ait egens. Quæ nam p̄niciosissime morderet bel-
lua: ex feris inquit obtrectator: ex mitioribus autē adulator. intuitus aliq̄n centauros
duos pessime pictos ait: quis horū deterior est? Sermonem ad gratiam instructū mel-
leum esse laqueum dixit. Ventrem vite carybdim appellabat. Audiēs didymonē mæ-
chum fuisse comprehēsū: dignus ē inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pal-
lens esset aug: quia multos habet insidiatores. Mulierē in lectica intuens non s̄m ferā
ait esse caueam. fugitiuū seruum ad puteū sedentem vidēs caue inquit adulescens ne in-
cidas. Cernens vestimentorū furem in balneis: num inquit ad vnguentum: an vero ad
aliud vestimentū? Cum vidisset aliquādo mulieres ex oliuæ arbore pēdere suffocatas
vtinam inquit arbores cæteræ fructū huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorū viola-
torem: quid hic ait tibi vis optime: aut quem prædari paras defunctorū virorū. Roga-
tus num seruulum aut ancillam haberet: negauit: dicēti si ergo mortem obieris: quis-
nam te ad sepulchrum efferret: qui domo iquit indiget. Cum animaduerneret formo-
sum adulescētē passim: & sine custodia obdormientē manu pulsans excitauit dicēs:
ὄντιο σοι εὐδοντι μεταφρονεὺν Δορυπηνη. Nequis tibi quiescenti pilū in renibus si

gat: ad eum qui preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis di-
 ferente & nominante mensalitem & cyathitatem. Equidem inquit o Plato mensam
 & cyathum video: mensalitem vero cyathitatemq; non video. Et ille recte inquit qui-
 bus enim cyathus: mensaq; conspicit oculos habes: quo aut mensalitas: & cyathitas
 intelligitur animum non habes. Interroganti cuidam qualis sibi videret Socrates: fu-
 rens respondit. Rogatus a quodam quo tempore ducenda sit vxor iuuenibus inquit no-
 dum: senibus vero nunquam. Interrogatus quidnam vellet vt colaphum acciperet: ga-
 leam inquit. Adulescentem intuens se componentem si quidem inquit ad viros frustra: sin-
 aut ad mulieres nequiter. Videns adulescentulum rubore perfusum: confide ait fili:
 huiusmodi e virtutis color. Cum duos aliquando audisset legis peritos: ambos dānavit di-
 cens: alterque quidem iuratum esse: alterque vero non perisse. Rogatus cuiusmodi vinum li-
 bentius biberet: alienum inquit. Dicente sibi quodam plures te irident: at ego inquit
 non irrideor. Dicenti malum esse viuere: non inquit viuere malum est: sed male viuere.
 Consulenti bus vt fugitiuum requireret seruum: ridiculum inquit e si manes absq; Dio-
 gene viuat. Diogenes absq; mane non possit. Pradebat oleas: inuicetam vero inter pra-
 dendum placentam picit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis esset
 cais esuriens inquit blandus: satiatus vero molosicus. Hos permulti laudant: neq; tm
 ob laborem audent cu eis vna ad venationem egredi ita ne mihi quidem ob doloꝝ me-
 tum cogredi atq; vna viuere. Rogatus an sapientes placentis vescerent: oibus inquit si-
 cut & homines caeteri. Interrogatus cur menticis impenderent: non aut philosophis:
 qa claudi inquit: ac caeci fieri potius q; philosophos euader sperant. poscebat quiddam
 a cupido: tardate illo: ad cibum inquit ho te postulo: non ad sepulchrum. Exprobrati
 sibi cur aliquando falso pecuniam signasset. tepus inquit fuit cum talis eram qualis tu mo:
 qualis aut ego mo sum nunq tu eris. Alteri sibi idem exprobranti: naq; inquit eminge-
 bam tum celerius: sed mo non. Myndum pfectus cum videret magnificas portas &
 urbem modica: viri inquit Myndi portas claudent ne vrbs vestra egrediat. Cum vidisset
 aliquando hominem in purpura furto deprehelum. Accepit te inquit purpureus ob tus fa-
 taq; maligna. Cratero deprecate ad se illum pficisci: at malo inquit sal athenis lingere:
 q; penes te frui magnifice instructa mensa. Anaximenem coueniens pingui aqualiculo
 rhetorem: ipartire inquit & nobis pauperibus: ventrem qppe & ipse leuigaberis: & no-
 bis emolumento eris. Differente illo aliquando perna prateudens auditores in se couertit.
 Indignante illo: disputationem inquit Anaximenes oboli precium dissoluit. Cum sibi
 probro daret q; in foro manducaret: in foro. n. ait esurio. Quidam & illud huius esse
 aiunt: q; intuitus illum Plato lauante olera: accedens silenter illi dixerit. Si Dionysio
 obsecutus esses: olera pfecto non lauisses: illumq; ad aure item respodisse. Et tu si la-
 uares olera: Dionysio no esses obsecutus. Dicenti cuidam coplures te irident: & illos
 inquit forte asini: sed no illi asinos curat subdidit ille: neq; ego illos respodit. Conspe-
 cto adulescentulo philosophante. Hecia inquit amatores corporis ad anima pulchri-
 tudinem traducis. Admirante quoda ea q; in Samothracia sunt donaria: longe ait plu-
 ra essent: si & qui seruati no sunt: ea deuouissent. Alij Diogore medo hoc assignat. For-
 moso adulesceti ad conuiuium eunti deterior inqt remeabis: illo redeit & postridie si-
 bi dicere: & prexi: & deterior effectus no sum. deterior inqt quo? Postu'abat ab Eury-
 tio difficile quidda: illo dicere si mihi psuaseris: equidem inquit si psuadere possim: suasis-
 sem utiq; uti te suffocares. Reuertebat ex lacedaemone athenas: iterrogatus quo & vn-
 de: a viris inqt ad mulieres. Redies ab olympijs cu rogaret an multa tibi turba fuerit:
 turba inqt multa sed hoies pauci. Luxuriosos dicebat similes ficibus quap precipitia

nascentur: quas fructus homo non gustat: corui autem & vultures comedunt. Phryne scortum venerem auream delphis obtulit: eam ille ita inscripsit. Ex graecorum intemperantia. Alexandro quoque illi assistente ac dicente sibi. Ego sum Alexander Magnus rex. at ego ait sum Diogenes canis: rogatus quidnam faciens canis vocaretur: quod eis inquit blandior qui dant: in eos vero qui non dant oblatro: malos autem mordeo. Ex ficu quadam poma legebat: custode dicente huic ante paucos dies homo suspensus est: ego inquit illam purgabo. Olympionicen intuens in scortum frequenter intendente: en inquit aries martius a puella vulgari per collum captus abducitur. Formosa scorta latali mulse similia dicebat. Prudenti in platea qui circumstabat iugiter dicebant: canis. At ille vos ait canes estis. qui prudentem circumstetistis. Cum duo molles se ipsi subducerent: nolite inquit vereri: canis betam non comedit. De puero stuprato unde esset rogatus: tegeates inquit. Cum vidisset ignavum luctatorem medicinam profiterentem quod hoc inquit: num ut eos qui te aliquando vicerunt: nunc ipse deicias? Cum scorti filium in turbas iactantem lapides cerneret: caue ait ne patrem ferias. Puero ostentanti sibi gladium quem ab amatore acceperat: gladius inquit pulcher est sed capulus fœdus. Laudantibus quibusdam eum qui sibi erogauerat: me autem non laudatis qui accipere merui. Cum a quodam pallium exigere: si quod ait donasti habeo: sin autem eguisti vtor. Subornato quodam dicente sibi aurum habet in pallio: ita sane inquit iccirco illo obuolutus obdormio. Rogatus quod ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit vel hoc ipsum quod ad omnem fortunam preparatus sum. Interrogatus unde esset: mundanus ait. Sacrificantibus quibusdam ut filium acciperent: ut inquit bonum accipiat non imolatis. Cum stipem aliquando posceret ait egrotanti: alios expolia: sed ab Hectore contine manus. Scorta dicebat regum esse reginas: petere. n. quodcumque eis videretur. Atheniensibus Alexandrum liberum patrem decernentibus: & me inquit serapin facite. Exprobranti sibi quod loca immunda introiret: & sol inquit in secessibus abit: neque inquinatur. In fano cenans iter panes sordidos appositos sublatis abiicit dicens: in sacrum nihil oportere sordidum ingredi. Dicente sibi quodam cur nihil sciens philosopharetur: & si inquit philosophiam simulo hoc ipsum philosophari est Laudabat puer ad illum adductus quod ingenio excelleret: essetque optimis moribus quod ergo inquit me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cytharæ similes aiebat: & hæc. n. nihil audire: neque sentire. Theatrum ingrediebatur ex aduerso exeuntem. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in omni vita facere studeo. Videns aliquando adulescentulum effeminari: non pudet ait deterius quam naturam ipsam de te ipso statuere. Illa. n. te virum fecit: tu te cogis mulierem fieri. Intuens insipientem aptare psalterium: non erubescis inquit quod sonos ligno aptes: animam ad vitam non componas. Dicenti sibi cuidam idoneus ad philosophiam non sum: quod ergo inquit vivis si ut bene viuas nulla tibi cura est? Contemnite quodam partem: non pudet ait istum continere. qui tibi ut magnum sapias est auctor. Videns decorem Adulescentem indecenter loquentem: non erubescis ait ex eburnea vagina plumbeum educens gladium: Cum probro sibi daretur quod in caupona biberet: & in intostrina tondere inquit. Exprobrabat sibi quod ab Antipatro accepisset palliolum: tum ille reijcienda inquit non sunt preclara deum munera. Pulsante se quodam trabe: ac dicente caue: virga illum cadens ait caue. Supplicante quodam meretrici: quod ait vis miser qui prestat frustrati. Vnguētis delibuto vide ait ne fragrantia capitis foetorem vitæ prestat. Servos quidem dominis: malos autem cupiditatibus servire dicebat. Rogatus cur macipia andropoda sint appellata: quia pedes inquit habent virorum. animam autem quem tu non habes qui hoc interrogas. A luxurioso petebat minam a quo rogaretur cur ab alijs obolum: ab se peteret minam: quia inquit ab alijs omnibus denuo me accepturum spero: abs te vero an rursus accepturus sim in deorum gremio situm est. Cum exprobraretur cur Platone non petente ipse peteret: & ille inquit petit: sed proprius admoto capite ne

discant alij. Sagittarium intuitus ignauum iuxta scopon confedit dicens: ne forte me feriat. Eos qui ad voluptatē aspicerent falli ac frustrari dixit. Interrogatus an mala esset mors: quonā inquit mō mala: quā præsenti nō sentimus. Alexandro stāte atq; interrogāte num me times: quid. n. inquit es bonū an malū? dicente bonū: quis ergo ait bonū timet? Disciplinā iuuenibus qdem sobrietatē: senioribus solatiū: pauperibus diuitias: diuitibus ornatū esse dixit. Dydimoni mœcho curanti aliqñ puellæ oculū vide inquit ne virginis oculū curans puellā corrumpas. Dicente quodā amicos illi insidiari: & qd ait agere oportet: si amicis & inimicis atq; vtendū erit rogatus qd esset in hominib⁹ optimū: fiducia inqđ. Ingressus aliqñ scholam cū videret musas multas: paucoiq; discipulos: cū dijs iquit magister multos habes discipulos. Solebat aut oīa ante oīum oculos facere & quæ ad cererē & quæ ad Venerē pertinent: atq; hsmōi cōclusiunculis utebat. Si prādere nihil malū ē: neq; in foro prandere malū est: nō est aut malū prandere: nec in foro qdem prandere malū ē. Cumq; ante ora oīum iūgiter operaret: vtinā liceret aiebat pfricato ventre a fame cōquiescere: referunt in eū & alia q cū sint multa plixum esset & oīa psequi. Dicebat aut duplicē esse exercitationē: alterā. n. esse animi alterā corporis: hanc. s. secundū quā in exercitio perpetuā q fiunt fantasia pstant ad virtutis opera quādā adminicula. Porro alterā sine altera esse iperfectam: nihilominus bona habitudine & robore iter ea quæ cōpetunt dinumeratis: qppe quæ veluti circa corpus: ita & circa aiām sint. Adijciebatq; argumentū qd ad virtutē facile exercitio pficiatur. Cernere. n. se in artibus mechanicis & alijs opifices ex cōsuetudine operis nō minimam operandi celeritatē fuisse cōsecutos. Athletas item & tibicines vtrosq; eminare plurimū quāto maiore studio & labore versati iugiter fuerūt. Atq; ita istos si quidē exercitationē ad animū transtulissent: nequaquā inutiliter aut iperfecte laborarent. Nihil dicebat in vita omnino absq; exercitationē perfici: eā vero oīa exuperare posse. Cū igitur repudiatis inutilibus laboribus naturales insequi: ac viuere beate debeamus p summam dementiam infœlices sumus. Mamq; ipsius quoq; cōtemptus voluptatis si nos assuefecerimus. iucundissimus fit. & sicut hi qui cōsueuerunt voluptuose viuere: moleste inde se auelli patiunt: ita qui se aliter exercitati sunt: gratissime ipas cōtemnunt voluptates. Talia docebat atq; in actum producebat vere cōsuetudines antiqs monetas vero resculpens: nihilq; minus naturalibus q legitimis deferens: eandē vitæ formā quā Hercules se viuere affirmans nihil libertati pferens oīaq; sapientū esse dicens: eiusmodi rationibus quas supra allegauim⁹ vtens. Omnia inquietis deor⁹ sunt. Amici aut sunt sapientibus dij. Sunt aut amicos cuncta cōia: oīa igit sapientium sunt. Ac de lege q sine ipsa geri remp. possibile nō sit. Nam sine ciuitate nihil esse vtile: vrbs vero ciuitas ē: lex vero absq; ciuitate ad nihilum vtilis: est igit vrba lex. Nobilitatem vero & gloriam & hmōi cætera ridebat: dicēs: malitiæ esse velamenta. Solamq; rectā esse remp. quæ esset habēda in honore. Dicebat & honores cōmunes esse oportere: nuptias nihil appellās. Sed q suaderet ei quā induxisset cōgredi: cōmunesq; iccirco filios fieri. Nihil esse iniquū ducēs ex rēplo quidpiā accipere: aut aliqđ gustare aīalium: ne iniustū quidē esse humanis vesci carnibus: idq; ex aliāq; gentiū cōsuetudine liquere: atq; hac recta ratione oīa in oibus & p omina esse dicēs. Nāq; & in pane carnes esse: & in olere panē: cū panis & corpora reliqua in oibus per occultos quosdā meatus: ac tumores ingerantur: atq; vna euaporent. Sicut & in Thieste manifestū est: siquidem ipsius sunt tragœdiæ & nō philisei æginitæ ipsius familiaris siue Pasiphontis luciani: quē scribit Fauorinus in oimoda historia post obitū eius scripsisse. Musica vero & geometriæ & astrologiæ cæterorumq; similibus fuisse negligentem veluti iutilium & quæ minime essent ne

cessaria. Fuit autē p̄mptissimus ad obuiandū his quæ dicerent: vt ex superioribus li-
 quet. Venditionēq; sui fortissime p̄tulit. Nā cū in eginā nauigaret: atq; piratis fuisset
 cōprehēsus: quorū princeps erat Scirpalus: cretāq; deductus venditus esset: p̄cone in
 terrogante qd sciret facere respondit: scire se hominibus dominari. Cū repente aspexit
 corinthū quendā habitu ingenuo p̄tereuntē Xeniadē quē p̄diximus hunc digito de-
 notans: huic inquit me vende: hic. n. domino indiget. Emit igit̄ illū Xeniades: corin-
 thumq; secū adducens: & filiis p̄ceptorē dedit: & oī domui p̄fecit. Is vero ita se gef-
 sit in oibus: vt superstes ille diceret: bonus dæmon domū meā introiuit. Refert Cleo-
 menes in libro qui pedagogus inscribit̄: necessarios suos illū redimere voluisse: illū ve-
 ro eos fatuos dixisse. Neq; n. leones seruos esse nutrientiū: sed e conuerso illos seruire
 leonibus. Nam serui timere ē: feras vero hominibus terrori esse. Erat autē viro mirabi-
 lis persuadendi ius: adeo vt quēlibet oratione facile caperet. Fert̄ deniq; Onesicratus
 quidā æginensis athenas misisse: alterq; ex duobus liberis suis Androsthēnem nomi-
 ne: cumq; cū audisset diogenē illic p̄stitisse: misisse itidē quē p̄dixeramus Phisicū
 qui erat maior natu: ipsumq; similiter detentū fuisse. Tertius vero ipse aduenisse atq;
 vna cū filiis philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus suauitas inerat. Audiuit
 ipsum & Phocion qui cognominatus ē bonus: & stilpo megarēsis: & cōplures alij ciui-
 les viri. Fert̄ nonaginta ferme annorū obisse diē. Porro de ipsius morte varia habet̄ opi-
 nio. Sunt. n. qui dicant illum cū bouis pedem crudū comedisset bilem incurisse: atq;
 ex ea fuisse defunctū. Alij vero continuasse spiritum atq; ita expirasse ex quibus ē Cer-
 cidas megalopolita siue Cretensis in meliambis sic.

Quidem finit non ante sinopeus ille
 Gerens bacillum duplicis vestis lator.
 Pascens in æthere dentibus labra admouens.
 Et spiritum mordens qui obiit erat vere
 Iouis diogenis stirps: canisq; cælestis.

Alij dicunt cū polipū canibus partiri voluisset: morsum in cruris neruo accepisse ac ex
 eo defunctū esse ipsius tñ necessarij: vt in successionibus ait Antisthenes: id potius ap-
 probat q; spiritū continendo animā exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id autē erat
 gymnasium ante corinthum. Cū vero ex more familiares ademissent: pallioq; obuol-
 lutū deprehēderent: non illum dormire arbitrati: erat quippe minime sonnoletus: sed
 ex instituto suo durare peruigil cōsuetus reuelato pallio animā efflasse inuenerūt: sus-
 picatiq; sunt illū hoc fecisse desiderio migrandi ex vita. Hinc vt aiūt inter eos qui eum
 sepeliret oborta seditio fere ad cōferendas eos perduxit manus. Aduenientibus autē pa-
 tribus Ilorū: atq; primatibus ita sedata discordia sepultū esse tradūt iuxta portā quæ in
 isthmū fert. Erigentes autē super illius tumulū columnā. canem desuper ex lapide pa-
 rio sculpsērunt. Postmodū & ipsius ciues æreis illū statuis honorarūt ita inscribentes.
 Senescet tempore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria non obolescet oibus se-
 culis. Nam vitæ gloria mortales illustrasti: facilemq; viuendi viam p̄tulisti. Est idē
 de eo tale epigramma carmine p̄celeumatico.

Diogenes age loquere rogo quæ te mors
 Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus

Aiunt qdam illum dū moreret̄ mandasse in sepultū proijci cadauer: vt oēs bestia p̄ti-
 ceps ipsius essent: siue ī foueā superiecto modico puluere iniicerēt. Alij autē in elissum
 se imitti voluisse tradūt: vt esset fratrib⁹ utilis. Demetrius autē in æq; vocis ait eadē die
 Alexandrū Babiloniæ. Diogenemq; corinthi vita functos esse. Erat autē senex Olym-

piade. cxiiij. Feruntur eius ista volumina. Dialogi capitulorum. Ichthys: cornix: pardus
 plebs: atheniensium respu. ars moralis: de diuitijs amatorum: Theodorus: Hypsias:
 Aristarchus: de morte: Epistolae: Tragediae. vij. Helena. Thyestes: Hercules: Achil-
 les: Medea: Crypsippus. Oedippus. Porro Socrates in primo successione: satyrus
 in quarto de vitis nihil esse Diogenis affirmant. Tragediolas autem ait satyrus Phi-
 lifici aginensis esse Diogenis discipuli Sotion autem in septimo haec sola Diogenis esse
 ait. De virtute: de bono: amatorum pauperem. Tholomeum. Pardum: Cassandrum:
 Cephalionem: Philiscum: Aristarchum: Syllipum: Canymede: de vi: Epistolas:
 Fuerunt autem quinque Diogenes. Primus appolloniates physicus. Eius autem scripto-
 rum istud initium fuit. Quodcumque dicere aggredienti operae precium esse videtur ini-
 tium irrefragabile ponere. Secundus Sicyonius qui peloponesiacam scripsit. Tertius
 hic ipse. Quartus stoicus ex seleucia: appellatus est autem babylonius ob vicinitatem.
 Quintus tarsensis qui de quaestionibus poeticis scripsit: quas etiam soluere nititur: Huc
 vero philosophum Athenodorus in quinto deambulationum ait quod vngi solitus sit: luci-
 dum semper esse visum.

¶ Mominus syracusanus.

Mominus syracusanus Diogenis quidem discipulus: famulus vero mensarii cu-
 iusdam corinthii fuit: ut Socrates tradit. Ad eum Xenocrates qui diogenem eme-
 rat: frequens pergebat: virtutemque ipsius operae atque in dicendo vim predicantis:
 Mominum in viri pellexit amorem. Ille. n. continuo simulata vesania abijcere mone-
 tam omnemque mensae pecuniam cepit. donec a domino repudiatus continuo se ad Diogenem
 contulit. Affecutus est autem & Cratem cynicum sapius ceterosque id genus studiose
 conuersatus. Qua ex re factum est ut eum dominus suus adhuc magis insanire putarit.
 Fuit autem vir eloquens & doctus: adeo ut Menander comicus ipsius mentionem fecerit
 in quadam comedia sic de eo dicens: Mominus vir quidam fuit oiphilo sapiens ignobi-
 lis modico qui peram gessit. peras ergo tres: Sed & imagines verbo edixit simile nihil ei
 esse per Iouem quod dictum est: nosce te ipsum: neque his quae sunt in laude: sed super haec
 omnia mendicus ille & sordidus. Nam quod reliquum est omne factum esse ait. A deo vero
 grauis tantaque constantia fuit: ut contempta gloria solam veritatem appeteret. Scripsit au-
 tem ludicra sententiarum seriarum permixta: de appetitionibus duo: & exhortatorium.

¶ Onesicritus.

Onesicritum alij quidem eginensem tradunt. Porro Demetrius magnesius asti-
 palensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludo probatissimus. Videtur autem quid-
 dam habere simile cum Xenophonte. Ille quidem cum Cyro hic cum Alexan-
 dro militauit. ille cyri praedixit: hic alexandri scripsit initia. Ille cyri: hic alexandri pro-
 sequitur laudes. Est autem & stilus vtriusque simillimus: nisi in quantum quod transcribitur secun-
 dum ab exemplari est. Fuit & Menander diogenis discipulus: cognomento. Drymus
 homeri admirator: & Hegesaeus sinopaeus Cloeos cognominatus: & Philiscus agi-
 nensis quem praediximus.

¶ Crates thebanus.

Crates Ascondii filius thebanus ipse quoque inter sapientissimos Diogenis di-
 scipulos fuit. Ceterum Hippobotus non Diogenis ipsum fuisse discipulum
 ait: sed bryonis achiui ista feruntur ludicra. Pera quaedam ciuitas est in medio ni-
 gro typho pulchra & pinguis circumfusa nihil habens: ad quam nemo vir nauigat: neque
 qui stultus parasitusque sit neque auidus meretricis: obscenisque exultans opibus: sed aium

at allia fert & ficus & panes: de quib⁹ inuicē nō certāt: neq; sumunt arma pecuniā aut
gloriā gratia. Est & Ephemeris hæc hēns illa vulgatissima. Apponit coquo minas de
cē: medico dragmā: assentatori talenta quinq; cōsiliario fumū: meretrici talentū: phi-
losopho triobolū. Vocabatur autē & thyrepa noctes q; in oēm igrederetur domum
& corripere. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæq; curavi: atq; me diuā do-
cuerunt munera musæ: q; q; ex philosophia fuisset adreptus lupinorū chanicen: & nul-
lius rei curā. Fertur eius & illud. Amorē se dat fames: sin mius tēpus: eis vero si vti nō
vales: laqueus. Floruit maxie circa centesimā & tertiādecimā olympiādē. Hūc ait An-
tisthenes in successioneibus cū in tragœdia quadā cerneret Telephū sportulā tenentem
aliasq; opulētū ad cynicā philosophiā perexisse: illūq; patrimonio vendito: erat quip-
pe vir nobilis: cū aggregasset plus q̄ducenta talenta: ciuibus ea dimisisse: adeoq; con-
stanter philosophatū esse: vt & Philemon comicus ipsius mentionē fecerit: Ait nem-
pe æstate quippe habuit palliū crassum vt se cōtineret: hieme autē pānum. Refert autē
Diocles persuasisse sibi Diogenē vt peculiū dimitteret: ac si quid pecuniā haberet ia-
ctaret in mare. Atq; Cratis quidē domus ab Alexandro: hipperchiæ vero a Philippo:
Quosdā ex propinquis ad se venientes atq; auertere ab instituto molientes sæpenum-
ro baculo persequēbat cōstansq; pdurabat. Porro Demetrius magnesiū ait deposuis-
se illū pecuniā ad trapezitam: ea cōdictione vt si quidē filij idiote essent. eam illis red-
deret: sin autē philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe egere philosophos. Eratho-
sthenes autē refert: cū ex hippchia de qua dicemus: natus sibi esset filius Pasicles noie: eū
iā adultū ad ancillæ adduxisse domū ac dixisse: hoc ei paternū eē matrimoniū. Cæte-
rum mœchorū exilia & cædes tragicorū esse præmiū: eos vero qui scortis congregere-
tur comicorū: quippe ex luxu & ebrietate insanīā gigni. Huius frater Pasicles fuit Eu-
clidis discipulus: eius facetū quidpiā fauorinus in secūdo cōmentariorū refert. Ait. n.
p quodā deprecās gymnasiij principē eius ilia tetigit. illo indignante: quid. n. ait nōne
& ista tua sunt sicut & genua. Dicebatq; possibile nō esse inueniri qui lapsus nō sit: sed
veluti in malo punico granū etiā aliquod putidū esse: Cū Nicodromum cytharcedū
irritasset: cæsus in faciē est Cartulā itaq; imponēs fronti inscripsit. Nicodromus fecit.
Scorta ex industria insectabatur maledictis. vna & se ipsum exercēs ad perferenda cō-
uicia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac vinū miserat exprobrabat dicēs: vtinam &
fontes panes ferrēt. Constat igif aquam bibisse. ab Atheniēsis civilis iuris peritis ar-
guebatur cur sindone amicitur: quibus ille Theophrastū inquit ostendā vobis opor-
tum sindone: non credētibus induxit illos in tonstrinā vbi ille tōdebatur: ostēditq; li-
no coopertū. Cum thebis a principe gymnasiij flagris cæsus eēt. siue fm alios corinthi
ab Eutyrate: ac pede traheretur ridebat dicens: Me pede diuino extendens protrahe
velo. Diocles autem pertractū cum a Menedemo eretriensi testatur: Nam cum esset
decorus & Asclepiadi philiatio vsui esse videretur: tetigit Crates illius coxas dicens in-
tus Asclepiades: qua ex re indignatū Menedemū. traxisse illū: idq; eū dixisse. Zeno ve-
ro citticus in libris de vsu pellē ouis quoq; insuisse pallio refert: vt eēt informior. erat at
& facie turpis: & cū se exerceret ridebatur. Solebat at sublatiis manibus dicere confide
Crates p oculis & corpore reliquo. Hos autē videbis irrisores iā iā & morbo cōtrahite
beatum dicere: se autem ociositatis arguere. Dicebat autem tamdiu philosophādum
esse quoad videantur duces nobiles esse asinarij. Desertos dicebat quicum assentatori-
bus essent: non secus ac uitulī cum inter lupos sunt: neque enim cum illis propin-
quos: neque cum his esse: sed insidiatores. Cum autem sentiret se morti proximum:
inspiciebat seipsum dicens: perge iam amice: perge ad inferni sedes statu ob senium

curue. Erat quippe ex senectute curuat⁹: Alexādro rogante nū uellet restitui: ac refici patriā suā: quid ait opus ē: rursus. n. fortassis Alexāder eam alius diruet Habere se patriā contēptū glorię & paupertatē fortuna nūquā casura bona: diogenisq; ciuem esse inuidiā insidias nō metuētis. Meminit ipsius & Menāder i geminis dicēs. Mecum. n. ambulabis pallio amicta: sicuti cū Crate cynico qñq; cōiūx: & filiā tradebat illis ut ipse ait pbationi triginta inductis diebus discipuli eius. ¶ Metrocles.

¶ Metrocles Hipparchiæ frater cum prius audiret Theophrastum peripateticū m adeo corruptus erat: ut cū sepe inter differendū crepitū ventris emitteret: præ angoræ animi domi inclusus moraret cōtinere uolens: Hoc agnito Crates ingressus est ad eū consolaturus: ac lupinis ex industria voratis persuasit quidem illi primū uerbis nihil mali fecisse: fore quippe prodigium si nō & fm naturam flatum emitteret. Tum uero & ipse in huiusmodi crepitū erumpens illum & similitudine opis erexit. Hinc ipsius iam auditor fuit: euasitq; uir in philosophia eminens: Hic libros suos ut ait Hecaton in primo usu combussit dicens. Sunt ista somniorū phantasmata ueluti deliramenta. Sūt qui Theophrasti cōmentaria quæ ex illius ore perceperat: cōbussisse ferant: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiget thetis. Res docebat partim emi pecunia ad domū: partim tpe & diligentia ut disciplinas liberales: diuitias nocere nisi quis eis digne utatur. Obijt senex a se ipso suffocatus. Porro discipuli eius fuisse Theombrotus atq; Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alexādrinus Cleomenis aut Timarchus alexādrinus & Echeles ephesus: qui & ipse Theombrotū audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter illos insignis & Menippus sinopeus. Incidit aut in illoꝝ ratia Metroclis quoq; soror Hipparchia.

¶ Hipparchia.

Hipparchia Metroclis soror: erat aut maronitæ ambo. Amabat uero & Cratis vitam atq; uerba: neq; uilla oīno procoꝝ excellentia potuit auelli: nō opibus: nō nobilitate: non pulchritudine: sed hæc oīa sibi Crates erat: parētibusq; minabat seipsam nisi huic traderetur necaturā. Cum igit Crates a parentibus puellæ rogaretur. uti ab hoc illam proposito auerteret: Postq; agit oīa nec persuasit: exurgēs oī sua supellectile ante illius oculos exposita: hic ait sponsus: hæc eius possessio ē. ad hæc delibera. Neq; n. esse nostri cōsors poteris: nisi eadē studia attigeris. Elegit continuo puella: sumptq; illius habitu vna cū viro circuibat: & congredebatur in apto: atq; ad coenas proficiscebatur. Quo tpe & ad lysimachū ad conuiuū uenerunt: ubi & Theodorū impiū coarguit sophisma huiusmodi obijciēs. Quod faciens Theodorus iniuste agere non dicere: id Hipparchia si faciat: facere iniuste non dicet. Theodorus aut se ipsum ferēs iniuste nō agit: ne Hipparchia quidē Theodorū cædens iniuste agit. Tū ille ad id quidē minime respondit: sed illius palliū traxit: Sed neq; territa neq; perturbata Hipparchia ut mulier est: Verū & dicente sibi illo. hæc est qua textrini reliq; radi os. Sum equidē inqt theodore: sed nū tibi male de me ipsa statuisse uideor: si tps quod i textrino cōsumptura erā disciplinæ potius impedi: Hæc & alia innumera de philosophante foemina dicuntur: Fertur & Cratis epistolaz liber in quibus pclare philosophatur. Stilus ipse sepe Platoni similis uideat. Scripsit & tragedias altissimo philosophię stilo quale illud est: Nō vna patriæ mihi turris non vna tecta: sed terrę oīs & ciuitas & domus parata nobis: modo uiuere detur. Obijt uetulus: atq; in boetia sepultus est.

¶ Menippus phœnix.

¶ Menippus & ipse cynicus patriā quidē phœnix: cōditioe seru⁹ fuit: ut ait Achaius in ethicis. Diocles aut dominum ipsius & ponticū fuisse: batonemq; vo-

catum tradit: Cum uero præ cupiditate iportunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edi-
dit quidem dignū mēoria nihil. Porro. ipsius libri multo risu referti sunt: nō secus atq;
Meleagri quo tempore sui fuit. Refert Hermippus diurnum sceneratorem fuisse: uo-
catumq; Hemerodanistem. Tandem. Nāque nautica usura scenerari conariq; ut pe-
cunias complures cogeret: Tandem insidas perpeffum oib⁹ priuatū esse: ac præ mo-
rore laqueo sibi uitam ex torfisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quamuis sit patria phœnix

Trista qui tota scenera luce dabat

Istum nouisti sed uos fortasse Menippum

Nam canis hic solum nomine notus erat.

Omnibus hic nocuit thebis ut fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius eē sed Dionysii & Zophiri colophoniorū tradunt qui
iocādi cā conscribētes eius disponere idoneo dederūt. Fuerūt aut Menippi sex. Prim⁹
qui de lydis scripsit: Xantūq; breuiauit. Secūdas hic ipse. Tertius stratonis⁹ sophists.
Quartus sculptor. Quintus & Sextus pictores: utrosq; memorat appollodor⁹. Cy-
nici aut volumina tredecim sunt. Neniā: testamēta: eplā composite ex deorū persona
ad phisicos & mathematicos grāmaticosq; & epicuri scetus: & eas: q̄ ab ipsis religio-
se coluntur imagines: & alia.

¶ Menedemus.

Ene demus Coloti lāpsaceni discipulus fuit. Hic ut ait Hippobotus in tm̄ p-
m digiosa superstitiōis uenerat ut sumpto habitu furia circūiret: dicens specula-
torem se ex inferno uenisse peccātium: ut iterato descēdēs hęc ibi dæmonibus
renūciaret quę uidisset. Vestis hęc erat pulla tunica talaris astricta puniceo balteo: pil-
leus arcadicus capiti impositus habēs intexta elemēta. xii. cothurni tragici: barba pro-
lixa: uirga in manu fraxinea. Atq; ista quidē uitæ sunt singuli cuiusq; cynicorū. Subijci-
enda nūc & quæ cōiter illis uisa sunt siquidē & sectam hęc philosophiæ esse iudicam⁹:
ut quidam uolūt constātiā uitæ. Placet ergo illis rōnalem naturalemq; philosophiā
tollī oportere ab Aristone chio non discēdētibus: moralisq; soli intēdi. quodq; pleriq;
Socrati: hoc Diocles Diogeni inscribit: hunc asserens dixisse inquirendum quid no-
bis boni maliq; domi sit. Repudiant & disciplinas liberales: Deniq; neq; discēdas lit-
teras dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerterētur alienis. Tollunt & geometriam
& musicam: & cætera id genus. Nempe. n. & Diogenes cuidam ostendenti sibi horo-
scopium: utile sane inuētum ait ne priuemur cana: ad eum uero qui musicam sibi præ-
ferebat ait: Nam uitorū sententijs bene se habēt urbes atq; domus non cātibus nec pul-
libus. Placet eis & finem esse fm̄ uirtutem uiuere: ut Antisthenes ait in Hercule: simili-
ter ut stoicis. Nam societas quædam est inter has duas sectas: unde & cynisimum dixe-
re breuem uiam: atq; ita uixit & Zeno cithicus. Placet item eis simplex & parabilis ui-
ctus: quippe qui sobrijs cibarijs utunt: & solis pallijs: diuitias gloriam nobilitatemq;
contēnunt. Itaq; plerumq; herbis & aqua tm̄ frigida utuntur: operimētisq; fortuitis &
dolijs. sicuti Diogenes: qui dicebat deorū esse pprium nihil indigere: eorū uero qui dijs
essent similes minimis egere uirtutem dicūt esse docibilem: ut in herculem ait Antist-
henes: esseq; minime reijciendū: sed studiose colendum: ac sine peccato sapiētem & si-
mili amicum: fortunæ quoq; nihil permittēdum. Quæ uero inter uirtutē & uitia sunt
æque: ut Aristochius in differētia appellāt: & isti quidem cynici fuere. Veniēdum iam
ad stoicos: quorū princeps fuit. Zeno Cratis discipulus.

Diogenis Laertij de vitis philosophorum liber Septimus Incipit:

Zeno Citricus.

Eno Mnasei siue Demei filius citricus ex cypro graeca ciuitate phoenicibus frequenter acolis: collo fuit in alteram partē inclinatio: vt refert Timotheus atheniēsis in libro de vitis. Apollonius aut tyrius gracili corpore statu procero & atra cute fuisse illum auctor est. Vnde illum quidā vt Chrysippus in quōto prouerbiorum ait: aegyptium palmitem dixit. Crura habuit turgida & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus in cōmentarijs conuiuialibus ipsum refert complures cœnas declinasse. Vescabatur perlibenter ficibus recentibus atq; ad solem passis: Auditorq; vt dictum est. Cratis fuit. Deinde Scilponem et audisse & Xenocratem decēnio perpetuo non desunt qui affirmant: sicut Timotheus in dione: Polemonis itidem frequētasse auditorium. Porro Hecaton & Apollonius tyrius in primo de Zenone libro scribit: cum oraculū cōsulisset: quo pacto viuere optime posset: respōdisse deum: si mortuis colore concors esset. Quod ille cū intellexisset se ad legēdos antiquorū libros magno contulisse studio. Deniq; cratis hoc modo familiaritate vsus est. Purpuram ex phoenice mercatus aduectans ad pīreum naufragium fecit. Ea iactura subtristior factus athenas ascendit ānos triginta natus seditq; penes librorū venditorem. Legente autē illo s̄m Xenophontis cōmentariorum delectatus ille & iam lætior sciscitari pergit: vbinam eiusmōi viri morarent̄. Opportune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostendēs hunc inquit sequere. Ex eo iam Cratis auditor erat. Alias quidem aptissimus ad philosophiam: verē verē recūdiōr q̄ vt se ad impudētiā cynicā conferre posset. Id vbi animaduertit Crates: curare etiam in hoc illum studēs ollam lenticula refertā dedit: vt per ceramicum ferret. Cum autē videret pudescere illū atq; verēdari: baculo ictā perfregit ollā. Illo fugiente & lenticula per crura defluente: quid inquit fugis puniceolum: nihil mali passus es. Aliquādiu igitur audiuit Cratem: quo tēpore cum scripsisset de repu. quidā iocantes aiebāt in cauda canis illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De vita s̄m naturam de appetitu: siue de hoīs natura. de perturbatiōibus: vel de vitijs. de officio. de lege. de graeca peritia. de aspectu. de toto. de signis: siue de notis. Pythagorica vniuersalia. de dictiōibus. Problematū homericorū. v. de poetica auditione. Est ipsius itē & ars & solutiones & argumēta. ij. cōmentaria Cratis moralia atq; isti quidē libri eius sunt. Postremo discessit: & quos prædiximus audiuit ad viginti annos: vbi & illum dixisse ferunt. Tunc secūdis ventis nauigauit quādo naufragium feci. Alij sub Crate hoc dixisse aiūt: Quam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alij dum athenis diuersa retur audito naufragio dixisse illum ferunt: Recte sane agit fortuna quæ nos ad philosophiam impulit. Quidam deposito athenis onere sic demum ad philosophiam fuisse conuersum. Vertens igitur se ad porticum variā quæ & pesiana cta appellabatur: ex varia & multæ scientiæ pictura polygnoti oronem formabat volēs & locum illum stabilem facere: nullisq; seditionibus vltra violabilē. Namq; ad mille quadringētos triginta ciues ibi fuerant necati. Eo igitur ad illum audiēdum discipuli iā confluebāt atq; ideo stoici vocati sunt etiam qui ab ipso antea zenonij appellabātur: vt epicurus in epistolis ait. Siquidem & ante illum stoici qui in illa morabātur: poetæ dicti erant: vt ait Eratosthenes in octauo de antiqua comœdia: a quibus multū incrementi ea appellatio accepit. Enimvero sūmo in honore apud athenienses habebatur Zeno: adeo vt vrbis ac moeniū apud illum clauēs deponerent. coronaq; aurea & area imagine honora-

rent: Hoc autem & ciues ipsius fecisse ferunt magno sibi ornamento fore viri imaginē existimantes. Amplectebantur illū & sydonij cittici. Suscipiebat illū & Antigonus: & si quā athenas contēdisset: auditor eius erat: multūq; orabat vt se ad eū cōferret. Id ille quidē facere renuit. Ceterū Perseum vnū ex familiaribus misit Demetrii filiū genere citticū: quippe olympiade. cxxx. florebat Zenone iā sene. Est autē hic textus eplē Antigoni: vt refert Apollonius tyrius in his quæ de Zenone scripsit.

Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem:

Go fortuna me quidē & gloria vitā tuam anteire existimo. Ceterū disciplinis studijsq; liberalibus & perfecta scelicitate quā tute possides lōge abs te præcellis sentio. Quocirca te orare statui vti ad me proficiscaris: id mihi persuadēs te preces meas minime irritas fieri passurū. Tu igitur modis oībus enitere vt tuo cōtubernio fruamur: hoc p̄ certo habens: te non mei tm̄: sed oīum simul macedonū eruditore fore. Nā qui macedoniæ regem erudit: atq; ad virtutē imbuit: eū & subditos quosq; instruere ad fortitudinē & probitatem certū est. Nā cuiusmodi fuerit dux tales vt plurimū subditos fieri necesse est. Vale. Ad hæc Zeno ita respondit.

Zeno Antigono regi salutem:

Mplector tuū maxime discēdi studium: q; verā: vtilem atq; necessariam: nō popularē: & quæ ad peruertēdos mores tendit: eruditionē apprehēdere instituis. Qui. n. philosophiæ amore ac studio tenetur: declinatq; celebrem illā & vulgare voluptatem: quæ quorūdam adulescētuloꝝ aīos esceminat: eū nō natura mō nobilitatē tueri: verū quidē virtutis quoq; instituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiiciat modica exercitatio: neq; desit præceptoris copia: mature ad p̄fectam virtutis euadit frugē. Egdē nisi senectus mihi obliteret: sum. n. octogenarius: corpusq; præterea inualidū ipse ad te pergerē: vt iubes. q̄a vero id non datur quosdā ex cōtubernalibus meis ad te mitto: q̄ animi bonis me minime inferiores sūt: & corporis etiā cōmodis exuperant. His si tu studiosē cōgrediare: nihil quod ad verā pertinet beatitudinē desiderabis. Vale. Misit autē perseum quē prædiximus thebanūq; Philonidā. Vtriusq; horū Epicurus mētionem facit in epistola ad Aristobulū fratrem: cōgressosq; Antigono memorat. Placuit atheniēsiū quoq; de illo decretū: quoniā est memorabile subnectere. Est autē huiusmodi decretū. Arrenida principe acamādis tribus quōto magistratu mamecterionis decima magistratus tertiadecima præsidētium concio rata decreuit Hippio eratistotelis Xypeteō & ceteri primarij. Thraso thrasonis filius anaclicus dixit. Quoniā Zeno Mnasei filius citticus complures annos in ciuitate philosophiæ versatus est: atq; in oībus vir bonus esse perstitit: ac iuuenes qui ad illum disciplinæ causa conuenerūt ad virtutem & frugalitatē exhortādo: ad ea quæ sunt optima incēdit: vitam suā verbis ac doctrinæ suæ consentaneā exemplar omnibus proponens: bona fortuna visum ē plebi laudare Zenonē Mnasei filium citticum & aurea corona coronare secūdum legem virtutis ac temperatiæ gratia: prætereaq; cōstruere illi sepulchram in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ ex ædificandiꝝ tumuli plebem iam quinq; viros ex atheniensibus eligere qui curam habeāt. Decretumq; hoc scribam Plebis inscribere columnis duabus: licereq; sibi alteram in academia: alteram in lycio ponere. Sumptus vero columnarum distribuere eum qui negocijs præest. Vt omnes intelligant atheniensium plebem bonos viros & viuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem structuram electi sunt Thraso anacicus: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius: Melon acharneus & Micythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit: Refert autem Antigonus carystius ipsum se non negare citticum. Nam cū vnus eorū

e numero fuerit atq; in colūna descriptus sit: qui ad lauacri structuram cōtulere in sta-
 tua Zenonis philosophi vt etiam citticus adiicere orauit. Cū vero fecisset aliqñ vascu-
 lo cauū operculū. circūferebat pecuniā: vt Crates præceptor promptū haberet ac pa-
 ratum necessariū victum. Aiunt illū plusq; mille talenta habuisse cū venit in grāciam:
 eaq; nauti scenerari solitum. Edebatq; modice panē. & mel: & suauis vini paululū bibe-
 bat: Pueris semel fere aut bis vsus est: & ancillula quadam ne sexū odisse videretur. Eā
 dem quoq; domū ipse & perseus vna habuit. Is cum aliqñ tibicinā mulierem ad eū in-
 duxisset: ab se raptam ad perseū abduxit: eratq; ad illum aditus facilis: neq; ipse diffi-
 le quo quisq; vellet circūducebat adeo vt saepe apud eū Antigono canaret rex: atq; ad
 Aristoclem cytharcedū ad conuiuium cū illo vna pergeret. Sensim tñ id euitasse tra-
 ditur: ac declinasse ne nimis esset popularis. adeo vt in summo gradu consideret: deu-
 tans vel alterā perturbatiōis partem: neq; vero cū pluribus q̄ duobus vel tribus ambu-
 labat. Quibusdā vero vt Cleanthes ait in libro de ære iubebat æs dare circūstantes: vt
 ne sibi molesti essent. Pluribusq; circūstantibus ostendēs in porticu in sūmo lignea ar-
 circumferentiā: hæc ait aliqñ in medio erat exposita: quia vero impedimēto erat: seorsū
 posita est: & vos igitur vosmet ex medio tollētes minus molestiaq; nobis adibebitis.
 Demochare autē Lachetis filio salutāte illum ac dicente si qd opus haberet: dicturq; se
 ac scripturq; Antigono p̄bituro oīa: indignatus contra illi congressus nō est. Fertur autē
 post Zenonis mortē antigonum dixisse: quale spectaculū perdidi. Vnde & athenien-
 sibus per Thrasonē legatū vt in ceramico illi sepulturā facerent petijt: Interrogat⁹ autē
 cur illū adeo admiraretur: quā inquit cū illi a me multa & magna saepe data sint: nun-
 q̄ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat autē & ad inquirendū solers subtilisq; in oī-
 bus ac diligens in differēdo: Vnde & Timon in sillis ait. Et phœnicē vidi auiculā in ad-
 umbrato fastu cunctoꝝ auidam. Fluebat autē eius sensim semen: mentēq; cælo habuit
 minorē. Diligenter autē & accurate cū Philōe dialectico se exercebat: atq; vna vacabat.
 Vnde nō minori admirationi apud iuniorē Zenonem est habitus q̄ diodorus præce-
 ptor eius. Erāt cū ipso & nudi quidā & sordidi hoīes vt ait Timon. vbi pauperū conges-
 sit nubē qui oīum erant egētissimi leuissimiq; ciuium viri. Enimuero gestus ipsius sub-
 tristior grauisq; & acer fuit Vnde & rugabat frōtē & ora cōtrahebat. Vili præterea val-
 de apparatu erat: & qui barbaricā tenuitatē redoleret: idq; sub prætextu frugalitatis fa-
 ciebat. Si quē obiurgasset: circūcise id ac breuiter: neq; nimiū: sed veluti ex longinquo
 faciebat: vt exēpli gratia de eo qui se nimio studio cōponeret aliqñ ait. Cū. n. ille vehicu-
 lum quoddā lēte segniterq; transcēderet: merito inqt suspectū habet lutū: neq; n. se in
 illo veluti in speculo intueri pōt. Cū vero cynicus quispiā oleū se in vasculo non hñe di-
 ceret: atq; ab eo postularet: se minime daturq; asseuerauit: ab eūtem vero animaduerte-
 re iussit: vter esset ipudētior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso & Cleanthe assi-
 dētibus surrexit: cūq; admiraret cleāthes ait & medicos optimos audio dicētes: præ-
 clarq; esse ad tumores quoq; remediū quietē: Duobus in cōuiuio iuxta se recūbentib⁹
 cum is qui sibi adiacebat inferiorē socium pulsaret pede: ipse hunc pulsauit genu: Con-
 uerso illi qd ergo ait illū abs te pati arbitraris qui sub te ē? Ad eū q; pueros amabat: ne-
 q; magistros habere sensum ait si semp inter pueros versentur: neq; illos. Dicebat autē
 eruditorum sermones & imperfectos alexandrinæ pecuniæ esse similes. Nam gratos
 quidē oculis ac pictos monetē instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos vero qui
 secus essent tetradrachmis atticis assimulabat: temere quidem ac rustice incisus: sed q;
 pictam oronem superare possint. Aristone autē discipulo non satis vaniter multa: quē
 dam etiā temere audaciter q; differente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi ebrius

te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacem appellabat. Breuis ipse in loquendo & circūcisus. Edaci cuidam nihil obsoniorū socijs interconuiuandum relinquenti appositum ingētem piscem sustulit: solusq; comedere aggressus est. Cū ille in eum intueretur quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatē ferre non vales? Adulescētem instantius q̄ per ætatem conueniret: quiddam inquirētem admoto speculo iussit inspicere: rogauit deinde num sibi videretur ei faciei cōgruere tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi complura minime placere adducto in medicum Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quædā etiam habere videretur. Illo se nescire dicente: non piget inquit si quid ab Antisthene maledictū sit: hoc idagare & memoriter tenere: si quid vero boni negligere neq; meminisse velle? Cuidam breuia eē philosophorū dicta asserenti, vera inquit loqueris: oportet nempe si fieri possit breues esse illoꝝ & syllabas. Dicēte sibi quodam de Polemone q; alia pponeret: & alia loqueretur: substomachās quanti. n. inquit faciebat quæ dabātur. Opere precium esse dicebat eum qui disputaret in morē histrionum voce viribusq; magnum esse os tñ aperire non immodice: quod ij faciunt qui plurima loquūtur quidem: sed ea bene dicere nō possūt his qui bene dicerent locū minime relinquendū veluti præclaris opificibus ad dispiciendum. Cōtra vero auditorem sic eis quæ dicūtur intētum esse oportere: vt non vacet illi ad notas faciēdas. Adulescenti loquaciori aures inquit tuæ in linguā confluxere. Formoso cuidam dicenti nō videri sibi amaturū sapientem: nihil ait vobis formosis esset in foelicius. Dicebat & philosophorū plurimos multis in rebus esse insipientes: in paruis fortuitisq; imperitos. Adijciebatq; Caphesij illud: qui cū aiaduerteter quendam ex discipulis inflatum atq; turgidū percutiens dixit: non si magnus fueris: bonus eris: sed si bonus magnus. Adulescente quodam audacius loquēte: dicere inquit nō possum adulescens quæ occurrunt mihi. Rhodio cuidam formoso atq; diuiti: alias verō nihil idoneo cū vellet apperire ad philosophiam aditum primo quidē super gradus concisos sedere illū fecit: vt chlamidem scēdaret: postmodū vero in pauperū locum introduxit vt inter pannos eorū versaretur: postremo recessit adulescens: Nihil fastu esse indecenti dicebat: idq; cum in cæteris: tum in iuuenibus maxime: Monebat nō circa voces & vocabula memoriā sed circa intelligētiam mentē exercere oportere. Vt ne veluti lixaturam quandā assumamus. Cōuenire maxime iuuenibus dicebat in oibus vti summa honestate: habitu: incessu: amictu: habebatq; semper in ore Euripidis de napeo versus q; opes quidem illi fuerint: sed opib; elatus non incesserit: neq; plus fastus habuerit q̄ egens vir. Dicebat ad perceptionem disciplinæ nihil esse alieni; poetica nulliusq; nos rei maiorem inopiā perpeti q̄ temporis. Interrogatus quis esset amic;: alter inqt ego. Seruum in furto vi aiunt deprehēsū verberabat: cūq; ille diceret: fatale mihi erat furari & cædi inquit: Pulchritudinē dixit vocis florem esse. alij vero pulchritudinis vocē. Cum familiarium cuiusdam paruulū liuētem aspexit: video inqt ad illum tui furoris vestigia. Cuidam vnguētis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio cuidā querēti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Inepta plurima loquenti adulescētulo idcirco inquit aures habemus duas & os vnum vt plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuio tacitus sedebat: percontāti causam: nūtia inquit regi adesse quendam qui tacere sciat. Qui aut interrogabant legati a Ptolemæo aduenerant: & discere cupiebāt quid de illo regi nūciarent. Interrogatus quonam eēt animo aduersus maledicta: dixit veluti legatus absq; respōso remittat. Refert Apollonius tyrius q; cū Crates eū per palliū a stilpone retraheret: dixerit o Crates aptissima philosophorū captura est quæ sit per aures: persuadens igit trahe: quod si per vim egeris: corpus quidem

apu
tus a
mor
tet n
cunc
mor
dedi
casse
mus
Præ
oia a
rea &
cum
di cor
bene
& sim
q; eu
dus s
gilare
lemo
nouu
Iam v
tior: z
us. R
gesim
saus a
nas qu
fuisse
perfre
q; se st
dixim
mortu
Cittic
Non
Hercu
In ca
Et A
Cittic
Fama
Aliter
Vado
Zer
Tu zer
Quo
Pugna
Et tib

apud te sed animus apud Stilponem erit. Versatum illum & cum diodoro Hippobotus auctor est: penes quē & dialecticā studuit. Iam vero p̄ficiens atq; p̄uectus Polemonis frequētabat auditorium calcandi fastus cā. Deniq; illum dixisse ferunt. Non latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata. eaq; phœnicū tibi more circundare. Fert̄ cum dialecticus sibi septē species dialectices *Δερισουτι*. in sermone demonstrasset: interrogasse quidnam sibi mercedis dari vellet: poscentiq; centū ducentū dedisse: tanto discendi amore tenebat̄. Aiunt illum primum *καθηκον*. i. officium vocasse librumq; de illo scripisse. Hesiodi itē versus mutare solitum in hanc suam. Optimus ille q̄dem qui paret rite docenti. Clarus & ille q̄dem est qui ipse cuncta dinoscit. Præstantiorem. n. eum esse qui bene q̄d dicitur audire possit atq; eo vti: q̄ q̄ per seipsū oīa assequitur: huic. n. solam adesse intelligentiam: qui vero obtemperet inesse præterea & actum: Rogatus cur seuerus cum esset: in conuiuio tñ hilaresceret: & lupini ait cum sint amari. perfusi tñ aqua adulescūt. Porro Hecaton scribit in. ij. chriaz̄ eiusmodi consortia non libenter admittere solitum: ac dicere melius eē pedibus q̄ lingua labi: bene paulatim fieri non tñ paḡ esse. hoc alij Socratis dicunt. Erat aut̄ patientissimus & simplicissimi victus: crudisq; tñ cibis vtebatur & tenui pallio: ita vt de illo diceret̄: q̄ eum neq; sæua hiems: nec gelidus imber: non dura vis morbi domuerit: neq; torridus sol. non vt his que vulgo placent raperet̄ sed studijs altis quibus solis intentus vigilaret die noctuq;. Comici tñ imprudens hunc dum vituperate laudant. Namq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis caricæ obsonio: & potui aqua philosophiæ nouum hoc inuexit genus: Esuriem docet & discipulos capit. Alij Posidippū putant. Iam vero ferme & in puerbium transijt: dicebatur deniq; in ipso philosopho continentior: zenone: Sed & posidippus in translatis itaq; diebus decem Zenone continentius. Re. n. vera oēs transcēdebat ea sp̄e & honestate magnaq; fœlicitate. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ anno vita excessit incolumis atq; integer ac sine morbo. Perseus aut̄ in scholis moralibus septuaginta duoz̄ annoz̄ migrasse tradit ex vita. Athenas quippe concessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta vero & octo annos scholę p̄gisse Appollonius auctor est. Sic aut̄ obiit. Cum abijret e schola offendit digitumq; perfregit. Manu vero terram feriēs dixit illud ex niobe venio: quid me vocas: cōtinuoq; se strangulans interiit. Athenienses aut̄ illum in ceramico sepelierūt decretisq; vt p̄g diximus honorauerunt: virtutis illi testimonium reddentes. Diximus quemadmodū mortuus est Zeno: & nos in pametro hoc modo:

Citticus hic patriæ Zeno gratus adiuit olimpum:

Non ope fessa sua pelion ossa tulit:

Herculis & numerum certamina dura subiuit:

In cælum inuenit dulce modestus iter:

¶ Et Antipatrus sidonius sic fecit.

Citticus extinctus Zeno: longa ætate solutum

Fama refert: alij sed perijsse fame.

Aliter q; terram feriens: quid me petis? vltro

Vado ego: sunt hæc de funere nota suo:

¶ Zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit:

Tu zeno diuitijs voluisti viuere spretis:

Quod tibi sat essent tempora crura gerens.

Pugnasti ingenio: inuenisti mascula verba:

Et tibi libertas dulcis amica fuit.

Si phoenix patria est cadmo quo græcia seruat.

Scripturam tabulam: quæso quid inuidiæ?

¶ Communiter autem de oibus stoicis Athenaus epigrammatum scriptor sic dixit:

Stoicidæ menti solum aui fertis honestum.

O q̄ dogma bonum vestra tabella tenet.

Hoc etenim solum vita est seruata virorum.

Mœnia & hostili tuta fuere manu.

Meta viris alijs dulcis sit passio carnis

Vna viris dixit filia mncemosines.

Refert demetrius magnesijs in æqui uocis Mnaseã huius patrẽ sepe quippe mercatorẽ athenas aduentantẽ cõplures socraticos libros zenonis adhuc puero inde aduexisse. Iãq; tunc in priã philosophiã desiderio flagrantẽ athenas prerexisse: Cratiq; cõgressum esse. Videt̄ aut̄ inquit & ipse circa negationes errantiũ finẽ statuisse. Sed & p̄ caparim fert̄ deierasse sicuti & Socrates p̄ canem. Quidam tñ ex qbus est Cassius scriptus in plurimis zenonẽ accusant. Primo qdem cur disciplinas liberales inutiles denũciat in principio suã reipũ. Secũdo cur inimicos & hostes & seruos & alienos sibi inuicem dicat oēs qui p̄bitati nõ studeant & p̄entes filioꝝ & fratres fratruũ & p̄pinquos p̄pinquosq;. Rursusq; in repu. cõmendat ciues & amicos & p̄pinquos ac liberos solos esse q̄ sint studiosi. Stoicis itaq; parentes ac liberi inimici sunt: nõ. n. sunt sapientes: vxoresq; cões itidem in repu. statuat: ac fm ducentos neq; sacra neq; iudicia neq; gymnasia in vrbibus cõstrui permittat: atq; ita de moneta scribat. Numũ vero neq; cõmutandi gratia neq; peregrinationis cã parari arbitrandũ est: eandemq; vestem viros ac mulieres indui p̄cipiat nullamq; corporis nudare partẽ: Porro hanc eius esse reipũ. & Chrysippus in libro de repu. scribit. de amatorijs itẽ disseruit in principio libri q̄ inscribitur ars amatoria. Similia idemtidẽ scribit in diatribis: Huiusmodi quãdã sunt apud Cassium: itemq; apud Hesiodum rhetorẽ pergamenũ qui ẽt abscissa ex libris quẽ male sentirent ac dicerẽt stoici tradit ab Athenodoro stoico custode bibliothecã pergamenã: de inde re inserta esse deprehenso ac p̄clitante Athenodoro. haectenus de his Fuerunt aut̄ octo zenones. Primus eleates de quo dicemus. Secũdus hic ipse. Tertius rhodius qui locorũ scripsit historiã. Quartus historicus qui Pyrrhi in italia gesta cõscripsit: epitomẽq; romanarũ & carthaginensium regũ: Quintus Chrysippi discipulus: q̄ liberos quidem scripsit p̄paucos: sed cõplures discipulos reliquit. Sextus medicus herophileus intelligentiã acuminã potius q̄ scriptura mirabilis. Septimus grãmaticus cuius iter cãtera ẽt epigrãmata ferũtur. Octauus sidonius genere philosophus epicureus sensu & elocutione clarus atq; aptus. zenonis vero discipuli fuere q̄ plures: hi tñ nobiliores Perseus Demetrii filius citticus. Hunc alij qdem necessarium: alij vero famulũ illius tradunt: vnũq; ex is q̄ ad scribendos libros missi sibi ad Antigono fuerãt: cuius & filij alcyonei nutrior fuerit. Eius igit̄ experimentũ cum aliqñ capere Antigonus vellet: falso sibi nunciari fecit p̄dia sua ab hostibus fuisse direpta: & cũ tristior effectus eẽt: vides inq; diuitias nõ eẽ idifferẽtes. Ferũt̄ eī ista volũina. De regno laconica respu. de nuptijs de impietate Thyestes: de amoribus. Exhortatorij λιατ̄ριβωνχρειων. iiii. Cõmentaria in platonis leges. vij. Aristoteli militiãdes chiũsq; αλιαφοριã in indifferentiã inuexit. Herillus calcedonius qui finẽ dixit esse sciã Dionysius q̄ inuoluptatẽ transtulit: Nã ob vehementẽ lippitudinẽ piguit iã dolorẽ dicere indifferentẽ: Fuit aut̄ Heracleotes. phaeobosphoranus. Cleãthes phanij filius asius q̄ i illi i scholẽ successit regimine. Hũc ille ce reis duriorib; tabulis cõparare solebat. q̄ nix qdẽ & cũ difficultate scribunt: sed quẽ in

Scripta fuerint seruant diutius. Porro Sphaerus post zenonis mortem Cleanthis item auditor fuit: dicemusq; de illo cū ad Cleanthē venerimus. Erant autē & isti discipuli zenonis: vt Hippobotus ait: Athenodorus solēsis Philonides thebanus Calippus corinthius Possidonius alexādrinus zeno sidonius. Cōiter vero de dogmatib; stoicis oibus in zenonis vita mihi dicēdum putauit: q; is eius secte auctor fuerit. Sunt qdem eius & quos p̄diximus liberi in qb; ita locut; est vt stoicor; nemo. Porro dogmata siue decreta sunt ista cōiter. Dicemus autē summam vt in alijs cōsueuimus facere: Tripartitam esse dicunt philosophiā rōnem: aliam qppe physicē: ethicē aliā: tertiam logicen dici. Sic autē primus diuisit zeno citricus in libro de oratiōe. Chrysippusq; in p̄ de oratione: atq; in p̄ physicor; Appollodorus item ephilus in p̄ introductiōum ad dogmata. Eudroniusq; in morali institutione. Diogenesq; babylonius possidonius. Has vero ptes Appollodorus qdem locos vocat: Chrysippus vero atq; Eudronius species: alij genera. Enimvero philosophiā animati similem dicūt: ossib; ac neruis logicē: carnib; ethicē: animā physicen assimilātes: Siue rursus ouo: esse qppe ouis superficiem logicen: sequētia ethicen: intima & penitus abstrusa physicen: seu agro frugifero: qppe circumiectam sepē logicem: fructū ethicen: humū siue arbores physicen. Siue ciuitati muris optimis septa rationabiliterq; administrata: Neutrā vero partem p̄ferri alteri: sicut qdam eor; mixtas arbitrant; easq; confuse ac permixte tradūt. Alij vero logicen primā: secundā physicen: tertiam ethicen statuunt. Ex qb; ē Zeno in libro de rōne & chrysippus & archidemus & eudronius. Ptolemacēsis vero Diogenes ab ethicis inchoat. Appollodorus autē ethicā secundo i loco cōstituit. Porro Panatius & Possidonius a physicis initia sumunt: vt phanius inqt possidonij necessarius in principio possidonij q de scholis inscribit. Ceter; cleathes sex philosophiā ptes ait: dialecticā: oratoriam moralem: ciuilē: naturalem theologicā. Alij has partis non rōnis ver; philosophiē ipsius tradunt: vt zeno tarsensis. At logicā partem in binas disciplinas diuidi pleriq; autumant: rhetoricā atq; dialecticā. Quidā vero & indidiffinitam spēm quā de regulis est atq; iudicijs. Alij diffinitā ipsam diuidunt. nā de regulis atq; iudicijs partē assumunt ad inueniendā veritatem. in ipsa. n. phantasiar; differentias dirigunt. Eandē itidē diffinitiuā ad agnitiōē veritatis qppe per notiores res accipiunt. Porro rhetoricenq; ars ē bene dicendi circa oratiōem ad persuadendū idoneā. Dialecticā vero recte differendi sciām circa oratiōē quā in interrogatiōe & responsiōe consistit. versari dicūt. Quocirca ipsam ita diffiniunt sciām veri falsiq; & neutrius: ac rhetoricē qdem ipsam tripartitam esse dicunt: aliam qppe deliberatiuā: aliam iudicialē: tertiam demonstratiuā. Diuidi autē in inuentionē & elocutionē dispositionem & actionē: Orationem autē rhetoricam in exordiū & narrationē & cōfutationem & epilogum. Ceter; dialecticā diuidi in figuram eor; quę significant; & vocis locū: & locū qdem eor; qui significant; diuidi in figuram eor; quęq; fingunt; atq; eis subsistunt; & ijs enūciationibus atq; ex se perfectis & p̄dicamentis & similibus rectisq; atq; supinis generib; atq; spēbus: similiter & ex orationibus ex modis atq; syllogismis. ex eis itē quę prāter vocē & res sunt sophismatibus: vt sunt sermones falsi atq; veri & negantes soricasq; & his similes deficientes & ambigui & concludentes & obscuri cornuti & vtides nihil ip̄portantes metentes. Esse autē dialecticę locum pprium quē p̄diximus de voce ipsa: in quo ostendit littera vox & quādā orationis ptes: ac de solēcismo & barbarismo & poematibus & amphibolijs: & de canora voce & de musica & de terminis s̄m quosdam diuisionibusq; & dictiōibus. Aiūt autē utilissimam esse: syllogismor; intelligentiam ac subtilitatem: qppe demonstratiuum ostendere: idq; multū ad emendationem dogmatū cōferre: ordinemq; & memoriam

doctum assumptum iudicare: esse aut hanc orationem & ad cogendum & ad conclu-
dendum idoneam: porro syllogismum orationem rationem ex his constare demon-
strationem orationem esse per ea quae magis comprehendunt id quod minus comprehenditur
de omnibus colligentem: phantasia vero impressam in animo nominis figuram proprie translativam
figuris quae in cera per anulum fiunt. Verum phantasia aliam esse comprehendere: aliam vero com-
prehendere non posse: comprehendere quidem eam quam res esse iudicium dicunt: quae fiat ab
existente secundum ipsum existens insignita atque impressam altius: non comprehendere vero eam quae
aut non ab existente aut ab existente quidem non aut secundum ipsum existens perficitur. Ipsam vero dia-
lecticam esse necessariam: virtutemque in specie virtutes continentem $\alpha\pi\rho\pi\tau\omicron\sigma\iota\alpha\kappa$: sciam, scilicet
qua docemur quoniam consentire oporteat: & quoniam retinere consensum. Porro $\alpha\theta\eta\iota\kappa\alpha\ \omicron\theta\eta\tau\alpha$,
validam orationem ad id quod decet: ne in pertinenti argumento cedamus itidem $\nu\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\iota\alpha\kappa$,
quam dicunt vim esse orationis ne ab ipsa in contrarium abducamur. quam autem appellat,
 $\alpha\lambda\alpha\tau\alpha\iota\omicron\theta\eta\tau\alpha$, habitum esse aduersus futile argumentum: intellectum ad rectam rationem
referentem: Ipsamque scientiam dicunt aut certam comprehensionem siue habitum in intel-
lectum susceptione nihil a ratione deuiantem. Caeterum absque dialectica speculatione sapien-
tem in oratione sine lapsu non futurum. Quippe ex illa dinosci verum atque falsum probabileque
& quod ambiguum dicatur intelligi. Ea remora fas non esse rite interrogare atque respondere:
sed pertingere eam quae in negationibus est temeritatem: ad ea est quae fiunt adeo ut in absur-
ditate ac vanitatem vertantur qui phantasias minime exercitas habent: Neque aliter acu-
tum & ingeniosum cautumque omnino in dicendo & fore & visum iri sapientem. Eiusdem enim es-
se recte & loqui recteque cogitare: eiusdemque ad ea quae proponant differere, & ad ea quae in-
terrogant respondere: quae sunt omnia viri dialectici periti. Haec igitur in eis quae ratione colliguntur
summatim illis visa sunt: atque ut est particularia non omittamus: & ista quae secundum il-
los ad institutionis artem tendunt adiciamus: quae ipsa ad verbum diocles magnesius in
excursione philosophorum ponit dicens ita. Placet stoicis orationem de intellectu ac sensu
praeposere in ordine velut iudicium quoddam: quo res veritas noscitur secundum genus phanta-
sia est: & secundum quod oratio de consensione & comprehensione & intelligentia praecedens:
Caetera non absque phantasia constat: ea quippe praecedunt. Deinde mens cuius officium sit
enunciare quod a phantasia patitur exprimit verbo. Differt autem phantasia a phantasma-
te, phantasma enim visum animi est cuiusmodi in somniis fit: phantasia vero est forma in
animo impressio, id est imitatio: sicut Crisippus in. xii. commendat, neque enim suscipiendum est for-
mationem homini esse veluti sigilli formam. Nam possibile non est figuras plurimas eodem
in loco simul fieri. Intelligitur autem phantasia ea esse quae ab existente secundum ipsum existens impres-
sa formata atque insignita est: qualis perfecto non fieret a non existente. Enimvero phantasia-
rum iuxta illos aliae sensibiles sunt: aliae non. Sensibiles quidem quae per sensus siue sen-
sum accipiuntur: Non sensibiles autem illae sunt quae percipiuntur animo veluti incorporalium
res & eorum quae ratione tantum accipiuntur. Porro sensibiles ab his quae existunt cum cessio-
ne & consensione fiunt. Sunt autem phantasiae et evidentiae quae ab existentibus rebus quo-
modo libet fiunt. Praeterea phantasiae aliae sunt rationales: aliae irrationales: rationales quae-
dam rationalium animalium: irrationales irrationalium sunt. Rationales igitur intelli-
gentiae sunt irrationales nomen hactenus non habent. Et aliae quidem artificiales sunt:
aliae autem in artem non cadunt: aliter quidem ab artifice spectatur imago: aliter ab artis im-
perito. At vero sensus secundum stoicos dicitur spiritus a principali ad sensum pertingens & quae
per illos fit comprehensio: sensumque ipsorum opificum: secundum quod plerique fiunt debiles.
Actioque ipsa sensus appellatur. Caeterum comprehensio secundum illos fit sensu quidem ut al-
bi & nigri lenis & asperi. Ratione vero eorum quae ex demonstratione colliguntur: pu-

ta de
dent
dam
intel
ne: p
ma
tion
adu
& lo
cus.
verit
tur: v
qdar
Chry
patio
Alij
nius
mis i
prium
est ae
ciscit
stoico
.ij. na
bus a
es est
pressa
ta: xx
ta & r
g. p: t
gnific
ferun
vt ait
articu
aut ap
ta hor
ta dio
tum v
aliqui
tionis
tionis
tutes
tur gr
dentia
tas est
limur
Sticita

ta deos esse: eosq; humanis rebus prouidere: Nam quæ intelliguntur partim per incidentiam: partim per similitudinem. alia per rationem: alia per compositionem: quædam per cōtrarietatem intellecta & aī aduersa sunt: Per incidentiam quidem sensibilia intellecta sunt: per similitudinem vero quæ ab adiacente aliqua re: vt socrates ex imagine: per rationem aut ex incremento qdem vt titius ac cyclops: ex detrimēto at vt pygma⁹. Sed ad cētrū terræ ex pportione intellectum ē a minoribus orbibus. Per trāssationem vero vt i pectore oculi: per cōpositionem aut hippocentaurus intelligit: & per aduersationem mors. Nonnulla item per transitionem intelligunt: vt quæ dicta sunt & locus. Naturaliter aut iustum quidpiam & bonum noscit: & per priuationē vt mācus. Hæc sunt quæ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Astruūt veritatis esse iudicium cōprehensibilem phantasiā: eam. s. quæ ab existente proficiscitur: vt Chrysippus in. xij. physicoz tradit: & Antipater & Appollodorus. Nā boeth⁹ qdam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciētiam. Sed enim Chrysippus ab illo dissentiens in primo de oratione iudicium dicit esse sensum & anticipationem. Est aut anticipatio naturalis intelligentia earū rerum quæ vniuersaliter sūt. Alij vero qdam ex antiquioribus stoicis rectam rationem iudicium tradūt: vt Possidonius ait in libro de iudicio. Verz. n. dialecticæ speculationis concorditer videtur plurimis incipienda a vocis loco disputatio. Est aut vox aer ictus siue auditus sensibile proprium vt ait Diogenes babilonius in arte quam de voce scripsit. Animalis qdem vox: est aer ex impetu percussus: hominis aut vox est articulata vox: & quæ ex mente proficiscit. vt ait Diogenes: quæ a. xiiij. ætatis anno consumatur. Sed & corpus est vox fm stoicos. vt ait Archademus in libro de voce: & diogenes & antipater & chrysippus in .ij. naturalium. Omne. n. quod facit aliquid corpus est: facit aut vox quæ a loquentibus ad auditores pertēdit. Dictio aut fm stoicos vt diogenes ait: vox litterata est vt dies est. Oratio aut vox significatiua quæ ex mente proficiscitur. Loquutio est dictio expressa iuxta gentium varietatem: vt græce. η. u. ε. ρ. a. latine dies. Dictionis vero elementa: xxiiij. litteræ sunt apud græcos. Dicitur aut littera tripliciter elementum scilicet figura & nomen: puta. a. Porro quinq; sunt vocalia elementa. s. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d. g. p. t. Differt aut vox a dictione. Nam vox quidem & sonus est: fit. n. dictio nihil significans: vt blytiri: non sic aut oratio. Differunt item dicere ac pronunciare. Nam pferuntur voces: dicuntur aut res quæ dici possunt. Orationis vero quinq; sunt partes: vt ait Diogenes in libro de voce. Chrysippusq; nomen appellatio: verbum: cōiunctio: articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de his quæ dicuntur. Est aut appellatio fm Diogenem pars orationis significās communem qualitatem: vt puta homo equus: Nomen vero est pars orationis significans propriam qualitatem vt puta diogenes socrates: Verbum est pars orationis significans incompositum prædicatum vt Diogenes: vel sicut quidam volunt elementum orationis sine casu significans aliquid constructum de aliquo vel aliquibus vt lego scribo. Coniunctio autem pars orationis est sine casu connectens orationis partes. Porro articulus elementum est orationis casuale distinguens nominum genera & numeros: vt hic homo hæc arbores. Virtutes orationis quinq; sunt græcitas: euidentia: breuitas: decentia: compositio. Est igitur græcitas recta fm artem locutio vulgarem consuetudinem penitus repudians. Euidentia est dictio nota mentis interpres qua id quod intelligimus aperte loqmur. Breuitas est dictio ipsa tātum quæ sunt necessaria continens ad significationem rei quā molimur. Decentia dictio est cuiq; rei proprie accomodata. Cōpositio dictio est qua rusticitas dicendo deuitatur. Porro ex vitijs barbarismus dictio est præter consuetudinē

felicitium graecorum. Solocismus autem est oratio incongrue constructa. Poema item est ut ait Possidonius in ea introductione quam de dictione scripsit dictio numero-
sa seu metrica siue aptissime iuncta atque operosa orationis speciem excedens: ut maxi-
ma tellus & Iouis aether. Poesis autem significatiuum est poema diuinarum humanarum-
que reum imitationem complectens. Diffinitio est ut ait Antipater in primo de diffinitio-
nibus oratio per solutionem perficiendo enunciata: siue ut Chrysippus ait in libro de
diffinitionibus assignatio. Descriptio autem oratio est figurate ad res inducens: siue diffi-
nitio diffinitionis vim simplicius & liquidius exprimens. Genus est plurium ac manentium
notionum conceptio: ut cum dico animal: hoc n. cuncta per species comprehendit
animalia: Intelligentia est phantasma mentis neque aliquid existens neque aliquid faciens: sed
veluti aliquid existens & veluti aliquid faciens: ut puta cum cogitat equus etiam non
praesens. Species est quae sub genere continetur: sicuti sub animalis nomine continetur ho-
mo. Est autem maxime generalis quae cum sit genus: genus non habet. Est propria maxi-
me quae cum sit species non habet speciem: sicuti Socrates. Est autem generis diuisio
scissio in continentes species: puta animalium sunt alia rationalia: alia irrationalia:
Contraria diuisio est generis in speciem scissio per contrarium: velut per negationem: ut
entium quaedam sunt bona: quaedam vero non bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisio-
ne: ut illud existentium alia bona sunt alia non bona: eorum autem quae bona non sunt alia
mala sunt: alia indifferentia. Partitio autem est generis in locos ordinatio: ut Crinis ait:
puta bonorum alia quidem circa aium: alia circa corpus sunt. Amphibologia dictio est
duas aut plures res significans per orationem ac proprie & secundum eandem consuetudinem:
ut plura simul in eadem dictione capiantur: veluti cum dicimus $\alpha\upsilon\lambda\eta\tau\iota\sigma$ cecidit: signifi-
catur. n. eadem voce nunc aliquid tale: aula ter cecidit: & nunc tale: tibicina cecidit: incer-
tum. n. est de muliere an de domo dicamus. Dialectica est ut ait Possidonius verorum fal-
sorumque neutrorumque scientia Versatur autem ipsa: ut Chrysippus ait circa significantia & si-
gnificata. Haec igitur atque hominibus stoici de speculatione vocis differunt. Porro in loco qui
de rebus significatis est constructa oratio de his quae dici possunt & perfectis enunciatis
ac syllogismis: itemque de deficientibus & praedicamentis rectis ac supinis. Aiunt autem il-
lud dici posse quod secundum rationalem subsistat phantasiam. Eorum vero alia dicunt esse per-
fecta. alia deficientia: ac deficientia quidem sunt quae imperfectam habent enunciationem:
ut cum dicimus scribit: queritur enim quis. Perfecta vero sunt quae plenam habent enuncia-
tionem: veluti cum dicimus. Socrates scribit. Itaque deficientibus quidem praedicamenta:
perfectis vero enunciata: syllogistici: interrogatioes responsionesque applicantur. Est autem
praedicatum quod de aliquo enunciat aut res de aliquo aliquibusue composita: ut Appol-
lodorius ait: siue dicendum deficientis constructum recto casu ad enunciati generationem.
Praedicatorum autem alia quidem sunt accidentia ut navigare per scopulos: atque alia quidem
praedicata recta sunt: alia supina: alia neutra. Recta quidem sunt quae construuntur cum
aliquo ex casibus obliquis ad praedicati generationem: ut est audit videt loquitur. Supina
vero sunt quae cum particula passiva construuntur: ut est audior videor. Neutra sunt quae
neutro se habent modo: ut est sapere ambulare. Reciproca in agendo & paciendo vero
sunt quae in supinis supina non sunt. Sunt autem actiones cuiusmodi est tondetur se enim
qui tondetur complectitur. Obliqui vero casus sunt genitiuus: datiuus: accusatiuus: ab-
latiuus. Enunciatum vero id est quod aut verum aut falsum est: aut perfecta res negans
quatum in seipsa: ut Chrysippus in dialecticis diffinitionibus dixit. Enunciatum est autem
negans: aut affirmans quatum in se ipso puta dies est Plato ambulat. Appellatiuum
autem est graece $\alpha\phi\iota\omega\mu\alpha$ quod affirmet vel neget: nam quod dicit dies est: videtur affirmare

dicim esse: si. n. dies sit verum est quod proponitur enunciatum: si vero non. falsum. Differt aut enunciatum & interrogatio & percontatio & imperatiuum & iurans & substantiuum & appellatiuum & enunciatio simile Enunciatum quippe est quod dicentes edicimus: id aut verum aut falsum est. Interrogatio res est perfecta quidem sicut enunciatio: sed quæ responsionem requirat: ut est an dies est: hoc neque verum neque falsum est. Itaque dum dicimus dies est enunciatio est: dum vero dicimus putas dies est: interrogatio. Percontatio vero res est ad quam signanter respondere non possumus: ita sicut in interrogatio ne: sed dicere in hoc loco habitat. Imperatiuum aut res est quam dicentes imperamus: ut est illud: ad inachi fluentia vade. Iurans est res quam si dicat quispiam perfecto. ut illud est apud Homerum. $\alpha\tau\rho\epsilon\iota\Delta\eta\kappa\upsilon\Delta\iota\omicron\epsilon\alpha\gamma\alpha\phi\alpha\eta\Delta\rho\omega\eta\alpha\gamma\alpha\mu\epsilon\lambda\eta\eta\omega\eta$. Est aut simile pronuntiatio id quod enunciatio habens ex quadam parte pleonasmos seu vitium extra genus enunciatorum cadit: ut illud: pulcherque thalamus quam priamidibus similis bubulcus. Est & ambigua res quedam ab enunciatio differens: quam si dicat quispiam ambigat. Ergo ne simile aliquid est dolor atque vita. Neque enim veræ neque falsæ sunt interrogationes & percontationes & his similia. Cum pronuntiata aut vera sint aut falsa. Enunciatorum alia simplicia sunt: alia non simplicia: ut ait Chrysippus & Archedesmus & Athenodorus & Antipater & Crinis. Simplicia quidem sunt quæ constant ex enunciatio non ambiguo: vel ex enunciatis: veluti dies est. Non simplicia aut sunt quæ constant ex enunciatio ambiguo: vel ex enunciatis: ex enunciatio quidem ambiguo veluti si dies est: ex enunciatis vero si dies est lux est. In simplicibus vero pronuntiatis est & enunciatiuum. & negatiuum: & priuatiuum: & predicatiuum & infinitum. In his aut quæ simplicia non sunt: est conexum & solutum & implicitum & disiectum & causale: & quod explicat id quod maius est: quodque id quod minus est: & pronuntiati: ut puta non dies est. Est aut huius species quæ super enunciatio dicitur: ea vero est enunciatio enunciatiuum ut non dies est: ponit aut dies est. Negatiuum vero est quod constat ex negatiua particula & predicato: ut puta nullus amat. Priuatiuum vero genus est ex priuante particula & enunciatio consistens secundum vim: ut inhumanus est hic. Predicatiuum aut est quod constat ex recto casu & predicato: ut hic ambulat. Indefinitum est quod ex indefinita particula: siue ex indefinitis particulis constat: ut qui ambulat ille mouetur. Porro non simplicium enunciatorum coniunctum quidem est: ut Chrysippus in dialecticis & Diogenes in arte dialecticæ tradunt: quod constat per si coniunctionem coniunctiuam. Pollicetur aut ista coniunctio secundum sequi post primum: ut si dies est lux est. Adiectum vero est ut Crinis ait in arte dialecticæ: enunciatum quod a coniunctione quæ dependet incipiens a pronuntiatio & in enunciatum desinens: puta quæ dies est lux est. Spondet aut coniunctio ista secundum item sequi post primum: primumque subsistere: Complexum vero enunciatum est quod complexiuis quibusdam coniunctionibus constat: ut & dies est & lux est. Disiectum aut est quod siue coniunctio disiecta disiungit: ut siue dies est siue nox est. Denunciat aut ista coniunctio alteri enunciatio falsum est. Causale aut est enunciatio quod per quæ connectitur: puta quæ dies est lux est. Quasi. n. causa est secundum primum. Declarans aut magis quod dicitur enunciatum est quod construit per eam coniunctionem quæ magis declarat & media enunciatorum ponit: ut magis dies est quam nox est. Declarans vero minus pronuntiatum est superiori contrarium: ut minus dies est quam nox est. Præterea enunciatio illa secundum veritatem & mendacium sibi inuicem opposita sunt. quorum alteri negat ab altero: ut dies est: & dies non est. Coniunctum ergo verum est cuius oppositum principali intentioni dicitur resistit: puta si dies est lux est. Hoc verum est nam non lux quod dicitur oppositum definiti repugnat ei quod dicitur dies est. Coniunctum aut falsum est cuius oppositum antecedenti non reluctat: ut si dies est: Dion ambulat: nam non Dion ambulat non repugnat ei quod dicitur dies

est. Adiunctum autem verum est quod a vero inchoans in consequens definit: puta quoniam dies est: sol est supra terram. Falsum autem a falso incipit: aut non in consequens definit: ut quoniam nox non est: Dion ambulat: si dicat id de Die. Causale autem verum est quod a vero incipiens in consequens definit: non tamen habet definiti initium consequens puta quia dies est lux est. Et. n. quod dicitur dies est. sequitur necessario lux est: sed quod dicimus lux est: non sequitur dies est. Causale vero falsum est quod siue a falso incipit: siue non in consequens definit: aut habet initium definiti non respondens ut quia nox est Dion ambulat. Probabile pronunciatum est quod ad consensionem inducit: ut si quod aliqua peperit: eius illa mater est. Est autem id falsum: neque enim auis ouis est mater. Præterea sunt alia possibilis: alia impossibilis: alia item necessaria: alia non necessaria. Possibile quidem est quod probatur verum esse his quæ sunt exterius non aduersantibus ne verum sit: ut viuit Diocles. Impossibile autem est quod verum esse probari non potest: ut terra volat. Necessarium est quod cum verum sit falsum esse non potest: siue potest quidem: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradicunt: ut virtus utilis est. Non necessarium autem est quod & verum est: & falsum tamen esse potest: si exteriora non repugnent: ut ambulat Socrates Rationabile pronunciatum est: quod plures: ut verum sit occasiones habet: ut viuemus cras. Sunt item alia pronunciatorum differentiæ: ipsorumque ex inuicem in falsa & conuersa incidentiæ: de quibus latius dicemus: Oratio est: ut crinis ait quod constat ex maxima vel maximis: & assumptione & conclusionem. Est autem huiusmodi: si dies est: lux est: dies autem est: conclusio lux ergo est. Nam maxime est: si dies est lux est: dies autem est assumptio: conclusio lux ergo est. Modus autem est quasi orationibus figura huiusmodi: si primus & secundus: atqui primus est: est ergo secundus. Logotropos autem est quod ex utriusque componitur: ut si viuit Plato: spirat Plato: atqui primum est: ergo & secundum: Inuectum est autem id genus in proximis verborum structuris necesse esset assumptionem longam conclusionemque dicere: sed tantummodo inferre: primum autem est: ergo & secundum Horatium vero alia quidem conclusionem admittunt: alia non recipiunt. Non recipiunt quibus oppositum conclusionis reluctatur maximæ connexioni: cuiusmodi est hoc. si dies est lux est: dies autem est: ambulat ergo Socrates. Quæ vero conclusionem admittunt partim quidem æquiuoce id genus conclusiue partim syllogistice. Syllogistice quidem sunt quæ siue absque demonstratione sunt: siue ad eas quæ sunt huiusmodi adducuntur secundum aliquam vel aliquas positiones: sunt autem huiusmodi: si ambulat Dion: mouet ergo Dion. Conclusiue autem sunt specialiter quæ colligunt non syllogistice: ut falsum est: dies est & nox est dies autem est: non ergo nox est. Præter syllogismos autem sunt quæ probabiliter quidem syllogisticis adiacent: non autem concludunt: ut si equus est Dion: animal est Dion: non ergo animal est Dion. Orationum item alia veræ sunt alia falsæ. Veræ quidem sunt quæ ex veris colligunt. ut si virtus prædest. vitium nocet. Falsæ autem sunt quæ falsum aliquid in assumptionibus habent: siue non concludunt: ut si dies est lux est: dies autem est: viuit ergo Dion. Sunt quoque possibilis orationes & impossibilis: necessariaeque & non necessariae. Sunt et quæ demonstratione non egent ἀποδεικτικαὶ dicuntur. Alia quidem apud alios. Categoriæ apud Crisippum quinque ex quibus omnis oratio textitur: accipiunturque in concludentibus & syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmodi in qua omnis oratio textitur: & exconiuncto antecedente a quo inchoat coniunctum quidpiam & definit inferre: ut si primus secundus: atqui primus: ergo secundus. Secunda est quæ per coniunctum & oppositum consequentis oppositam: habet antecedentis conclusionem ut si dies est: lux est: atqui nox est: non ergo dies est. Fit enim assumptio ex opposito consequenti. conclusioque ex opposito antecedenti. Tertia demonstratiua est quæ per negatam complexionem & unum aliquid eorum que in complexione sunt: inferre oppositum reliquit: ut illud: non est mortuus Plato & viuit Plato: atqui

mortus ē Plato: non ergo viuit Plato. Quarta est quæ per disiunctum & vnum corū
 quæ sunt in disiuncto oppositā: habet cōclusionem reliqui. vt siue primū siue s̄m: atqui
 primū ē: non est ergo s̄m. Quinta ē in qua oīs oratio cōstruitur ex disiuncto & vno op
 posito eorū quæ in distincto sunt: infertq; reliquum: vt siue dies ē siue nox est: non ē au
 tem nox: dies ergo est. Nam in vero verū: sequitur s̄m Stoicos vt dies est: lux ē. In fal
 so falsum: vt nox est falso tenebræ sunt. & in falso verum: vt volare terram esse terram.
 Vero tamē falsum nō infertur. Nam dum dicimus esse terram: non sequitur: vt volet
 terra. Sunt item ambigua quædam orōnes obscuræ: ac latentes & foritæ & ceratides
 & vtides. Est autē obscura & inuoluta oratio huiusmodi. Nō duo quidem pauca sunt:
 nō etiam tria: non autem ista quidem: non autem & quatuor: atq; ita vsq; decem: duo
 autem pauca sunt: & decem igit̄. Si autem est oratio coniunctiua ex infinito: & finito
 constās assumptionem vero & conclusionem habens: vt si quis est hic: non est ille rho
 di. Ac huiusmodi sunt in logicis stoici vt maxime asserant dialecticum solum esse sa
 pientem. Omnis enim res per eam quæ in sermonibus est speculationē cerni quæq; ad
 naturā pertinet: & quæ ad mores logicæ egre adminiculo. Quid dicere oportet de re
 ctitudine nominū: quo pacto statuerunt leges in operibus non possem dicere. Porro
 cū duæ sint consuetudines quæ virtuti subincidunt: alia qdem quid quodq; entiū sit in
 spicit: alia vero quid vocet̄: atq; in hunc modū: de rationali philosophiæ pater disserūt.
 Enimvero moralē philosophiæ partē in subiectos diuidunt locos: videlicet de appeti
 tiōe: de bonis & malis: de perturbatiōibus: de virtute: de fine: deq; prima æstimatione:
 & de actibus: ac de officijs: de adhortatiōibus & hortatiōibus. In hunc autē modū sub
 distingūt. Chrysippus archedemus Zeno tarsensis Appollodorus Diogenes antipa
 ter & Possidonius. Nā Cirticus Zeno & Cleantes: vt antigores simplicius ita tracta
 rūt. At hi & rationalē naturalēq; philosophiæ partē diuiserūt. Primā autē hanc aiantis
 appetitionē fuisse dicūt se ipsum tuēdi atq; seruādi: natura sibi ipsum ab initio ita cōci
 liatē: vt Chrysippus ait in p^o de finibus: primū p̄prium cuiq; aiantis dicens sui ipsi⁹ fu
 isse cōmendationē huiusq; notionem. Neq; n. fas erat animal ipsum vel ab se alienū fie
 ri: vel oīno id fieri: vel non sibi maxime p̄pinquū fieri. Restat vt dicamus hanc ip̄m si
 bi maxima cōcordia & caritate deuinxisse. Ita. n. & noxia p̄pellit: & quæ ad sui cōstan
 tiam sunt utilia suscipit. Quod autē dicūt quidā primā appetitionem aiantibus ad vo
 luptatē fieri falsum profecto ē. Accessionē. n. dicūt si quid sit voluptatē esse: cū ipsam
 per se natura inq̄sierit & quæ cōmendatiōi suæ sunt accommodata p̄cepit: quēadmodū
 exhilarescūt aialia: virescūtq; arbores. Nihilq; aiunt differt natura in arboribus & aia
 libus: qn̄ de illis absq; motu volūtatis: ac sensu disponit: & in nobis quædā eadē rōne fi
 unt. Cū vero ex supfluo appetitio aiantibus accesserit: qua vtētes peragant quæ sua sūt
 ī eis qdē naturali cōstātia appetitionē illā disponi. Ceterū cū rōnalibus p̄fectiore p̄ce
 pro data sit ratio s̄m eā viuere. s. recte fieri his quæ s̄m naturā sunt: ea qppe artifex ac
 cidit moderatrixq; appetitiōis. Quocirca primus Zeno in libro de natura hoīs finem
 ait cōsentaneæ s̄m naturā viuere. Id autē ē s̄m virtutem viuere: ad eā quippe natura nos
 duci. Similiter & Cleāthes in libro de voluptate: & Possidonius & Hecato in libro de
 finibus. Rursus s̄m virtutem viuere idem ē quod s̄m peritiā eorū quæ secūdam na
 turam accidūt viuere: vt Chrysippus in primo de finibus ait. Partes enim naturæ vni
 uersæ sunt naturæ nostræ. Iccirco finis efficitur consentaneæ secūdam naturā viuere se
 cūdam suam omniūq; naturam: nihil eorū faciendo quæ a cōi lege prohibētur: quæ ē
 recta ratio in omnes perminēs: eademq; in Ioue hoc principe gubernationis omnium
 quæcumque sunt existente. Esse autem hoc ipsum sc̄licis hominis virtutem & co

piam: vitæ cum omnia geruntur s̄m concordiam cuiusq; genij pro voluntate gubernatiois oīum. Diogenes igitur finē diffinite dixit rationi rite obtemperare in eis eligēdis quæ s̄m naturā sunt. Archedemus autē nihil officioꝝ omittendo viuere. Naturā autē chryſippus quidē cā cui consentaneæ oporteat viuere: & cōem intelligit: & pprie hūanitat̄is. At vero Cleanthes cōem tm̄modo naturā suscipit: quā seq̄ oporteat non ēt particularē virtutemq; affectionē esse consentientē: & ipsam ppter seipsam esse virtutē: nō ob metum aliquem aut sp̄e: aut aliquid eoz̄ quæ sunt exterius: inq; ipsa cōstitutam eē beatam vitā. Quippe cū sitaīa insita ad cōsensionē totius vitæ. Perueriti autē rationale aīal plerūq; exterioribus negocijs inductū: & quasi rationaliter persuasum: aliquā autē ob præsentiū instructionē. Natura. n. occasiōes dat minime peruersas. Est autē virtus alia q̄dem cōiter oībus perfectio quædā veluti statuae: alia inuisibilis veluti sanitas: & alia speculatiua vel intelligibilis. vt ē prudētia. Ait. n. Hecato in p^o de virtutibꝯ sciam^o q̄dem & speculatiuas quæ ex speculatiōibus constātiām habeāt: virtutes tueri: & prudētiam atq; iustitiā. Speculatione autē vacātes eas quæ ita ferme per extēsiōē inspiciātur: vt illæ quæ ex speculatiōibus constāt: veluti sanitatē & robustitatē. Quippe & insipientiam q̄ ex in speculatiōis parte est seq̄ cōtingit: ac pferri sanitatē nō secus ac fornicis structuræ robur accedere: appellant̄ autē ἀφωρητοι: quia consensioēs non habent sed accedūt: & circa ignauos sunt: vt sanitas & vires. Argumentū vero quod substantialis virtutis sit: ait Possidoni^o in p^o moralis orōnis q̄ in profectu fuerint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse autē & vitium subsistēs: quia virtuti opponat̄. Docibile vero esse virtutē & Chryſippus in primo de fine dixit: & Cleātes & Possidoni^o in exhortatiōibus: & Hecato: q̄ aut docibilis sit ex eo cōstat q̄ boni ex malis fiāt: Panætius quidē duas posuit virtutes contēplatiuam & actiuā. Alij tres: rationale: naturalem: & moralem. Quatuor Possidoni^o plures Cleātes Chryſipp^o & Antipater. Nēpe. n. Apolophanes vnā dicit virtutem prudētiam. Porro virtutū alias quidē primas: alias vero eis subiectas primas quidem: ac veluti princeps: prudētiam: fortitudinē: iusticiā: temperatiam: harū aut in specie: magnanimitatem: continētiam: toleratiam: ingenium cōsiliū. Ac prudētiam quidem sciētiam esse bonoz̄: ac maloz̄: ac mediōrum. Iusticiā vero sciētiam eoz̄ quæ eligenda sunt: quæq; fugienda: quæq; sunt media. Ceteræ magnanimitatē sciētiam quæ habitū faciat celiōrem oībus quæ contingere possint æqualiter bonoz̄: ac maloz̄. Continētiam vero affectionem inuiolabile recte rationis: siue habitū voluptatibus insuperabilem. Porro toleratiam sciētiam siue habitum earū rez̄ quibus insistēdum sit: vel nō atq; mediāz̄. Ingenium autē habitū celerem officij inuentorem. Cōsiliū vero sciām inspiciendi quānā & quo pacto gerētes vtiliter operemur: Cōsentaneū est aut vitioꝝ quoq; alia prima: alia his esse subiecta: Puta imprudētiam: formidinē: iniusticiā: intēperantiā: incōtinentiamq; & hebetudinē & pessimum cōsiliū his esse subiecta: Esse aut earū rez̄ ignoratiam vitium: quæ sciētia virtus sit. Bonū vero cōiter quidem id esse quod sit vtile: proprie vero siue idē: siue ab vtilitate nō alienū. Quocirca ipsam quoq; virtutem: & particeps ipsius bonū ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo cōtingit veluti virtutis actum. A quo aut veluti studiosum virtutis participē. Aliter ita proprie diffiniūt bonum quod sit perfectū s̄m naturam rationalis vel quasi rationalis. Huiusmodi vero esse virtutē: vt qui participēt sui actus virtutis ac p̄bos esse. Accessiōes vero ipsius gaudiū eē & lætitiā & similia. Eodē modo & ī malis aliud quidē esse imprudētiam: formidinē: iniustitiā & his similia: quæ autem participent viciosos eē actus & malos hoīes: horū esse accessiōes mœrorē & angore: & cetera in hūc modū. Præterea bona alia esse circa aīum: alia extrinsecus: alia neq; circa ani-

mium: neq; extra: & ea quidē que sunt circa aīum virtutes esse: virtutisq; actiones. Que
 vero extrinsecus: sunt: nobilē habere p̄riam & amicū carū: atq; probū. Harūq; rerū co
 mitē fœlicitatem: quæ vero neq; extrinsecus neq; in aīo sunt: quenq; ipsum sibi ipsi esse
 bonū ac fœlicē. Rursus autē mala partim esse circa aīum: ipsa. s. vitia. actusq; vitiosos:
 partim extrinsecus: vt stultā habere patriā & stolidū amicū: & q̄ ista cōsequūtur infœli
 citatē: partim neq; extrinsecus esse: neq; circa aīum. vt ipm sibi ipsi esse malū atq; infœlicē:
 Itēq; bona alia versari circa fines: & dici finalia: alia in effectu cōsistere: & dici efficiētia:
 alia utrūque simul eē: amicū quidem & quæ ab ipso nobis p̄ueniūt cōmoda efficiē
 tia esse bona. Porro cōfidentia & magnitudinē animi & libertatē & oblectationē & læ
 ticiā & tranquillitatē omnēq; virtutis actum finis in p̄te esse: eūdē uero utrumq; simul
 esse. Nā ex eo quidē q; perficiunt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo uero q; illā ueluti
 p̄tes ipsius implent ad finē p̄tinēt: Pari ratiōe malorū quoq; alia esse finalia: alia effecti
 ua: alia in utrūq; modū se habentia. Inimicū nēpe & quæ ab ipso exoriuntur incōmoda ef
 fectiua esse. Stupiditatē autē & humilitatē & seruitutem & molestiā & mœrorē ac tri
 sticiā oēm q; actū maliciæ ad finē p̄tinere. Ea uero se utroq; mō habent. Nā & ex eo qd
 inferūt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q; eā utpote ipsius partes implēt ad finē p̄ti
 nēt. Præterea bonorū animi alia hītus sunt: alia affectiōes: alia neutrū: Affectiōes qdē
 virtutes sunt: hītus autē studia. Porro actiōes neq; hītus neq; affectiōes sunt. Cōiter autē
 bona sūt mixta: vt fœcūditas prolis & q̄ta senectus. Simplex uero bonū est scia: ac sp̄
 quidē præsentia bona virtutes: nō semper autē. vt gaudiū deambulatio. Bonū autē omne
 conducēs & oportunū & cōmodum & utile & aptū & pulchrū & iuuās & optabile &
 iustum esse. Conferēs quidē q; ea cōferat: qbus contingētibus emolumētum capim⁹:
 oportunū quod ea q̄ oportet cōtineat cōmodū quod ad id accōmodatum sit: vt exce
 dat emolumēto extrinsecus cōtracta cōmercia. Utile qd vsū præstet utilitatis. Aptū
 uero quod laudabilē cōuenientiā operet. Pulchrū quod venustū: sui vsū præbeat. Iu
 uās quod tale sit: vt iuuare possit. Optabile quod eiusmōi: vt optione præposita meri
 to id eligamus. Iustum uero quod iuri ac legi cōcordet: efficiatq; societates. Honestū au
 tē quod sit p̄fectū dicūt bonū quod oēs a natura quesitos habeat numeros: sitq; perfe
 cte moderatū. Ei⁹ quattuor spēs tradūt: iusticiā: fortitudinē: tēperantiā: & sciām. Por
 ro his honestas actiōes cōsumari. Eadē itidē rōne turpe quod ē in spēs quattuor scindūt
 in iniustitiā formidinē intēperantiā & insipiētiā. Dicit autē honestū vnice quidē quod pos
 sessores sui laudabiles facit: bonū dignū laude. aliter autē bene & apte ad opus suū na
 tum esse: aliter uero quod ornat cū dicimus solū sapiētem bonū: honestūq; esse. Dicūt
 autē quod honestū sit id solū esse bonū: vt Hecato in primo de bonis ait: & Chrysipp⁹
 in libro de honesto. Id autē esse virtutē & quod sit virtutis particeps cui equale illud est
 bonū omne qd sit id honestūq; eē: honestūq; ac bonū tantūdem valere. Id autē huic si
 mile est. Nā quia bonū ē honestū est: ē autē honestum: bonū ergo ē: putant: & oia bo
 na esse paria: bonūq; omne sūm opere esse appetendū: idq; nec augmētū suscipere nec
 detrimētū. Eorū autē quæ sunt aiūt alia bona: mala alia: alia neutra: bōa quidē virtutes
 eē prudentiā iusticiā fortitudinē tēperantiā & cætera id genus: mala uero his opposita
 vitia imprudentiā iniusticiā & cætera. Neutra uero que neq; profunt: neq; obsūt: vt est
 vita: sanitas: pulchritudo: voluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas. & que is oppo
 sita sūt: mors ægritudo: dolor: turpitudine: infirmitas: inopia: obscuritas: atq; ignobili
 tas & his similia: vt ait hecato in septimo de fine: & appollodor⁹ i ethice & Chrysipp⁹.
 Non. n. eē ista bona: sed indifferentia per speciem p̄ducta: sicut. n. caloris p̄priū ē calefa
 cere: nō refrigerare: ita & bōi p̄priū p̄desse ē: & nō nocere. Nō autē magis p̄sunt q̄ noce

ant opes atq; sanitas. Quo aut bene vti & male possumus: id bonum non est: diuitijs aut & sanitate bene & male vti possumus. Non est igitur bonum opulencia: & sanitas. Possidonus tamen ista quoque bona esse dixit. Sed neque voluptatem bonum dicunt & hecato in nono de bonis: & Chrysippus in libris de voluptate. Esse. n. & fœdas voluptates: nihil vero fœdum esse bonum. Prodesse autem est mouere aut habere secundum virtutem. Contra vero nocere est mouere: aut habere secundum vitium. Duobus autem modis dici indifferentia. Vno quidem ea quæ neque ad felicitatem neque ad infelicitatem conferunt: vt sunt diuitiæ sanitas vires gloria & cætera id genus. Nam & sine his possibile est feliciter esse: cum earum usus vel relictus felicitatis vel prauus infelicitatis auctor sit. Aliter autem dicuntur indifferentia quæ neque appetitum neque occasionem mouent: vt est vel pares in capite habere capillos: vel imparis: vel extendere: vel contrahere digitum. Priora. n. quæ diximus indifferentia non ita se habent. Illa quippe & appetitum & occasionem mouent. Idcirco alia quidam ex eis eliguntur: cum cætera æqua ratione vel eligenda sint: vel fugienda. Porro indifferentium alia quidam producta sunt: quæ ὁπωρὴ ὑμενᾶ dicunt. Alia abducta quæ ἀπὸ ὁπωρὴ ὑμενᾶ vocant: producta quæ quæ habeant existimationem: sequentia vero quæ existimatione careant. Existimationem vero alia quidam conferre aliquid ad consentaneam vitam: quæ circa omnem bonum est. Alia vero mediã quandã vim aut usum conferre ad eam vitam quæ sit secundum naturam: cuiusmodi dicere possumus opes atq; sanitatem si quid afferant ad naturalem vitam. Alia vero esse nunquam sapientem. sed cauere. Cupiditati voluptatem contrariam dicunt quæ sit appetitio rationalis: quemadmodum igitur sub prioribus perturbatiõibus quædam adiunguntur: ita & sub primis affectiõibus. Namque voluntati adiungi beniuolentiam: placiditatem: lenitatem: dilectionem. Cautioni autem verecundiam: castitatem & cætera id genus. Gaudio iocunditatem læticiã æquanimitatem. Aiunt autem & sapientem semper quietum esse: ac perturbationibus vacuum. Esse item & alium sine passione malum. s. quod tantumdem valet: ac si dicatur durus & ad virtutis actiones immobilis. Fastu item vacare sapientem: quippe tantumdem honorem & gloriam existimare quantum dedecus & ignominiam esse: & perditum quemlibet sine fastu. Quippe qui æque mouetur ad decus & ignominiam. Seueros item aiunt esse sapientes omnes: quæ neque ipsi loquantur ad voluptatem: neque ab alijs ad voluptatem dicta admittant: esse autem & alios seueros. qui ad rationem acrioris vini seueri dicantur: quo ad medicamentum potius quam ad proportionem virtutis. Sinceros item esse sapientes obseruareque: & cauere sollicite ne quid de se melius quam sit commendare putemur fūco seu arte aliqua mala occultante: & bona quæ insunt apparere faciente: ac circumcidere vocis omnem fictionem: esse itemdem specie a negocijs remotos. Cauere. n. ne quid præter officium faciant: ac vinum quidem bibere: non autem inebriari. Nunquam item sanitate mentis excidere. Incidere tamen aliquando in phantasias monstruosas propter atræ bilis redundantiã: siue ob delirationem non quidem deuiationem rationis: verum ex imbecillitate naturæ. Neque dolore capiendum sapientem quæ is ægritudo sit animi ratione aduersante contractio: sic appollodorus ait in moralibus: diuinos quoque esse: quæ in se ipsis quasi habeant deum. Malum vero & impium sine deo esse: quod duplici ratione accipitur: siue quæ deo contrarius dicatur: siue quæ aspernetur deum. Id tamen malis omnibus non conuenire. Pios autem & religiosos esse sapientes: peritos. n. esse diuini iuris omnes. Porro pietatem scientiam esse diuini cultus: dijs item eos sacrificia facturos castosque futuros. Quippe ea quæ in deos admittuntur peccata detestari: dijsque caros ac gratos fore: quæ sanctisque iustisque in rebus diuinis sint: solos vero sacerdos esse sapientes: consulere quippe: ac decernere vero cum errore sunt: vt mutilare seipsum substantiamque proijcere eadem ratione & de his quæ præter officium sunt. Præterea officiorum alia quidem semper efficienda sunt: alia vero non semper: & semper sane vt est interrogare atque respondere & ambulare: & eius generis omnia. Eadem & in

his quæ sunt præter officium ratio est. Est etiã in medijs officium: aliquod: vt est pueros obtẽperare pedagogis. Aiunt aut̃ aiã octo in partes esse diuisam. Esse aut̃ has illius partis quinque sensus vocalẽq; particulam & cogitabilem: quæ est ipsa mens & generandi vim. Enimvero ex falsis accedere mētis peruersionem ex eaq; cõplures pullulare perturbatiões atq; incõstantiã causas. Est aut̃ fm Zenonem ipsa perturbatio irrationabilis: ac præter naturã animi motus siue appetitio abũdans. Porro perturbatiõnum supremaq; vt ait Hecato in secundo de perturbatiõib⁹: ac Zeno in eo quem scripsit itidẽ de perturbatiõibus libro quattuor esse genera: dolorem metũ concupiscẽtiam voluptatem. Putãt autem perturbatiões: iudicia eẽ: vt Crysippus in libro de perturbatiõibus ait Quippe auaritiã opinionem esse inherẽtem de pecunia q; honesta sit. ebrietatemq; itidẽ & intẽperantiam & cætera similia. Ac dolorem quidẽ irrationabilẽ animi cõtractionem esse. Eius aut̃ species misericordiam: inuidiã: emulationem: zelotypiam: angorẽ: cõturbationem: tristitiam: mœrorẽ: confusionem. Misericordiã igitur egritudinem esse ex alterius miseria iniuria laborãtis. Inuidiam vero dolorem esse in alienis bonis: amulationẽ dolorem esse ex eo q; ali⁹ eo potiat̃ quod quisq; cupierit. Zelotypiam egritudinẽ esse ex eo venientem q; adsit alteri quod ipse quisq; habeat. Angorem vero egritudinẽ esse premẽtem. Cõturbationem egritudinem esse angustãtem: difficultatemq; præstãtem. Tristitiã egritudinem permanentẽ altius insitã animo atq; crescẽtem. Mœrorem egritudinẽ laboriosam. Confusionẽ egritudinem esse irrationabilem mordẽtem & præsentia conspici prohibẽtem. Timorem aut̃ esse metũ impendentis mali. Porro ad timorẽ & ista referunt. metũ: pigritiam: pudorem terrorem tumultũ anxietatem. Esse aut̃ metum timorẽ trepidationem faciẽtem. Pudorem metũ esse ignominia. Pigritiam metũ futuri laboris. Terrorem metum ex insuetæ rei imagine proficiscentẽ. Tumulum metũ esse cum adhæsione vocis. Cõcupiscẽtiam vero irrationabilem esse appetitũ cui & ista subincidunt. Indigẽtia odium contẽtio: ira: amor: iracũdia: ex candescẽtia. Est aut̃ indigẽtia: cupiditas quãdam cũ eo non potimur: qd̃ cupimus ac veluti a re ipsa separata frustra vero ad illã nitens. Odiũ vero est cupiditas qua male cuiãdam optamus cũ pfectu aliquo & incremẽto. Cõtẽtio cupiditas quãdam est ab electione pfecta. Ira libido puniendi eius ẽ qui læsisse videatur iniuria. Amor aut̃ est cõcupiscẽtia quãdam in præstãti ingenio viros nõ cadẽs: est. n. insidiatrix industrię & studij per apertã: ac se ingerentẽ pulchritudinẽ. Iracũdia est ira inueterata & plena odij vlciscendi tẽpus obseruãs: quod hisce verbis ostẽditur. Porro excãdescencia est ira nascens: & modico existens. Cæterę voluptas est irratiõabilis eius rei appetitus q̃ videatur expetẽda. Eius partes sunt delectatio: gaudiũ: in malis oblectatio: effusio. Est aut̃ delectatio: voluptas: suauitate: auditus animũ deliniens. Insultatio autẽ voluptas in malis alienis. Oblectatio quãdam est inductio animiq; inclinatio ad voluptatem emolliẽs. Effusio vero virtutis dissolutio est atq; remissio. Sicut aut̃ in corpore sunt agrotatiões quãdam veluti podagræ & articulorũ dolores: ita & in aĩo glorię appetitio imodica: & mulierositas & cætera eiusdẽ generis. Est aut̃ agrotatio morb⁹ cũ imbecillitate. Morbus aut̃ opinatio vehemẽs eius rei quæ videatur expetẽda: & sicut in corpore casu gignũtur egritudines quas κατὰ πρῶτον καὶ διαπρῶτα dicũt: putabilis & pituita: ita & in aĩo sunt quãdam pcliuitates: vt inuidetiã: contẽtiones ac similia. Esse aut̃ & bonas affectiões aiunt tres gaudiũ: cautionẽ: voluntatẽ: esse vero gaudiũ placidum & constãs contrariũ dolori: rationabilẽq; voluptatem. Cautionem vero malorũ declinationẽ cũ rõne timori contrariã quæ est declinatio sine rõne. Nã metuere existimationẽ probati vicissitudinẽ quãcumq; statuerit peritus reg: vt verbi gratia com

mutare cū ordeo triticū: esse igit̄ p̄ducta quæ & existimationē habēt: ut in eis q̄dem
quæ ad aīum p̄tinēt īgeniū: artē: p̄fectum & his similia. In corporalib⁹ aut̄ uitā: sanita
tē: robur: bonā habitudinē: integritatem: pulchritudinē. In eis uero quæ sūt exterius
diuitias: gloriā: nobilitatē & his similia. Cōtra aut̄ superiorib⁹ ī his quidē quæ ad aīum
p̄tinēt obtusionem hebetudinē inertīā & his similia. Porro in corporalib⁹ mortē:
morbum: imbecillitatem: malā habitudinē: debilitatem: turpitudinē & his similia.
In exterioribus aut̄ paupertatem: obscuritatem: ignobilitatem & cætera ī hūc modū.
Neq; uero p̄ducta sunt: neq; nō p̄ducta: quæ neutro se habēt modo. Præterea pro
ductorum alia q̄dē p̄ se ipsa p̄ducta sunt: alia uero propter alia: alia & propter se ipsa:
& p̄pter alia: per se ipsa q̄dem: ut ingeniū: p̄fectus & similia: per alia uero ut diuitiæ:
nobilitas & cætera id genus: ob se ipsa uero & alia: ut ualentia uiuacitas sensuū incolu
mitas: per se ipsa quidē quia per naturā sunt: per alia uero quia nō modico usui sunt: eo
dem se mō habet abductū contraria ratioē. Officiū aut̄ id esse dicūt: quod cur factū
sit p̄babilis ratio reddi pōt: p̄tingere aut̄ id ad arbores etiam & aīantes. Notari nāq;
& in his officia. Cæteræ & a Zenone primo τὸ καὶ δὴ κὸν ita appellatum officiū ex eo
q̄ per quosdā ueniat appellatiōe sumpta esse autem id actionē quādā naturalibus ap
paratibus propriam. Nā ex his quæ sūt appetitum gerūtur: alia quidē esse officia: alia
præter officium. Ea uero officia intelligenda quæ ratio faciēda suaserit: ut parentes ho
norate: fratresq; ac patriā tueri: amicos parare: illisq; adesse. Præter officiū sunt quæ ra
tio fugiēda suggesserit: ut est parētes negligere: fratrū ommittere curā: amicis nō consen
tire: patriāq; aspernari: & cætera in hunc modū: quæq; aut̄ ratio fieri: neq; vetat: ea neq;
officiū esse neq; præter officiū: ut est festuca tollere: tenere stilū: vrceum & cætera id ge
nus. Atq; Alia quidē officia esse absq; errore: alia cū errore. Sine errore quidē ut se sen
susq; tueri: & similia. Quæ de sacrificijs: templorū instructiōibus: Instructiōibusq; cæ
teris quæ sunt dijs gratissima. Colēdos itē parentes ac fratres post deos monēt: aiunt
aut̄ affectū & indulgētiā in filios ipsis esse naturalē malisq; inesse negāt. Peccata itē pa
ria existimant: ut chrysippus ait in quarto naturalium quæstionū per seusq; & zeno. Nā
si uerū uero maius nō ē: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude nec peccato pec
catū: Nā & q̄ centū stadijs abest a canopo & qui vno: æque in canopo nō sunt. Itaq; &
qui minus peccat & q̄ amplius: æque in recto opere nō sunt. Heraclides tñ tarsensis an
tipatri tarsensis necessarius: atq; athenodorus imparia peccata dicūt. Accessurū itē sa
pientē ad rep̄. nisi quid īpediat: ut chrysippus in p̄ de uitis ait. nāq; & uicia p̄pulsaturū
& ad uirtutē excitaturū ciues suos. Vxorē itē ducturū procreādorū liberorū cā: ut ze
no ait in rep̄. Sapientē præterea nō opinaturū. i. mēdacio nō accessurū neq; assensurū cui
q; cynicāq; sectam amplexurū: esse. n. illam validā ac celerē ad uirtutē uiam: ut appol
lodor⁹ in moralibus fateat̄. Gustaturū insup humanas carnes si ita casu obuenerit: So
lūq; sapientē eē liberū: malos aut̄ suos: eē. n. libertatē p̄tatem operādi qua stulti & ma
li oīno careāt: eē aut̄ & seruitutē aliā quæ in subiectiōe cōsistat: & tertiā q̄ in cōditiōe ac
subiectiōe sit: cui opponit̄ dñatio & ipsa mala. Nō mō aut̄ liberos esse sapiētes uerū & re
ges. Cū sit regnū imperiū nemini obnoxiiū: q̄ de sapientibus solis asserit̄: ut chrysip
pus ait in libro q̄ zeno p̄prie sit usus noibus. Statuere. n. ait oportere p̄cipē de bonis
ac malis: hæc aut̄ malorū scire neminē. Sicut ad mgratus & iudicia & oratoriā solos il
los idoneos: neminēq; malorū. Esse itidē & ī peccātes q̄ ī peccata incidere nō possint: ef
seq; inocuos: nā neq; alijs nocere neq; sibi: misericordesq; nō eē: neq; ueniā alicui habere
neq; n. p̄uaricatos cōstitutos a lege cruciatus: nam cedere misericordiacq; & mansue
tudo ipsa nulla inest anime aduersus cruciatus simulatiōe benignitatis: neq; illos arbi

trari duriores. Sapientē nihil eorū admirari quæ videantur mirabilia & insperata vt charonia fluxusq; maris ac reflexus & fontes calētium aquarū atq; ignium euaporatiōes. Enimvero neq; solitarius inquit sapiens viuet. Est. n. socialis per naturā atq; actione gaudet: exercitationēq; suscipiet firmandi ac roborādi corporis cā: orabitq; inquit sapiens ac vota faciet bona a dijs postulās: vt Possidonius in primo de officijs: & hecato in tertio de paradoxis aiūt. Dicuntq; itē amicitia solos inter bonos quos sibi inuicē studiorū similitudo cōciliet: posse consistere. Porro amicitia ipsam societate quandā esse dicunt oīum quæ sunt ad vitā necessariam: cum amicis vt nobis ipsis vtamur: obq; id amicū eligēdum p̄nunciāt: amicorūq; multitudinem inter expetēda ponūt: inter malos cōstare nō posse amicitiam: cū nemine stultorū esse litigādum: oēsq; stultos insanire: neq; n. prudentes esse: verū per insaniam æqualē stultitiā oīa gerere: Sapientem oibus benefacere sicuti & ismeniam dicim⁹ tibijs oibus bene cecinisse. Sapientē quoq; eē oīa. Quippe perfectā illi potestatem a lege prestitam. Caterūq; malorū: ac stultorū quedā esse quēadmodū & iniquorū aliter quēadmodū ciuitatis: aliter vtentiū dicimus. Virtutes sibi inuicē ita eē cōnexas: vt q; vnā habuerit oēs habeat: esse q; p̄ illarū cōes speculatiōes: vt Chrysippus in p̄ de virtutib⁹: & Apollodorus i phylace s̄m antiquū morē: & Hecato i. iii. de virtutibus aiūt: q. n. p̄bus sit ea despiciere & agere q̄ sint agēda: quæ vero faciēda sint ea & eligēda esse & sustinēda & distribuēda & p̄seuerāda. Sequunt̄ aut̄ prudentiā quā dā cōsilioq; maturitas & intelligentia: tēperantiā vero ordinis cōstantia & ornatus. Iusticiā aut̄ æqtas & gratitudo: fortitudinēq; cōstātia atq; valētia. Placet aut̄ eis nullū inter virtutē & vitiū esse mediū. Peripateticis ecōtra iter virtutē & vitiū p̄fectū faciētib⁹: quēadmodū. n. lignū aut distortū aut rectū oportere eē aiūt: ita iustū vel iniustū: neq; vero iusti⁹ neq; iniusti⁹: at i ceteris s̄m. At virtutē Chrysippus quēadmodū amitti posse: Cleantes vero nō posse ait: ille posse amitti p̄ ebrietatē & atrā bilē: ille nō posse ob firmas: ac stabiles cōprehēsiōes: ipsam vero eē eligēdā. Erubescim⁹ deniq; in his q̄ male agim⁹ adeo quod sit honestū id solū scimus eē bonū: ipsamq; sibi sufficere ad bene beateq; viuēdū: vt ait Zeno & Chrysippus in libro de virtutibus: & hecato in secūdo de bonis. Si .n. inqt magnitudo animi sola sufficit: qua oibus fastigio mētis trāscendamus: ipsaq; pars virtutis ē. Profecto & virt⁹ sola sufficit ad beatā vitā: ea quoq; cōtēnens q̄ molesta vidēt. Panaxi⁹ tñ & Possidoni⁹ virtutē minime sufficere dicūt. Verū opus ē bona valetudie & affluētia regū & robore. Placet itē eis virtute sp̄ vtī: sicuti Cleantes ait. Amitti. n. nō pōt: sempq; p̄fecto aīo vtet̄ sapiēs. Natura quoq; ius nō positiōe cōstare. sicuti & regē & rectā rōnem: vt Chrysippus in libro de honesto ait. Videēt aut̄ eis ne dissonantiā quidē a philosophia discedere. Hac. n. rōne prius defecturā oēm vitā q̄ deffuturā philosophiā: vt Possidoni⁹ in exhortatiōibus ait. Liberales quoq; disciplinas esse magno vsui sapienti Chrysippus auctor ē. Placet itē illis nullū nobis ad aiāntes ceteras ius esse ob naturā dissimilitudinē: vt Chrysippus in p̄ de iusticia: & Possidonius in p̄ de officijs tradūt. Amaturū quoq; sapientē eos iuuenes q̄ p̄ferat̄ speciē indolis: ingeniumq; ad virtutē aptissimū: vt Zeno in libro de repu. & Chrysippus in libro de virtis primo: & Apollodorus in libro de moralibus aiūt. Amore vero ad miniculū beneficētiæ p̄pter apparētem venustatē: neq; cōgressus est verū amicitia. Nēpe. n. Thrasonidem & quidē cum haberet in potestate amatā: abstinuisse ab ea: ne odiretur. Esse igitur amorem amicitia nodum: vt Chrysippus in libro de amore ait: neq; eē eū in vitio: pulchritudinē: itē in virtutis esse florem: & cū triplex vitæ genus sit: speculatiuum: actiuū: & rationale: tertium istud eligendum dicunt. Quippe effectum a natura rationale: animal ad speculationē & actionem. Rationabiliterq; aiunt sapientem seipsum

educturum ex vita & patriæ & amicorū causa: siue inter acerrimos doloris aculeos: siue
mebroꝝ mutilatiōes: aut incurabiles morbos illi occumbēdum sit. Placet item il-
lis vxores quoq; cōes esse oportere apud sapiētes: vt quilibet illi congregiatur: quę sibi
prior occurrerit: vt ait Zeno in rep. & Chrysippus in libro item de rep. Diogene itidem
Cynico: ac Platone huius cōitatis auctoribus. Oēs. n. patrum instar aqua caritate di-
ligemus: tolleturq; adulterij suspicio & zelotypia. Eā vero rempu. esse optimā quę sit
mixta ex regno & populari dominatu optimatumq; potentia atq; in moralibus qui-
dem decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradunt non improbabilī ratione
subnixa. Verum ista summam: ac veluti per capitula & elementa tetigisse sufficiat.
Cæterum physicam rationem diuidunt in locum de corporibus & per principis & ele-
mentis & dijs & finibus & loco & inani. Et ista quidē per species diuidunt: generaliter
aut in locos tres: de mundo: de elemētis: tertiuq; de causis. De mūdo locū in duas di-
stingui partes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius ascisci societatem & mathema-
ticos: per quā de fixis vagisq; syderibus disputant: puta si sol tantus sit: quantus vide-
tur: & lunæ itidem quanta sit magnitudo: & de ortu occasuq; syderū: atq; cæteris hu-
iusmodi quæstiōibus. Alteram eius cōsiderationē esse quę solis cōgruat physicis. qua
si quæ sit illius substantia queritur: ac de sole vtrum genitus an ingenitus sit: & vtrum
aiatus sit: an vero inanimis corruptibilis ne an incorruptus: & prouidētia agatur: nec
ne: ac in hunc modū de reliquis: Causalem quoq; rationē & ipsam esse bipartitā: Eius
alteram speculationē medicorū esse cōem quæstionem: qua inquirunt de principali ani-
mæ & de his quæ fiunt in aīo & de seminibus atq; eius generis cæteris. Reliquum vero
mathematicos quoq; sibi vsurpare: quomodo. s. videmus: & quæ sit causa perspicacis
phantasiæ: qua ratione constēt nubes tonitruaq; & irides & aræ & cometæ & his simi-
lia. Videtur aut illis duo esse rez omnium principia: faciēs videlicet: ac patiens: quod
igitur patit sine qualitate esse substātiā materiā quod aut faciat verbum deum eē:
quod in ipsa sit. Hūc. n. quippe sempiternum per ipsam oēm singula creare. Ponit au-
tem hoc decretū Zeno Citicus in libro de essentia. Cleātes quoq; in libro de Atomis
& Chrysippus in primo physicorū in fine. Archedemus quoq; in libro de elementis: &
Possidonius in secūdo naturalis rationis. Differre aut aiunt principia & elementa: nā
illa quidem ingenita esse & corrūpi non posse: elemēta vero per igneā euaporationem
corrumpi: sed & incorporea esse principia: & ipsa informia: hæc vero formata. Corpus
aut appellat Apollodorus in physica quod secetur in tria in longitudinē latitudinē
& altitudinē. Id aut & solidum corpus appellatur. Porro superficies est corporis fi-
nis: siue corpus longitudinē solam habens: ac latitudinē: sed carēs: altitudine. Hāc
autem Possidonius in quinto de cælestibus & fm intelligētiam & fm substātiā reli-
quit. Linea planiciei finis est siue lōgitudō absq; latitudine: siue corpus solam habēs lō-
gitudinē. Punctus aut est lineæ finis notaq; minima. Vnum quoq; deū esse: ipsum
q; & mētem & fatum & Iouē multisq; alijs appellari noibus. Principio igitur illū cum
esset apud se substātiā oēm per aerem in aquā conuertisse: & quemadmodū in foetu
semen cōtinetur: ita & hanc ferendi rōnem in humore talē residisse: materia ad operan-
dum aptissime parata: ex qua cætera post hæc gignerētur. Tum genuisse primum ele-
menta quattuor. ignem: aquā: aerem: terram. Differit ista Zeno in libro de vniuerso.
Chrysippusq; i primo physicorum: & Archedemus in quodā de elemētis. Est aut ele-
mētum ex quo primo prodeunt quæ fiunt & in quod extremū soluūtur. Esse aut qua-
tuor elemēta simul infectam seu incōpositam substātiā materiā. Esse autem ignē
calidum: aquā humidā: aerem frigidum: terramq; aridā. Nō solum sed etiā adhuc in

aere inesse eandem partem. Summo igitur in loco ignem esse quem aethera dici oportet. In quo primum immobilium astroꝝ orbem esse natum. Deinde errantium: post hunc aera. Tum aquam: extremum autem omnium terram: quam mediam omnium esse. Mundum vero tripliciter dicunt ipsumque deum: quem ex omni substantia dicunt propriam qualitatem: qui & incorruptibilis: & ingenitus sit opifex tantum operis componendi: ut quod annis orbem suos peragat sol in se ipsum omnem substantiam consumens: ac eam rursus ex se ipso gignens. ipsumque ornatum caeli mundum esse dicunt. Tertium quod sit ex utrisque compositus: & est mundus proprie qualitas universae substantiae: siue ut ait Possidonius in metheoricis praecipis. quod constat ex caelo & terra & terrenis caelestibusque naturis: siue quod constat ex diis & hominibus eiusque rebus quae horum gratia conditae sunt. Caelum autem ex extrema circumferentia in qua diuinum omne fixum: ac locatum est. Mundum quoque regi: ac disponi secundum mentem: ac providentiam: ut Chrysippus ait in quinto de providentia: & Possidonius in tertio decimo de diis: mente per omnes illius partes pertingente: sicut & in nostra anima contigit: sed per alias magis: per alias minus. Per alias. n. veluti habitus recessit ut per ossa: ac nervos: per alias veluti mens ut per principale. Sic igitur & mundum totum qui animatus est & animatus: ac rationalis habere principale suum aethera: ut ait Antipater Tyrius in octavo de mundo. Chrysippus autem in primo de providentia: & Possidonius in libro de diis: caelum aiunt principale esse mundi. Cleantes vero solem. Chrysippus autem rursus a se dissidens in eodem purissimum dixit: ac liquidissimum aethera: quem et primum asserunt esse deum sensibiliter veluti infusum esse per aera omnia: cunctasque animantes & arbores: per terram autem ipsam secundum habitum. Unum esse mundum & hunc finitum rotunda globosaque figura. Namque ad motum esse homini orbem aptissimum: ut ait Possidonius in quinto de ratione physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum autem circumsum esse vacuum imensum: quod sit incorporeum. Incorporeum autem id esse quod a corporibus contineri queat: non autem contineatur. Porro nihil in mundo esse vacuum sed inter se mirabili esse unitate deuinctum. Id. n. cogere caelestium ad terrenam concordiam & congruentiam. De vacuo autem differit Chrysippus in libro de inani & in primo naturalium artium: & Appollodorus in physica: Apollodorusque & Possidonius in secundo rationis naturalis. Esse autem incorporea ista similia. Tempusque praeterea esse incorporeum: quod interuallum sit mundani motus: huic praeteritum quidem esse infinitum ac futurum: praesens autem finitum. Placet autem eis corruptibile esse mundum quippe genitum eorum ratione quae per sensus intelliguntur. Cuius & partes sunt corruptibiles: & totum. Partes autem mundi corruptibiles sunt. In se. n. inuicem mutantur. Est igitur corruptibilis mundus: ac quicquid mutari in deterius potest corruptibile est: & mundus autem huic mutationi & corruptioni obnoxius est. Namque & siccatur & in humorem soluitur. Mundum vero fieri cum ex igne substantia per aerem versa in humorem fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra porro subtilior in aerem cesserit. Eademque magis: ac magis extenuata in igne euaserit. Tum ex his permixtis exortas esse animantes: & arbores & alia genera mundanae creaturae. De generatione igitur & corruptione mundi: & Zeno in libro quod de toto inscribitur disputat: & Chrysippus in primo physicorum: & Possidonius in primo de mundo. Cleantesque & Antipater in. x. de mundo. Porro Panatius corruptibilem asserit mundum: quod autem sit animal mundus & rationale & animatus: & intelligibile: & Chrysippus in primo de providentia differit & Appollodorus in physica & Possidonius. Sic autem animal quod sit substantia animata sensibilis. Animal. n. eo quod non sit animal praestantius est. Nihil autem mundo praestantius est. Est ergo animal mundus Porro animatum esse inde manifestum est: quod anima nostra inde veluti auulsa sit. Boethus autem ait non

esse animal mundum. Vnum autem esse & Zeno in libro de toto: & Chrysippus & Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis rationis tradunt: omne autem dicitur: ut ait Apollodorus. Mundusque & secundum alterum modum id quod ex mundo & exteriori vacuo constat: Mundus igitur finitus est. Sed inane illud infinitum. Cetera sidera illa quidem quae fixa sunt cum caelo toto vna circumferri. Errantia autem suis motibus agi. Porro Solem obliquum iter peragere per signiferum orbem. Lunamque similiter nunc plenam esse: nunc cornibus fulgere. Esse autem Solem quidem purissimum ignem: ut ait Possidonius in decimo septimo de caelestibus. Ac terrae molem sua magnitudine vincere ut idem ait in decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbicularē ad mundi rationem idem ipse auctor est. Ignem ergo esse quod omnia ignis peragat munera: maiorem autem terrae globo quod omnis ab illo illustretur. Neque ipsa modo sed etiam caelum. Id & quod Terra coni instar: umbram faciat maiorem esse significat. Omnibus autem ex partibus cerni propter magnitudinem. Lunam vero plus hinc de terra quippe quae illi prior est. Nutri autem haec ignea & astra cetera. Solem quidem ex mari magno quod sit intellectualis vapor. Lunam vero ex potabilibus undis: quod sit permixta aeri: ac vicina terrae: ut Possidonius in sexto de ratione naturae ait: ex terra cetera. Putant & sidera globosa esse & immobilem terram. Lunamque proprio carere lumine. Sed id a sole mutuari. Deficere autem solem quidem cum ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit luna: ut in libro de toto scribit Zeno. Apparet enim quoniam ex concursione mutua illum occulit: rursumque restituit. Notat id maxime per vas aureum patens in quo sit aqua: lunam vero cum in terrae incidit umbram: quocirca tunc solum hoc defectu laborare: cum plena fuerit: & quidem cum per diametrum soli mensuris singulis obiecta sit. Nam cum obliquo motu contra solem moueat. Latitudine differt: cum vel ad australem: vel ad septentrionalem vergit plagam: cum tamen illius latitudo ad solis & eam quae media interiacet latitudinem venerit. Deinde fuerit. emensa solem: tunc deficit. Mouetur autem eius latitudo per ea quae media sunt in Chelis & scorpio & ariete & thauro: ut ait Possidonius. Deum vero esse animal immortale: rationale: perfectum siue intellectuale beatum: a malo omni remotissimum: prudentia sua nundum & quae sunt in mundo disponens omnia non tamen inesse illi humanae formae liniamenta. Cetera esse quidem opificem immensi huius operis: sicuti & patrem omnium. Communiter autem & ipsius partem: quae per omnia penetret: eamque multis appellari nominibus iuxta proprietates suas. Namque Iouem dici quod omnia viuunt: eumque graece Δία appellari: quod per ipsum sint omnia. Eundem φησὶν vocari: quod vitae omnium sit auctor αὐτὸς αὐτῶν autem quod in aethere distentum sit principale eius ipsum ἡραν vero quod in aere. ἡφαίστιον quod in artificiali igne. καὶ ποσειδάωνα quoque quod in humore. Λημντῶν quae quod in terra. Similiter & appellationes alias probabili quadam ratione interpretati sunt de diuina substantia. Zeno ait nundum totum atque caelum. Chrysippus quoque in primo de diis: & Possidonius in primo de diis: & Antipater in septimo de mundo: aeriam ipsius substantiam tradunt. Boethus autem in libro de natura dei substantiam fixorum siderum dixit: naturam vero aliquando quidem exponit quae continet mundum. Aliquando vero quae germinare humum facit: nascique super terram omnia. Est autem natura habitus ex se ipso motu accipiens iuxta seminalē rationalem: efficiensque & continens quaeque ex ipso sunt statutis diffinitisque temporalibus: eaque faciens a quibus discreta per naturam est. Hanc autem & voluptati praefere commodum quod ex hominis constat opificio. Fato autem fieri omnia Chrysippus in libris de fato: & Possidonius in secundo de fato & zeno: Boethus quoque in primo de fato tradunt. Est autem fatum conexa rerum series siue ratio per quam mundus administrat. Diuinationem item omnem autem

subsistere siue etiam esse prudentiam. Ipsamque per ascensus quosdam artem definiunt: ut ait zeno & Chrysippus in secundo de diuinatione. Athenodorusque & Possidonius in duodecimo de ratione nature: & in quinto de diuinatione. Panætius aut hanc non subsistere dixit. Enimvero reze oium substantiam primam materiam dicunt: ut & Chrysippus in primo reze naturalium & zeno. Est aut materia ex qua quodlibet sit. Appellaturque dupliciter materia scilicet atque substantia siue illa oium siue reze singulari. Ac veluti particularium causa. Ac oium quidem materia neque maior neque minor efficitur. Est autem alia eorum que in parte sunt. Corpus autem esse substantiam definiunt: idque finitum ut antipater ait in secundo de substantia: & apollodorus in physica: passibilisque est. ut idem ait. Nam si esset immutabilis nulla ratione que fiunt ex ea fieri possent. Hinc & illius sectio in infinitum tendit: quam infinitum Chrysippus ait: Nihil enim infinitum est: in quod sectio cadit. Verum finita est. Concretiones item fieri per totum ut Chrysippus in tertio naturalium ait: & non per circumscriptionem: & appositionem: quippe vini modicum pelago iniectum aliquam diu dorso se aquoris intendens oblectabit: post modum defluet atque vna corrumpet. Quosdam item esse daemones dicunt: quibus in sit hominum miseratio: inspectores humanarum reze: heroas quoque solutas corporibus sapietem animas. Porro ex his que manat ab aere: hyemem quidem esse aiunt aerem super terram algidum ob solis in anteriora processum. Verum aut temperiem aeris que suo ad nos cursu sol agit: astatem vero eminentem terrae aerem confortum: & calefactum solis ad septentrionem cursu. Autumnum quoque fieri recursu solis a nobis ad ea loca a quibus fluunt: Ceterum eiusmodi tempestatum gignendarum auctorem esse solem nubes euaporantem. Irim vero reflexos esse ab humidis nubibus radios: siue ut ait Possidonius in caelestibus declaratio scissurae solis. siue lunae in nube roscida concava atque continua ad imaginationem veluti in speculo conspicans magni orbis circumscriptionem. Cometas autem & pogonias & faculas ignes esse subsistentes que crassior aer ad aethera loca peruehit. Iubar autem repentini ignis incendium quod cito per aerem fert. Longitudinisque phantasia insinuat. Pluuiam vero conuersionem ex nubibus in aquam cum siue ex terra siue ex mari vi solis sursum elatus humor effectum caruerit. Eam vero congelatam pruinam dici. Grandinem vero concretam nubem a vento comminutam. Niuem autem humorem ex concreta excussam nube: ut ait Possidonius in octauo de ratione naturae. Coruscationem accensionem nubium que a vento illudant: atque irrumpant: ut Zeno in libro de toto. Tonitruum vero fragorem esse: quod ex nubium collisione perficit. Fulmen autem incensionem validam vehementem cum impetu terris irruentem: cum inuicem vi ventorum collidunt nubes atque pumpunt. Alij conuersionem ignei: ac flammantis aeris violenter delapsam. Typhonem vero fulmen violentum magna vi spiritus demissum: siue fumantem spiritum rupta nube dilapsam: praeter nubes igni circumfusam cum flatu in terram concava siue conclusa & coartato spiritu in terram: ut ait in. viij. Possidonius. Esse autem illius plura genera. scilicet terremoto: hiatus: illuuias: ebullitiones. Placet autem eis & ordinem ita se habere. Terram mediam centri rationem obtinere: postquam globosam aquam & ipsam: idem habere centrum cum terra. Ita in aqua terram esse postquam aquam rotundam aere sphaerae instar. Esse autem in caelo circulos quinque. Ex his primum septentrionalem quod semper appareat. Secundum tropicum aestiuum. Tertium aequinoctialem. Quartum hyemalem tropicum. Quintum antarcticum quod non appareat. Dicunt autem paralleli: quia non in se inuicem conueniunt. Describunt tamen circa idem centrum. Porro Zodiacus: id est signifer circulus obliquus est: quippe parallelos lustras. Quinque autem sunt Zone super terram. Prima australis super arcticum circulum rigore frigoris inhabitabilis. Secunda temperata. Tertia nimia vi aestus inhabitabilis: quae torrida dicitur. Quarta temperata. Quinta septem

LIBER SEPTIMUS
rionalis itidem frigore inhabitabilis. Opinantur item naturam ignem esse artificialem
suo itinere ad generationem tendere: id est spiritum ignis specie artisque preferentem. Ani-
mam vero sensibilem eamque esse nobis insitum & ingenitum spiritum: id est & corpus esse ac-
durare post mortem: esse tamen obnoxium corruptioni. Ceterum mundi aiam esse incorrupti-
bilem cuius partes sint animantium aiam: zeno autem Cirticus & Antipater in libris de aia: &
Possidonium aiam spiritum calidum dicunt. Hoc enim spirare nos atque ab ipso moveri. Clean-
thes quidem omnes perdurare quas hic spiritus candor attigerit. Chrysippus solas sapientium
perpetuat aias: partes autem aiam octo esse dicunt: quinque sensus: & quae nobis in sunt semi-
nales rationes: vocalemque & rationalem partem: videre autem cum id quod intersum visum
subiectum quod lumen est in conuentionem intendit spiritum: ut Chrysippus in secundo naturalium ait. Ap-
pollodorusque eadem aeris illam partem quae conuentionem speciem habet prope visum. Basini ve-
ro prope id quod cernitur fieri: quasi igitur per virgam intento aere quod videatur renunciarum. Por-
ro audire cum is qui medius inter loquentem & audientem est aer verberatur orbiculariter. De-
inde agitated auribus influit: quemadmodum & cisternae aqua per orbem iniecto agitated la-
pide. Somnum vero fieri cum vis sensibilis circa principale soluit nostrum. Causas vero per-
turbationum reddunt eas: quae circa spiritum fiunt conuersiones. Semen autem esse dicunt: quod
eiusmodi gignere potest a quibus quoque ipsum discretum sit. Porro hominis seminem quod emit-
tit homo una cum humido aiam commisceri partibus per commixtionem maioris rationis: Id autem
chrysippus in secundo naturalium ait spiritum esse secundum substantiam: idque exactis in hu-
mum seminibus constare: quae cum antiquata fuerint non iam nascuntur: quod scilicet spi-
rauerit illorum virtus. Atque ex omnibus corporis partibus defluere id ait sphærus. Omnes
ergo gignere corporis partes. Porro foeminae semen infecundum esse aiunt: ibecillumque
ac modicum: & aqueum ut sphærus ait: Principalem vero potissimam ac propriam esse aiam par-
tem: in qua phantasia appetitusque gignantur: atque unde sermo amittatur. Id autem in corde
esse: sed enim ista secundum illos de rebus naturalibus quantum sufficere ad presentis operis com-
pendium arbitrati sumus haecenus sunt dicta. Quamquam utro sint in quibus illorum sententiae
differant breuiter ad notandum. Aristochius phalanthusque cognomento siren finem esse di-
cunt ad aliquid inter virtutes ac vita indifferenter viuere nullam quamlibet modicam varia-
tem reliquendo: sed atque se in omnibus habendo. Esse autem sapientem proclaro histrioni similem
qui siue thesitarum siue agamenonis personam fingat: utrumque decentissimo gestu imitatur.
Naturalem item ac rationalem locum sustulit: dicens alium quidem esse supra nos: alium nihil
ad nos. Solam autem quae mores instituat partem ad nos pertinere. Similes autem esse orationes
dialecticas dicebat araneae telis: quae & si quod artificiosum indicare videantur inutiles sunt.
Virtutes quoque neque plurimas inuexit: ut zeno: neque unquam multis appellatur nominibus:
ut megarici. Sed & id quoque quod ad aliquid haec dicitur. In hunc autem modum philosophans
atque in synosarge differens ferme obtinuit: ut sectae propriae inuentor diceretur. Milciades
denique & diphylus aristoni appellabantur. Erat autem illi magna persuadendi vis: plebique
se maxime accommodabat. Unde & de illo Timon ait: Et si quis aristonis de stirpe po-
pulum attrahens. Congressus autem polemoni ut diocles ait Magnesius. Cum zeno longum in-
currisset morbum senectute decessit: maxime autem stoico dogmati ille intedit animum quo di-
cunt sapientem esse opinabilem. Cui praesus reluctatos geminos fratres induxit: ut alter ex
his illi depositum daret. Alter deinde reciperet atque ita herentem coarguit. Exerebat autem ad-
uersus arcesilaum inimicitias. Unde cum vidisset tauum monstruosum matricem habentem me-
miserat inquit. Datum est Arcesilao epicherema aduersus euentiam. Academico cuidam quae
quam se comprehendere neganti. Ergo ne inquit hunc iuxta te sedentem non vides? Negante illo
quis ergo te inquit excacauit: quis ipsa lumina abstulit? Feruntur eius ista volumina. Ex-

hortationum libri duo: de zenonis dogmatibus dialogi: de scholis sex: de sapientia exercitatio septē: Amatoria exercitatioes: cōmentaria: de inani gloria cōmentaria qundecim: cōmētarij tres: de vsu vndecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleanthē epistolaz libri quattuor Panætius autē & solocrates solas epistolas ipsius esse dicūt: Cætera pipateci aristonis. Hūc fama ē cū caluus esset æstum solis excepisse capite: atq; ita vita functū esse: lusimus autē & in ipsum hoc mō.

Quid dum senex esses ariston & caluus

Soli caput summum dedisti coquendum:

Quærens calorem nempe plusq; oporteret

Ditem neq; volens reperisti frigidum.

Fuit autē & alius aristo iulietes peripateticus: alius itē musicus atheniensis. Quartus tragicus poeta. Quintus a lænsis qui artes oratorias scripsit. Sextus alexādrinus peripateticus. Herillus autē Chalcedoniēsis finem scientiā dixit: qd' ē semper viuere: cuncta referēdo ad viuendū cū scientia: ne in ignorantia deiciamur. Esse autē scientiam habitū in phantasiaz acceptione non verbis explicabilem. Aliquē dicebat nullum esse finem. Sed sū calus varios & res imitari ipsum: vt si idem æs & alexādrī fiat statua & socratis differre autē finem & eam quā dicit ὁ ἄριστος ἢ ἄλλος idest fini subiectam. Hanc. n. & eos q; sapientes nō sunt cōspicari: illum neminē nisi solū sapientē. quæ autē inter virtutem & vitium sūt indifferentia. Sūt eius libri breues qdem sed succi ac sensus pleni: continētq; cōtradictiones aduersus Zenonē. Ferē eum pueq; cōplures adamasse quos zenon cū vellet auertere tonderi coegit herillum: illosq; ab eo auertit. Sūt autem eius libri de exercitatione: de perturbatiōibus: de opinatione: Legifer. ἀκτιβτικος antipheon magister: parans: dirigens: mercurius: medea: dialogi questionū moralium. Dionysius vero finē dixit voluptatē. Eum in oculoz dolorē incidisse: eo. n. cruciatus acriter dolorē dicere noluit indifferentē. Erat autē diophanto patre natus: & ciuitate heraclia: atq; vt ait Diocles: primo qdem audiuit heraclidē ciuem suū. Deinde alexinū: postremo Zenonē: principio qdem studiosus admodū omnigenis se poematibus addixerat. Aratum tñ carius amplectabatur: quē & imitari satagebat. Demū cū discessisset a zenone sese ad cyrenaicos cōtulit ac palā lustra ingrediebat. Cæteraq; sub oīum gerebat oculis quæ ad voluptatē pertinerent: Cumq; ad octogesimum vitæ annū peruenisset: inedia cōsumptus interijt. Ferunt autē eius libri: de sedatione perturbationū duo: de exercitatione duo: de voluptate quattuor: de diuitijs & gratia & cruciatu: de hominū vsu: de fœlicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudant: de barbaricis consuetudinibus. Et isti qdem a stoicis decretis deuiauerūt. Successit autē zenoni Cleanthes de quo dicendum nunc est.

Cleanthes.

Cleanthes Phaniij filius Assius: vt antisthenes ait in successiōibus: primum quidem pugil fuit: pfectus autē athenas cum dragmis quattuor: vt quidam aiūt: congressusq; zenoni studiosissime philosophatus ē: inq; eisdem decretis perstitit: Memoriaz pditum est ipsum laboriosissimum fuisse: adeo vt inopia cogente se mercenarium faceret ac noctu quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu autē operam studijs liberalibus daret: vt & phreantles idest exhauriens puteos appellaret. Aiunt illum cū pertractus esset ad iudicium redditurus rationē. Vnde adeo robustus ac tam boni habitus viueret: hortulano apud quē id muneris implebat: ac muliere penes quā farinas pinsabat testibus victus sui vsūm absolutū esse. Areopagitasq; admiratos decem illi minas dari censuisse: zenonē autē accipere illum vetuisset. Aiunt autē & antigonum sibi tria milia dedisse: Item cū ad speculum quoddam puberes duceret venti fla-

tu pene denudatum esse ac sine tunica apparuisse. Qua ex re plausu exceptum atq; ab atheniensibus fuisse honoratū: vt ait demetrius magnus in æquiocis. admirationi igit ob eam quoq; rem habitus est. Aiunt Antigonom auditorem illius cū rogaret cuius rei gratia hauriret: audisse num solum haurio: nunquid nō effodio & rigo & cetera facio philosophiæ cā? Nempe. n. & Zeno illum ad id exercebat: iubebatq; obolum sibi ex labore afferre. Coactam aliquā stipem in medium familiarium intulit dicens: Cleanthes quidem Cleanthem alium posset nutrire si vellet. Qui vero vnde nutriant astitim habent ab alijs quærunt quæ sunt ad vsum vitæ necessaria & quædam remissius philosophantes. Ea igit ex causa secundus hercules Cleanthes dicebat. Erat illi quidē eximium studium: ceteræ ingenium obtusum atq; tardissimum eam tñ tarditatem ingenij labore studio ac diligentia vincebat. Vnde & de ipso sic Timon ait. Quis est iste aries virorum qui circuit orbem verborum parcus & cetera. Cumq; a condiscipulis obiurgaret tollerabat: & cum diceret asinus nō abnuebat dicens solum se ferre posse zenonis sarcinā: & cum aliquā probro sibi daret quod esset timidus: At ideo inquit paræ pecco. Suam vero inopiam diuitum opibus præferens dicebat dum illi pila ludunt: ego duram infructuosamq; humum exerceo. Sæpe cum foderet seipsum increpabat. Quæ audiens aristoteles: quæ inquit obiurgas? Et ille ridēs senem inquit canum quidem sed excordem & amentem. Cum diceret quidam arcesilaum vitæ officia negligere: quiesce inquit neq; vituperes. Ille enim & si verbis officium tollit: operibus tñ commendat. Ad quæ arcesilaus nō inquit adulationes admitto & Cleanthes. Ad equidem ait tibi adulator: q; dixi alia te facere alia dicere. Rogante quodā quidnam filio crebro ingerere deberet: illud ait electre file file tenue vestigium. Lacone quodam dicente laborem esse bonum gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit aut Ecato in vsibus: cum cum adulescens quidam formosus dixisset si pulsans ventrem ventrizat: num & pulsans coxas coxizet dixisse habens tu adulescens coxizationes: voces pportionales: proportionales res oīno non significant. Adulescenti cuidam differēs an sentiret rogauit. annuente illo cur inquit ego te sentire nō sentio? Sositheo poeta in theatro coram se dicente quos cleāthis insania vastat: eodem vultu & habitu perstitit. Qua ex re permoti auditores huic applaudentes sositheum abiecerunt. Agenti penitētiam quod illum hoc maledictō incessisset respōdit dicēs. indecens esse libere patrem atq; herculem a poetis illud: nec irasci: se aut leui maledictō indignari. dicebat peripateticos idem ferre pati quod lyrae quæ cum bene sonent seipsas tamen non audiunt. Fert cum diceret sim zenonem ex specie comprehendī posse mores: adulescentes quosdam scurras adduxisset ad illū libidinosum rusticum callis duratum: & illum vt de more eius sentētiam ferret rogasse. illum cum aliquādiu hæisset iussisse abire hominem. Vt vero abire cœpit gestu illum agnoscens hēo illum inquit Cleanthes. mollis ē Cuidam soli secū loquenti homini inquit loqueris nō malo. exprobrante sibi quodam senectutē & ego inquit abire volo. Cū vero me sanum oīa ex parte considero scribentemq; ac legentem rursus maneo. Aiunt illū quæ a zenone audierat testæ bonumq; ossibus inscribere solitum: cū pecunijs careret qbus chartas emere posset. hoc vite instituto clarus obtinuit vt zenoni succederet. Et quædam cum plures essēt illius memorabiles discipuli zenonis. Reliquit aut pulcherimos libros de tempore: & physiologia: zenonis. ij. eracliti expositionum libri quattuor: de sensu: de arte: aduersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus herillum: de appetitione. ij. antiquitatū: de dijs: de gigantibus: de hymenæo. de poeta: de officio. ij. de cōsilio: de gratia: exhortatorius: de virtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria: de ingenio: de gorgippo: de inuidētia: de amore: de libertate: politicus:

de consilio: de legib⁹: de iudicando: de instituto: de oratiōe. iij. de fine: de honestis: de actibus: de sciētia: de regno: de amicitia: de symposiis: q^d eadem sit virtus viri & fœminæ: quod sapiens sophista: de vsu duo. Διατριβων. de voluptate: de proprijs ambiguis: de dialectica: de modis: de prædicamētis. Hæc ab illo scripta sunt. Morit⁹ autem hoc mō. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis aut̄ intercidentibus biduū toto cibo abstinuit atq; i tñ conuolauit vt medici illo omnes consueta permitterent. Ea illum licentia minime vsum fuisse. sed & cōtra sine cibo perstitisse dicentem iter iam sibi confectū esse: atq; ita inedia cōsumptum exhalasse animam. Cum vt qdam voluit zenōis aquas set annos audissetq; illum annos. xviii. iusimus & nos ad hunc sic.

Laudo cleanthen: sed magis laudo ditem.

Non est enim passus senem cum vidisset.

Post hac remissionem habere cum tñ hauisset in mortalibus vitę tempus: vt prædixissimus post zenonem audiuit & spherus bosphorāus: q cū in liberabilibus studijs multum p̄fecisset alexandriam ad Ptolemæum philopatera se contulit. Orto aut̄ sermone aliquō de opinatione sapientis. Sphæroq; illum negāte opinari: volens illū rex arguere mala punica carea iussit apponi. Sphæro aut̄ decepto exclamauit rex fallaci illū dicens consensisse phantasia. Ad quē sphærus p̄mpte ac parate sic respondens ait cōsensisse se nō esse ea mala punica: sed p̄babile esse mala punica esse. Differre aut̄ cōprehensibilem phantasia a p̄babili. Mnesistrato se accusanti cur Ptolemæum nō dixit regē esse. At inquit eiusmodi cū sit regem quoq; esse Ptolemæum dico. Scripsit aut̄ ista volumina: de mūdo duo: de elementis seminis: de fortuna: de minimis aduersus atomos & simulacra: de sensibus: de heracliti. v. diatribus: de morali instituto: de officio: de apertitione: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de lygurgo & socrates tres: de lege: de diuinatione dialogos amatorios: de eretriacis phlosophis: de similib⁹: de diffinitionibus: de habitu: de his quibus contradicit. iij. de oratione: de diuitijs: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ij. de prædicamentis: de amphiboloijs: Epistolas.

¶ Chrysippus.

Chrysippus appollonij filius solensis siue tarsensis: vt alexander in successionebus ait: discipulus cleāthis fuit. prius hic longa exercitatione emēsa Zenonis siue cleāthis vt diocles & plurimi tradunt auditor fuit: a quo adhuc viuente recessit: nec in philosophia mediocris fuit vir ingeniosus ac acutissimus i oī genere orationis adeo vt in plerisq; dissentiret a zenone atq; a cleāthe ipso: cui sæpenumero dicebat solius se dogmatū doctrinæ indigere. Nam p̄bationes se reperturę. Quotiēs vero aduersus illum differendo egisset: penitētia tanta ducebat vt crebro diceret: Equidē alias vir sum fortunatus preterq; in cleanthe: In hoc scelix nō sum. A deo aut̄ in dialectica insignis fuit: tātaq; apud oēs gloriæ vt pleriq; dicerēt si apud deos vsos esset dialecticæ non futurā aliam q̄ chrysippeam. Ceterę cū esset rex fœcundissimus non vsq; adeo dictione clarus fuit: laborisq; patientissimus vltra omnes fuit: q^d ex eius voluminibus cōstat: quæ sunt numero septingenta quinq;. Ea vero tam multa cōscripsit: q^d de eadem re sæpe scribere aggredere: omneq; q^d incideret mandaret litteris: ac sæpe emendaret magnaq; testimonioꝝ nube vteret. A deo vero id in cōsuetudine habuit vt cum in quibusdam opusculis euripidis medeā totam inseruisset: & quidam habens libꝝ in manibus interrogaret quod nam i esset. Chrysippi inquit medea est. Appollodorus quoq; atheniensis in collectione dogmatū cū vellet asserere quæ epicurus viribus suis fretus conscripsisse absq; cuiuspiam adminiculo essent incomparabiliter plura q̄ chrysippi opera: sic ad verbū dixit. Nam si quis tollat de chrysippi libris quæq; aliena sunt

apposita: vacua illi charta relinquetur. Ita ferme appollodorus. ceteri anus quaedam
quæ illi assidebat auctore diocle dicebat quingentos illū versus quotidie scribere soli-
tum. Hecato aut venisse eū ad philosophiam dixit: cū illius patrimonium in regium
vsum inuectum esset. Erat aut imbecillo tenuiq; corpusculo vt ex eius imagine: quæ in
ceramico ē videre licet: quæ ferme pximo equite occulit. Quo circa illum carneades
chrysiptum vocabat. Ei cū probro daret: cur apud aristonē cum plurimis nō se exer-
ceret. Equidē inquit si inter plurimos intēderem nūq; philo'sopharer. Ad dialecticum
Cleanthi inuētē eiq; callidas conclusiunculas tēdentem: Desine inquit grandē na-
tu a grauib; rebus abducere. Nobis aut iunioribus ista ppone. Rursus illū quidam
seorsum nescio qd quarens modeste alloquebat. Vbi vero cōpexit accedētem turbā
contēdere cœperat: ad quē ille Hei mihi frater obtutus perturbat tuus. Sed cito po-
ne rabiem recte q; senti. In potationibus aut agebat quietē crura tantū agitās: ita vt an-
cilla diceret chrysipti sola inebriari crura. A deo aut alta de se sentiebat vt cū rogaret a
quodā cui cōmendaret filium dixerit mihi: Nā si quēpiam mihi excellere putarem ipse
apud eū philosopharer: vnde de ipso dictū esse aut solus sapit: ceteri vmbre agitant.
Et nisi Chrysiptus fuisset porticus nō esset. Tandē vero arcesilao & lacide vt Sotion
in. viii. ait in academiā aduenientibus se ad philosophādū cōiunxit. Quā ob cām & cō-
tra cōsuetudinē & p ipsa disseruit & de magnitudinibus ac multitudinibus academi-
cor; argumentis vtens. Hunc in cantādī ludo philosophantē hermippus ait: a discipu-
lis ac sacrificium vocatū fuisse: ibiq; cū oblatū dulce merū hausisset angustijs spiritus
fatigari cœpisse atq; ita demū quinta die defunctū eē: cū septuaginta & tres vixisset an-
nos olympiade vt ait appollodorus in chronicis. cxliij. Et in hunc ē nostrū epigrāma.

Chrysiptus nimio suffusus munere bachi

Obscura & vertigine captus:

Nunq; porticibus patriæq; animæq; pepercit.

Persephones sed testa subiuit.

Sunt q dicāt risu cōprehensū expirasse. Nā cū asinus māducaret ficus aniculæ dixisse
vinū alino sorbēdū daret: nimioq; risu detentū exhalasse aiām. Videat aut aspernator
imodice fuisse: q; tā multa scripserit regū neminē nūq; laudauerit. Sola aut anicula cō-
tētus erat vt ēt demetrius i homonymis ait. Deniq; cū Ptolemeus Cleantē lris orasset
vt vel ipse ad eū pgeret vel quēpiā ex suis mitteret sphærus qdē pfectus ē. Chrysiptus
aut renuit. Accersitis aut sororis filijs aristocroete & philocrate coactis discipulis pri-
mus ausus ē sub diuo scholā in lycio hīe vt pdictus demetrius scribit. Fuit aut & alius
chrysiptus gnidijs medicus: a quo Herasistratus testat multa didicisse. Alterq; hu-
ius filius Ptolemei medicus q calūnia passus flagris celsus ac supplicio affectus ē. Ali-
us itē herasistrati discipul⁹: Quartusq; poeta georgicor; scriptor. Porro hic ipse phūs
qbusdā in hūc modū interrogatiūculis vti solebat. Qui mysteria pphanis dicit ipius
ē. Dicit aut mysteria pphanis hierophāta: Est ergo ipius hierophāta. Itē est quoddā
caput. id aut nō hēs. Est aut caput aliqd: nō ergo hēs caput. Itē qd ē in vrbe id ēt in do-
mo ē. Nō est aut puteus i vrbe ne i domo igit. Aliud q megaris ē: athēis nō ē. Est aut
hō megaris: nō igit ē hō athēis. Aliud qd loqris: id p os tuū trāsit: cur; at loqris: cur-
rus ergo p os tuū trāsit. Itē si qd nō amisisti hoc hēs: cornua at nō amisisti: hēs ergo co-
rnua. Alij ebulidis hoc eē aiūt. Nō desunt q & chrysiptū lacerēt dicētes illū cōplura
turpiter obsceneq; scripisse. Nā i eo ope qd de antiqs physiologis scripsit fœda de lu-
none fingit ac loue ea dicēs sexcētis fere versibus quæ nemo nisi illoto ore dixisset. Tur-
pissimā. n. aiūt hāc fingit historiā: & si vt naturalē laudat lustris magis cōuenientem

q̄ dijs. x. preterea & quę apud eos qui de tabulis vel pugillaribus scripserunt separata.
 neq. n. apud polemonē neq. apud Ipsicratē esse: sed ne apud antigonū quidē ab illo fi-
 cta esse. In libro at̄ de repu. matribus cōgredi & filiabus & filijs: Eadē in libro de his q̄
 per se ipsa nō sunt appetēda statim in p̄cipio loquit̄. In tertio at̄ de iure ad mille ver-
 sus defunctos ēt vorare iubens. In secūdo at̄ de substātia & copia p̄uidere dicēs quo
 pacto sapienti quæstus sectāndus sit & cuius rei gr̄a sectāndus. Nā si quidē vt iuuat viue-
 re indifferēs est. Quod si vt fruatur voluptate & ipsa indifferēs est. Si aut̄ virtutis cā suf-
 ficit ipsa ad beatam vitā. Sunt aut̄ perridiculi & quæstus huiuscemodi. Quippe si a re-
 ge suppeditetur cedēdum illi erit necessariū. Si aut̄ ab amicitia proficiscatur venalis &
 quæstuosā erit amicitia. Sin vero a sapiētia mercenaria erit sapientia. Atq; ista quidem
 sunt illius crimina: Quoniā vero clarissimi sunt illius libri visum ē hoc in loco eos per
 species distinguere. Sunt autē isti logici loci quæstiones: logica: philosophi. Contem-
 plationū terminorū dialecticorū ad metrodorū. vi. de his quæ sunt in dialectica noibus
 aduersus Zenonē idest ars dialectica ad Aristogorā vnum: cōiūctorū p̄babilium ad
 dioscoridem. iiii. Logici modi eius circa res est. Cōstitutio. i. de p̄loquijs. i. de non sim-
 plicibus p̄loquijs. i. de cōplicato vel cōnexo ad Athenadem. ii. de his quæ negātur ad
 Aristagorā. iii. de p̄dicabilibus ad athenodorū. i. de his quę dicūtur per priuationē ad
 theatrū. i. de optimis p̄loquijs ad dionē. iii. de differētia in diffinitorū. iiii. de his q̄ fm
 tēpora dicunt̄ duo: de p̄fectis p̄loquijs duo. Cōpositio secunda: de vero disiuncto ad
 gorgippidē vñ: de vero cōiuncto ad gorgippidē quattuor. cresis ad gorgippidē vñ:
 ad id quod de consequētibus est vñ. de eo quod ē propter tria ad gorgippidē. i. de pos-
 sibilibus ad clitum quattuor ad id quod est de significatiōibus philonis vñ: quæ nam
 sint falsa. i. Compositio tertia de preceptis. ii. De interrogatione. ii. De responsiōe qua-
 tuor. Epitome de interrogationibus & epitome de respōtionibus vnum quæstiois. ii.
 de responsiōe. iiii. quarta cōpositio de p̄dicamentis ad metrodorū. x. de rectis & ob-
 liquis ad philarchum vñ de corporibus siue coniuñctiōibus: ad appollonidē: ad pa-
 sylum: de p̄dicamentis quattuor: quinta series de quinq; casibus. i. de enūciatis fm sub-
 iectū diffinitis. i. de appellatiuis. ii. de sub insinuatōe ad thesagorā. ii. logice locū circa
 dictiōes & quæ ex his cōstat orōnem. Cōpositio prima de gētilibus ac pluralibus enū-
 ciatiōibus. vi. de dictionibus ad sofigenē & alexandrū quinq; de inequalitate dictionū
 ad dionem. iiii. de soritis ad voces orōnibus. iii. de solœcismis. i. de solœcisantibus ora-
 tiōibus ad dionysiu. i. oratiōes præter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionysiu. i. constru-
 ctio secunda de elemētis orōnis. v. de constructiōe eorū quæ dicuntur. iiii. de constru-
 ctione & elemētis eorū quæ dicūtur ad philippū. iii. de elemētis ad niciam. i. de eo qd̄
 ad alia dicitur. i. cōpositio tertia aduersus eos qui nō diuidūt. ii. de ambiguīs ad apollā.
 .iiii. de tropicis ambiguīs. i. de cōnexis tropicæ amphiboliæ. ii. ad id quod scripsit pan-
 thodus de ambiguīs. ii. de introductōe ad ambigua. v. Epitome ambiguorū ad epicra-
 tem. i. cōiuncta ad introductiōnē ambiguorū. ii. logici loci ad oratiōes ac tropos. Cō-
 positio prima ars orationū & modorū ad dioscoridem. v. de sermōibus. iiii. de modorū
 cōstantia ad tesagoram. ii. cōparatio tropicorū proloquiorum. i. de cōuertentibus ora-
 tionibus atq; cōiunctis. i. ad agathonē siue de sequētibus p̄blematis. i. de cōclusio-
 nibus ad aristagoram. i. quod eadē oratio pluribus modis ordinetur. i. ad ea quib⁹ cō-
 tradicitur. i. q̄ eadē oratio & collecto & nō collecto. construat̄ mō. ii. ad ea q̄ obiciunt̄
 syllogismorū solutiōibus. iii. aduersus id qd̄ scripsit philo de tropis ad timostratū. i. lo-
 gica cōiuncta ad timocratē & philomathē: de orōnibus & tropicis. i. Cōpositio fa de cō-
 cludētibus orōnibus ad zenonē. i. de primis & demōstratiōe carētibus syllogismis ad zeno

nem de solutione syllogismorum. i. de fallacibus orationibus ad pasylum. i. de speculatio-
nibus syllogismorum. i. de inductis syllogismis aduersus zenonem. iij. de syllogismis fm
falsas figuras quinque orationes syllogisticae per resolutionem in his quae demonstratione ca-
rent. i. tropice quaestiones ad zenonem & philomathem. i. hic falso videtur scriptus. Coposi-
tio tertia de incidentibus orationibus ad athenadem. i. falso inscriptus orationes incidentes ad
mesoteta. iij. falso inscriptae aduersus disunctiones amenij. i. Quarta copositio de ciuili-
bus quonibus ad meleagrum. iij. sermones hypothetici in leges ad meleagrum. i. orationes hy-
potheticae ad introductionem. ij. orationes hypotheticae speculationum. ij. solutio hy-
potheticorum alexandri falso inscripta de expositionibus ad lodamatem. ij. Quinta co-
positio de introductione ad falsum ad aristocreonem. i. falsae orationes ad introductionem
.i. de fallaci ad aristocreonem. vi. Sexta copositio aduersus eos qui putant & falsa &
vera esse. i. aduersus eos qui per sectionem soluunt fallacem orationem ad aristocreonem
.ii. Demonstrationes quod infinita scindi non oporteat. i. ad ea quae obijciuntur his qui con-
tra sectionem infinitorum scripsit ad pasylum. Solutio fm antiquos ad discoridem. i. de
fallaci solutione ad aristocreonem. iij. Solutio hedili hypotheticorum ad aristocreonem
& appellam vnum. Septima copositio ad eos qui dicunt maximas falsam habere fallacem
orationem vnum. de negante ad aristocreonem duo: orationes negantes ad exercitationem vnum
de paruula oratione ad resagorum. ij. de orationibus aduersus opinaciones & de quiescentibus ad
oneterem duo: de operto vel obscuro ad aristobulum duo: de latente ad thenadem duo.
Octaua copositio de vtide ad menocratem octo: de orationibus quae ex infinito de finito
constant ad pasylum duo: de vtide oratio ad epicratem vnum. Nona constructio de sophisma-
tibus ad heraclidem & polidem duo: de ambiguis dialecticis orationibus ad dioscoridem
quinque: aduersus arcesilai artem ad sphaeram vnum. Decima constructio contra consuetudinem
ad metrodorum quinque: de consuetudine ad gorgippidem septem: logici loci quae extra pre-
dictas quattuor differentias sunt quaestionesque logicas sparsim continent non connexas
& in corpus redactas: de numeratis quaestionibus. xxxix. Sunt omnia simul logicae partis
volumina. cccxi. Ethicae rationis quae ad emendationem moralium notionum copositio.
prima. Descriptio orationis ad theosporum. i. morales quaestiones. i. probabiles maxime
ad dogmata ad philomathem. iij. Diffinitionum vrbanum ad metrodorum. ij. Diffinitionum
rusticorum ad metrodorum. ij. Diffinitionum mediarum ad metrodorum. ij. Diffinitionum ad metro-
dorum per genera. vij. Diffinitionum fm alias artes ad metrodorum. ij. Ordo secundus de
similibus ad aristocleonem. iij. de diffinitionibus ad metrodorum. vij. ordinatio. iij. de his quae
non recte diffinitionibus obijciuntur ad laodamatem septem probabilia ad diffinitiones ad
dioscoridem. ii. de speciebus & generibus ad gorgippidem. ij. de diuisionibus. i. de contrari-
is ad dionysium. ij. probabilia ad diuisiones & genera & species & de contrariis. i. Quar-
ta series etymologiae ad dioclem. vii. etymologicae ad diocleonem. iij. Quinta series de pro-
uerbijs ad zenodotum. ii. de poematibus ad philomathem. i. quo modo oporteat audire poe-
mata duo: aduersus cirticos ad diodorum vnum. Moralis loci circa eorum orationem & eas quae
ex ipso constant artes & virtutes. primus ordo aduersus rescriptiones ad timonactem. i.
quo modo singula dicimus & cogitamus vnum: de notionibus ad laodamatem duo: de
opinacione ad pitonactem tres. Probatio contra id quod dicitur non opinaturus esse sapientem
vnum: de comprehensione & scia & ignorantia quattuor: de oratione duo: de sermonis vsu
ad leptinam. Ordo secundus quod recte antiqui dialecticam iudicent cum probationibus ad ze-
nonem duo: de dialectica ad aristocreonem quattuor: de his quae contradicuntur dialceti-
cis tres: de rhetorica ad dioscoridem quattuor. Ordo tertius de habitudine ad cleonem
tres: de arte & inertia ad aristocreonem quattuor: de diuisa virtutum ad diodorum quattuor quae

virtutes æquales sint vnum: de virtutibus ad polidē duo: morales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & voluptate ad aristocreonē. x. probatio quod nō sit voluptas finis quattuor. pbatio quod voluptas bonum nō sit quattuor de dictis super:

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorū Liber octauus Incipit.

Pythagoras.

Actenus de ionica philosophia quæ a thalate milefio initiū accepit: ac de viris qui in ea memorabiles fuere. Age vero iam & de ea quæ italica cognominata ē loq̄ pergamus. eius vero princeps fuit pythagoras mnesarchi anulorū sculptoris filius: vt hermippus ait famiū: siue vt aristoxenus tradit tyrrhenus ex vna in iulaḡ quas eiectis tyrrhenis athenienses possederunt.

Sunt qui marmacū illius patrem: auum hippasum & euthyphronem atauum cleonyumq; abauū qui phliunte per fugerit dicant: habitasseq; marmacum fami atq; ideo pythagoram famiū dici: inde migrasse lesbum: ibiq; & a zoilo patruo pherecydi syro cōmendatum: tres subinde argenteolos calices fuisse fabricatū eosq; singulis in ægypto sacerdotibus dono dedisse. Habuit & fratres maiorem quidē natu eunomum mediū tyrrheniū seruumq; zamolem cui gæte sacrificant saturnum vt herodotus ait existimātes. hic vt prædiximus principio quidē pherecydē audiuit syrū. Post eius vero obitum pfectus samū hermodamati iam seni creophyli nepoti se in disciplina dedit. Cum autē cētū iuuenis ad discēdi studiosissimus priam linquēs cūctis fere barbaris græcisq; mysterijs iniciatus ē. Deniq; ægyptū petijt quo tpe polocrates amasidi p eplām illū cōmendauit: illorūq; linguā vt antipho tradit in eo libro quē de his qui in virtute principes fuere scripsit: edidicit atq; apud chaldaos cōgressus ē magis. Deinde apud cretā vna cū epimenide descēdit in idæū antrū. In ægypto quoq; adyta ingressus ē: ibiq; de aliis in arcano edoctus ē: deinde redijt samū: offendēsq; priam a tyranno policrate icubari. Crotonē in italiā prexit: ibiq; leges italicas dedit: atq; cū discipulis clarus habitus ē: qui ferme trecenti rēpu. præclare administrabant: adeo vt merito aristocratia optimorū. s. dominatus videret. Refert heraclides pōticus hunc de se dicere solitum qd' fuisset aliqñ æthalides: mercurijq; filius putatus esset mercuriūq; monuisse illum: vt peteret pter immortalitatē. qd' vellet petisse igit vt uiuens & vita functus oīum quæ cōtingerent: memoriā haberet itaq; in vita meminisse oīum. Eandēq; memoriā & post mortē reseruasse. Longoq; post tpe in euphorbū venisse atq; a menelao fuisse vulneratū. Euphorbus autē dixit se aliqñ æthalidem fuisse atq; a mercurio p munere hoc accepisse: vt aīa illius iugiter circuitiōe vagaret: & in quas vellet arbores vel animantes cōmigraret: & quæq; in inferno oīa perpeffa esset: ac ceteræ animæ quēnā patiant. Postea vero q̄ euphorbus diem obiit: ingressus in hermotimū ipsius animā qui & ipse cum fidem vellet facere: branchidas petijt: ingressus appollinis phanū ostendit clipeū quē illic menelaus affixerat. ait. n. illum cū ex troia remeasset apollini sacrasse scutum iam putrefactū solamq; perdurare eburneam faciem. Vbi autem & hermotimus vita functus est: Rursus in Pyrrhū delium piscatorem migrasse: illūq; oīa memorasse vt. s. primum æthalides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodum pyrrhus effectus sit: ac deinceps post pyrrhum factū esse pythagoram: omniūq; meminisse quæ prædiximus. Plariq; pythagoram nihil scripsisse tradunt: sed id stolidè putant. Deniq; heraclitus phycus apertissime de illo ita loquitur Pythagoras mnesarchi filius se in historia rerum exercuit vltra omnes hoīes: seligensq; hæc scripta suæ sapientia multæque peritia & artis documentum dedit. Sic autem locutus est quod cum de natura Pythagoras scribere adorsus esset ita in principio dixerit. Nō per aerē quē

277
Spiro non per aquā quam cibo non admittam huius sermonis vituperationē. Scripsit aut pythagoras tria volumina: de instructione: de ciuilitate: de natura: qd̄ aut̄ veluti pythagoræ legit̄ lysidis tarētini pythagorici ē: qui cū thebas p̄fugisset epaminōdæ p̄ceptor fuit. Refert heraclides serapiōis filius in sotionis epitome scripsisse illū versus & de toto s̄m̄ item sacrū sermonem cuius ē initiū. O iuuenes hæc oīa cū quiete colite: tertium de aīa: quartū de pietate: quintū elothalem epicharmi coi partē: sextū crotonem & alios. Porro mysticū sermonē aiunt hippasū fuisse: q̄ in iniuriā pythagoræ scripsit: plura itē ab astone crotoniate scripta pythagoræ iscripta eē. Ait aut̄ aristoxen⁹ cōplura moraliū dogmatū accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion aut̄ chius & triginis ait ip̄m cū poema quoddā scripsisset orphei titulū adnotauisse. Scopiadæ itidē ip̄sū eē aiūt cui⁹ opis initiū est. Nullius rex egēs esto. Socrates aut̄ ī successiōibus ait ipsum rogatū a leote phliasiōz tirāno q̄s nā esset dixisset philosophus. presentēq; vitā dicebat celebritati esse simillimā. Quēadmodū. n. ad hāc alij certaturi: alij negociaturi: alij optimi futuri spectatores veniūt: ita & in vitā alios quidē glorię mācipia nasci & cupiditatis aucupes: alios vero veritatis studiosos: & ista quidē sic se hnt. Sed. n. in tribus illis pythagoræ opusculis q̄ diximus ferūtur ista in vniuersū nō p̄mittit quēq; p̄ se orare: qd̄ ignoret qd̄ sibi expediat. ebrietatē seorsū p̄niciē vocat: omneq; nimīū reprobabat dicēs nō debere quempiā neq; laborē neq; ciboz trāsgredi modū. Ac de venereis sic ait venerea hyeme nō æstate faciēda autūno ac venere leuius. Omni aut̄ tpe esse grauiā & ad sanitatē minime idonea. Rogat⁹ ē qñ esset cōcubēdū tūc inqt cū te ip̄so infirmior fieri vis. humanā atate ita distinguit puer. xx. ānos implet. Adulescēs. xx. Iuuenis. xx. senexq; xx. Sūt aut̄ ætates iste & anni t̄pibus accōmodatæ veri puer: æstati adulescens autūno Iuuenis: & hyemi senex. Adulescētē itelligit puberē: Iuuenem virē. Primus itē Timæo auctore amicorū oīa cōia dixit: amicitiaq; æqualitatē ip̄suis quoq; discipuli facultates oēs in vnū deponebant: cōesq; faciebāt. quinquenniū itē totū s̄lebāt solū q̄ dicerētur audietes: ac donec p̄barētur nūq; pythagorā vidētes. Hinc iā ad domū ip̄suis aspectūq; admittebāt. Abstinebāt aut̄ aceruo cypressino: qd̄ inde sceptrū iouis factū eē vt hermippus ait ī secūdo de pythagora. Nēpe & venustissime formæ fuisse tradit̄ adeo vt illū discipuli opinarent̄ appollinē q̄ ex hipboreis venisset. Nudatū aliqñ illius femur aureū apparuisse fama ē: nescūq; amnē cū trāfīret ab eo fuisse appellatū. nō defuere qui dicerēt. Timæus quoq; in. x. historiāz ait dixisse illum q̄ cū viris habitaret eas deoz noīe cēseri coras q̄ppe ac nymphas & deiceps matres appellari. Hūc & geometriā p̄fecisse: cū antea mcereris initio elemētōz eius iuenisset anticlides auctor ē in. ij. de alexād̄ro: maximeq; vacasse pythagorā circa sp̄m̄ ip̄suis arithmeticā ac regulā q̄ ex vna corda ē repperisse ne medicinā qd̄ neglexit. Refert aut̄ Appollodor⁹ supputator hecatūbē illū imolasse cū inuenisset triāguli orthogonij subiectū latus tantundē valere quātum quæ illum continerēt. Et est epigrāma sic se habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam.

Tradens ingenio pectore liticam:

Propter quam iouis ara centeno mandauit boue.

Fertur & primus athletas nutrissē carnibus antea vt in. iij. cōmentariorū ait fauorinus caricis ficcis & molli caseo & tritico solitos corpora nutrire vt ait idē fauorinus in. viij. omnimodæ historiā: alij vero pythagoram alium quēdam aliptem athletas ita solitum enutrire dicunt: non hūc. Quo enim pacto cū hic & necare vetuerit: ne dū gustare aīalia quæ cōe nobiscum ius habeant animæ & istud quidē fabulosum ē. Nam re vera aīatis abstinere iussit exercēs atq; assuefaciens mortales ad faciliore victum vt cibos

semper parabiles haberet: quibus igne ad coquendum opus non esset quicquam aquam simpliciter biberent. Hinc & sanitatem corpori & ingenij acumen acquiri. Denique & aram delij tamen apollinis genitoris quam post ceratinum est adorare: frumenta quoque & hordeum & placetas illi abluere: & vsu ignis imponere solitum: ceterum nulla iecinora ut aristoteles in deliorum reperitur. testatur. Primum quoque hunc sensisse aiunt animam circum necessitatis immutatem alijs alias obligari aiantibus primum quoque grecis potera mensurasque iuexisse: ut aristoxenus ait musicus. Primum item vesperum atque luciferum: idem sydus dixisse auctore parmenide. A deo vero admirationi omnibus fuit ut dicerent familiares eius dei originas voces. Ipse quoque scribens ait post ducetos & vij. annos ex inferis se ad homines venire. Itaque cum illo perdurabatur atque adibat illum discipline studioque: cum & lucani & picetes messapiique & romani. erat autem ignotum pythagoricum dogma usque ad philolai tempora. Hic. n. tres illos libros perclaros disseminavit quos Plato centum minis sibi emperlas oravit. neque vero pauciores sexcentis erant: quae noctu ad illum audiendum confluebant. Ac si quae praesentia illius frui meruissent scribebant suis tamquam magnam quiddam a perclaris se adeptos. Metapontini nepe illius domum cereris delubrum vocabant: vicum quoque sacrum musis ut fauorinus in omnimodis historijs tradit: dicebant quoque pythagorici alij non esse omnibus patenda omnia ut aristoxenus ait in. x. instituentium legum: ubi & xenophilum pythagoricum interrogatum quo pacto optime filij erudirentur dixisse ait: si ex bene instituta ciuitate nati essent: & alios igitur plurimos per italia profecit bonos & doctos viros: zaleucum quoque & charonda legum latores. Erat praeterea conciliandae amicitiae imprimis studiosissimus maximaque in ea re habebat vim: ac si quae didicisset symbolis suis coicasse: eum continuo focium amicum quoque consociabat. Erant autem ista illius symbola igne gladio non fodiendum. Statera non transfilienda: super choenice non sedendum: cor non edendum: onus vna tollendum: non adiiciendum: stramenta semper habendum colligata: de imagine in anulo minime circumferenda: ollae vestigium in cinere confundendum: oleo sedem non tergenda: conuerso ad sole vultu non loquendum: extra publicam viam non eundem non facile dexteram iniicienda: sub eodem tecto hirudines non habendas: quae sunt vnguibus recuruis aues non nutriendas vnguium capillorumque partibus superfluis resectis non imigendum neque insistendum: gladium acutum deuitandum. In sinibus peregre peregrinandi non redeundum. Erat autem hic sensus eius igne gladio non fodiendum potentium iram tumentiumque indignationem non commouendam. In choenice non sedendum aequae & futuri faciendae cura. Choenix. n. diurna esca est. Statera non transfilienda: hoc est equum & iustum non transgrediendum: cor non edendum: aium angoribus doloribusque non excruciantum. Per id autem quod peregre proficisci minime redeundum: admonebat ne quae vita excessissent: eos vitae cupiditate teneri non oportere neque voluptatibus vitae praesentis manus dare. Ad haec & alia iam exponenda sunt neque praeterisse videamur. Super omnia erythino & sepia vesci prohibebat: corde itidem ac fabis addit aristoteles & vulnam & triglissam solo plerumque melle siue fauo aut pane contentum vixisse quidam autumat vinum quoque quotidie non gustare solitum obsonium illi erat ut plurimum cruda vel elixa olera: marinis raro utebatur. stola illi candida semper ac munda: stramenta quoque item candida ex lana. Lineorum quoque vsus nec dum ad illa loca penetrarat. Nunquam vero deprehensus est siue saturitati siue venereis rebus siue ebrietati operam dare. Risu abstinerebat & facetijs & iocis: onerosisque narrationibus irascens nuquam vel seruum vel liberum cadebat. diuinatione ea sola utebatur quoque fit per auguria & vaticinia. Minimum vero ea quae fit per ignem: thure tantum excepto sacrificijsque utebatur inanimis. Sunt qui dicant solis gallis gallinacis & haedis etiam lacteolis quos teneros dicunt: Agnis autem minime. ceterum aristoxenus cum cetera illum animata in cibum permisisse ait boue aratore: & ariete exceptis. Dogmata quoque ab ea quae in delphis est temistoclea accepisse refert hieronymus: descendisse illum ad inferos atque hodie quidem animam columnae aereae vinculis adstrictam: stridentem quoque vidi de homeri autem ex arbore pendentem. serpentes quoque illam circum

cundātes p his quæ de dijs dixere: eos itē cruciari notauisse qui suis vxoribus cōgredi
nollēt: eiusq; rei grā a crotoniatis honoratū. Aristippus autē cyrenæus in libro physio
logorū ait illū pythagorā iccirco appellatū quod vera pythio non minus loqueretur:
Fert̄ discipulos admonere solitus vt ista quotidie cū domū ingrederent̄ dicerēt. Vbi
nā excidi: quid feci: Quid ex his q̄ facere debui omisi: Cruetas hostias dijs offerri phi
bebat: solāq; arā q̄ esset sine sanguine monebat adorandā. deierare itidē per deos vera
bat. Quēq; n. id studiose curare oportere vt ex vitæ merito sibi fides haberetur. semo
res honorādos: quodq; tpe præcederet: id honorabilius existimandū: sicuti occasu or
tū. In seculo p̄icipiū fine. In vita autē generationē corruptiōe. Ad eos quidē semideis
i honore perferēdos: hoibus autē heroas: parētes vero hoibus ceteris inuicē ea rōne cō
uersandū vti ne ex amicis inimicos: vērē ex inimicis amicos faciamus: p̄priūq; nihil ar
bitrandū. legibus opē ferēdā: iniquitatē debellandā: mittē arborē nō violādā nec lædē
dā. Aīal itidē qd̄ minime hoibus noceat verecūdiā & pietatē esse colendā. Risui æque
ac tristitiæ nō dādas manus. fugiendā carnis supfluā pinguedinē. Itineratiōibus remis
se intēteq; vtendū: exercēdā memoriā. In ira nihil aut dicēdū aut faciendū. diuinationē
oēm honorādā. cātibus ad lirā vtendū: laudeq; deorū viorūq; p̄stantiū: habēdā rōna
bilē grām. Porro fabarū interdicebat vsū qd̄ vērē eēt plenæ atq; aīato maxime cōueni
rēt. Ad hęc nisi sumant̄ leuiiores ac pudiciores fieri vērres: atq; adeo q̄ in sonis cōtigūt
imagines leues ac pturbatiōe vacuas pfici. Refert autē alexāder in successiōib⁹ philoso
phorū & ista se in pythagoricis cōmētarijs notasse p̄icipiū qd̄ oīum eē monadē. Por
ro ex monade indiffinitā dualitatē veluti materiā auctori monadi subiecisse. Ex mona
de vero ac it̄terminata dualitate numeros gigni: ex numeris pūcta: ex pūctis lineas sur
gere: ex quibus planæ figuræ constant. Ex planis autē solidas figuras: ex quibus item
solida consistere corpora: quorū & quattuor elemēta esse ignē aquam terrā aerem quæ
per oīa se mutēt ac vertāt: ex qb⁹ fieri mūdum aīatum intelligibilē rotūdū mediā ter
rā cōtinentē. quā & ip̄am rotūdā eē & globosā ac circūhabitari. Esse autē antipodas
nobisq; obuersa vestigia p̄mere. Aequis ē partib⁹ mūdo inesse lucē ac tenebras: calidū
q; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dū calor obtinet æstatē: dū frig⁹: hiemē fieri. Ea
dū æqs partib⁹ sūt optima anni tpa cōfici. Nāq; virescēs ē veris grata salubrisq; tēperi
es. Occidēs vero autūni ifirma fœcūditas. Diei quoq; virescere aurorā vesperā dilabi:
quocirca ifirmiorē eē eū. itē qui terra cōplectit̄ aera imotū ac morbidū & quæq; i illo
sūt oīa eē mortalia. Porro summū æthera sp̄ moueri & eē liquidissimū ac saluberrimū
& q̄ in eo sunt imortalia oīa atq; iccirco diuina. Solē itē & lunā & reliqua sydera deos
eē quippe in illis supare calorē qui sit vitæ auctor. Lunā quoq; a sole illustrari: hoibus
q; eē cū dijs cognationē: qd̄ & hō calor̄is p̄ticeps sit. Vnde & deū nostri p̄uidentiā ge
rere: fatū quoq; oīum & eorū quæ sunt p̄ partes administrādorū cām eē: penetrare itē a
sole radiū p̄ æthera frigidū & corpulentū. Vocāt autē aerē quidē frigidū æthera. Ma
re autē & humore crassum æthera. Hūc vero radiū ē p̄funda penetrare: atq; ideo viui
ficare oīa. Viuere itē oīa quæq; color̄i p̄ticipēt: atq; iō & arbores eē aīantes aīam tñ nō
h̄re oēs: aīam vero auulsionem ætheris eē & calidi & frigidi eo qd̄ sit particeps frigidi
ætheris. Differre autē a vita aīam esseq; illā imortalē qñ quidē & id a quo auulsa ē imor
tale sit. Porro aīalia & iuicē nasci seminali rōne: q̄ vero e terra fiat generationē nō posse
subsistere. Semē autē esse cerebri stillā quæ in se calidū cōtineat vaporē. Hęc vero dū in
fundit̄ vuluæ ex cerebro saniēs: & humorē sanguinēq; profluere: Ex quibus caro nerui
ossa pili totumq; consistat corpus. ex eo autē vapore sensum atq; aīam constare. For
mari autē primo quidē cōcretū & cōpactū intra dies. xl. Iuxta vero rōnem harmoniæ

intra septem aut nouem aut decē vt plurimum menses consumatum atq; perfectum
 infantē gigni. Habere autē in se oēs vitæ rōnes quibus sua serie cōnexis contineri iuxta
 congruētia rōnem cū singula statutis temporis accedūt. Sensus quoq; cōiter omnē
 ac per se speciem visum vaporem esse quēdam nimis calidū: atq; ideo visā acrem aquā
 q; penetrare: affigi. n. calidum in frigido. Nam si eēt frigidus i oculis uapor: distaret
 profecto aduersus aerē similem. Sed. n. i plerisq; oculos solis ianuas appellat. eadem
 & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanā aiām trifariam diuidit in sen-
 sum & mentē & irā. Sensus igitur & irā ceteras quoq; aiātes eē participes. Mentem
 vero ad solū pertinere hoīem: Esse autē principatū aiāe a corde vsq; ad cerebrū: & eā qui-
 dem q̄ sit in corde ipsius partē cōcupiscētiam esse. Mentem vero atq; aiām in cerebro
 cōstare. Guttas autē nosse: ab his manare sensus ac partē quidē prudentiā capacē esse i
 mortalem: Cætera vero mortalia: nutritiq; ex sanguine aiām: eiusq; rōnes ventos eē:
 Ipsam vero vnā cū suis rōnibus eē inuisibilē q̄ ether quoq; sit inuisibilis. Ceteræ aiāe vin-
 cla venas esse & arterias & neruos. Vbi vero inualuerit & secū fuerit quiescere: vincula
 q; ipsius fieri rōnes atq; opera: eiectā eam in terrā in aere vagari corpori simile. Porro
 mercuriū aiāe questorē eē atq; ideo emissariū dici. Ianitoremq; ac terrenū: q̄ is ex cor-
 poribus & ex terra & ex mari aiās imittat. & puras quidē atq; purgatas i excelsum du-
 ci: Impuras vero illis ne appropinquare quidē: neq; inuicē sibi ipsis: ceteræ vinciri a fu-
 rijs fortissimis nexibus Cunctū itē aera plenū esse aiabus easq; & dæmones & hæroas
 existimari: atq; ab his hoibus imitti & sōnia & signa atq; morbos: nec mō hoibus verū
 & pecudibus ac iumētis reliquis: atq; ad hos referri iustrationes & expiatiōes: diuina-
 tionemq; oēm & vaticinia & cætera id genus. Maximū vero eorū quæ in hoibus dixit
 aiām esse siue ad bonū induceret siue ad malū: Felicesq; ac beatos esse hoies: qbus bo-
 na aiā aduenerit. Eam vero nunq̄ quiescere neq; ipsius fluxum obtinere. Ius itē vim ha-
 bere iuramētis: atq; ideo & iouem iuratorē dici. virtutem & harmoniā esse & sanitatem
 bonūq; omne atq; deū: ideoq; ea congruētia constare oia. amicitia itidem esse æquabi-
 lem cōgruentiā. honores dijs exhibēdos. heroas item haud tamē æquo honore dedu-
 cendos. Cæterū dijs semper quidē cū laudibus amictuq; candido & casto corpore ho-
 nores adhibendos. Heroibus vero ex dimidio dici. eam vero mūditiem expiationibus
 lauacrisq; atq; asperginibus fieri vacādo a funere & cubili & inquinamēto omni. morti-
 cinijsq; abstinēdo & carnibus. triglissq; ac sepijs: ouisq; & q̄ ex ouis nascūtur aiāibus: fa-
 bis quoq; & cæteris quæ hi monēt: qui quidē in tēplis mysteria ritusq; consumant. Ait
 autē aristoteles in libro de fabis ideo admonuisse illū fabis abstinendū siue quod pudē-
 dis similes sunt: siue q; inferni ianuis. Sunt. n. infœcundæ solæ: siue quod corrūpant:
 siue quod naturā vniuersi similes sint: siue quod paucoꝝ dominatu gaudent. Deniq;
 magistratus ipsis eligūtur: quæ vero ceciderint non tollēda: vt assuescatur nō nisi casti-
 gate edere. Porro aristophanes heroum ait ea esse quæ cadūt dicens in heroicis ne gu-
 stato quidē queq; intra mensem deciderint. Gallo plumis albis abstinēdum: quod io-
 ui sacer sit atq; supplex. Mensi quoq; sacratus est. Nā & horas significat. Pisces item
 non gustādos eos qui sacri sunt. Neq; n. fas esse eadē dijs & hoibus apponi sicuti nec
 seruis & liberis: cādīdum quidē quod ē ad boni pertinere naturā: atrum vero ad mali.
 panem nō frangēdum. Namq; in vnū veteres amici coibāt quēadmodū nunc etiā bar-
 bari: neq; diuidēdum quod illos cogit. Alij ad id iudiciū referūt: q̄ apud inferos sit:
 Alij quod in bello formidinem faciat. Alij quod ab hoc incipiat totum: solidarumq;
 figurarū oium pulcherrima sphaera planetarū vero circulus sit. senectutē & omne de-
 trimēto obnoxiiū pari rōne teneri. Iuuetutem itidē & quicq; incremēta suscipit idē esse

sanitatem speciei esse constantiam morbum contra huius esse violationem. De sale ap-
ponendo necessaria iccirco statuit: quod iustitiæ admonent. Hoc. n. quicquid occupa-
uerit seruat. & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Hæc alexāder in pythagoricis re-
perisse cōmentarijs tradit. eadē ferme Aristoteles. Enimvero pythagoræ ipsius graui-
tatem ac modestiā: & timon in fillis: cum illum carpere instituisset non omisit in hæc
sententiā loquens. Pythagoram quoq; magis insignē opinionem gloriæ grauitatisq;
celebrem. quod aut̄ alius idem alias fuerit xenophanes in elegia testatur: cuius est ini-
tium. nunc alia dicere aggrediar: quod vero de illo dixit sic se habet: cum vidisset aliquñ
canem cædi miseratus ait desine hunc cædere. Est. n. cari sodalis aia quam eius ex ver-
bis agnouit: atq; ita xenophanes sugillat illum. cratinus in pythagoricis atq; in tarenti-
nis in hūc modum hæc inquit. eis consuetudo ē si quem simplicem vndecūq; nacti fue-
rint ingressum experimentumq; ceptur; quātum illi dicendi uiribus præstant: ptur-
bare illū obiectiōibusq; versare. conclusiōibus. inæqualitatibus. fallacijs. magnitudini-
bus nō inde emergeret. Mnesimachus alcmæoni pythagoreo more soli immolamus
animatum nil oīno cōmedentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cum
descendisset in dietam qui apud inferos sunt vidisse singulos. Pythagoricos vero mul-
tum oīno a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutonem ob pietatē dixit. Fa-
cilem ais deum si plenis sorde cibis adesse gaudet. Itē in eodē comedunt olera & aquā
in potu sumunt. pediculos & pallium atq; squalorem nemo ex alijs pferre posset. Mo-
ritur autem pythagoras hoc modo. cōfederat in domo milonis cum socijs: Eam vero
domū quispiam ex his quos ille admittere noluerat: per inuidiam incēdit. Sūt qui cro-
toniatas ipsos tyrannidis suspitione ac mœtu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igi-
tur incēdij incōmoda vitantem cum egrederetur comprehēsū esse & agro cuidam fa-
bis pleno propinquātem ibi constitisse ac dixisse capi præstat q̄ has dare pessum: cædi
q; satius est q̄ quicq; loqui: atq; ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresq; ex di-
scipulis. nam secū. ad. lx. erant: fuisse interemptos: paucosq; effugisse ex quibus archy-
tas tarentinus fuerit & lysis ille quē supra memorauimus. Porro dicearch⁹ pythago-
ram in delubrum musarū: quod metaponti ē: confugisse: ibiq; cum quadraginta dies
absq; cibo perstitisset: defecisse ait. heraclides vero in epitome uitarū satyri illum postq̄
deli pherecydi iusta persoluerat: redisse in italiam: & cum in domo milonis crotonia-
tæ celebritatem offendisset: subinde metapontū peruenisse: ibiq; cū viuere vltius nol-
let inedia vitam finisse. Hermippus aut̄ ait bello inter agrigētinis atq; syracusanos ex-
orto pythagorā exisse cum socijs agrigentinis opē laturum. Versis aut̄ in fugā illum
fabarū campū circuisse: ibiq; a syracusanis fuisse interfectum. Reliquos vero ad trigin-
taquinq; tarenti fuisse crematos cum primarijs ciuitatis contraire vellent: atq; ab eis in
reipu. administratione dissentirēt. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora her-
mippus refert: Ait. n. illum cum in italiam uenisset subterraneam fecisse domum: ma-
triq; mādasse quæq; contingerent tabulis inscriberet tempusq; adnotaret: deinde in il-
lam descendisse: ac dum rediret: id matrem fecisse: Anno autē exacto ascēdisse pytha-
goram ex effossa domo squalidum ac macie confectum aduocataq; contiōe dixisse ex
inferis se ascendere: atq; vt sibi fidem faceret recitasse quicquid euenisset. Eos vero his q̄
dicebantur effectos in lachrymas eiulatusq; prorupisse pythagorāq; iam diuini quid-
piam habere existimātes: vxores suas illi in disciplinam certatim dedisse: vt quidpiam
ex illo adiscerent: easq; pythagoricas vocatas esse. Hæc hermippus. Erat autē pytha-
goræ & vxor rheano noīe brontini crotonitæ filia hanc alij brontini vxorem: pythago-
ræq; discipulam tradūt. Erat illi & filia damo vt lysis in epistola ad hipparchum ait de

pyth
gora
ret i
here
mul
prac
pyth
mul
to qu
gen
lier v
no m
Ex
Nō
Vini
Ast
Tūc

Pyth
Noll
Hun
Affic
Flor
gener
chalc
lij &
tuor
cus v
cuius
mūd
sus fi
non h
um it
in oī
tus a
q; irr
Syde
Pyth
Pyth
Eleid
Hun
illam
lum a
do af
stola
croto

pythagora in hunc modum loquens. Aiunt autem plurimi publice te id quod pythagoras semper inhibuerat philosophari. qui cum damoni filiae cōmentaria sua cōmenderet iussit ne cui extra domum ea traderet. Ea vero cū ingenti pecunia posset illa distrahere oīno noluit. Inopiam quippe patrisque monita auro praeiosiora censuit. Idque cū esset mulier. Fuit autē illi & filius telauges: qui est patri successit: ac sē quosdam Empedoclis praeceptor fuit. hippobotus autē empedoclem dixisse ait telauges claras theane proles pythagoraeque. telauges quidem nihil scripsisse fert: at ipsius mater nonnulla. rogata quā mulier a viro mūda sit: dixisse ferunt a suo quidem continuo: ab alienis vero nunquam. Eiveto quae ad viri pergeret in mandatis dabat uti cum veste & verecundiam poneret. Exurgensque denuo cū ipsis illam vna resumeret. Rogata quānam haec inquit per quae mulier vocor. Igitur pythagoras quidem iuxta heraclidem serapionis filium. lxxx. etatis anno moritur sē propriam etatum descriptionem. Iuxta plurimos autem nonagesimo.

¶ Extant autem & quae in hunc lusimus sic se habentia.

¶ Aliud

Nō refugis solus: sed nos aiata. vetamus

Vinibla pythagorae fercula nullus edit.

Ast vbi lixatū vel coctū siue saltū

Tūc edimus: quoniā spiritus oīs abit.

¶ Aliud

Pythagoras sapiēs habit⁹ q̄ tāgere carnes

Nollet: vt iniustum: pauit at ille viros.

Hunc admiror ego: iusta nō tangere dixi:

Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Floruit autē olympiade sexagesima: ipsiusque schola duravit vsque ad nonam siue decimā

generationem. Postremi. n. Pythagoreorum fuere quos & aristoxenus vidit xenophilus

chalcidēsis ex tharcia: & phāco philius: & Echetrates & diocles & polimnastus philia

si & ipsi. Erant autē auditores philolai & euriti tarentinorum. Fuerūt autē pythagore quatuor

eodē fere tpe nec multum ab se inuicem distantes. Vnus quidem crotoniata tyrāni

cus vir: alter philia sius corporis exercitator aliptes: vt quidam aiunt. Tertius zacynthius

cuius aiunt illud esse philosophiae arcanū magisterium in quo & illud ait puerbium in

mūdū veni. Sunt qui & alium sculptorē theginum fuisse dicant pythagorā qui primus vi

sus sit numerorum ac modorum repertor fuisse. Aliū item sculptorē famiū & alium oratorē

non bonū: & aliū medicum qui de celo scripserit: ac de homero quaedam cōposuerit. Ali

um item qui dionysio dorice scripserit auctor. Porro hūc Eratosthenes quē & Fauorin⁹

in oīmōda historia sequit in libro octauo primum fuisse tradit qui. xlvij. olympiade peri

tus ac pbus pugil effulserit: comatum atque purpuratū selectumque ex puerorum ludo at

que irrisum continuo viros petisse ac vicisse. Simplex & huic epigramma quod fecit theetetus.

Sydera pythagoram quendam crinita canentem:

Pythagoram sanium si hospes amice teges:

Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra.

Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hunc fauorinus ait diffinitionibus ob mathematicā vsū materiam: ampliāsse vero

illam socratem & qui ab illo fluxere. Postmodum autē aristotelē ac stoicos: primoque ca

lum appellasse mundū terramque rotundā. Id autē theophrastus parmenidi: zeno helio

do assignant. huic aiunt restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at vero philosophi ep

stola legit in hunc modū pugnās ad olympia cum pueris ephæbis venit pythagoras

crotonias. philosophus autē taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu virorum optime

si nihil pythagora & genere & gloria prestantior esses pfecto ad nos iam ex miletò mi-
grasses: nunc vero te continuit paterna & auita gloria: quæ & me continuisset si essem
anaximeni similis. Cæteræ vos si augurio vrbes deseretis: eis quidem ornatus adimit:
medicq; illis infestius instabūt. Neq; vero semper cōuenit astroꝝ ac celi vestigare rōnes.
præstat interdū ad priam curas cogitationesq; cōuertero: & ego nō semper meis va-
fabulis: veræ & bellis intersum qbus in se inuicē itali sæuiunt. Quoniam vero de pytha-
gora diximus: dicendū iam de pythagoricis illustribus viris: post quos dicendū erit de
his qui sparsim a plerisq; referunt. Tum deinceps adnectemus successionis seriem me-
morabilium viroꝝ vsq; ad epicuræ: sicuti supra promisimus: de theana quidē & thelau-
ge iam diximus dicendū mō de empedocle primum: nam fm quosdam pythagore au-
ditor fuit.

Empedocles.

Empedocli vt ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigentinus fuit
idem & timæus refert in .xv. historiæ libro insignem fuisse viræ empedoclem
poetæ auū. hermippus eadem ferme ait: heraclides itidem in libro de morbis
clara ex familia fuisse auum. equosq; nutrisse tradit: dicit & erato sthenes in olympioni-
cis. lxxi. olympiadē vicisse metonis patrē aristotelis vtens testimonio. Appollodorus
aut gramaticus in chronicis metonis quidē filiū fuisse ait. cæteræ ad thurios nup oio
cōditos venisse glaucus ait: deinde post pauca: q; vero inquit domo pfugum venisse sy-
racusas & cū illis aduersus atheniēses bellasse aiunt. prsus id mihi ignorare videt. Aut
enim iam defecerat: aut oīno valde senex erat: id qd; minime pbat. Namq; & Aristo-
teles ipsum & heraclitū. lx. ætatis anno vita excessisse ait: qui vero. lxx. & primā olym-
piadē vicerat eques eodem censebat nomine. Ita & tempus ab Appollodoro signifi-
cat: satyrus aut in vitis empedoclem ait filiū fuisse exaneti. Reliquisse aut & illum
filiū exanetum: eadēq; olympiade ipsum qdem equestri certamine vicisse: filiū vero il-
lius lucta siue vt ait Heraclides in epitome cursu. Veræ. n. ego in fauorini cōmentarijs
repperi empedocle & boue mactasse spectatorib; ex melle: & farina: fratremq; habuis-
se callicratidē Telauges aut Pythagoræ filius: in epistola ad philolaum empedocle ait
archimomi fuisse filiū. Quod aut Agrigentinus ex Sicilia fuerit ipse in principio lustra-
tionū refert: hactenus de genere ipsius: audisse aut illū Pythagoram Timæus auctor
ē in nono historiæ dicens: deprehensum qd; orationem furatus esset sicuti & plato:
atq; ideo ad cōsortium sermonū admitti phibitum: ipsumq; meminisse Pythagoræ:
dum illum insignem doctrina viræ appellat: qui maxima nosset animiq; excelleret opi-
bus. Sunt q; ista de Parmēide dixisse putāt. Refert Neāthes Pythagoricos vsq; ad Phi-
lolaum & empedocle ad sermonum cōmunionē admitti solitos. Vbi vero ipse poema-
ta illa vulgare cœpit: latā esse legem vni versificator ois inde arceret: Idē & Platonem
pertulisse aiunt: qppe & hunc fuisse phibitum: quem tñ illoꝝ audiuerit empedocles
nō dixit. Eam. n. quæ relaugis fert epistolam qd; hippasum ac Brōtinum audierit: nō
vsq; quaq; probari. n. vero Theophrastus parmenidē illum imitatū dixit ipsiusq; eimu-
lum & in poematibus fuisse qppe & illum versu physica rōnis apparuisse: Hermipp;
aut non parmenidis veræ Zenophānis fuisse imitatore tradidit. q; cum diu versatus
eiusq; carmē imitatus sit: postmodū pythagoricis cōgressum esse. Alcidas vero in
phylico refert eodem tpe zenonem & empedocle vna audiuisse: parmenidē demum
ab se discessisse ac zenonē qdem seorsum phantū esse. Hūc vero Anaxagorā & Pytha-
gorā audisse atq; alterius cōstantiā & grauitatē vitæ atq; habit; alterius de natura rōes
fuisse imitatū. Aristoteles vero in sophista primū empedocle oratoriæ inuentorē ait:
zenonemq; dialecticæ: in libro aut de poetis asserit homericū empedocle: acutumq; in

dicendo fuisse: translationibus item ac ceteris poeticis figuris vsus. Atque ideo cum: & alia poemata scripsisset: & Xerxis transitu & in Apollinem phœmum: ea postmodum ignibus tradidit foror quaedam ipsius siue filia: ut Hieronymus: meminit: phœmum quidem imprudens. Persica autem prudens: ac sciens quod ea imperfecta essent. Tragedias illum propterea scripsisse refert ac politica. Verum heraclides serapionis filius tragedias: alterius fuisse memorat. Hieronymus vero quadraginta tria illius opuscula se legisse asserit. Neæthes autem ad hunc iuuenem scripsisse & ipsum tragedias: in quas se postea incidisse. Porro satyrus in vitis refert & medicum illum fuisse oratoremque optimum: gorgiamque continum ipsius fuisse discipulum. videlicet. s. in oratoria insignem: quæ & artem rhetoricam scripserit: quem tradit Apollodorus in chronicis. centum & novem ætatis implevisse annos: hunc ait satyrus dicere solitum affuisse se empedocli magiam exercenti ipsumque in poematibus id profiteri & complura alia: inter quæ proficit pharmacha: quibus & morbi & senectus arceant: & ventorum vel noxii pellantur flatus: vel salubres: ac lati adhibeantur: mortuique iterum reuiuiscant. Multis autem modis eum videlicet admirationi habitum Timæus in. xvij. historiæ auctor est. Namque etesij plerumque vehementer flatibus adeo ut fruges corrumpere & excoriari alinos iussit: factisque vtriusque eos collibus & montium verticibus admoueri ad compellendos flatus: cessantibusque ventris ab euetu rei colyfanemā vocatum esse. Heraclides quoque in libro de morbis ait ipsum pausaniam dictasse quod de apno ille scripsit. Erat autem pausanias. ut satyrus & Aristippus ait: amator eius: cui & de natura libros compositos ita declarauit. Pausania sapiens anchiti percipe fili.

Sed & epigramma in eum fecit.

Pausania medico anchito cognomine nato

Asclipiadeo patria clara gena est.

Qui languescens vario plerosque labore

Sape acherontem linquere fecit iter.

ἩΡΑΚΛΕΥΣ ΑΠΡΟΘΝ. Heraclitus tale quiddam esse ait quod .xxx. dies corpus absque spiritu integrum incorruptumque seruaret. Unde illum & medicum & vatem dixit ut ex eius verbis patet: quibus incolas ampli agrigentini saluere iubet: a quibus & deum se credi vult: diuinumque sibi petit honores. Amplum vero agrigentum dixisse ferunt: quod in illa octingenta hominum milia inhabitaret. Unde & empedocle illis delitijs vacantibus dixisse agrigentini delitijs quidem ita quotidie se dedunt: ac si postmodum morituri: domos vero ita edificat quasi perpetuo victuri: eas vero ipsas expiationes in unum corpus coegisse fert. Cleomenes compactor quem admodum & Fauorinus in commemoratiombus ait fuisse vero eum imprimis liberum atque ab omni principatu fastu remotissimum Aristoteles tradit: siquidem & regnum cum sibi offerret: constanter renuit: sicuti Xanthus in illius laudibus meminit simplicitatem vitæ: quam regum delicias carius amplectens: eadem & Timæus refert eam simul adiiciens cur ita popularis fuerit. Inuitatus. n. fuerat a quodam ex principibus ac precedente conuiuio cœna non inferrebat: Tacetibus alijs indigne ille ferens inferri iussit. Qui vero illum inuitaret proptolam se curiæ ministrum dixit. Vbi vero ille aduenit conuiuij princeps constitutus est: idcirco agente qui illum vocauit erat: tum ille tyrannidis initia apud obscura pro se ferens iubebat: aut bibere aut in caput effundi merum. Tunc igitur Empedocles tacuit. Postmodum vero coacto iudicio denauit utrumque: ac peremit inuitatorem. s. & conuiuij principem. Istud. n. eius reipublicæ tractandæ initium fuit. Rursus Acrone medico locum sibi ad construendum paternum monumentum a senatu postulante quod inter medicos arte præcipua excelleret in medium surrexit. Empedocles: ac fieri prohibuit: atque inter cetera quæ de æqualitate disseruit: ita illum rogare cepit. cuiusmodi monumento incidemus elogium. Nunc hoc summum te medicum summi patris

in summo vertice summæ patriæ conditum: qdam autem fm versum ita pñunciant.
sublimis verticis tumulus sublimis cōtinet. Hoc qdam simonidis eē tradiderūt. Post
modū vero empedocles & mille hominū catū antiquauit cōstituto triēni ingratu: ut
nō solū esset diuitū uerū & mediocriū ac ppariter sentiētū. Deniq; & timæus in p^o: &
secūdo libro: ipsius. n. sæpe mentionē facit. cōtrariā reip. tradit putatū eū habuisse sen
tētiā: qñ qdē iactātia & amore sui ferebat imodice: qppe qui in carmine se deū dixerit:
qñ itē olympia adisset: i se cūctorū uertebat ora: ut nullius iter loquēdū tanta quanta
empedoclis fieret mētio. Postremo tamē cū agrigētū cōderet: obstiterūt illius institu
to inimicorū nepotes: quo ille mœ. ore accepto in pelopōnesū secessit: ibiq; obiit diē.
Timon autē ne hūc quidē pratermisit: sed ipsum mordet dicens: & Empedocles forē
suum formator uerborū quantū ualuit tātum cœpit imperās qui disposuit magistrat⁹
indigētes alijs. De illis uero obitu uaria fert opinio. Heraclites. n. cū enarrasset de ap
no vt. s. empedocles maximā ex eo gloriam cōsecutus eēt: q; mulierem defunctā uiuā
dimisisset: ait illū sacrificiū ad Pisanactis agrū fecisse: conuocatis plerisq; ex amicis iter
quos & paufanias erat. Vbi uero conuiuio pacto alij qdem loco paululū digressi: alij
sub arboribus villæ se ad quiescendū cōposuerunt: alij quocūq; uisum ē in loco quieue
runt: ipse ubi accubuerat permansit. Mane autē factō e somno excitis ceteris solus ipse
reperitus nō ē. Facta autē diligētī inquisitionē seruis q; rogabant vnus affuit: qui diceret se
nocte media igētē audisse uocē empedocle vocātē. Tu uero ubi surrexisset cælestē uidis
se lucē & splēdorē tædaz; nihilq; aliud. Illis uero in eo qd; contingerat stupētibus descē
dit paufanias: ut mitteret q; quererent. Postmodū uero p;hibitus ē ulterius quærere di
cens uoti rē in primis cōtig; sic: sibiq; ueluti deo hostias offerri oportere. Hermippus
autē illū cum pantheā quādam agrigentīnā desperatam a medicis curasse hostias ob id
litasse. Qui uero inuitati erāt ad. lxxx. ferme fuisse. Hippobotus uero illū ait ubi exur
reuerat æt nam petisse quo cū peruenisset in ignis crateres se iniecisse. ibiq; dum fidē cup
pit facere famamq; adstruere quod deus effectus sit ignib⁹ consumptū esse: postea ut
se res haberet agnitum & exploratū esse vna ex illius crepidis vi flamme ex intimis ad
exteriora reiecit: quippe calciari solebat ære: huic famæ paufanias reluctabat. Ceterū
Diodorus ephesius de Anaximandro scribens ait illum huius æmulū fuisse imitando
t;agicam grandiloquētiā uelutiq; grauitatē. Enimuero dum selenūtijs ex adiacētis flu
uij tetore pestis inualisset adeo ut & ipsi uxores partu periclitent^r: excogitasse empedo
clem duos quosdā ex uicinis amnibus pprio sumptu in flumen illud imitere: ut ex ea
commistione aque dulcescerent. Hoc ordine sedata peste epulantibus selenuntijs em
pedoclem apparuisse: illi eo conspecto surrexerunt: eiq; ueluti deo dominos honores
detulerunt. Eam de se opinionē firmare uouētē se in ignes cōiecisse. Verū hūc timæus
refragat aperte asserens illū ubi in peloponesum se recepit: nunq; oino redisse atq; iō il
lius incertū esse obitū. Heraclidi uero noie illū denotans aperte cōtradicit pisanacta
syrausanū dicēs: neq; villā agrigētī hūisse. Verū a paufania factū amico monumētū:
Is. n. hmōi uulgata fama breuē statua illi: qppe diues erat. siue arā quasi deo condidit:
qñ ergo pacto inq; se in crateras iniecit quorū nullā vnq; fecit mentionē & qdem cū p
peccēt: mortu⁹ ig; ē in peloponeso q; si illius sepultura nō cernitur: nihil ē cur admi
remur: Nāq; & aliorū multorū sepulchra ignorāt: ista & hmōi timæus refert. uerū sem
per heraclidi cōsuetudo ē miracula ista cōfingere: q; & ex luna cecidisse hoīem dicit. Por
ro Hippobotus ait statuā empedoclis opertā agrigenti primū stetitisse. Postea uero an
te Romanorū curriā cōstitutā fuisse romanis eā illuc transferentibus aptam: picte qui
dē & nunc eiusmodi quedā inueniunt. Neates uero cyzicenus q; & de Pythagoricis scri

psit: refert Menone vita functo tyrānidis pullulare exordia capisse. Tum vero empedoclem Agrigētinus induxisse: uti seditiōibus omīssis æqualitatē ciuile amplecterent: multas itidem ciuū quæ sine dote erant ex relictis sibi opibus adiecta dote viris tradidisse: atq; ideo & purpurā se inuidisse: & strophium aureū circumdēdissē. Favorinus in cōmētarijs auctor est: crepidas itē aereas & delphicā sumpsisse coronā. Coma itē illi plixata fuit: & pueri se deducētes: & ipse grauis semp atq; i vno se seueritatis habitu perstitit. Eiusmodi igit p̄grediebatur vt ciuibus sibi occurrentib⁹ ac p̄ magno id munere habentib⁹ speciē quoddā & insigne regiū prae se ferre videret. Postremo vero dū celebritatis cuiusdā cā mēstānā curru iuectus pergeret cecidisse: coxamq; fregisse. Quo ēt ex morbo defunctū eē ætatis āno. lxxvij. esse itē sepulchrū eius megaris. de ætate vero ab Aristotele dissentit. Ille. n. lxx. annorū defecisse ait: alij centū & nouē vixisse annos contendunt. Floruit autē circa. lxxx. & quartā olympiādē. Democritus autē troezenius in libro cōtra sophistas refert illū iuxta. Homerū isformis letiodū sibi p̄cera ex corna isfauste nexuisse. In ea vero quā p̄diximus telaugis epistola fert illū ex senio i mare p̄lapsū extinctūq; eē. Hæc de ipsius morte fert: & nostrū in hūc p̄metro mordax qdam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma.

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Vl troneum taceam: te incendia fatua petisse.

Incidis inuitus delituisse volans.

¶ Et illud.

Cruribus empedocles contractis dicitur esse

Mortuus: e curru cū cecidisset humi.

Si se flagrantem victurus iecit in ætnam

Quomodo nunc megaris structa sepulchra vides?

Timon vero ne ab eo qdē laceffendo abstinuit dicēs empedoclesq; forēsū opifex carminū & cætera. Hæc autē illi visa sūt: elemēta eē quattuor ignē: aquā: aerē: terrā: amicitiaq; qua foederēt & discordiā q̄ dissideāt: Ait at sic iuppiter: ac Iuno regīa & aidone⁹

& venerāda nestis. Iouē: ignē: iunonē: terrā: aidoneū aerē: nestin aquā dicēs: & hæc ait assiduas versare vices: desinere nusq; ē q̄ppe ætern⁹ iuxta illū hic regū ordo: deniq; ifert.

Namq; alias cōnectit amor hæc oīa simul: sæpe ēt dissiūcta iubet cōtentio ferri: solē ait ignis ingentē massam: lunaq; maiorē: lunam disci habere similitudinē. Cælū ipsum

crystalli obtinet speciē & aiām oīgenū aiāliū atq; arborū species indui. Ait nepe se aliquñ fuisse puerū atq; puellā arborē & auē atq; piscē: Quæ igit illæ de natura deq; expiatiōibus scripsit: ad quinq; milia versū pertingūt: q̄ vero de medicina ad sexcētos. De tra-

gœdijs supra iā diximus.

¶ Epicarmus couis.

e Picharmus elothalis filius Couis: & ipse Pithagoræ auditor fuit. Trimeniēsis

vero cū eēt e Sicilia p̄fectus peruenit megara: ide cōtēdit syracusas: vt & ipse

in suis testat libris. Eius statuē istiusmodi carmē iscriptū ē: quo dicat tāto excellere doctis oīb⁹ & claris viris quāto vel syderib⁹ sol ceteris vel amare ānib⁹ cūctis antecellat.

Quam superat phæton ingentis sydera cæli.

Quanto vis pelago maior inest fluuius.

Tantum ego iam dico sophia præstare epicharmum:

Cui dedit hæc patria florida ferta comis.

Cōmētaria istæ reliqt i qb⁹ de natura regū: de sentētijs: de medicina differuit. Notasq; breues cōmētariorū locis apposuit: qbus aperte idicat ab se elaborata opuscula. Obijt

anno ætatis nonagesimo.

Architas Tarentinus.

Archytas Mnesagore siue ut Aristoxenus ait Estiæ filius Tarentin⁹ Pythagoricus nobilissimus fuit. Hic Platonē: cū a Dionysio necādus esset: per epistolā eripuit: admirationi summę apud plurimos habitus ē in oī virtutis genere. Nēpe. n. septies ciuibus p̄fectus ē: cū ceteri plusq̄ annū iperare lege phiberēt. Ad hūc Plato scribit epistolas: qđ is ad eū prior scripsisset: ita Architas platōi scilicet facis tu qđē recte qđ nobis te cōualuisset ex agritudine significasti: de damisco itē nunciās. De cōmentarijs aut curauimus: venimusq; ad lucanos: ibiq; conuenimus ocelli nepotes: Quæ igit̄ de regno legib⁹ iusticia: oīumq; generatiōe: & ipsi habemus & ex his quędā misimus: reliq̄ mō repiri nō possunt: cū iuenta fuerit ad te deferent̄: in hūc modū Archytas. Plato aut ita rescripsit. Plato Archytæ salutū. Quæ abs te nobis allata: sūt cōmentaria: dici nō pōt: q̄ libēter accepimus: quiq; illa scripsit iprimis admirati sumus: ostēdit. n. p̄fecto vir ille dignū se maioribus illis suis antiquissimis atq; optimis viris. Ferunt aut isti viri mœreri fuisse. Hi aut ex illis fuere Troianis: q cū Laomedonte migrarunt viri boni: vt de illis tradita fabula significat: q̄ apud me sunt cōmētaria de qb⁹ scripsisti mūdū satis lubricata sunt: neq; vnq̄ satis erūt: ea tñ misi. De custodia vero ambo cōcorditer sentimus. Nihil itaq; adhortatiōe opus ē: vale: in hūc modū illi ad se iuicē scripserūt. Porro Archytæ quattuor fuere. Primus hic ipse. Secūdus Mytilenæus musicus. Tertius q de agricultura scripsit. Quartus poeta epigrāmatū. Quintū plariq; addūt Architectū: cuius p̄ferūt libz de machina: cuius istud initiū ē: hæc de Teucro Charchedonio audiui. De musico dicit̄ qđ cū p̄bro sibi daret̄ qđ nō exaudiret̄: dixerit organū. n. p me pugnās loquit̄. Pythagoricū vero Aristoxēus refert cū exercitui p̄fesset nūq̄ fuisse superatū. Semel aut dū iuidiæ cederet sese iperio abdicasse: moxq; exercitū in ius hostiū cōcessisse: prim⁹ hic mechanica mechanicis p̄icipijs vsus exposuit: primusq; motū organicū descriptōi geometricæ ad mouit ex dimidij Cylindri sectiōe duas medias fm p̄portionē sumere quærēs ad cubi publicationē: & i geometria cubū primus vt Plato i repu. testat̄ iuenit.

Alcmeō crotoniata.

Alcmeō Crotoniata & ipse Pythagoræ auditor fuit: vt plurimū vero i medicina versat̄. Plerūq; itē de natura disputat dicēs multas humanaz̄ rez̄ causas. Videet̄ aut primus de naturæ ratōe scripsisse vt Fauorinus i oimoda tradit. historia: lunāq; hāc sempiternā habere naturā dixit. Fuit aut Perithi filius sicut & ipse in principio sui operis testat̄. Alcmeō crotoniata hæc ait Perithi filius Brōtino & Leonis & Bathyllo: de iuisibilibus de imortalibus rebus manifestū qđē scientiā habent dii: quantū vero conijcere hominibus licet & cetera. Animā vero imortalē dixit: moueri q; iugiter instar solis.

Hippasus Metapontinus.

Hippasus metapōtinus & ipse Pythagoricus fuit: ait aut diffinitum esse temp⁹ mundanæ mutationis: finitumq; hoc totum esse ac semper moueri. Demetrius autem in homonimis refert illum nullum opus reliquisse. Fucrunt aut hippasus duo hic. s. & qui Laconum rempub. quinq; libris comprahendit. Erat autem & ipse Lacon.

Philolaus.

Philolaus Crotoniatē filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythagoricos libros emēdos: vt curaret: Dionis scribit Plato: moritur aut suspectus quod tyrannidem inuadere moliret̄: & nostrum est in ipsum sic.

Suspicio dico: cunctis est vsq; cauenda.

Nil agis infœlix cum videaris: agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim:

Regnum affectantes credula habere manus:

Opinatur aut omnia harmonia: ac necessitate fieri: terramq; s; primū circulū mo-
ueri dixit. Alij Icetam siracusanum id sensisse affirmant. Scripsit aut librū in quo Her-
mippus quēpiam scriptorem dixisse refert Platonē philosophum cum in Siciliam ad
Dionysium pfectus esset emisse a Philolai cōsanguineis argenti minas Alexandrinas
.xl. atq; inde transcripsisse. Timæum alij Platonem dicunt hęc a Dionysio accepisse
reluctantem licet abductū ex carcere adulescentē & philolai discipulis: refert Demetri-
us in homonymis pythagorica de natura rer; hunc primū edidisse: quor; est initiū:
primo in mundo natura coacta est ex infinitis ac finitis mundusq; totus: & quæ sunt in
ipso omnia.

¶ Eudoxus.

Eudoxus Aeschini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac legifer fu-
it: ac geometrā qdem ab archita didicit. In medicina vero philistione Siculo p-
ceptore vsus ē: vt Callimachus in tabulis. Porro sotion in successionib; Plato-
nis quoq; auditorē fuisse scribit: Nam cū annū. xxij. atatis ageret: summoq; iter pau-
pertatis angustias discendi studio flagraret socraticor; gloria p̄citum athenas cōtendis-
se cū theomedonte medico: a quo & nutrirī solitū: nec defuerunt q; dicerent ipsius p̄di-
cam fuisse. Deuēctus aut ī pireum athēas quotidie ascendebat. ibiq; cū sophistas audis-
set ad portum regrediebat. Duos aut ibi menses remoratus domum reuertit. Vnde
rursus amicor; largitate suffultus in ægyptum cū Chrysippo medico pfectus est cō-
mendatitias ab agefilao litteras ad Nectabin ferēs: a quo & sacerdotibus intēte com-
mendatus ē. Ibi annum vnū & menses quattuor remoratus mēto atonso: atq; superci-
lio. viii. annor; historiam s; quosdam cōscripsit: inde iam cizici atq; in ppontide phā-
nus mausolum itidem visere voluit. Tum vero athenas redijt habens secū discipulos
plurimos cōtristandi: vt qdam volunt Platonis gratia: q; ijs ab initio illum ab se dimi-
serat: sunt q; dicant conuiuū Platoni celebranti ipsum adstantibus plurimis Hemyci-
cium accubitū introduxisse. Enimvero Nicomachus Aristotelis filius illum ait volu-
ptatem bonū dicere. Exceptus aut in patria magno cū honore est: cuius rei indicio est
honorificū de illo factum decretū. Apud græcos quoq; clarissimus fuit: ciuib; suis
leges cōscripsit: vt Hermippus in quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit itē
de astrologiā & de geometria & de alijs quibusdā insignia opuscula. Tres aut habuit
filias Hactidē: Philitidē: Delphidē. Refert Heratosthenes in libris ad Hecatonē ip-
sum & cynicor; dialogos cōposuisse: alij ægyptios qdem lingua sua illos cōscripsisse.
Hunc vero traductos græcis edidisse tradunt: eius Chrysippus Erinei filius Cnidius
auditor fuit in hisquæ de dijs: de mundo: de celestibus docent. In medicina vero Phi-
listione siculo pceptore vsus ē. Reliquit aut & cōmentaria pulcherrima & eruditionis
plenā: huius filius Aristagoras fuit: cuius Chrysippus ethlij filius discipul; fuit: cuius
ferunt modi illi ad videndas speculationes naturales quæ in aiām eius venerant accō-
modati. Fuerunt autē eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus rhodius historiæ scri-
ptor. Tertius Siculus. Agathoclis filius poeta comicus: q; ter vrbana vicit certamina:
quinquiesq; lenaica: vt Appollodorus in chronicis ait. Inuenimus & alium medicum
Cnidium: quē ait Eudoxus in terrē ambitu semper admonere solitū articulos iugi agi-
tatione exercendos sensusq; similiter. Idem vero refert Eudoxum Cnidū circa centeli-
mā & tertiā olympiadē claruisse atq; lenias curuas repetisse. Morit̄ aut tertiū & quin-
quagesimū agens annū. Cum vero adhuc in ægypto morat̄ cū ichenophi heliopolita-
no apis illius palliū lingere visus ē. Celebrē ergo illum fore nec longeuum ex eo ostēto
sacerdotes dixere: vt Fauorinus in commentarijs refert: est & nostrum in hunc.

Aboue cornuto propriam prædiscere sortem
Eudoxum fama est quondam memphitis in vrbe:
At quia sermonem vitulo natura negauit
Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte,
Hoc docuit moriere cito: non ocius alter
Illi igitur celeri venit mors horrida passu
Annos intuito ter denos trisq; viginti
Eudoxum ob famæ claritatem gloriatamq; appellabāt:

¶ Diogenis. Laertij de vitis philpsophorum Liber nonus Incipit.

¶ Heraclitus Ephesius.

¶ Voniã ergo de nobilibus Pythagoricis diximus nũc iam spar
sim: vt aiũt: de claris qbusdã philosophis loquamur. ac primũ
de Heraclito dicendũ. Heraclitus blifonis siue vt qdã volunt
Heratiõtis filius Ephesius circa. lxx. olympiadẽ clarus ẽ habi
tus. Fuit aut̃ vltra cæteros alto aĩo & cõtẽnente oēs: vt ex ipso
eius opere ostẽdit: vbi ait multa peritia mētẽ nõ docet: Hefio
dũ siqdẽ docuit & Pythagorã rursusq; Xenophanẽ atq; Heca
taũ. Nã licere vnũ scire sapiẽtẽ sniam qua gubernent oĩa per oĩa. Homerq; dicebat di
gnũ q ex certaminib; eijceret: colaphisq; caderet: archilochũq; similiter. Dicebat aut̃
& iniuriã extinguere oportet magis q ardentẽ rogũ: plebẽq; p lege nõ secus ac p mur
ro pugnare. Acriter aut̃ ephesios carpit qd̃ amicũ suũ hermodorũ eiecerant dicens:
meret̃ ephesi oēs adulti mori: impuberibusq; vrbem derelinquere: qm̃ hermodorũ sui
præstantissimũ expulerũt dicentes: nostrũ nemo ineqlis sit: qm̃ si quis erit talis: alibiq;
& cũ aliis. Cum aut̃ rogaret̃ a ciuib; vt leges eis poneret: facere contẽpfit: q; iam ciui
tas pessima cõsuetudine ibuta esset. Secedens vero ad phanũ dianæ. cum filiis talo lu
debat. Circunstans aut̃ se ephesijs qd̃ inquit miramini o pditi: nonne præstat istuc
facere q nobiscum vltra rẽ administrare: tandẽ hominũ odio percitus exijt: vitamq; in
montib; ducebat olera comedẽs: eius rei gratia morbo aque intercutis arreptus ad vr
bem descẽdit: medicosq; per anigmata sciscitabat̃ an possent exibre siccitatẽ facere. Il
lis nõ intelligentibus se ipsum bouũ stabulo includẽs & fimo bubulino obruẽs eo calo
re arbitrabat̃ noxium ac exundatẽ humorẽ exhaurire posse. Vbi vero ne sic qdem ali
quid p̃ficere cõspexerat morit̃. lx. atatis agens annum & est in ipsum nostrum sic.

Sape ego miratus quondam quonammodo posset

Heraclitus vitæ viuere difficilis.

Est tamen extinctus: cum corpora namq; rigasset

Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.

Hermip; aut̃ refert illũ medicis dixisse. Nũ potestis pressis itestinis humorẽ exhauri
re: negãtib; se ipsum solis obiecisse radijs ac iussisse pueris bouũ fimo se oblinere: eo ca
lore maceratũ postridie obiisse diẽ: sepultũq; i foro fuisse. Neãthes vero cizicen; ait il
lũ fimo bubulo cũ se eximere nõ posset ita pstitisse: atq; ob eã mutationẽ ignoratũ a ca
nib; disceptũ eẽ. Fuit aut̃ a puero mirabilis: & cũ eẽt iuuẽs nihil se dicebat scire. Vbi
vero ad vitilitatis aĩos euaserat nihil ignorare: neminẽ qdẽ audiuit vq; semet iuestigã
de veritati dedisse: oĩaq; ex semetipso didicisse ait. Sotiõ aut̃ quosdã dixisse refert Xeno
phãis illũ frequẽtasse auditoriũ: Aristonẽq; i libro de heraclito dicere aq; intercutis illũ

curatū egritudine: morbo alio vitā finxisse ei opinioni & hippobotus accedit. Eius ve-
 ro q̄ legit liber generaliter qdē de natura ē: ceteris tris ī ptes scindit. Nāq; & de vniuer-
 so & de repu. & de theologia differit. Illū vero ī tēplo Diāa deposuit: vt qdā putāt: de
 industria obscurius scriptū: vt soli eruditi illū legerēt: ne si a vulgo passim legeret cōtem-
 ptibilis esset. Hunc vero & Timon descripsit appellans maledicū & turbā infestum.
 Theophrastus illū atrabile laborātem alia semipfecta: alia alias aliter scripsisse refert:
 eius aliti animi signū Antisthenes in successiōib⁹ id asserit: quod fratri cōcesserit regnū
 Tātū vero gloriā pmeruit ipsius liber vt sectatores habuerit q̄ appellarentur heracliti.
 Sūt autē ista quæ illi sūmatim visa sunt. Ex igne cūcta cōstare in eumq; resolui oīa. fa-
 to oīa fieri: & ex cōuersiōe cōtraria q̄ sint oīa cōgruere & coaptari. Aiarū itē & demonū
 plena eē oīa dixit: & de his q̄ in mūdo cōtingunt passiōib⁹ oīb⁹. Solis eā eē magnitu-
 dinē que cernit oculis. Dicit & id de aiē sensisse natura. Nūq̄ illā repiri posse q̄talibet
 qs vie cōficiat spacia: adeo p̄fundā eius esse rōnē. elationē siue æstimationē sacri mor-
 bum appellabat: aspectumq; mētiri. Lucide qdē interdū & apte in suo ope loq̄tur: &
 vt tardissimo cuiq; facilis ad intelligendū sit: Breuitas quoq; & interpretatiōis grauitas
 incōparabilis ē. Iā vero p̄ partes digerēda sunt eius decreta: Ignē elementum esse dicit
 Ignisq; vicissitudinē tū raritate: tū densitate cōstare quæ fiūt oīa. Apte vero nihil expli-
 cat. fieriq; oīa p̄ cōtrarietate & fluminis in morē vniuersa decurrere: finitū que esse hoc
 omne & vnū esse mūdū: eūq; ex igne nasci: & rursus p̄ quosdā ambitus p̄ vices hoc om-
 ne sæculū ignescere. Id autē fato fieri. Ex his vero quæ cōtraria sunt id qdē qd̄ ad genera-
 tionē adducat vocari bellū & cōtentionē qd̄ at ad incensionē cōcordiā & pacē. Muta-
 tionē quoq; viā esse supra infraq; ducentē secūdū quā fieri mūdū. Dē fatū qppe ignem
 liq̄scere: cōstātemq; aquā fieri. cōcretā vero aquā in humū verti eāque inter inferiora cē
 humū ipsam denuo effundi: atq; ex ea fieri humorē. Ex eo at reliq̄ ferme oīa ad euapo-
 rationē eā referens quæ ex mari sit: ipsamq; ad sup̄iora viā esse. Porro euaporatiōes ex
 terra fieri & mari: alias qdem p̄spicuas & liq̄das: alias vero tenebrosas: a liquidioribus
 ignē: a reliqs humorē incrementa cape. Aerē vero cuiusmodi sit nō significat esse tamē
 scaphas per cōcauum ad nos conuersas: in quibus cōuenientes euaporationes liq̄das
 perferre flāmas: que sint sydera dicit. Esse at lucidissimā cādīdissimāq; solis flāmam:
 nāque astra cetera remotiora esse: neque adeo terræ p̄xima. Atque ideo minus lucere
 minusque calefacere: lunā q̄ terræ vicinior sit: nō per liq̄dum locum apparere: solem ī
 suo splendore nulli admixtioni obnoxiiū durare certis a nobis spacijs mēsurisque distā-
 tem. Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere itē solem ac lunā cū scaphę
 ad superiora vertuntur: mēstruasq; figuras lunę fieri: dū in illā sensim vertitur scapha.
 Diē itē ac noctē & menses & annos anique statuta tēpora pluuiasq; & ventos atq; his
 familia secūdū euaporationes varias fieri. Nam liquidā euaporationē in solis circulo
 inflamata diem facere. Cōtrariā vero vbi obtinuerit efficere noctē: atq; ex lumine calo-
 rem augeri: æstatemq; perficere: ex tenebris humorem abūdare: vnde hyem̄s oriatur:
 in hunc modum: & de causis cæteris disputat. Enimvero terrā cuiusmodi sit penitus
 tacet: ac de scaphis itidem: ista eius dogmata fuere. Porro quod ad Socratem attinet
 quænam eius de illo snia fuerit cum eius legisset librū euripide sibi deferente vt Ari-
 ston ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamē grāmaticus ait Crato-
 niam quendā in eo quem catacolymbitem inscripsit libro tradere Cratem quēdam
 hūc librū p̄ græcis inuexisse: ac dixisse librū ipm delio aliquo indigere natatore q̄ in il-
 lo nō suffocaret: iscribūt illū plæriq; musas: alij de natura: diodorus vero gubernacu-
 lū diligēs ad librā vitæ: qdā sniam mox vnius oīum instituti ornamentū. Aiūt illū cū

rogaret cur taceret dixisse: vt vos loq̄mini. Eius frui cōtubernio & darius optauit: scripsitq; ad illū ita. Rex Darius histaspis filius heraclitū ephefū sapiētē virū salutat: libz de natura scripsisti obscure ad intelligēdū difficilēq; ad exponendū in plerisq; deniq; si ad verbū exponat: vim quādā speculatiōis cōtinere vī: mūdi qdē totius & q̄ in eo fiūt oīum q̄ sūt i diuino motu cōstituta: i qbus plurimi hāserūt assensūq; cōtinere: adeo vt & q̄ cōplura legerūt ambigāt: cū recta abs te reo cōscripta videat. Rex igit̄ Dario histaspis filius auditor eē tuus cupit: particepsq; grāce eruditiōis fieri. Venias itaq; q̄primū ad cōspectū meū ac regiā domū. Grāci. n. vt plurimū sapiētibus viris obseruādis minus dediti aspnanē q̄ ab his recte fuerit ostēsa studiose & audiēda & discēda. Apud me aut̄ aderit tibi oīs honor: primatusq; oīs: quotidieq; sollicita obseruatio & grata allocutio: vitaq; tuis mōtibus pbabilis. Vale: his ille ita rēdit. Heraclitus ephefius regi Dario histaspis filio salu. Quiq; mortales i terris sunt a veritate ac iusticia se lōgius remouēt: auaritia at̄ & inani gloria iexplēbilit̄ intēdūt pditā demētiā cā. Ego at̄ oīs i memor neq̄tiā fastidiūq; deuitās oīs inuidiā domesticā: supbia itē nunq̄ in p̄fay solū aduenire paucis cōtētus: q̄ sunt fm meā sniam huiusmodi ille & aduersus regem fuit: Demetrius at̄ in equocis ipm & atheniēsēs aspnanū ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cū ephefij eēt cōtēptui nusq; alibi maluisse cōuersari: meminit illius Demetrius quoq; Phalerius i Socratis defensiōe plurimiq; fuere q̄ illius exponerēt librū: qp̄pe & Antisthenes & heraclides pōticus & Sphærus stoicus. Pausanias p̄terea q̄ heraclitites appellatus ē. Nicomedes quoq; ac Dionysius & ex grāmaticis Diodorus: q̄ op̄ illud nō de natura: sed de repu. dixit differere. Nāq; de natura differit in exēpli spēm i sēta illic esse. Hieronymus at̄ Scythinū quēdā iamboz poetā i illius librū metro iocari illūq; euertere dixit: multa aut̄ epigrammata in ipsum ferūtur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me vexatis iniqui?	Noli heraclitū rapido percurrere passu.
Nō vos: sed doctos tā graue quærit opus	Est via difficilis: luce papyrus eget.
Est mihi solus hō triginta milia: plures:	In sua si doctus te duxerit atria vates.
Nullus hō stygijs hęc quoq; narro dies.	Cuncta videbūtur lucidiora die.

¶ Item aliud.

Quinq; aut̄ heracliti fuere: primus hic ipse: secūdus poeta lyricus: cuius est illa duodecim deoz laus: tertius elegiæ poeta alicarnasseus in quē callimachus fecit sic.

Heraclite mihi quidā tua funera dixit	Ad solem: vt nobis mutua verba forent.
Et subito lachrymis imaduere genæ.	Puluis es exiguus nūc hospes: sed tua musa
Vēit & in mētē quotiēs accessim⁹ ambo	Viuit: plutonis nō timet atq; manus.

Quartus lesbicus qui macedonū scripsit historiam. Quintus ex industria ridiculus qui excitharæ pulsu transiuit ad speciem.

¶ Xenophanes.

x Xenophanes Dexij siue vt Appollodor⁹ ait Orthomenis filius colophonius a Timōe laudat̄: deniq; ait Xenophanē moderatū: ac sine fastu fuisse: pulsus at̄ p̄ria in zacla Siciliae morat⁹ ē atq; catina. Sūt q̄ neminē audisse dicāt: neq; de sūt q̄ Bottonis atheniēsēs auditorē fuisse asseuerēt. Alij archelaū audisse: atq; vt Sotion ait Anaximādri ætate vixit. Scripsit at̄ versu elegias & iābos cōtra hesiodū atq; homerū quæ de dijs dixere illis exprobrās ip̄e quoq; sua resarciebat poemata. Thaletis ac pythagoræ opiniōibus cōtraria sensisse fert̄: epimenidēq; sugilasse. Fuit aut̄ & longæuus maxie sicuti & ipse quodā in loco testat̄ dicēs sexagita & septē ānos se a patria pegrinātū eē cū tūc. xxv. eēt annoz. Ait aut̄ quattuor eē oīum rez elemēta infinito sq; mūdōs neq; variabiles: nubes cōsistere cū solis vapor sursum fert̄: casq; in aerē cogit: dei substātiā rotundā esse & globosā: nihilq; cū hoibus habere cōe. totū cernere totūq; audi

re. non tñ respirare: simulq; esse omnia mentem. prudentiam. aternitatem: primusq; dixit omne qd fiat corruptioni obnoxium esse. Aiamq; esse spiritum ait: & plurima deteriora mente eẽ. Tyrãnis cõgrediẽdũ aut minime aut suauissime. Empedocle at dicẽte sibi difficile iueniri iuuenẽ posse sapiẽtẽ recte inqt. Nã sapiẽs sit necesse eẽ q norit explorare sapiẽtẽ. Oia icõphẽsibilia eẽ primũ hũc dixisse sotiõ auctore: sed fallit: Scripsit aut de colophõis cõditiõẽ & de italica i eleã colonia versus ad duo milia. claruit. lx. fere olympiadã. Refert vero demetri⁹ phalereus i libro de senectute: panetiusq; stoic⁹ i libro de trãqllitate filios illũ suos pprijs sepelisse mãib⁹ sicuti & anaxagorã. Videt̃ at a pythagoricis pmenisco & orestade: vt fauorin⁹ i pº cõmẽtariõq; ait defecisse. Fuit at & alius xenophanes poeta iãbicus ex lcsbo atq; hi qdẽ sparsim. ¶ Parmenides.

Armenides ei⁹ auditor fuit: piretusq; eleathes. cũ theophrastus i epitome anaximãdrũ audisse tradit. licet at xenophanis auditor fuerit: secut⁹ tñ illũ nõ eẽ socius itẽ adiũctus eẽ & ameniã & diochetã Pythagorico: vt Sotion ait paupi illi qdẽ sed hõesto sane viro ac bono quẽ eẽ potius secut⁹ eẽ: ac vita functo saceliũ adificauit. Cũ & genere & opibus illustris eẽ: atq; ab amenia nõ a xenophane ad quietã vitã inductus eẽ. Primus hic terrã globosã dixit: ac rotũdã & in medio sitã. Duoq; esse elemẽta ignẽ. s. & humidũ: illũ opificis: hãc materiã tenere ordinẽ. Generationẽ itẽ hominũ ex sole primũ eẽ ortã: solẽ ipm calidũ esse atq; frigidũ: ex qbus cõstant oia: aiam ac mentẽ idẽ esse: sicuti & Theophrastus in physicis meminit: cũ fere oium opiniones exponeret: philosophiã quoq; eẽ duplicẽ: aliam fm veritatẽ: aliã iuxta opinionẽ: philosophiã & ipse carmine expressit: quẽadmodũ Hesiodus: & Zenophanes atq; Empedocles: iudiciũ rõnis eẽ dixit: sensusq; minus eẽ exactos & idoneos ad iudicãdũ: floruit aut olympiadẽ sexagesima nona: primusq; aiaduertisse videt̃ eundẽ esse vesperẽ atq; luciferẽ: vt Fauorinus in quĩto cõmẽtariõq; ait: alij Pythagorã dicũt. Negat Callimachus: ipsius poema eẽ ferẽ. Ciuib⁹ quoq; suis scripsisse leges: vt Speusippus i libro de philosophis ait: hui⁹ noie Plato dialogũ inscripsit: vocauitq; parmenidẽ siue de ideis. Primus itẽ sermone itrogasse Achillẽ: vt Fauorinus ait in oimoda historia. Fuit aut & alius parmenides orator qui artẽ scripsit oratoriã. ¶ Melissus.

Elissus Ithegenis fili⁹ Samius Parmẽidis auditor fuit: & cũ Heraclito itẽ collocutus eẽ: quo tpe illũ eẽ ignorantibus cõmẽdauit ephesijs. sicuti Democritũ Hippocrates abderitis antea cõmẽdarat. Fuit at & ciuilis iprimis vir ciuib⁹q; maxime acceptus atq; carus. Vnde & pfectus classis electus magna virtutis documẽta dedit. Videbat̃ aut sibi loco omne infinitũ eẽ & imutabile atq; immobile: & vnũ sibi bipi simile: ac plenũ: motũq; nõ esse: verẽ videri esse. De dijs nihil diffiniẽdũ dicebat neq; n. illoq; certã esse notionẽ fuisse circa. lxxxiiij. olympiadẽ Appollodorus refert.

¶ Zeno.

Eno Eleatres Piretri: vt Appollodorus ait in chronicis filius. Parmenidẽ vero natura quidẽ teleutagorã: adoptiõẽ vero parmenidis filium dixit. De hoc atq; Melisso Timon hãc ait.

Magnum robur non molle zenonis plato reprehensoris.

Melissi multas phantasias supra: paucas infra.

Platonem sumpsisse plurima: maximaq; ad sandum vires comparasse: enimvero zenon Parmenidis auditor ac pãdica fuit. Fuit autem pœra statura quẽadmodum Plato in Parmenide notat: idemq; in sophista ipsum eleaticũ Parmenidem vocat: inuentorem aut dialecticẽ sicuti & empedoclem rhetoricã fuisse Aristoteles auctor est. Fuit & in philosophia & in rep. vir sane nobilissimus. Feruntur nempe ipsius volumina

sapientia plenissima. Is cum nearchum tyrannum siue Diomedontem deicere ac pfligare voluisset comprehensus est: ut in satyri epitome ait Heraclides: quo tpe cum de conscijs & armis que in liparis habuit inquireret: volens ipsum desertum destituisse que ostendere. oes illius amicos coniurationis esse conscios dixit: deinde cum de quibusdam dixisset quiddam sibi ad aurem loqui velle significauit: eaque mordicus apprehensam non ante dimisit quam hac deturbata perforaret. Idem passus quod Aristogiton tyrannicida. Demetrius vero in equiuocis nasum ei abscidisse ait: porro Antisthenes in successione illi cum amicos nunciasset rogatum a Tyranno esse ne alius quippiam dixisset: tu ciuitatis perniciem: atque adstantibus ita locutum esse: admiror equidem vestram recordiam si horum gratia que nunc ego tolero tyranno fuisse decernitis. Demum percussa lingua in ora tyranni conspuisse ciuesque continuo facto impetu lapidibus tyrannum obruisse: hac oes ferme ita tradiderunt: ceterum Hermippus illum in cauum lapidem iniectum contusumque fuisse ait: & in hunc nos sic diximus: Tu bona quesisti crudelis scana tyranni: Fractus es aut iter mortaria cade tyranni

Eleus ut populus libera turba foret.

Non ego te zeno: sed tua membra cano.

Præclarus & in cæteris fuit zeno maiorumque non secus atque Heraclitus quadam animi altitudine contemtor. Nam & ipse prius quidem hyle: postmodum vero eleam phocesium coloniam suamque priam ciuitatem humilem: bonosque tamen viros nutrire solita dilexit magisque atheniensem magnificentiã ad quos pertinebat raro domi assidue commorans. Hic & achillem prius orationem contempnit: quis fauorinus Parmenidem & alios compluris profert. Placet autem illi mundos esse plures: vacuumque non esse: naturam omnium rerum ex calido & frigido aridoque & humido fuisse perfectam: cum ista in alterutrum commutentur: generationem hominum e terra esse: animamque ita ex his omnibus commixtam que predictimus ut a nullo eorum plusquam a cæteris obtineat. Hinc autem cum maledictis ageret indignari solitum: causantibusque quibusdam dixisse: si maledicta æquo animo admittam ne laudes quidem sentiam. Octo vero fuisse zenones cum de cittico loqueremur diximus: Floruit autem olympiade. lxx.

Leucippus.

Leucippus Eleates siue secundum quosdam abderites: aut iuxta alios. Milesium Zenonis auditor fuit. Placebat illi infinita esse omnia: & in se ipsa commutari: omnemque istud inane esse: plenumque corporibus: mundosque fieri corporibus in hoc inane inciditibus: & inuicem implicatis: atque ex motu secundum illos incrementa naturam syderum fieri. Sol enim in circo maiori secundum lunam ferre terram: vehi: ac circa medium verti: figuramque illius tympano similem: primus hic atomos principia subiecit. Summatim ista illi visa sunt: sed sunt explicanda per partes. Omne quiddam ut diximus infinitum ait: huius partem plenam esse partem inanem & elementa ait: mundosque ex eis infinitos esse: & in ea dilabi: atque dissolui. Sicut autem fieri mundos ex infinito per abscissionem: multa corpora figuris originaria in magnum vacuum ferri: eaque in unum coacta unam vertiginem efficere: secundum quam offendere: ac circuiui modis omnibus atque ita discerni: ut seorsum similia quæ sunt sui similia petant. Cæterumque libra cum ob multitudinem minime iam circui ferri possint: exilia quæ ad exterius vacuum contedere sic ordinata natura: cætera sub sydere: & inæta atque in se implicata inuicem concurrere: atque ea concursione prius quadam concretione efficere rotundam. Hac autem veluti membranam subsistere continet in se originaria corpora que dum secundum medium reluctationem circumuoluunt tenuem per gyrum membrulam fieri iuxta vertiginis attractum corporibus perpetuis spæ confluentibus: atque ita fieri terram: commanentibus que semel in medium iniecta erant: ipsumque rursus continet membranam istar augeri iuxta extremorum effluentiã corporum: & dum vertiginem fert que cumque attigerit ea accrere. Ex his quiddam complicata concretione facere. Prius quidem humidam ac luteam ex siccata. scilicet & circumacta cum totius vertigine: deinde iccisa & agnita syderum efficere naturam esseque solis circulum extimam. Lunam vero terram proximam: cæteris in medio istorum locatis: ac sydera quæ omnia ob celeritatem motus ignoscere. Sol enim in flammam a syderibus: lunam solummodo ignis partem ad concionem admitti: solem lunamque deficere: quod terra ad meridiem

uergat: quæ uero ad septentrionem sunt niuibus semper urgeri & pruinis algere: in
glaciemq; concrefcere: ac solem quidē raro deficere: lunā uero perpetuis incremētis: ac
detrimētis affici: q; sint i paribus circulis. Eni uero ut generatio: ita & incremēta mūdi
esse. & diminutiones & corruptiones fm quādā necessitatem. q; cuiusmodi sit ipse expo
nit ac differit.

¶ Democritus.

Democritus hegesistrati siue fm alios athēocriti uel certe Damalippi fm quos
dā fili⁹ abderite. siue ut alij putāt milefus fuit. Magnos at quosdā & Chalde
os audiuit Xerse Rege patrij illi⁹ pceptores qn apud illū hospitat⁹ ē relinque
te: ut ēt refert Herodot⁹ a qbus & thcologiā & astrologiā didicit: cū adhuc puer esset.
Postmodū uero leucippū cōuenit: & fm quosdā Anaxagorā: cū ānis. xxx. iunior: q; il
le ēt. Refert Favorin⁹ i oimoda historia Democritū de Anaxagora dixisse nō illi⁹ cē
q; scripserit de sole: ac luna opiniōes: uerū illo antiquores: ipsūq; libi eas furatū cē: derō
gasse itē his q; ille de mūdi cōpositiōe & mēte dixisset ifesto aduersus illū aīo. Cū ergo
illū iprobarit quo pacto ille ei⁹ auditor fuit? Demetri⁹ aut i equocis & Antisthenes in
successiōibus tradūt: illū i egyptū cōtēdisse ad sacerdotes geometriā accepturū: & in p
fidē ad chaldeos atq; ad rubrū mare: nō defuere q; dicerēt & gymnasophistis i india cō
gressū esse atq; i ethiopiā uenisse. Cūq; terti⁹ cēt frater: diuisisse substantiā minorēq; por
tionē: q; erat i pecūia libi elegisse: q; illi pēgre pficiscēti opus erat. hoc & illis dolo factū
arbitrātib⁹ Demetrius ipsius ptē centū talēta excessisse auctor ē. eūq; illa breui cōsum
pisse. Adeo uero studiosū fuisse: ut ex vicino hortulo sibi cellulā seligeret: ibiq; seipū i
cluderet: & cū aliqn ipsi⁹ p^r bouē ad imolādū adduxisset: ibiq; alligasset tā diu hoc ab
illo nō fuisse cognitū: quoad hūc ille sacrificij obtētū excitauit ac bouis admonuit. Cō
stat inqt illū athenas uenisse atq; ob despectū gl^ria agnosci noluisse. Et cū agnouisset so
crate ipm a socrate fuisse ignoratū. Veni. n. athenas inqt & me nemo cognouit. Sigdē
platois illic riuales sūt ait trasylus hic pfecto obscurus ac sine noīe uenissent. q; deceno
pidis & anaxagore cēt familia: cū alter i colloctiōe socrate de philosophia alloquat:
cui & dixit philosophū qnq; certaminū victori cē simlē. Et erat reuera in philosophia
pētathlū. i. qnq; certaminū. Nāq; naturalia moralia mathematica liberaliū discipli
narū rōnes artiūq; oēm pitiā callebat. hui⁹ illud ē sermo opis umbra. porro demetrius
phalereus i socratis defensiōe ne uenisse qdē illū athenas dixit. Id aut pfecto maius ē: si
qdē tātā cōtēpsit ciuitatē: nō ex loco gloriā aucupari uolēs: uerū loco gloriā ipōere. Cō
stat at ex scriptis ei⁹ cuiusmōi fuerit. Videat⁹ at: ut ait Trasyl⁹: & Pythagoreoz fuisse imi
tator ipsius. n. Pythagoræ meminit illū singulari admiratiōe uenerās in equoco ope:
Adeo aut cernit ab illo accepisse oīa: ut nisi tēporū rō obsisteret: illū ēt audisse putaret.
Pythagoreoz tñ quēpiā audisse Glaucus Rheninus æqualis suus idubitāter affirmat
refert at & Appollodorus Cyzicenus Philolao illū i noticiā uenisse: illoq; familiariter
usum fuisse. Curabta aut ut ait Antisthenes ēt uarie pbare phātasias: sæpe solitarius ui
uēs atq; ēt sepulchra incolēs: regressum ex peregrinatiōe humillime uixisse. Ait qppe
q; oēm substantiā consumpserat: atq; a Damalo fratre p summā inopiā nutritū fuisse.
Vbi uero futura quādā prædixerat sequensq; rez euētus fidem prædictiōibus fecerat
diuinis iam honoribus dignus a plerisq; iudicatus est. Cū uero lege cautū esset: ut qui
patrimonium cōsumpserat: sepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: ut ait Anti
sthenes ne inuidoz & detrahētium pateret calumniæ legisse illi constat magnum Dia
cosmum: quod cunctis illius operibus facile excellit: quingentis talentis honoratus
est: neq; id solum uerū & æreis imaginibus: uitaq; functus publice sepultus est: cum
uixisset ultra centū annos. Cæteroz Demetrius propinquos eius magnū illud opus re

citasse refert: solisq; centū talētis fuisse honoratos. Hæc & hippobotus ait. Porro Ari
stoxenus i naturalibus cōmētarijs Platonē Democriti cōmentaria quæq; colligere po
tuit voluisse cōburere. Verū ab amycla & clinia pythagoricis fuisse p̄hibitū nihil id re
ferre dicētib; . Iā. n. eos libros apud plarosq; seruari. Quod itē ex eo colligit: qđ cū
antiquos ferme oīs memorauerit sapiētes: plato democriti nusquā mentionē vllā fece
rit: ne in eis qđē locis vbi illi quidpiā cōtradiciendū erat sciēs & prudēs: vt intelligi dat:
ne cōtra optimū philosophorū certamē inisse videret: quē & Timō laudat illū ceteris
præferēs: & auidissime legendū monēs. Erat aut vt ipse in paruo diacosmo refert iuue
nis quo tpe iā senior viuebat Anaxagoras illo minor natu ānis. xl. Paruū vero illū dia
cosmū ab se composuit refert āno post troiæ excidiū. dcc. xxx. fuit vero vt ait appollo
dorus i chronicis olympiadæ. lxxx. vt aut Thrasylus i eo libro q; inscribit de legēdis de
mocriti libris memorat. lxxvij. anno maior natu quā socrates: atate. f. Archelai anaxa
goræ discipuli atq; ænopicie. Nāq; & hui⁹ mētionē facit. Meminit itē & opiniōis par
menidis ac zenonis. De vno vt maxime sua atate claro & abderite protagoræ: q; oīum
cōsensu Socratis æqualis fuit: refert aut arhenodorus in. viij. deambulationū libro: cū
ad illū hippocrates venisset: iussisse eū afferri lac: inspectoq; lacte dixisse & capellæ pri
mi partus & nigra ē. Vnde maximū diligētia suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed &
puellā hippocratis comitē p̄ die vita salutasse. Salue virgo. postridie vero. salue muli
er. Fucrat. n. puella nocte illa vitiata. Morit̄ aut Democritus iuxta Heimippū in hūc
modū. cū iā ex senio deficeret: & p̄pinquus videret̄ occubitus. mœrentē sororē qđ il
lo in celebritate cereali morituro ipsa deæ vota exoluere nequiret: bono aīo eē iussit: pa
nesq; calidos sibi quotidie afferre. eos igit̄ naribus admouēs viuū se dū ea trāsiret cele
britas seruauit. Vbi vero dies illi trāsierūt: tres aut erāt: quieto sinu cōclulit vitam: vt
hipparchus ait ceteresimo & nono atatis anno: Nos sic lusimus in pammetro.

Dixit opus sapiens vnquam quis tale peregit.

Fecit quale sciens omnia democrytus.

Qui per tres tenuit præsentia funera soles.

In calidis panum hospes anhelitibus.

Hæc viri vita: hic occasus fuit. Sūt at̄ q; ille opinat̄ ē ista. p̄cipia oīum eē atomos atq;
iane: cetera oīa legitimū eē opinari. infinitos eē mūdōs gnatiōi & corruptōi obnoxios.
Nihil ex eo qđ nō sit fieri: neq; i id qđ haud quā sit corrupi. atomos p̄terea & magni
tudie & nūerositate eē infinitos: ferriq; i hoc toto ac rotari. atq; ita cōcretiōes oēs gigne
re: ignē: aquā: aerē: terrā. Quippe & hæc ex atomis qbusdā cōstare: esseq; passioni & im
mutatiōi ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē itē ac lunā ex hmōi vertigini
bus tumorūq; circūferētis eē cōpositā: aiām q; sicut quā idē esse qđ mentē dicit intueri
nos icidētib; in obtutus nostros regē imaginib;: cūctaq; fm necessitatē fieri: cū sit ver
tigo cā generatiōis oīum quā necessitatē dicit. Finē vero esse rectū getūq; animi statū:
quē euthymiā dicit q; nō vt quidā male intelligētes dixere idē sit quod voluptas: verū
fm quē animus magna trāquilitate constātiaq; beatus est: dū nullo metu nulla supsti
tione aut alij quauis perturbatōe agitat̄. Eundē vero & εὐεστῶ appellat a bonitate cō
stantiæ cōpluribusq; noibus alijs: quæ vero fiant eē legitima: natura vero indiuidua at
q; inania. Ita ille opinatus est. Ceterū ipsius libros & thrasylus notauit atq; in ordinē
digessit fm platonis q̄dripartitū sermonē. Sūt at̄ isti morales pythagoras: de affectu
sapiētis: de his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. qđ ex ea tria fiant q; humana cūcta
contineāt: de p̄bitate amaltheæ cornu: de sedatione animi: cōmentariorū vel domorū.
Nā is quem appellauit euesto nō inuenit̄. atq; isti qdem morales. Porro naturales hi.

magnus diacosmus: quē theophrastus leucippi eē ait. paruus diacosmus: mūdana de scriptio: de syderib⁹ vagis: de natura primus: de natura hoīs siue de carne. ij. de mēte: de sensib⁹: Hos quidā simul scribētes: de aīa inscribūt: de liquoribus: de coloribus: de differētibus fragorib⁹ ΠΕΡΙ ΑΛΕΙ ΨΙΡΡΟΥ ΜΩ ΝΚΡΑΤΟΥΝΤΗΡΙΑ hoc ē iudicium ferētia: de supradictis: de imagine siue de prouidētia: de pestibus norma. iij. ambiguor. Et isti q̄ dē naturales Porro incōpositi sunt isti cælestes causæ: aeris causæ: plene causæ: de igne & his q̄ sunt in igne causæ: causæ de vocibus: causæ de seminibus: arboribus: fructib⁹: causæ de aīalibus. iij. p̄miscue causæ de lapide isti incōpositi. Mathematici vero hi sūt: de sentētia differentijs siue de cōtractu circuli & sphæræ: de geometria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ij. explicatiōes: magnus annus: siue astronomia ωα ΡΑΩΗΥ αατα: certamen clepsydra: cæli descriptio: terræ descriptio: poli descriptio: radiorū descriptio. Hactenus de mathematica: de musica hi sunt: de rhythmis & harmōia de poesi: de carminis venustate: de cōsonis & dissonis rebus: de homero siue versuū rectitudine & linguis: de carmine: de verbis & de noib⁹. Hæc ille: de musica: de medicina & de his q̄ sub artē cadūt ista scripsit. p̄notio de regimine victus siue medicina snia causæ itēpestiuis & tēpestiuis: de agricultura siue geometricis: de pictura: de re militari & armis ad pugnādū necessarijs: de his hactenus. Sūt q̄ seorsum & cōmētarijs ista cōstituant: de sacris ī babylone lris: de his q̄ sūt in meroe oceani nauigatio: de historia caldaica: rō: de febre & de his q̄ ex morbo tussi agitant: legales causæ: chernica siue p̄blemata. Cætera q̄ ad illū quidā referūt partim ex eius opusculis decerpta: partim oīno aliena cōsensu oīum sunt. Hæc de illius voluminibus. Sex autē fuere democriti. prim⁹ hic ipse: secūdus chius musicus: eodē autē tpe ambo vitā agebāt: tertius sculptor: cuius antigonus meminit: quartus qui de tēplo dianæ ephesiæ scripsit: quintus epigrāmatum poeta clarus & floridus: sextus pergamenus orator clarus. ¶ Protagoras.

Protagoras artemonis siue vt appollodorus & dion in p̄licis ait: māadri fili⁹ abderites fuit: vt heraclides pōticus in libris de legib⁹ tradidit: qui illū & thurijs leges dedisse ait. Vt autē eupolis in tragœdia quæ in scribit colaces refert: reius fuit. ait. n. nāq; est ī intimis p̄tagoras reius. Hic & p̄dicus ceus libros p̄legētes īde emolumēta capiebāt. Plato deniq; in p̄tagora graui voce fuisse prodicū ait. Audiuit autē p̄tagoras democritū: vocabat q; sapiētia: vt fauorin⁹ in oīmoda historia refert primusq; dixit duas oīum rerū esse rōnes inuicē cōtrarias: quibus ēt interrogādo vtebatur: primus hoc agēs atq; in hūc ferme cœpit modū oīum rerū modus & mēsurā hō ē: earū quidē quæ sunt vt sunt. Quæ vero nō sunt vt nō sunt: dicebatq; nihil eē aīam citra sensus: sicut & plato refert in theæteto: oīaq; esse vera. Alio autē ī loco in hūc cœpit modū. De dijs quidē statuere nequeo: neq; an sint: neq; vtrū nō sint: sunt. n. plurima quæ id scire p̄hibeāt. quippe & sūma rei obscuritas. & breuis hoīs vita. Ob hoc autē ille principū operis pulsus ab atheniēsis est. libriq; illius in foro cremati sunt: sub p̄aconis voce a singulis: q̄ illos habebant requisiti. Hic primus mercedis gratia minas cētū exegit: primusq; t̄pis partes diffiniuit: ac t̄pis vires exposuit. oīonumq; certamina fecit: & sophisma his qui cōtentiōis studio delectātur induxit: & omīssa mēte de noīe disseruit ac superficiale & apertū illud cōtentiōis genus. qd̄ modo in vsu ē genuit Vnde & ipsum timō mixtū contētiosumq; appellauit. Hic & socraticū dicēdi genus primus mouit. antisthenisq; rationē qua demonstrare nitit̄ contradicere nō esse: vt plato in euthydemo loquit̄ primus iste versauit. primusq; vt ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chrysiippū: argumēta ad quæstiones docuit. ac primus quā nūcupauit ΤΗΛΗΗ in qua onera portant inuenit: vt Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim vasser

vt memorat sane epicurus atq; aduersus democritum hunc in modum elatus est cum ligna dedisse visus esset. Diuisit aut ratione primus in quatuor: precatione: interrogationem: responsionem: preceptu: alii septem in partes distinxisse aiunt: narrationem: rogationem: responsionem: preceptu: promissionem: precatione: vocationem: quas etiam fundameta orationis dixit. Porro alcidamas orationis quattuor partes dixit: dictionem pronunciationem: interrogatione: appellatione: primum vero libroꝝ suoz de dijs recitauit eum: cuius initiu supra posuimus. Recitauit aut athenis in euripidis siue vt quidam volunt: in megalidis domo. Alij in lycio dicunt archagora theodoti filio sub discipuli persona recitate. Accusauit aut pithodorus polizeli filius ad qdringentos. aristoteles euathlum accusasse ait sunt aut qui seruatur eius libri hi: ars contentionis: de lucta: de disciplinis: de re publica: de libertate: de uirtutibꝫ: de prisco statu: de his quæ sunt apud iferos: de his quæ nõ recte ab hominibus geruntur: de precepto: de causa: de mercede contradictionum. ij. Et ij quidem habent eius libri. Scripsit aut & plato dialogu in eum. Refert philochorus eo nauigante i siciliam nauim qua ferehatur submersam fuisse. Idq; euripidem in Ixione significare. quida illum in via defecisse iter agentem cum ad nonagesimu ætatis peruenisset annum. siue vt ait Appollodorus. lxx. Porro in studijs philosophiæ versatum annis. lx. ac circa. lxxx. & .iiii. olympiadem claruisse.

¶ Est & in hunc nostrum ita se habens epigramma.

Te quoq; protagoram redeuntem fertur athenis

Nigra senem media regna petisse via:

Cecropis vrbs potuit: potuisti paladis urbem

Linquere: non potuit styx violenta fugi.

Fertur cum mercedem aliquam exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac ne dum uici dixisse. At equidem si viceris quodcumq; viceris accipiam necesse est: sin vero tu viceris id in tuum ius necessario concedet. Fuit autem & alius protagoras astrologus: in quem & euphorion epicedium scripsit: tertiusq; stoicus philosophus.

¶ Diogenes apolloniates.

Diogenes apollothemidis filius apolloniates fuit vir physicus & eloquentia & sapia imprimis clarus. Anaximenis auditor fuisse antisthenes tradit fuit aut anaxagore tpibꝫ. Huc ait phalereꝫ demetrius in socratis defensione athenis magna inuidia laceffitum: ac ferme perichitatum opinatus est ista. Elementum esse aerem: mundos infinitos: & inane infinitum: desumq; aerem ac rarescetem mundos gignere nihil ex eo quod non sit fieri: neq; in id quod minime sit corrupti. Terram esse rotundam atq; in medio sitam: eamq; cepisse constantiam sicut illam quæ ex calido est circumferentiam: ex frigido concretione ac soliditate accepisse. Est aut initium operis sui. Qui docere aliquid instituit: ei mea quædam sententia opere precium est certum & indubitatum prestare principium: orationeq; simplici atque pudica uti.

¶ Anaxarchus.

Anaxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit alij metrodori chij auditorem tradunt. Hic se ne id quod scire dicebat: quod nihil sciret Porro metrodorum alij nesumchium: alij democritum audisse tradunt. Anaxarchus igitur alexandro etiam congressus est. Floruitq; circa centesimam & decimam olympiadem. Inimicum autem habuit nicocreontem cypri tyrannum. & cum illum alexander aliquando in conuiuio rogasset quidnam de cœna illa sentiret dixisse ferunt cuncta permagnifice o rex: verum oportebat iam caput satrapæ cuiusdam apponi nicocreontem intuens. Hoc ille audito indignatur post mortem regis cum nauis ferretur anaxarchꝫ inuitusq; applicuisse cyprum: comprehensum eum in saxum cocauum iniecit: iussitq;

ferreis malleis cædi. Illū pœnæ suæ negligentē celebre id dictū ingeminasse aiunt. tunde tunde anaxarchi vasculū. Nam anaxarchū nihil teris: Iubente vero illo ipsius præcidi linguam: fama ē precisam mordicus in eius faciē conspuisse. & ē n̄m in ipsum sic:

Tundite nico creon cælla est panaria: rursus

Tundite: anarchus sydera cælsa petit:

Et te transmittens hæc verbula nubila dicet.

O male percussor tartara nigra subi.

Hic ob animi cōstantiam & facilem victum fortunat⁹ appellabat⁹: habebatq; ad emēdandum maximā auctoritatem alexandꝛ deniq; deū se esse arbitrantem: cum exictu quodam sanguinē illi fluere vidisset: digito ostendens ita affectus ē: Hic nempe diuinus sanguis nō est. Plutarchus alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itē anaxarchum illi cū præbuisset ostēdisse calicem & dixisse: feriet deum quispiam humana manu.

¶ Pyrrho heliensis.

Pyrrho heliensis plistarum habuit p̄rem: quod ēt diocles tradit. Is vt appolodorus ait in cronicis picto fuit: primā: atq; vt alexander in successiōibus scribit: drisonē silponis filium audiuit. Deinde anaxarchum illi vbiq; adhærens: ira vt & gymnosophistas in indiam adierit. magisq; congressus sit. Vnde & nobilissime phantus videt incōprehensus assensusq; retinendi specie inuecta: vt ascanius abderites auctor ē. Negabat. n. quicq; aut turpe esse. aut honestū iustumue vel iniustum. eadem rōe & in oibus quicq; vere esse: ceteræ lege atq; consuetudine cuncta hoies facere. Neq; n. esse quicq; istud potius q̄ illud. cōsequens ad hæc illi & vita erat. Nihil qppe declinans. nihilq; deuitans sustinebat oia: curus si forte occurrissent & prærupta & canes & quæq; talia nihil oīno sensibus permittēs. curari inde: vt carystius antigonus refert: a sequētibus se necessariū. Porro anesidemus ipsum de assensu quidem retinēdo phantū esse tradit: non tñ imprudenter gessisse singula. Vixit aut ad annos ferme nonaginta: ceteræ antigonus carystius in libro quē de pyrrōe scripsit: hæc de illo memorat: ipsū p̄ncipio qdē obscur⁹ & pauperē pictorēq; fuisse. seruariq; eū i helide i gymnasio atq; egredi solitū: & solitariū viuere: raroq; redire domū. Hoc aut iccirco facere: q; audisset indū quendā anaxarcho exprobrantē: qd̄ nullum doceret vir⁹ bonum fieri: cū ipse regias aulas frequēs tereret: & regibus obseq̄ret: semperq; eodē perseuerasse vultu atq; habitu: & si q̄spia illum itere dicendū defereret ipse tñ qd̄ cœperat perageret & qdē cū in adulescentia mobilis fuerit: sæpe inqt peregre pficiscebatur: nemini quo pergeret p̄dicens: & qbus volebat congregiebat: & cum aliqn̄ anaxarchus in scrobē incidisset: ille p̄transit nihil ei opē ferens: Idq; cū pleriq; culparent: anaxarch⁹ ipse laudabat vt in differenter ac sine affectu se habentē. cum secū loqui aliqn̄ deprehēsus eēt: rogatus cur id faceret meditor inqt bonus esse. in qōnib⁹ a nemine cōtēnebat⁹: q; celeriter solumq; ad iterrogata diceret. qua ex re factū est vt nauisphanes adhuc adulescētulus in eius retia veniret. Aiebat deniq; oportere affectus qdē esse pyrrōis: sui ipsius aut verbor⁹: dicebatq; se penumero epicur⁹ conuersationē institutūq; pyrrōis admiratē ipsum de se p̄contari iugiter solitū. Tanto at in honore p̄iæ vt ipsū pontificē constituerit atq; illius grā phōs publico decreto oīs imunitate donauerit: cōplures itē habuit instituti sui æmulos. amplectit̄ hūc mirifice timon i Pythōe & i sillis & i dalmis q; liber euaserit oibus pturbationib⁹ sup̄stitioneq; & vanitate & captiōe sophistica: ac dei instar iter hoies regnarit.

Fare senex pyrrho quonāmodo liber abisti.

Vtq; sophistarum soluisti vincula vanæ

Mentis: quæ suadet: quæ sentit plurima falsa:

Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius
Auta nunc tellus græcorum tota tenetur:
Vndeque & aut inquit mundi sunt singula firma.

Et rursus in dalmis.

Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor.

Quod solus populis facili cum pace ministros

Imperium. tanquam mundi si iuppiter esses.

Hunc autem athenienses est ciuitate honorauerunt ut refert diocles: quod cotyn thracium iteremisset. Pie vero & cum sorore sua obstetrice vixit: ut erat osthenes in libro de diuitiis & paupertate refert quo tempore ipse si opus esset publice aues quasque porcellosque vendebat: domique indifferens munditia erat. fertur ob eiusmodi indifferentiam & scrofam lauare solitus. & cum sorori quaque succensusset: philista autem vocabatur: argueretque illum quasi ut imemor est instituti sui: non inquit muliercula documentum erit nostrae indifferentiae. Rursum cum se inuadentem canem repulisset: causanti cuidam graue inquit est & perdifficile hominem penitus exuere. Certadum vero per viribus primum quidem operibus Sinaut vel rone. Aduersum res aiunt illum & medicamenta putria & sectiones & vitiones sibi vlcis cuiusdam gratia inuectas tanta tulisse constantia: ut ora ne contraxerit quidem. eius hanc dispositionem & timorem in his quae scripsit ad pytonem persequitur. philo quoque athenienses ipsius necessarius illum democriti maxime fuisse studiosum tum et homeri dixit illos eius versiculos iugiter pronuntiar solitum. Quale genus folium: tale est genus atque virorum.

Amplectique quae homines muscis & auibus comparet. Illos item plibenter & saepe perferre sicut & caetera illius quibus infirmitas & inania studia atque pueriles hominum motus indicant. Possidonius autem de illo tale quidam retulit. nauim aliquam ferebat & cum socii tempestate acti molestiores essent: ipse tranquillo animo per duras percellum in nauim edentem attendebat dicens: oportere sapientem hanc illius imitari securitatem: solus hunc non eius dogma est edidisse ait. Huius praeterea memorabiles isti fuere discipuli eurylochus cuius id notatur vitium. Aiunt illum aliquando ita furor estigatum: ut sumpto veru cum carnibus cocum in fornemque persequeret: & in helide quonibus discipulorum fatigatum abiecto pallio alpheum tranasse fluuium. Erat autem sophistis infestissimus: sicuti & timon refert. philo autem in disputationibus erat frequentior. Vnde sic & de illo ait. Hecataeus praeterea abderites: & timon philiastus poeta filiorum scriptor de quo dicemus: Nauphates quoque eius: Cuius plerique epicurum auditorem fuisse tradunt: eius discipuli fuerunt. hi omnes amagrum quidem pyrrhonum: caeterum a dogmate aporetici & sceptici: praetereaque & ephectici & zetetici appellabatur. Est. n. zetetica philosophia sic dicta: quae semper iueritatis inquisitionem versetur. Porro sceptica quae semper quae rat & nunquam inueniat. Ephestica autem dicitur ab euetu quod est. post inquisitionem continetur assensio. Aporetica vero quae eius sectatores semper ad dubitent. atque a pyrrhone pyrrhonum ut diximus denotati sunt Enimvero Teodorus in scepticis capitulis scepticam pyrrhoniā minime appellari oportet ait. Nam si quidem motus & agitatio mentis alterius comprehendere a nobis non potest. profecto Pyrrhonis affectum ignorabimus. At si illum ignoremus pyrrhonum quopactum dicemur. praeterea quod neque pyrrho primus scepticus inuentor fuerit: neque ea dogma aliquod habeat Rectius autem diceretur pyrrhonis moribus similis. eius sectae principem hominem fuisse plerique autumat: quae is in suis scripsit de rebus eiusdem praeter caeteros alias aliter loquitur: neque diffinit quicquam dogmatis in more aut ex sententia asserit. Denique & septem sapientes in hoc genere fuisse versatos: quorum illa sunt. nihil nimis: & sponsoni adiacet danum: quo significetur quae firmiter ac sciens fideiussor existat: illum e vestigio in comoda subsequi. Archilochum item & euripidem id genus exercuisse: vbi archilocus dicit. Lemptime filii talis hominibus glauca mens Mortalibus: quale in dies facit iuppiter.

Item euripides.

Sentire qd dicunt miseros hos mortales?

Suspensū. n. fumus facimusq; exta

Qualicumq; velis forte tu libeter:

Sed & zenophanes & zeno eleates ac democritus fm eos sceptici sunt: ex qbus xeno-
phanes qdē ait atq; qdnā manifestū sit nullus viroz nouit: neq; erit qspia q; sciat. Zeno
āt motū tollit dicēs: oē qd mouet neq; i quo ē mouet loco: neq; i quo nō ē. Porro de-
mocritus exclusis qlitatibus aut ait lege calidū & lege frigidū. Est aut cā atomi & va-
cuū: ac rursū cā qdē nihil nouimus. Nā veritas i pfundo ē. plato itē id qdem qd verū
sit dijs deoz filijs cōcedit. ceteroz rōnē pbabilē perquirat. Euripides quoq; dubitat an vi-
uere sit emori: moriq; viuere mortales putēt. empedocles itē quādā vix dici posse: alia
neq; auditu picipi neq; mēte cōprehēdi ait: idq; solū pbari qd qsq; putarit. Heraclitus
itē de reb; maximis qcq; cōiectandū ad astruēdūq; temere negat. Hippocrates pari-
rōe ambigue atq; humano more loquit; atq; lōge antea homer; versatilē ait mortaliū
linguā. multosq; sermōes igentēq; eē verboz legē & q; qspia dixerit. Eadē & auditur;
a quas verboz vires: obiectiōesq; significās. Itaq; hmōi sceptici sectaz oīum dogmata
euertere: pstabāt nihil ipsi dogmatis rōne afferētes: atq; ceteroz tm enunciāda dogma-
ta atq; enarrāda pcedētes nihil diffiniēdo neq; hoc ipsū qdē: ita & ipsū quoq; nihil diffi-
nire tollebat dicētes puta nihil diffinimus. Nā pfecto diffinerēt: ceteroz snias alioz p-
ferimus nra ifirmitatis idiciū: Itaq; & si annuētes hoc idicare possibile eēt: at voce diffi-
nimus nihil: ex eo igit; qd dicūt nihil diffinim; morb; q; appēctio dī: q; neutrā i par-
tē snia ppenus inclinet ifinuat: ac p id similitē qd pferūt nihil magis: atq; ob id oī rō-
ni rō obiecta reperit & similia. Dicit; aut nihil magis ēt positīue de qbusdā qsi similia
sunt: puta nihil magis pirata malus ē q; mēdax. verū ab hmōi scepticis nō positīue sed ne-
gādo dī: sicuti ab iprobate cū dī: nō magis scilla fuit q; chimera. Ipsū vero magis aliqñ
p cōparationē pnunciat: vt cū dicim; magis dulce mel q; vuam ē: aliqñ itē positīue ac
p negationē vt cū dicim; magis pdest virtus q; obest. significamus. n. virtutē pdesse
nō obesse. Verū & ipsā vocē nihil magis eiusmōi hoies tollūt: sicuti. n. nō magis ē pui-
dētia q; nō ē: ita & nihil magis ē q; nō est. significat igit; ex ea vox sicut & timō in pythōe
ait nihil diffinire verū herere ambiguū. Porro q; verbis oibus inest vox: ea quoq; cogit as-
sensus detētionē. Nā si qdē dissidentib; reb; verba tantūde valeāt: veritatis ignoratio
sequit;: ne huic qdē rōni deest rō q; aduerset. Quae & ipsa cum tulerit reliqs a semetipsa
sublata pibit nō secus atq; medicamēta: q; vbi epota prius materiam exhauserint & ipsa
egerūt ac pereūt. Aiūt at dogmatici se nō mō nō tollere verū sed & asserere rōnē. Solū
itaq; ministris vtebāt rōnib;. neq;. n. fas erat rōnē nō tolli: quēadmodū dicere cōsueui-
m; locū nō eē: & locū oīo dicere optet: & si nō dogmatis at demōstratōis rōne. nihilq;
fm necessitatē fieri: & tm necessitatē dicere oportet. tali quodā itēptatōis mō vtebant;.
res nō eiusmōi p naturā eē: qles viderēt: sed videri tm atq; ea ingreere dicebāt nō q; itelli-
gerēt. qd. n. itelligit; liqt;: sed quoz picipationē sensib; traderēt. Est igit; pyrrhōis rō
memoria qdā eaz rez q; vidēt: siue quolibet itelligūt: fm quā oīa oibus cōferūt: eaz
cōparata lōge iutilia plenaq; p turbatōis eē cernūt. Sicut ait xenefidem; in itroductiōe
ad pyrrhōia. Porro ad eas q; i speculatiōib; sūt: oppositiōes cū prius oñderit qb; mōis
res q; psuadeāt eisdē noīs illaz fidē tollūt. Nā psuader; qdē ea q; fm sensus cōcorditer
se hnt & q; nuuq; vel raro certe icidūt. Cōsuetā itē & q; legib; visa sūt oblectātia quoq; at-
q; admiratōi patētia. Demōstrabāt itaq; ex his q; cōtraria sūt psuasioes aqs eē psuadēti-
bus. porro ambigua fm cōcordiā eaz rez q; vel aspectui vel itelligētia subiecta sūt. x.
mōis tradebāt: qb; subiecta differre videbāt: Ex his prim; ē q; cōstat ex aialiū differē-
tijs ad voluptatē & dolorē: cōmodaq; & icōmoda. Ex eo aut colligit; nō easdē ab eisdē

phantasias incidere quodque eam pugnam necessario sequitur assensum continere. quippe
aialium alia absque coitu gigni: ut sunt que in igni viuunt pyribiaque vocantur: phoenixque arabicus
atque terrenides: alia item ex congressu ut sunt homines & cetera: atque alia sic: alia sic comparata sunt
Quocirca et sensibus differunt puta aquila acutissime videt: canis sagacissime olfacit. Est
igitur valde rationi consuetaneum. que differenter oculis incidunt: eorum item differre phantasmata: atque
caprae quod est virgulta alimento esse: homini autem amaritudinem gignere. Cicutam quoque coturnici nu-
trimentum: homini inferre perniciem. Sive item fimum edere: quem minime equus attingat: Secundus
ex hominum ingenijs per genes comparationesque colligitur. denique demophon melis perfectus alex-
andri ad umbram calefiebat: soleque rigebat: andron item argiuus ut ait aristoteles per arida li-
bye loca absque potu iter agebat: alius item medicinae: agriculturae alius: alius mercaturae
studiosus est. atque ista quod est alijs prae sunt alijs obscurum: que ex re continendus assensus est. Tertius ex
differenter sensuum poris accipitur. namque malum aspectui quod est pallidum: gustui dulce: tactui
lene: olfactuique fragrantia odoris gratissimum incidit eademque forma pro speculorum varietate
non eadem cernitur. Consequens igitur est quod apparet non magis id esse quam aliud. Quartus circa effe-
ctus coiter vicissitudinesque versatur: puta sanitatem: morbum: sonum: euigilationem: gaudium: tri-
sticiam: iuuetam senectam: audaciam: metum: indigentiam: copiam: amicitiam: odium: calorem frigus: spi-
rare spiritusque meatus intercludi: alia itaque videntur que incidunt propter dispositiones quaslibet:
Neque enim quae vesani sunt propter naturam se habent. Quid enim illi magis quam nos. namque & nos solem
veluti statum ituemur. Theon autem tithoreus stoicus dormiens in somnijs ambulabat: peri-
clisque seruus in summo tecto. Quintus circa leges atque instituta fabulosasque probationes atque
artificialia foedera dogmaticasque opinioniones vertitur. In eo continentur que de honestis ac turpi-
bus: verisque & falsis: deque summo bono: de dijs. & generationibus & corruptione omnium que ap-
paret: disputantur: denique quod est apud alios iustum: apud alios iniustum est. Idemque alijs bonum: ali-
us malum putatur. Nam plus quidem filiabus misceri legitimum est: Id vero graecis nefarium existi-
mat: atque massagerum: ut eudoxus quod est in prima periodo refert: uxores habent coes: graeci eam
coionem detestantur. cilices item ieiunijs gaudet: graeci non sic: de dijs quoque alij aliter sentiunt.
quippe illorum prouidentiam alij confitentur: alij negant: aegyptij quoque condientes sepeliunt corpora:
romani vero incendentes: praenonesque in stagna praecipientes. Unde circa veri professionem continentur
assensus. Sextus in congressionibus societatumque consistit: secundum quem liquet nihil per se & itegre
apparet. sed cum aere ac lumine liquido ac solido calore frigore: motu: euaporatione: ac viri-
bus alijs. Nepe enim purpura colorem suum varium praefert ad solem ac luna & lucernam igniculum. Co-
lor item non diuersus sub meridie appet: & sol item quae a duobus in aerem tollitur in aqua facile trans-
fertur: Siue enim grauis existens ab humore leuigatur: siue leuis ab agere grauatur. Ignoramus
igitur quod seorsum sit veluti in unguento oleum. Septimus circa recessiones & positiones quaedam
& loca & ea que in locis sunt versatur: per eum que videntur magna esse: modica apparere: quadrata:
rotunda: plana: tumulis plana: recta: pallida coloris alterius. Sol denique longinquusque
sit abesse videtur. motusque de loge aerei ac lenes: e vicio asperi esse cernuntur ac praeprae. Sol item
orientes quod est alius videtur alius cum medio caelo se fuderit: Atque idem corpus in nemore aliud: aliud
in patulis caepis appet effigiesque propter propriam positionem & colubae collum in conuersione videtur. Quomodo
igitur extra loca & positiones ista considerari nequeunt: illorum quoque natura ignoratur. Octauus
in quantitate earum rerum siue calore vel frigore vel velocitate vel tarditate siue pallore siue ca-
lore imutato consistit. Namque vinum modice sumptum firmat ac roborat: imodice statum mentis
euertit. idem de cibo & similibus. Non est quod propter solentem naturam morem vel nouum vel raris con-
tingit. denique terrarum motus apud quos crebro contingunt admirationi non sunt. sol item quae quo-
tidie cernitur. Decimus ex alterna collatione constat: puta graue ad leue: forte ad ibecillum:
maius ad minus: superius ad inferius: dextrum non per naturam dextrum est: verum ex sinistri collatione

intelligit. nā si tollat sinistrū: dextrū nō erit. Eadē rōne & p̄r & frater q̄si ad aliquid dñr
 & dies veluti ad solē: atq; oīa veluti ad mētē. q̄ igr̄ ad aliqd dñr p se ip̄a icognita sūt. At
 q; hi qdē. x. mōi sūt quos p̄dixim⁹. Ceter̄ agrippa his qnq; alios iuexit: eū q ex dissonā
 tia colligit: & q in infinitū p̄gredit: & eū q ad aliqd dñr: q; ex tāq̄ p̄bato: & qui p iuicē
 cōficiť. Qui igr̄ ex dissonātia: qōnē q̄cūq; fuerit apud philosophos p̄posita: ex cōsuetu
 die igr̄is pugnae & p̄turbatōis idicat plenā. q̄ vero in infinitū p̄cedit q̄cqd q̄sitū fuerit af
 firmari minime p̄mittit: q̄d aliud ab alio fidē capiat atq; ita i infinitū res p̄deat. Qui at
 ad aliqd nihil p̄cipi s̄m oīa dicit: sed cū altero: quocirca & ignota eē. Porro tāq̄ ex p̄ba
 ro cōstat modus: cū putāt qdē ex se ip̄s p̄cipia rer̄ oportere p̄cipi q̄si p̄babilia: neq;
 vltorius: inqri q̄d futile atq; inane ē. Cōtrariū. n. q̄spiā subijciēt. p iuicē at modus cōsi
 stit cū q̄d quælitā rē firmare debuit: ip̄m opus hēt ab eo q̄d q̄rit fidē cape: puta si po
 ros q̄spiā iccirco eē asseueret q̄d vapores fiāt: ip̄m ad affirmationē sumit: q̄d minime
 debuit. Tollūt at isti oēm demonstratiōē: oēmq; iudiciū & signū & cām & motū atq;
 discētiā & generationē: & q̄d natura q̄piā aut bonū aut malū sit. Oīs. n. aiūt demon
 stratio aut ex demonstratis rebus cōstat: aut ex nō demonstratis. Si igr̄ ex demonstratis &
 illa demonstratiōe aliq̄ egebūt: atq; ita i infinitū p̄geť. Sin vero ex nō demonstratis siue
 oīa siue q̄dā siue vnū ēt solū dissideat totū ēt demonstratiōe carere: q̄d si vidēt inqunt q̄
 dā eē q̄ demonstratiōe nō egeat: mirra illoz scia ē. Sinō intelligunt hoc ip̄m ip̄rimis q̄d si
 dē hēt ex eis p̄batiōe idigere. Neq; n. q̄ttuor eē elemēta ide astruēdū ē: q̄ q̄ttuor i nt
 elemēta. p̄terea si negēt p̄ticulares demonstratiōes: generalē quoq; demonstratiōē tolli
 necesse ē: Vt at sciam⁹ demonstratiōē eē: iudiciū erit necessariū. Itidē vt iudiciū esse no
 uerimus: demonstratiōe opus erit. Vnde vtraq; cū ad iuicē referāt icōphēlibilia: sūt quo
 nā ergo mō p̄cipiāt q̄ manifesta sūt: si ignoreť demonstratiō. Quærīt at nō an talia ap
 pareāt: vtz an p̄ substātiā ita se habeāt stultos vero dogmaticos dicebāt. q̄d. n. ex tāq̄
 p̄bato cōcludit: nō cōtēplatiōis vtz positionis rōnē hēt. Porro eiusce rōne ēt ip̄possibili
 bus argumētari licet. ceter̄ q̄ arbitret minime oportere ex his q̄ s̄m circūstātiā sūt vtz
 iudicare: neq; ex his q̄ s̄m naturā sūt leges ferre: eos dicebāt mōs rer̄ oīum sibi diffini
 re nequaq; intuētes q̄d appareat: oē id s̄m reluctatiōē affectūq; apparere. Siue igr̄ ve
 ra oīa eē siue falsa oīa dicēdū ē. Sin at q̄dā vera sūt: quonā ea discernem⁹ mō. Neq; n.
 sensu q̄ s̄m sensū sūt: cū oīa sibi videāt aq̄lia. neq; itelligētia ob eadē cām. His at explo
 sis iudicib⁹ nulla iudicādi vis reliqua cernit. Qui igr̄ aiūt de aliq̄ siue sensibili siue itelli
 gibili re astruit: pri⁹ q̄ de ea re sūt opiniōes cōstituere debet: alij. n. ista alij ista abstule
 rūt. Necesse ē aut vel sensu vel itelligētia iudicari: ceter̄ de vtrisq; cōtētiō ē. Nō igr̄ pos
 sibile ē opiniōes de reb⁹ sensibilib⁹ itelligibilib⁹q; iudicare: siue pp eā q̄ ē in itelligētijs
 pugnā: oib⁹ renūciādū ē: tollet mēsurā: q̄ cūcta diligēter exacta vidēt. oīa igr̄ aq̄lia
 arbitrābūt. Ad hęc aiūt q̄ nobiscū inqrit q̄d appet p̄babile sit nec ne: si qdē p̄babile ē
 nihil aduersus illū dicere poterit: cui cōtra vī. Sicut. n. ipse p̄babilis ē q̄ apparere dicit:
 ita & aduersari⁹. Sin at nō p̄babilis neq; ip̄si credit q̄ apparere dicit: q̄d at psuadet: ve
 rū eē arbitrādū nō ē. Neq; n. idē oib⁹ psuadet: neq; eisdē iugiter. Fit aut psuasio ēt p̄
 ter id q̄d extrisecus ē: siue p̄ter dicētis opiniōē: siue p̄ter curā: siue p̄ter suauitatē: siue p̄
 ter cōsuetudinē: siue p̄ter id q̄d gratū ē. Tollebat at & iudiciū ista rōne. Siue iudicatū ē
 iudiciū siue iudicatū. At si qdē iniudicatū ē iudicatū cōsistit exciditq; a veri falsiq; iu
 dicio. Sin vero iudicatū vnū erit eoz q̄ per ptes iudicat. Itaq; si idē ē & iudicare & iudi
 cari: id quoq; q̄d iudiciū iudicauit ab altero iudicabit. Illudq; rursus ab alio: atq; in infi
 nitū p̄cedet: p̄terq̄ q̄d de iudicio snia cōcors nō ē: alijs hoīem iudiciū eē dicētib⁹: alijs
 sensū: alijs rōnē q̄busdā itē p̄ceptibile phātafiā: atq; hō quidē & secū & cū alijs dissidet:

quod ex legum consuetudinumque differentiis constat. Porro sensus falsa renunciāt. ratio aut discordat: perceptibilisq; phantasia ab animo iudicat: animusq; ipse variis motibus vertit. hac ergo ratione ignotū ē iudiciū: ac p id veritas quoq; ignorat. Signū itē eē negāt. nā si qdē signū ē inquit: aut sensibile sit necesse ē aut intelligibile. at sensibile nō ē. nā sensibile cōmune: signū vero pprium ē: ac sensibile qdem fm differentiā: signū vero eorū quā ad aliquid dicunt ē. intelligibile itidē non ē. Nam intelligibile non ē siue qd apparet ex eo qd videt: siue quod nō apparet ex eo quod nō videt: siue quod non videt ex eo qd apparet: siue quod videt ex eo quod nō apparet. & apparet. signum ergo non ē. Nam nullus istorū signū esse pōt. Ex eo aut sequit nihil incertum cōprehēdi posse. Nā per signa dicunt obscura cōprehēdi. Causam itidē hac ratiocinatione tollunt. cā eorū quā ad aliquid dicunt ē. quippe ad causale est. Quā vero ad aliquid dicuntur solummō intelligunt: non aut existunt: & cā igit tantum intelligit. Nam si quidem cā est. illi deesse non debet cuius dicit cā: alioquin cā non erit. At sicuti pater nisi ascitis ad quē pater dicit: nequaquā pater ē: ita & cā. Non aut adest ad quod cā intelligit: neq; enim generatione neq; corruptione neq; aliud quippiam. non ergo cā est. Atqui siquidem cā est siue corpus corporis est cā: siue incorporale incorporalis. Nihil est aut horum. non igit est cā. nam vtraq; eandē habēt naturam: & si alter dicitur cā inquam corpus est & reliquū corpus cum sit efficiēt cā. At si communiter ambo causae erunt nihil erit patiens. Porro incorporeū incorporei nequaquā cā erit. ob eandē rationē incorporeū itē corporis cā non erit: qā nihil incorporeū corpus facit. corpus itidē incorporei cā non est: qā qd sit ex patiente subiecta materia cē debet. Nihil aut patiens ex eo q; incorporeū sit nec ab aliquo qdem sit. non est igit cā: atq; ita colligit minime subsistere principia rerū. Aliquid. n. sit necesse ē qd facit atq; operat. Enim vero neq; motus ē. nā qd mouet vel in loco vbi ē: vel in eo vbi non ē mouet nō in loco vbi ē: in quo aut nō est neq; mouet. Non ē igit motus: Disciplinam itē hoc mō auferebant. Siqd aiebant docet siue qd est eo ipso qd est. siue qd non ē eo ipso quod non est docetur. neq; vero quod ē eo ipso quod est docet: Namq; natura oīum quā sunt oībus patet atq; cognoscit. neq; id qd nō ē eo qd non ē. Et aut qd nō ē: nihil contingit: ita ne doceri qdē: ne generatio qdem inquit est. Neq; n. sit qd est: ē quippe. neq; qd nō ē neq; n. subsistit. qd aut non subsistit: neq; ē neq; fieri qdem meruit. Natura quoq; bonum aliqd aut malū esse ita negant. si qd aiunt natura bonū aut malū est: oībus bonū aut malū esse debuit: quēadmodū & nix oībus atq; frigida ē nihil est at bonū aut malum qd sit cōe oīum. nō igit est natura bonū aut malū. Aut. n. oē quod a quopiā putat bonū dicēdū ē: aut nō oē. At oē qdem dicēdū non ē nāq; idē ab aliquo putat bonū: sicuti voluptas ab epicuro ab aliquo ecōuerso malū. Cōtingit igit id qd fieri nō pōt idē & bonū eē & malū: qd si nō oē qd ab aliquo putat: bonū dixerimus: necesse erit nos discernere opiniones q; p parē rōnū vim possibile nō est. Ignorat itaq; qd sit natura bonū. Licet aut totū conclusiois illoz modū ex his: q; reliq; re monumentis ai aduertere. At. n. pyrrho quidem ipse nullū reliq; opus: verū discipuli & necessarij sui. Timon & enesidem⁹ numeni vsq; atq; nauisiphāes atq; alij hmōi contradicētes dogmatici aiūt illos & cōprehēdere & dogmata afferre. nā in eo qd arguere: & ceteros euertere conant pfecto cōprehēdūt: atq; in eo ipso & asserūt & dogmata inferūt. Nam cū se nihil diffinire aiūt: oīq; rōni cōtrariā obiectā esse rōnē: ea ipsa & diffiniūt: & pferūt: cōtra quos illi respōdēt. Atq; ea q; patimur vt hoies fatemur. nā & qd dies sit quodq; sit generatio: quodq; viuamus & cetera i hūc modū q; iuita nra māifesta sunt scimus. ceterū i his q; dogmatici asserūt ea se rōne cōprehēdere dicētes: veluti in certis cōtinem⁹ assensum. solas vero passiōes agnosci

mus. Namq; & nos videre confitemur nosq; in intelligere scimus: ver; quo pacto videamus aut itelligamus ignoramus quodq; hoc albū videat narrādo dicimus: nō asserēdo an vera ita sit. Porro de ea voce: q̄ nihil nos diffinire dicimus atq; similib; q̄ dicunt nō dogmatib; neq; n. similia sunt his q̄ illi asserūt: puta globosus sphaera: istar sit mūdus. nā id q̄dem incertū ē. hāc vero certę cōsensiones sunt in eo. itaq; q; nihil diffinire dicimus: neq; hoc ipsum diffinimus: rursus illos dogmatici vitā ēt tollere asserūt. dū oīa ex q̄bus vita cōstat euertūt: cōtra eos illi mentiri arguūt. nō. n. visum se auferre sed quomō se habeat vis vidēdi ignorare se dicūt. Atq; q̄d apparet ponimus non q; tale quale cernit sit. ignis itē incendia sentimus: ver; an habeat incēdēdi naturā assensum continemus: quodq; moueat quispiā & q̄d intereat videmus. Ver; ista quo pacto fiant ignoramus. Eis igit; aiūt solum reluctamur: q̄ cōspicuis rebus p̄xime asstūt incerta. Nāq; dū effigiem eminentias h̄re dicimus q̄d videt; exponimus cū vero nō habere eminentias asserimus nō iam q̄d cernit; sed aliud dicimus. Vnde & timō in pythone ait nō excessisse cōsuetudinē: atq; indalmis ita dicit. at q̄d videt; oī robore quocūq; puenerit: atq; i libro de sensibus q; inqt istud dulce sit nō aio: q̄d at videat assentior. anesidemus quoq; in p̄o de pyrrhonis rōnib; nihil ait p̄ modū dogmatis diffinire pyrrhonē p̄ter cōtradictionē: ver; q̄ sūt cōspicua seq. eadē ferme ait i libro cōtra phiam & in libro de q̄stioe. Zeuxis itidē anesidemi necessarius i libro de duplicib; rōnibus: antiochusq; laodice; & appellas i agrippa ea solū ponūt q̄ vident;: Est igit; iudiciū fm eiusmōi scepticos q̄d vī. sicuti & anesidem; ait. i ea snia & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eor; q̄ videt;. Quā dā vero ex his ne eē q̄dem. Aduersus hmōi iudiciū dogmatici aiunt ab eis ipsis varias phātasias incidere: quēadmodū a turre vel rotūda vel q̄drata. Scepticus si neutrū p̄fert sine effectu erit. sin vero alteram sequit;: nō iam inquit; aequas vires his q̄ vident; reddet: Ad quos aiūt sceptici: q; q̄n variā incidēt phātasia verasq; videri dicemus: atq; iō visibilia ponere q̄a vident;: postremo aut; sceptici assensus cōtinentiā eā asserūt quā sequat;: vmbraē in morē ai tranquillitate atq; cōstātia: vt ait & timon & anesidemus: neq; n. ista aut fugeremus aut eligeremus q̄ i nobis sunt: q̄ vero i nobis nō sūt: sed p̄ necessitatē vitare nō possumus: vt ē scepticos esurire & sitire & dolere. neq; n. ista rōne auferri possunt. dicētib; vero dogmaticis posse viuere scepticos nō detractādo si iubeāt ēt p̄rem necare: respōdēt illi de dogmaticis quō viuere poterit & abstinere q̄onibus nō de mūdānis & obseruādis: Itaq; & eligimus aliqd excōsuetudine & fugimus & legibus vtimur. Sūt aut; q; dicāt scepticos finē dixisse tranquillū animi statū. Sūt itē qui mansuetudinē.

Timon nicæus.

Imon appolloniates nicæus: de quo in. i. cōmentarior; in fillos libro diximus q; opus suū ille tiberio cæsari dedicauit: timonē asserit patre timarcho genere philiasū fuisse: iuuenemq; saltationi operā dedisse: choreasq; duxisse. postmodū vero choreis repudiatis megara se ad stilponē cōtulisse: q; cū diutius cōmoratū rursus i priam redisse: vxoremq; duxisse. Tum i elidē venisse cū vxore ad pyrrhōem: ibiq; moratū esse: quoad illi filij nati essent: quor; q; maior natu erat: xanthū vocasse: medicināq; docuisse: vitāq; & instituti sui successorē reliq;se. Erat aut; sicut & sotion i. xi. eloquētia & sapiā insignis: cū tū egeret alimētis i hellepontū p̄pontidemq; cōcessit: atq; i calcedone phiam & oratoriā exercēs multū admirationis emeruit. Hinc iā locupletior factus athenas p̄fectus est: atq; illic ad obitū vsq; perseueravit cū breue t̄ps thebis egisset: antigono itē regi & ptolemæo philadelpho cognitus & carus fuit: sicut ipse in iābis illi attestat;: Erat at; inqt; atigonus & potatōis studiosus atq; phis iterdū vacabat. Nāq; & poemata conscripsit & versus tragœdias & satyras & comœdias. xxx. tragœ

diās vero. lx. fillos itē & cinēdos. ferunt̄ eius & libri varij ad. xx. versuū milia tendētes
quorū & antigon⁹ carystius memit: q̄ vitā ipsi⁹ cōscripsit. filloꝝ vero li. iij. sunt i q̄bus
utpote scepticus i dogmaticos oīs maledicta atq; cōuitia itorquet. ex his prim⁹ planā
atq; p̄spiciuā hēt itēp̄rationē enarratōis i modū. porro sc̄dus & tertius dialogi spēm te
nēt. Videt̄ at̄ zenophanē colophoniuq; de singul' iqrere. Illeq; sibi r̄ndere. atq; i. ij. qdē
de antiquorib⁹. In. iij. at̄ de posteriorib⁹ agit. Vnde illū qdā epilogū iscripsere: prim⁹ at̄
eadē cōtinet p̄ter q̄ q̄ poesis illa ex p̄sona sua ē. Hoc aut̄ illius fuit initiū. Mortuus ē at̄
annorū ferme. lxxx. ut ait antigon⁹ & sotion i. xi. Hūc ego luscū didici. nā & ipse cyclo
pē se appellabat. Fuit & alter timō hoies i primis exosus. Fuit at̄ philosophus timō hor
torū studiosus maxie ac solitudinis amās quēadmodū & antigon⁹ refert. Fert̄ hierōy
mus p̄ipateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & q̄ fugiūt & q̄ p̄secūt sagittas itor
quet: ita & ap̄ philosophos alij p̄sequēdo discipulos capiūt alij fugiēdo: quēadmodū
& timō. Erat at̄ acri i genio atq; ad irridēdū p̄mptus & vehemēs: i ratorq; illustris: &
poetis fabulas scribere aptissim⁹ & poemata cōponere. alexādꝝ vero & homerū tragœ
diarū socios accersere gaudebat. & cū vel ab ancillis vel a canib⁹ p̄turbaretur versificare
solitus erat. nihil æq; studēs atq; trāqllā vitā ap̄phēdere. aiūt aratū ab illo q̄sisse quo pa
cto q̄ sp̄iā homerī poema sine mēda cōseq̄ posset: illūq; dixisse: si atiq; legat exēplaria nō
ea q̄ nup̄ emēdata sūt: neglecta quoq; apud illū poemata iacebāt aliqñ & corrosa adeo
ut cū & zopyreo oratori qdā recitaret euolueretq; volumē & qd̄ occurreret legeret: in
medio ferme opis p̄icipiū notarit auulsū loco eatenus ignorās. A deo vero idifferens
ac facilis iuictu erat ut nullū p̄adij tēpus obseruaret. aiūt at̄ ipsum cū vidisset arcilaū
assentatorū icedētē mediū dixisse: qd̄ huc tu venisti vbi nos liberi sum⁹ assidueq; dicere
solit⁹ erat ad eos q̄ sēsus cū ai attestatōe dijudicāt cōuēit attagas q̄ numēius cōsueuerat
& ista ludeſ. Deiq; ad eū q̄ cūcta mirabat̄ ait. qd̄ at̄ n̄ miraris. qa. iij. cū sim⁹. iij. hēm⁹
oculos? Erat at̄ ipse luscus & diascorides discipul⁹ eius. Rogatus at̄ aliqñ ab arcesilao
cur ex thebis adesset: ait ut uos i aperto itūēs: rideā. arcesilau tñ cū in fillis carpet: lau
dauit illū i eo libro q̄ iscribit̄ arcesilaide cēnis: hui⁹ successor ut mēodotus refert nemo
fuit: sed eiusce defecit istitutū: donec illud ptolemæus cyrene⁹ instaurauit. Porro hip
poborus & sotion ipsius auditores fuisse tradūt diascoridē cypriū & nicolochū rhodiū
euphrāorēq; seleutiū & praylū a troade q̄ adeo cōstātī aīo fuit ut tradit philarch⁹ histo
ricus: ut pateret̄ se i iuste veituti p̄ditore cruciari ciues ne verbo qdē supplici exorās. eu
phranorē at̄ eubul⁹ alexādrin⁹ audiuit eubulī vero ptolemæus auditor fuit. Eū vero
sarpedō & heraclides audire. Porro heraclidē ænesidem⁹ gnosi⁹ audiuit: q̄ pyrrhōiarū
rō. n. viij. cōscripsit libros. ænesidemū zeutipp⁹ polites: zeutippū vero zeucis q̄ gonio
pus dictus ē. Hūc antioch⁹ laodicensis ex lyco: quē rursus menodotus nicomedēsis
medicus empericus & theodas laodicensis audiere menodotū aut̄ herodotus ariei fili
us tarsēsis. Herodotū vero sextus empericus audiuit: cuius sūt decē illa volumia. Alia
q; pulcherrima. Porro sextū saturni⁹ audiuit cognomēto cythinas & ipse empericus.

Digenis laertij de vitis philosophorū liber decimus Incipit.

Picur⁹ Neoclis & cherestratæ filius p̄riā atheniēsis pago char
gettus & philidagē familia: ut methrodor⁹ i lib. de i genuitate
refert fuit. Sūt q̄ illū dicāt & i primis heraclitus i sotionis breuia
tione: cū atheniēses samū sortiti eēt: illic nutritū eē: ac demū
. viij. x. agētē etatis annū rursus athenas cōcessisse: quo tēpore
xēocrates i academia: aristoteles chalcide scholā habebāt. De
functo aut̄ alexādꝝ macedōæ rege & atheniēsum sub perdi

ca afflictis rebus colophonē se ad patrē cōtulisse. Vbi cū aliquādiu commoratus esset congregassetq; discipulos: athenas: itē redisse sub anaxicrate. ibiq; aliquatenus cū cætaris cōiter phātū eē: Deide seorsū sectā a se vocatā cōstituisse. xiiii. vero atatis āno philosophiæ dare operā cœpisse ipsemet testis ē. Appollodorus aut epicurus in p^o de vita epicuri refert illū ad phiam se cōtulisse: grāmaticos arguētē: q; percōtātū sibi qdnā eēt apud hesiodū chaos exponere nō potuissēt. grāmaticā vero illū docuisse primū ac demū lectis democriti libris phix dedit manus hermipp^o auctor ē: Idq; timonē de illo dixisse: Vltimus rursus physicoꝝ & extrem^o x sāmō evenit: lras pceptiuus & iudictiuus viuētū. adiecti sūt aut illi ad philosophādū ipso hor. āte tres ipsi^o fratres: neocles .s. charedemus & aristobulus: vt ait philodemus epicureus i. x. de philosophoꝝ cōpositiōe. Seru^o itē illius mus noie: vt myronianus refert i legib^o historicis capitulis. Enī vero diotimus stoicus ifesto aduersus illū aīo accerrime illū ifectatus ē qnq; gita ferēs i pudicas & lasciuas veluti ab epicuro scriptas eplās: easq; q; chrisippi ferūt veluti sub ei^o noie cōponēs. Possidon^o itē stoicus & nicolaus & sotiō i. xij. coꝝ q; iscribūt dioclis argumēta. Sūt at fere. xxiiii. & dionysius alicarnaseus vna cū mre adiculas circuissē purgamēta legētē: lrasq; cū pte docuisse mercedis exiguæ stipe tradūt. Vnus quoq; eē fratrib^o lenocinatū eē: ipm^oq; leōtiæ meretrici cōgredi solitū. Democriti quoq; de atomis aristippiq; de voluptate libros vt suos asseruisse: neq; fuisse legitimū ciuē vt timocrates ait & herodot^o i libro de pubertate epicuri: mithroq; lysimachi dispēsatorū p eplās fæde adulatū eē pæanē illū ac regē appellādo. Idomeneū itidē & herodotū atq; timocrate: q; se eaten^o obscurū: suaq; dogmata illustrarēt p eplās laudare: eisq; ob hoc ipm assentari. Scribēs ad leōtiā qdē i hūc modū: pæā rex o mea leōtia cuiusmōi me i pleuit plausu tuā eplām legētē. ad themistā itē leōtis vxorē. Quot^o. n. iqt ego sū nisi vos ad me p fificami: pmpus ipē quocūq; vos ac themista me accersatis irruere. Ad pythoclē vero formosū adulescētē: cōsumor iqt atq; deficio: amabilē tuū atq; diuinū ingressū sustinēs. Rursūq; ad themistā scribēs: mōere ipsā arbitrat: vt theodor^o i q̄rto aduersus epicurū libro ait: alijs itē cōplurib^o meretricib^o scribit & leōtiē i primis: q; & methrodor^o amarit. In libro quoq; de finib^o sic loq̄t: Nā eqdē nihil hēo: qd bonū itelligā: si sapor & voluptates & q; ex venereis cōstāt: & q; aurib^o picipiūt: q; ex formæ venustate blādiūt oculū auferā. Scribit itē i eplā ad pythodē. oēm at disciplinā o fortūate fuge. Epictetus quoq; vt lasciu^o loq̄ntē sugillat maxisq; pbris lacerat & maledictis icessit. Timocrates itē i his q; iscribūt de leticia. Metrodori frat^o ipsi^oq; discipul^o ei^o relicta: schola bis illū dieb^o singlis vomer solitū: & nimis delitijs solutū ifert: seq; ipm narrat vix effuger potuisse nocturnā illā phiā mysticūq; institutū. Epicurū quoq; mltā i oīoe peccat atq; i vita lōge plura: corpeq; adeo misabiliter affectū: ut cōplures ānos cōsurger e sella nequerit: minimāq; q^o tidie i cibos cōsumer: vt ipē i eplā ad Leōtiā scribit: atq; i eis q; ad mitylenēs phos scripsit: Cōgredi q; sibi ac Metrodoro & scorta alia Marmariū & Hedeā & Erotiū & Nicidiū: i eis quoq; volumibus q; de natura scripsit. xxxvij. nūero cōplura hmōi iferere. Cōtrariāq; i ipis ac cæteris libris. Nausiphāi pluriā scribere: ita fere aduerbiū dicēs: Sed hēt: habuit. n. ille mcerēs oris glām sophisticā: quēadmodū & alij complures ex mācipioꝝ nūero. Ip^oq; epicurū i epistolis ista de Nausiphæ dicere. Adduxit illū hoc i eiusmōi excessum vt ne maledictis ipeteret: magistrūq; iuocaret: platonem quoq; ipm ac deceptorē & scortū ac sine lris vocabat. Platonis itē sectatores Dionysij assentatores: platonē quoq; ipsū aureū: & Aristotelē pdigū: q; paterna substātia consumpta militasset. & venena vēdidisset appellabat. Baiulū Protagorā: & librariū Democritū: qui in cōmæssatiōibus vixisset litterasq; docuisset. Heraclitū quoq; Cicetē merobibū: Demoritū mutata priā lra Lemocritū & Antidorū Sanidorū: Cyzicenos ini-

micos græciæ & dialecticos nimium iuidios: Pyrrhonem quoque rusticum & iperitum appella-
bat: Sed hi pfecto ifaniunt. Namque viri huius ad oem incredibilem gratitudinem p multi testa-
tur. patria ite q statuis greis illu honorauit. amici quoque tam multi vt eos ne urbes qde ite-
gre capere sufficiant. Sociique oes ac discipuli quos illius dogmaticæ Sirenes occuparunt:
praeter vnu Metrodorum stratonice sem: q ab illo se ad Carneadem contulit: cui forte grauis
erat uiri ineffabilis & imensa bonitas: illiusque scholæ iugis perpetuaque successio. q ceteris ferme
oib9 deficietibus sola persistit perpetuis uicibus discipulis illius iuice succedentibus. Summa pte
rea i paretes pietas: atque picipua i fratres beneficentia: mansuetudoque i seruos sicut & ex eius
testamentis liquet. & q secum illi una philosophati sunt: ex quibus tamen clarissimum fuit is que pre-
diximus Mus. eximiaque eius i oes humanitas. Nam quid de cultu ad deos & de amicitia ad
pria: dicam. quam constantissime usque ad finem tenuit: quippe p sumam modestiam ad rep. accedere
noluit. Et cum difficillima tpa tunc gratiam pmeret sp ibi pseuerauit. bis aut ter solummodo
ad Ioniam loca pfect9 ad amicos q ad illu vndique innumerofissimi coueniebant: sed in
horto viuebant: vt ait et Apollodorus: quem & octoginta mias coparat. Porro Diocles in
tertio icursiois libro illos ait vilissimis & simplicissimis cibis vitam egisse. parcissimo. n.
iqz vini poculo coteti erant: oisq; aqua illis ad potu cedebat. nolebat aut Epicurus secta-
tores suos in coe substancias deponere veluti Pythagoras: q coia oia amicorum dicebat.
Id quippe ifidore eē no amicorum dicēs. Ipse quoque in epistolis aqua tamen & cibario pane se
cotetu eē testat: & mitte iquit mihi casei cythridi paululum: vt cum epulari pcius volu-
ero possim. Huiusmodi illius vita fuit qui voluptate finem asserit eum Athenæus ita suo
laudauit epigrammate.

In peiora trahat vos non explebile lucrum.

Præbeat & rixas sauaque bella viri.

Census habet nimium non tempora longa superbus.

Iudicium finis nullus innane petit.

Hoc epicurus ait quod musis audiit olim:

Aut plæbi tripodes edocuere sacra:

Sciemus id manifestum in sequentibus ex dogmatibus & ex verbis eius. Maxime vero au-
ctore Diocle ex antiquis amplectebatur Anaxagoram: & si in quibusdam illi contradixerit.
Archelaum quoque Socratis magistrum. exercebatque inquit discipulos vt et memoriter illi
us teneret libros. Huc apollodorus i chroicis Nausiphane & Praxiphane audisse tra-
dunt. Verum hoc ille de se no dixit. Extat eius ad euridotum epistola. Sed neque Leucippum
aliquem philosophum fuisse ait: neque ipse neque Hermachus quem Democriti fuisse pceptorem
cum alij tradunt: tamen et apollodorus Epicurus. Ceterum demetrius magnus xenocra-
tes eum quoque auditorem fuisse asserit. Vt autem i reb9 vocabulis proprijs que qm simplicis-
sima sunt. Aristophanes gramaticus culpat. Adeo autem aptus dictioe fuit vt i libro de
oratoria nihil aliud q pspicuitate oronis inquirendum ac psequendum moeret. Atque in epi-
stolis vbi ceteri scribebant $\chi\alpha\iota\pi\epsilon\iota\upsilon$: ipse pœbat $\epsilon\upsilon\omega\pi\alpha\tau\tau\epsilon\iota\upsilon$: honeste viuere pclarum est:
Alij tradunt i vita Epicuri normam illum scripsisse de Nausiphane tripode. cui9 fuisse audi-
torem voluit. Paphilique platonicus apud Samum. philosopharique cepisse duodecimum agere
ætatis annum: scholamque tenere. xxxij. ætatis anno. Nascitur autem iqt Apollodorus i chroicis ce-
tesima nona olympiadis anno. iij. sub Sofigene principe mense gamelione. vij. mensis. vij.
annis post platonis obitum. Cum vero triginta duorum eēt annorum primum mithylenæ & lapsaci
scholam instituit annis quibus demum ide Athenas migravit: vbi die obiit anno secundo. cxxvij.
olympiadis sub Pytharato: cum septuaginta & duos vitæ ipleisset annos. Successit illi
in regimine scholæ Hermachus Agemarchi filius mithylenæ. Obiisse calculo vrinæ

exitū impediēte. Hermachus i epistolis ait. morbo quattuordecim diebus fatigatū. Quo
 ē tpe tradit Hermippus descēdisse illū in peluū areā aq̄ calētibus plenā: petisicq; libi
 meꝝ ad scorbēdū dari: atq; monētē amicos meminisse dogmatū iter verba descisse.
 Hoc moriens caris epicurus dixit amicis:

Dogmatis o memores vsq; valete mei.

Et calidam ingressus peluim: prædulce falernum

Hauit: & est stygias inde retractus aquas.

Hæc viri vita: hic finis fuit. Testamentū quoq; ipsius legimus: Mea oīa Amynomacho
 Philochratis filio Bathixæ do: Timocratiq; Demetrii filio Potamio fm eā: quæ in
 metroo scripta ē: vtriq; factā donationē: ea cōditiōe: vt hortū quidē & q̄ in illo sūt Her
 macho Agemarchi filio mitylenæo assignēt: eisq; q̄ cū illo vna philosophātur & q̄bus
 cūq; philosophiæ successoribus illū reliquarit Hermachus: vt in eo phiæ dare operam
 possint. Vtq; semp hi q̄ a nostro noīe philosophi appellant p̄durēt. Amynomacho &
 Timocrati eā: quæ i horto ē scholā depositi iure cōmēdo: ipsorūq; posteris. Cauebūt
 at ipsū mandabūtq; heredibus hortum illū seruēt quēadmodum & ipsū: tradātq; philo
 sophantibus ex nostro noīe. Porro domū quæ ē in melite: dabunt Amynomachus &
 Timocrates Hermacho inhabitādā: Vnaq; his qui secū philosophant q̄diu Herma
 chus vixerit. Ex earū at reꝝ redditibꝫ: quæ a nobis legatę sunt Amynomacho & Timo
 crati: quātū possibile est cū Hermacho curēt vt natalis dies parentibꝫ & fratribꝫ ac
 nobis quotānis solēniter agat̄ intra diē decimā gameliōis: vt ēt in cōuentu solēni eorū
 q̄ nobiscū philosophāt cuiusq; mensis vicesima die in nostrā & Metrodori ordinatio
 nē. Curēt quoq; diē fratrū. Posideonis. insuper curā habeant diē Poliani metagitniōe
 sicuti & nos facimus. Curā at sit Amynomacho & Timocrati metrodori filiū Epicu
 rū: filiūq; Polieni educare: dū philosophant & cū hermacho degūt. Similiter & metro
 dori filiæ curā habeāt. & cū ad ætatē puenerit: tradāt eā viro: quēcūq; elegerit herma
 chus ex his q̄ secū philosophāt. sitq; illa obtēperās & pareat hermacho: Dent at amy
 nomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibū his ānis singulis quoq; cōmo
 de fieri posse videbitur id cū Hermacho deliberātibus. faciunt item secū redditū do
 minū Hermachū: vt ex eius cōcilio qui nobiscū consenuit in philosophia princepsq; re
 lictus ē scholæ nræ fiant singula. Dotē vero puellæ cū ad ānos nubiles venerit: dare cu
 rabūt Amynomachus & Timocrates ex substātia nrā: q̄tū eis satis esse videbit̄: dedu
 cto cū hermacho cōsilio: curā itē habeāt Nicanoris quēadmodū & nos hætenꝫ: vt q̄
 cūq; nobiscū philosophati sūt: atq; res suas in cōem vsū cōtulerūt oēmꝫ alacritatem
 oñdentes nobiscū in phiæ studijs cōsueuerūt: p̄ viribꝫ & mūdo facultatū nostrarū nul
 lius rei q̄ ad victū necessaria ē: egētes sint libros aut oīs nrōs hermacho tradāt. Quod
 siquid humanū hermacho cōtigerit priusq; metrodori liberi ad ætatē pueniāt. curā sit
 Amynomacho: & Timocrati: vt liberaliter illi educētur: accipiātq; ex facultatibus no
 stris quæcūq; illis erūt necessaria: curāq; cæterę reꝝ vt a nobis institutū ē agāt: vt singu
 la p̄ viribus fiat: Ex seruis at liberos dimitto: Murē: Niciā: & Lyconē. Phædrā itē di
 mitto liberā. Iā vero moriēs scribit ad Idomeneū ep̄lam hmōi. Cū ageremus vitæ bea
 tū & eūdē suprāmū diē scribebamus hæc. Tātū aut morbi aderant vesicæ & viscere: vt
 nihil ad eorū magnitudinē posset accedere. Cōpēlabat̄ tñ cum his oibus animi læticia:
 quā capiebāt memoria rōnū inuentorūq; nostrorū. Sed tu vt dignū est tua erga me &
 erga phiām volūtate ab adulescētulo suscepta: fac vt metrodori tueare liberos: hæc il
 liꝫ extrema dispositio fuit. Fuerūt at illi discipuli plurimi egregij & sapiētissimi metro
 dorus atheniēsis. Timocrates & Sades lāpsacenus: q̄ & ex quo agnouit viꝫ ab eo nū

q̄ discessit: nisi tantum. vi. menses qbus domum p̄fectus denuo ad illum reuersus est. Fuit aut̄ vir per oīa bonus quēadmodū & Epicurus in p̄cipuis scribit. Attestat̄ aut̄ in tertio: & Timocrati: h̄mōi aut̄ cū esset sororē et̄ Batidē idomeneo tradit vxorē. Leontiaq̄ atticā meretricē assumēs pellicē habuit: erat aut̄ itrepidus aduersus turbatōes oīs atq̄ mortē: sicut epicurus i p̄o metrodoro tradit: aiūt illū. vij. annis ante epicurū obisse diē quinq̄gesimū & tertiu agentē atatis annū. Et ipse at̄ epicurus i ijs q̄ recitauimus testamētis ipsius vt vita functi filioꝝ curā h̄ri mādat: habuit at̄ & p̄dictū familiarē quēdā metrodi frat̄ Timocratē. Porro metrodor⁹ hos scripsit libros ad medicos tres ad Timocratē de sensu: de magnificētia: de infirmitate epicuri aduersus dialecticos: aduersus Sophistas. ix. de itinere ad sapiētia: de mutatiōe: de diuitijs: aduersus democritū: de nobilitate. Fuit & Polyænus athēodori filius Lāpsacēus modestus & amabilis: vt Philodemus ait. Successor itē eius Hermachus agemachi filius mytilenæus vir insignis: Patre qdē paupere: p̄cipio aut̄ oratoriæ operā dedit. Ferunt̄ & huius pulcherri ma ista monumēta. De empedocle epistolæ. xxij. de disciplinis aduersus platonē: aduersus aristotelē. Morit̄ aut̄ apud Lyfiā vir sane. vt diximus illustris. Leonteus itidē lāpsacēus. Eiusq̄ cōiunx Themista ad quā et̄ scribit epicurus: Colotes quoq̄ & Idomeneusq̄ & ipsi Lāpsaceni: atq̄ isti qdē nobiliores ex epicuri ludo fuere: adiecto & Polystrato successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides appollodorus quoq̄ & Cepotyranus dictus ē: clarus fuit: q̄ vltra quadringēta volumina cōscripsit: Duo quoq̄ alexādrini Ptolæmei melas atq̄ Leucus. Zeno quoq̄ Sidoni⁹ Appollodori adiutor: q̄ infinita scripsit. Demetri⁹ et̄ cognomēto Lacō. Diogenesq̄ Tarselis q̄ lectas cōscripsit scholas. Oriō itē & alij quos h̄i q̄ germāi. Epicuri sūt sophistas appellat̄: erat aut̄ & alij Epicurei tres. Teleōtei filius: & Themistax: alter Magnesius: q̄rtus Oplomach⁹. Scripsit at̄ Epicurus infinita volumina: adeo vt illoꝝ multitudine cūctos superit. Nāq̄ Cylindri qdē ad trecētos sūt: i qbus nullū extrinsecus questū testimoniū ē: solisq̄ referti sūt Epicuri sentētijs. Emulatus ē illū Chrysippus i scribēdo multa: sicuti Carneades et̄ refert: parasitū illū libroꝝ dicēs. Nā si qd Epicurus scriberet tātūde scribere & Chrysippus cōtendebat: atq̄ ideo sapius eadē scripsit. Vnde & ex tpe scribere: ac parē emendate illi ex festinatiōe cōtingebat: totq̄ testimōia i serit: vt ex solis libri plēi esse videant̄: quēadmodū & apud Zenonē & apud Aristotelē iuenire in p̄mptu ē: Tam multa: & tā p̄clara sūt Epicuri volumina. Ex quibus ista vel optima sūt de natura. xxxvij. de atomis & vacuo: de amore: epitome eorū q̄ aduersus phisicos scripta sūt. Aduersus Megarēsis dubitatōes. Raræ opiniōes. De sectis: de plātis: de fine: de iudicio siue regula. Cheredemus de dijs: de sactitate. Hegesinax: de vitis quattuor: de iusto ope: neocles. At Themistā: Simposium: Eurylochus: Ad metrodorū: de vidēdo: de angulo: atomi: de tactu: de fato: de p̄turbatiōibus opiniōes: Ad Timocratē Pronostico. Exhortatorius: de imaginib⁹: de phātasia. Aristobul⁹: de musica: de iusticia: de virtutibus alijs: de donis & gratia. Polymades: Timocrates. iij. metrodorus quinq̄: Antidorus duo. De austris opiniones. Ad mithrē Callistolas: de regno: Anaximenes: epistolæ. Vnā aut̄ ipsarū in ipsis cōabor exponere: tribus eius appositis epistolis: in qbus omnē philosophiā suā breuiter collegit. Pōemus aut̄ & κῦριος αὐτοῦ Δοξασ: raras: scilicet ipsius opiniones: & si qd visum ē eloqui electiōe dignū: vt oī ex parte cuiusmodi vir fuerit addiscas. Si aut̄ ego ad hęc iudicāda idone⁹ sum. Primā igit̄ epistolā scribit ad Herodotū Breuiariū regū oīum naturaliū. Secūdā vero ad Pythoclē q̄ de caelestib⁹ corpi bus ē. Tertiā ad menaceū. Cōtinet aut̄ ipsa de vitijs. Oriendū aut̄ videt̄ a prima. cum prius pauca dixerimus de diuisiōe philosophiæ iuxta ipsum. Tris igit̄ in partes & ipse

philosophiam diuisit **Canonicam**: scilicet **Physicā**: **ethicā**. **Canonica** igitur illa vel regularis accessum habet ad opus. Agitur de illa in libro qui inscribitur. **Canō** Porro **physica** naturæ totā speculationē cōtinet: de qua in libris naturalium triginta septē atque in epistolis per elementa differit. **Ethica** vero de electiōe & fuga differit. quæ in voluminibus de vitis & epistolis ac libro de fine tractatur. Cōsueuerunt autē **Canonicā** naturalium coniungere: appellatque illā de iudicio & principio sine introductione. **Naturalē** vero de generatione & corruptione & de natura. **Ceteræ** moralem de his quæ eligi vel vitari debent: & de vitis: & de fine dicunt. Eniūvero **dialecticam** ut deuios agētem: improbaque repudiant. **Posse**. n. **physicos** abūde simplicibus: & proprijs reꝝ vocabulis agere. **Ait** igitur **epicurus** in **Canone** sensus iudicia esse veritatis & anticipatiōes: & passiones: **epicurei** præterea phantasticos intuitus mētis adijciunt. **Dicit** autē & in ea quam ad **Herodotū** scripsit **Epitome**: atque in certis illis opiniōibus: **omnis**. n. inquit **sensus** irrationabilis est: nulliusque memoriæ capax. **Neque**. n. a se ipso mouetur. neque ab altero motus impotens est aliud. adijcere siue auferre. nec est quod ipsos possit arguere. **Nā** neque similis sensus similē potest: quod par sit vtriusque vis: neque dissimilis dissimilem: quippe qui non earundem reꝝ iudices sint: ne ratio quidē. **Namque** omnis ratio a sensibus ducta est: neque alter altere: oibus. n. intēdimus: eoque asserit sensuum veritas quæ sensu vigent ea subsistat. **Porro** & videre nos: & audire non secus ac dolere subsistit. **Quocirca** & de incertis oportet ab his quæ appareant signa colligere. **Namque** & cognitiones oēs a sensibus manēt sine incidētiam & proportionem & similitudinē & compositionē cooperante aliquid est ratio ipsa. **In sano** rursus visa etiā in somnis vera sæpe sunt. **Mouent**. n. non autem mouet quod non est. **Ceterū** dicunt veluti cōprehensionem: siue opiniōem ratam: siue cogitationē: siue vniuersalem intelligentiam insitam. i. memoriam eius rei: quæ sæpe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi homo est: simul. n. atque homo nominatur: continuo: per anticipatiōem forma etiam illius intelligitur: præcedētibꝝ ac ducibus sensibus. **Prorsus** igitur quod prius oibus nominibus ordinatum est: manifestū est. **Neque**. n. profecto quæreremus quod inquirimus nisi prius illud nouissemus. **Verbi gratia** quod longe est: equus ne an bos est: oportet. n. antea per anticipatiōem agnouisse bouis & equi formā. **Neque** enim aliquid nominaremus nisi prius per anticipatiōem illius forma per oculos animo impressa esset. **Euidentes** sunt igitur anticipatiōes: quodque opinabile est a priore certo aliquo pendet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta vnde nouimus: an sit istud homo hæc. n. opiniōem appellat siue opinationem & verā esse & falsam dicunt. **Nam** si quidem per testimonio sumatur: pro illa siue cōtra illam agendum sit falsam esse. **Vnde** etiā introductum est. **πρὸς ἀέναν**. id est perseuerare. & prope turrim accedere: & discere qualis prope videatur. **Perturbationes** autem esse duas dicunt voluptatem & dolorem: quæ in omne animal cadāt. **Ex** his alteram propriā: alteram alienam esse: perque eas iudicari electiones & euitatiōes. **Quæstionem** quoque alias esse de rebus: alias circa simplicē versari vocem. **Atque** ista de diuisione: ac iudicio summatim dicta sunt. **Redeūdum** iam ad epistolam quam diximus.

Epicurus. Herodoto Salutem.

Is qui nequeunt o Herodote singula quæ a nobis de natura scripta sunt ad purè intelligere. neque maiores de his rebus editos libros perscrutari: cōpēdiū totius opis feci quātū satis eē putavi: ut itegerrimæ opinionū memoriā facile tenerēt quo per singula tēpora in his quæ sunt rata illis opē ferre possint: in quātū arripuerint naturæ speculationē. **Quin** eos etiā qui iam in cōtemplatiōe oīum formam & veluti fundamenta totius operis iecerūt huiusce compendio adiutū iri spero ad facile reminiscēdum. **Nam** fun-

damentis rei crebro indigemus: membris non ita: pergendum igitur ad illa est faciendum
quod ex iugis memoriae exercitatio habitus: ex quo & rarus maxime validus quod ad res intuitus
nobis obueniet: oisque particularium rerum diligens notio reperietur: cum forma plenissima
animus versantur memoriaque tenentur. Nam ea summa totius diligentiae isque effectus est: huiusce in-
tuitu uti celeriter posse ad simplicia elementa atque ad conclusionum voces. Neque enim fas est con-
densationem perpetue rerum circuitiois esse: nisi possit paucis vocibus totum in se ipso complecti
illud quod est per partes diligenter explicatum fuerit. Unde cum oibus perutilis sit quod sunt illi fa-
miliarius dediti naturae ratio: homini vitae continuationem fieri moneo in physiologia causa: quod
maxime tranquillitatem afferat vitae: & eiusce compendium: ac veluti summam opinionum omnium
tenere memoriter. Primum igitur o Herodote quae subiecta sunt vocibus oportet comprehen-
dere. ut ea quae opinamur. siue quaerimus siue de quibus ambigimus ad ea referentes di-
dicare possimus. At ne indiscreta sint omnia nobis in infinitum demonstratibus: siue inanes
voces: habeamus necesse quidem est primam notionem per unamque dispici vocem: nihilque probatioe in-
digere. Si quidem habebimus quaesitum vel dubitatum vel opinatum ad quod referamus. Siue secundum
sensus: obseruare omnia oportet: ac simpliciter praesentes intuitus: siue mentis: siue cuiusli-
bet iudiciorum. Eadem vero ratione est perturbatioes quae adsunt: ut & perseuerans illud & incertum ha-
beamus: quibus notare possimus. haec autem ubi perceperim: de incertis iam conspici opus est.
Primum quidem quod nihil sit ex eo quod non est: omnia enim ex oibus fierent seminibus nihil indigentia.
Sed & si quod defluit iteriret in id quod non est: omnia iam dudum interis: cum ea non essent: in quod dissolue-
rentur. Atque & omne spiritus homini fuit: quale nunc est: semperque tale erit: nihilque in quod mutari pos-
set. Nam propter ipsum omne nihil est quod in id ingressum mutationem operetur: Eni vero istud quo
quod est in maiore compendio statim a principio dixit. In primo item de natura ipsum omne est. Corpora
namque ista ut sese habeant: sensus ipse testatur in oibus: secundum quem necesse est incertum cogitatio-
num coniungere: quemadmodum antea dixi: nisi enim esset quod inane & locum: & quae tangi non potest
naturam nominamus: nequaquam haberent ubi essent corpora: neque per quod moueretur: quae
perfecto moueri perspicuum est. At praeter ista nihil neque cogitatione comprehendere potest neque per
modum comprehensionis: neque secundum comprehensibilem proportionem. Quippe quae per omnes na-
turas accipiuntur: neque veluti horum euentus accidere dicuntur: eadem ferme in primo de na-
tura & in. xiiij. & xv. atque in maiore compendio. Corpora alia quidem sunt concretiones alia vero
ex quibus concretiones factae sunt. At ista diuidua sunt & immutabilia: nisi omnia in id quod non
est: iteritura sunt. Ceterum in dissolutione concretionum plena per naturam sustinere valent. Cum
non habeant quorsum aut quo pacto solui possint. Itaque principia necesse est: indiuiduas esse
corporum naturas. Praeterea & omne istud infinitum est. Nam quod finitum est: extremum habet: ex-
tremum autem propter illud quidpiam inspicitur. Itaque quod extremum non habet nec finem quidem: Quod autem
finem non habet infinitum sit necesse est: non finitum. Atqui & multitudine corporum & vacui ma-
gnitudine omne istud infinitum est. Siue enim esset infinitum vacuum & corpora finita: nusquam ma-
nerent corpora: sed ferentur per infinitum inane dispersa: cum non haberent quo se figerent atque co-
hiberent: siue vacuum finitum esse: non haberent infinita corpora: ubi nam subsisterent? Ad
haec vero indiuidua corporum: ac plena ex quibus & concretiones fiunt: & in quae dissoluuntur:
incomprehensibilia sunt figurarum differentiis. Neque enim possibile est ex eisdem fi-
guris comprehensis tot factas esse differentias: at per unamquamque figurationem simpli-
citer infinitae sunt similes. Porro differentiis non simpliciter infinitae: sed tantummodo in-
comprehensibiles sunt. Neque enim interius in infinita sectionem esse. Dicit autem quando
quidem qualitates immutantur: si quis eas non etiam magnitudinibus simpliciter in im-
mensum emissurus sit: moueturque iugiter Atomi. At enim interius & aqua celeritate
motus illos agitari vacuo simile motum exhibere perpetuo grauissime atque leuissi-

me. Atq; illæ quidē longe se inuicē distantes. Aliæ vero agitationem ipsam continent cū fuerint cōplexiōe inclinatae siue ipsis cōplexionibus sustentatae fuerit. Quippe vacui natura q̄ illos singulos dirimit: hoc efficit q̄n quidē firmitatē siue affixionē facere ipsa nō pōt. Solidūq; q̄d in illis inest p collisionē agitationē facit inquantū cōplexio illa & collisionē restitutionē dat: horū aut̄ initiū nō ēē: cū atomi & inana causa sint. At aut̄ intrinsecus neq; vllam circa atomos inesse qualitātē præter figurā & magnitudinē: & grauitatē. imitari aut̄ colorē circa positionē atomorū in duodecim institutiōibus ait. om̄ neq; magnitudinē circa illas nō esse. Deniq; nunq̄ atomus sensu visa ē: hæc autē vox cū ista oīa memorātur figurā idoneā amittit intētiōibus: seu cōprehēsiōibus naturæ reꝝ mundi itē infiniti sūt: quicq; huic similes & q̄ dissimiles sūt. Atominaq; cū infinita sint vt mō demonstratū est: et̄ lōgissime ferūtur. Neq; n. cōsumūtur eiusce atomi ex qbus fiat mūdus: siue a qbus effectus sit: neq; in vnū neq; in infinitos neq; in silibus: neq; indifferētibus. Nihil igit̄ est q̄d hmōi mūdorū infinitatē ipediat. imo & formæ similiū figurarū solidis tenuitatib⁹ lōge & apparētibus distāt. Neq; n. eiusce recessiōes in aere fieri nō possunt: neq; aptitudines p efficiētā cōcauorū atq; tenuiū. neq; vapores cōsequētē positionē: atq; incessū obseruātes eā. s. quā in solidioribus habebāt: has aut̄ formas species: siue imagines vocam⁹. Motus itē q̄ per vacuū fit nullo cōtra icidentiū occurſu fit oēm lōgitudinē cōphēsilē i icōphēsilē cōsumat tpe. Quippe tarditatis: ac claritatis incisio aduersa nec aduersa similitudinē accipit: neq; tñ simul fm tēpora q̄ per rōnem specularum: iuxta ad q̄d agit̄: corp⁹ ad loca plura penetrat: & n. cogitari nō pōt. Et hoc sensibili i tpe simul adueniēs vndecūq; infiniti nō ex quocūq; cōplectamur motū loco recedēs erit. Si ē. n. cōtrariē illi incisioi erit et̄ si tādiu celeritatē motus nō itersecandū relinquam⁹: putile est aut̄ & hoc tenere elemētū. Deniq; qm̄ simulachra tenuitatib⁹ sumis vtūtur. Nihil ex apparētibus cōtra testat̄. Quocirca & celeritates hnt̄ insupabiles meatū oēm modicū habētia. Vt ne qd̄ illoꝝ ifinitatē vel minimū intersecet: plurimas at̄ & ifinitas cōtinuo aliqd̄ refrigat. Ad hæc vero qm̄ imaginū generatio simul atq; cogitat̄ cōtingit. Nāq; fluxus a corpibus ei⁹ q̄ sit in multa angustia notatiōi pspiciuus nō ē ob cōtrariā replexionē seruās diutius solidi positionē: ordinēq; atomorū: & si aliqn̄ cōfundit̄ celeresq; i aere cōuētus sūt: q̄d minime oporteat altius repletionē recedere. Sūt aut̄ & alij modi a qbus naturæ hmōi gignātur. Nihil. n. horū cōtra sensus attestat̄: si recipiat aliqs quodāmō actiōes: vt ab exterioribus ad nos cōueniētā referāt: & illud aut̄ existimādū ē: cū aliqd̄ extrinsecus subrepat. Formas nos itueri atq; cogitare: neq; n. pfecto resignarēt q̄ exteriora sunt: naturā suā coloris. s. atq; formæ p aerē: q̄ inter nos & illā medius ē: neq; p radios aut̄ qualescunq; fluxus. q̄ a nobis ad illa manarint. ita veluti formis qbusdā a reb⁹ ipsis ad nos penetrātibus q̄ a coloribus formæq; similitudine nō differāt: iuxta modū cōgruæ magnitudinis in aciē aut̄ mētē celeri vtētib⁹ motu: deīde hac ex cā eo q̄ vnum & perpetuū est phantasiā cōsensionemq; reddens a seruante subiecto fm eam q̄ inde pficiscit̄ æqualē in altioribus affixionem in solido fictiōis atomorū: & quam aīo siue sensibus phantasiā irruentē acceperimus: seu formæ: seu accidentium: forma hæc est solidi: quæ fit iuxta subsequentē dēfinitatem siue ex imaginum cōprehensione. Porro eo q̄d opinamur mendaciū semp ac falsum asseri: siue nō refelli pōt. Sin vero minus asserat̄ per imobilē nobis ipsis connexū imaginale intuitū. perceptiōe p̄ditū: per quā mēdaciū fit. Quippe similitudo visorū q̄ veluti i imagine accipiunt̄: siue illa isomnis fiat: siue p alios ituitus mētis: at̄ iudiciorū reliquorū nequaq; i his eēt queq; sūt: & vera appellabāt̄: nisi eēt aliq; & hæc ad q̄ iaculamur ituitū falsū vero nō eēt nisi accepissem⁹ & aliū aliquē motū i nobis ipsis cōiūctū qd̄ ceterū pceptōe p̄ditū. Secūdū

hunc autem coniunctum phantastico iactui perceptionēq; habentem: siquidem nō afferatur siue refellatur fieri vt mendaciū sit: si autē asseratur: aut nō refellat verū. Et hæc igitur opere precium ē: vt opinio fortiter teneat: vt neq; iudicia tollantur actionū: neq; falsum dū æquæ firmatur cuncta perturbet. Atqui & auditus fit: dū flatus aliquis fertur siue a vocante: siue a sonante: siue astrepente: aut quomodolibet audiendi passiōe inferente. Porro fluxus hic inequaliū partium tumores vna diffundit quādam ad inuicem seruantes confessionem: atq; vnitatē propriam ad id quod emisit: atq; ad sensum pertingentē qui in illo vt plurimū facit. Sin vero minus vel quod extrinsecus est: tantū manifestat. Nam absq; confessione aliqua inde adueniēte nūquā profecto fieret huiusmodi sensus. Non igitur existimādum est aerem ipsū a procedēte voce formari. Siue ab his quæ non dissimilis generis sunt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab alla pateret: sed eū ictum qui fit in nobis simul: ac vocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdā tumoribus: qui ventosum efficiāt fluxū: deinde nobis passionem audiēdi insinuent: hoc ipsum de odoratu item sentiēdum qđ de auditu diximus: nūq; .s. vllam efficere passionē posse: nisi sint tumores quidā: quia a re ipsa ad hunc mouendū sensū debita mēsurā ferātur: dum partim quidē turbati atq; alieni sunt: partim vero quieti & cōueniētes. Nempe. n. & atomos existimādū est nullā q̄litatē eorū quæ videntur admittere præter figurā & grauitatē: & magnitudinē: & quæq; necessario figurā contingunt: quippe qualitas oīs imutatur: atomi vero nihil mutātur. Oportet. n. semper in dissolutionib; cōcretionū aliquid solidū atq; insolubile subsistere: quod mutationes in id quod non ē nō faciat: neq; ex eo quod nō est: sed secundū transmutatiōes in plurimis: quorundam vero accessus etiā ac recessus. Quo circa necesse ē: vt ea quæ nō transmutātur: incorruptibilia sint. & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: verum tumores habere: ac formationes suas: hoc enim subsistere necessariū est. Nam in his quæ apud nos trāsfōrmant̄ fm ablationē figura accipit̄ infinita. Enimvero qualitates cū in eo quod mutatur insitæ non sint secus atq; illud relinquūtur ex corpore toto pereuntes. Sufficiūt igitur ista quæ relinquūtur efficere cōcretionum differētias. Quippe aliqua necesse est relinquuntur: atq; in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in atomis magnitudinem esse putandum est: ne ea quæ apparent reluctent̄. Cæterum mutationes quasdā esse magnitudinū existimādū: præstat id quippe: hoc autē si adsit: & quæ fm passiones & quæ fm sensus fiunt. reddētur. Oīs autē subsistens magnitudo neq; utilis ē ad qualitatū differētias. Nam & ad nos veniunt visibiles atomi. Quod cum fit: minime cernitur: neq; quo pacto fiat visibilis atomus agnoscere possumus. Ad hæc putandū non ē in corpore finito tumores infinitos esse: neq; qualescunq;. Itaque non modo eam sectionem quæ infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet. ne oīa infirma faciamus: cogamurq; complexionibus repētitorum ea quæ sunt: in id quod nō est terēdo consumere: verum ne trāsmutationē quidem in his quæ finita sunt: in infinitum. neq; in min⁹ fieri existimādum. Neq; enim vbi semel quispiā dixerit tumores in plerisq; infinitos esse: quales etiam sint intelligere potest: præterea ne id quidem quomodo finita sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nam si quidem tumores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescunq; hi fuerint: infinita profecto esset et magnitudo: extremitatemq; finitam habētes perceptibilem: nisi & per se ipsum inspicendum non est: ne & quod deinceps sequitur. huiusmodi intelligamus atq; ita p̄ consequens in anteriora tendendo in infinitum contingat cogitatione procedere. minimū que illud quod in sensu est considerandum est: vt neq; sit huiusmodi cuiusmodi id qđ habet transmutationes: neq; tamen omnino dissimile: sed habeat cōmune cū transmu

tationibus aliquid. Ceterę perceptiōe partium careat: aliaſq; ppter cōis illius ſimilitu-
 dinē aliquid ipſius nō percepſſe arbitramur partim ad hęc: partim ad illa æqualitatē
 nobis oportet occurreret: ex qua iſta cōſpicimus: a p^o inchoātes: nō in eodē: neq; i parti-
 bus partiū: ſed i proprietate ſua metiēdo magnitudines: q̄ maiores ſūt magis & quę mi-
 nores min⁹: hac proportiōe arbitradū. & qd̄ in atomo minimū eſt vti. Conſtat. n. dif-
 ferre illud paruitate ab eo quod ſm ſenſus aſpiciť: eadē vero pportioē vti. Nāq; & quā
 magnitudinē habet atomus ſm hanc proportiōē prædicauim⁹ modice ſolā excludē
 do lōgitudinē: præterea minos atq; imixtos fines eē putādū eſt: lōgitudinū dimenſio-
 nē: & ex ipſis primis maioribus: ac minoribus parādo rōnis ſpeculatiōe in his q̄ ſūt iui-
 ſibilia. Nam cōe illud qd̄ eis ē ad imutabilia ſufficit: quod hætenus ē p̄ficere. Collatio-
 nē aut ex his quæ motū habēt: fieri poſſibile nō eſt: nepe & iſiniti quod ſupremū aut in-
 ſimū ſit prædicandū nō eſt: ſupra: vel infra eſſe. Nā quod ſupra caput ſit: vndecūq; ſte-
 mus: ducere in iſinitū nunq̄ nobis iſtuc viſū iri. Ita & qd̄ infra id quod intellectū ē æq̄
 rōne euadere in iſinitū: ſupra eē atq; infra iuxta idē: hæc. n. intelligi poſſibile nō ē. itaq;
 licet vnā accipe ſupiozem intelligibilē loci mutationē in iſinitū vnāq; inferiorē: & ſimi-
 les ad ſupioz pedes id quod a nobis fert̄ ad ea quæ ſupra caput noſtrū ſunt loca pertin-
 gat: aut ad inferiorē caput qd̄ a nobis fert̄ inferius. Nāq; motus vniuerſus nihilomin⁹
 vterq; vtriq; oppoſitus in iſinitū intelligit̄. Verę. n. & æqua celeritate atomos eē neces-
 ſe ē. cū per inane inuehūt nullo reluctāte: neq; n. grauiā puis: ac leuibz celerius ferrē-
 tur: qñ quidē nihil occurrit eis: neq; pua itidē magnis: cū motū oīa habeant cōmeſum:
 vbi ne illis qdē aliquid obluſtat̄ neq; ſupnus neq; obliquus per collifioēs motus: neq;
 inferior per p̄pria pōdera. In quantū. n. vtraq; cōtinēt in tm̄ vnā itelligēdo habebit mo-
 tū: quod aut extrinſecus: aut expōdere p̄prio reluctet̄ aduerſus ferietis vim. Sed. n. &
 p. cōcretōes altera celerius q̄ altera dicet̄: qñ atomoz æqua celeritas ſit: atq; in vnū ferā-
 tur locū atomi q̄ in cōuētibus ſūt & cōtra minima p̄petuo tpe: niſi in vnū ſm tpa q̄ rō-
 ne cernūtur: ſed frequēter obluſtent̄: q̄ diu ſub ſenſu motus aſſiduitas fiat: qd̄. n. de in-
 uiſibili opinamur: qd̄. ſ. tpa q̄ rōne cernūtur p̄petuū motū habitura ſunt in hmōi verū
 nō eſt. Nā oē quod cernit̄: aut aīo p̄ intuitū p̄cipitur: verę eſt: poſt hæc inſpiciēdū ē ad
 ſenſus paſſioēſq; referēdo. Ita. n. erit firmiſſima p̄batio: q̄ aīa ſit corpus tenuibus par-
 tibus per totā cōgregationē ſeminatū. Ceterę ſpiritu ſimillimū calori quoddā tēpera-
 mentū habēti atq; huic alicubi ſimile alicubi illi. Eſt aut pars q̄ multā accepit imutatio-
 nē exilitate p̄tiū: atq; hoz ēt ipſoz. Cōſentit aut huic magis ex reliquo catui: At iſtud
 omne cōſtat vires eē animi & p̄turbatiōes agilitateſq; motus & cogitatiōes & cetera q̄
 bus priuati morimur. Eniūero & id oportet tenere q̄ habeat aīa ſenſus plurimā cām.
 Nō tm̄ iſtā accepiffet: niſi a cōuētu reliquo ferme roboraret̄. Porro reliquus ipſe cōuen-
 tus cū ille hęc parauerit cām: & ipſe ſubide hmōi caſus ab illa particeps ſit: nō tm̄ oīum
 quæ illa poſſidet: iccirco diſcedēte aīa ſenſu caret. Neq; n. ipm̄ in ſe ipſo poſſidebat hęc
 vim: ſed alteri qd̄ ſimul factū fuerat: parabat: qd̄ per cōſumatā circa ipm̄ virtutē ſm
 vertiginē ſibi ipſi cōtinuo ſenſibilē incidētā p̄ficiēs: & illi per cōem fluxū atq; cōſenſum
 vt dixi: reddebat. Iccirco igit̄ & iſta aīa nūq̄ alia aliqua parte diſcedēte priuatio ſen-
 ſuū fieret. Sed cū illa vnā periret ſoluto eo: qd̄ continebat: ſiue toto: ſiue ēt parte aliq̄
 ſiqdem ſenſus aīæ vigore perſiſteret. Porro cōuētus reliquus permanēs & totus & per
 parte s nō habet ſenſum illo abſcedēte: quatalibet ſit quæ ſe itēdat atomoz multitudo
 in aīæ naturā: verę. n. & ſoluto cōuētu toto diſſeminat̄ aīa. neq; iam caſdē vires habet:
 neq; mouet̄. Itaq; ne ſenſum quidē habet. Neq; n. intelligi pōt ſentire aliqd: niſi in con-
 uētu iſto atq; in his motibus vtať ſenſu qñ ea quæ roborat: & quæ cōtinēt hmōi nō ſunt

in quibus nunc existens tales motus habet. Atq; & hoc in alijs dicit & ex leuissimis ato-
mis atq; rotundissimis illa eē cōposita multū ab illis differētibus: quæ igneæ sūt: pars tm̄
eius q̄ rōne caret: corpori quoq; reliquo cōnexa ē: rationalē aut partē & thorace sedē ha-
bere: vt ex metu & gaudio manifestū ē: somnūq; aīa partiū fieri: quæ per oēm cōcretio-
nē disseminatæ sūt: aut cōtinētur: aut euacuātur: deinde poris incidūt. Semē præterea
ex oībus corporibus fieri intelligēdū ē. Dicit. n. per plurimā noīs familiaritatē in eo qđ
p se intelligit incorporeū aut p se intelligere nō possumus: p̄ter vacuū: Porro vacuū ne
facere aliqd neq; pati pōt. Sed motū tm̄ per se corpibus præbet. Itaq; q̄ incorporeā di-
cūt esse aīam: vani sūt. Nihil. n. aut facere posset aut pati si eēt hm̄oi: At nūc euidenter:
hæc vtraq; in aīa esse casus manifestāt: has igit̄ de aīa rōnes sūt: q̄s ad pturbatiōes sensus
q; referēs memoria teneat: quæ p̄cipio diximus satis intelliget ea quæ figuris cōprehē-
sa sūt in id quod particulare ē ex his firmiter ac diligenter exposita. Verū. n. & figuræ &
colores: & magnitudines & pōdera & quæq; alia de corpe p̄dicātur: vt qđ p se ipsā tēdāt
siue ad oīa seu ad visibilia: & ea q̄ per sensū cognita neq; per se ipsas naturas eē opinādū
nō. n. possibile ē id scire: neq; oīno vt nō sunt: vt neq; alia q̄ præexistūt huic incorporea:
neq; vt huius particulæ sed vt corpus totū qđ vniuersaliter quidē horū oīum q̄ sua sunt
naturā sempiternā habeat: possibile nō est eē collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus
maior cōstitit cōuētus siue propriū siue vniuersi magnitudinum aliquo aut minorū.
Sed vt dixi ex his oībus solis p̄petua habēs suā naturā. Atq; ituitus qđ priores habēt
hæc oīa & p̄ceptiōes. Cæterū cōsequēte multitudine subita: & nusquā scissionē admittē-
te: sed iuxta subitā agnitionē corporis prædicamētū percipiēte. Quinimo & corpori-
bus cōtingit sæpe vt ea sequat̄: & quod sempiternū nō est neq; in iuisibilibus neq; incor-
poreis: Ita s̄m motū plurimū hoc noīe vtētes manifeste colligimus casus: neq; vniuer-
si habere naturā: quam assumētes s̄m repentinū corpus appellamus: neq; itē cōsequen-
tiū sempiternorū sine quibus corpus cogitare nō possumus. per ituitus aut quosdā sub-
sequente repētino singula appellarent̄. Cæterū quācumq; contingētia singula inspiciunt̄
tur: nō sempiternis casibus subsequētibus. Neq; hæc actio expellēda ex eo quod est: quæ
naturam nō habet vniuersi: quod cōtingit quod p̄fecto etiā corpus appellamus: neq;
itē sempiternorū subsequētium: neq; rursus per se existimandū. Neq; n. hoc vel in his vel
in sempiternis contingētibus intelligēdū: sed id quod etiā apparet casus oēs corpora
existimādū: et si non sempiternæ subsequant̄. neq; per se rursus naturæ ordinē habeāt.
Cæterū quēadmodū sensus ipse p̄prietatē inspici faciūt. Sed. n. & hoc vehemēter præ-
terea cōsiderare opus ē. Namq; tēpus minime quærendū est sicut & reliqua quæ in sub-
iecto quærimus: referētes ad eas quæ apud nos ipsos inspiciūtur anticipatiōes: sed ip-
sam euidentiam per quā tēpus aut multū aut modicū vocamus: hoc familiari quadā p̄-
pinq;uitate circūferentes reputādū: neq; locutiōes quasi meliores p̄sequendū: sed his q̄
sūt ad manus in ea re vtendū: neq; aliud aliqd per se ipsū prædicandū: quasi eandē quā
p̄prietas hæc substantiā habeat. Quod quidē faciūt quidā: sed solū quo p̄prietatem
cōnectimus. hoc ē submetimur maxime aiaduertēdum. Nā hoc demonstratiōe nō in-
diget: sed aiaduersione. Quippe diebus ac noctibus horūq; ptibus cōnectimus: Simi-
liter & perturbatiōibus ac trāquillitate & motibus & statibus p̄prium aliquē præterea ca-
sum. Rursus hoc ipsum cogitātes s̄m qđ t̄ps noīamus. At aut hoc & in secūdo de na-
tura libro: & in magna epitome atq; in his quæ p̄diximus. Mūdos & oēm finitam con-
cretionem similit̄ his quæ inspiciūtur speciē frequēter habētem: existimādū ē ex infini-
to horū hoīum p̄disse ex cōuersatiōibus p̄prijis discretis maioribus atq; minoribus rur-
sumq; dissolui oīa celerit̄ alia: alia tardius: cū alia hoc ab his alia ab illis patiāt̄. Cōstat

igitur & mundos illum dixisse interire: cum partes mutantur: & in alijs quod terra aeri superue
 hat: preterea & mundos neque ex necessitate arbitrari oportet unam habere figuram: imo & dif
 ferentes eos in. xij. de mundo esse ait: alios namque sphaera: alios ovi preferre spem: aliosque aliam ite
 de forma: non tamen omnem formam admittere: neque aiantes esse ab infinito discretas. Neque. n. p
 baret quod spem ut in eo quod sunt homini comprehensa non sunt efficitia semina: ex quibus & animalia & arbo
 res & cetera quod inspicuntur constat. In homini vero non potuisset: eadem autem ratione est in nutriri. Pari
 modo & de terra existimandum: sed & naturam quoque opinandum est plurima & varia ex rebus ipsis
 edocta fuisse atque coacta: porro rationem quod ab ea credita fuissent: ea postmodum diligentius
 explicuisse atque adinuenisse: preterea in quibusdam celerius in alijs tardius: & quibusdam evolu
 tionibus atque temporibus ab his quod ex infinito: in quibusdam vero secundum minores. Quocirca &
 nomina ab initio non positione facta: sed ipsa hominum ingenia per singulas rationes proprijs
 affectas perturbationibus ac propria percipientes visa: proprie aerem immittere immissum a pertur
 bationibus singulis ac visis. Ut esset quodque gentium per loca differentia. Postmodum autem
 cointer per gentes singulas fuisse imposita propria: ut significatioes minus ambigue fierent ad
 inuicem: breuiusque significarent: quaedam in super res est quod non conspiciant inferendo: ut eos quod esse
 consocij monerent in sonos quosdam erumpere coactos: illos vero ratione duce plurimis ex cau
 sis ita interpretatos esse. n. vero in meteoris motum & conuersionem. ac defectum: ortumque
 & occasum & his similia: neque ministerio cuiusque facta existimandum est. Verum illius ordi
 natione & imperio quod omnem simul beatitudinem & immortalitatem habeat: Neque. n. beatitati con
 ueniunt negotia & cura & ira aut gratia: sed infirmitate ac timor & indigentia opis proxi
 morum ista fiunt. Neque rursus cum ignis simul sit conuersus in se quod beatitudinem possident secundum
 voluntatem hos motus accipere. verum omnem seruare decentiam per omnia nomina quod in homini fe
 runt notioibus: si neque contraria honesto ex his opiniones fiat. Alioquin maximam in
 animalibus perturbationem homini contrarietas faciet. Quocirca & eas quod ab initio sunt homini
 conuersionum preceptioes in mundi generatione oportet opinari: necessitatemque hanc &
 ambitum perfici. Sed. n. causam eorum quod sunt maxime propria diligenter exponere Physio
 logiae opus esse putandum est: beatitudinemque in scientia de caelestibus corporibus huc ceci
 disse: & in eo quod naturam quaedam sunt quod inspecta secundum homini meteora & quaeque his propinqua
 sunt ad huius rei exactam diligentiam conferunt: praeterea non in homini ipsum multipliciter
 esse ac: ipsum se circa illa per viribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non
 esse incorruptibili: ac beata natura eorum quod discretionem suggerunt: aut perturbationem vllam
 & hoc mente comprehendere simpliciter esse. Porro quod in notitia cadit de occasu & or
 tu & de conuersione. ac defectu & quaeque his similia sunt: nihil amplius ad beatitudinem sciē
 tia conferre. Sed similiter habere motus eos quod ista considerant: quoniam vero naturam sunt:
 nesciunt: & quoniam causam vel maxime rationem & nisi ista difficilia nouissent fortasse plurimi: cum
 timor ex consideratione horum solutionem cape nequeat. ac dispositionem eorum quod sunt maxime
 propria. Iccirco & plures inuenimus causas conuersionum & occasus & ortus defectus &
 homini talium: sicut & in his quod particularim sunt. Aut existimandum non est horum usum diligentiam
 non accepisse. quanta possit ad tranquillitatem nostram beatitudinemque conferre. Itaque quasi per
 transitum itueres quod apud nos similitudo sit de ratione caelestium omniumque incerti differendum est
 eos aspernando: quod ne id quod de sciunt: quod vno modo se habet aut fit: neque quod multis contingat
 modis: imaginationemque ex recessibus reddunt: ignorantque preterea quoniam sunt quae pertur
 bationem non ingerat. Si tamen arbitramur eo modo susceptum id fieri posse: & in quibus similiter
 perturbatione vacamus ipsum quod multis fiat modis non ignorantes: quomodo si quod ita
 se habeat nouerimus: perturbatione carebimus. Ad haec omnia illud omnino oportet intelligere:
 quod perturbatione humanis animis proprie omnino fit in eo quod haec & beata opinentur: & incorruptibilia

& vna contrarias his voluntates habeant: & actiones & causas: & in futura vita d' re ef-
se aliqd fm fabulas & sperent & suspicent: siue hanc priuationem sensus q' in morte e me-
tuant: quasi post mortem aliqd pati: & in eo qd' no opinionibus ista pariant. Ver' ratio-
ne & comendatione quadam. Vnde cu' no diffiniant malum aqua siue et maiorem perturbatio-
nem cape q'si hac opinarentur tm. Porro hmoi perturbatiois vacatio e his oibus euadere
liber' & absolutu: ppetuamq; oium & cor' q' sunt plane ppriam versare memoriam.
Quocirca oibus vtendū e p'sentibus: ac sensibus coibus qd' e ratione cois: ppria vero p-
prij: ac p'senti oi per singula iudicia euidentia. Si. n. hisce intederimus: id vnde pertur-
batio metusq; fiebat excludemus habita recta ratioe: atq; solucimus: deq; celestibus ac
reliquis q' semper incidut: queq; summe terrent reliquos: cas afferemus. Ista tibi o He-
rodote de natura oium summarim perstrinxerim. Quae tu si diligenter p viribus tene-
re studueris arbitror: & si no ad oia semper per partes diligenter explicata sufficient: in-
comparabilem tm ex eis firmitate atq; constantia aduersus hoies ceteros perceptur'. Na
te ex te ipso pmouebis plurimu ad ea et quae in toto de natura opere sunt dicta per par-
tes exponeda. Atq; hae ipsa madata memoriae: perpetuo emolumento erut. Sunt. n.
hmoi: vt hi et q iam particularia satis: aut et perfecte digesserut: ad huiusce tm intuitus
plurimos haberet: plurimu iuari ex his possint i his q' de tota natura differunt. Que
q; aut no penitus cadut in ea q' coficiunt: ex his aut fm eum morem q' caret inuidia: si-
mulatq; intelligit ambitus cor' quae sunt in primis rata ad tranquillitate animi faciunt:
& ista qdem de naturalibus eius epistola. Sequit' de meteoris alia. Epicurus Pythochi
salute. Reddidit mihi Cleon abste epistolam: in qua nos fouere atq; diligere persistis: di-
gne p nostro in te studio: neq; ignauiter eae meminisse niteris: q' ad beatam vitam ducut
rationu. Praecarisq; vt tibi de meteoris breue mittam facilemque tractatum: quo facilius
admoneris: ea q'ppe q' in alijs scripsimus: difficillime teneri memoria: quis ea vt ais qs
continue ferat. Nos at plibenter pces admisimus tuas: magnaq; de te ac iucunda spe frui-
mur. Cu' igit' cetera ia absoluerimus oia: agimus q' postulasti plurimis & alijs emolu-
mento futura inuenta hae: & his maxime q' rudes adhuc vera nuper naturae ronem degu-
starut: his ite q' alicuius disciplinae liberaliu sunt grauioribus curis ipliciti. Ea igit' ri-
te pcipe: madataq; memoriae iugiter uolue: cu' ceteris q' i breui epitome ad Herodotu
missim. Primum igit' alium aliquem finem ex caelestiu corpor' sciencia siue p conexione: si-
ue absolute dicant: putadu no e q' perturbatiois vacatione: ac pbatonem certa: sicuti & i
reliqs: neq; qd' sit ipossibile vim aggredi. neq; speculatione habere p oia simile aut his li-
bris quos de vitis scripsim: siue de his quos d' alijs naturaliu qonum purgatioib': pu-
ta q' o'e corp' ipalpabilis naturae sit: q' idiuisibilia elemeta: & oia hmoi. aut quaq; vni-
ca his q' vident' concordia habet. & i meteoris no e. Ver' ista qd' multiplicem habet ge-
neratiois cam substantiae pdicamentu sensibus consortiu. Neq; n. fm ploquior' vanitate
legisq; sanctione d' natura differedu: sed sicut ea q' uidet' hortat. No. n. ia vita nra. aut
stulticia: aut glorie vaitate op' h'et: sed solu traqille: ac secure viuere oia qd' immobili ac
stabili roe fut p oia ex his dutaxat q' multiplici mo his q' appent: concorditer icidut cu' qs
qd' pbabiliter d' his dr: congruenter omiserit. Cu' vero q'spia hoc qd' e omittit: hoc at eicit
qd' atq; ei qd' v' consonu e: eu pfecto constat oi naturae excidisse rone: atq; ad fabulas ee
deuolutu. Signa vero qda cor' q' i supnis consumat ferre qda ex his q' nobis appent & q'
ispiciunt' aut sut no ea q' i supnis appareret hae. n. multis mois fieri possunt: cuiusq; tm vi-
su obseruadu e: atq; in ea q' illi adiugunt' diuidedu. Quippe no cotedit' plurimis mois
pfici vt ea q' sunt apud nos. Mundus e caeli qda continetia. stellas & terra: & q' vident' oia
cotinens: abscissioneq; ex infinito habes atq; in fine desinens: siue rarū siue desum: quo

soluto quæ in illo sunt oia confusionem accipient: & desinens aut in eo qd' circūagit: aut instantiā habet: & rotūdā aut triāgulārē aut quācūq; circūscriptiōnē: oibus qppe modis fieri possibile est: qñ eorū q̄ vident' nihil obstitit mūdo huic: i quo finē cōprehendere nequimus. Quod aut & huiusce mūdi sint ifiniti multitudine colligi pōt: & qm̄ talis fieri mūdos pōt. & in mūdo & itermūdio: qd' itervallū dicimus iter mūdos i loco vacui pleno: & nō i magno puro & vacuo: quēadmodū aiūt quēdā idoneorū quorūdā seminū quē ab vno mūdo siue intermūdio fluxerint: siue ēt a plurib⁹ sensim. Abiectiōnesq; & cōpositiōes atq; migratiōes faciētibus i locū aliū si sic cōtingerit: & irrogatiōes ex his q̄ opportune eas suggerūt quo ad cōsumēt' accipiātq; cōstantiā: i quo ēt subiecta fundamēta susceptiōes hmōi efficere possint. Nō. n. cōuentū fieri oportet solū neq; vertiginē in eo vacuo i quo fieri ē possibile mundū fm̄ qd' ex necessitate putat'. Augeri q; tādiu quo ad alterū offendat: vt ait qspiā ex his q; Phisici vocant'. hoc. n. his q̄ vident' repugnās ē. Sol itē & luna & sydera cætera seorsum facta postmodū a mūdo cōprehēsa sunt: quæq; p̄terea cōstantiā seruāt. Continuo efficta sunt. atq; icrementū pceperūt: pari rōe & terra & mare p cōparatiōes & vertigines quarūdā tenuitate partiū cōstantiū naturæ siue spiritaliū siue ignis p̄ferentiū speciē siue vtrūq; simul: & hæc. n. ita suggerit sensus. Porro solis cæterorūq; siderū magnitudo quātū ipsi sapim⁹: ea ē q̄ videt'. hæc in vndecimo de natura dixit. Nā si inqt magnitudinē interualli ratiōe amississet longe p̄fecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabilior distātia nulla. Cæterū fm̄ id qd' per ipsum ē siue maior sit q̄ videat' siue paulo minor: siue tātus nō simul. Ita. n. & apud nos lumina q̄ ex itervallo cernunt': p̄ sensum cōspiciunt': & ois aut in hāc partē instātia soluet' facile si quis reb⁹ certis intēdat. qd' i libris de natura mōstrauimus: ortus & occubitus Solis ac lunæ siderūq; cæterorūq; & per incēsiōnē & extinctiōnē fieri posse: cū talis sit circūstantia ēt per alia loca. vt ea q̄ p̄diximus p̄ficiant'. Nihil. n. eorū q̄ vident' obluat': p̄ euidētia & quoq; sup̄ terra & p̄terea per adiectiōnē qd' p̄diximus cōfici posse. Neq; .n. refragat' aliquid eorū. q̄ cernunt'. Ipsorū quoq; motus non qdem fieri ipossibile fm̄ vertiginem totius celi siue fm̄ ipsius qdem statum. horū vertiginem iuxta eam q̄ ab initio in generatione mundi genita sunt in eorū necessitatē. Deinde calore per quādam ignis distributionē semper ad anteriora loca tendētis conuersiōes Solis ac Lunæ fieri qdem possibile ē per obliquū celi ita tempore necessitate coacti. Similiter & fm̄ aeris obstitētia: siue ēt materiæ aptæ q̄ semp̄ adiaceat atq; inflāmet'. Partim vero deserentis: siue ēt ab initio vertigo huiuscemodi istius sit distributa syderib⁹ vt in gix moueantur. Cūcta. n. hmōi atq; his similia i nullo euidētia rōe dissentiūt. si qs semp̄ in hmōi p̄tib⁹ possibili adherēs: horū singula ad eorū q̄ vidētur cōsonātiā possint adducere nihil metuens seruales astrologorū artes: euacuatiōesq; Lunæ ac rursus impletiones eueriōnēq; huiusce corpis: fieri. n. p̄fecto possent & p̄ figuratiōes Aeris sifer: Atq; & q̄ fm̄ appositiones & oēs alios modos p̄ quos & ea q̄ apud nos apparēt: euocāt' ad huiusce speciē reddendā: nisi forte qs vnico illo mō contētus reliquos neq; q̄ repudiet. Neq; speculatiuæ possibile ē aliqd' hoī aspiciere: & aliqd' ipossibile: atq; ideo ipossibilia inspicere cupiēs: p̄terea possibile ē lunā ex seipsā h̄re lumē. possibile itē & a Sole mutuari: Et enī apud nos plerāq; cernūtur: q̄ plura ex seipsis habeāt: plura itē ab alijs: nihilq; ipedit eorū q̄ in cælestibus vidēt': si qs multiplicis mōi semp̄ memoriā habeat: cōsequētēsq; ipsis vna suppositiōes & cās simul aspiciat: & ne aspiciēs i ea q̄ nō cōsequūtur hoc ipm̄ defluet alias aliter i illū vnicū modū. Porro faciei māifestatio fieri qdē i ipsis pōt & p̄ imutatioes partiū: & per cumalata adiectiōnē: modisq; oib⁹ quotquot cernūt' cū his q̄ apparēt: cōcordiā h̄re. Nāq; in oib⁹ meteoris hmōi vestigare nequaq; adnitendū est. Si. n.

LIBR. DECIMVS

aliquibus repugnare euidentijs contingat: nunq̄ vera tranquillitate poterimus frui. Solis ac Lunę defectus p̄t q̄dem fieri & per extinctionē: quēadmodū & apud nos plara q̄ fieri videmus. Iamq̄ per interpositionē quorū dā aliorū aut terrę siue cęli: siue cuiuslibet alterius eiusmōi: licq̄ p̄prios adinuicē modos cōspiciendū & q̄ cōiunctas cōcretiones fieri ip̄osibile non ē. Porro in. xij. de natura dici obūbrante Luna Solē: lunam vero terrę vmbra se opponēte deficere. verū fm recessum hoc & Epicureus Diogenes in primo electarū opinionū tradit. Pręterea circuitōis ordo sic accipiat̄: sicuti & quędā apud nos fiūt: diuinaq̄ ad hęc natura nusq̄ admoueat̄: sed imunis a ministerio i oī sua plenissima beatitate seruet̄. Si minus at̄ hoc fiat: oīs de cęlestibus inanis erit contradietio: sicuti iam q̄busdā fuit: q̄ non modū attigere possibilē: verū i vanitatē deciderūt: dum vno tm̄ mō arbitrant̄ hęc fieri: aliosq̄ oēs posibles excludūt: quicq̄ & ad id q̄d̄ intelligi nequeāt: & ad ea q̄ appeant ferāt. Quę vero signa suscipere oportet: cū nō possimus valere sinam⁹ q̄ noctiū ac dieꝝ p̄lixitates imutant. p̄ter id q̄ solis motus celeres fiūt: rursusq̄ tardiores sup̄ terrā p̄ locorū lōgitudine imutant: & loca q̄dā celerius pagunt. siue tardius: sicuti & apud nos q̄dā cōspiciunt̄: q̄bus cōsona de meteoris dicēdū. Qui at̄ vnū assumētes his q̄ appent reluctant̄: eo ēt exciderūt. q̄d̄ īspicere hōi possibile ē. Nāq̄ significatiōes fieri possunt ēt p̄ collatiōes tēporū: sicuti & in his q̄ apud nos vident̄ aiantib⁹ & i alijs sicut aeris & mutatiōis: hęc. n. vtraq̄ his q̄ vident̄ nō repugnat. Qualitatib⁹ p̄terea si ab hoc aut ab illo fit cā. Neq̄ valet aspici: q̄ fieri atq̄ cōstare p̄t & cōcretiōes aeris ip̄rassiōesq̄ ventorū atq̄ ip̄licatiōes se iuicē tenentiū atomorū: & eorū q̄ ad hoc agēdū idonea sunt: fluxūq̄ ex terra aquisq̄ cōuētū. atq̄ modis alijs plurimis hmōi cōstantias fieri ip̄osibile nō ē. Iā vero i his ptim se collidētibus ptim vero mutātib⁹ aq̄s p̄fici: & vētos itē p̄ relationē ex locis idōeis. Dūq̄ p̄ aerē mouent̄ vbi inūdatio vehemētior ex q̄busdā ad hmōi imissiones idoneis cōuētibus facta fuerit tonitrus fieri posse: ac p̄ spūs in cōcauis nubiū euolutionē sicuti i vasis nr̄is cōtingit. Atq̄ ex igne īspirato sonitū in ipsīs fieri & fractiōes itē nubiū atq̄ dissidētias ac cōfricatiōes nubiū atq̄ ordines q̄ cōcretionē Crystalli instar acceperint. Et totū ad hęc partē vt multis modis fieri dicere possumus: q̄ vident̄ inducūt. Coruscatiōes itē eadē rōne mōis plurimis fieri. Nā p̄ cōfricationē collisionēq̄ nubiū figurā illū ignis effectricē elabentē coruscationē gignere: flatūq̄ ex nubib⁹ taliū corporū q̄ hūc splendorē efficiāt: & p̄ p̄ssurā aut collisionē nubbiū: fit siue ab se inuicē siue a ventis & p̄ cōplexionē ea q̄ a Syderibus manat se inferēte luce siue a motū nubiū ventorūq̄ cōpulsā: & p̄ nubes decidēte: siue p̄ collationē tenuissimi nubiū luminis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & p̄ huius motū & p̄ ignis euaporationē q̄ fiat p̄ cōstantiā motus: volubilitatisq̄ vehemētia. Fractiōes quoq̄ nubiū a vētis casum eē efficiētū ignis atomorū: coruscatiōisq̄ speciē per agentū Alijs itē modis plurib⁹ facie erit īspicere ei q̄ & q̄ apparent teneat: hisq̄ similia queat cōspicari p̄cedit aut̄ coruscatio tonitruū in hmōi circūstantia nubiū & q̄d̄ simul atq̄ flatus irruerit: emittat̄ figura coruscatiōis efficiēs. Postmodū vero spiritus iuolutus hmōi efficiat sonitū: & per vtrorūq̄ incidentiā. Coruscatio maiore ad nos celeritate vtaf̄. Postremo aut̄ venire tonitruū: sicuti in q̄busdā q̄ ex interuallo īspiciunt̄: ictusq̄ quosdā efficiūt. Fulmina fieri possunt: ac fm plurimos ventorū cōuetus. & euolutiōes validāq̄ vuaporationē: & fractionē pactis eiusq̄ vehemētiorē ad inferiora loca: desensum fragore illo cōtingente q̄d̄ cōsequētia loca densiora sunt ob implicitas nubes: per hūc item inuoluti ignis lapsum sicuti fieri possibile ē. Tonitruū quoq̄ cū ignis amplior fuerit īspiratusq̄ vehementius pruperit nubem: q̄d̄ in anteriore p̄cedere nequeat. iccirco quod hmōi concretio fiat plurimum q̄dem ad excelsum aliquem mōtē ibi maxime

fulmina cadunt ad inuicem semp. Et alijs item modis plurimis fulmina fieri possunt
 mō longe absit fabula: aberit autē si quis rite ea q̄ apparent sequens de his quæ sunt oc-
 cultiora ad eam normā iudicarit. Præsteres quoq; & per positionē nubis ad inferiora lo-
 ca aliena specie a repentino impulsæ flatu fieri possunt: & per flatum q̄ vna & ferat̄ vehe-
 mens: & nubem ad p̄xima ipellat loca exterior flatu. Præterea & per circumstātiā
 spiritus cū in circulum aer q̄dam superne compellit: vehemensq; ventorū collisio fit: ne-
 q; valet in trāsuerſa disfluere p̄pter eam quæ circa est aeris densitatem: atq; ad terram
 q̄dem vsq; Prætere descendēte strobili fiunt: vt generatio fm̄ motum spiritus fiat. Por-
 ro vsq; ad mare vertigines fiunt. Terræmotus autē & cum se i terram recipit ventus fieri
 possunt. & cum hæc paruis tumorib⁹ perpetuoq; motu se obijcit: q̄n̄ agitationem ter-
 ræ parat hic ventus: aut exterior ex parte cōplectit̄: dum infundamenta ruit: aut in ab-
 strusa speluncæ in morē terræ loca densatus a ventis aer: p̄pter hanc autē distributionē
 motus ex lapsibus fundamentorū plurimorū: itemq; redditionem vbi condensationib⁹
 vehemētioribus terræ obuiarit: terræmotus perfici possibile ē: & alijs item modis plu-
 ribus has terræ agitationes fieri. Porro ventos in tēpore fieri contingit: cū semper fiat
 sensumq; subrepat alienatio quædā & per collectionē aquæ copiosa. Venti autē reliqui
 fiunt: & cū pauci in concaua irruerint multa: horū dum diuisio fit. Grando perficit̄: &
 per cōcretionem vehementiorē. Vndiq; aut ventosorū circumstātiā quorūdam ac par-
 titionē & cōcretionem & moderationem quorūdam pariter. Aquæ preferentiū speciē
 eruptionem simul atq; cōpulsionem ipsorū facientem: ac disruptionē ad id cōstare q̄d
 fm̄ partes cōcretas sit: & fm̄ soliditatem. Verū ēt circumferentiam fieri ipossibile nō ē:
 extremis vndiq; conuenientibus & incōstantia oī ex parte vt dictum ē & partes & plane
 siue aquosis q̄busdā seu ventosis circumstātib⁹. Niuē at̄ p̄fici fas ē & cū aqua tenuis ex
 nubibus fundit̄ varijs cōmensiōis & p̄ssuræ ex nubibus idoneis & ex seminis monumē-
 to. Deinde dū fert̄ cōcretionē accipiente p̄pter vehementiorē quandā in locis inferio-
 rib⁹ nubiū congelationis circumstātiā. Sed per cōcretionem hmōi lenē habens in nubi-
 bus raritatē: emissio hæc ex nubibus fit dū se inuicē collidunt. q̄ aquæ speciē præferūt:
 & quæq; his vna ad iacent: q̄ dū veluti cōpulsionē se feriūt grandinē faciūt q̄d maxie in
 aere fit. & per hmōi collisionē nubium: q̄ coagmentū acceperūt. fit vt defiliat niuis iste
 cōgestus: & alijs itē modis nix confici pōt. Ros at̄ efficit̄ & per conuentū ad inuicē ex
 aere taliū: q̄ sunt huiusce humoris efficiētia. Sed. n. & p̄ loci mutationē aut ex humenti-
 bus locis aut aquas habētibus maxime p̄ficiat̄ ros. Deinde cū hæc in idipsum cōueneret:
 humiditatē pergerunt: motūq; rursus ad inferiora loca quæadmodū fieri & apud nos
 plæraq; hmōi cernimus: vbi humores hi rosidi cōcretionē quædam suæ q̄litas accepe-
 runt: ob circumstātem frigidum aerem efficit̄ glacies & per detritionē q̄dem globosæ
 formatiōis: ac rotundæ ex aqua cōpulsionēq; calenorū: & acutorū angulorū: q̄ in aqua
 sunt: & per eā q̄ extrinsecus fit taliū collisionē: q̄ cōpulsæ: vt aqua in cōcretionē transi-
 ret effecerūt: detritis rotundorū quātitatibus. Iris fit dū sol aquosum aera sua luce per-
 stringit: siue per aeris p̄pria naturā: q̄ lucis & aeris p̄pria ē: ex q̄ colorū huiusce p̄prie-
 tates fiūt siue oēs. siue vnico mō ex ea itē effulgente p̄pinq̄iora quæq; aeris eū p̄cipient
 colorē quo partes has circumferentiæ fulgere cōspicimus. Fit autē hmōi visum q̄d per oī
 ex parte iteruallū luminis pateat: siue q̄d cū huiusce cōpulsionē accipiāt sectiōes quæ
 vel i aere vel in nubibus sūt & ex eodē aere se ingerēte dū ad lunā referunt̄ atomi circū-
 ferentia quædā in hæc cōcretionē demittat̄. Area circa lunā fit: dū ex oī parte aer ad lu-
 nā referit̄. deinde q̄ ex ipsa manāt fluxus leniter eatenus coercētes: quoad in gyro circa
 ipsam nubes cōsistat hæc & non oīno diuidat: siue eū qui in circuitu est aerē ipsa vndiq;

coegentæ æquabiliter ad circumferentiã suam crassioresq; constituyente qd' fit per par-
tes quasdam: siue extrinsecus fluxu aliquo impulsio siue calore idoneos poros ad id efficien-
dum nascente. Cometæ stellæ fiunt siue igne plerisq; in locis tēporibus suis & cælesti-
bus coalescente: cū efficiat casus circumstantiã siue qd' proprium quēdam motū in tēpore
cælum supra nos habeat vt hmōi appareant stellæ: siue ipse tēporibus quibusdam per quē-
dā moueant cælum: atq; ad loca nostra deriuēt: & manifestæ oibus fiant: hæc item de-
fectus fieri ppte his oppositas causas: qd' contingit non mō qd' pars mūdi huius ster-
circū quam versent reliqua: vt quidam aiunt: sed qd' aeris vertigo circularis ipsam circū
stet: q̄ impedimento sit vt ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue et qd' deinceps mate-
ria illis cōgrua nō sit. Porro hoc in loco vbi cōstitutæ cernunt et alijs pluribus modis
hoc fieri pōt: si quis colligere studeat ex eorū q̄ cernunt cōgruentia: vt vaga quidam sy-
dera ferri cōtingat: si sic motib⁹ suis vtunt quēdā vero imota durare: possibile ē qdem
ea ab his quoq; q̄ in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: vt alia qdem fm ean-
dem ferant vertiginē: q̄ lenis sit: Alia vero fm eam q̄ simul i æqualitatibus quibusdam vta-
tur: fieri aut pōt vt quibus ferunt locis nō intentiones aeris esse planiores: q̄ in id ipsum
deinceps cōpellant: leniterq; & plane intēdāt neq; ita inæq̄liter vt & q̄ vident. imutatio-
nes fiat. Enimvero vnā istarū rerū cām assignare cū multiplicē ea q̄ in cōspectu sunt præ-
beāt: insanū ē & minime congrue ab his sit: q̄ vanam astrologiã pfitent: inaniterq; quo-
rundā causas reddūt: qn̄ qdem diuinā naturā nunq̄ huiusce absoluūt ministerijs. Syde-
ra quidā alijs minora cōspici cōtinget: tardioresq; motu circūferri: cū eundē orbem circū-
eant cōtrarioq; ferant motu ab eadē abducta vertigine: & q̄ circūferant alia maiore lo-
co: minore alia: cū eandē vertiginē ambiūt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis con-
uenit: q̄ prodigia cōfingere apud plerosq; volūt. Quæ aut cadere dicunt stellæ & ex parte
& ex collisione sua fieri possunt: & qd' illic excidāt quocūq; expiratio fuerit. Sicuti & de
coruscationibus diximus. ex cōcursu quoq; atomorū ignis efficientiū cōsensu incidente
vt hoc fiat: ac fm motū quocūq; ipetus a principio fm cōcursum fuerit. Ex collectiōe
itē venti in condensationib⁹ quibusdam nebulæ pferentibus spēm fm euaporationē horū
per inuolutionē siue eruptionē continentū & in quēcūq; locū ipetus fuerit: motu quo-
q; in eū subsequēte. Sunt & alij modi quibus hoc fiat: innumerabiles porro significatiōes:
q̄ in plarib⁹ aialibus fiunt per auctoritatē tēporis fiunt. non. n. quauis aialia necessita-
tem aliquā inuehant vt hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina. q̄ horū aialium ob-
seruet exitus: ac deinde hmōi efficiat signa: Neq; n. in aial quodlibet mō id sit modico
gratius hmōi fatuitas cadet: nedum in id qd' plenissimam obtinet fœlicitatē. Hæc igit̄
oia Pythocles memoriter tene. longe. n. euades fabulā: & quæq; his p̄p̄inqua & simi-
lia discernere poteris. Maxime aut teipsū dede ad speculanda p̄icipia: & ifinitatē: & his
q̄ similia sunt. Iudicia p̄terea & p̄turbatiōes & cuius rei gratia ista colligimus. hæc. n.
ip̄imis considerata: causas quoq; particulariū rerū cognitu faciles faciet. Qui vero isti
vel maxime cōtenti non fuere: ne ista qdem ipsa rite cōspexerunt: Neq; cuius rei gratia
illa cōspicienda erant cōsecuti sunt. Ista ille & de cælestibus corporibus opinatus ē. Cæ-
terū de his q̄ ad vitæ moderationem pertinent: quonā mō eligenda sint alia: & alia repu-
dianda sic scribit. Primū itaq; qd' de sapiente opinet̄ exponamus: Detrimēta q̄ ex hoib⁹
siue odij siue iuidie siue contēptus gratia fiūt Sapiētē autumat rōne superare. cū itē q̄
semel fuerit sapiēs: in cōtrariū habitū trāsire nō possit: neq; p̄turbatiōibus cedēdo er-
rare. Immo cōtinēdū ne qd' ad sapientiã impedimentū patiat: neq; tñ ex oī quidē corpis
habitu: neq; in oī genere fieri sapiētē siue aut crucietur excarnificeturq; sapiēs futurū
nihilominus fœlicē: gratiamq; solū amicis p̄sētib⁹ atq; & absētib⁹ habiturū sa-

pientē perq; viam. Cū tñ cruciatur & ingemiscet: & eiulabit. Mulieri itē non congressu
 rū sapiētē: quā leges iterdicāt: vt diogenes i epitome epicuri dogmatū moraliū ait: ne
 q; cruciatu affectuq; suos verq; misertuq; veniāq; habituq; p̄bos quoq; amatuq; sapiētē
 negat: neq; sepulture curā habituq; neq; a deo amorē imitti Diogenes refert. Neq; itē
 oratorię datuq; opam: dicēs illā nihil qdē vnq; p̄fuisse. plurimū vero ēt obfuisse. vxorē
 tñ ductuq; ac liberos p̄creatuq; sapiētē: vt epicur⁹ i abiguis & i libris de natu a: ceterq;
 p̄ vitē iterdū cōditōe ductuq; vxorē auersurūq; aliquos: neq; obfutuq; i ebrietate: vt
 epicur⁹ i symposio: neq; accessuq; ad rēpublicā: vt in p° de vitis: neq; tyrānidē q̄lituq;
 neq; dominatū vt in fo de vitis: neq; vnquā pauperē futuru. caterq; & si illi cruatur ocu
 li vitæ p̄ticipatiōe fruitoru: vt i eodē ait. Mœrore itē nō cōficiēdū sapiētē vt ait Dioge
 nes i decimoqnto electoq; nō litigatuq; libros atq; monumēta relictuq; nō at celebri
 tatib⁹ datuq; opam. acqrēdi curā ac futuri p̄uidētiā nō habituq; fortunaq; reluctatu
 rū: amicūq; neminē acq̄lituq;. gloriā haētenu curā habituq; quoad cōtemptui nō ha
 beat. plus aut alijs læticia i speculationibus afficiēdū. Peccata esse inæqualia sanitatē
 q̄busdā cōducere: pleriq; indifferentē eē. fortitudinē p̄ naturā nō cōtingere: sed rōne cō
 modiq; notatiōe. Amicitia vsus grā necessitatib⁹ iēundā: a nobis tñ inchoādā. q̄ppe &
 terrā serimus: Cōstare illā voluptatē cōsortio ac societate. fœlicitatē bifariā intelligi sū
 premā illā quæ in deo ē: quæ incremētū non admittat adiectionēq; & ablationem vo
 luptatū. Imagines quoq; positurū si habeat idifferēter plane accipies. solūq; sapiētē
 recte de musica & poetica verba factuq; pangēda nō fingēda poemata dixit. Non mo
 uet si alter altero dicat fuisse sapiētior: sed ex sapiētiā sola si affluat rite appellādum sa
 pientē putat: principē in tpe obsequio delinituq; gratulaturūq; cui libet resipiscēti. si ho
 lam itē habituq; non sane vt turbas faciat: recitaturumq; in multitudine sed nō spōi e.
 Dogmata quoq; illaturu & nō dubitaturu. In sōnis quoq; similitē futuru ac p̄ amico q̄nq;
 morituq;. Ista illi opinatur. trāseundū iā ad ep̄lam ē. Epicurus mœneci salutē. Neq; iu
 uenis q̄spiā dū ē: philosophari negligat neq; senex existēs philosophādo fatiget. Neq;
 .n. itēpestiu⁹ vllus ē. neq; ad aiā sanitatē tps nō habet idoneū. Qui aut dicit aut nōdū
 philo'ophādū tps eē aut tps p̄terisse ei s̄lis ē: q̄ dicit ad beatā vitā aut nō adesse tps aut n̄
 iā eē. Philosophādū igr & iuueni: & seni: illi qdē vt senescēs i virtutibus vigeat p̄teritoru
 grā: huic vt iuuenis vna & vetulus sit qd̄ futuroq; careat metu. Meditādū ergo q̄ faciāt
 beatā vitā. Sigdē si adsit illa: oīa suppetūt. Sin aut absit agimus oīa vt illā habeam⁹.
 Quæ aut assidue te admōebā: ea & age & meditare bene viuēdi elemēta hęc eē arbitrās
 primū qdē deū esse aiā imortale ac beatū: puta sicuti cōis de deo dictat intelligētiā ni
 hil illi aut ab imortalitate alienū aut a beatitudie applicās. Caterq; oē qd̄ illius cū imor
 talitate beatitudinē seruare possit de eo opinare. dijnēpe sūt vt certa ē illoq; notio: non
 aut eiusmōi sunt cuiusmōi eos pleriq; arbitrant. neq; .n. eos quales putāt obseruāt. Im
 pius aut est nō q̄ tollit multitudinis deos: sed qui dijs opinioēs multitudinis applicat.
 Non .n. sunt anticipatiōes: sed opinationes falsæ: quæ plurimi de dijs sentiūt hinc detri
 menta maxima pessimis q̄busq; a dijs inferūtur & cōmoda itē probis. Quippe virtuti
 bus per oīa delectati similes amplectūtur: ac fouēt omne quod huiusmodi nō ē alienū
 existimātes. Cōsuesce aut putare nihil ad nos esse mortē: Bonū .n. omne ac malum in
 sensu est. sensus aut priuatio mors est. Vnde recta cognitio: qd̄ nihil ad nos fit mors:
 id efficit vt mortale quod ē: fruatur vita: nō ambiguū adiciens tēpus: sed imortalita
 tis desideriu afferens. Nihil .n. in vita malū est ei q̄ vere cōprehēdit nihil eē in vitæ priua
 tiōe mali: Van⁹ ergo ē q̄ mortē se timere dicit: n̄ qa p̄ns mœrore cōficiat: sed expectata

& futura contristet: Nam qđ præsens nihil perturbat expectatū ne quicq̄ conficit. Ita
q; qđ acerbissimū malorū est & oīno pauendū mors nihil ad nos: qm̄ cum nos sumus
mors nō ē: cū vero mors adest: nos iā nō sumus. Neq; igit̄ ad viuentes: neq; ad mortu
os ē. Nam his qui sunt illa nō est: quibus vero adest iā illi nō sunt. Atqui plurimi mor
tē aliqñ vt malorū maximum fugiunt: aliqñ vero vtī requiē eorū quæ in vita sunt tristiū
cupiunt. Neq; igitur nō viuere metuit: nec. n. illi viuendi amor imperat: neq; opinatur
malū aliquid esse nō viuere. Quemadmodū vero cibus nō qui plurimus: sed qui suauis
simus ē eligitur: ita & tēpus non longissimū sed suauissimum cupitur: Porro qui iuue
nē bene viuere. senē bene ex vita discedere admonet fatuus ē: non mō ab amorem vitæ ac
studium: verū et quod eadem sit meditatio bene viuēdi ac bene moriēdi. Lōge autē de
terius qui dicit: bonum quidē nō natum eē. Natū vero q̄ celerrime intrare īferri ianuas.
Nā si quod ita crederet: hoc dixit: quō non discedebat ex vita. Id quippe illi in prōptu
erat. si quidem hęc illi fuisset rata sn̄ia. Sin autē inuehēs vanus dum in his quæ ratioe ca
rent inuersat̄. Memoria vero tenēdum vt quod futurū est neq; nostrū sit neq; oīno non
nostrū vtī ne tanq̄ futurū prorsus expectemus: neq; itē quasi nō futurū desperemus. Re
putādum pręterea cōcupiscentias partim esse naturales: partim inanes: atq; naturalū
alias quidē necessarias: alias vero tm̄ esse naturales. Necessariæ vero quæ sunt ptim ad
foelicitatē: partim ad corporis. trāquillitatē: ptim ad vitam ip̄am eē necessarias. Horū
q̄ppe sine errore speculatio ē: vt nouerimus qđ eligēdum qđue fugiendū sit ad bonā
corpi tuendā valetudinem corpisq; quietē hic. n. finis ē bene: beateq; viuēdi. Huius. n.
gratia oīa egerimus: vt neq; doleamus: neq; pturbemur. Vbi vero id penitus cōsecuti
erimus soluit̄ oīs tempestas animi: cū nō possit animal tēdere quasi ad minus aliqd:
& aliud quærere quo animi corporisq; cōsumetur bonū. Tūc voluptate nobis opus ē:
cū illā nō adesse dolemus nō ēt voluptate indigemus. Quocirca voluptatē finem dici
mus: ac principiū beatæ vitæ. hęc. n. primū bonū: atq; ingenitū nouimus: atq; ab hac
electionē oēm: ac deuitationē inchoamus. adq; hęc occurrimus perturbatiōe tāq̄ nor
ma bonū discernētes. Qm̄ vero primū istuc: & inuitū bonū est. Iccirco non oēm volu
ptatē elidimus: verū saepe phærasq; trāsgredimur: qñ ex his maior molestia sequit̄ dolo
resq; nōnullos voluptatibus præstare arbitramur: qñ. s. ex diutina tolleratiōe dolorū
maior nos voluptas sequit̄: oīs itaq; voluptas eo qđ naturā ppriam habet bonum ē:
non tm̄ eligenda oīs: sicuti: & dolor malū est: nō tm̄ oīs repudiandus est dolor. Cōmen
sione itaq; & vtī iū. inutiliumq; discretiōe diligendi: hęc oīa iudicare cōuenit. Vtimur
.n. bono per tēpora quædā vt malo: ita rursus malo tanq̄ bono: frugalitatem pręterea
magnū extimamus bonū: non vt semp vtamur modicis: sed nisi multa habeamus vta
mur paucis: credētes verissime illos magnificētia frui suauissime q̄ illa nimiū indigent:
quo d̄q; naturale sit omne eē parabile: noua vero difficile parari posse. Sapores itē sim
plices equā magnifico luxui ferre voluptatē: qñ omne qđ dolet per inediā sublatū sit: &
panis ergo cibarius & aqua summā voluptatē afferunt: cū egens quis illa in cibum su
mit: itaq; simplicibus & nō magnifice paratis cibus cōsuescere & salubritatis efficiēs est
& hoīem ad vitæ vsus necessarios impiḡ reddit: magnificētioribusq; si p̄ interualla su
mant̄: nos cōmodius aptat atq; aduersus fortunā iteritos facit. Cū itaq; dicam⁹ volu
ptatē finē esse nō luxuriosorū voluptates easq; q̄ in gusto sūt positæ vt qdam ignorātes
aut a n̄ra sn̄ia dissentietes: aut male accipietes arbitrātur. sed nō dolore corpe aīoq; trā
quillū eē & pturbatiōe vacare dicimus. Nō. n. cōuiuia & cōmēsationes nō puerorū mu
lierūq; cōgressus: non pisciū vsus & ceterorūq; afert preciosior mēsa suauē gignit vitā:
verū rō sobria: causasq; perscrutans: cur quæq; vel eligēda vel fugiēda sunt: opinionēsq;

expellēs p̄ quas aīos vt plurimū occupat tumultus horū oīum inītiū maximūq; bonū prudētia ē: Quocirca p̄ hīam quoq; prudētia aestimatiōe antecellit: ex qua reliq; virtutes oēs oriūt̄ docētes vt nō sit iucunde viuere: nisi prudēter honeste iusteq; viuāt: q̄p̄ pe virtutes suauis ac iucūdaē vitæ ac cōiūctæ sūt iucūdaq; vita separi a virtutibus neq; Nā quē tu arbitraris cō prestātorē eē: q̄ & pie de dijs opinat̄ mortēq; semp̄ iteritus sustinet finēq; naturæ rectæ estimat: finēq; bonorū vt facilis ad īplēdū parabilisq; cōpræhēdit. Malorū vero finē vt aut t̄ps aut dolorē breuem habeat domināq; oīum vt a plerisq; inducit̄ nūciat: p̄tīm vero a fortuna partim a nobis q̄d̄ necessitas obnoxia non sit instabilisq; fortuna. Quod aut̄ a nobis ē: dominatu caret: quod querimonia & contrarietas solet est iugio subseq; præstat. n. fabulā quæ de dijs tradit̄ sequi q̄ naturalīū seruire fato: illa. n. spēm excusatiōis obtēdit honorē deorū. Hæc inēuitabilem necessitatē habet: fortunā vero neq; deā: vt plures suspicātur putat. Nihil. n. deus agit temere: neq; instabile causam nēpe arbitratur bonū siue malū: ex hac ad beate viuēdum hoībus dari principia: t̄n magnorū bonorū aut malorū ab ista donari: præstat. n. ratiōabiliter esse infelicē. q̄ absq; rōne felicē. Melius ē. n. in actibus quod bene iudicatū ē per eā digeri. Hæc igit̄ atq; his similia tecū si die noctuq; meditare nunq; personiā: infōniaue perturbatiōe vlla capi poteris: verū quasi deus iter hoīes viues. Nihil. n. similis ē mortali aīanri animal hōī mortalibus bonis inuersatus. Diuinationē aut̄ oēm in alijs tollit sicuti & in parua epitome: dicēs eam carere substātia: & si īquit substāialis sit: nihil ad nos existimes p̄tinere q̄ sūt. Ista & de his q̄ uitā informāt: pluraq; his alijs ēt in locis differit. Dissentit aut̄ a Cyrenaicis de voluptate. Illi. n. nō eam quæ in statu ē: sed eā solum quæ in motu sit admittūt. Hic aut̄ vtrāq; animi scilicet corporisq; cōplectit̄: vt in libro de electiōibus & fuga ait & in libro de fine: & in primo de vitis & in epistola ad Mytilenēses amicos: similiter & Diogenes in. xvi. electorū & metrodorus in Timocrate dicunt ita intelligi voluptatē & q̄ in motu sit & in statu. At epicurus in libro de hæresibus ita dicit. Nāq; perturbatiōis dolorisq; vacatio constātes sunt voluptates: Gaudiū vero ac læticia actio s̄m motū vidētur. Itē aduersus Cyrenaicos: Illi. n. corporis dolores q̄ animi deteriores arbitrāt̄. Corpore deniq; peccātes cruciari: Hic aut̄ animi dolores. Carnē. n. præsentī t̄mmodo dolore affici: aīum vero & præterito & p̄senti & futuro: Ea ergo rōne maiores quoq; animi q̄ corporis eē voluptates. Demōstratione vero vtit̄: q̄ sit voluptas finis: q̄ aīalia simulatq; nata sunt ista deliniri: offendi illo naturaliter absq; rōnis adminiculo cernimus. Nostra ergo spōte dolorē fugimus: sicuti & hercules ab tunica dū cōsumeret̄: clamat mordēs atq; euilās: Saxa circūgemūt locorūq; mōtani vertices: & Euboeæ promōtoria. Voluptatis vero cā virtutes quoq; eligi nō p̄ se sicuti & medicinā p̄pter sanitatē vt ait & Diogenes. in. xx. electorū: At vero Epicurus insepabile quoq; dixit eē a voluptate virtutē solā: cætera vero spari: q̄ppe mortalia. agendū igit̄ nūc verticē apponam⁹: vt ita dixerī: & scriptorū oīum & vitē philosophi ratas ipsi⁹ opiniōe adijciētes: hisq; oē hoc opus n̄m cōcludētes sine illo vtētes q̄ felicitatis ac beatitudinis inītiū sit. Quod beatū atq; īmortale ē: neq; ip̄m negocia habet: neq; alij præbet. Itaq; ne ira qdē neq; gratia tangit̄: q̄ppe hmōi oīa īfirmitatis īdicia sūt. In alijs vero ait deos rōne cōspici alios qdē numero subsistentē. Alios vero s̄m speciei similitudinem ex p̄petuo similiū imaginū fluxu q̄ in id ip̄m p̄fectæ sint humana specie. Mors nihil ad nos. Quod. n. dissoluit̄: sensu priuat̄: q̄d̄ at̄ sensu caret nihil ad nos. Termin⁹ magnitudinis voluptatū oīs qd̄ doleat sublatio est. Vbicūq; vero fuerit id qd̄ delectat: quā diu ibi est nihil ē quod doleat: aut afficiat mœrore aut vtrunq; simul. Nō morat̄ diutius in carne qd̄ dolet: sed sūmus dolor minimū t̄pis adest: Quod aut̄ nimīū delectat:

solum fm carnem non multos dies durare contingit. At diuturni morbi plus habent in carne qd oblectet q̄ quod doleat, nō pōt iucunde viui: nisi prudēter ac honeste ac iuste uiuat: neq; prudēter honeste ac iuste nisi iucūde. q̄ aut cuiq; hoc nō cōtingit: is non uiuit prudēter atq; honeste: & cui iuste nō euenit: non est hūc iucūde uiuere: eo q̄ confidat hoibus aut fm naturam p̄cipatus regniq; bonū ex quibuscunq; potuerit hoc parari. Gloriosi atq; cōspicui quidā eē cupierūt ita se vt ab hoibus tuti sint adepturos existimātes: Itaq; si quidē tuta sit talium vita naturæ bonū receperūt: sin minus: nihil habent cuius rei gratia principio fm naturæ proprietatē appetierunt. nulla per sese voluptas malū est. sed efficiētia quarūdam voluptatū multiplices ingerūt voluptatū perturbatiōes. Si cumlaretur voluptas oīs & tpe & ambitu congregatio fieret: aut maxime principales naturæ partes nequaq; a se inuicē differēt voluptates si efficiētia voluptatū luxuriosorū metus animi soluerēt: q̄ & de cælestibus & de morte & de dolorib⁹ sunt: prætereaq; voluptatū doceret finē: nihil haberemus quos eos culpāre possemus vndiq; voluptatibus hauriēdis instātes: nullaq; ex parte neq; quod doleret neq; cōficeret habentes. Quod p̄fecto malū est: si nihil nos cælestiū suspitiones perturbarēt neq; mortis opiniōe forte sit aliquid ad nos. Adhuc cogitare audeo dolorū ac voluptatū fines. Nō indigeremus physiologia nec liceret de his q̄ maxime rata sunt metuētē soluere: nisi plane nouisset q̄ sit toti⁹ natura: sed fabulosum aliqd suspicaret. nō itaq; liceret absq; physiologia accipere sinceras voluptates: neq; p̄desse aliquid humanā sibi parare securitatē cū & sup̄na & quæ sub terra sunt suspecta essent: ac simpliciter q̄ sunt i infinito cū humana securitas fuerit vsq; ad aliquid virtusq; inixa & purissima fecunditas: sit q̄ ex gete & q̄ a multis recedēdo securitas puenit. Naturæ & opes diffinitæ & parabiles sunt. Porro inaniū opiniōe diuitiæ in infinitū excidūt. Breuis sapienti fortuna subincidit. Quæ vero sūt maxima & ip̄rimis rata disposuit rō: & p̄petuo vitæ tpe disponit atq; dispōet. iustus a pturbatiōe remotissimus. Iniustus vero pturbatiōe plenus ē. Nō crescit in carne voluptas cū semel qd p̄ indigētiā dolebat: ablatū ē: sed solū variat. Porro mētis finis finē q̄ fm voluptatē est genuit: horūq; ipsorū & eorū quæ his p̄p̄qua sunt: electio quæcūq; maximos metus aīo parat. In infinitū tps ac finitū æquā hēt voluptatē si qs voluptatis ipsius fines rōne metiat. Quippe caro voluptatis fines acceperit i finitos: i finitūq; ip̄am efficit tps Porro mēs carnis finē ac terminū rōne pertractās æternisq; exuta timoribus vitā oī expte cōsumatā fecit. Nihilq; iā infinito tpe opus habuimus: sed neq; voluptatē qdē effugit: ne tū qdē cū exitū ex vita molestiæ nūciarent: q̄ si aliqd beatæ vitæ deficiat i qua vitæ terminos noscēs nō ignorat q̄ sit parabile id qd i digētiæ dolorē tollat. oēm q; vitā p̄fectā cōstituat. Itaq; nihil negocijs opus ē: q̄ certamina hēt subsistentē finē versare aīo oportet oēm euidentīā ad quā ea q̄ opinamur referamus. Alioqn oīa rōnē iudicij desiderabūt: tumultuq; plena erūt: si sensibus oibus repugnes: nō hēbis: neq; quoslibet ipsorū mentiri dixeris quo pacto iudices: aut ad qd te referas: si quē simpliciter eijcias sensum: neq; diuidas qd opinaris iuxta id qd accessit: quodq; iā p̄ sensū p̄ns est. Affectus insup & oēm imaginalē mētis ituitū cōfundēs ac se sus reliquos opiniōe inani: vt q̄ iudiciū eijcias oē: porro si & qd expectat oē inopinabilibus notiōibus firmes: idq; qd attestatiōe nō admittit: vt qd falsum sit nō dimiseris: eris q̄ si oē certamē obseruās: oēq; iudiciū rectū: siue nō rectū: nisi p̄ omne tps q̄ gerūt singula ad naturæ referas finē: sed antea euertes siue fugā siue isectatiōe in aliud aliqd faciēs nō erūt verbis cōsentaneæ tibi actiōes voluptatū: quæq; ad dolorē nō iducūt nisi ipletæ fuerit nō sūt necessaria: sed appetitū hēt minus latū: quotiēs patu difficiles auctoresq; detrimēti eē cōstitit: q̄s ad toti⁹ vitæ btitudinē sapiā parat. lōge maximū

amicitiæ acq̄sitiō: eadē sn̄a confidētiā parit. q̄ dirū nihil sit æternū neq̄ diuturnū: & ea q̄ in ipsis diffinitis ē amicitiæ securitas cōsumata maxime cōfert. Voluptatū aliæ naturales & necessariæ sūt: aliæ naturales & nō necessariæ: aliæ vero neq̄ naturales neq̄ necessariæ sūt. Sed circa inanem op̄inōnē versāt. Naturales & necessarias existimat epicurus eas q̄ dolores sedāt vt ē in siti pot̄. Naturales vero nō necessarias: q̄ voluptates solū variāt: nō aut̄ dolorē tollūt: vt sūt p̄ciosi cibi. Neq̄ naturales aut̄ neq̄ necessarias putat: vt sūt statuæ collocatiōes. Naturaliū voluptatū q̄ dolorē nō inferāt: nisi cōsumatæ fuerint sit vehemēs circa inanē op̄inōnē studiū: neq̄ circa naturā suā diffundūtur: sed circa inanē op̄inōnē hoīs naturæ ius vtilitatis est signū: vt neq̄ se inuicē lædant neq̄ lædant. Quæq̄ aiantes eo fœdere iūgi nō possūt: vt neq̄ lædāt mutuo neq̄ lædātur in his ius nullū aut iniuria est. Eadē est ī gētibus rō q̄ aut volūt aut nequeūt ita fœderari: vt neq̄ lædāt neq̄ lædātur. Iusticia nihil p̄ se cēt: vgx̄ in cōtractibus mutuis quibuslibet locis id fœdus inīt: vt nō lædamus neq̄ lædamur. Iniuria p̄ se malū nō ē: vciū in sus̄pitiōis metu id malū sitū ē: nisi lateat q̄ hmōi sunt iniustitiæ iudices. Non credat eos q̄ clā aliquid facit cōtra id q̄ inter se cōstituerūt hoīes ne lædātur aut lædant se latere posse: & similes īpresentiæ lateat ad finē tñ incertū est an latere possit. Cōiter quidē oībus ius idē est. Vtilitatis. n. aliqd̄ cōfert ī mutua societate: priuatim vero agri & quarūcūq̄ causarū nō oībus idē consequit̄ ius esse. Aliud quidē oīum attestatiōe firmatū qd̄ expediat in vsu mutux̄ societatis eorū q̄ iusta putātur esse ius dicit̄ siue idē sit oībus siue nō idē: porro si ponat tñ q̄spiā: nō aut̄ pueniat cōmoditas mutux̄ societatis: non iā hoc iuris naturā habet ēt si intercīdat cōmodū iuris: qddā aut̄ t̄pis ad anticipationē cōgruit. Nihilominus id t̄pis iustū erat his qui nō inanibus vocibus semet confundūt: sed res plurimas cernūt. Vbi vero cū variæ fuerint circūstātes res nō cōgruere ad anticipationē visa sūt: q̄ putabāt iusta in ipsis reb̄ ea iusta nō erāt. Vbi vero vanescētibus circūstātibus reb̄ visa sūt nō cōgruere ad anticipationē q̄ existimata sūt iusta. Vbi vero vanescētibus reb̄ iā nō vtilia erāt ea clam polita iura. Hic aut̄ tū qdē iusta fuere qñ erāt vtilia societati mutux̄ simul cōuersantiū. Postea vero nō iā fuerūt iusta qñ neq̄ vtilia erāt. Quibus reb̄ externis minime cōfidere præclare cōstituit. Hic ea quidē q̄ sunt possibilis p̄p̄inqua & familiaria efficit. Quæ vero hmōi nō sunt nō aliena sane. Quæ aut̄ nō poterat eis se studuit nō imiscere exclusitq̄ oīa q̄ agere nō cōducebat quicūq̄ vim acceperūt vt se ex eis maxie ad cōfidendū pararet: q̄ sūt p̄p̄inqua & finitima. Hi ēt ad inuicē vixere suauissimā vitam firmissimā habētes: fidē ac p̄bationē certissimāq̄ propinquitatē adsumentes lamētis p̄secuti nō sunt defuncti celeriorē obitum. Finis.

Impressum Venetijs per Philippum Pinzi. Sumptibus domini Benedicti Fontanae
Anno dñi. M. ccccxcvij. die. xxij. Iunij.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m Omnes sunt quaternis

Tabula huius Operis:

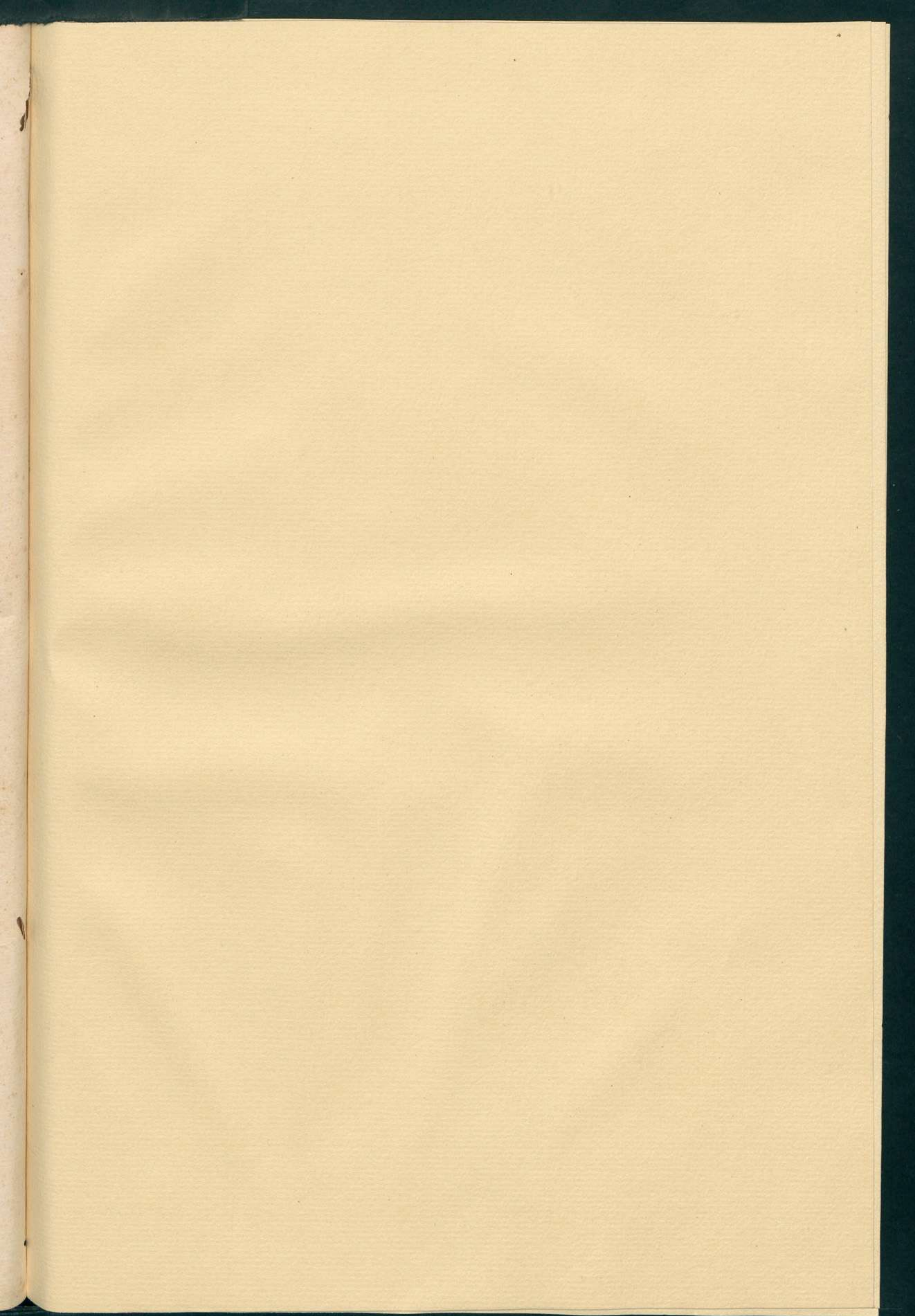
In Primo Libro hæc continentur.		Solon epimenidi	cart.	viii.	
Thales milesius	cart.	iiii.	Solon Pisistrato	cart.	viii.
De septem sapiētibus	cart.	vi.	Solon Creso	cart.	viii.
Solon salaminus	cart.	vi.	Chilo lacedemonijs	cart.	ix.
Pisistratus soloni salutē	cart.	vii.	Chilo periandro salutem	cart.	ix.
Solon periandro	cart.	viii.	Pittacus mithyleneus	cart.	ix.

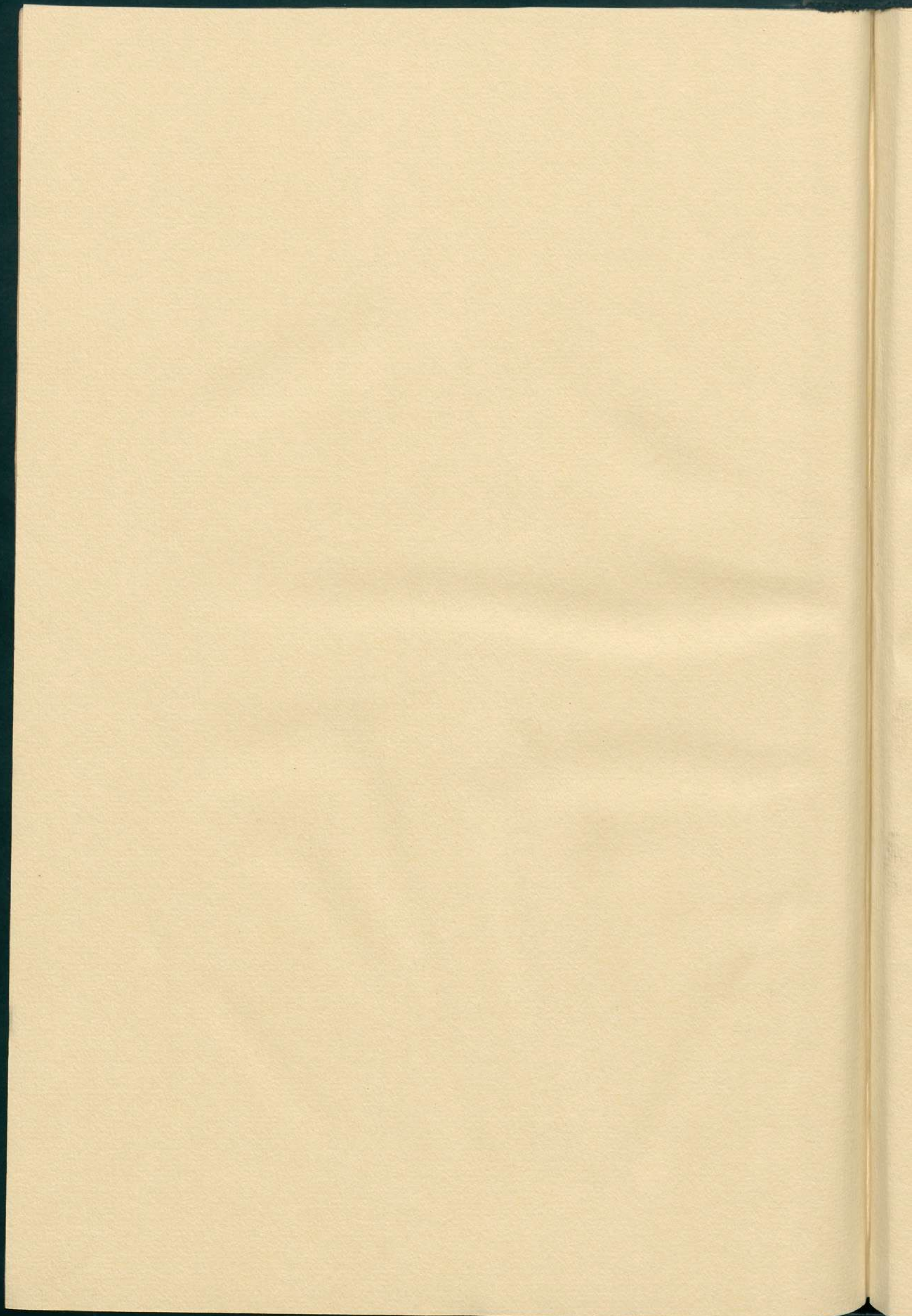
Bias prieneus		ix.	Theophrastus eresius	xxxvii.
Cleobolus		ix.	Strato lampfacenus	xxxviii.
Periander	carthe	x.	Lycon troadensis	xxxv.
Periander sapiētibus		xi.	Demetrius phalereus	xxxv.
Periander procleo		xi.	Heraclides ponticus	xxxvii.
Trasybulus periandro		xi.	¶ In Libro Sexto hæc continentur.	
Anacharlis	carthe	xi.	Antisthenes antistheis atheniensis	xxxvii.
Anacharlis creeso		xi.	Diogenes	xxxviii.
Myson		xi.	Momitus syracusanus	liii.
Epimenides		xiii.	Onesicritus	liii.
Epimenides soloni	carthe	xiii.	Crates thebanus	liii.
Pherecydes		xiii.	Metrocles	liii.
Pherecydes thaleti		xiii.	Hipparchia	liii.
¶ In Libro Secundo hæc continentur.			Menippus phœnix	liii.
Anaximenes		xiiii.	Menedæmus	liii.
Anaxagoras		xiiii.	¶ In Libro Septimo hæc continentur.	
Archelaus		xv.	Zeno citticus	lv.
Socrates	carthe	xv.	Rex antigonus zenoni philosopho salutem	lv.
Xenophon		xviii.	Zeno antigono regi salutē	lv.
Aeschines		xix.	Cleanthes	lxxvii.
Aristippus		xx.	Chrysippus	lxxviii.
Theodori		xxii.	¶ In Libro Octavo hæc continentur.	
Phadon	carthe	xxiii.	Empedocles Pythagoras. Lxx.	lxxiii.
Euclides		xxiii.	Architas tarentinus	lxxv.
Scilpo megarensis		xxiii.	Alcmeon crotoniata	lxxv.
Crito atheniensis		xxiii.	Hippasus metapontinus	lxxv.
Simon atheniensis		xxiii.	Philolaus	lxxv.
Glaucon atheniensis	carthe	xxv.	Eudoxus	lxxvi.
Simmius thebanus		xxv.	¶ In Libro Nono hæc continentur.	
Cebes thebanus		xxv.	Eraclitus ephesius	lxxvi.
Menedæmus		xxv.	Xenophanes	lxxvii.
¶ In Tertio Libro hæc continentur.			Parmenides	lxxviii.
Plato		xxvi.	Melissus	lxxviii.
¶ In Quarto Libro hæc continentur.			Zeno	lxxviii.
Speusippus atheniensis	car. xxxviii.		Leucippus	lxxviii.
Xenocrates calcedonius	xxxviii.		Democritus	lxxix.
Polemo atheniensis	xxxv.		Protagoras	lxxx.
Crates atheniensis	xxxvi.		Diogenes appolloniates	lxxx.
Crantor	xxxvi.		Anaxarchus	lxxx.
Arcefilaus	carthe	xxxvi.	Pyrrho heliensis	lxxxii.
Bion boristhenites	xxxviii.		Timon niceus	lxxxiii.
Lacydes cyrenæus	xxxix.		¶ In Libro Decimo hæc continentur.	
Carneades	xxxix.		Epicurus herodoto salutē	lxxxvii.
Clitomachus	xxxix.			
¶ In Libro Quinto hæc continentur.				
Aristoteles	xxxx.			

Finis Tabulæ.

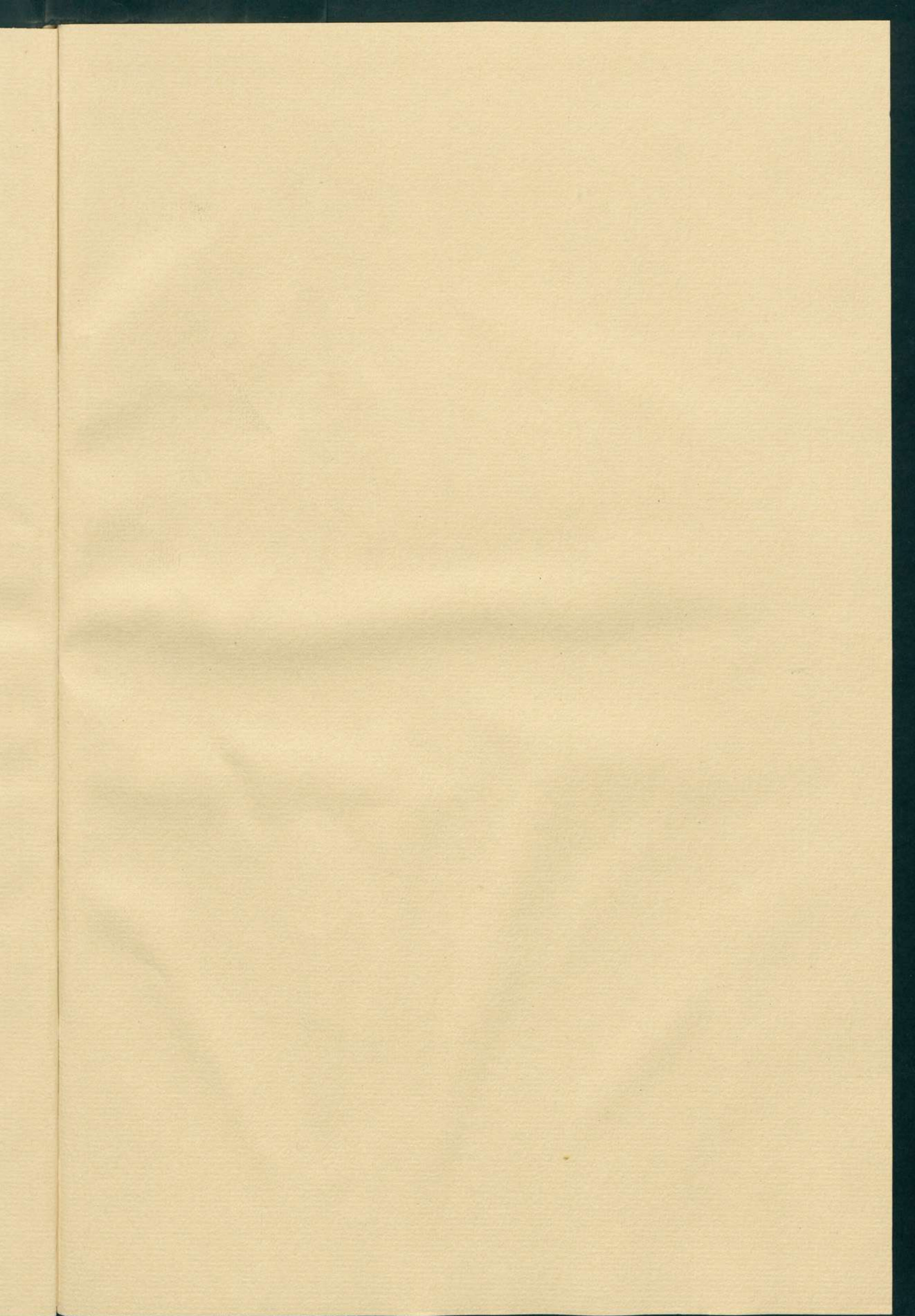

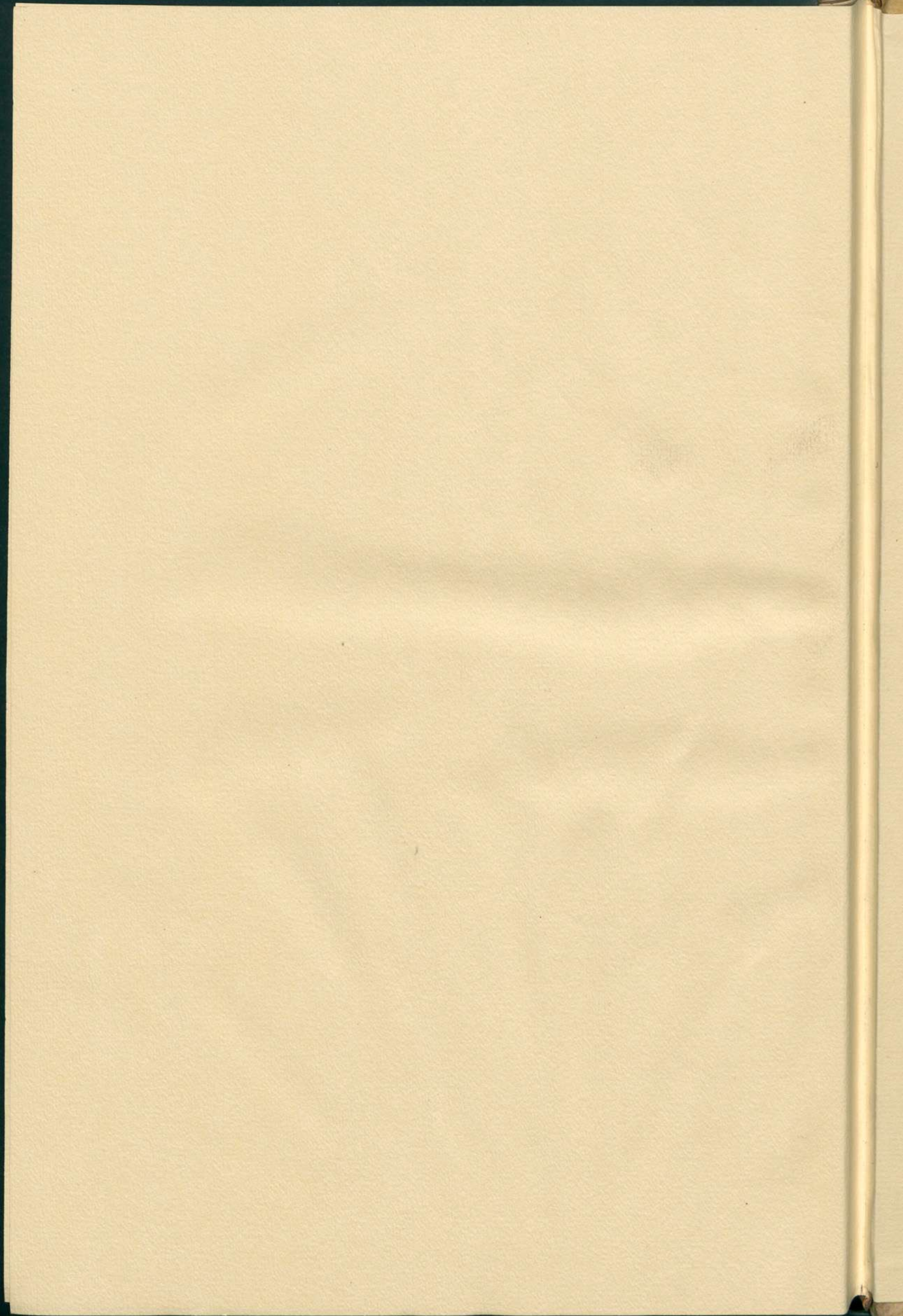

Fol.
DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Biblioteca de Catalunya

Reg. 478.541

Sig. Mar. 1- fol

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001961161

